Σάββατον 30 Νοεμβρίου 2024

Ἀνδρέου Ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργʹ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ κ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

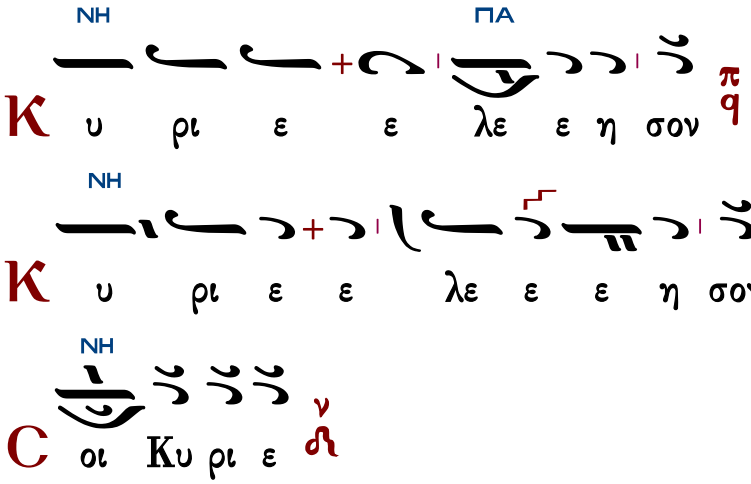

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ΝΗ

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

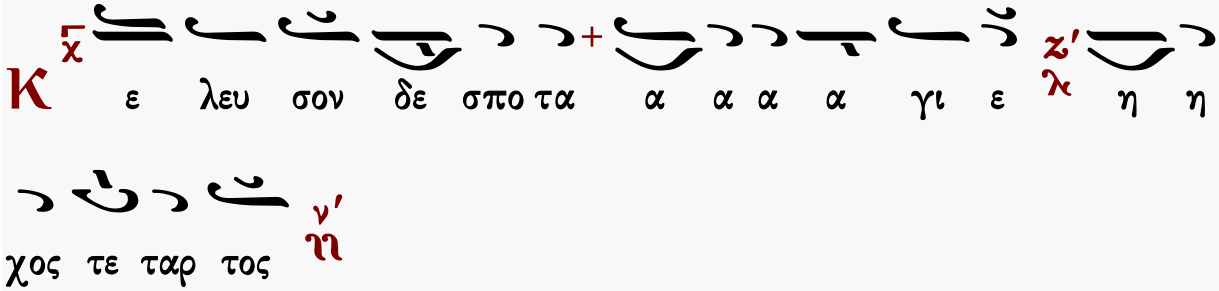

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Τὰ προσόμοια ταῦτα, μόνα ὑπάρχοντα ἐν τῷ Μηναίῳ, δευτεροῦνται. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῶν παρατίθενται ἐν συνεχείᾳ καὶ ἕτερα προσόμοια, ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ ἁγίου Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς — ἦχος δ΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος ἔνδοξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος· ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας· ὃν καὶ ἐπέγνως καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος, καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον, ἦρθης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος — Ἦχος α΄ — Συμεὼν Θεσσαλονίκης

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς τῆς ἱερᾶς σου κλήσεως, ἀποστόλων ὤφθης, ἀπαρχὴ πρωτόκλητε, καὶ ῥίζα τῆς τῶν βροτῶν, ἐνθέου γνώσεως, Λόγου τοῦ ζῶντος Θεοῦ, τῆς ἐπὶ γῆς ἐπελεύσεως ἄγγελος, πρὸς γνῶσιν θείαν αὐτοῦ, καὶ κοινωνίαν βροτοὺς ἐκκαλούμενος, καὶ ὡς πρῶτον τούτου, μύστην φίλον τε καὶ κήρυκα, καὶ φῶς μέγα τοῦ κόσμου, σὲ Ἀνδρέα μακαρίζομεν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὦ τῆς καθαρᾶς καρδίας σου, τὸν Θεὸν κατιδὼν, ἐν σαρκὶ Πρωτόκλητε, ἐπέγνως ὅνπερ ἀμνὸν, εἶπεν ὁ Πρόδρομος, καὶ τούτῳ προσκολληθεὶς, τῷ σῷ συγγόνῳ αὐτὸν ἀνεκήρυξας, καὶ πάντα καταλιπὼν, καὶ τὴν ἁλιείαν καὶ πλοῖον ἀπόστολε, ἁλιεὺς ἀνθρώπων, ὤφθης καὶ τὸν κόσμον, ἤγρευσας ἐκ τῆς πλάνης· διὸ σὲ πιστοὶ νῦν μακαρίζομεν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὤφθης φῶς ἐθνῶν Πρωτόκλητε, καὶ ὡς πρῶτος κληθεὶς, καὶ πρῶτος προσήγαγες, τοὺς Ἕλληνας τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς σταυρώσεως, τοῦ Πνεύματος δὲ πλησθεὶς, μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν ἔδραμες, καὶ ἔργοις καὶ διδαχαῖς, πάντα τὰ ἔθνη Ἀνδρέα ἐκάλεσας, πρὸς θεογνωσίαν χαῖρε, καὶ πάθη ὑπέμεινας, καὶ σταυρόν· διὸ σῶζε, τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

Ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα, Ἀνδρέα ἀπόστολε, τοῦ κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδὲμ καὶ μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας Προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος ⲗⲁ ⲙⲏ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

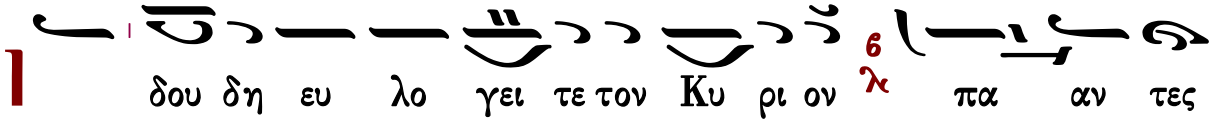

(β′)

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

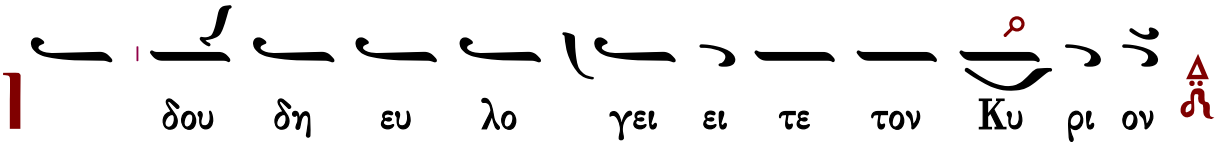

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

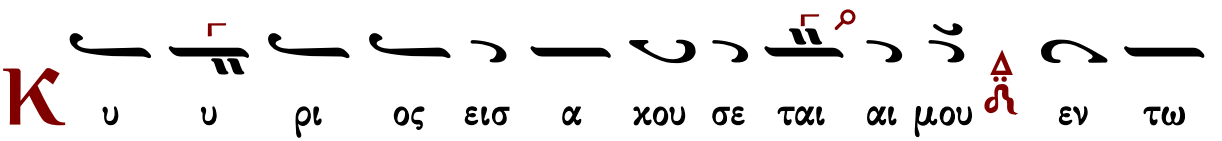

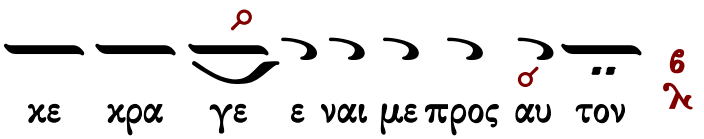

(β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

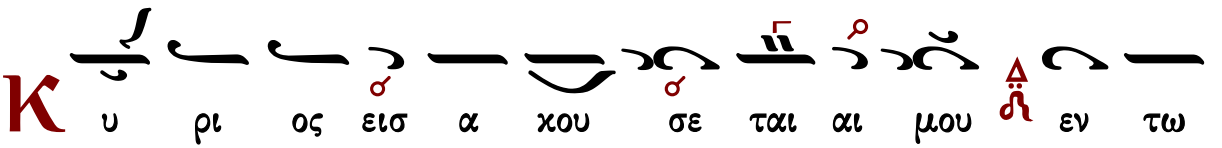

Τρίτη έσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

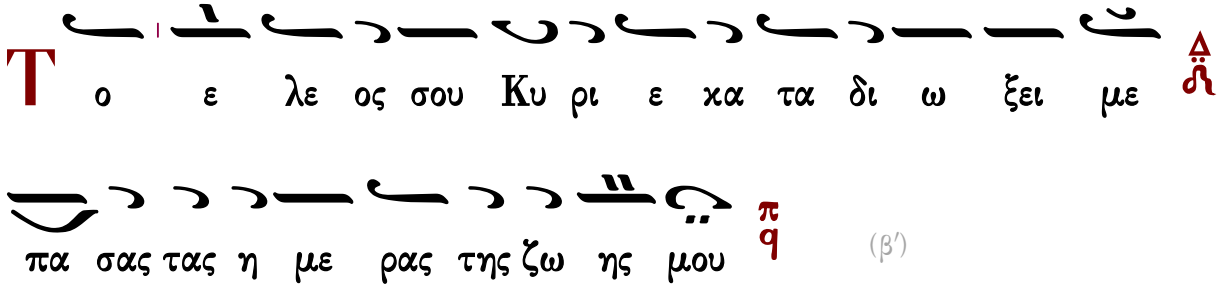

(β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

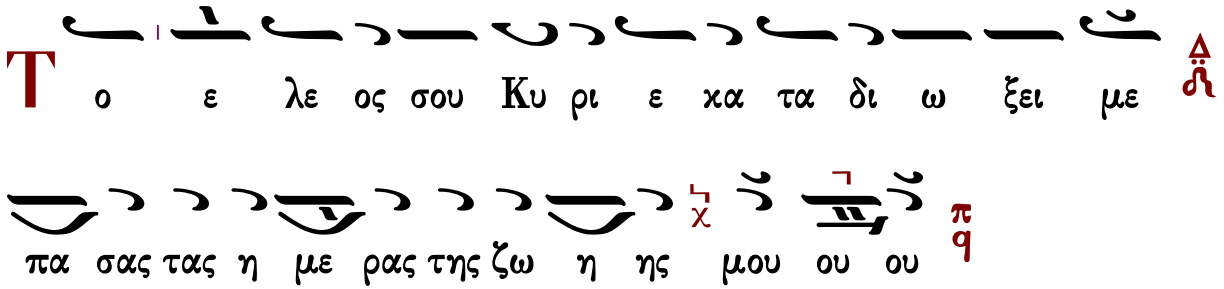

Τετάρτη έσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ/π ἡ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

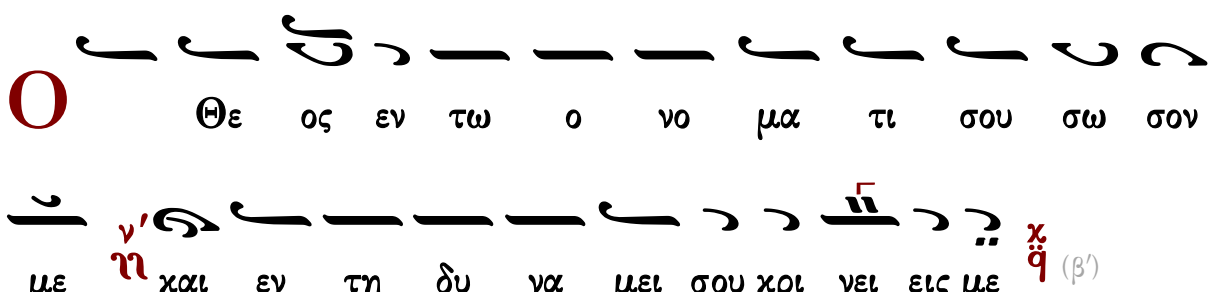

(β′)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

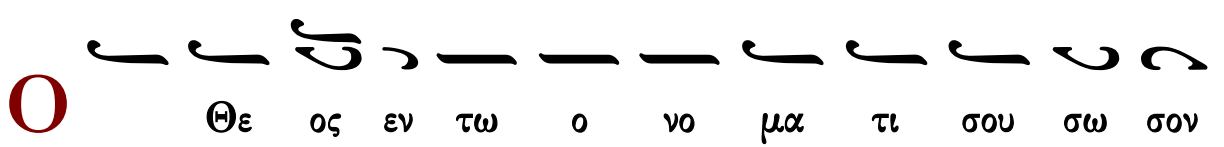

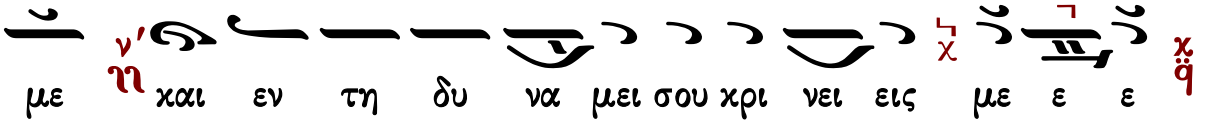

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

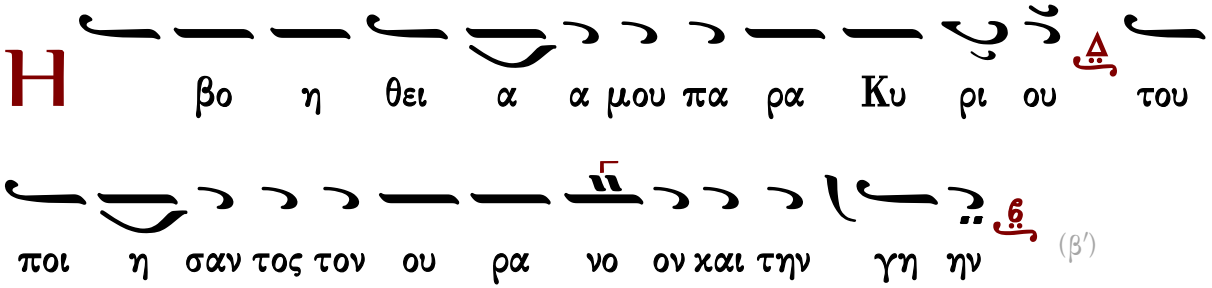

(β′)

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

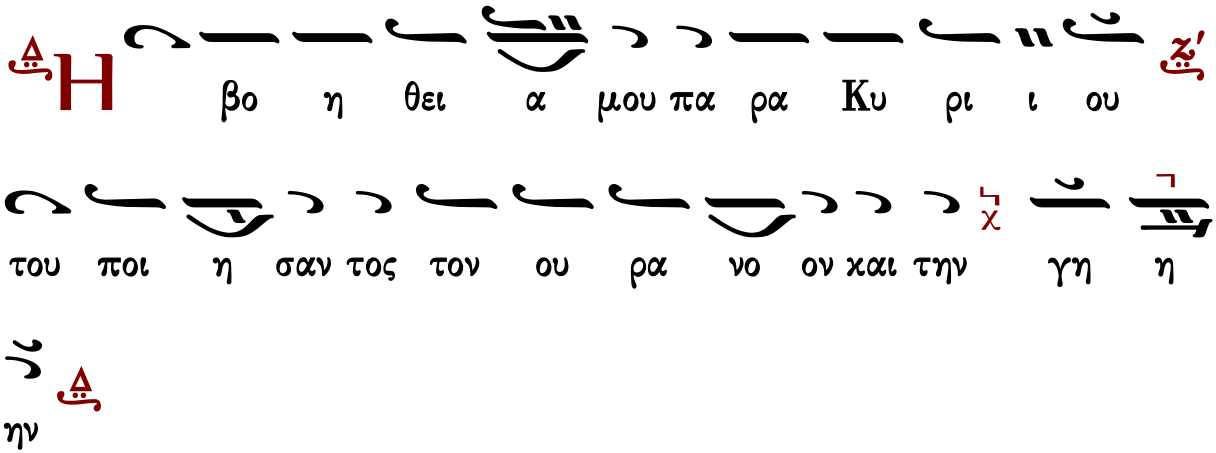

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

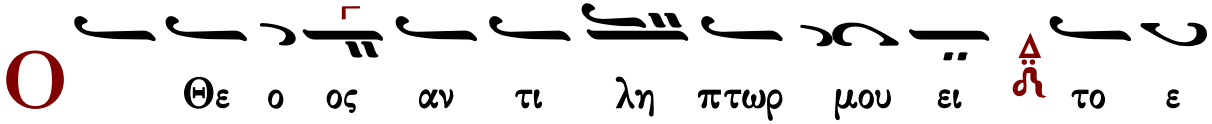

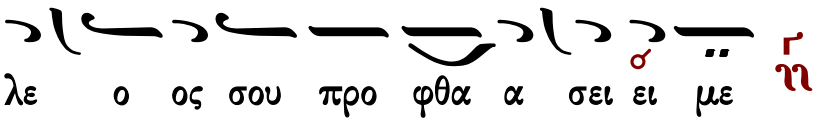

(β′)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

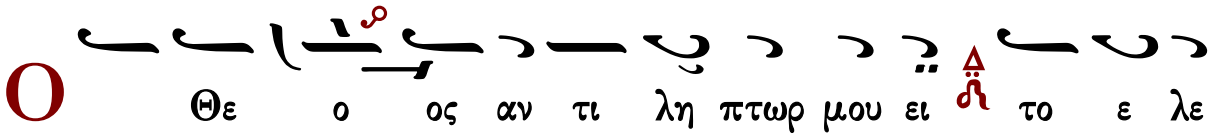

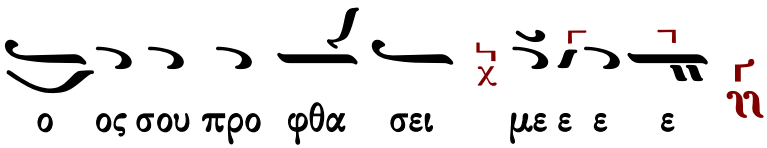

Ἀναγνώσματα

Καθολικῆς α′ ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 1:1-2, 10-25 κ′ 2:1-6

Πέτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀποσταλέντι ἀπ᾽ οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ· προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων δι᾽ ὑμᾶς, τοὺς δι᾽ αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα

εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ᾽ ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστι τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιάς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε, εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐτὸν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Καθολικῆς α΄ ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 2:21-25 κ΄ 3:1-9

Ἀγαπητοὶ Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα, ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ᾽ ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως, αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ᾽ ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τοὐναντίον δέ, εὐλογοῦντες· εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς α΄ ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 4:1-11

Ἀγαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν· Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Δεήσεις

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Ἦχος ⲗⲁ ⲛⲏ Νη

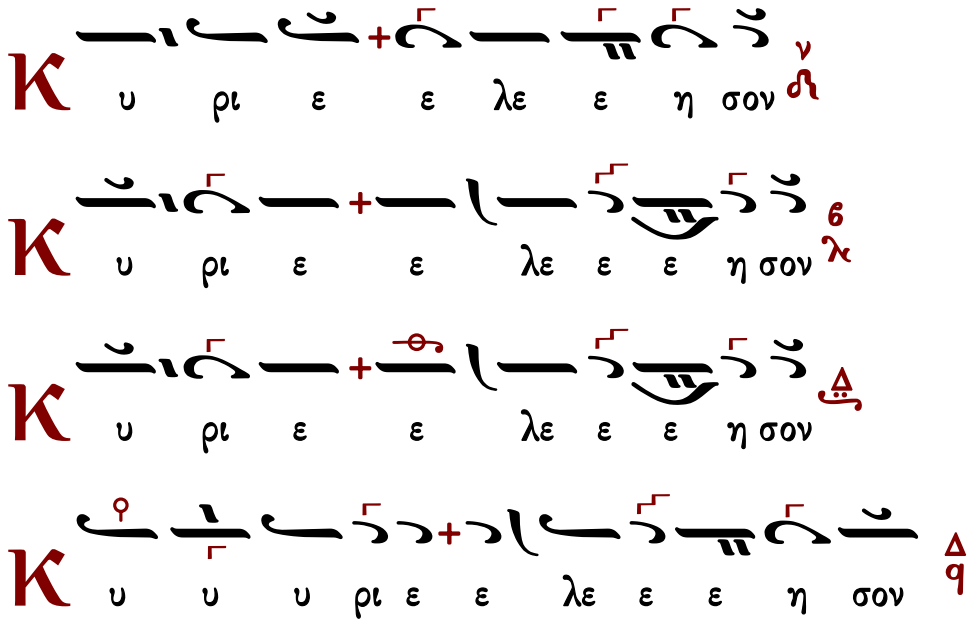

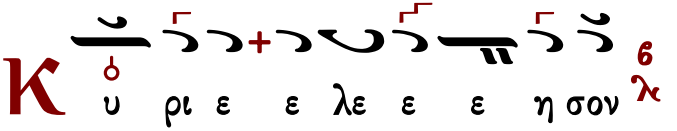

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά

σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Ὁ πρωτόκλητος μαθητής, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ′ (τετράκις ἀνὰ ι′ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

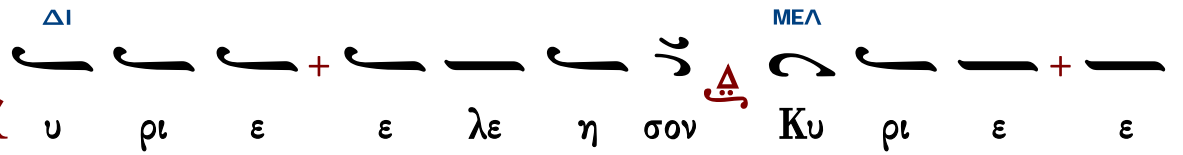

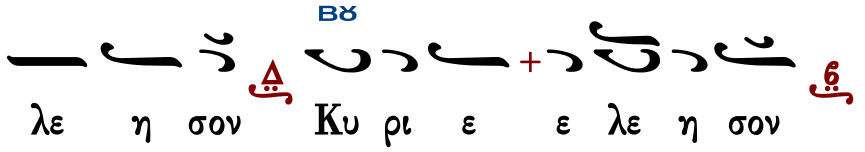

ἁγιορείτικα

Ἦχος λ/π ϋ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

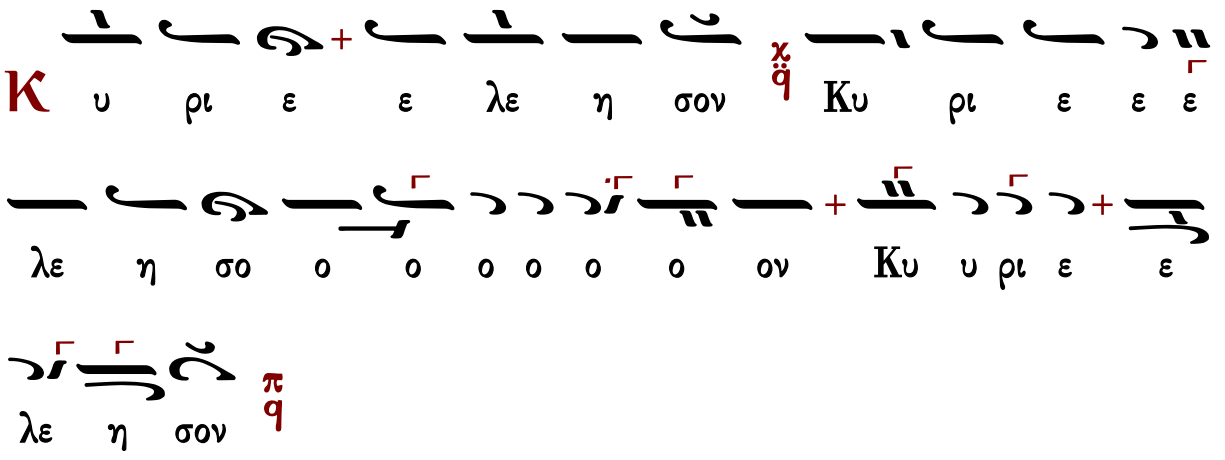

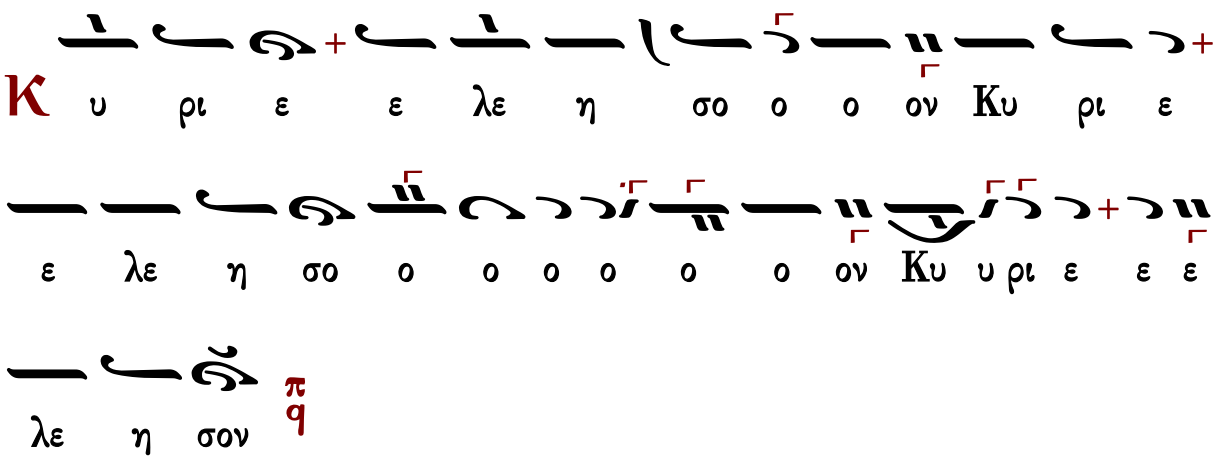

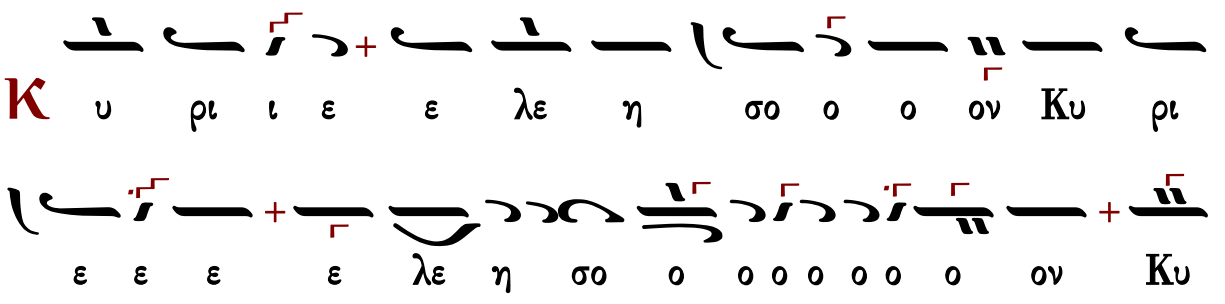

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη	Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χαίροις ἀσκητικῶν	ἦχος πλ.α΄

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος, ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγενόμενος, ὑφ᾽ οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελοῦμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὑρηκώς, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθης αὐτῷ, διαπύρῳ πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν· ὃν ἐκήρυξαν, οἱ προφῆται, ἐν Πνεύματι, εὕρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὡραιότησι, καταθέλξωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας, σαγήνῃ τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἁλμυρὰς θαλάσσας, ἵππος ἄριστος, ὀφθεὶς τοῦ δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης ἀοίδιμε, καὶ σηπεδόνα, ἀθεΐας ἐξήρανας, ἅλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου, ἣν περ καὶ κατεπλάγησαν, ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ μαθητήν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτήν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον· τοῦ γάρ, Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι, καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος γ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ, φησί, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου		Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Στεφάνου Λαμπαδαρίου		Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ΄), εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ

ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πάλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.
καὶ πάλιν
Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς

φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ᾽ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις

με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ — ἦχος α΄

Ὡς θεῖον μαθητήν, καὶ πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σόν πανάγιον τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένους κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Θείας πίστεως — ἦχος γ΄

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συστήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακάριστε ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Πολυέλεος

Κάθισμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον ἦχος πλ.α΄

Τὸν ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς, ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171	Πέτρου Λαμπαδαρίου	279	Γαβριὴλ Κουντιάδου
256	Πέτρου Λαμπαδαρίου	179	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
306	Χρυσοστόμου μοναχοῦ		

Προκείμενον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.351/2689*

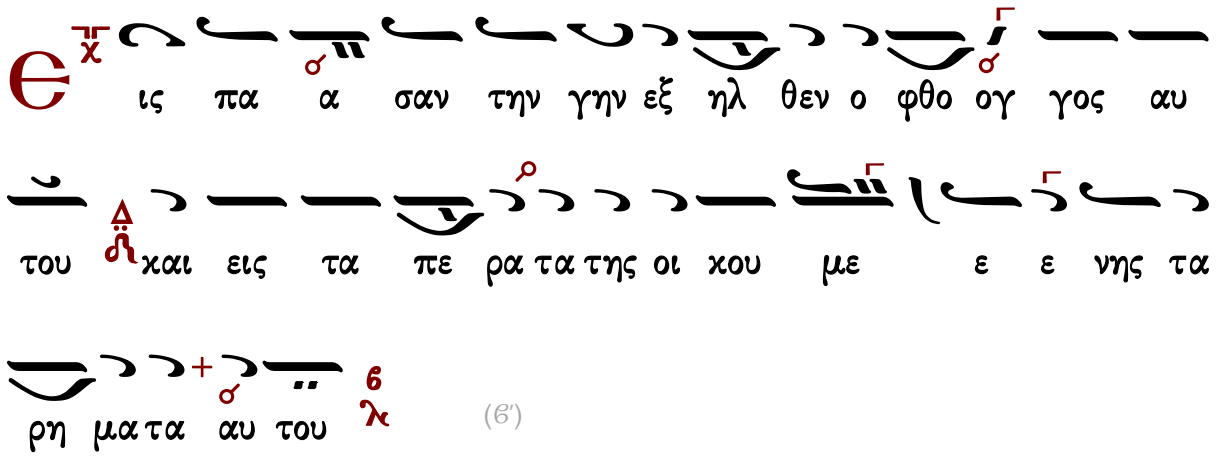

(β΄)

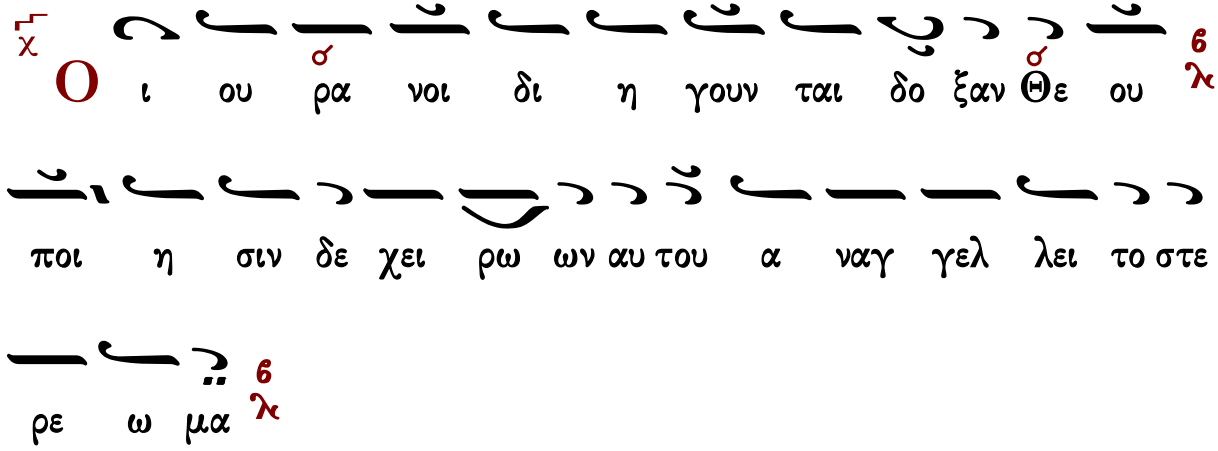

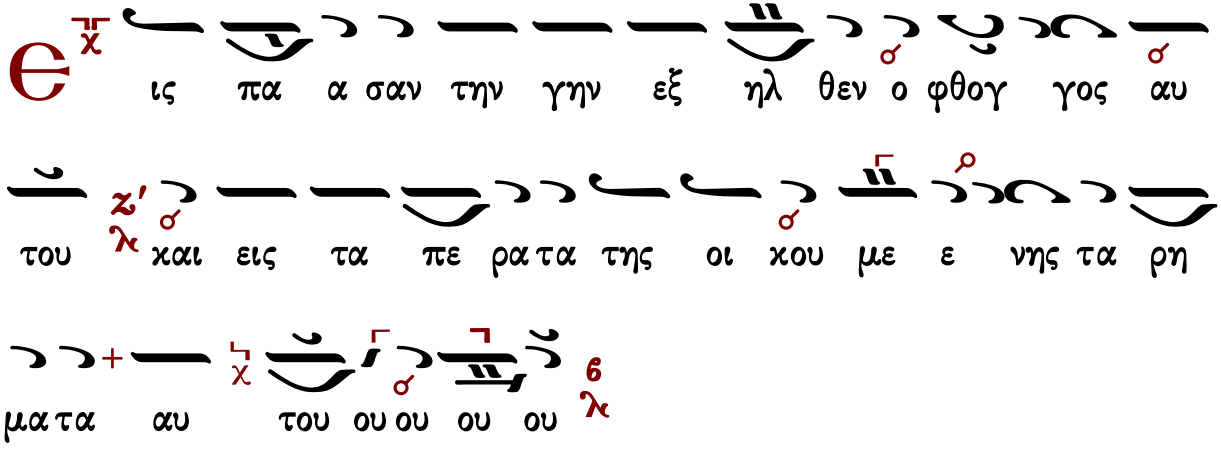

Τάξις ἑωθινοῦ εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

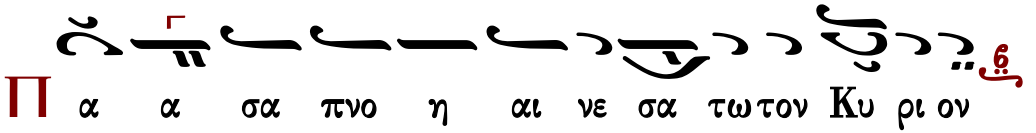

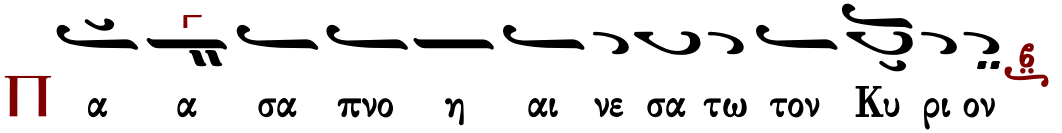

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

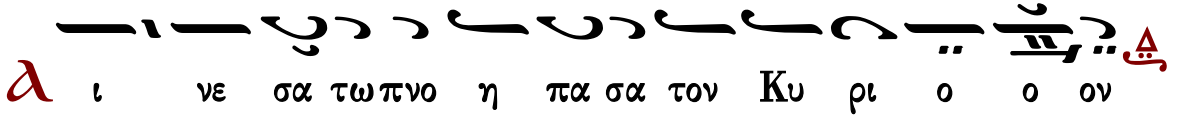

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:18-23
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.) [19]καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. [20]Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. [21]Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. [22]Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ

τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. 23Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

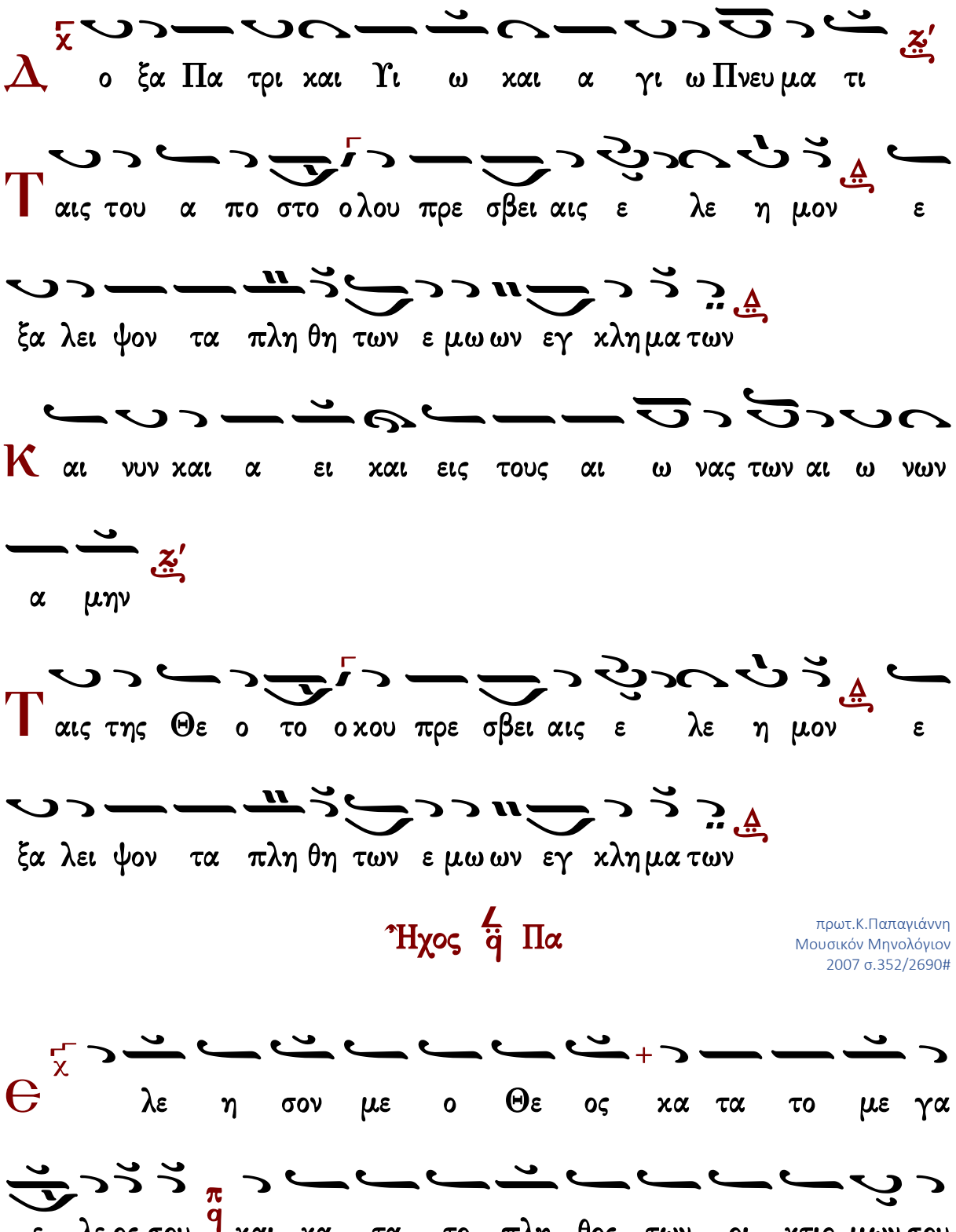

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κ.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.352/2690#

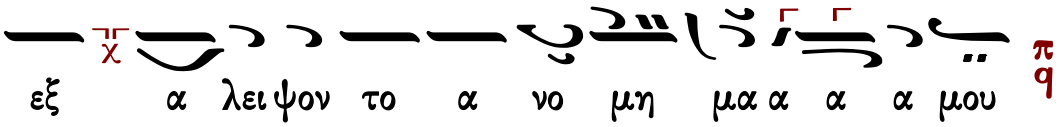

Ὁ πρωτόκλητος μαθητής, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

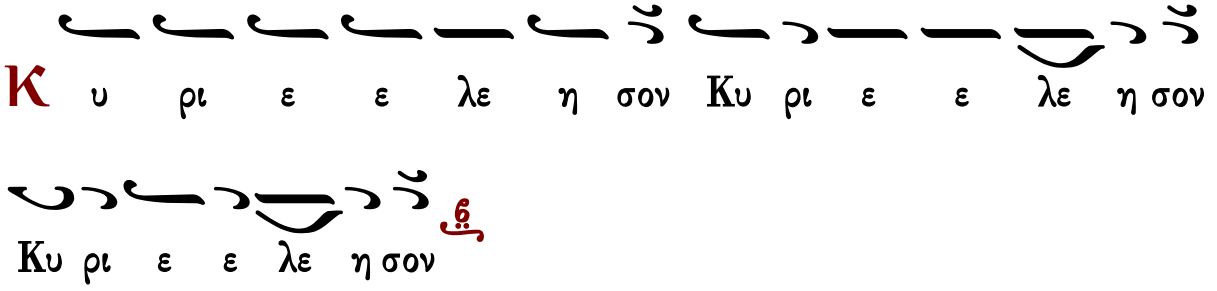

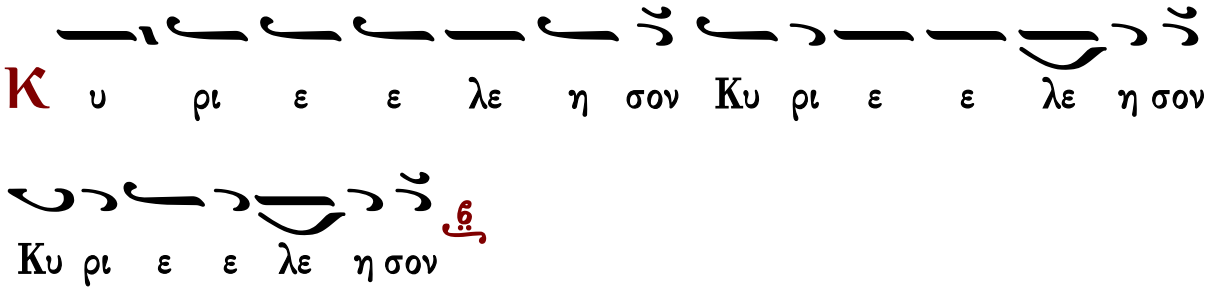

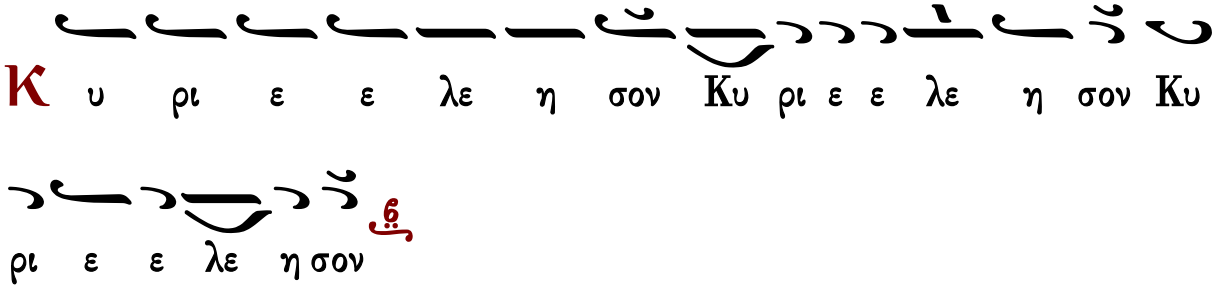

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος α΄

«Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκὶ ἁγνή, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπάς, ἀφάνισον ὡς συμπαθής, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν Λυτρωτήν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων, Ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα, καὶ δώρησαί μοι ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ α΄

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχήν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θείᾳ χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρευούσης σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή, χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσή, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ α΄

Ὁ διὰ στύλου πυρὸς

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθών, Ἀνδρέα πολυύμνητε· σὺ ἐζώγρησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς πίστεως στῦλος, ἡ ἕδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, σαγήνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη, φῦλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἑνοειδής, ἁπλὴ ἀμέριστος, συνάπτω δὲ αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς προμήτορος, ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος α΄

«Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ᾽ ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἁγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα, σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ γ΄

Ὁ μόνος εἰδὼς

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθείς, Ἀνδρέα, ἀλλ᾽ αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, καὶ πᾶσι ταύτην εὑρὼν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμούς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον, καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαγήνῃ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος, ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ γ΄

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγῳ καλοῦντι· δεῦρ᾽ ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι᾽ ὕδατος Πνεύματι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεύρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν πολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἄναρχον ἄκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται, σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἁγνὴ διαμένουσα.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἦχος πλ.δ΄

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε, τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἑκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλών, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἁλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα· χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος α΄

«Ἐν Πνεύματι προβλέπων, προφῆτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταίσματι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάταις, καὶ δὸς μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι Ἁγνὴ θεοδόξαστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθᾶραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλέησον μὲ μόνη, ἐλέους τὴν πηγήν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινήν, τῆς ψυχῆς μου νόσον, καὶ πόρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νοήσας ὁ προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε, κατάσκιον ἁγνή· τοὺς γὰρ φλογμῷ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ δ΄

Ὄρος σε χάριτι τῇ θείᾳ

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ θεία ἐξαναλωτική τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοί, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε κήρυκα.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμενος προσενήνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ᾄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεὰς τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἀνδρέα πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπῃς πρεσβείαις σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθών, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ Ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ δ΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ δίκτυά σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας, ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις· δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβών, γέγονας ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνήρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεύων, καὶ τὰ ἐν τούτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας σοφέ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτήν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον· δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἄφραστόν σου κάλλος, Ἀνδρέας προϊδών, Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς· Πέτρε ὁμαῖμον, εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ προφήταις κηρυχθέντα, δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάδα ἐν μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοί, ἐν μιᾷ θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱον, καὶ Πνεῦμα θεῖον, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως, ἀμερίστως· εἷς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρί, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν, καὶ ἡ Τριὰς μὲν προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε, ἡ δὲ ἁγνεία, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῶα Θεομῆτορ διέμεινεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος α΄

«Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Ἁγνή, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν, ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πανάχραντε ὡς τέξασα, σωτῆρα καὶ Θεόν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σῴζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας· Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία.

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ ε΄

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει — ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπείληφας ὃν ἐπόθεις, Ἀνδρέα ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, καὶ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐντείνας σε δυνατόν, ὥσπερ βέλος μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβείᾳ τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀγάλλονται σὺν αὐταῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ ε΄

Καταύγασον ἡμῶν — ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποθήσας τὸν σταυρὸν Χριστοῦ μαθητά, ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ὧν ὁ πάντας ἑλκύσας σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωήν, καὶ ζητήσας πρῶτος εὗρες, καὶ εὑρὼν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρός, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχήθη ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ᾽ ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχός, καὶ ἔφανάν σου αἱ ἀστραπαί, ὥς φησι Δαυὶδ τῇ οἰκουμένῃ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστοῦ μαθητά, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην καὶ τιμώντων, τὰ λείψανά σου, δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ᾽ ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Θεόν, ἀδιαίρετον Τριάδα, τρισυπόστατον βασιλείαν, δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἡ ὁλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε, καὶ γέγονας ἀΰλου φωτὸς καινὸν δοχεῖον, πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ, θεογνωσίας αὐγάς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος α΄

«Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ, τὴν ζωήν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· δόξα σοι».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθήν, καὶ ἀμόλυντον σκηνήν. Ἀπόπλυνον, παντοίου ῥύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεί, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὅρμον ἰθύνασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν, χειμάζουσι, βοήθησόν μοι, ἁγία Δέσποινα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Μεγαλεῖά σοι ἀεί, ἐποιήσατο Χριστός, ὃν ἱκέτευε ἀεί, μεγαλῦναι ἐπ᾽ ἐμοί, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ ς΄

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστόν, εὗρες κυβερνήτην παμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσήνεξαι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύουσι, ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἐσμός, πόρρω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς κῦμα γαληνὸν πραεῖ πνεύματι, κινούμενον μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηράς, τῆς πολυθεΐας θείοις ῥεύμασι, καὶ ποταμοὺς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ ς΄

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν — Ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδά, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, καὶ τῇ πίστει μαθητής, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφέρων μαθητά, κατεβόας τῶν ἐθνῶν· ἡ φλὸξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῷ ἅλατι τὸν νοῦν, ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, προσκυνήσωμεν πιστοί, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες· δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός, ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνή, καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυῆτορ σαφῶς.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἦχος πλ.β΄

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν, ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Οἶκος

Ἄνωθεν μὲν Δαυὶδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλόν, ὡς ἐμέ, διηγεῖσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα, ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὥς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρανεν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἑξῆς Ψαλμῷ· τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα γῆ ᾄσατε· εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Συναξάριον

Τῇ λ΄ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεὶς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.
Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας).

Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος α΄

«Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ ηὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχήν, ἁγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἁγνή, καὶ τοῦ νοὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, τάχος ἀφάνισον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκός, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με, ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω ἀεί, τὴν ἀγαθότητα σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρωσόν μου Δέσποινα ἁγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχουσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σοὶ Παναγία ἄχραντε ἁγνή, οἱ δοῦλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτός, προσπίπτομεν συντετριμμένῃ διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ ζ΄

Σὲ νοητὴν Θεοτόκε

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἀψευδής, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητής, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν. Ὁ αἰνετός ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ νοητῷ, τῆς Σιὼν ἀπόστολε, προβῆναι ὄρει κελευσθείς, σωτηρίου τε εἰληφώς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἕδυς πορθμευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωήν, ἔνθα Χριστός τῶν ἁπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ γηγενής, πεφυκὼς ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· δι᾽ ἀγάπης γὰρ συγκραθείς, τούτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι· ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κῴδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ ποιμήν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ ς΄

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἄνωθεν ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμόν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ, μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω, ὅτι μόνοι δώδεκα ὄντες, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθαυμαστώθη δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις μαθηταῖς, ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἕως περάτων αὐτῆς.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὶ τὸ διδάξαν οὕτω σε λαλεῖν, Ἀπόστολε; τὶ τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς, τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν;

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοί, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς, Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος α΄

«Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, ὃν αἴτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστῃ ἁμαρτίᾳ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτῆρα κυήσασα, Πανάχραντε Θεόν, αὐτὸν ἐκδυσώπει τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσούσης.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχήν, Ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ᾽ οἰκτειρον καὶ σῶσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰάτρευσον Ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων Ἰατρόν, καὶ τῆς τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Κανὼν α᾽ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ η᾽

Ἐν καμίνῳ Παῖδες

ἦχος α᾽

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντική, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχών, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, θεσμοὺς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας σκηνήν, Ἀνδρέα ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοὴ σε ἐκπυρώσασα, ῥήτορα θεηγόρον, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φεγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας, ἐκδιώκων καὶ πιστούς, φωτίζων κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β᾽ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ η᾽

Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον

ἦχος α᾽

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ τέχνῃ τῆς ἁλιείας, ἐκ θαλάσσης ἤγρευσας ἰχθύας πάνσοφε· νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἱστίον τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου φωστὴρ συναναλύσαι ζητῶν, καὶ δύναι εἰς Χριστόν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦ μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται κριτὴς σὺν ἡμῖν, τοῖς δώδεκα κρῖναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησί, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τρισσοφαῆ μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἑνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἡνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλειφομένην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἁγνή. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ'

ἦχος α'

«Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι᾽ ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἄναρχος, μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἁγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἁγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτιν μακαρίζω σε ἀεί.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχράς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· πανεύσπλαγχνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἁγνή.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως κόρη! ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή! ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! τὶς ὑποστήσεται λοιπόν, πανάχραντε Δέσποινα ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ πρὸ τέλους δὸς μοι ἄφεσιν Ἁγνή.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρός καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ θ΄

Τύπον τῆς ἁγνῆς

Ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἷα φοιτητὴς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότῃ σου μέχρι θανάτου ἑπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύλη τῆς Ἐδὲμ σοι ἤνοικται, καὶ προσετέθη κλῖμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσοις ἐδοξάσθης πάθεσι, τοῦ διδασκάλου μάκαρ Ἀνδρέα πάνσοφε· διὰ γὰρ σταυροῦ τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· διὸ σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίροις ξυνωρὶς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα, ἐποπτεύοις τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, καὶ θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζοις τῇ λαμπρότητι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ θεοπάτορος, ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ θ΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὴν σαγήνην ἁπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἱκέτευε ἅγιε, τὴν ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγάσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα Δαυὶδ· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν ἁγίων ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροί, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅτι ἐλεύσεται Χριστός, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ Δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρῖναι πάσας, τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι

ἦχος α΄

α Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

γ Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

δ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ς Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ζ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

η Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος α'

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀργὴ		Σύντομος
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ — ἦχος γ'

Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος, εὑρηκὼς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε, καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἑπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτούς, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε — ἦχος β'

Τοῦ Πέτρου, τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς μαθητὴς τοῦ Δεσποτου.

Θεοτοκίον

Θεὸν ὃν περ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἁγίων· ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

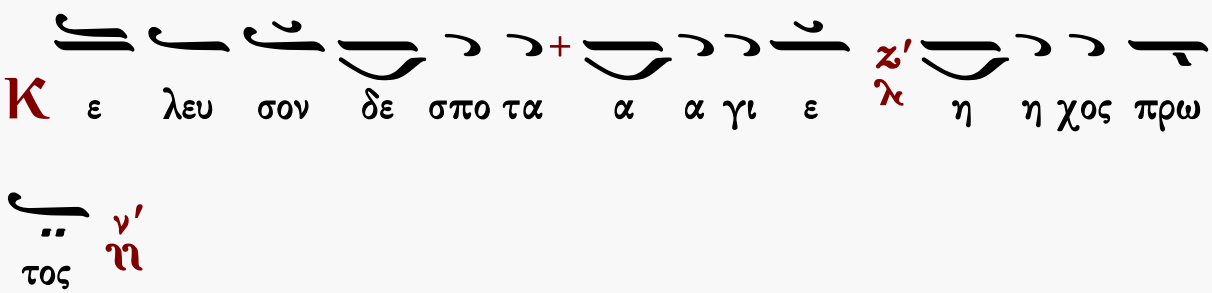

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων — ἦχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντί, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμψει, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας, τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδών· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ γραφή, καὶ προφῆται προεκήρυξαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἡ τῶν Πατρέων σε πόλις, ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύστην καὶ φρουρὸν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε· ἀλλ᾽ ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασῴζεσθαι ἀλώβητον.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν σταυρόν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν, καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχάς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου — Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον προεόρτιον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ΄	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ΄ ἀ΄ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

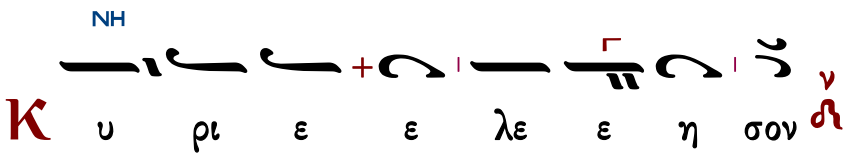

NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον

ἕτερα

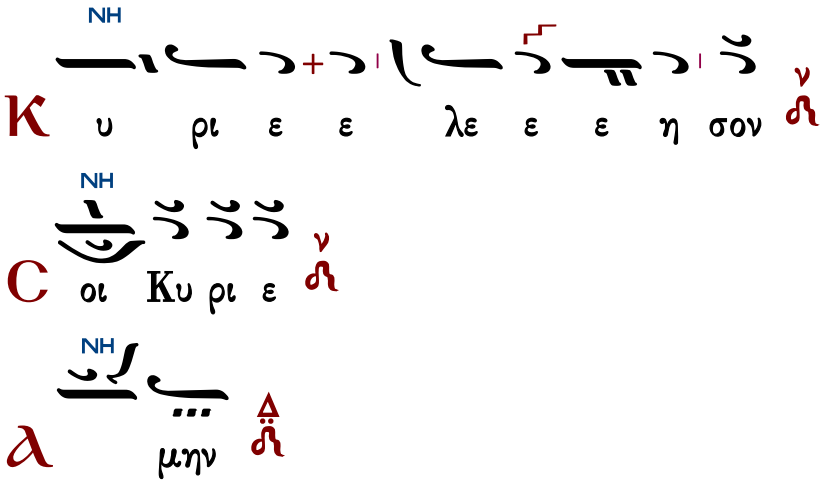

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως	Τυπικὰ	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄ — Ἦχος Δι — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.366#

∴ Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 18:2

∴ Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. 96:6

∴ Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 44:17

∴ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 18:5

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

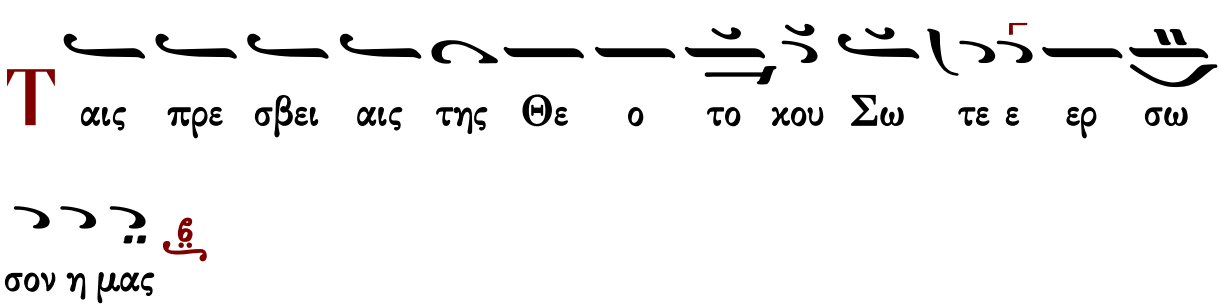

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

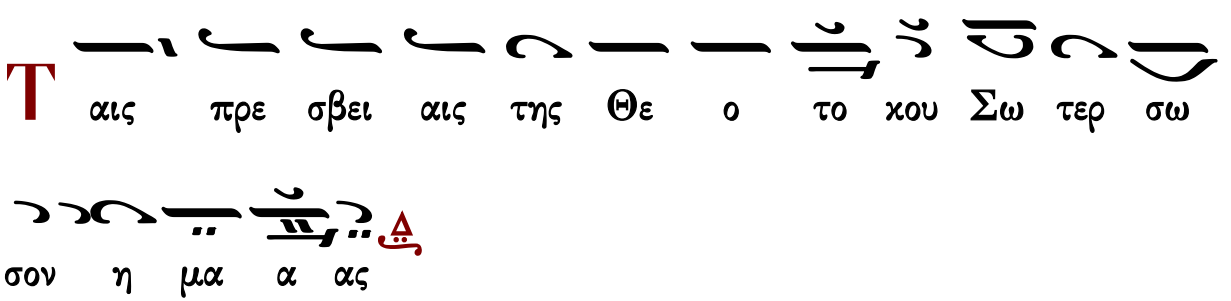

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′ — Ἦχος Δι — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.366#

∴ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. 95:7

∴ Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 95:3

∴ Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. 95:10

∴ Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. 95:4

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

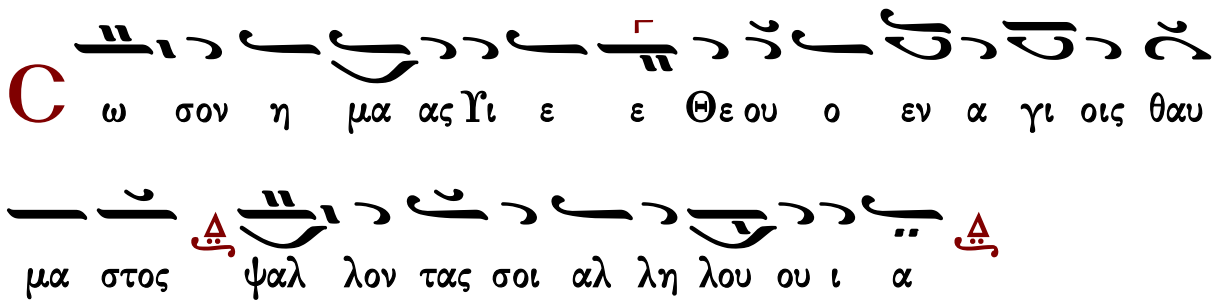

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

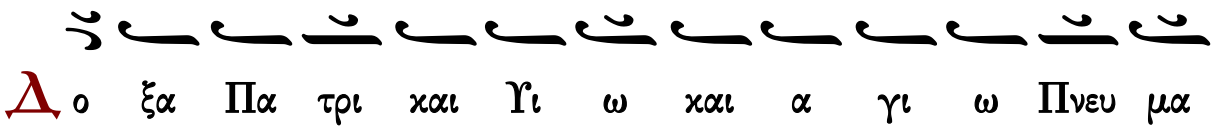

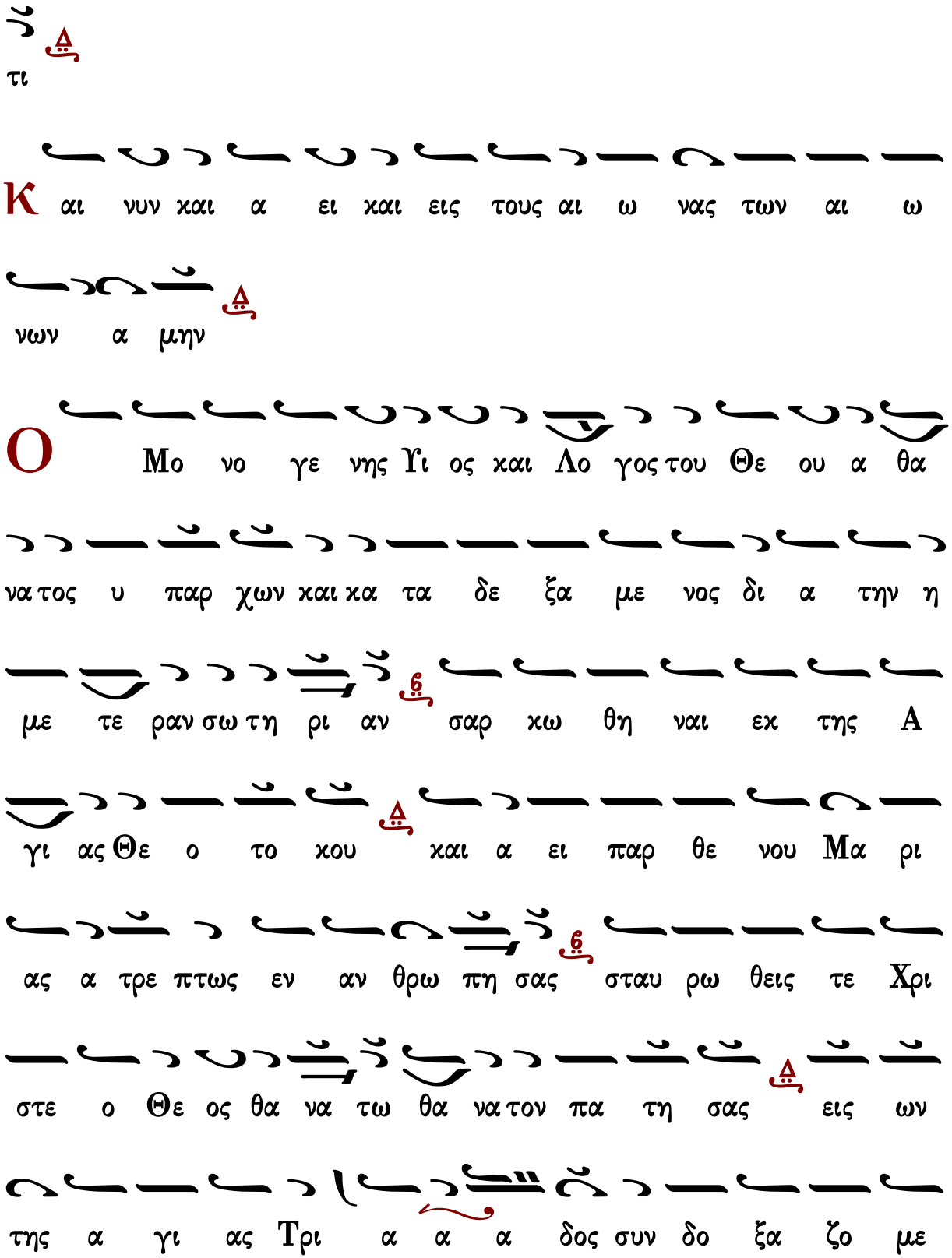
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων
της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

α ας

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ'

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.367#

∴ Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 88:6

∴ Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; 88:7

∴ Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. 88:8

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Δε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι

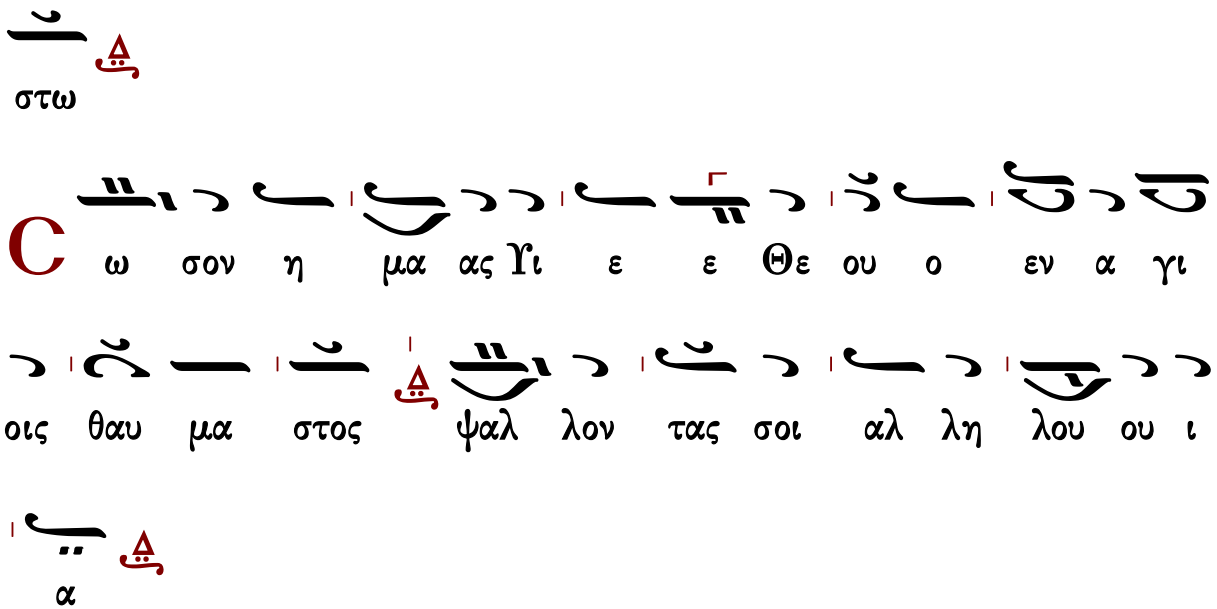

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων

ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

ἦχος β΄	
Γεωργίου Πρωγάκη I	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη II	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.	

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄.
Πρόσχωμεν
∴ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 18:5
∴ Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 18:2
Σοφία
Πρὸς Κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:9-16
Πρόσχωμεν
Ἀδελφοί, 9 ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. 10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. 11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, 12 καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί. Λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· 13 βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. 14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ᾽ ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. 15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ᾽ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. 16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.
Εἰρήνη σοι.

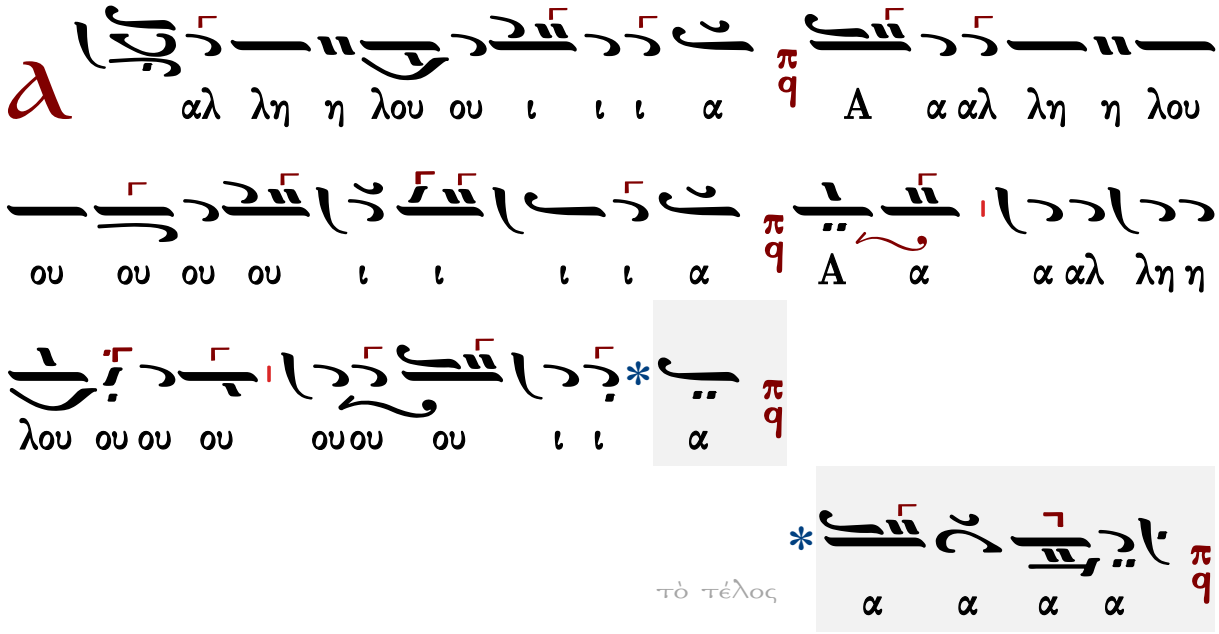

∴ Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 88:6

∴ Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; 88:7

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:35-52
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, 36 καὶ ἐμβλέψας τῷ
Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. 37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ
λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. 38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς
ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· 39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, (ὃ λέγεται
ἑρμηνευόμενον, Διδάσκαλε) ποῦ μένεις; 40 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ
εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. 41 Ἦν
Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ
ἀκολουθησάντων αὐτῷ. 42 Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει
αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Χριστός)· 43 καὶ ἤγαγεν αὐτὸν
πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ
Κηφᾶς, (ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος). 44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν

Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. 45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος
ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. 46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ,
καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν
υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. 47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι
ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. 48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ
ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.
49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ
τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. 50 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει
αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. 51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ.
52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς
ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

479	Πέτρου Λαμπαδαρίου	594	Βασιλείου Νικολαΐδη
608	Πέτρου Ἐφεσίου	301	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Θεοδώρου Φωκαέως	383	Γεωργίου Καρακάση
449	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	304	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
372	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	349	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
372	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	304	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

318	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	240	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
464	Κωνσταντίνου Πρίγγου	364	Κωνσταντίνου Λάμπρου
504	Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Λειτουργικὰ

Πατριαρχικὰ	Γερασίμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν ἦχος πλ.α'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

663	Γεωργίου Ἀργυροπούλου	512	Πέτρου Λαμπαδαρίου
531	Θεοδώρου Φωκαέως	367	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου | Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον (γ΄), εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν

μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

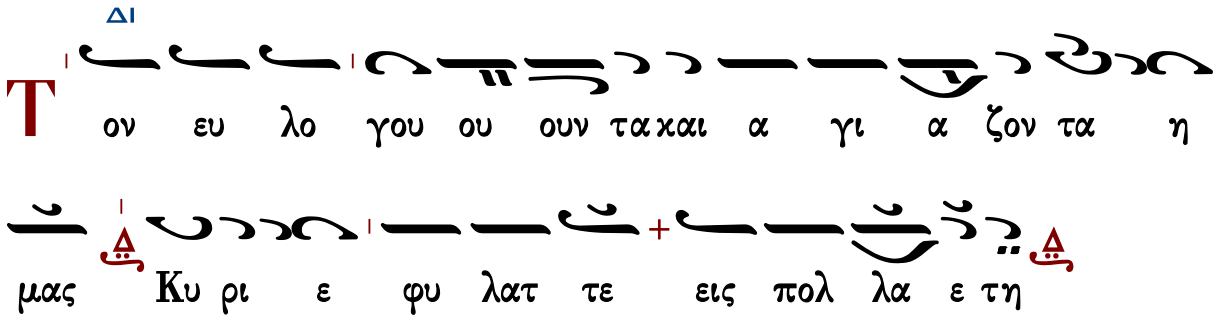

εἰς ἀρχιερατικήν Θείαν Λειτουργίαν

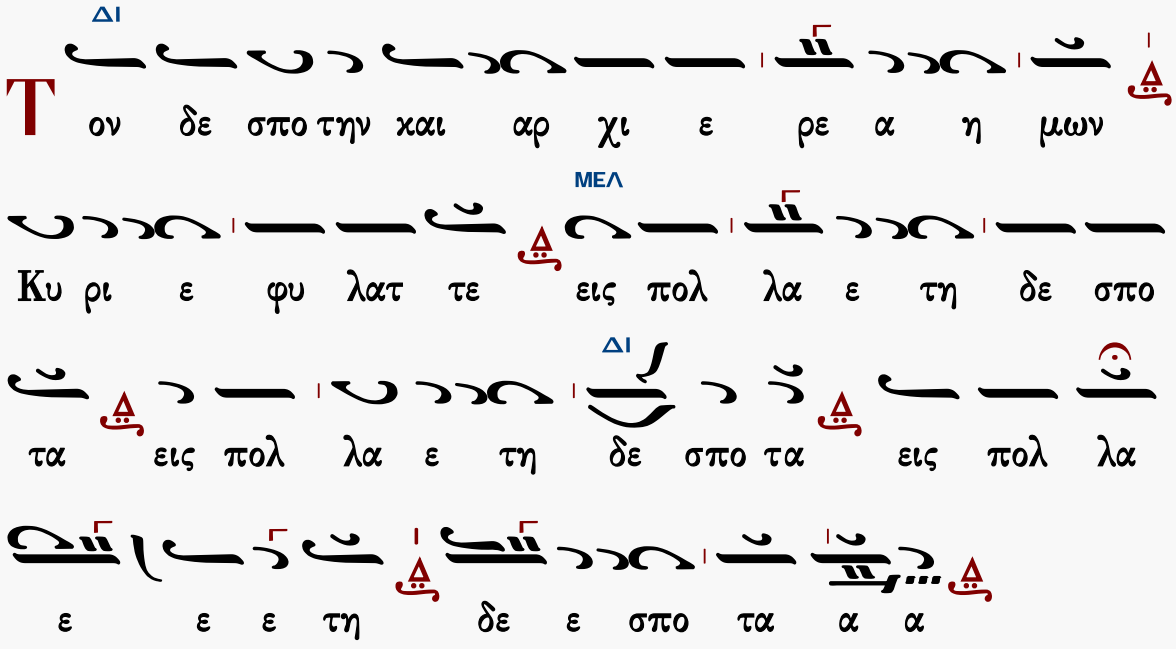

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

ι ι ι ι α

α ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ

τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι

ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η
η ην γην χαι ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε
ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε
ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα
πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι
ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α
α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο
γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η
σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω
δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ
χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α
σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι
ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο
ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι
α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

e

κ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το κρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ

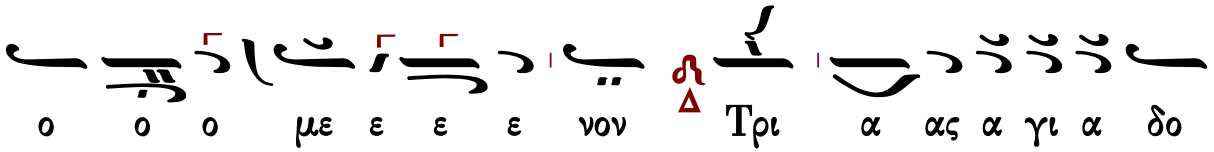
ο ο ο με ε ε ε νον Δ Τρι α ας α γι α δο

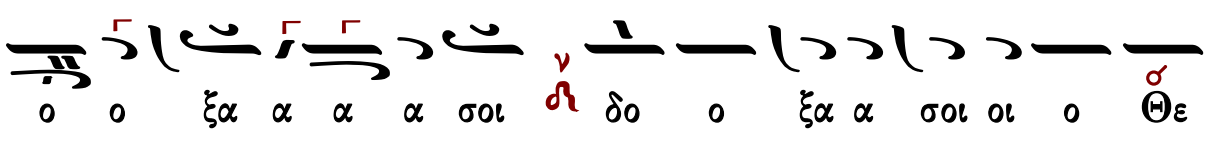
ο ο ξα α α α σοι ν δο ο ξα α σοι οι ο σ Θε

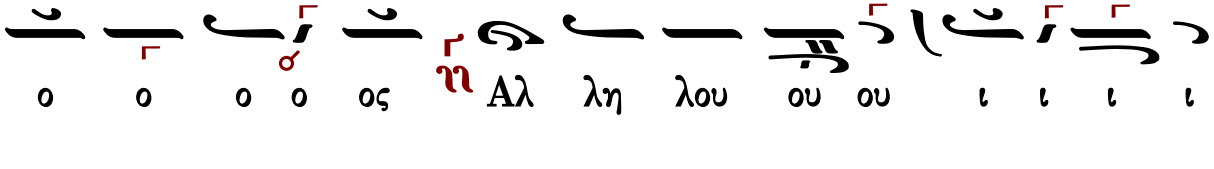
ο ο ο σ ο ος η Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

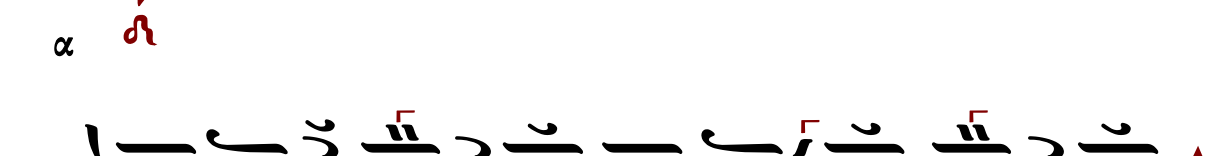
α ν

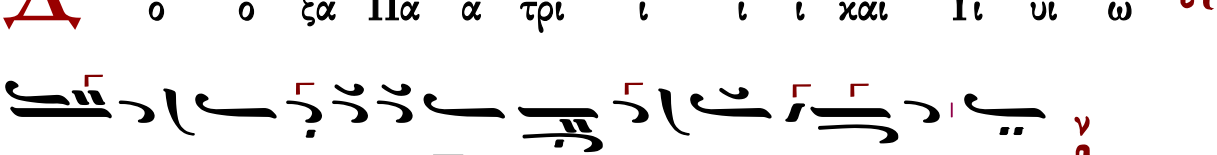
Δ ο ο ξα Πα α σ τρι ι ι ι και Υι υι ω Δ

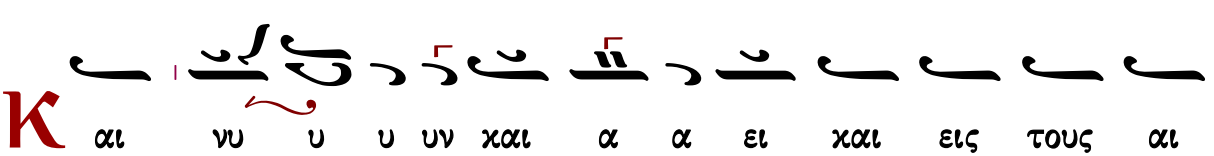
και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι ν

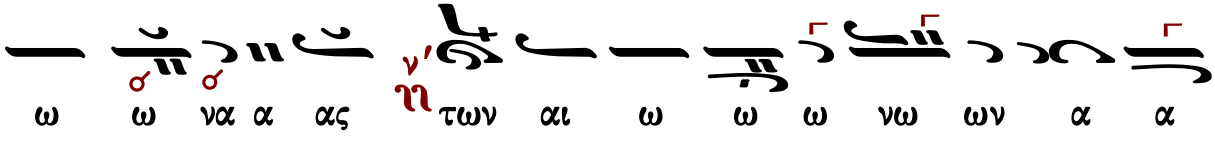
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω σ ω σ να α ας η ν των αι ω ω ω νω ων α α

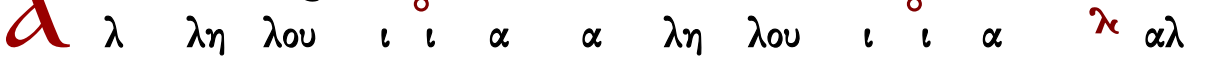
α μην ν

Α λ λη λου ι σ ι α α λη λου ι σ ι α λ 6 αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α

αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι ο Θε ε ο ο ος

η η μω ων δο ο ξα α σοι οι οι οι

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.191*

η η ης δε ε η η τη η η η η η η η νη φω τη ες

η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω της δε

η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου ου ου

ου ου ου εν τω χε χρα γε ε ναι αι αι αι με προ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος σε ε ιε ε

ε ε ει ει ει ειο α α α α α χου σο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ιε

ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε

α α τευ θυν θη η η η η η η η η η η τω ω

η η προ ο ο ο ο οσ ευ χη μου ου ου ου ου ου

ε ε ριδ υ υ υ υ υ υ Κυ ου μου ον

ο ο ο ος ηοκ σο α α α α α εισ ει ει ιβ η η ο

η ηι η ην ι ιδ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε σπε α ι ι ι ι ι ι ι ι ιο θυ σι ι ι ι ι ι ι ι ου

ο ο ο

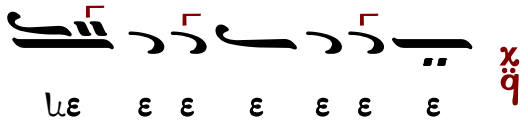

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.89*

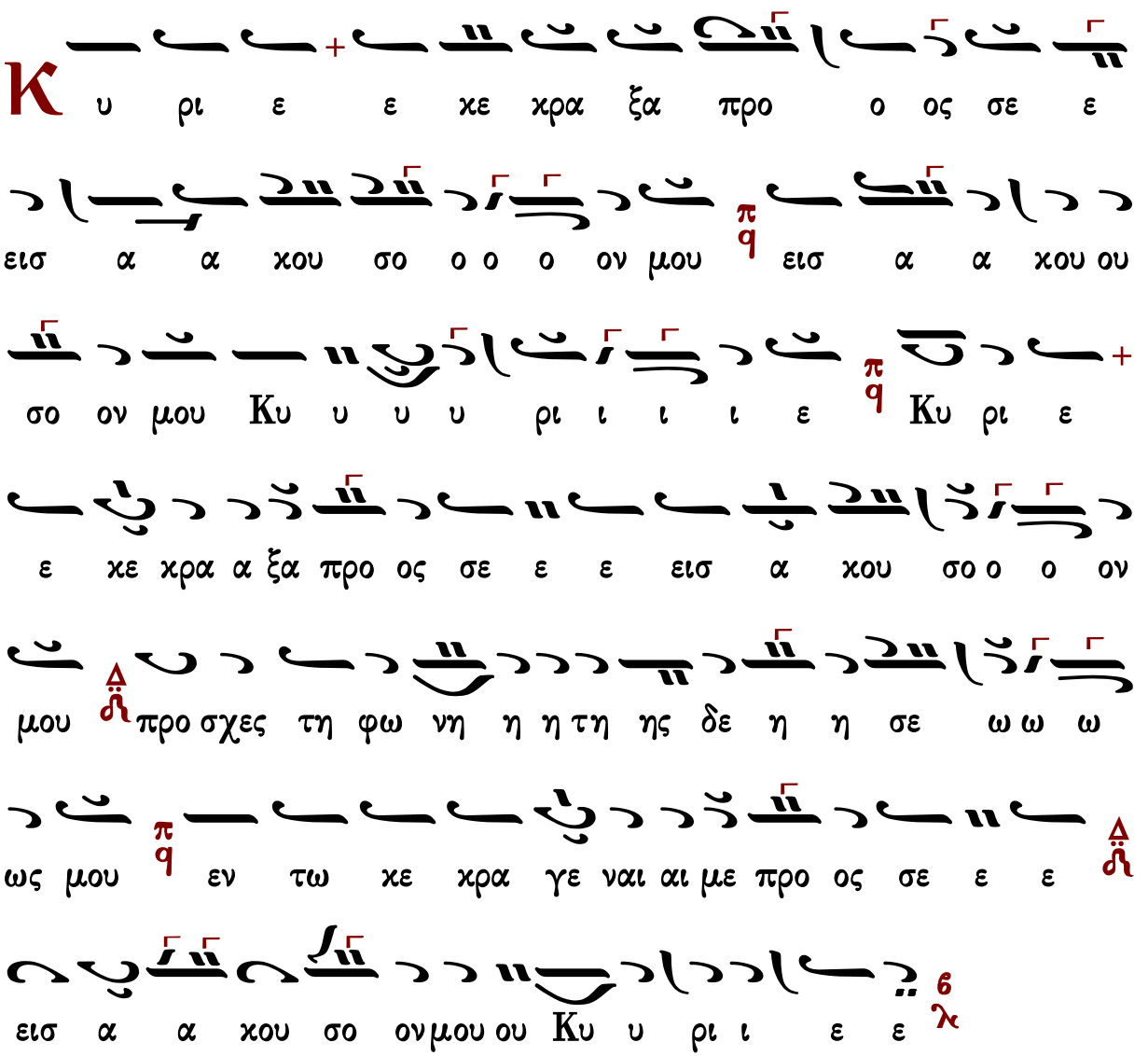

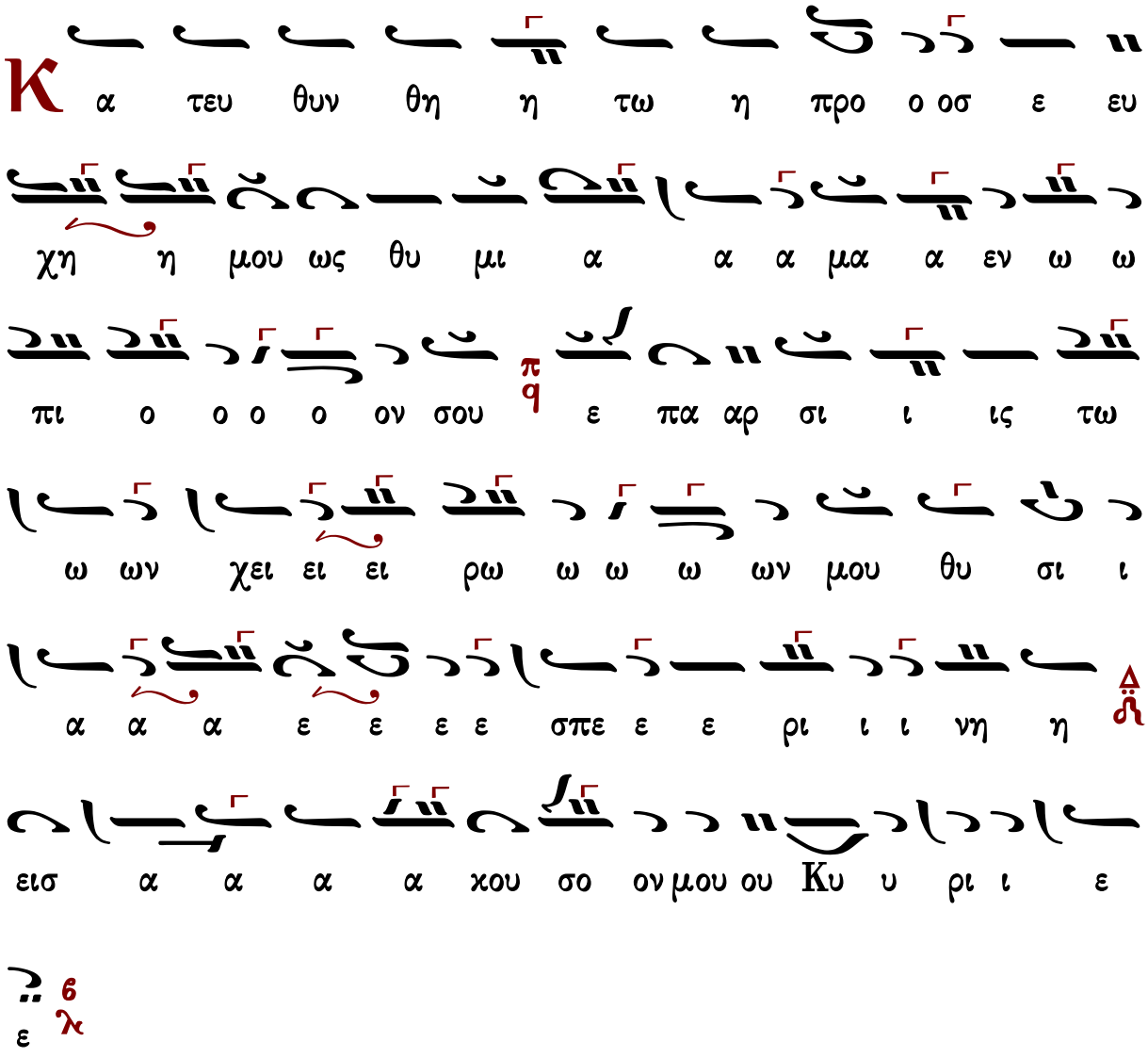

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.157#

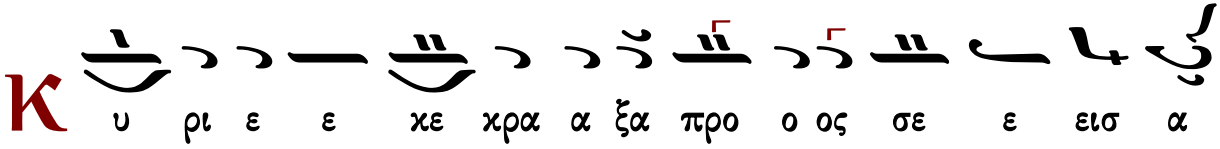

υ Κυ ου μου ον σο χου α εισ μου ον σο ου χου

ος προ ξα α χρα χε ε ε ρι Κυ ε ι ι ι ρι υ

πq

ος προ ον μου ο ο σο χου α α α εισ σε

Δ

φω τη σχες προ

πq

μου ως ω ω ω η σε η δε ης τη η η η νη

πq

εν τω

χου α α εισ ε σε ος ο προ με αι ναι γε χρα χε

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

6

λ

Κ η η η η χη ευ οσ ο προ η η τω η θυν θη η τευ α

ο ο ο μα α α α ι μι ω πι ω εν α α ως μου

πq

ι ι ι χει ων ω ις ι σι αρ πα ε σου ον ο ο ο

Δ

ι ι ρι σπε ε ε α ι σι θυ ω ω ω ω ων μου

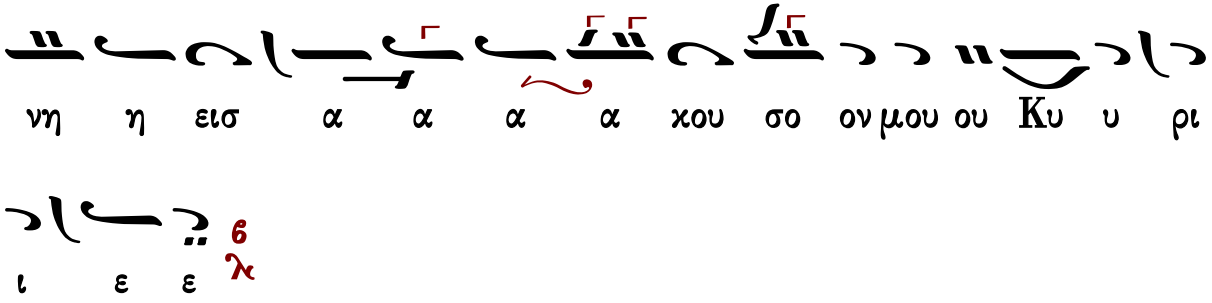

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

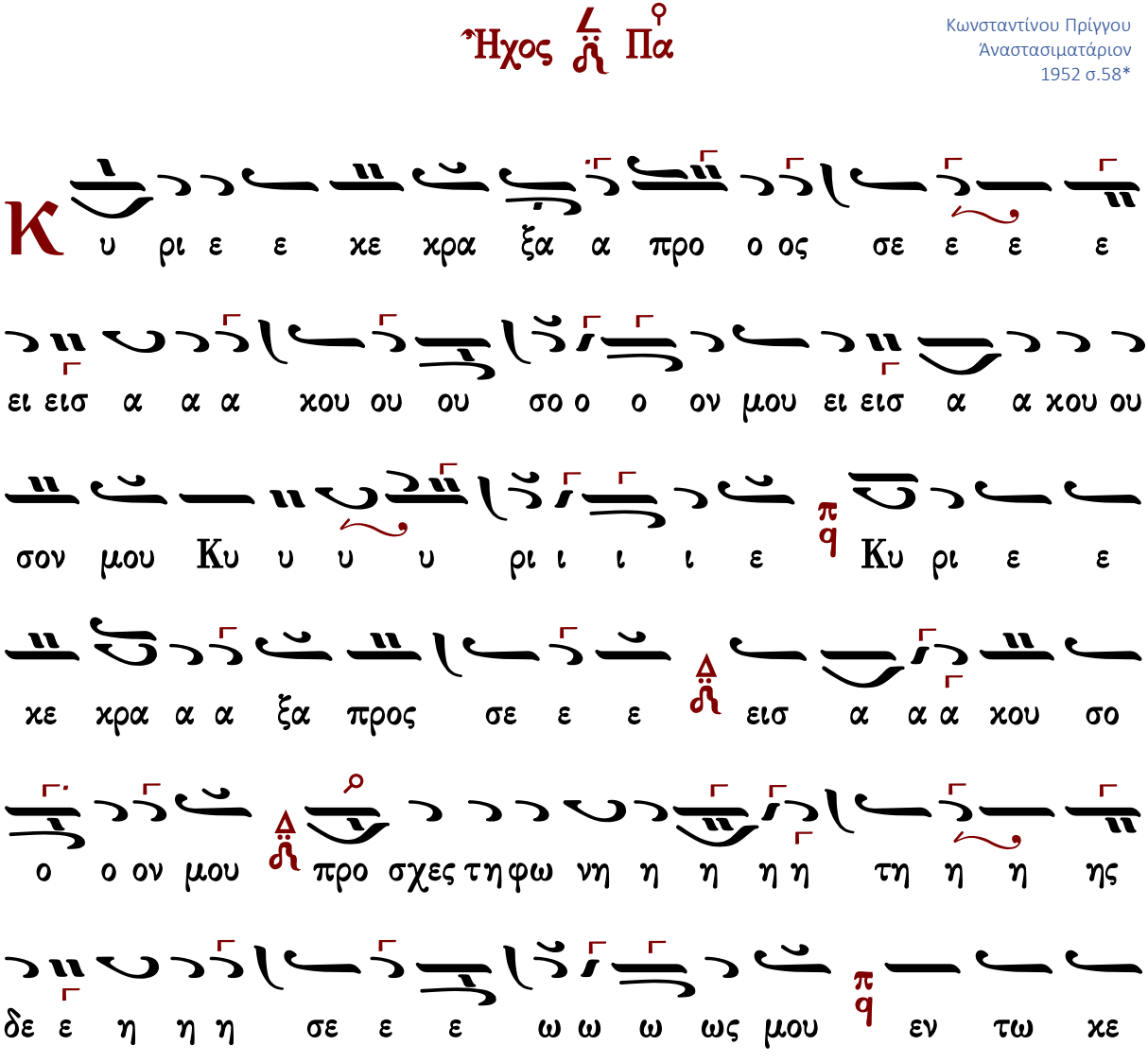

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε εισ
α κου ου ου σο ο ον μου εισ α α κου σο ον μου ου Κυ
υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος
σε ε ε εισ α α α κου ου ου σο ο ο ο ον
μου προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προ ο ος
σε ε εισ α ακου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε
Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη η η
μου ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον
σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω ω

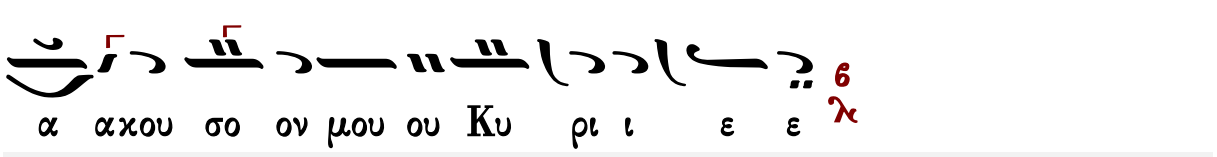

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/512*

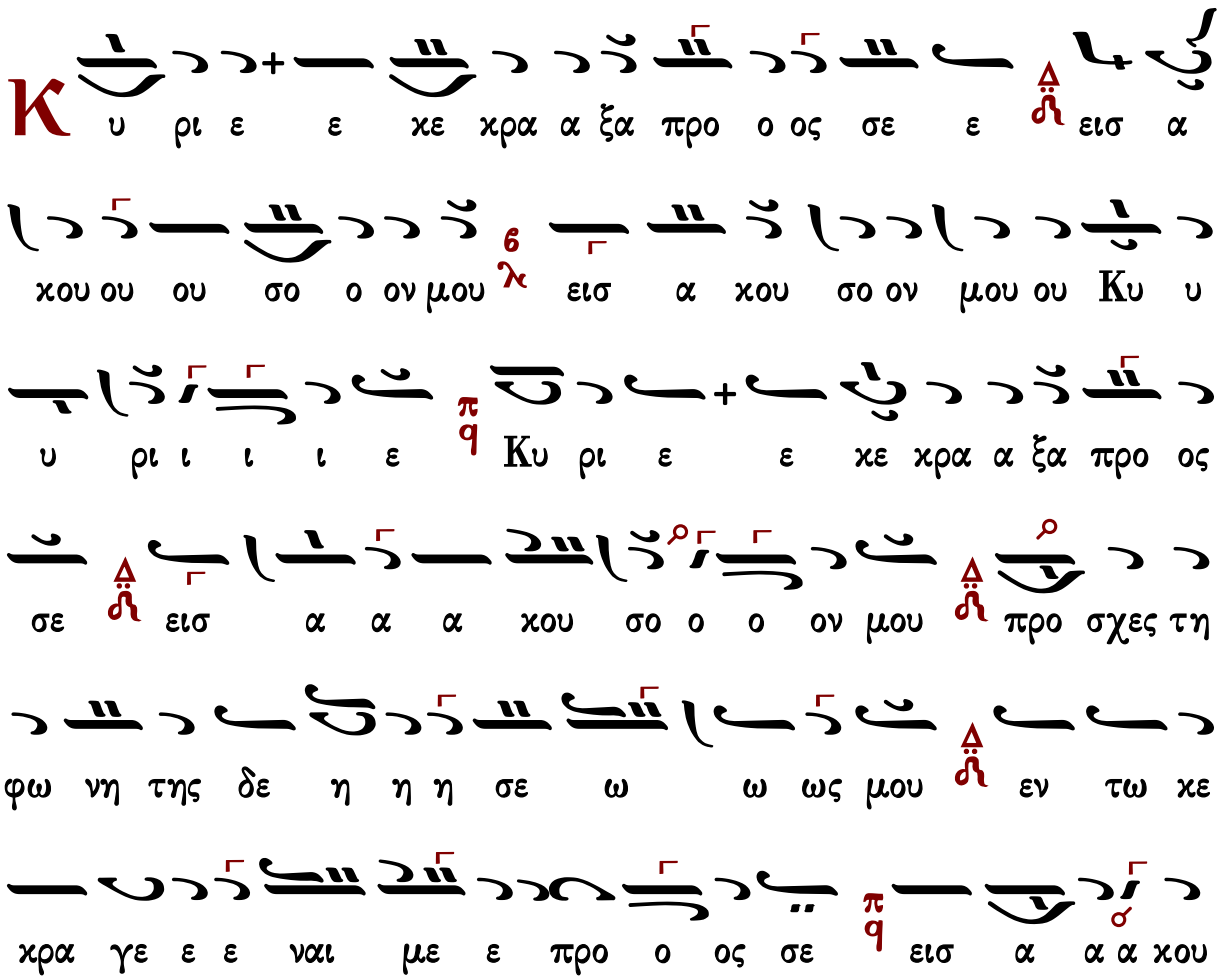

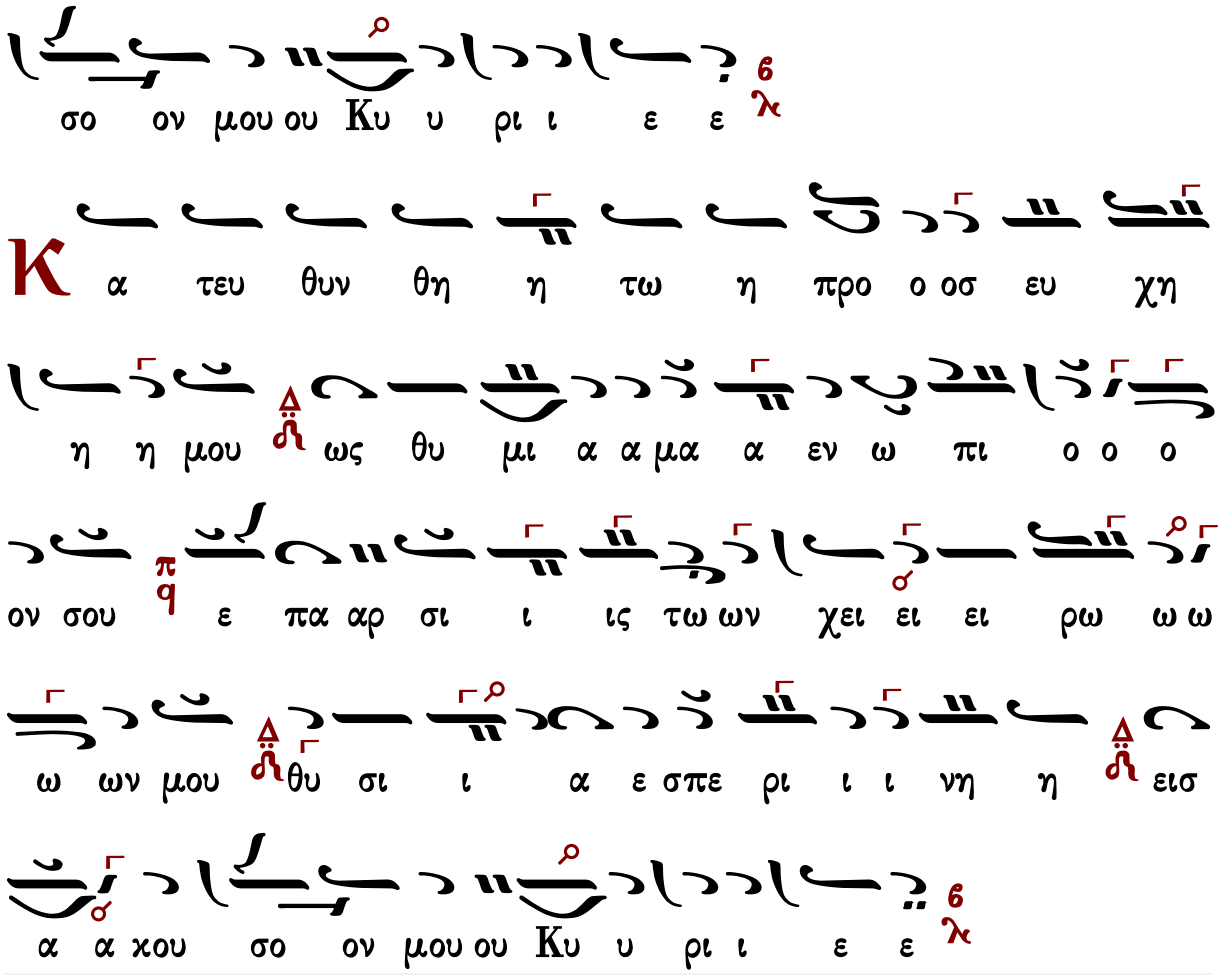

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⸗ Βγ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.90*

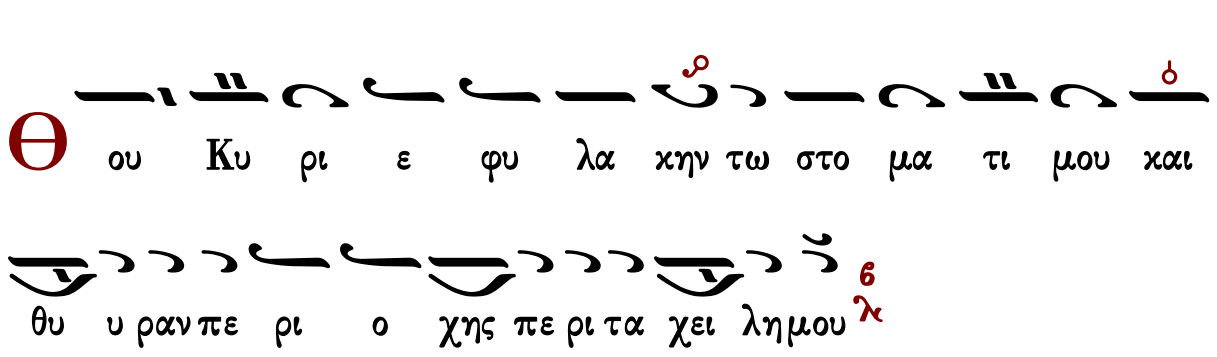

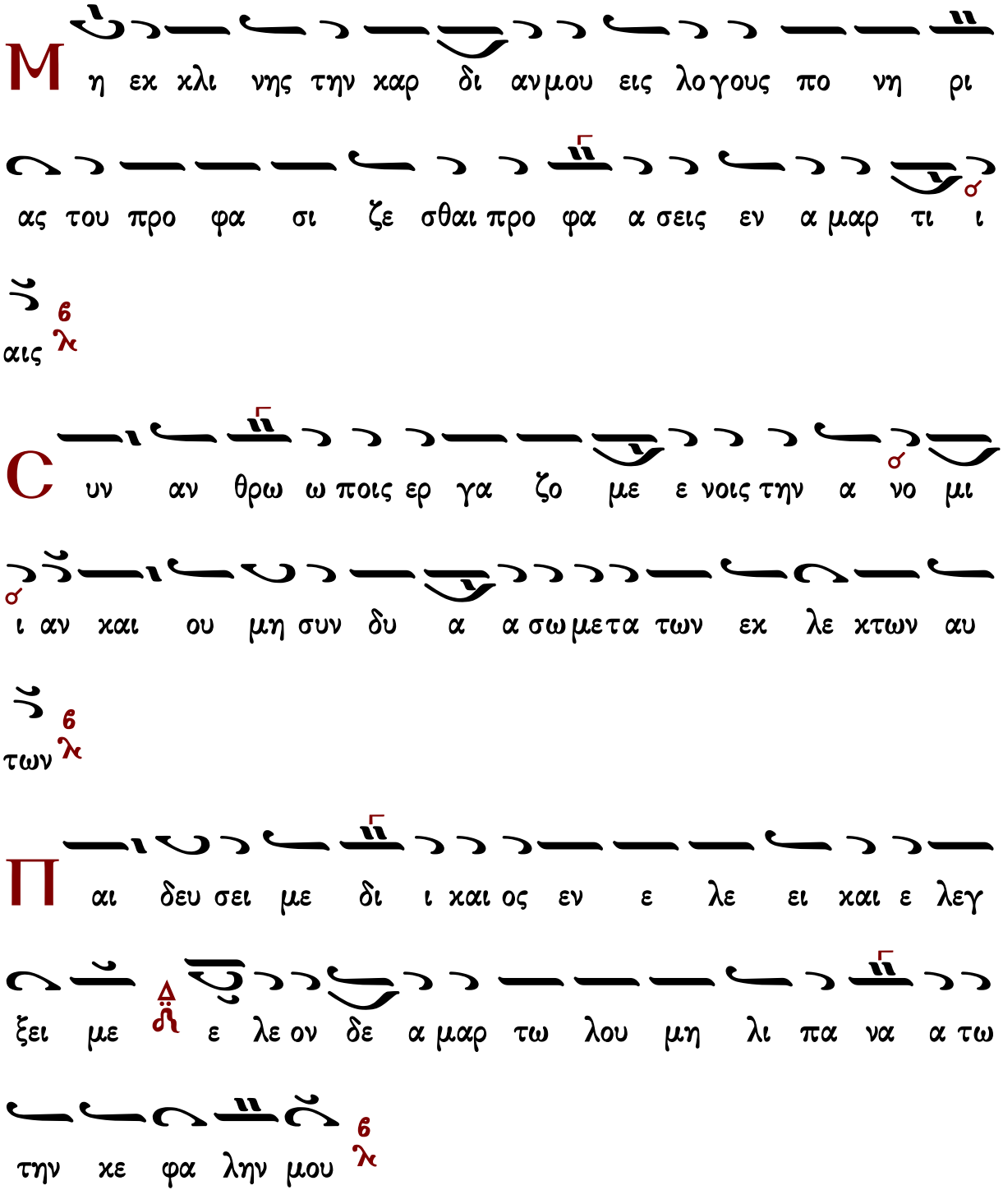
Μη εκ χλι νης την χαρ δι ανμου εις λογους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι ι
αις
Συν αν θρω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι αν και ου μη συν δυ α α σω μετα των εκ λε κτων αυ
των
Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

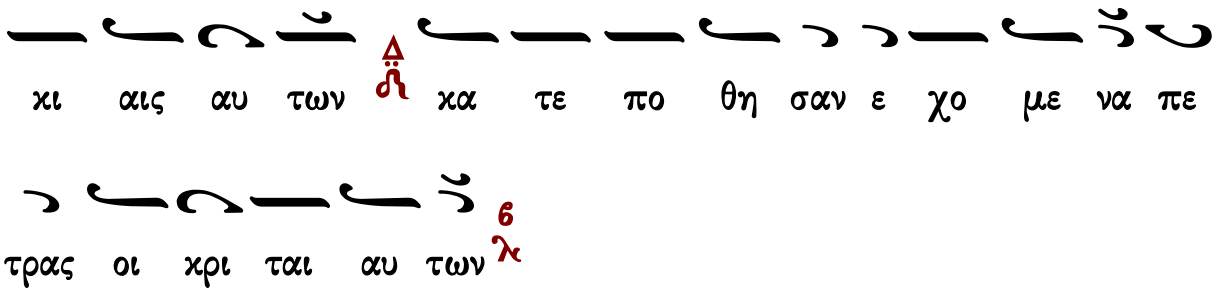
χι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι χρι ται αυ των

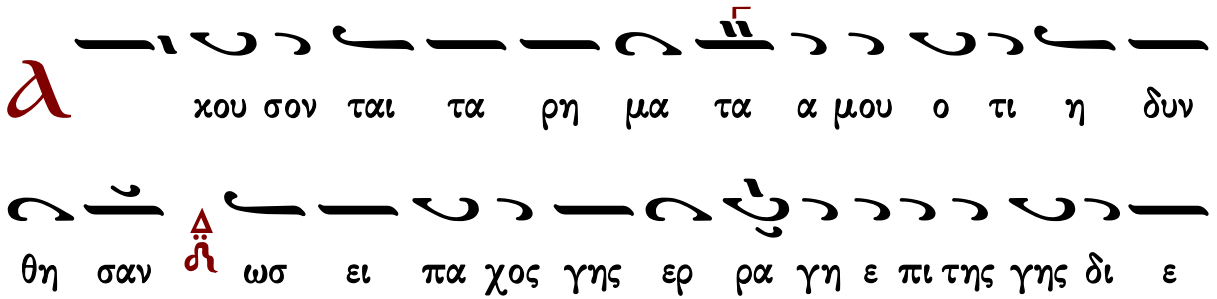
α
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

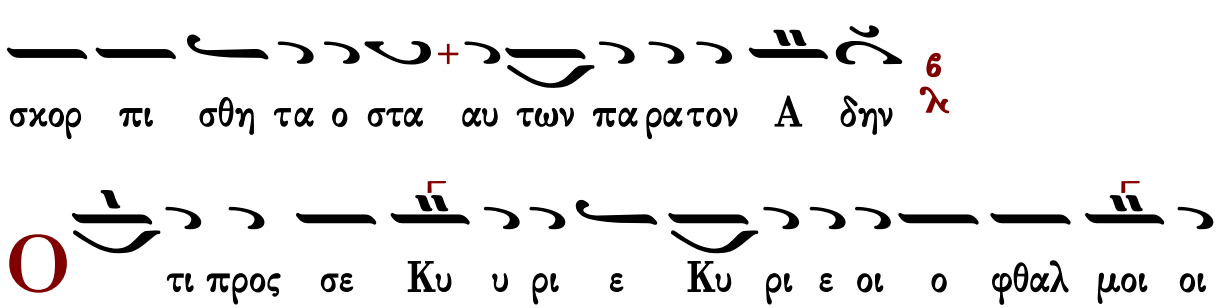
ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου

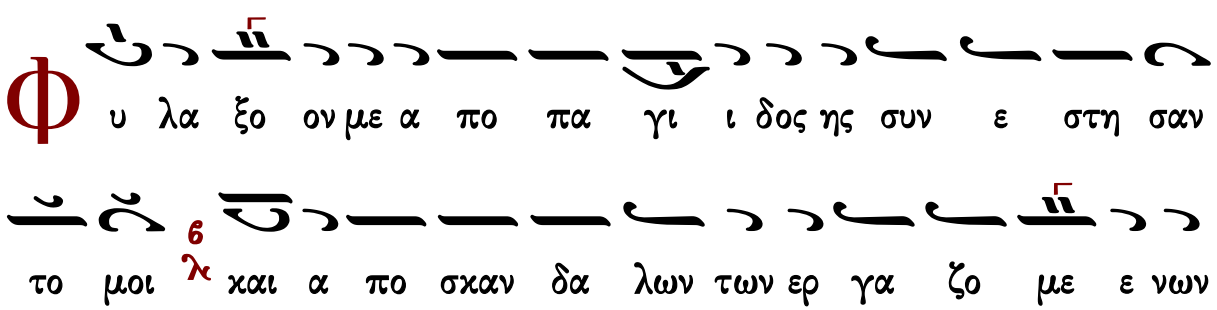
φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων

την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
ω
Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

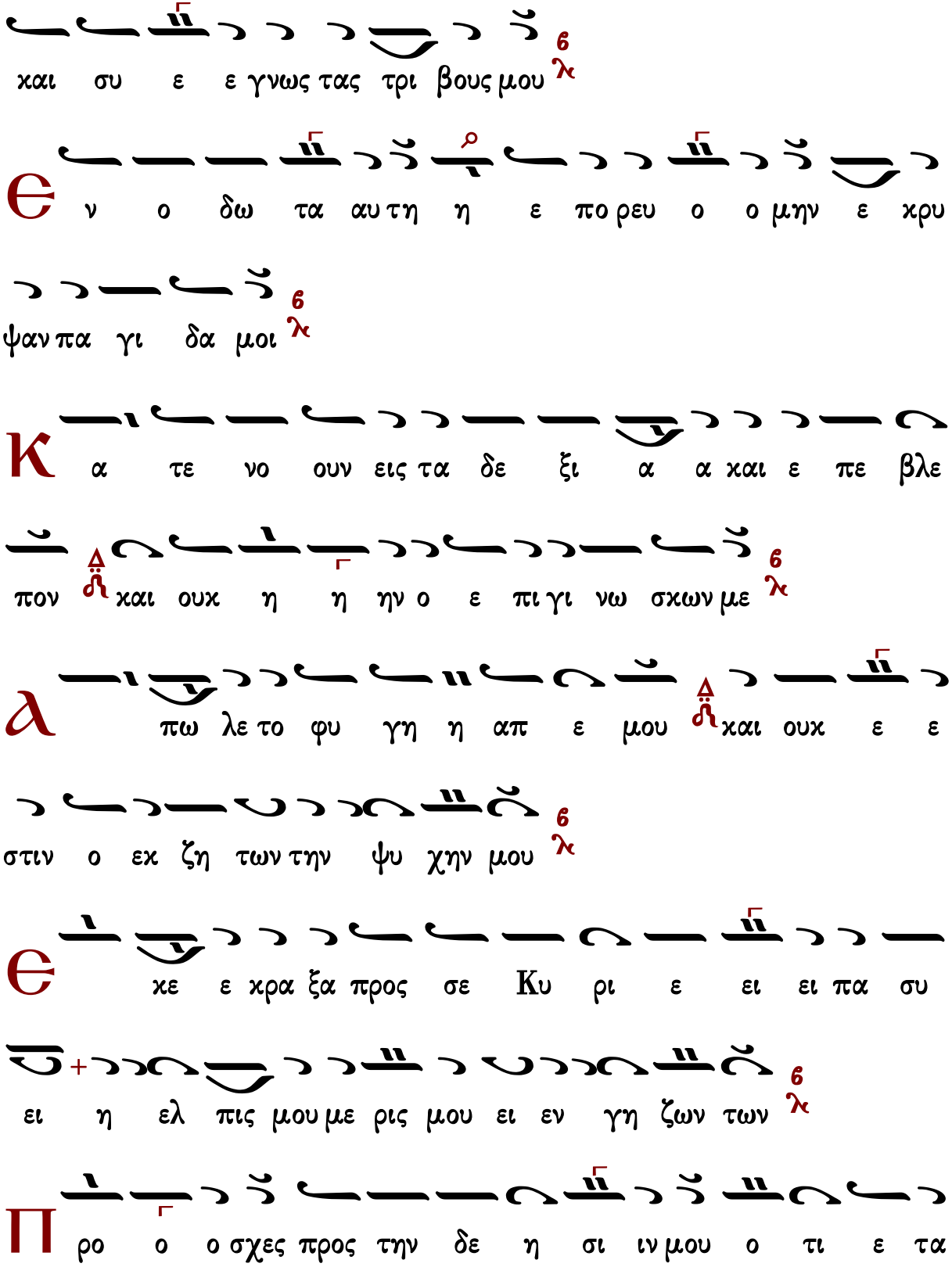
χαι συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Θ ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α χαι ε πε βλε
πον χαι ουχ η η ην ο ε πι γι νω σχων με
Δ πω λε το φυ γη η απ ε μου χαι ουχ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
Θ κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των
Π ρο ο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα 6 λ

Ρ υ υ σαι με εχ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με 6 λ

Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου 6 λ

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι 6 λ

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

εισ α α κου σον της φω νης μου 6 λ

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

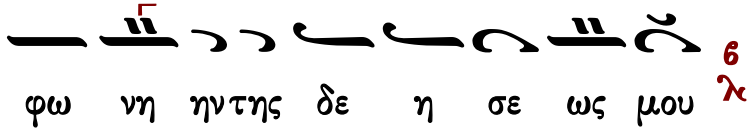

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βγ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

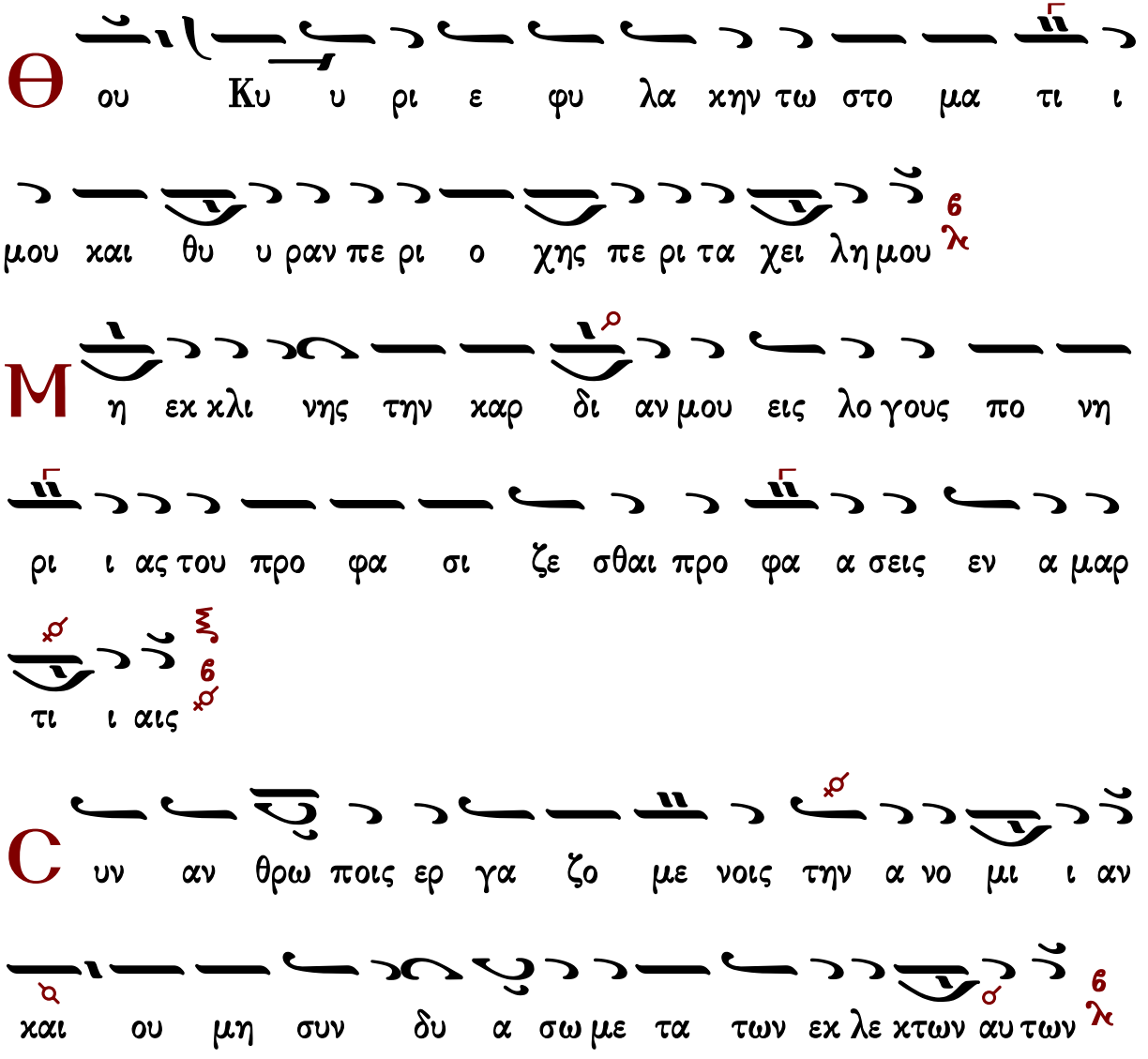

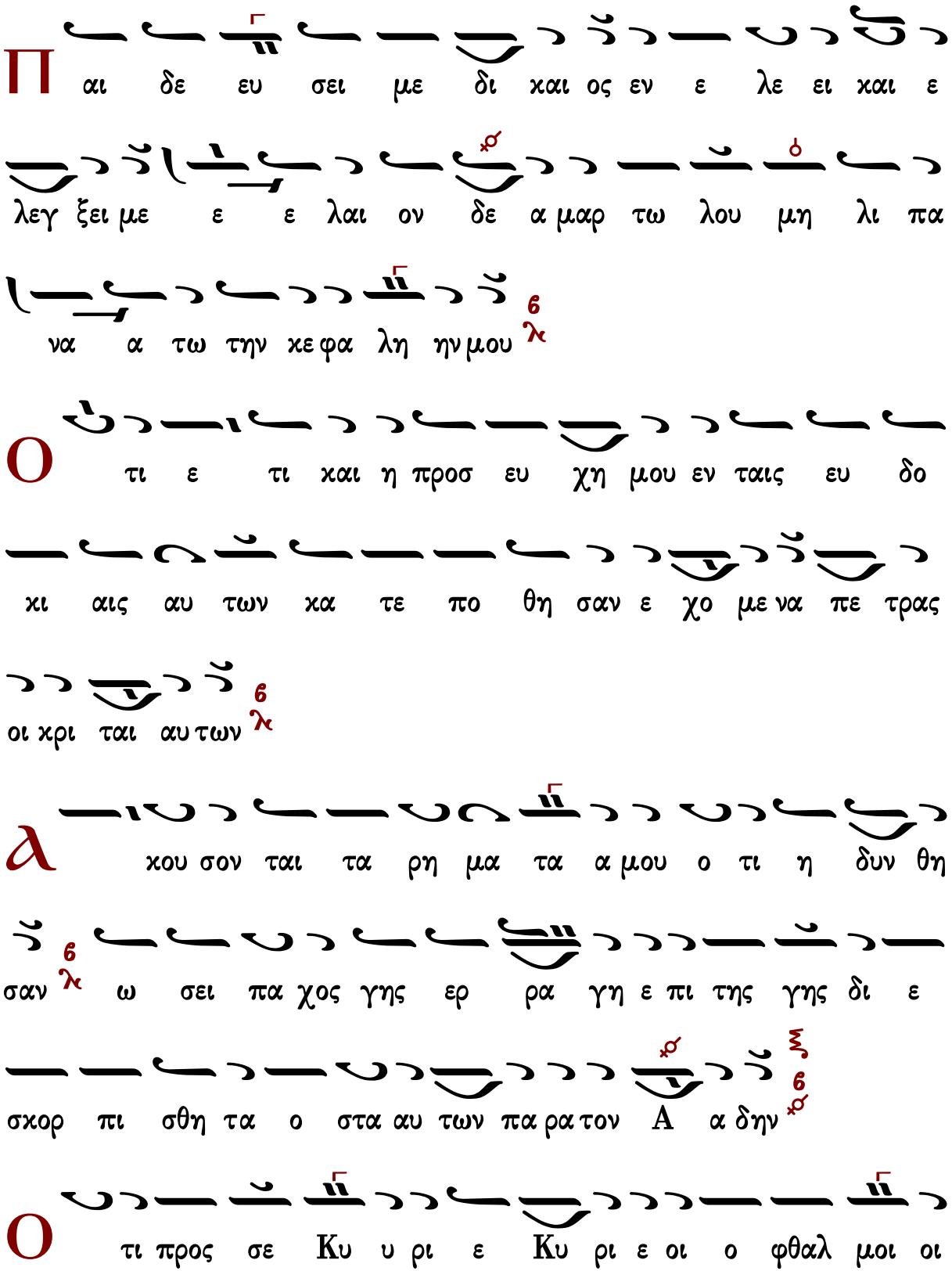
Π
αι δε ευ σει με δι χαι ος εν ε λε ει χαι ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου
6
λ
Ο
τι ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
6
λ
λ
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν
6
λ
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
6
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι

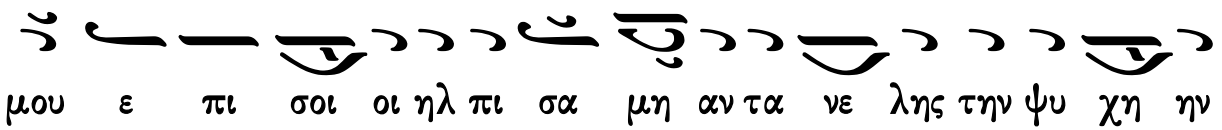

μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

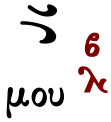

μου

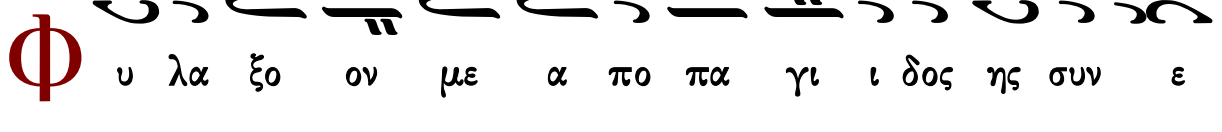

υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

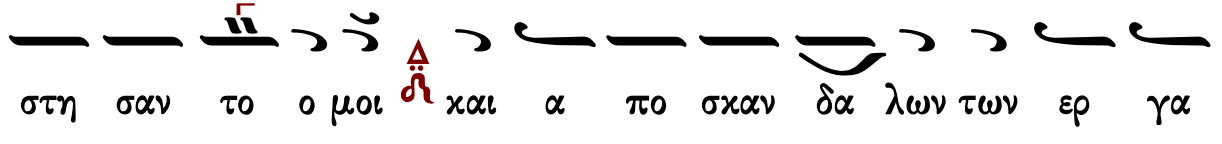

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

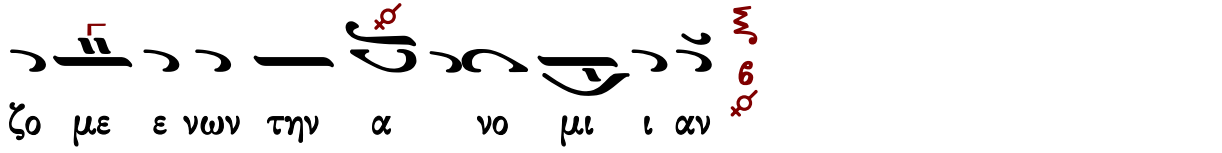

ζο με ε νων την α νο μι ι αν

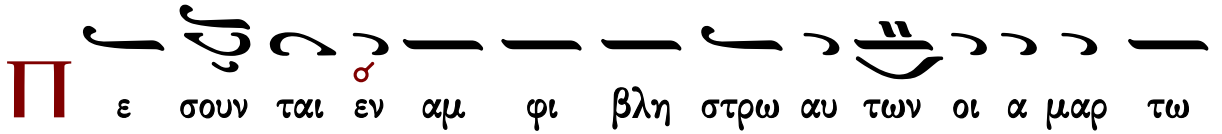

ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

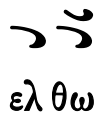

ελ θω

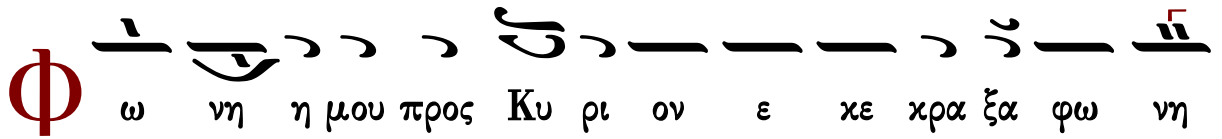

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

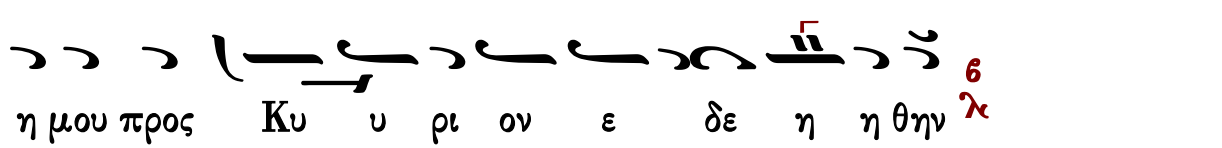

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є

χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є

ν τω εχ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου

Є

ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ

πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου

Є

χε ε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των 6 λ

Π

ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο οδ ρα 6 λ

Ρ

υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε χρα ται ω θη σαν υ περ σ ε με 6 λ

Є

ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω Ο νο μα τι ι σου 6 λ

Є

με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι 6 λ

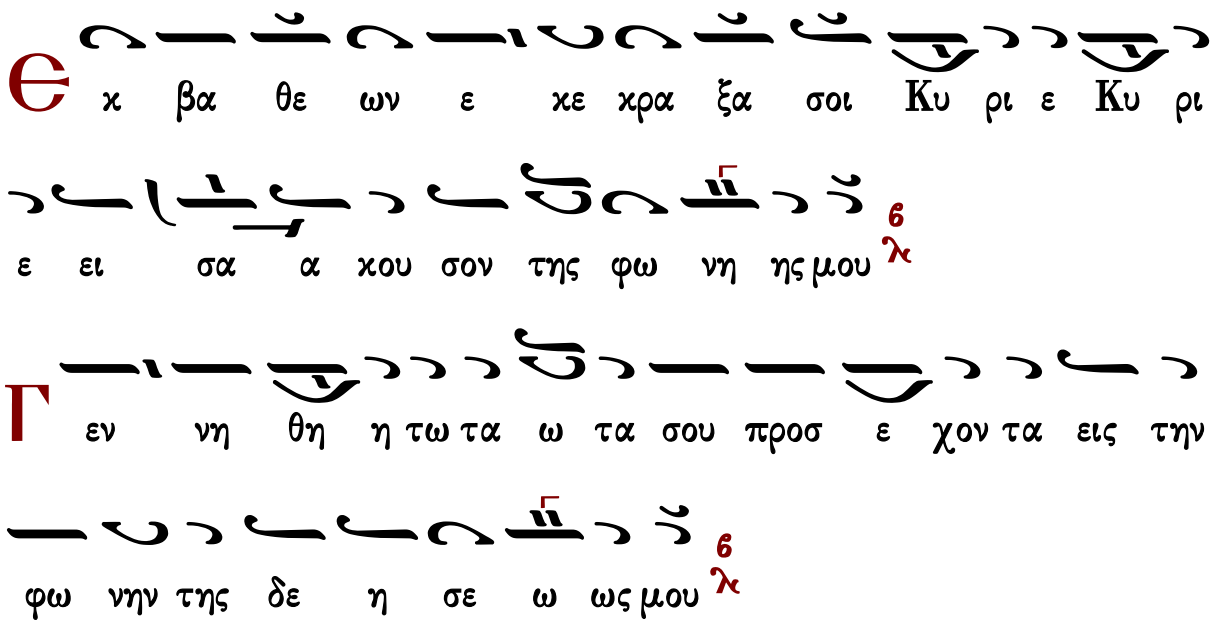

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/512*

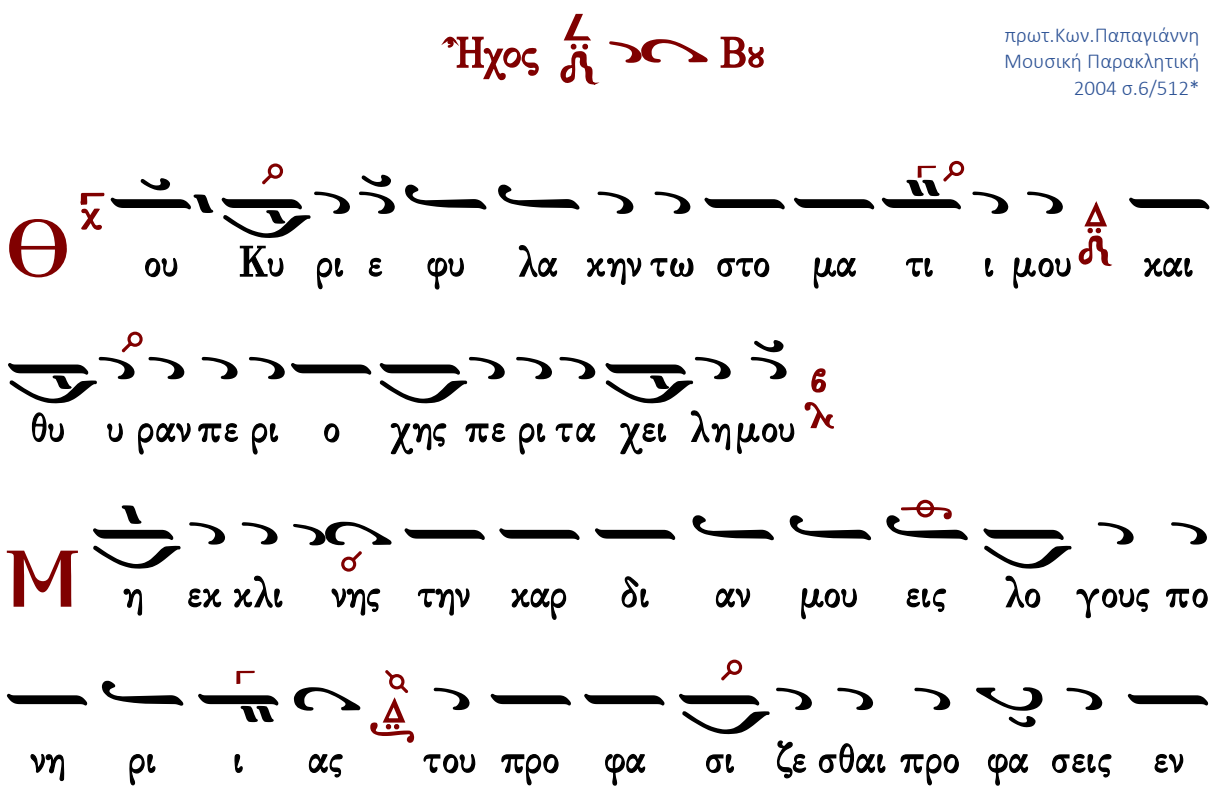

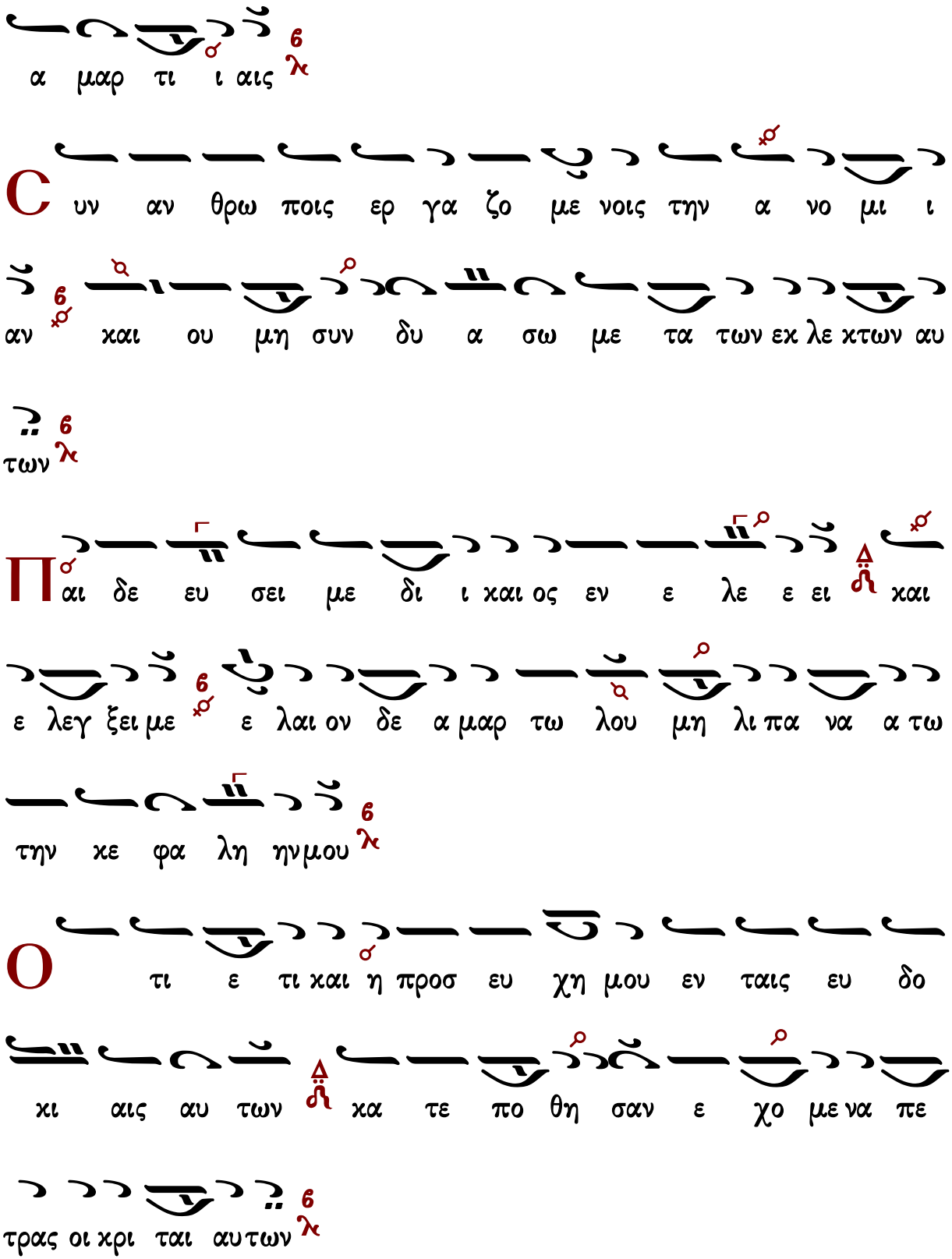
α μαρ τι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των
Παι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ε ει και
ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ην μου
Οτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

λ
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην
Ο
τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου
ε πι σοι οι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε χε χρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Θ κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων

των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

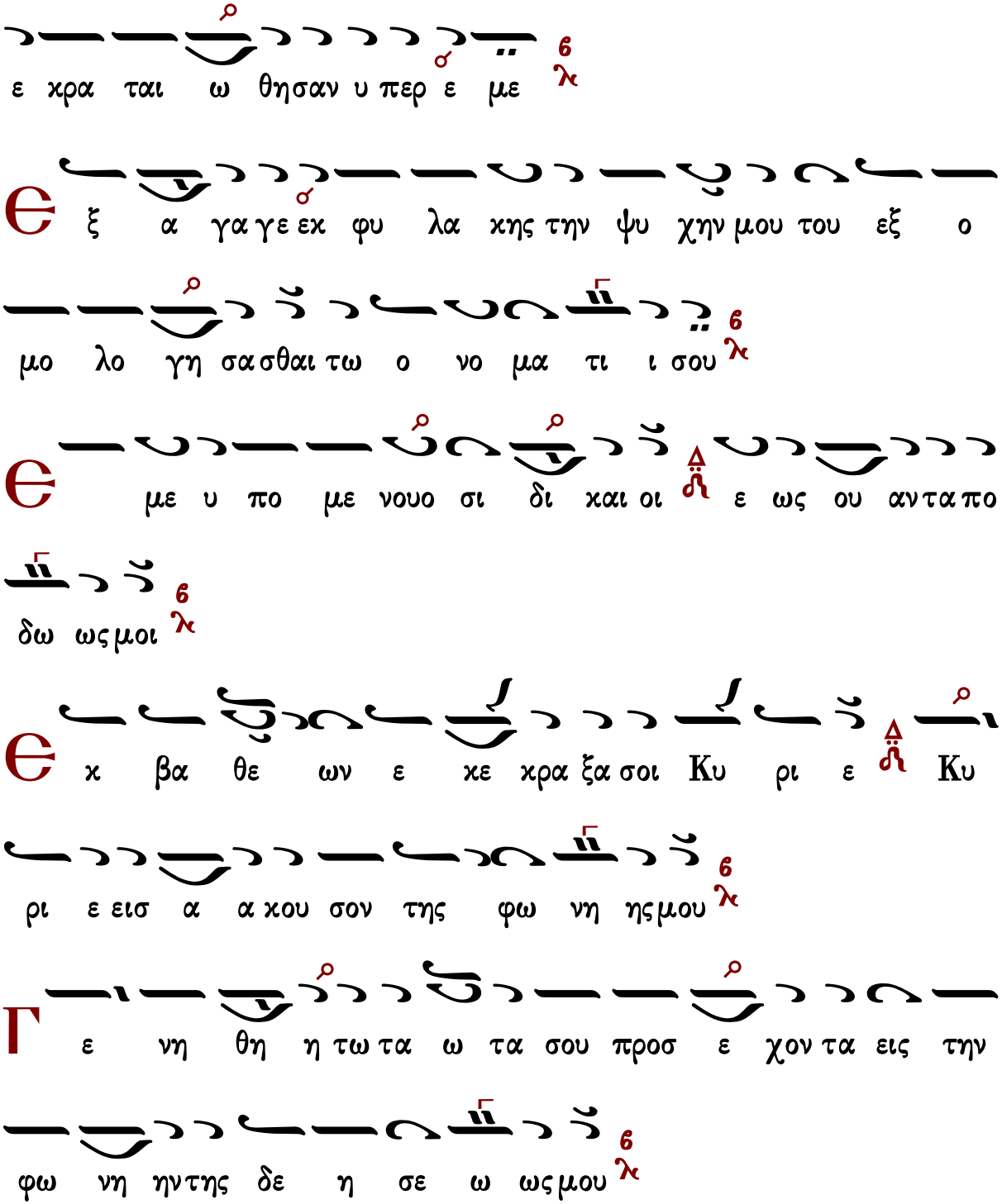

Στιχηρὰ Προσόμοια

Τὰ προσόμοια ταῦτα, μόνα ὑπάρχοντα ἐν τῷ Μηναίῳ, δευτεροῦνται. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῶν παρατίθενται ἐν συνεχείᾳ καὶ ἕτερα προσόμοια, ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ ἁγίου

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος Βʋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.335/2673*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Ο τω Προ δρο ο μου φω τι με μορ φω με νος ο
τε το α παυ γα σμα το εν υ πο στα τον της πα τρι
κης δο ξης ε φα νεν αν θρω πων γε νος δι ευ σπλαγ χνι
αν σω σαι βου λο με νος το τε πρω τος εν δο ξε του
τω προσ ε δρα μες κα ταυ γα σθεις την δι α νοι αν τε
λει ο τα τη μαρ μα ρυ γη αυ του της Θε ο τη τος

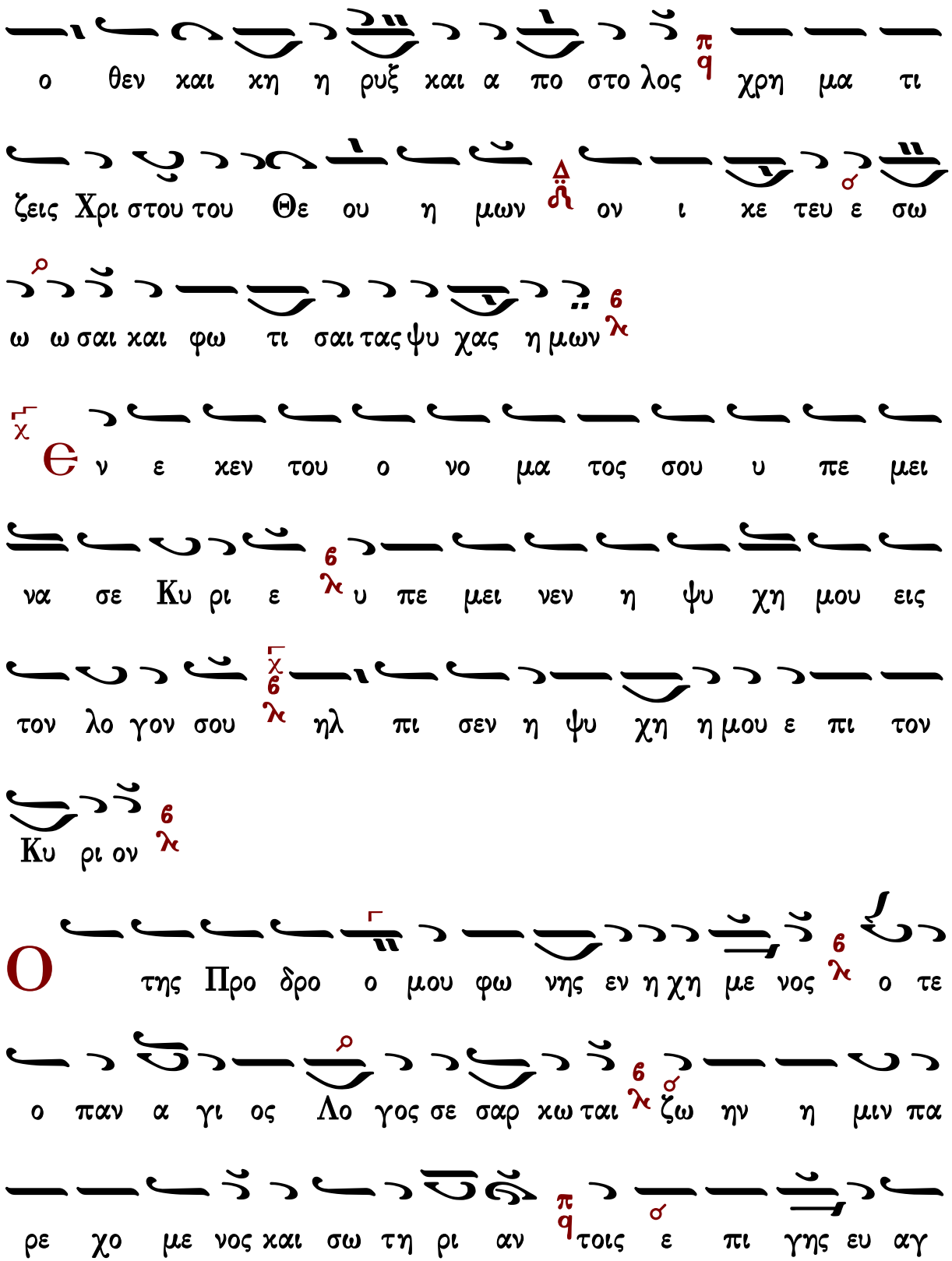
ο θεν και κη η ρυξ και α πο στο λος χρη μα τι
ζεις Χρι στου του Θε ου η μων ον ι κε τευ ε σω
ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας η μων
Θ ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον
Ο της Προ δρο ο μου φω νης εν η χη με νος ο τε
ο παν α γι ος Λο γος σε σαρ κω ται ζω ην η μιν πα
ρε χο με νος και σω τη ρι αν τοις ε πι γης ευ αγ

γε λι ζο με νος το τε του τω παν σο φε κα τη κο

λου θη σας και σε αυ τον α κρο θι νι ον και παν α γι

αν ως α παρ χην αυ τω κα θι ε ρω σας ον και

ε πε ε γνως και ε μη νυ σας τω συγ γο νω τω σω

τον Θε ον η μων ον ι κε τευ ε σω ω ω σαι και

φω τι σαι τας ψυ χας η μων

λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ο τω εκ στει ει ρας βλα στη σαν τι φοι τη σας ο

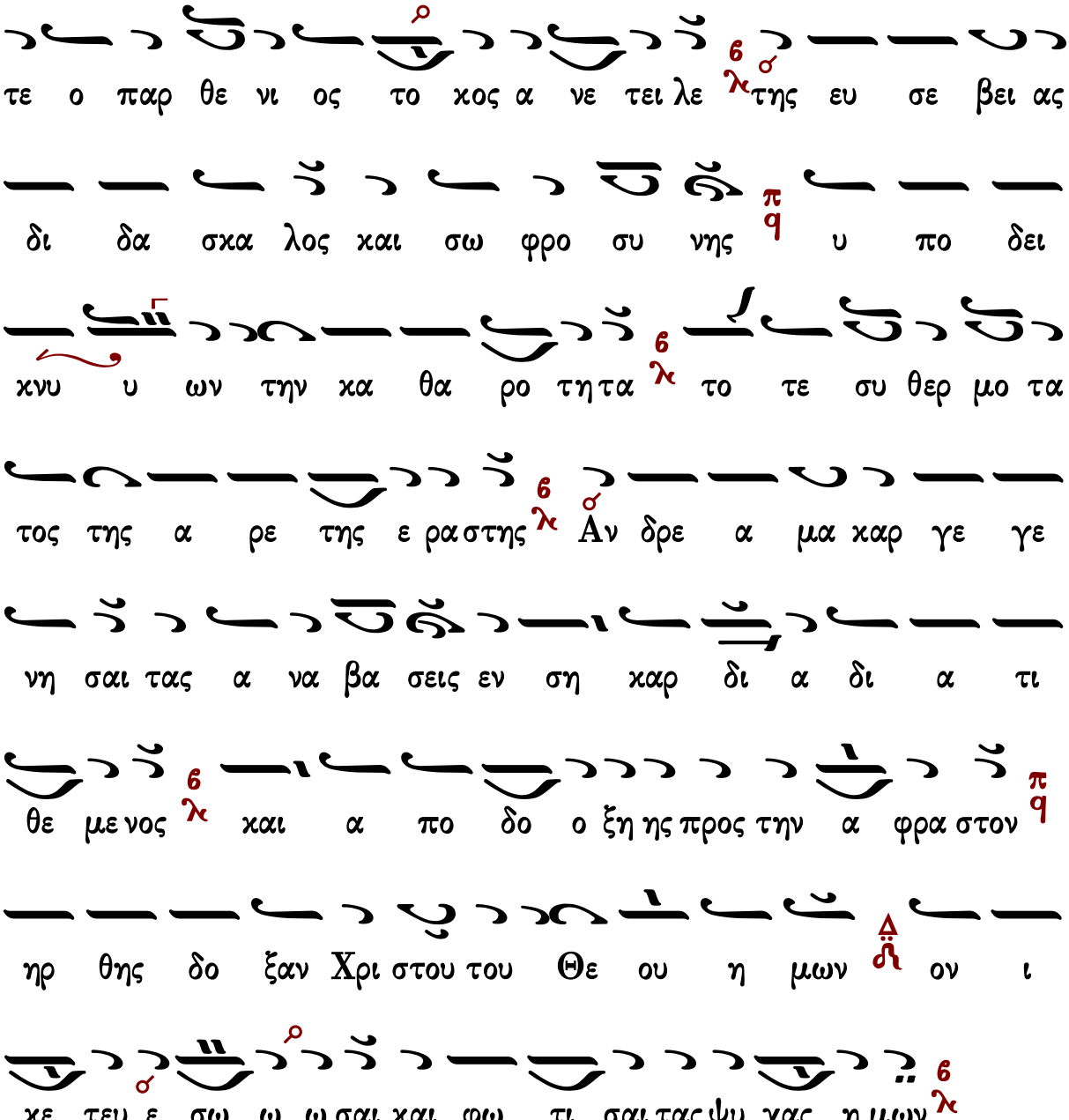

Προσόμοια ἕτερα. Συμεὼν Θεσσαλονίκης

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.337/2675*

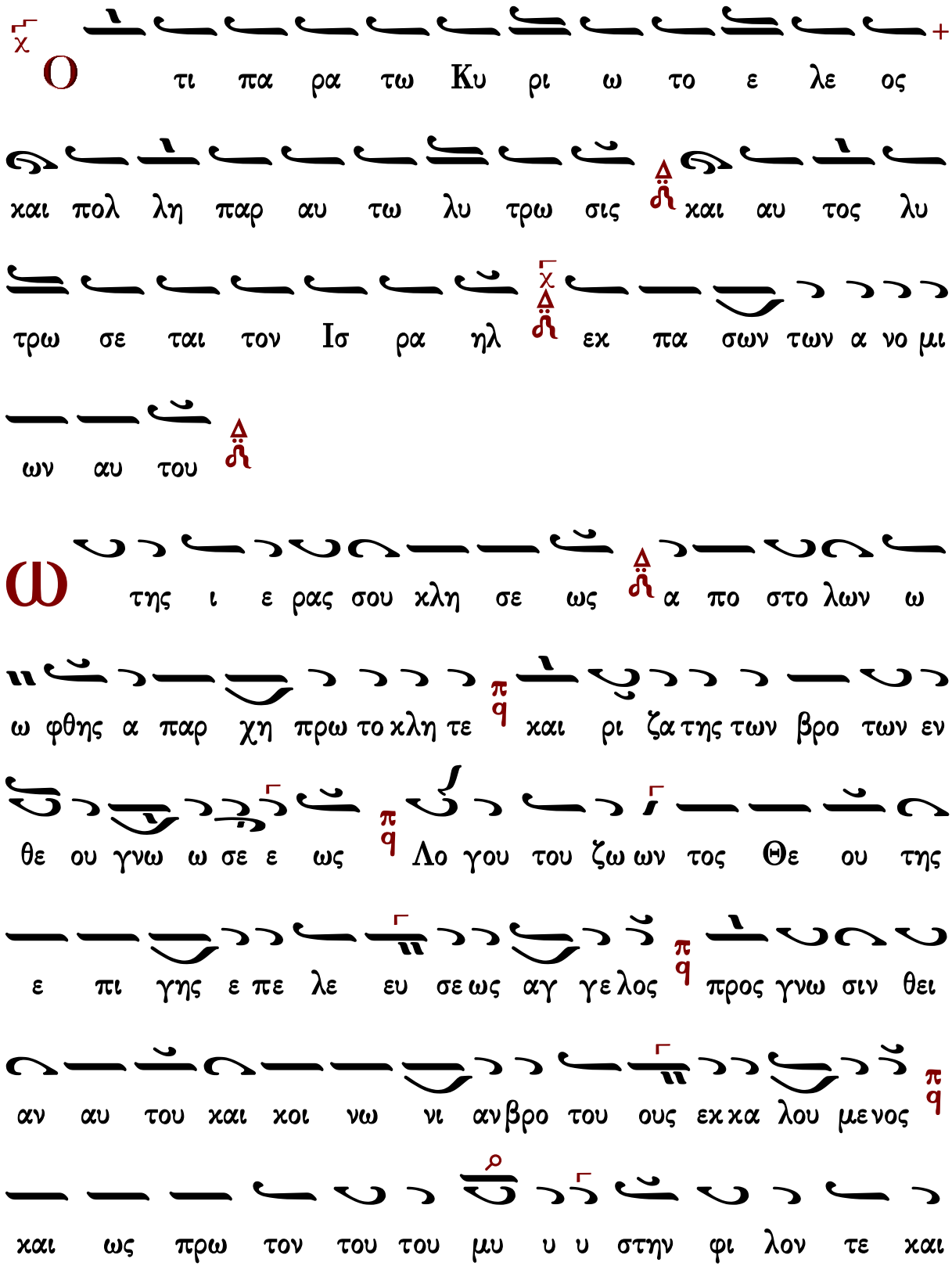
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ων αυ του
Ω της ι ε ρας σου κλη σε ως α πο στο λων ω
ω φθης α παρ χη πρω το κλη τε και ρι ζα της των βρο των εν
θε ου γνω ω σε ε ως Λο γου του ζω ων τος Θε ου της
ε πι γης ε πε λε ευ σε ως αγ γε λος προς γνω σιν θει
αν αυ του και κοι νω νι αν βρο του ους εκ κα λου με νος
και ως πρω τον του του μυ υ υ στην φι λον τε και

κη ρυ κα και φω ως με γα του κο ο σμου σε Αν δρε
α μα κα ρι ι ζο ο μεν
λ ι νει τε ον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
ω της κα θα ρας καρ δι ας σου τον Θε ο ον κα
τι δων εν σαρ κι Πρω τοκλη τε ε πε γνως ον περ α
μνον ει πεν ο Προ ο δρο ο μος και του τω προσ κολ λη
θεις τω σω συγ γο νω αυ το ον α νε κη ρυ ξας και
παν τα κα τα λι πων και την α λει αν και πλοι οι ον
α πο στο λε α λι ευς αν θρω πων ω ω ω φθης και

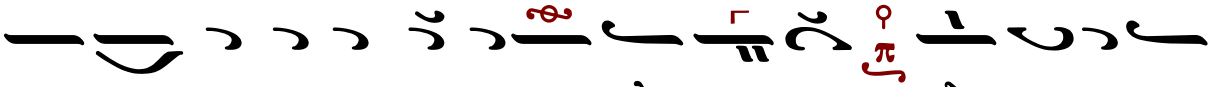

τον χο σμον η γρευ σας εκ της πλα α νης δι ο σε οι

πι στοι νυν μα κα ρι ι ζο ο μεν

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

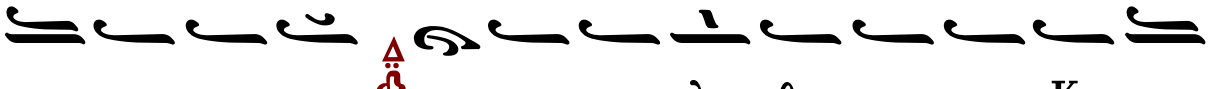

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με νει εις τον αι ω να

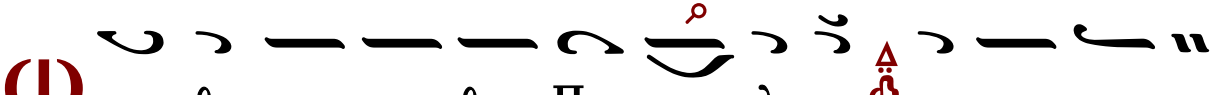

Ω φθης φως ε θνων Πρω το κλη τε και ως πρω ω

τος κλη θεις και πρω τος προσ η γα γες τους Ελ λη νας τω Χρι

στω προ της σταυ ρω ω σε ε ως του Πνευ μα τος δε πλη

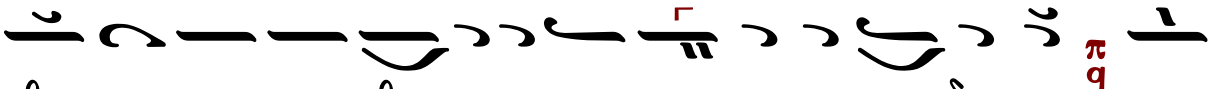

σθεις με τα την θει αν α να α στα σιν ε δρα μες και

ερ γοις και δι δα χαις παν τα τα ε θνη Αν δρε ε α ε κα λε

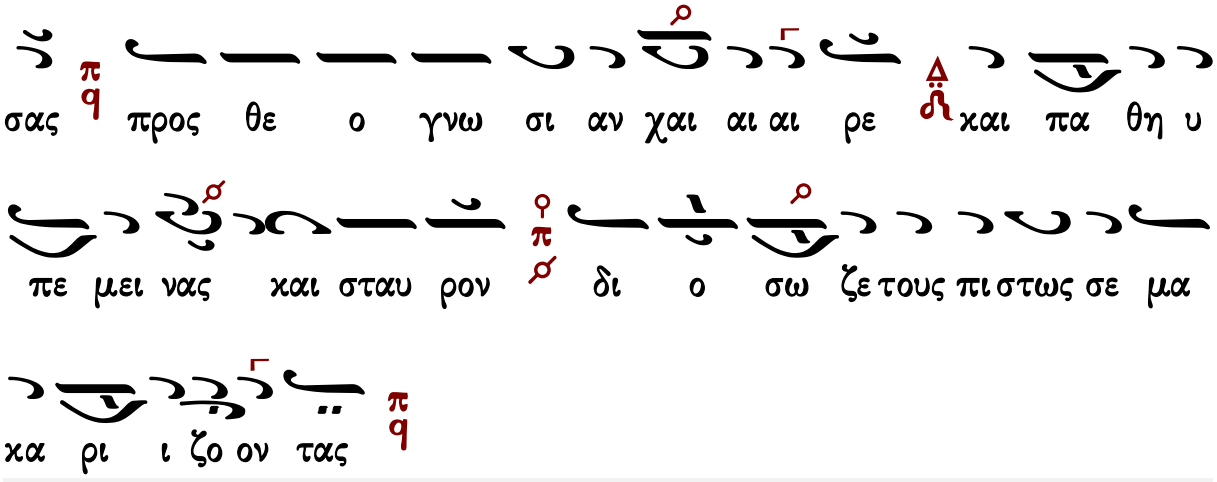

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.65*

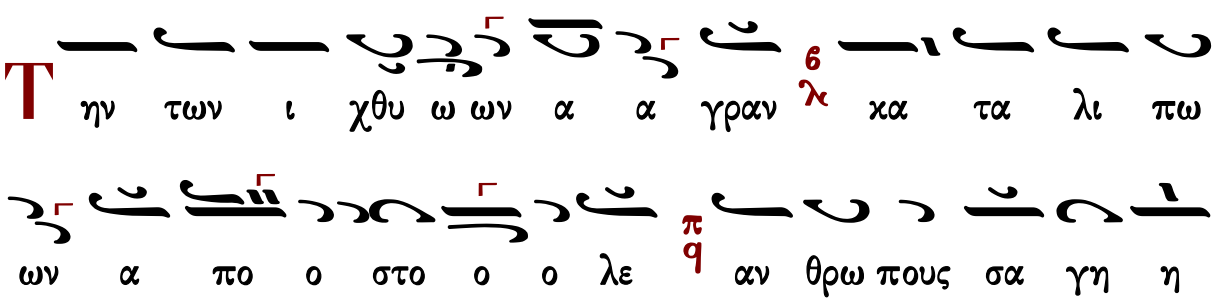

υ υ γμα α α α τος χα λω ων ωσ πε ερ αγ κι ι
στρον της ευ σε βει ας το δε ε ε λε ε ε ε αρ
και α να α α γω ων εκ του βυ θου τη ης πλα
α νης τα ε ε θνη η η α α πα α αν
τα Αν δρε ε ε ε α α α πο ο ο ο στο ο ο ο
λε του κο ρυ υ φαι αι αι ου ου ο ο ο μαι αι αι
αι αι μων και της οι κου με νης υ φη γη τα α
δι α πρυ υ υ υ σι ι ι ι ε πρε σβευ ων μη
ελ λι πης υ περ η η μων των εν πι ι στει και αι
πο ο ο θω ω ευ φη μουν τω ω ων παν ε ε ε

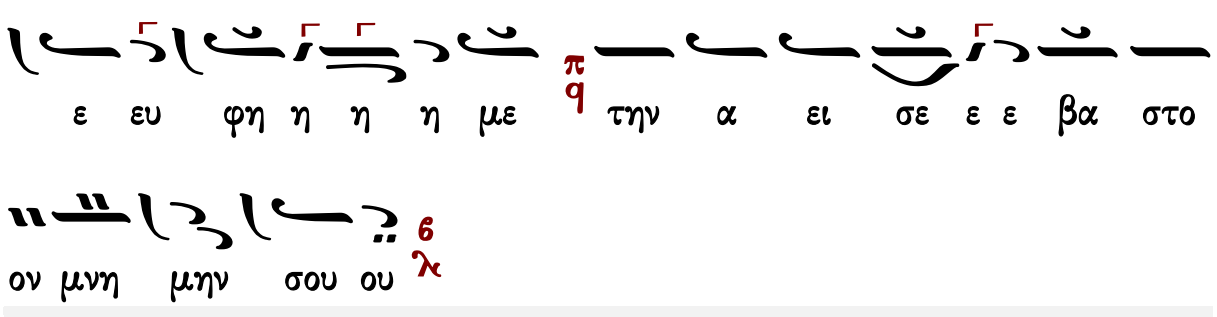

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.220*

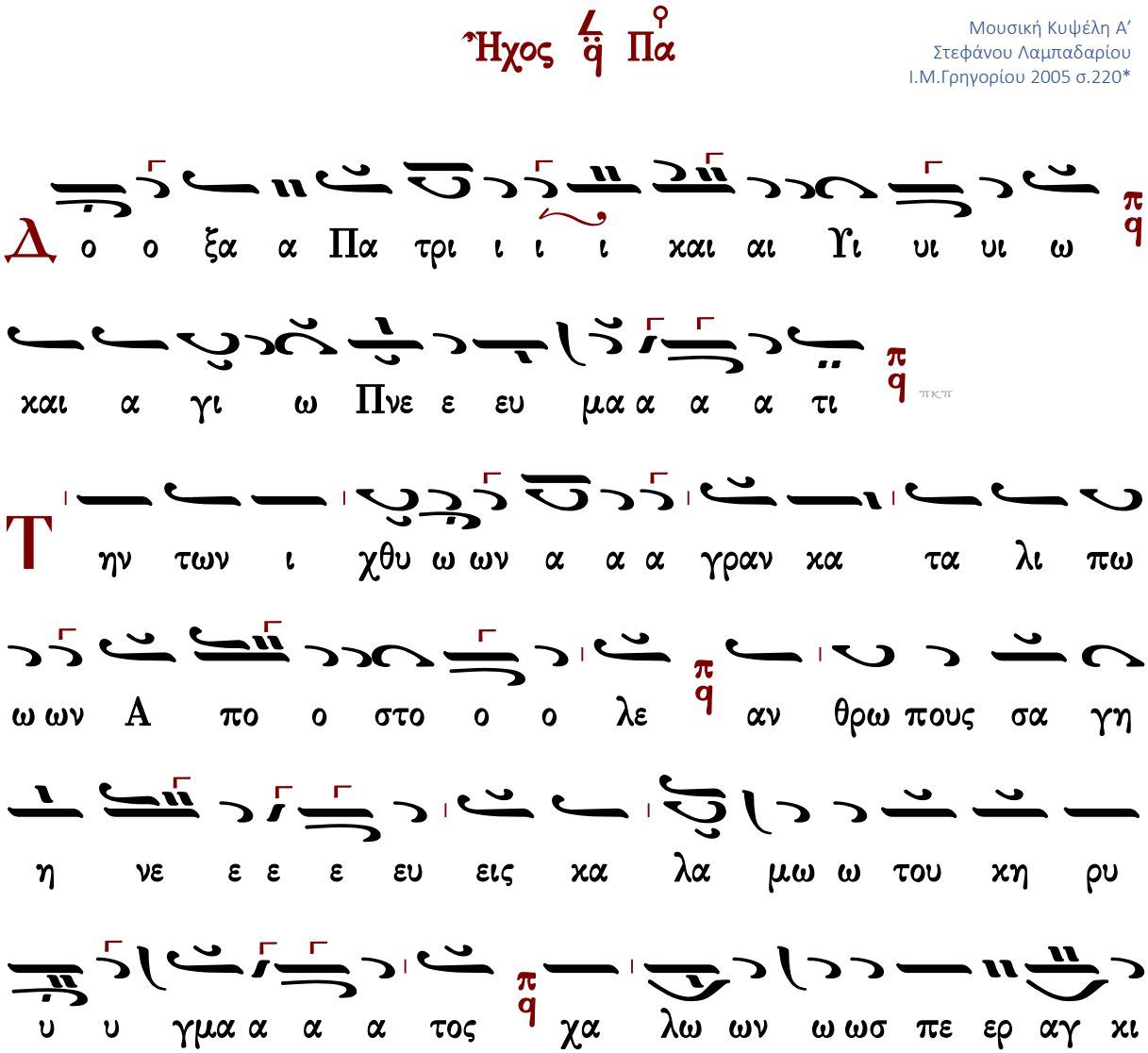

ι στρον της ευ σε βει α ας το ο δε ε ε λε ε ε ε

αρ π/q και αν α α α γω ων Δ/ϯ εκ του βυ υ

θου της πλα α α νης τα ε θνη η α α α α α

α α παν τα Δ/ϯ Α αν δρε α α α α πο ο ο στο ο

ο ο λε π/q του κο ρυ φαι αι αι ου ου ο ο ο

μαι αι αι αι αι μων Δ/ϯ και της οι κου με νης υ φη γη

τα α α α α α δι ι α πρυ υ υ σι ι ι ι ε π/q

πρε σβευ ων μη ελ λι πης υ υ περ η η μων των εν

πι στει και πο ο ο θω ω ευ φη μου ουν τω ω ων παν

ε ε ευ φη η η η με π/q την α ει σε ε ε βα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.242*

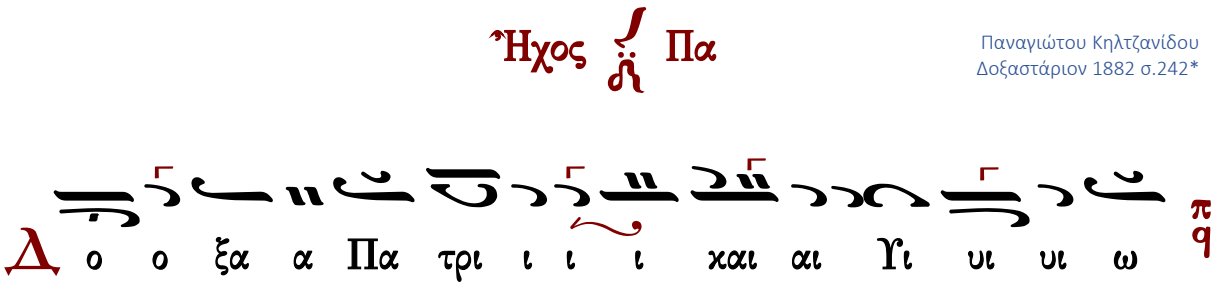

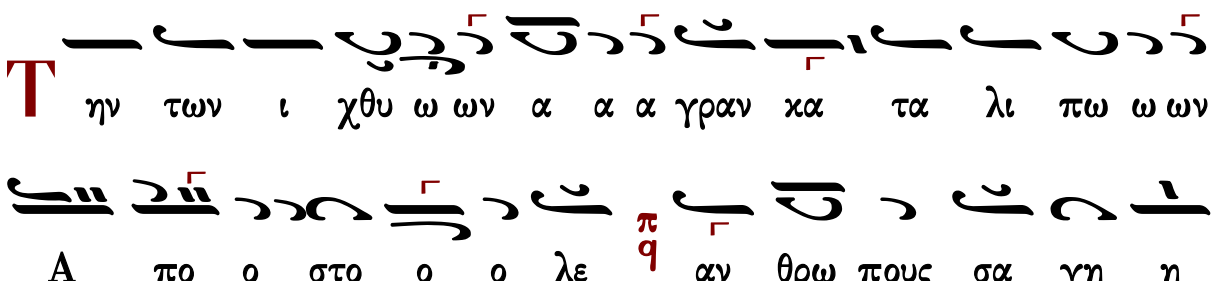

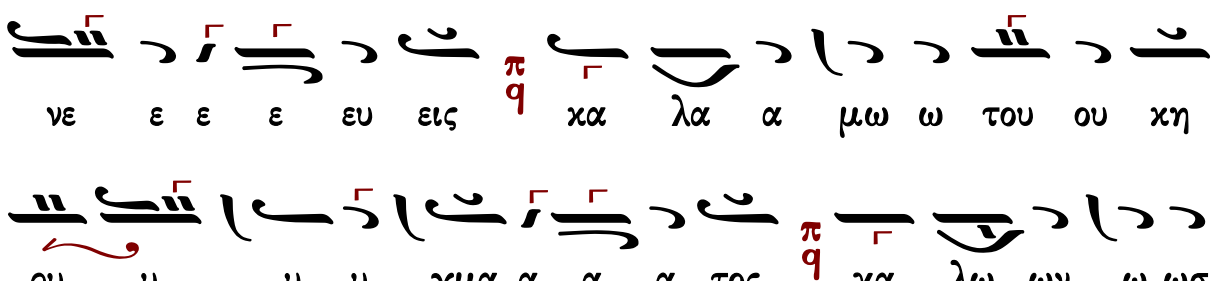

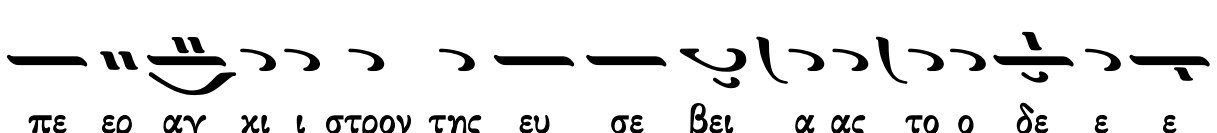

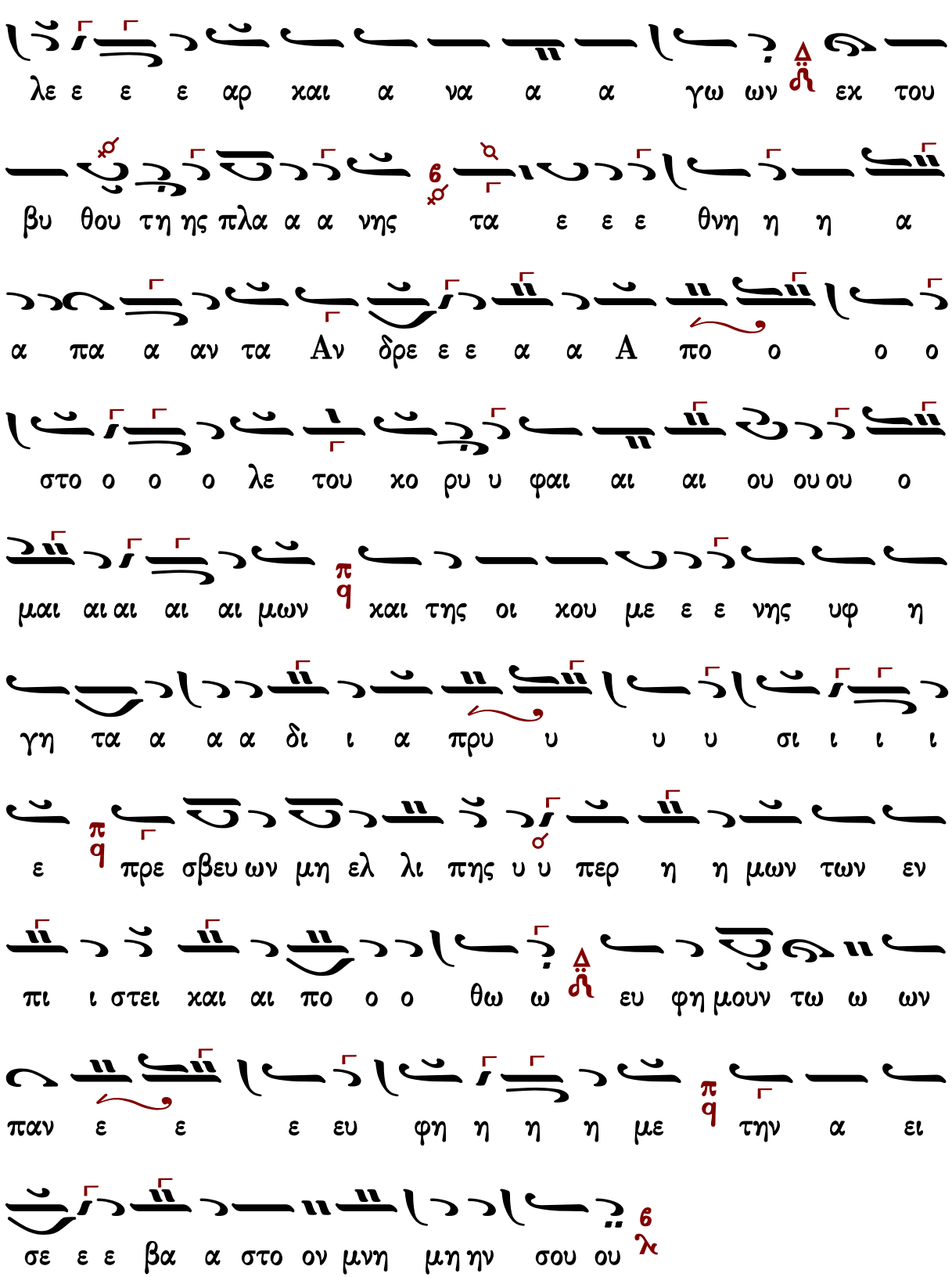
λε ε ε ε αρ χαι α να α α γω ων εχ του
βυ θου τη ης πλα α α νης τα ε ε ε θνη η η α
α πα α αν τα Αν δρε ε ε α α Α πο ο ο ο
στο ο ο ο λε του χο ρυ υ φαι αι αι ου ου ου ο
μαι αι αι αι αι μων και της οι χου με ε ε νης υφ η
γη τα α α α δι ι α πρυ υ υ υ σι ι ι ι
ε πρε σβευ ων μη ελ λι πης υ υ περ η η μων των εν
πι ι στει χαι αι πο ο ο θω ω ευ φη μουν τω ω ων
παν ε ε ε ευ φη η η η με την α ει
σε ε ε βα α στο ον μνη μη ην σου ου

Πέτρου Φιλανθίδου

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ [ἄγκιστρον/ἀγκίστρῳ], τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα, Ἀνδρέα ἀπόστολε, τοῦ κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος ᾳ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.131*

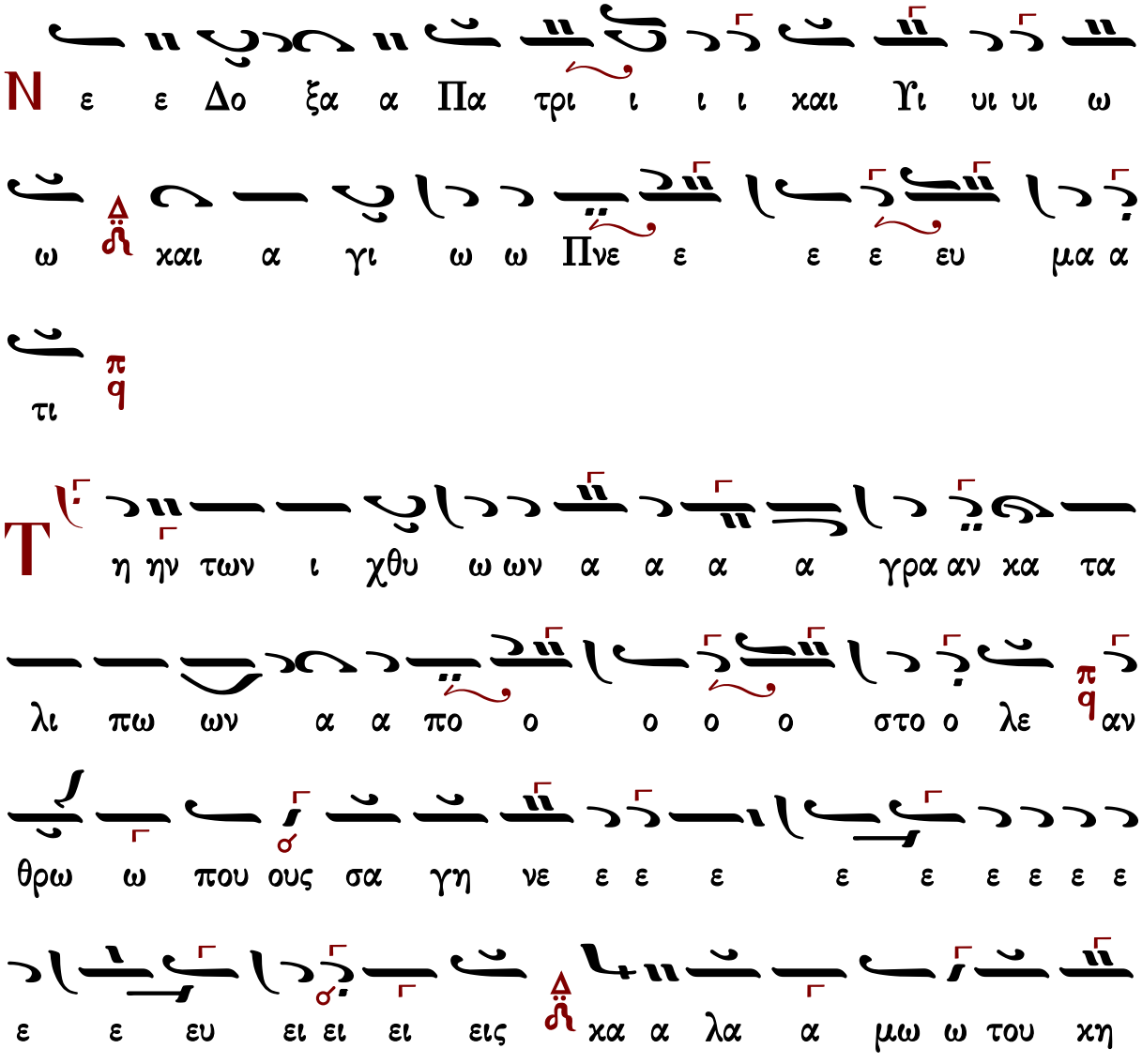

η ρυ υ υ υ υ υ γμα α α το ος χα λω ων ω

ω ωσ περ α αγ κι ι ι στρω ω της ευ σε ε βει

ει ει ει ας το δε ε ε ε ε ε λε ε αρ

και α να α α γω ων ε ε ε ε εκ του

βυ θου ου ου ου της πλα α α α α νης τα

ε θνη η α α α α α α α πα αν τα A αν

δρε ε ε α α α α πο ο ο ο ο ο ο ο

στο ο ο α πο ο στο ο λε ε του κο ο ρυ φαι

αι αι ου ου ο ο ο μαι αι αι αι αι μων και της

οι κου με ε ε νης υ φη γη η η τα α α α δι α α

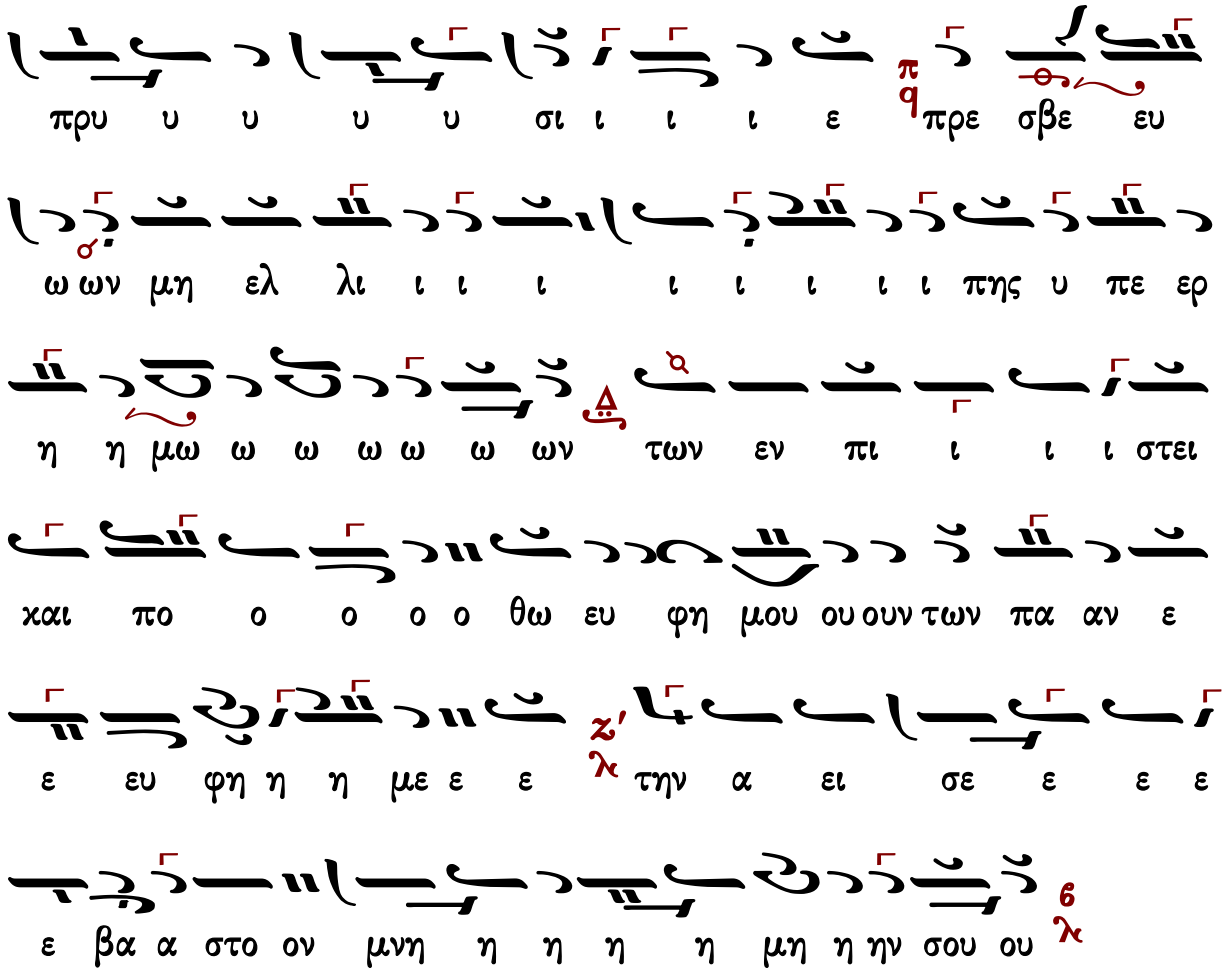

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.263*

T

ην των ι χθυ υ ω ων α α α γραν κα τα

λι ι πω ω ων α α α πο στο ο ο λε π/q αν

θρω πους σα γη η νε ε ε ευ εις π/q κα λα α μω ω του

κη ρυ υ υγ μα α α α τος π/q χα λω ων ω ωσ πε

ερ αγ γκι ι ι στρον της ευ σε βει ει α ας το ο δε ε ε

ε λε ε ε ε αρ π/q και α να α α γων εκ του βυ

θου τη ης πλα α α νη ης Δ τα α ε ε ε θνη η η

α πα α αν τα A αν δρε ε ε ε α α A α α α

πο ο ο ο ο ο στο ο ο ο ο ο ο λε π/q του κο

ρυ υ φαι αι αι αι αι ου ου ου ο ο ο μαι αι αι

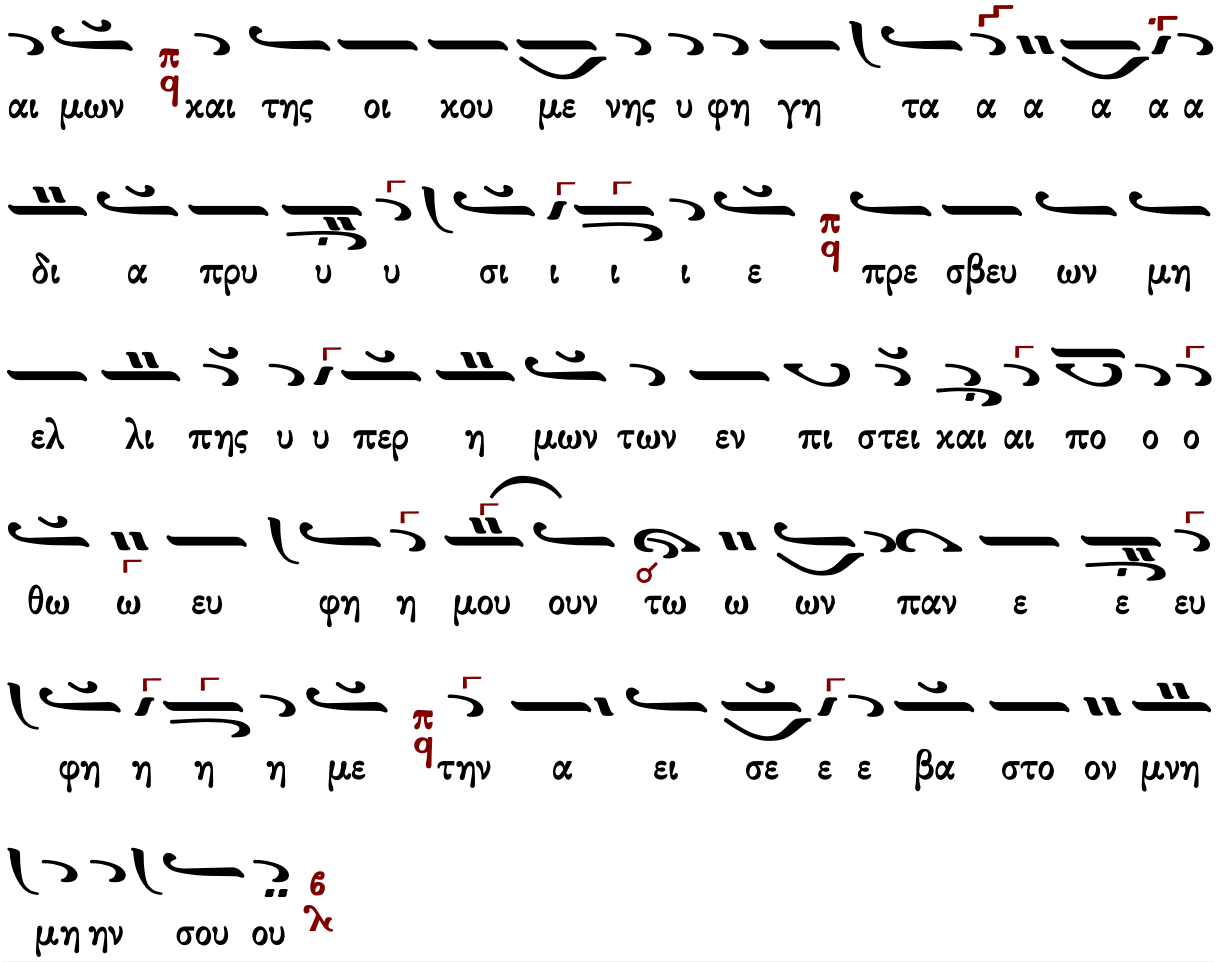

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.338/2676*

Τ ην των ι χθυ ω ων α α α γραν κα τα λι πω ω ων

α α α πο ο στο ο ο λε π/q αν θρω πους

σα γη η νε ε ε ε ευ εις π/q κα λα α μω ω του ου

κη ρυ υ υ γμα α α α τος π/q χα λω ων ω ωσ πε

ερ αγ κι ι στρον της ευ σε βει α ας το ο δε ε ε λε ε

ε ε αρ π/q και α να α α γω ων εκ του βυ

θου ου τη ης πλα α α νη ης ν τα ε ε θνη η α α α

α α α πα αν τα π/q Αν δρε ε α α α α πο στο

ο λε 6 λ του κο ρυ φαι αι αι ου ου ο ο ο μαι αι αι

αι αι μων Δ και της οι κου με ε ε νης υ φη γη τα

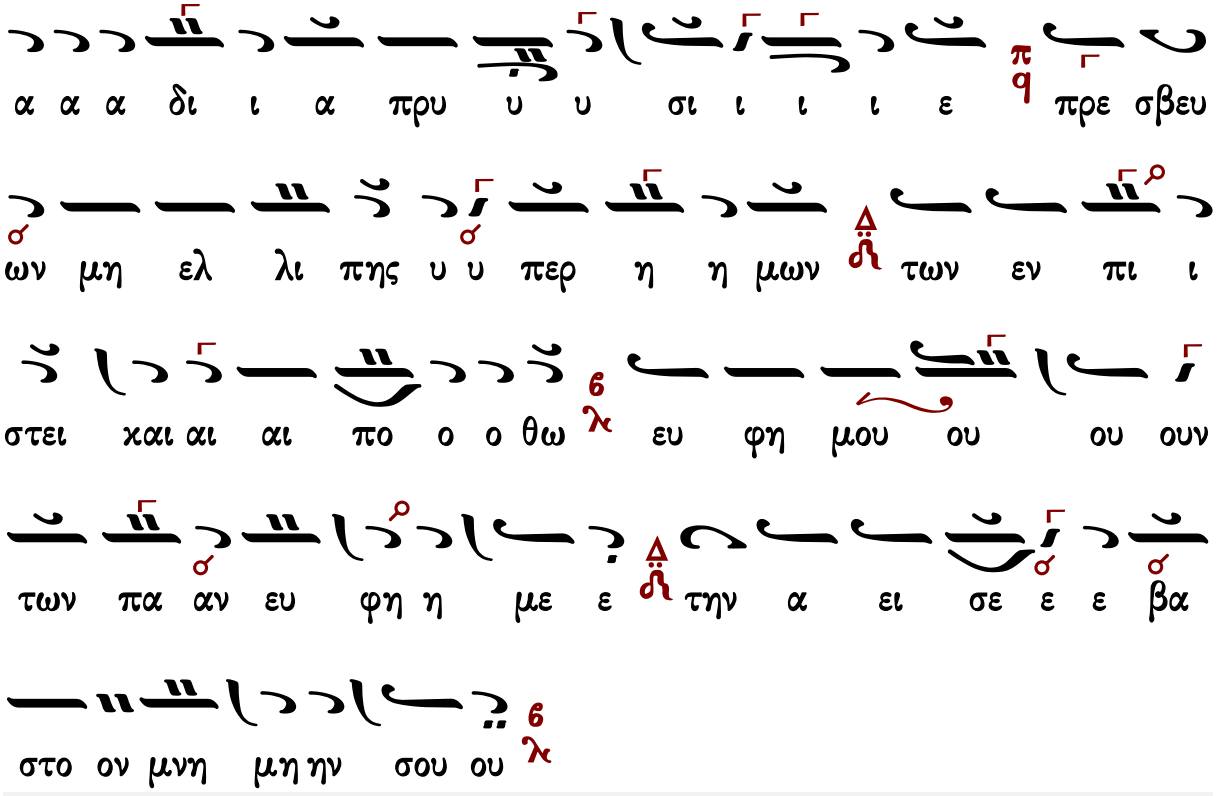

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.66*

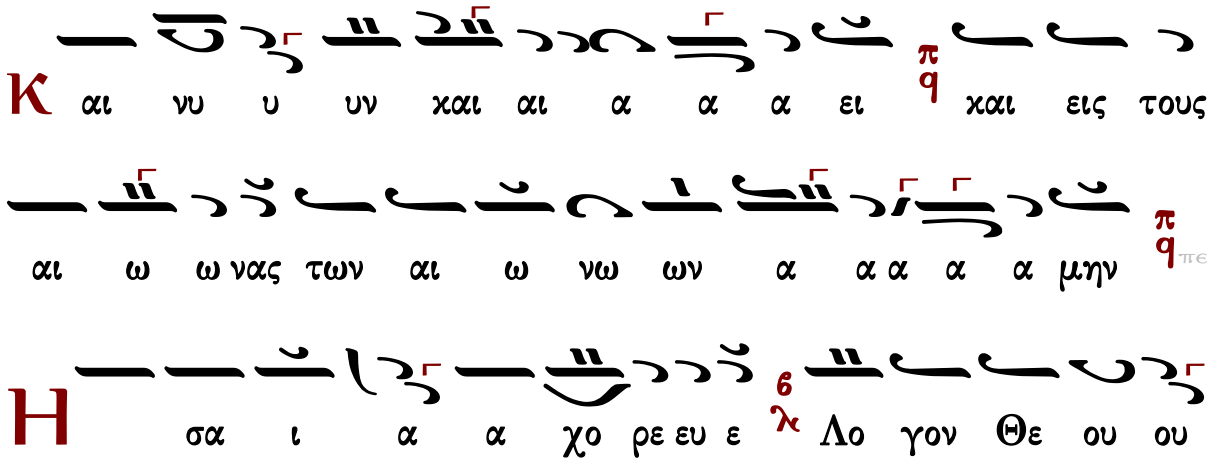

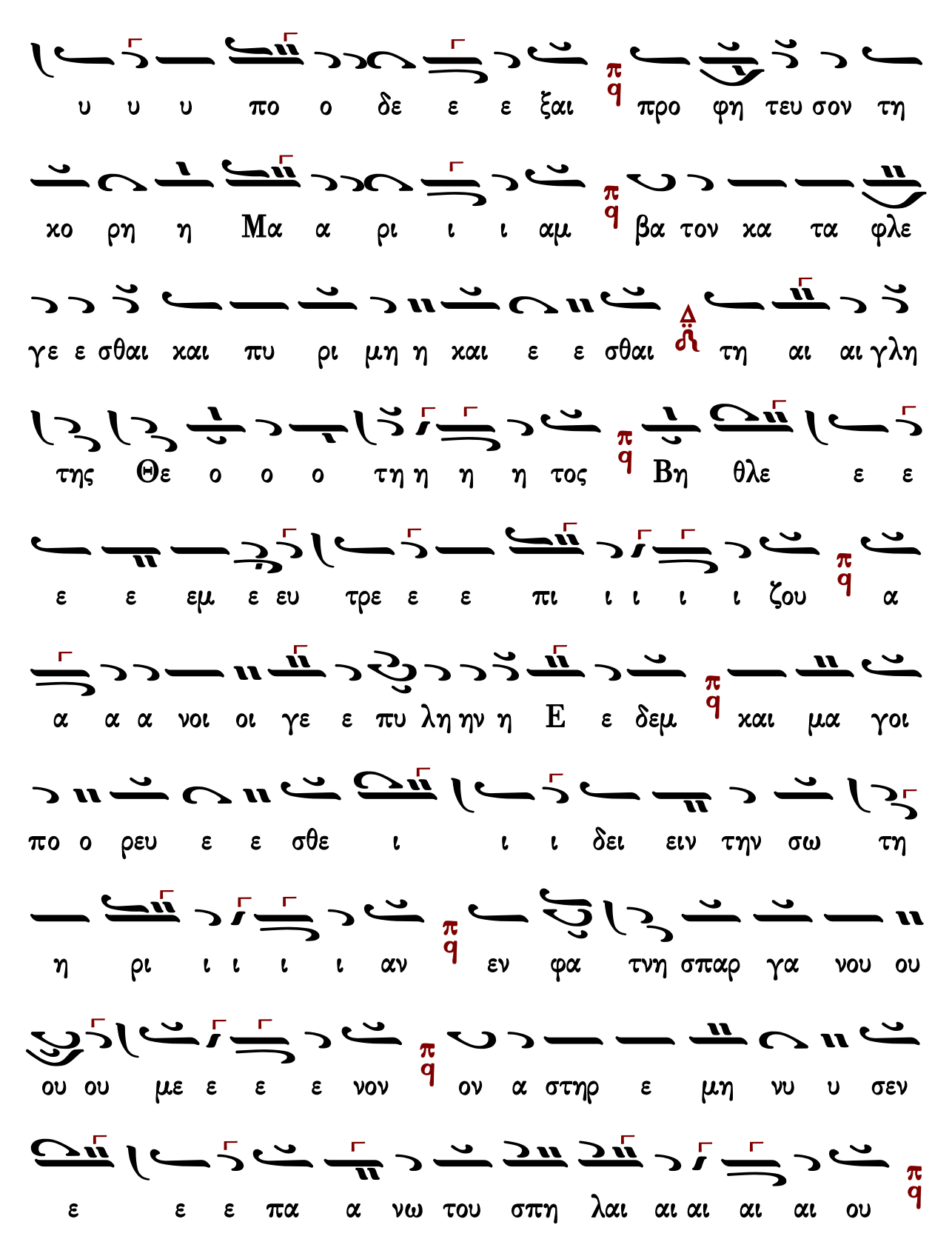
υ υ υ πο ο δε ε ε ξαι προ φη τευ σον τη
κο ρη η Μα α ρι ι ι αμ βα τον κα τα φλε
γε ε σθαι και πυ ρι μη η και ε ε σθαι τη αι αι γλη
της Θε ο ο ο τη η η η τος Βη θλε ε ε
ε ε εμ ε ευ τρε ε ε πι ι ι ι ι ζου α
α α α νοι οι γε ε πυ λη ην η Ε ε δεμ και μα γοι
πο ο ρευ ε ε σθε ι ι ι δει ειν την σω τη
η ρι ι ι ι ι αν εν φα τνη σπαρ γα νου ου
ου ου με ε ε ε νον ον α στηρ ε μη νυ υ σεν
ε ε ε πα α νω του σπη λαι αι αι αι αι ου

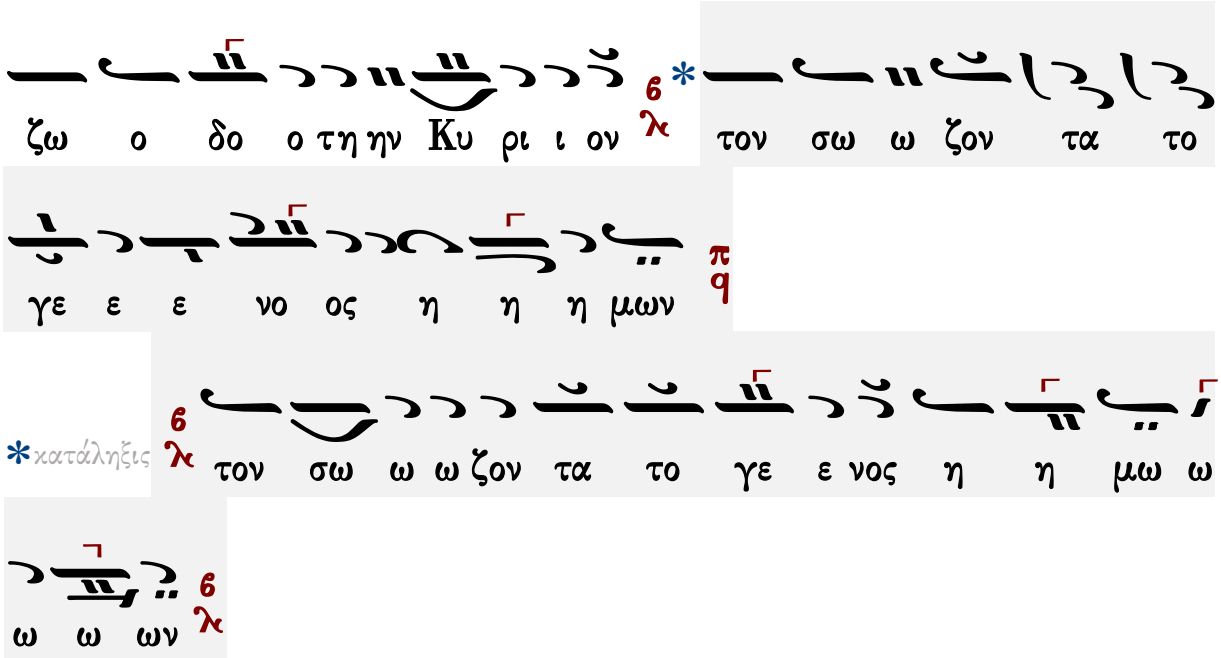

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Θεοτοκίον

Ἦχος ἡ πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.221*

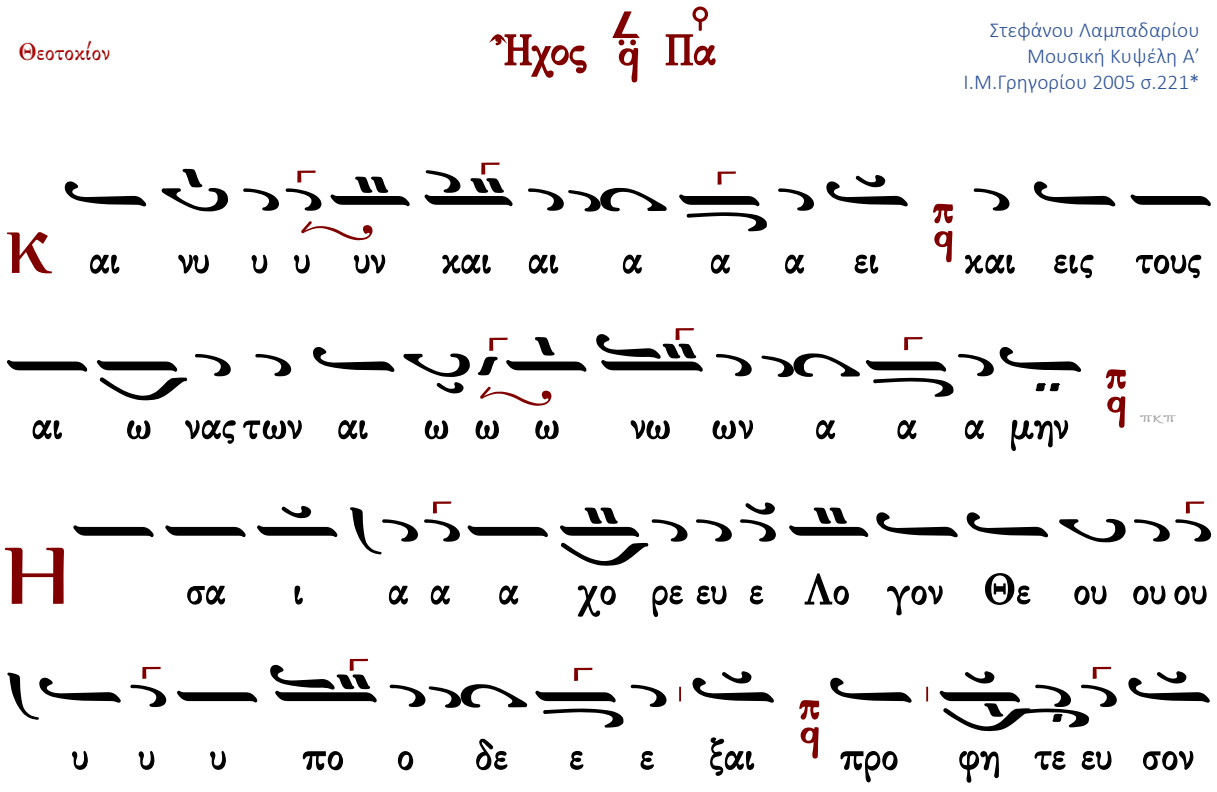

τη χο ρη η Μα α ρι ι ι αμ π/q βα τον κα τα

φλε γε ε σθαι και πυ ρι μη η και ε ε σθαι Δ/ϩ τη αι αι

γλη τη ης Θε ε ο ο ο τη η η η τος π/q Βη θλε ε

ε εμ ε ευ τρε ε ε πι ι ι ι ι ζου α α α α

νοι οι γε ε πυ λη ην η Ε ε δεμ π/q και μα γοι πο ο

ρευ ε ε σθε ι ι δει ειν την σω τη ρι ι ι ι

αν π/q εν φα τνη η σπα αρ γα νου ου ου με ε ε ε

νον π/q ον α στηρ ε μη νυ υ σεν ε ε πα α νω του

σπη λαι αι αι αι ου π/q ζω ο δο τη ην Κυ ρι ι ον τον

σω ω ζο ον τα το γε ε νο ος η η μω ω ω ω

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.243*

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι α α α ει χαι εις τους

αι ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Η σα ι ι α α α χο ρε ευ ε Λο γον Θε ου

ου ου υ υ υ πο ο δε ε ε ξαι προ φη τευ σον

τη χο ρη η Μα α ρι ι ι αμ βα τον κα τα

φλε ε ε ε γε ε σθαι χαι πυ ρι ι ι μη η χαι αι

ε ε ε σθαι τη αι αι γλη τη ης θε ε ο ο ο

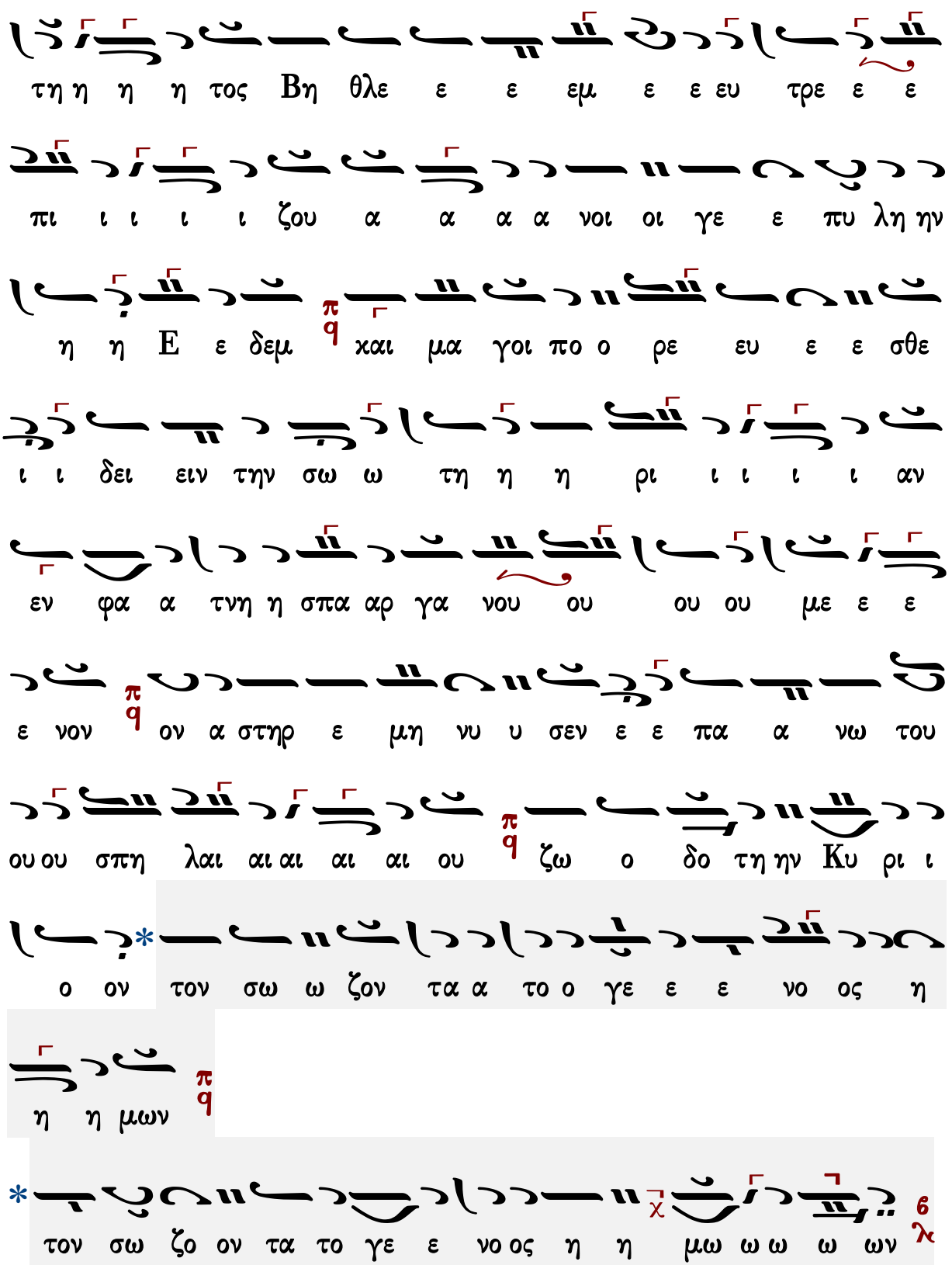
τη η η η τος Βη θλε ε ε εμ ε ε ευ τρε ε ε
πι ι ι ι ι ζου α α α α νοι οι γε ε πυ λη ην
η η Ε ε δεμ π q και μα γοι πο ο ρε ευ ε ε σθε
ι ι δει ειν την σω ω τη η η ρι ι ι ι ι αν
εν φα α τνη η σπα αρ γα νου ου ου ου με ε ε
ε νον π q ον α στηρ ε μη νυ υ σεν ε ε πα α νω του
ου ου σπη λαι αι αι αι αι ου π q ζω ο δο τη ην Κυ ρι ι
ο ον τον σω ω ζον τα α το ο γε ε ε νο ος η
η η μων π q
τον σω ζο ον τα το γε ε νο ος η η μω ω ω ω ων
χ
6 λ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος, Βηθλεὲμ [εὐτρεπίζου /ἑτοιμάζου], ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδὲμ καὶ μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἦχος δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.133*

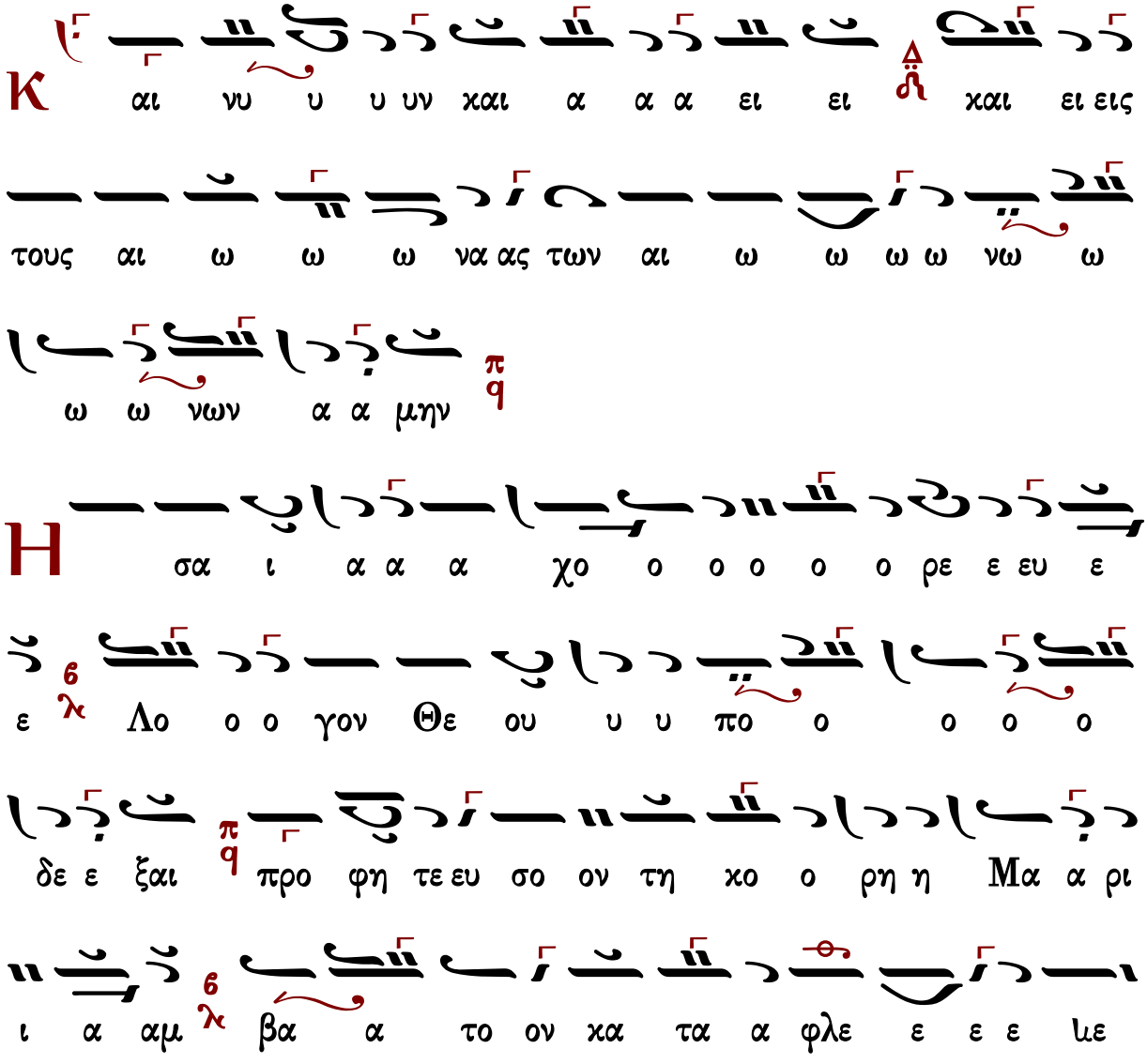

ε γε ε ε ε ε σθαι αι αι αι αι αι αι χαι πυ υ υ

ρι μη η χαι αι ε ε σθαι αι αι αι τη αι γλη

τη η ης Θε ε ε ε ο ο ο ο ο τη η τος

Βη θλε ε εμ ε τοι οι μα α α ζου ου α α α α

α α νοι οι οι γε α νοι οι γε ε πυ λη ην η Ε ε

δεμ και μα α α α γοι πο ρε ε ε ευ ε ε

ε πο ρε ευ ε ε εθε ι δει ει ειν την σω ω τη η

ρι ι ι ι ι ι ι αν εν φα α τνη η

σπα αρ γα νου ου με νο ον ο ον α α στηρ ε ε

μη η η ε μη η νυ υ υ σε εν ε πα α α

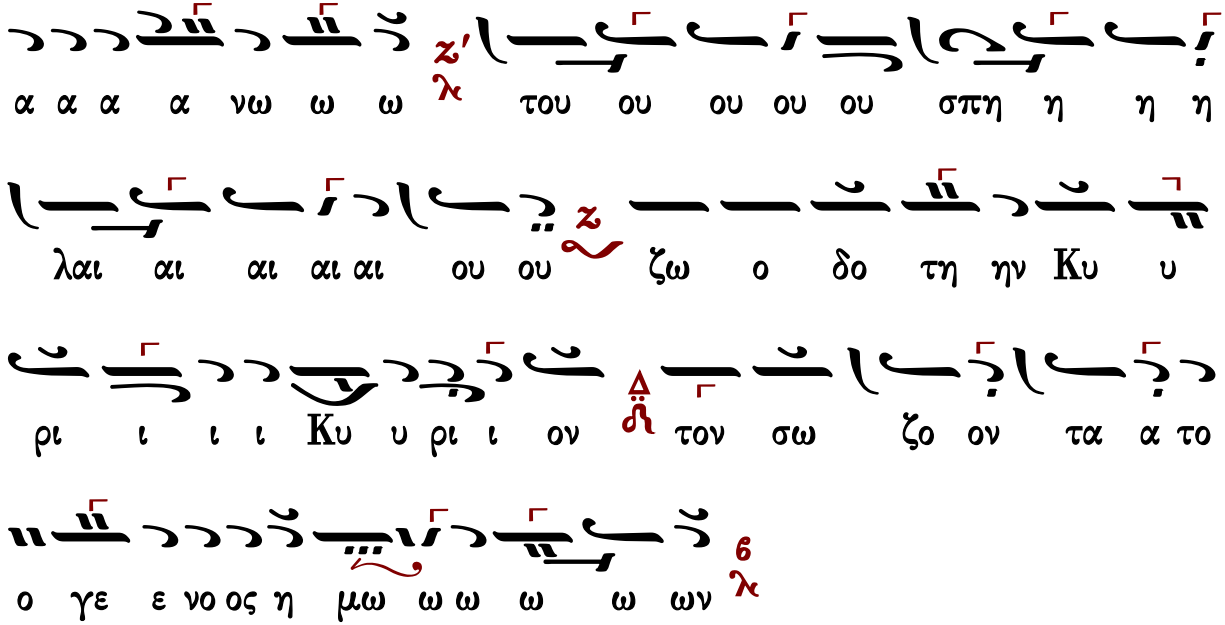

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.264*

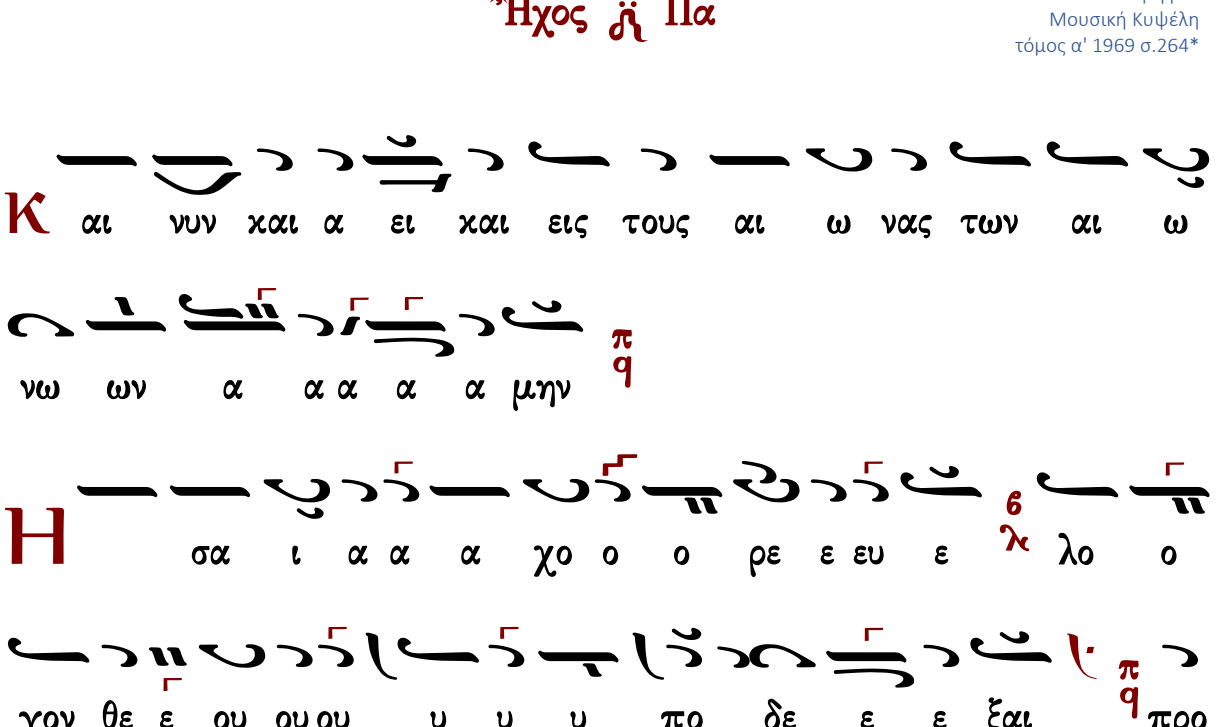

φη τε ευ σον τη η κο ο ρη Μα α α ρι ι ι ι

αμ π/q βα τον κα τα φλε γε ε ε σθαι 6/λ και πυ ρι

μη η και αι ε ε σθαι τη αι γλη τη ης θε ε ο ο ο τη η

η η τος π/q Βη θλε ε ε ε ε εμ ε ε τοι οι οι

μα α α α ζου π/q α α α α νοι οι γε ε πυ υ λη η ην

η Ε δεμ π/q και μα γοι πο ρευ ε ε σθε Δ/δ ι ι

δει ει ει ειν την σω τη η η ρι ι ι ι αν π/q εν φα

τνη η σπα αρ γα νου ου ου με ε ε ε νον π/q ον α στηρ

ε μη νυ υ σεν ε ε πα α α α νω του σπη η η

λαι αι αι αι ου π/q ζω ο δο τη η ην Κυ ρι ι ον τον

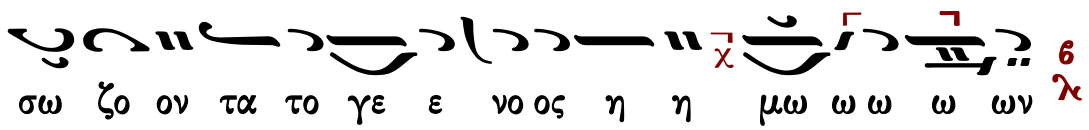

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.339/2677*

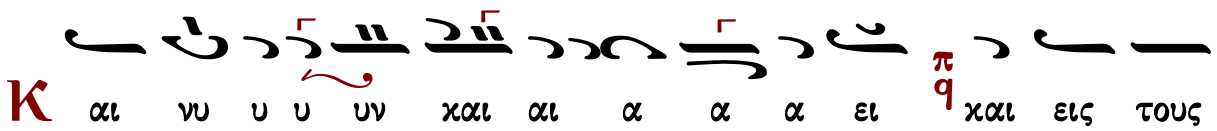

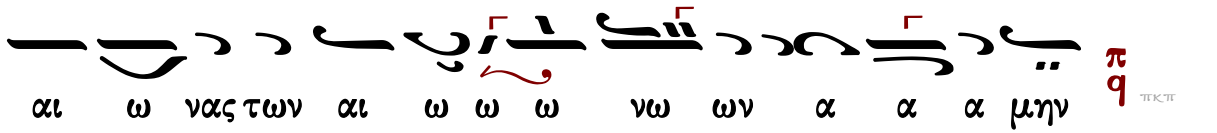

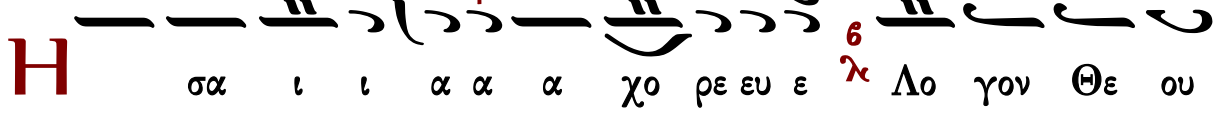

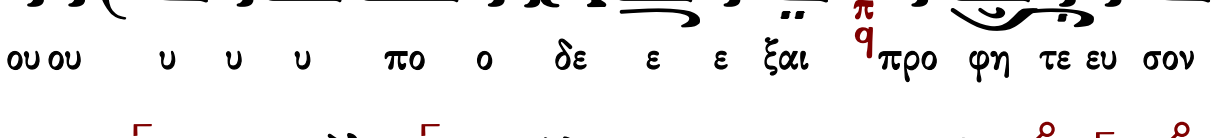

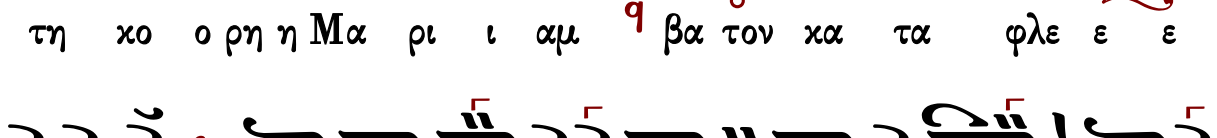

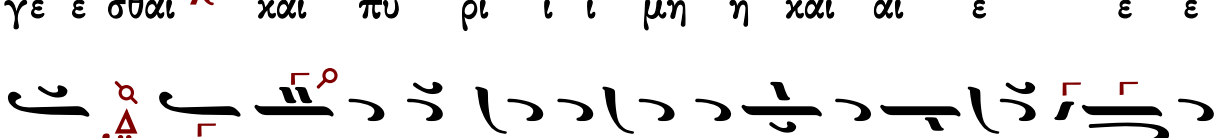

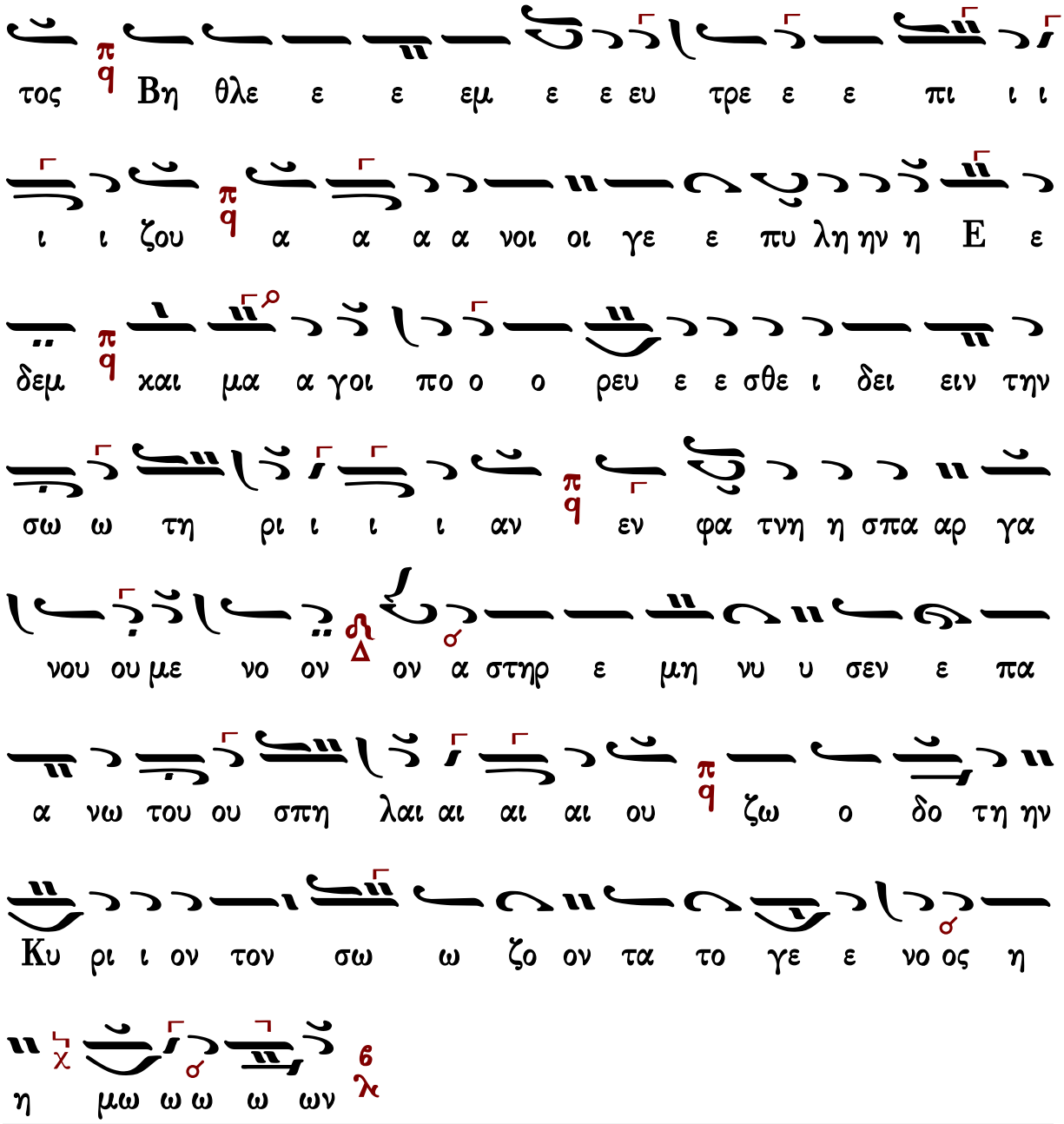

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φ

ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις

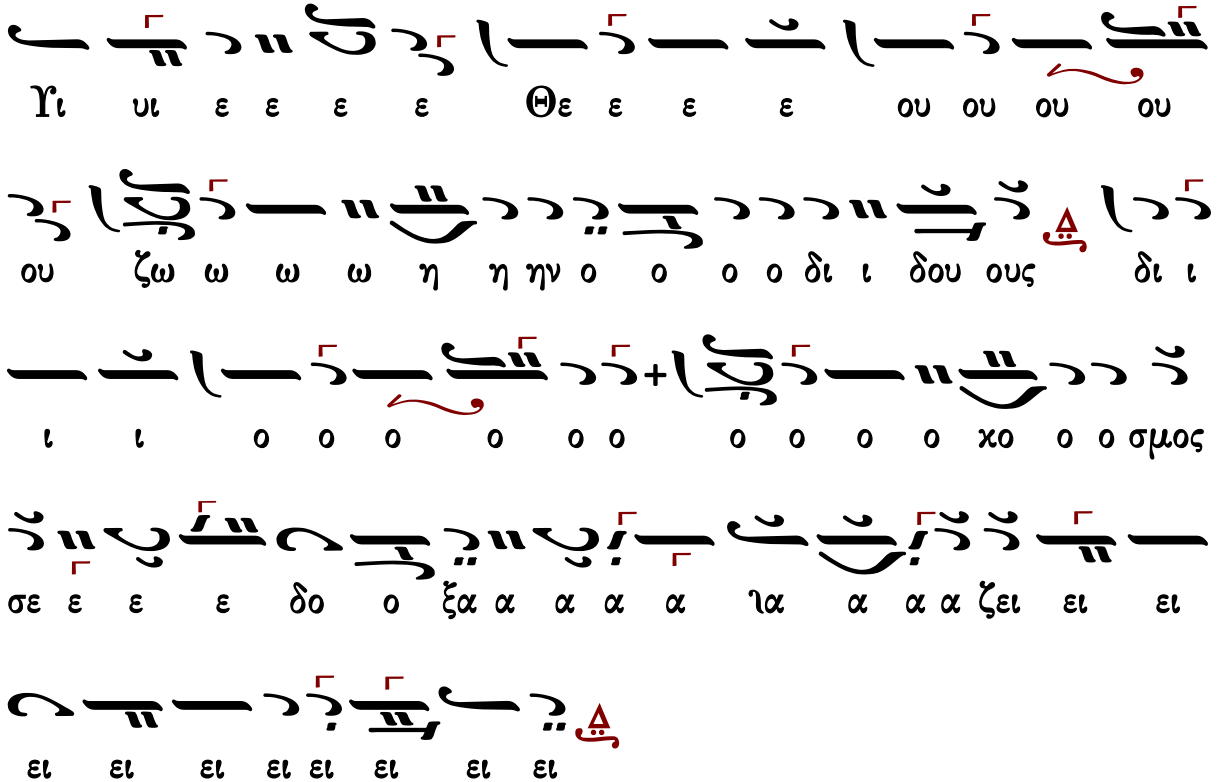

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

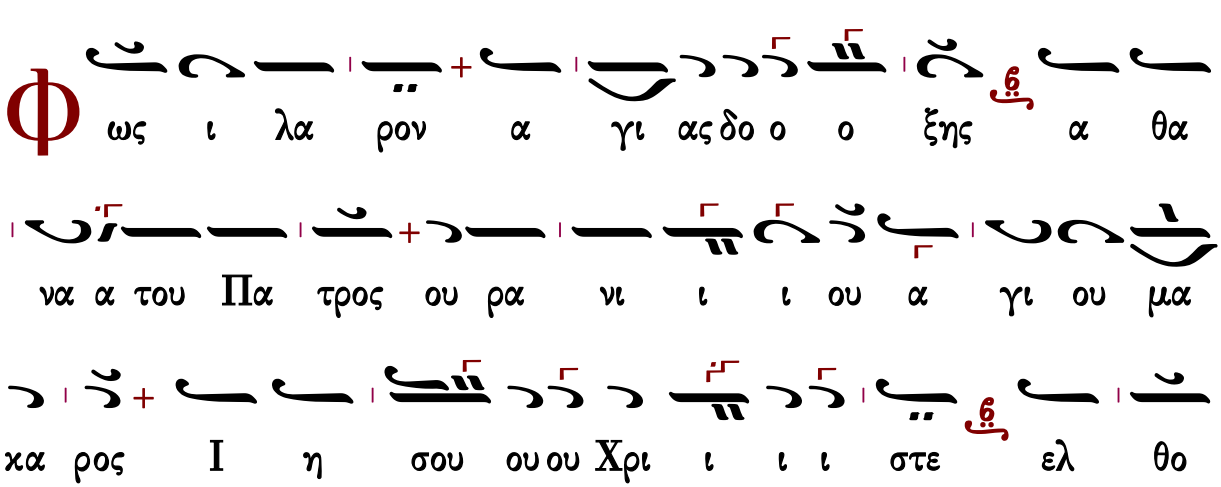

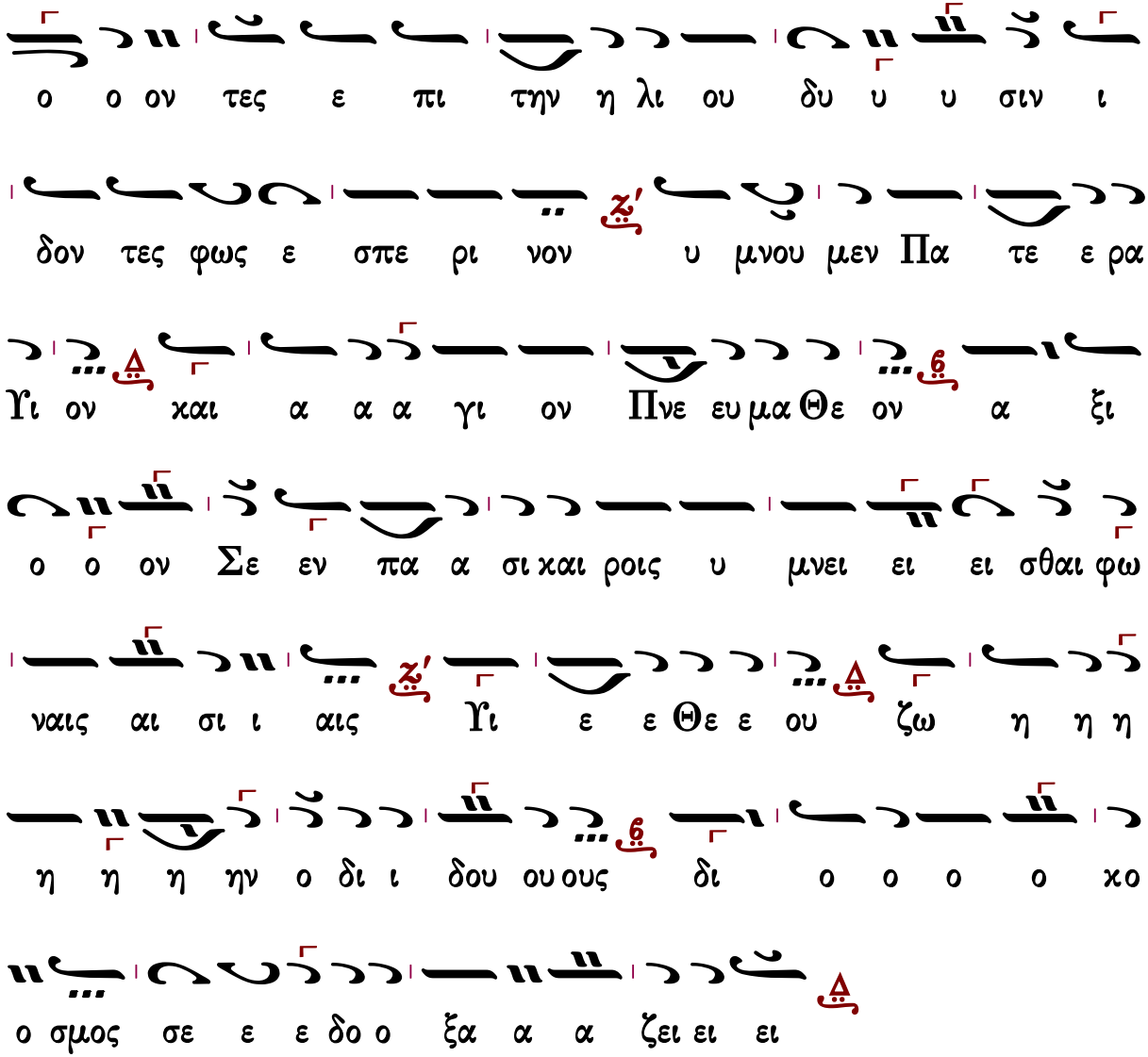

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

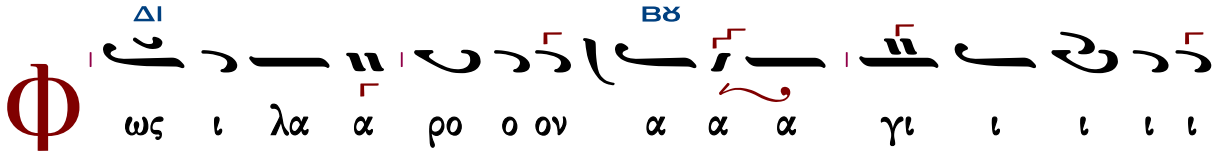

ΜΕΛ ΔΙ

ας δο ο ξης α θα να α α του ου Πα

ΔΙ

α α τρος ου ρα νι ι ι ι ι ου ου ου ου

ΒΫ

α γι ου ου ου μα α χα α α ρος Ι η σου ου

ΜΕΛ

ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΫ

τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι

ΔΙ

ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ΒΫ

ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

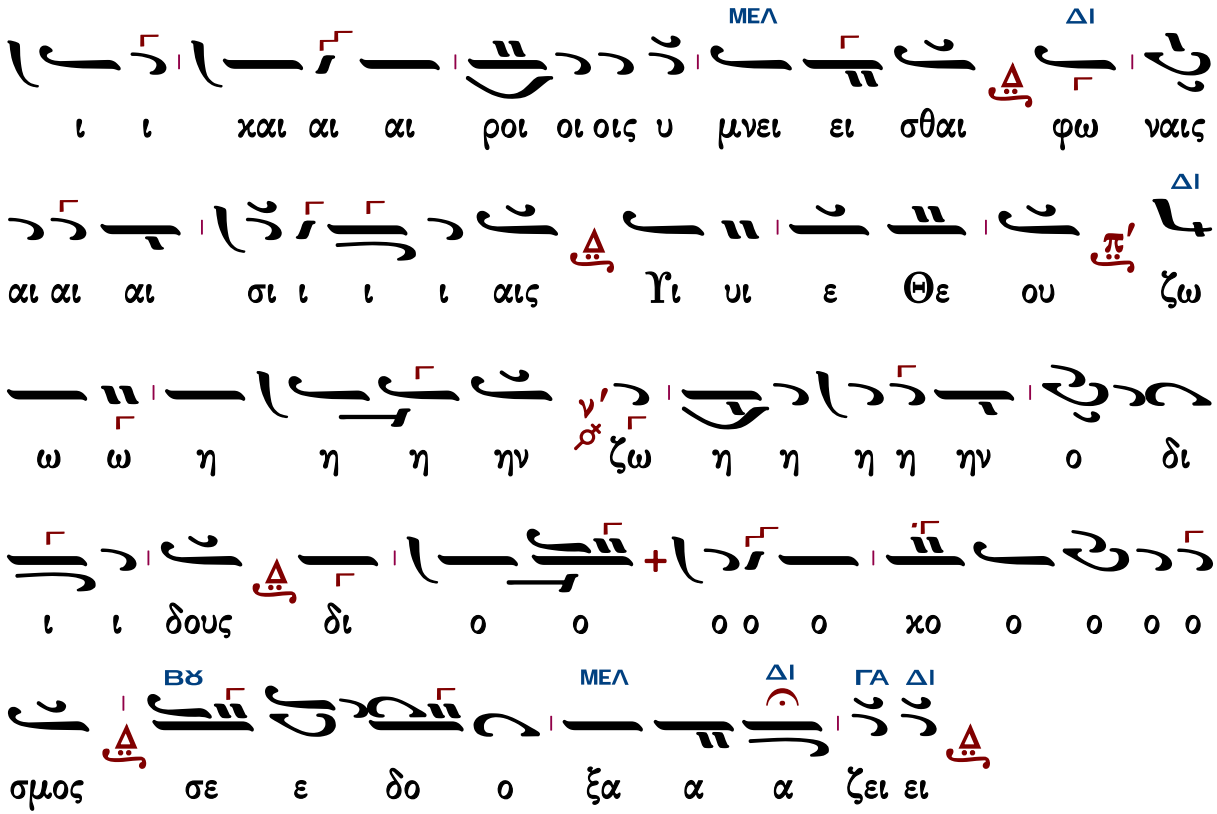

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

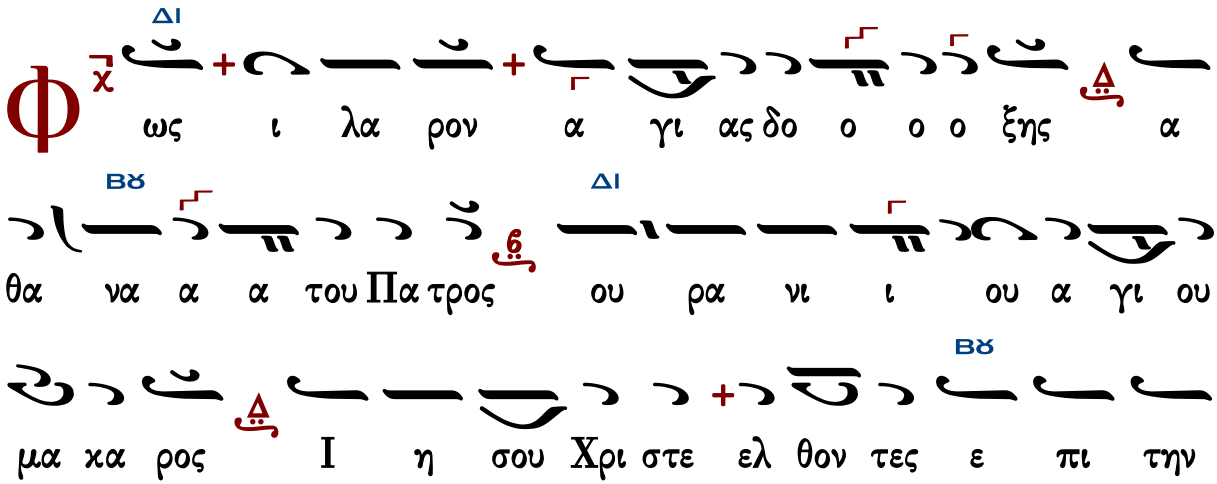

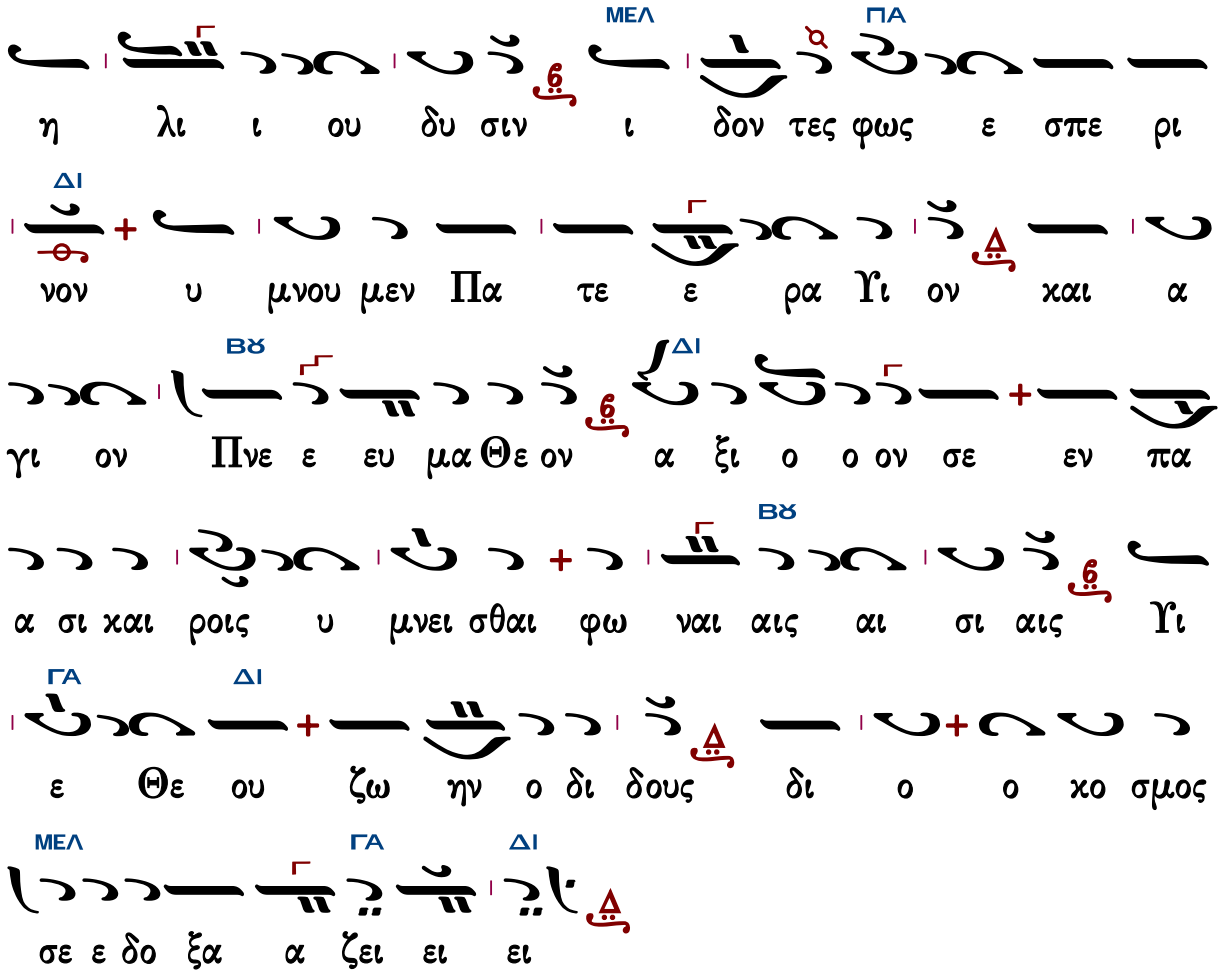

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὴν Λιτὴν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.37*

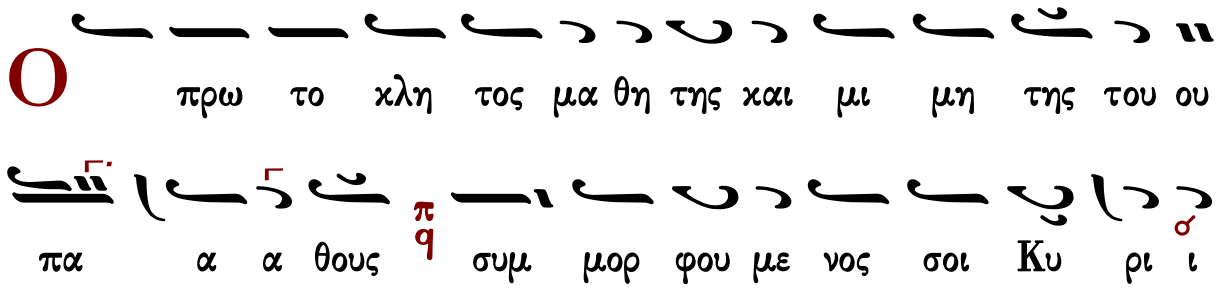

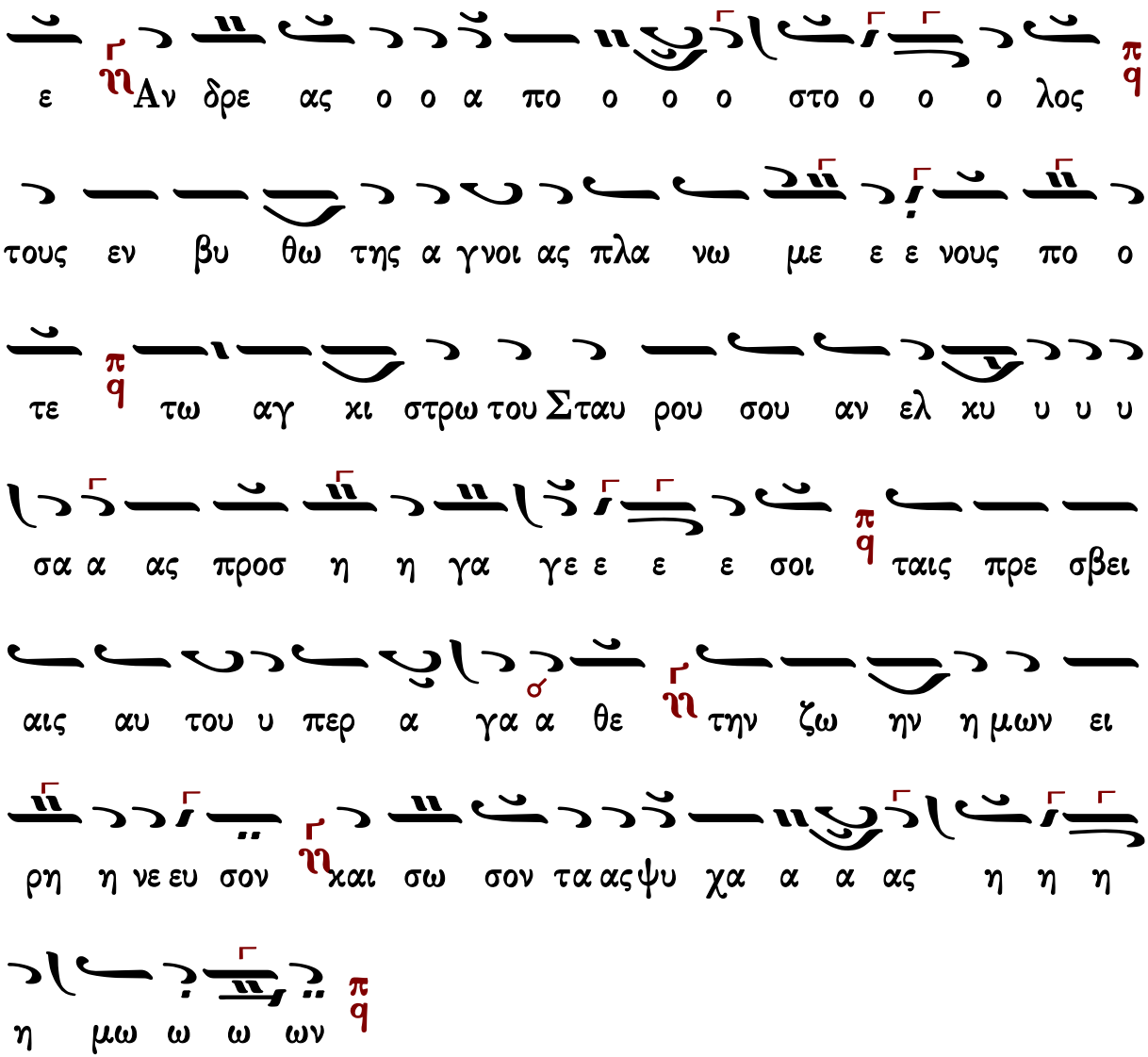

Έσπέρας ☞ Ἀρτοκλασία Ὄρθρος ☞ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πq Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.221*

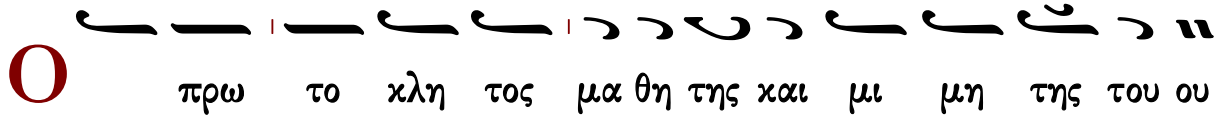

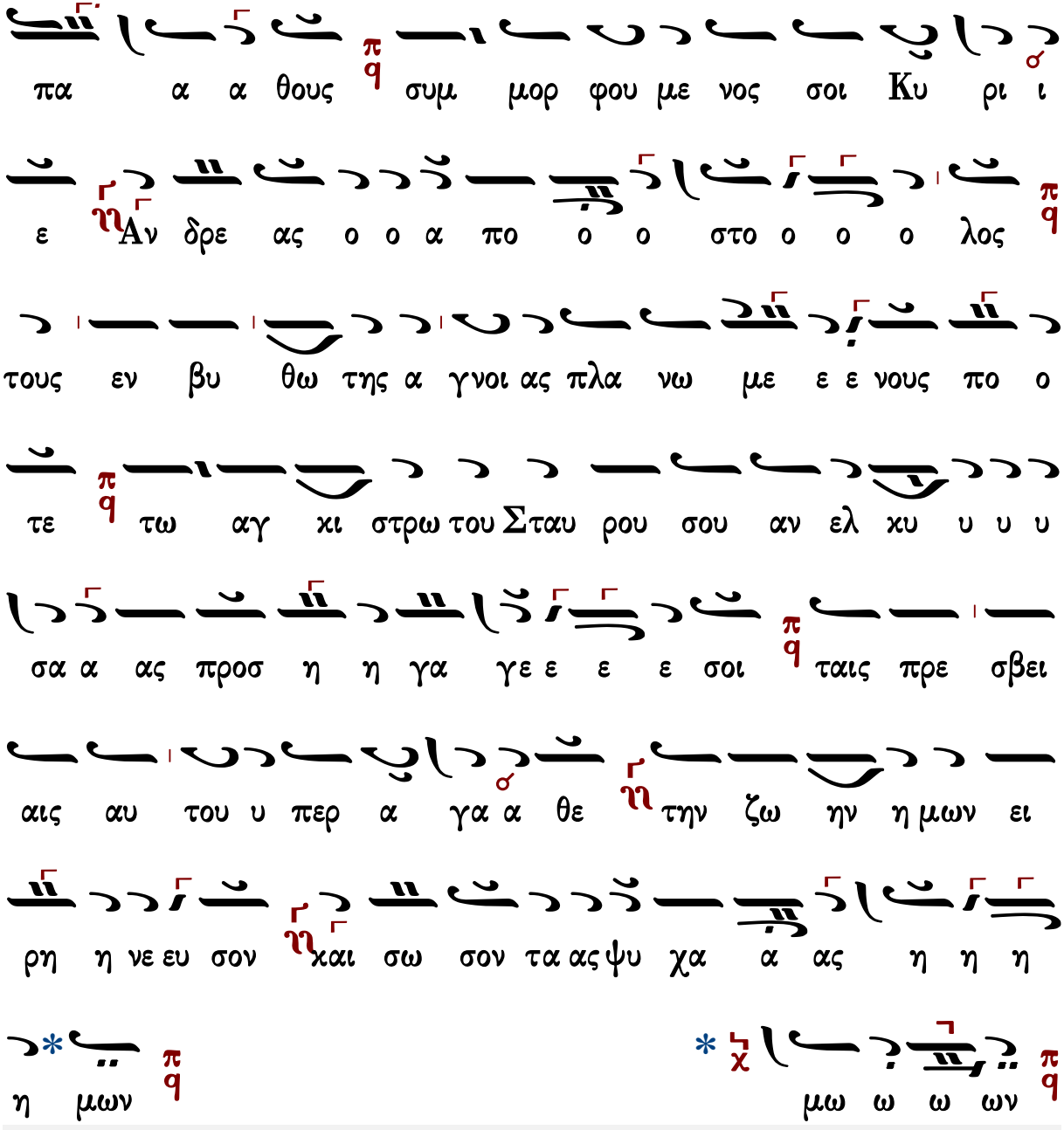

Έσπέρας ☞ Ἀρτοκλασία

Ὄρθρος ☞ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος πq Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.244*

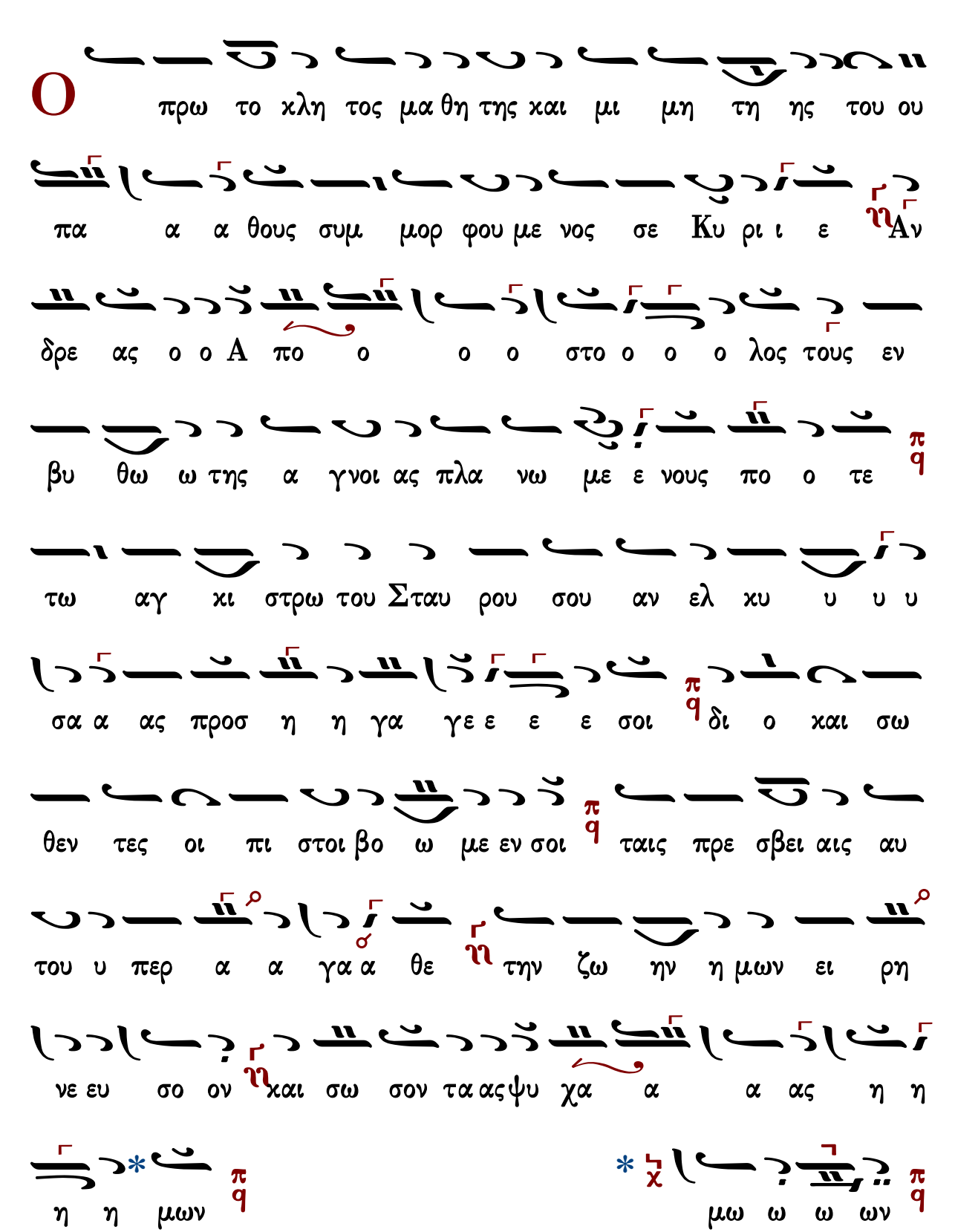
Ο
πρω το χλη τος μα θη της και μι μη τη ης του ου
πα α α θους συμ μορ φου με νος σε Κυ ρι ι ε Αν
δρε ας ο ο Α πο ο ο ο στο ο ο ο λος τους εν
βυ θω ω της α γνοι ας πλα νω με ε νους πο ο τε
τω αγ κι στρω του Σταυ ρου σου αν ελ κυ υ υ υ
σα α ας προσ η η γα γε ε ε ε σοι δι ο και σω
θεν τες οι πι στοι βο ω με εν σοι ταις πρε σβει αις αυ
του υ περ α α γα α θε την ζω ην η μων ει ρη
νε ευ σο ον και σω σον τα ας ψυ χα α α ας η η
η η μων
μω ω ω ων

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.269#

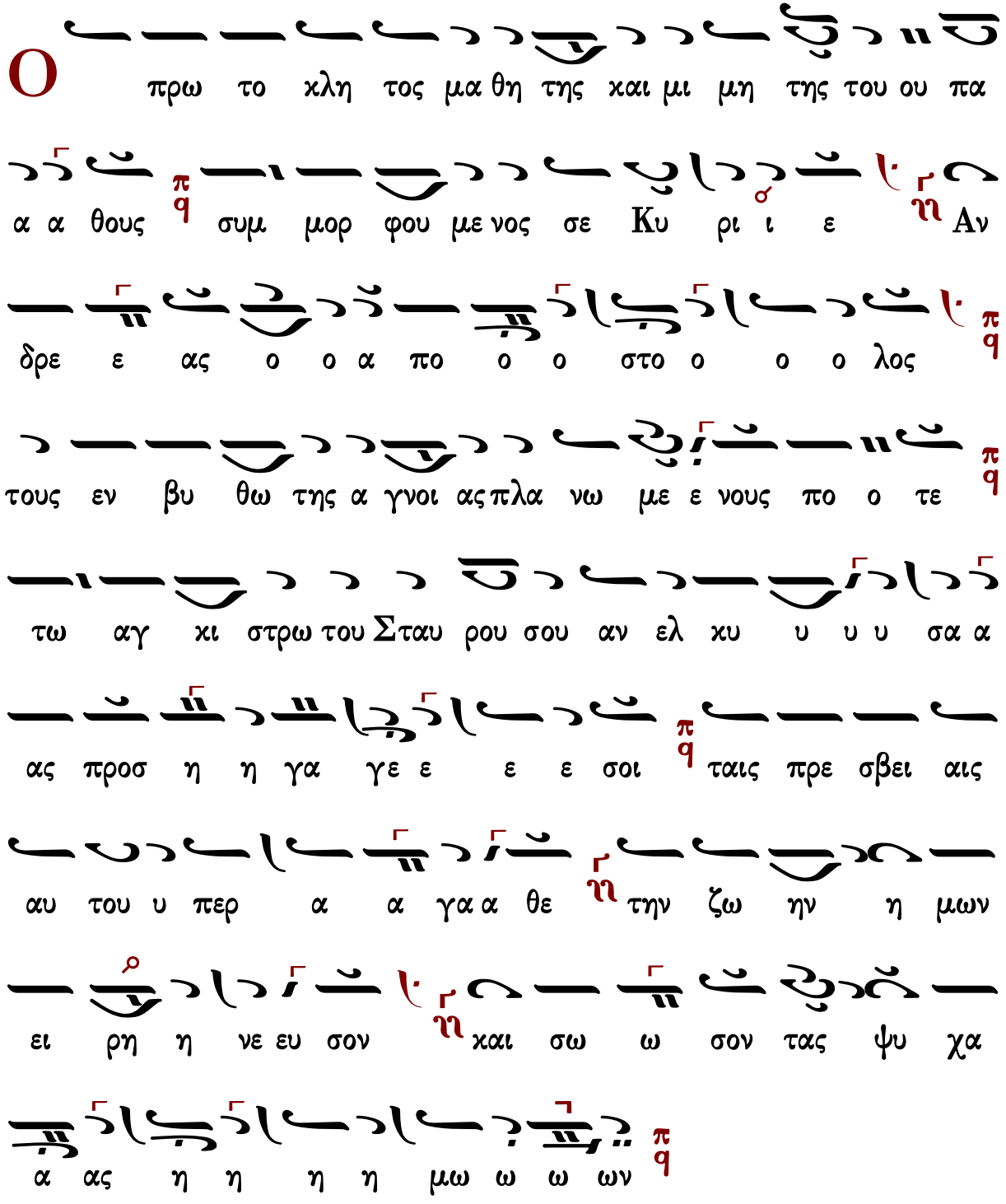

Κωνσταντίνου Παπαγιαννη

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.340/2677*

Ο πρω το κλη τος μα θη της και μι μη τη ης του ου

πα α α θους π συμ μορ φου με νος σοι Κυ ρι ι

ε ν Ἀν δρε ας ο ο α πο ο ο στο ο ο ο λος π τους

εν βυ θω της α γνοι ας πλα νω με ε νους πο ο τε π

τω αγ κι στρω του Σταυ ρου σου α νελ κυ υ υ υ σα α

ας προσ η η γα γε ε ε ε σοι π δι ο και σω

θεν τες οι πι στοι βο ω με εν σοι π ταις πρε σβει αις αυ του

υ περ α γα α θε ν την ζω ην η μων ει ρη νε ευ σον π και

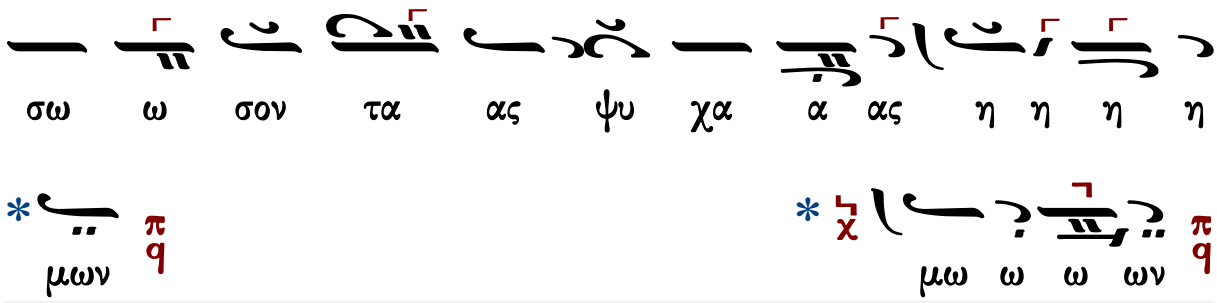

Έσπέρας ☞ Ἀρτοκλασία Ὄρθρος ☞ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ ἀ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

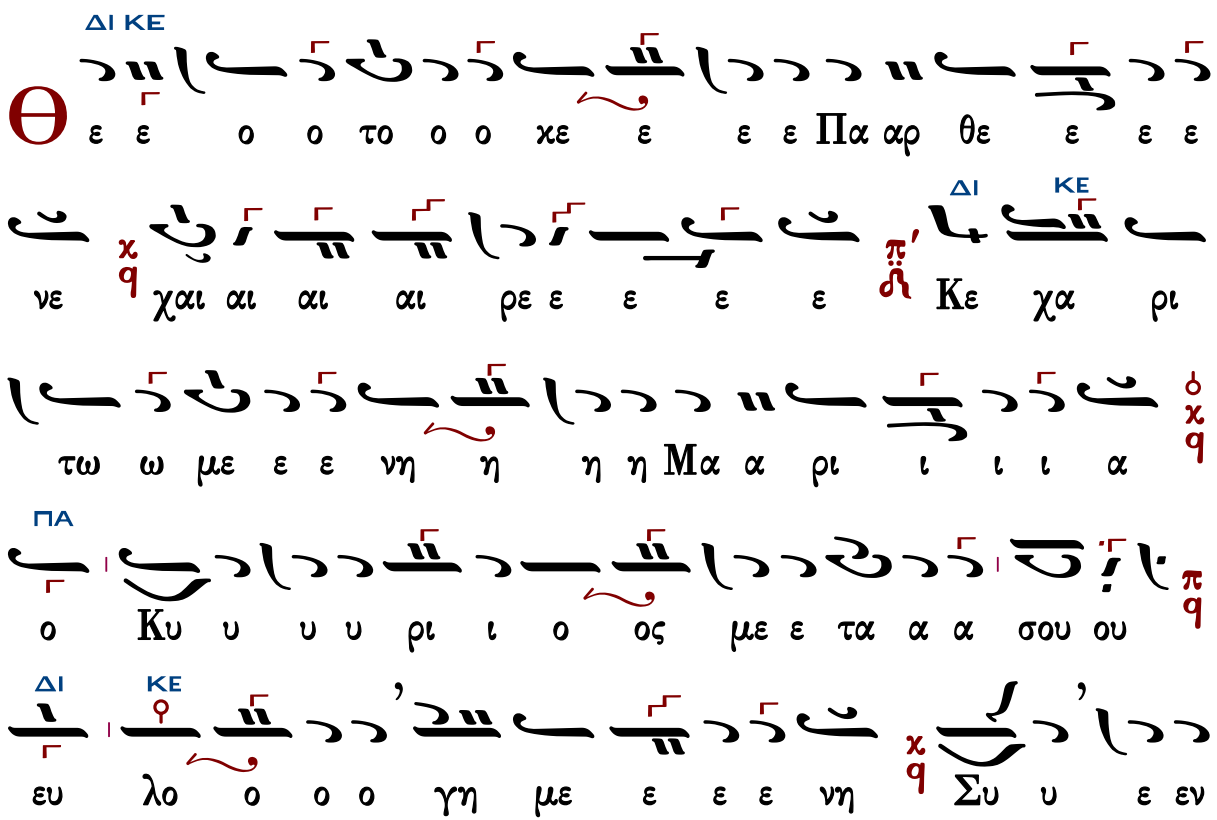

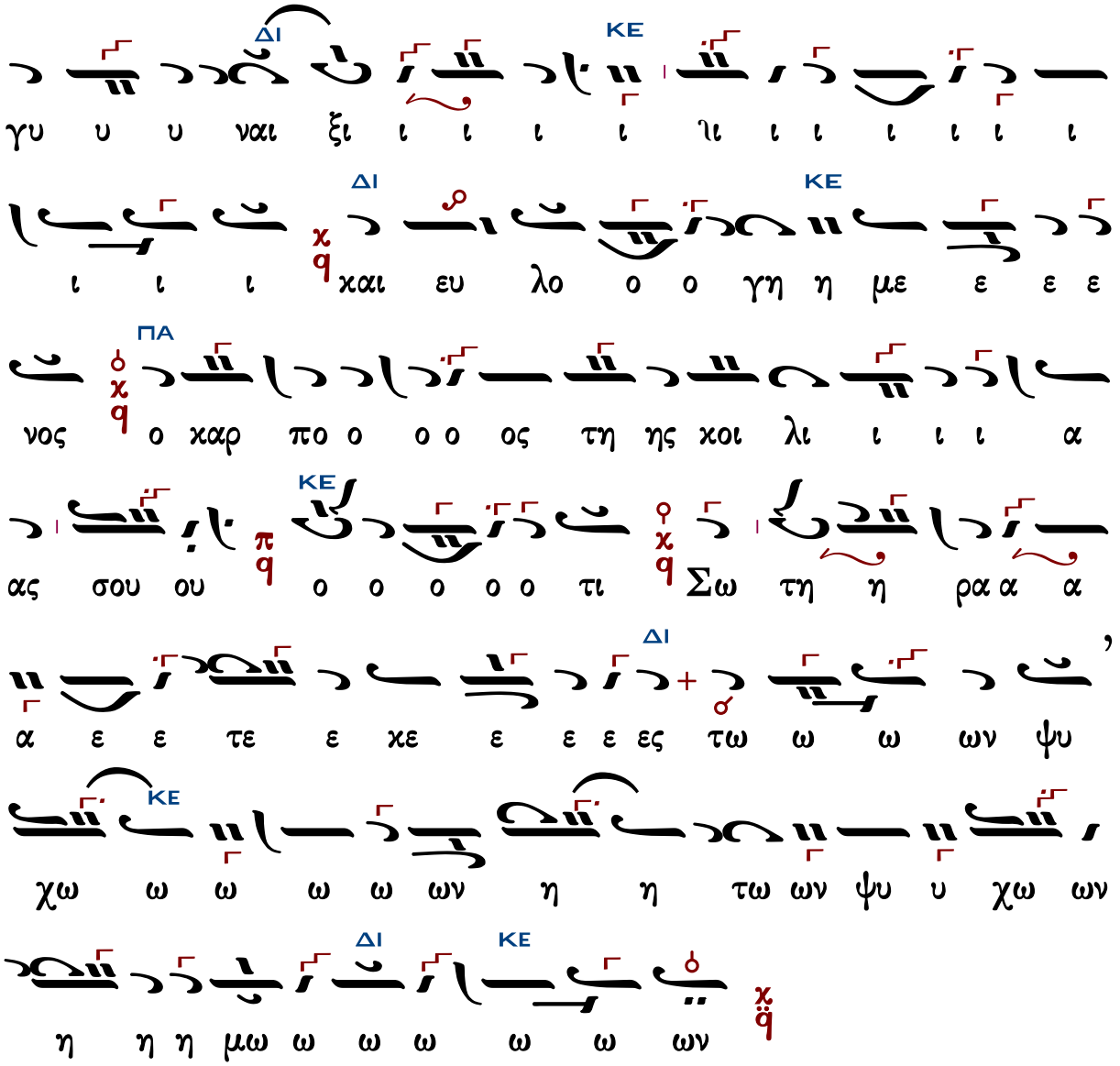

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

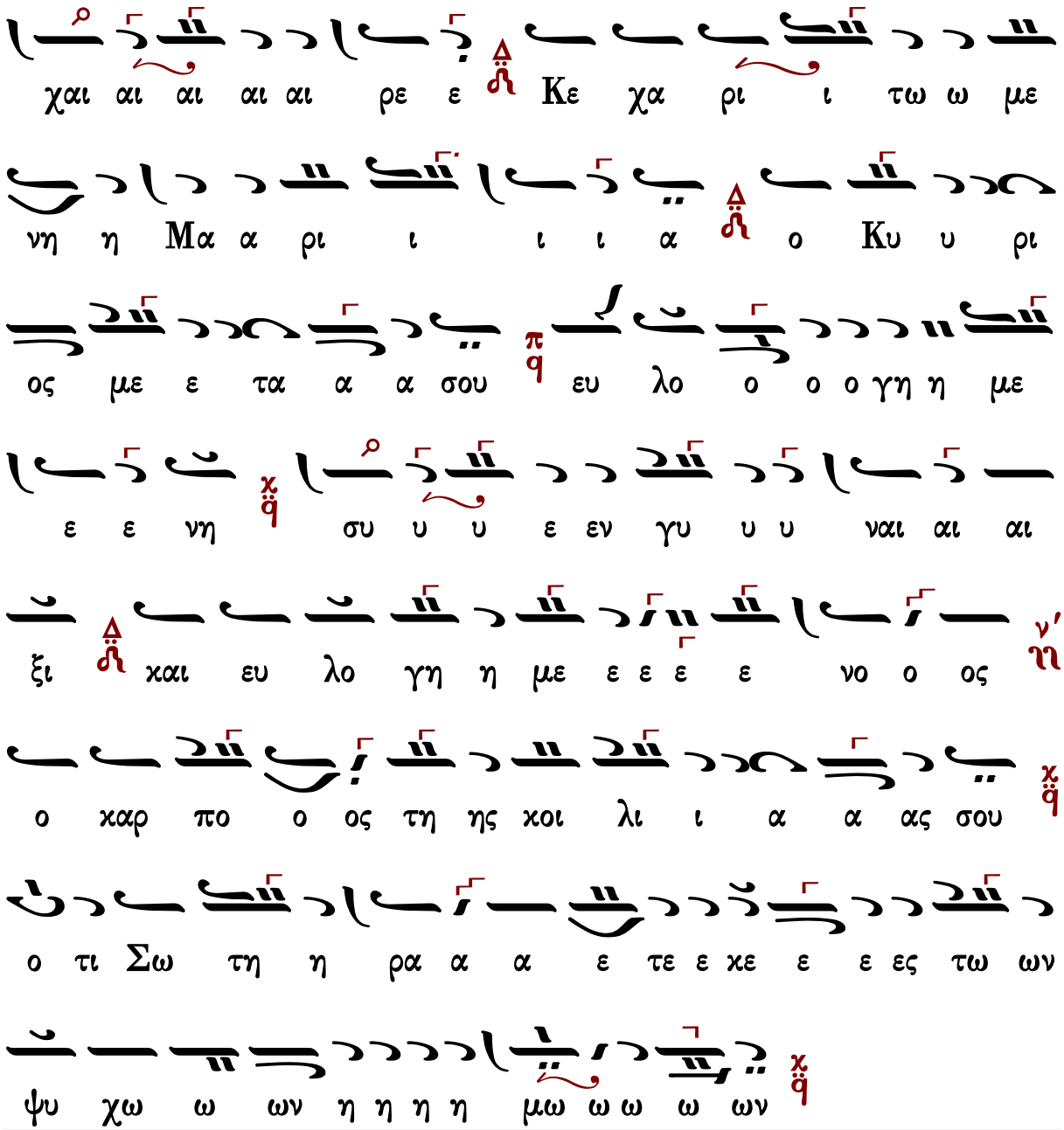

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ ϋ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

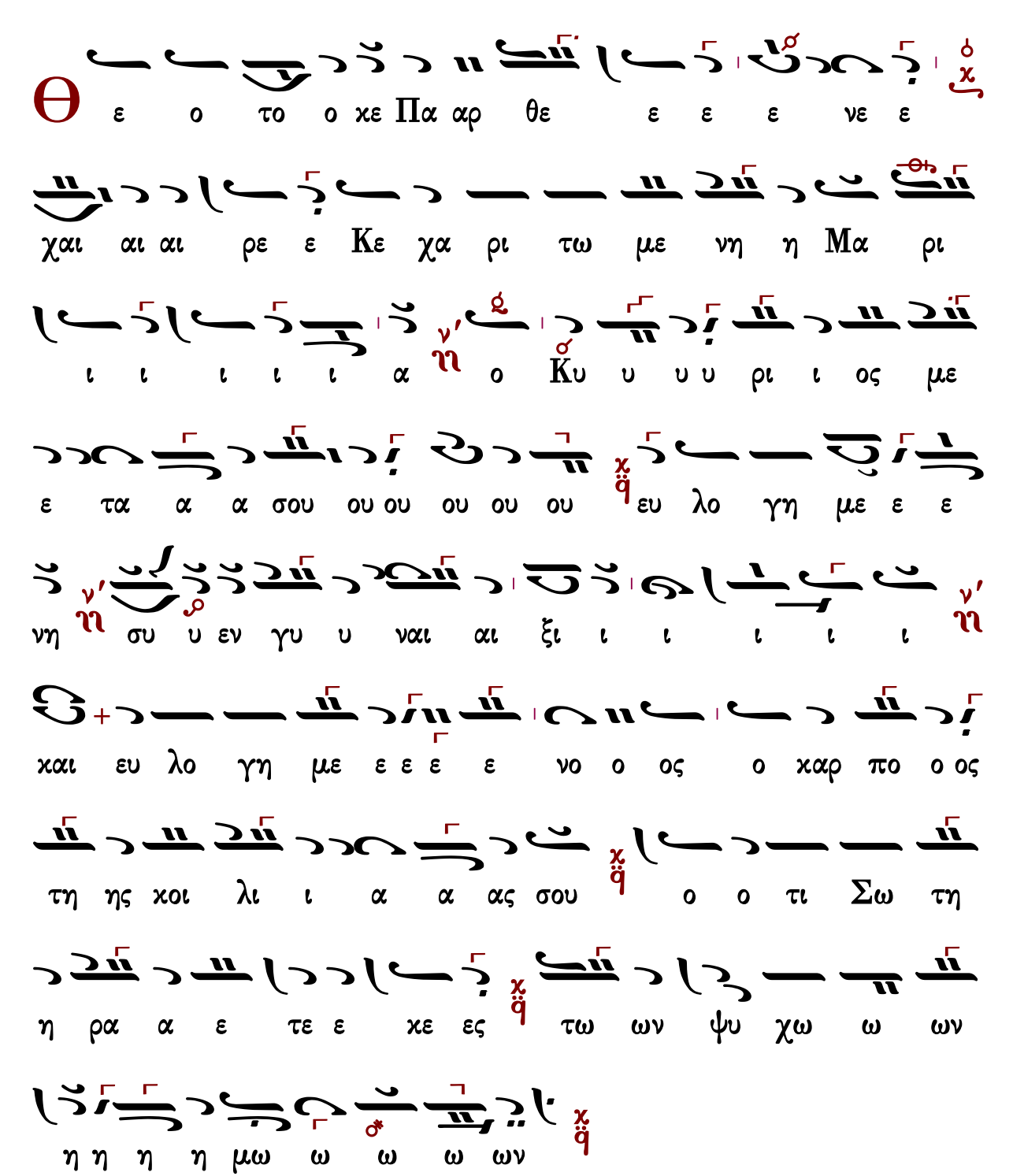
Θ
ε ο το ο κε Πα αρ θε ε ε ε νε ε
χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι
ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με
ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε
νη σου υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι
και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο καρ πο ο ος
τη ης κοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη
η ρα α ε τε ε κε ες τω ων ψυ χω ω ων
η η η η μω ω ω ω ων

Ἦχος 4 q Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Θε ε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ

νε π q χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ

τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΖ ΜΕΛ

π q ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι π q

ΚΕ ΔΙ

χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος χ q ο χαρ πο ο

ΠΑ

ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου π

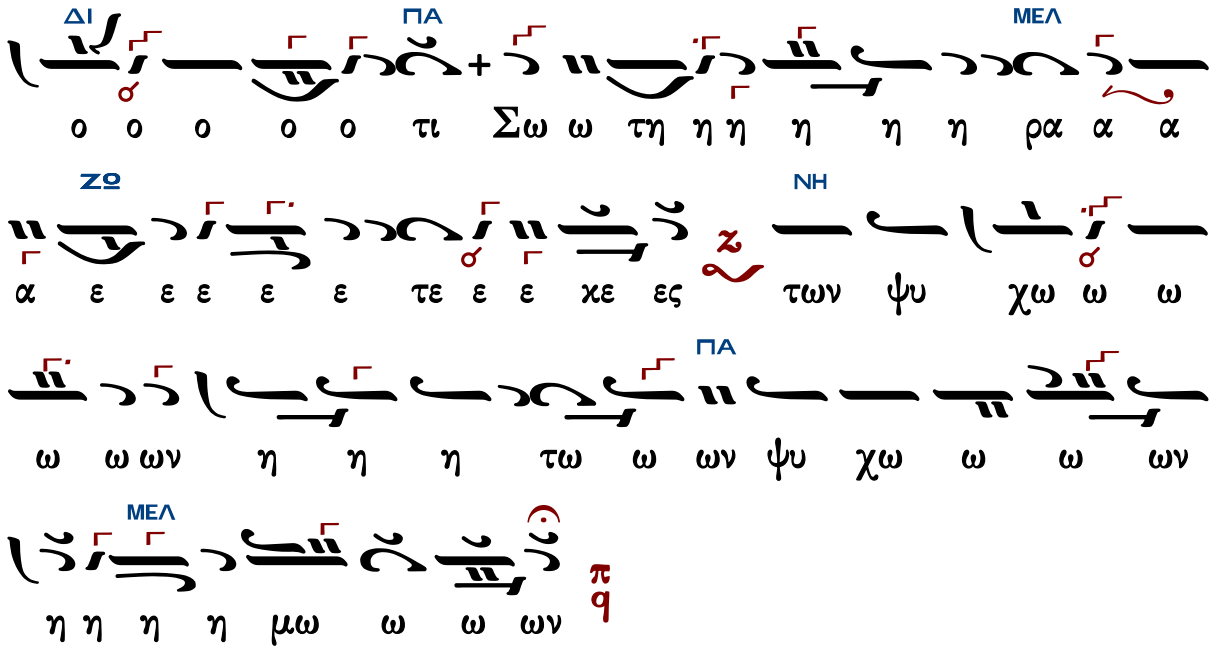

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος ἡ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

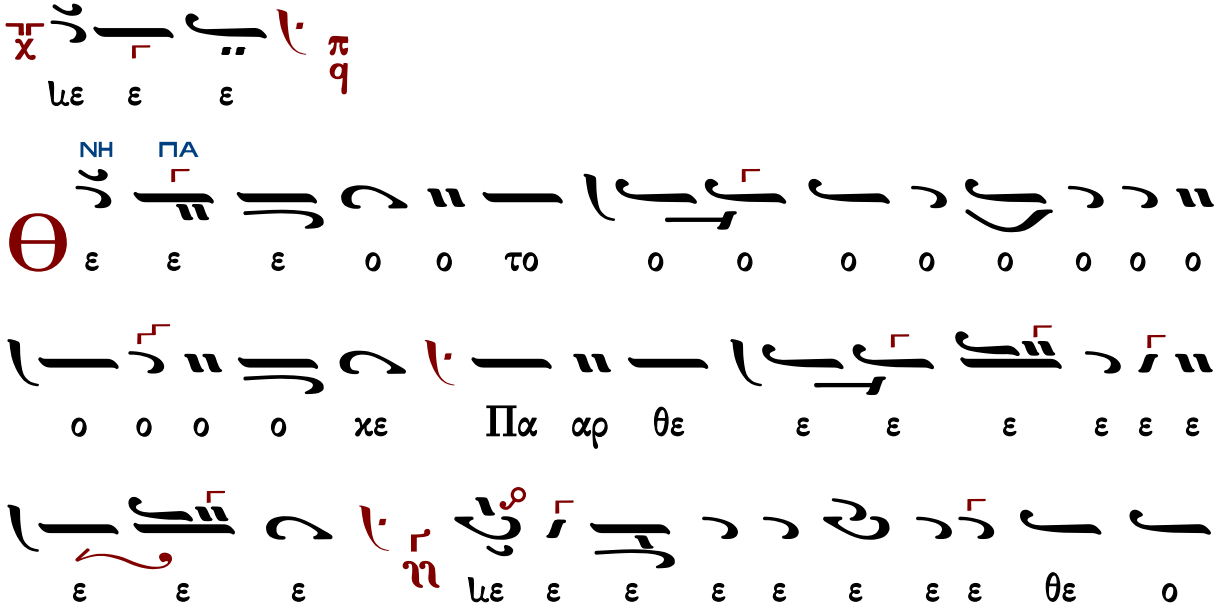

ΔΙ ΚΕ

ε ε ε ε ε θε Παρ + κε ο ο ο ο ο ο ο τ

ι α ι ι ι ι χαι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ν ε ε ε ε ι

ΠΑ

ι ι ι ι ι ι ρε ι ι τε ι ρι ρι ι ρι ρε εμ + ι ι ι ι χαι ι ι ι ι

ι ι ι ρε ι

ΜΕΛ ΒΧ

Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε η ν ι τι ι ι ι

ΜΕΛ

τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρε μ

ΓΑ

Χ ι ι ι ι ι ι ι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α

ΝΗ

ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ

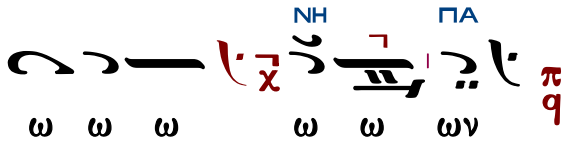

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

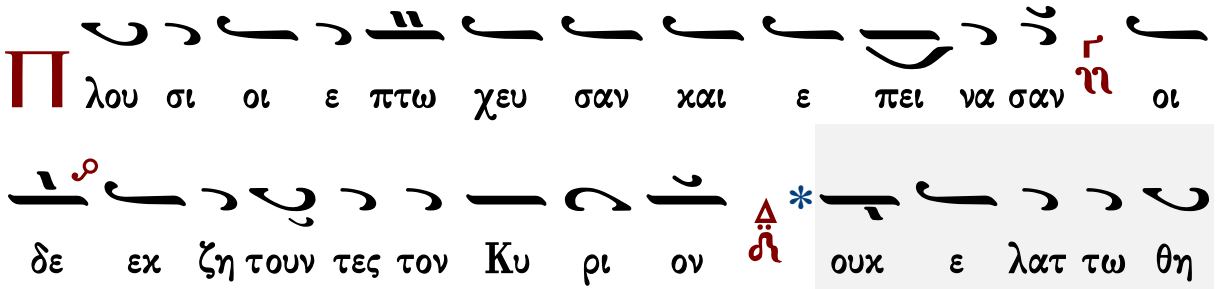

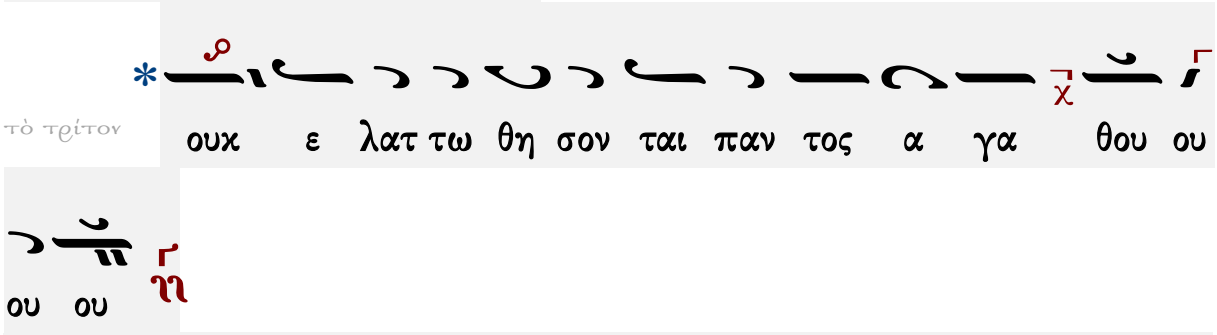

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

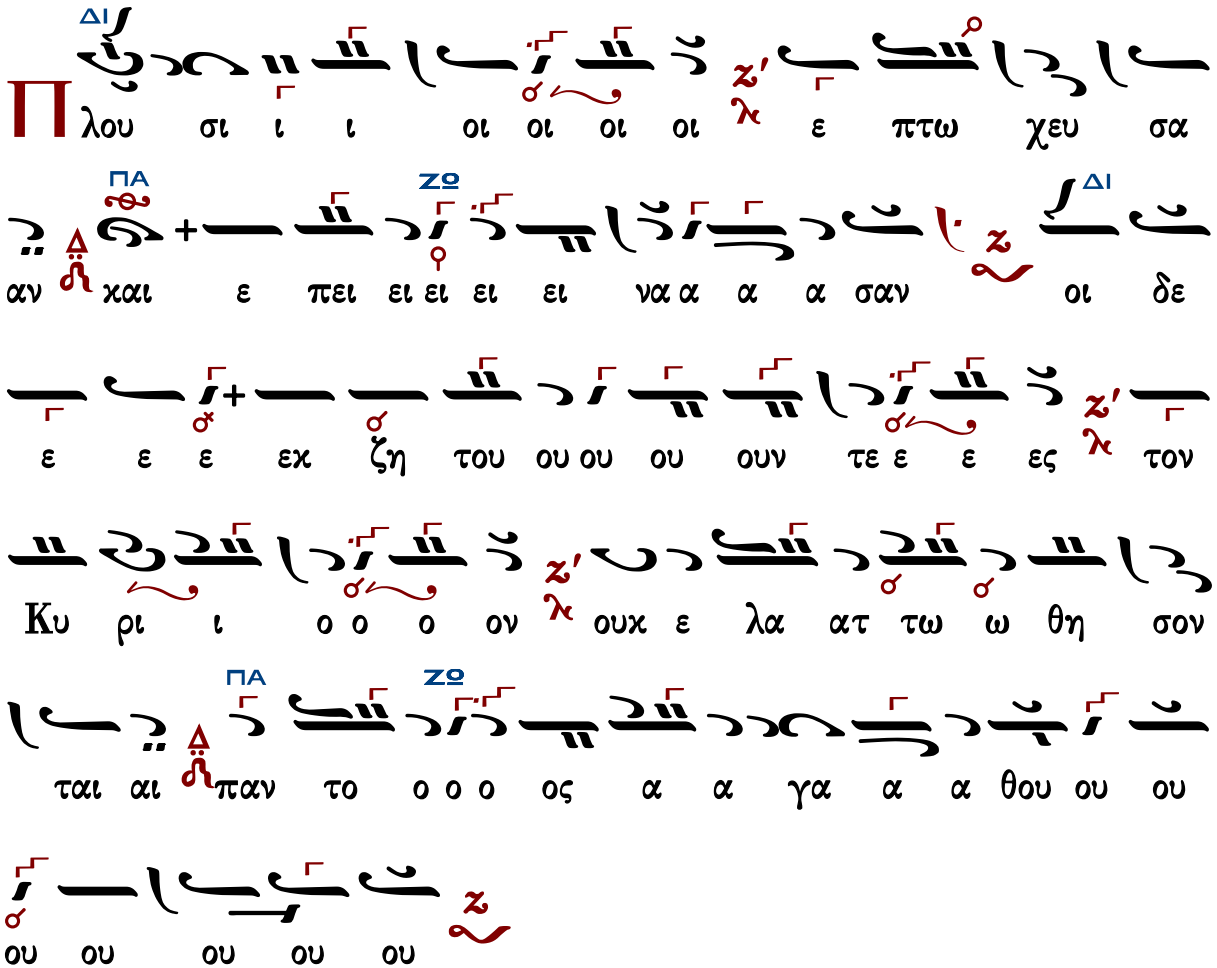

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ ἅ ϊ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.76*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

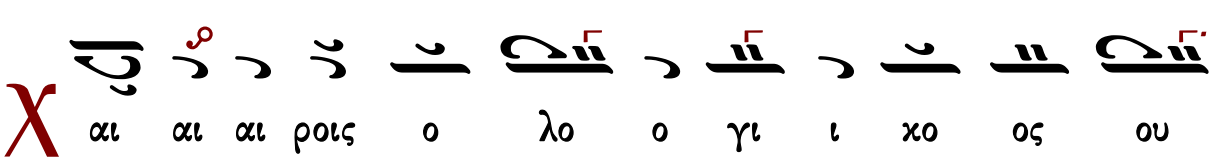

ου ρα α α νος δο ο ξαν Θε ε ου δι ι α παν το

ο ος δι η η γου ου με ε νος ο ο πρω το ο ος Χρι ι στω

κα α λουν τι ι κα θυ υ πα κου ου ου ου ου σας θε ερ μως

και α με σως του ου ου τω συγ γε ε νο με ε νος υφ

ου ου πυρ σευ ο ο με νος κα θω ρα α α θης

φω ως δε ευ τε ε ρον και αι τους ε εν σκο τει ει α στρα παι αι

αις σου ε ε φω τι ι σα α α ας α γα α θο τη η τα α

α την αυ του ου ου εκ μι ι μου ου με ε νος ο

ο ο θε εν τη ην πα αν α γι α αν σου ου τε λου

ου ου με εν παν η γυ υ ριν και τω ων λει ει ψα α

νω ων τη ην θη η η η χην πε ρι ι χα ρω
ω ως α α σπα ζο με ε θα εξ ης α να α βλυ υ υ
ζει εις σω τη η ρι α αν τοις αι του ου ου σι και με ε τα
ε ε λε ε ε ος
ις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ρη μα
τα αυ των
ρω ω ω τον των ο ο ρε ε κτω ων ε
ευ ρη η η κως δι ι ευ σπλα αγ χνι α αν την η μω
ω ων πε ρι ι κει ει με ε νον A αν δρε α α α θε ε

ο φρο ον φυ σι ιν συν α α νε χρα α α α α θης α αυ

τω χq δι α πυ ρω πο ο ο θω τω συ υν αι μο ο νι πq

βο ω ων ον ε χη η ρυ ξαν χq οι προ φη η η

ται ε εν Πνε ευ μα α τι χq ε ευ ρο με εν δευ ρο ο ταις αυ

του ου ου ω ραι αι ο τη η σι ι ι ι κα τα α θελ ξω ω με

ε εν χq και ψυ χη η ην και δι ι α α νοι οι αν χq

ο ο ο πω ως φω ω τα α γω γου με ε νοι οι αυ

του ου ου ται αις λαμ προ τη η σι χq νυ κτα α τη ης πλα

α νη ης και αι σκο ο ο ο τος χq της α α γνω

σι ι ι α ας δι ω ξω ω μεν χq Χρι στον ευ λο ο γου

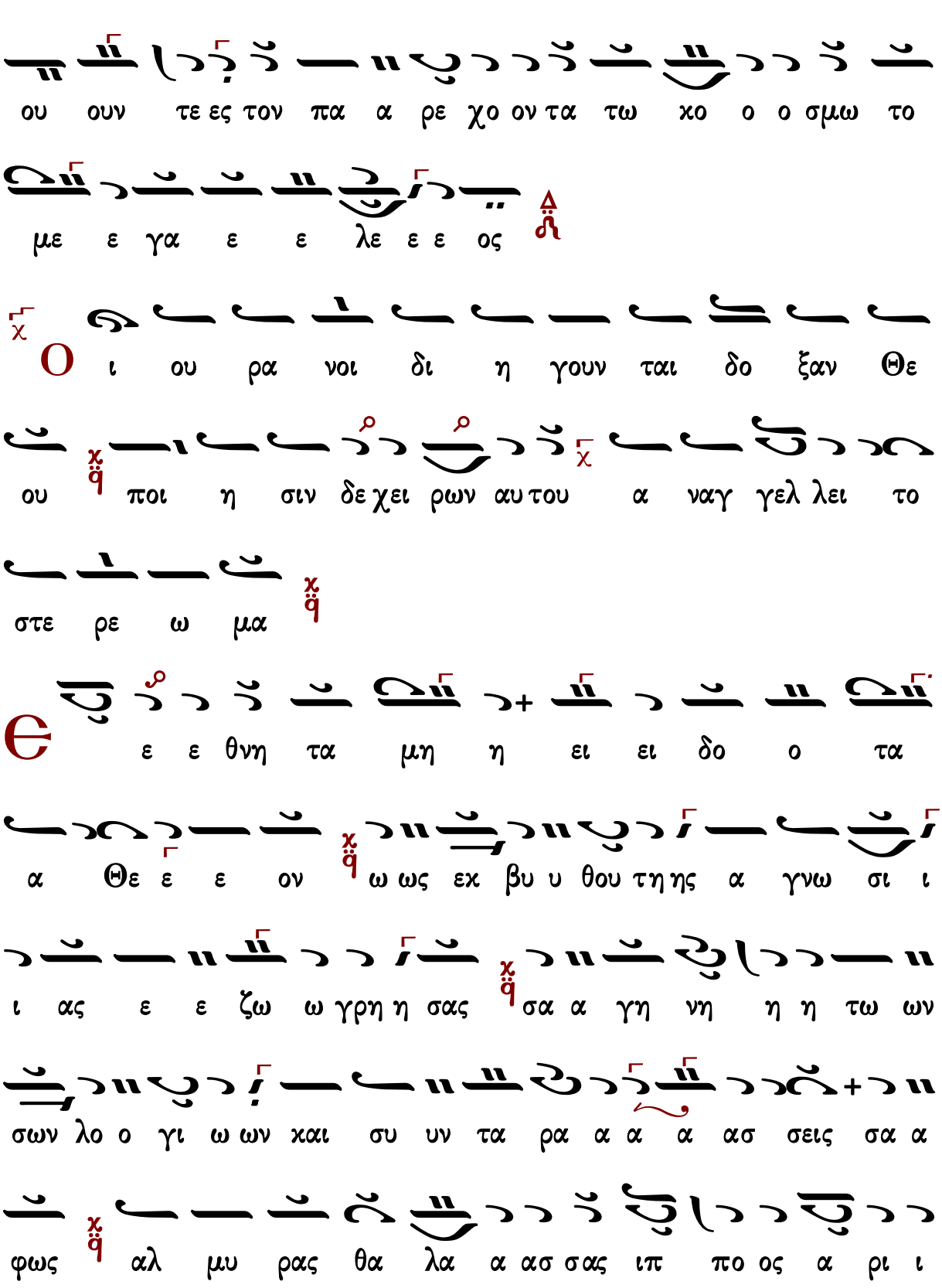
ου ουν τε ες τον πα α ρε χο ον τα τω χο ο ο σμω το
με ε γα ε ε λε ε ε ος
ι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε
ου ποι η σιν δε χει ρων αυ του α ναγ γελ λει το
στε ρε ω μα
ε ε θνη τα μη η ει ει δο ο τα
α Θε ε ε ον ω ως εκ βυ υ θου τη ης α γνω σι ι
ι ας ε ε ζω ω γρη η σας σα α γη νη η η τω ων
σων λο ο γι ω ων και συ υν τα ρα α α α ασ σεις σα α
φως αλ μυ ρας θα λα α ασ σας ιπ πο ος α ρι ι

στος π ο φθει εις του δε σπο ο ζον τος χ της θα

λα α ασ σης α α οι οι δι ι με χ και αι ση πε ε δο να α

α θε ι ι ι ας ε εξ η ρα α να α α ας α λα ας

τι μι ι ο ο ον χ εμ βα λω ω ων την σο ο φι ι α

αν σου χ η η ην πε ερ και αι κα α τε πλα γη η σα

αν α πο ο ο στο ο λε εν δο ο ξε χ της μω ω ρα αν

θει ει ση ης σο ο φι ι ι ι ας χ οι α

α ναι δω ω ως α αν τε χο με ε νοι χ Χρι στον μη ει

ει δο ο ο τε ες τον πα α ρε χο ον τα τω χο ο ο σμω

το με ε γα ε ε λε ε ε ος

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.344/2682*

Χ αι ροις ο λο γι κος ου ρα νος χ δο ξαν Θε ου δι

α παν το ος δι η γου με νος χ ο πρω τος Χρι στω κα

λου ουν τι καθ υ πα κου σας θερ μως χ και α με σως

του ου τω συγ γε νο με νος π υφ ου ου πυρ σευ ο με

νος καθ ω ρα θης φω ως δευ τε ρον χ και τους εν σκο τει

α στρα παι αις σου ε φω τι σας χ α γα θο τη τα

την αυ του ου εκ μι μου με νος π ο θεν την παν α γι

αν σου τε λου μεν παν η γυ ριν χ και των λει ψα νων την

θη η κην πε ρι χα ρως α σπα ζο με θα χ εξ ης α να

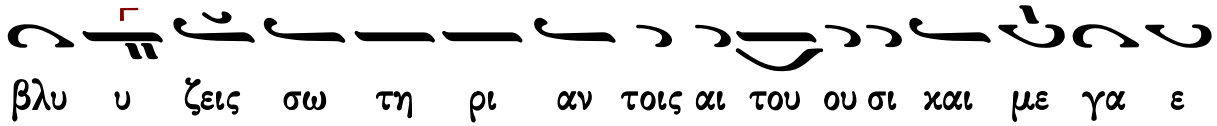
βλυ υ ζεις σω τη ρι αν τοις αι του ου σι και με γα ε

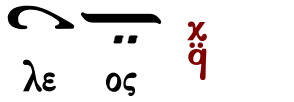
λε ος

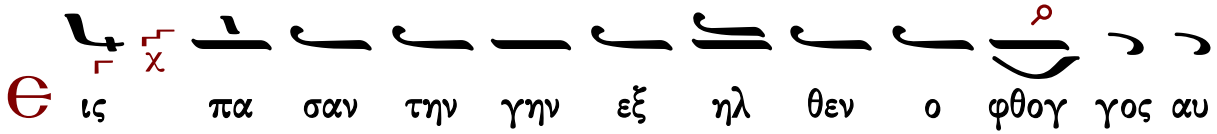
Є ις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος αυ

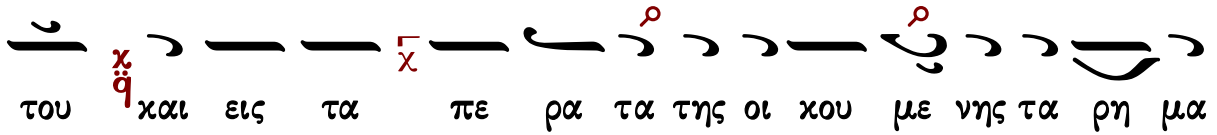
του και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ρη μα

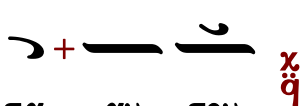
τα αυ του

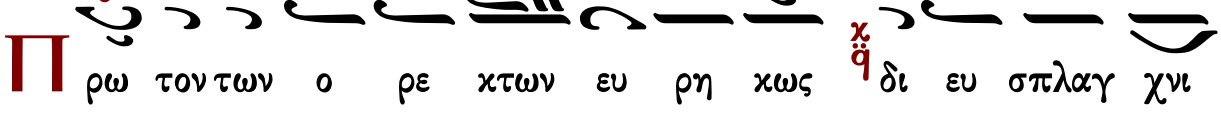
Π ρω τον των ο ρε κτων ευ ρη κως δι ευ σπλαγ χνι

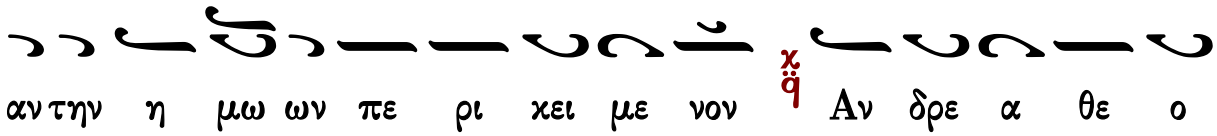
αν την η μω ων πε ρι κει με νον Αν δρε α θε ο

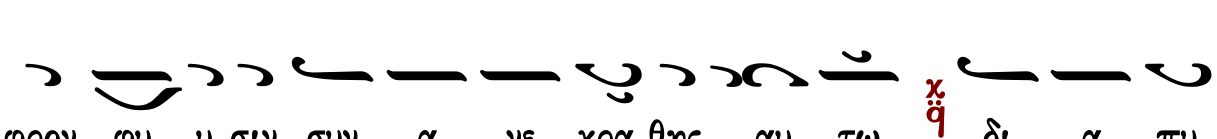
φρον φυ υ σιν συν α νε κρα θης αυ τω δι α πυ

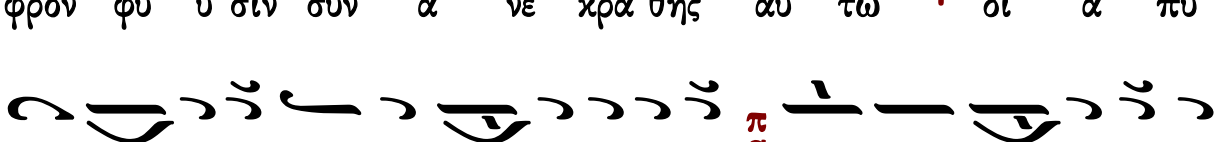
ρω πο ο θω τω συν αι μο νι βο ων ον ε κη ρυ ξαν οι

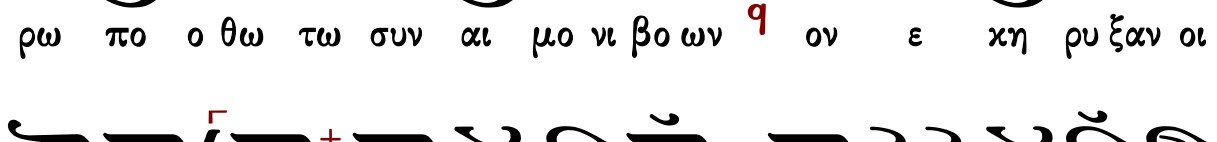
προ φη η ται εν Πνευ μα τι ευ ρο μεν δευ ρο ταις

αυ του ου ω ραι ο τη σι κα τα θελ ξω μεν και

ψυ χη ην και δι α νοι αν ο πως φω τα γω γου με

νοι αυ του ταις λαμ προ τη σι νυ κτα της πλα νης και σκο

ο τος της α γνω σι ας δι ω ξω μεν Χρι στον ευ λο γου

ουν τες τον πα ρε χον τα τω κο ο σμω το με γα ε

λε ος

Ο ι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε

ου ποι η σιν δε χει ρων αυ του α ναγ γελ λει το

στε ρε ω μα

Θ θνη τα μη ει δο τα Θε ον ως εκ βυ θου της

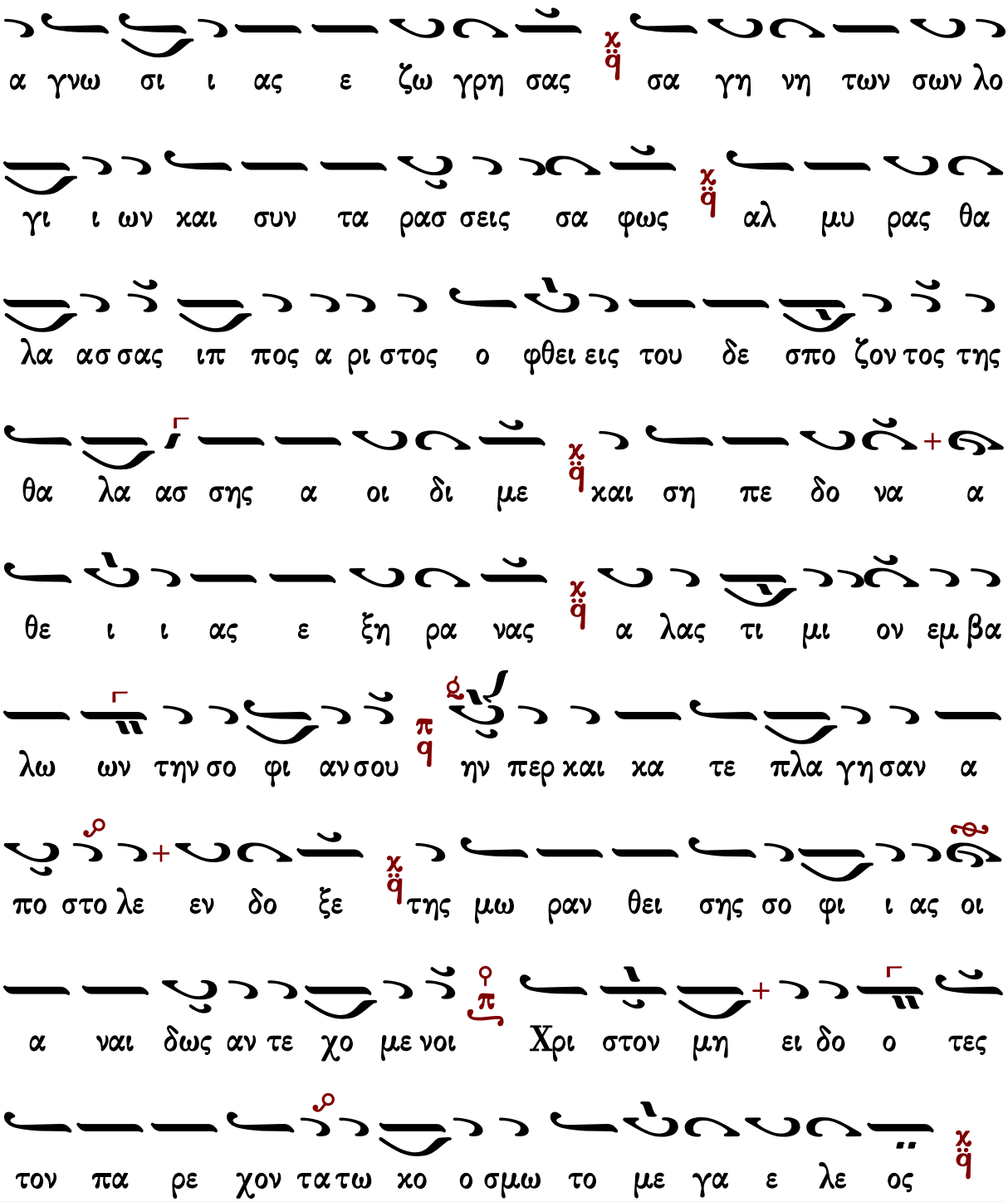

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ἡἡ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.67*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

πε

Τ ον συν αι αι μο ο ο ο να Πε ε ε τρου ου και Χρι

στου ου ου ου μα α θη η η την των ι χθυ ων α α

γρε ε ευ την και α λι ι ε ε ε α τω

ων αν θρω ω ω ω πω ων εν υ μνοις τι μη σω ω

μεν Αν δρε ε α αν το ον α πο στο λο ον του γαρ Ι

η σου ου ου τα δι δα α γμα τα α πα α αν τας εξ

ε παι αι δευ σε τοι οις δο ο ο γμα α α α σι ι

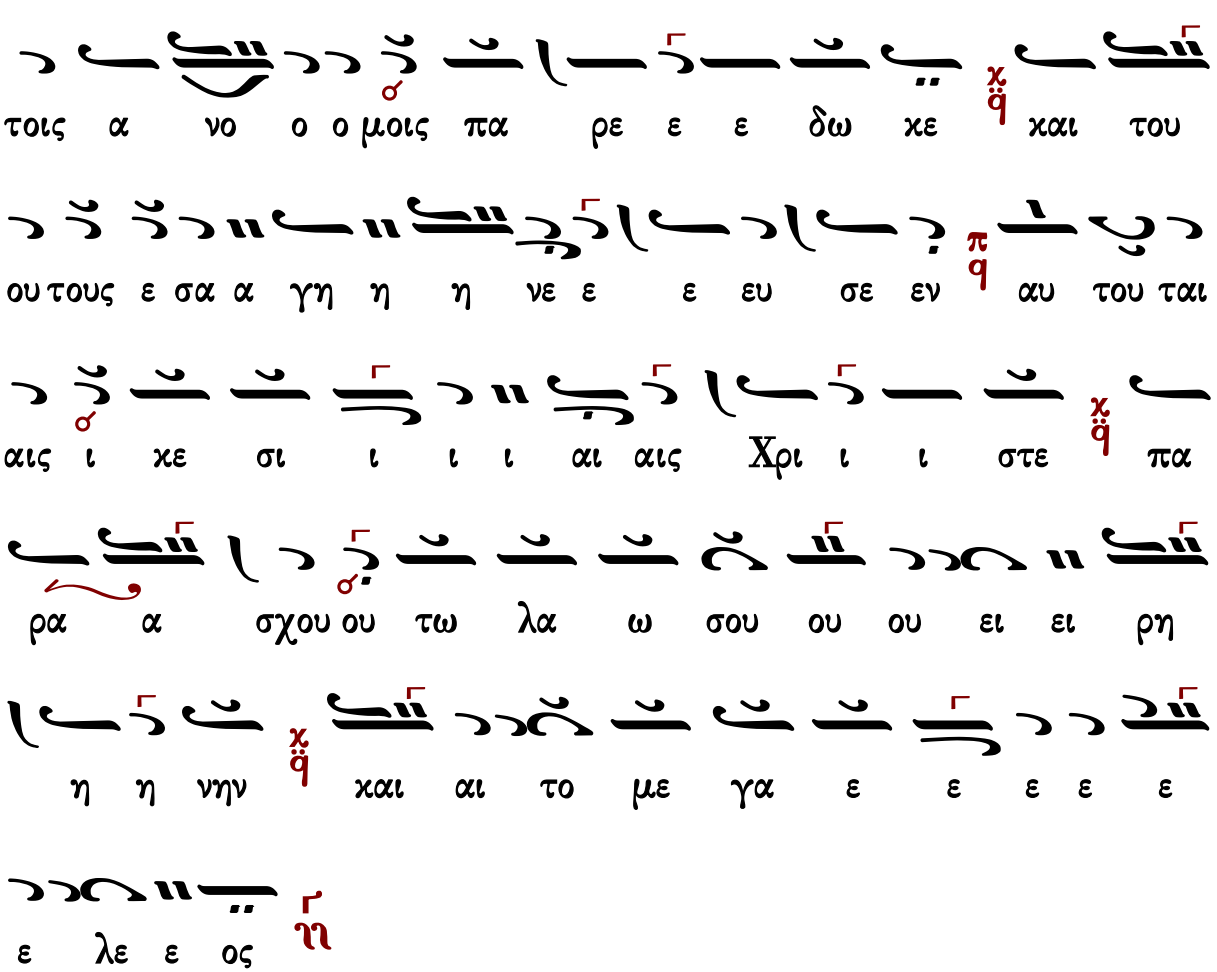

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Γα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.226*

πκπ
και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι
Τ ον συν αι μο ο ο ο να Πε ε ε τρου ου και Χρι
στου ου ου ου μα α θη η η την των ι χθυ ων α α
γρε ε ευ την και α λι ε ε ε α α τω ων
αν θρω ω ω πω ων εν υ μνοις τι μη σω ω
μεν Αν δρε ε α αν το ον α πο στο λο ον του γαρ Ι
η σου ου ου τα δι δα α γμα τα α πα α α αν τας εξ
ε παι δευ σε τοι οις δο ο γμα α α σι ι και
ως δε λε α α αρ ι χθυ υ υ σι ι τα ας σαρ κας τοις
α νο ο ο μοις πα ρε ε ε δω κε και του τους ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ἠ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.247*

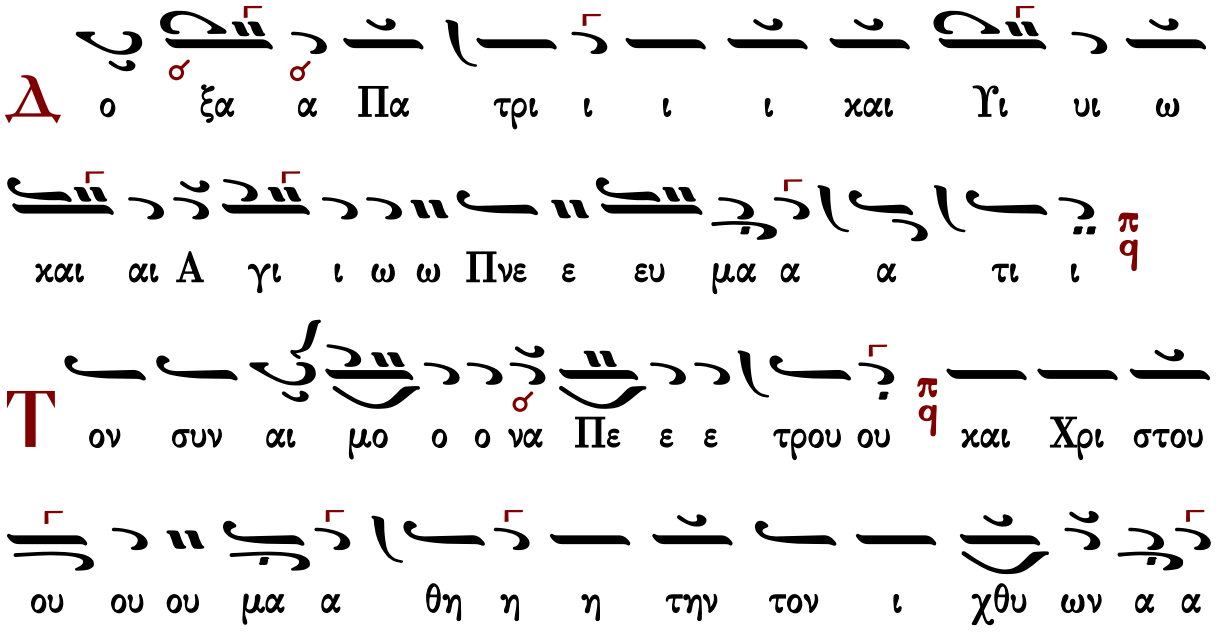

γρε ε ευ την και α λι ε ε ε α τω ων αν

θρω ω ω ω πω ων π/q εν υ υ μνοις τι ι μη σω ω μεν

Αν δρε ε α αν το ον α πο στο λο ον ν/ϩ του γαρ Ι η

σου ου ου τα δι δα α γμα τα α πα α αν τα α εξ ε

παι αι δευ σε ε τοι οις δο ο ο γμα α α σι ι και

ως δε λε ε α α αρ ι ι χθυ υ υ σι ι π/q τα ας σαρ

κας τοις α νο ο ο μοι οις παρ ε ε ε δω κε χ̈/q και

του ου τους ε ε σα α γη η η νε ε ε ευ σε εν π/q

αυ του ται αις ι κε σι ι ι ι αις Χρι ι ι στε χ̈/q

πα ρα α σχου ου τω λα α ω σου ου ου ου ει ει

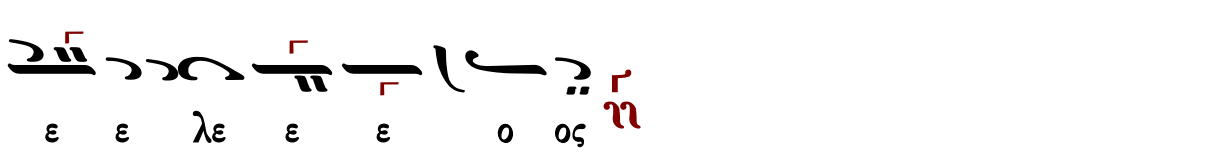

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ἡ Γ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.134*

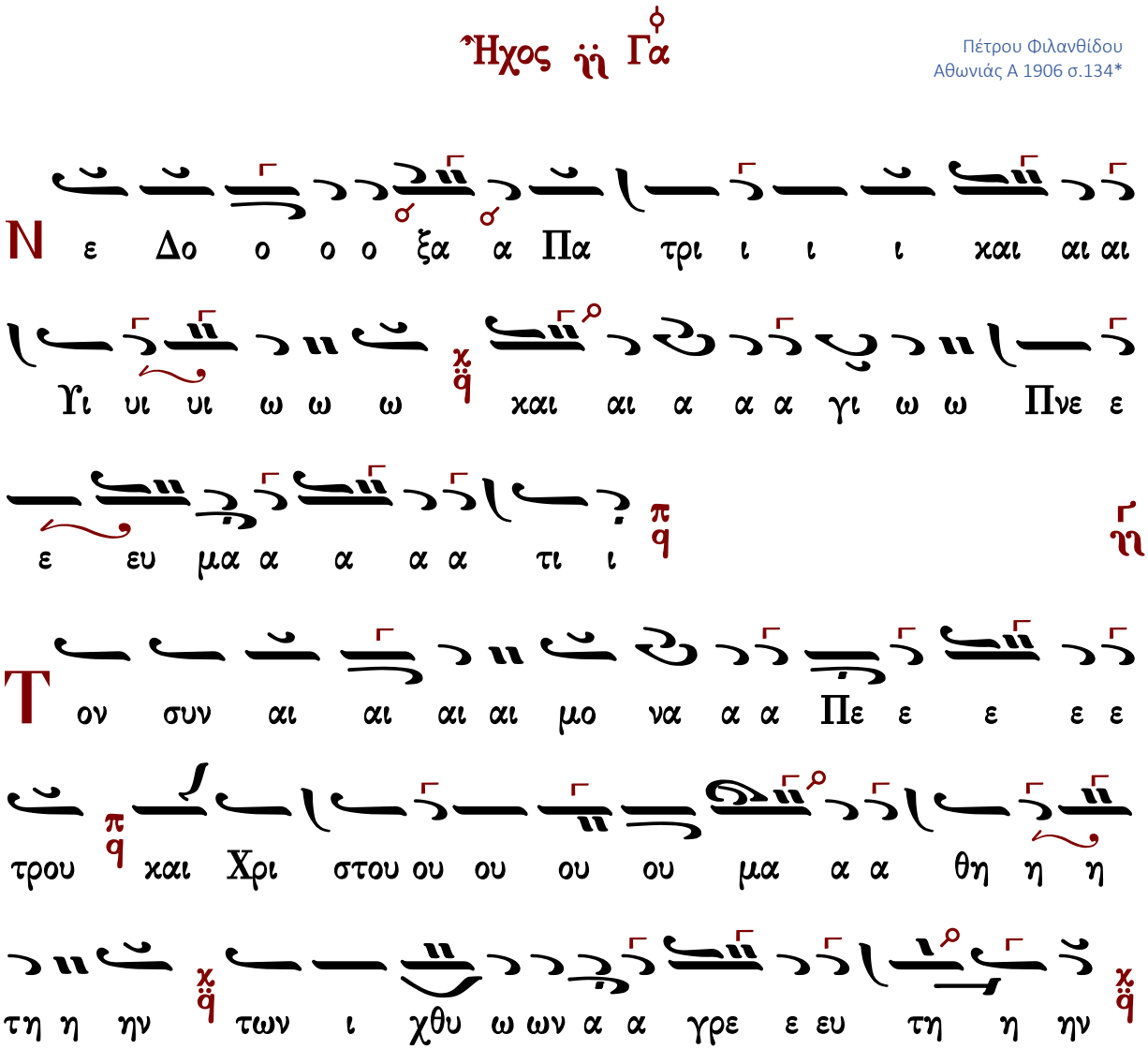

χαι α λι ε ε α α τω ων α αν θρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω πων χ εν υ μνοι οις τι μη η σω ω

μεν η Αν δρε ε α α αν το ον α α πο ο ο ο στο ο

ο ο ο λο ον π του γα αρ Ι ι ι η σου ου ου

ου τα α δι δα α α γμα τα α πα α αν τα ας εξ

ε παι αι δε ε ευ σε τοι οις δο ο ο γμα α α α

α σι ι π και ως δε λε ε α αρ ι ι χθυ υ υ

υ υ σι π τα ας σα αρ κα ας τοις α νο ο ο ο μο οις

πα ρε ε δω κε ε ν και του ου του ου ους ε ε σα α

γη η η νε ε ε ευ σε εν π α αυ του ται αις ι ι

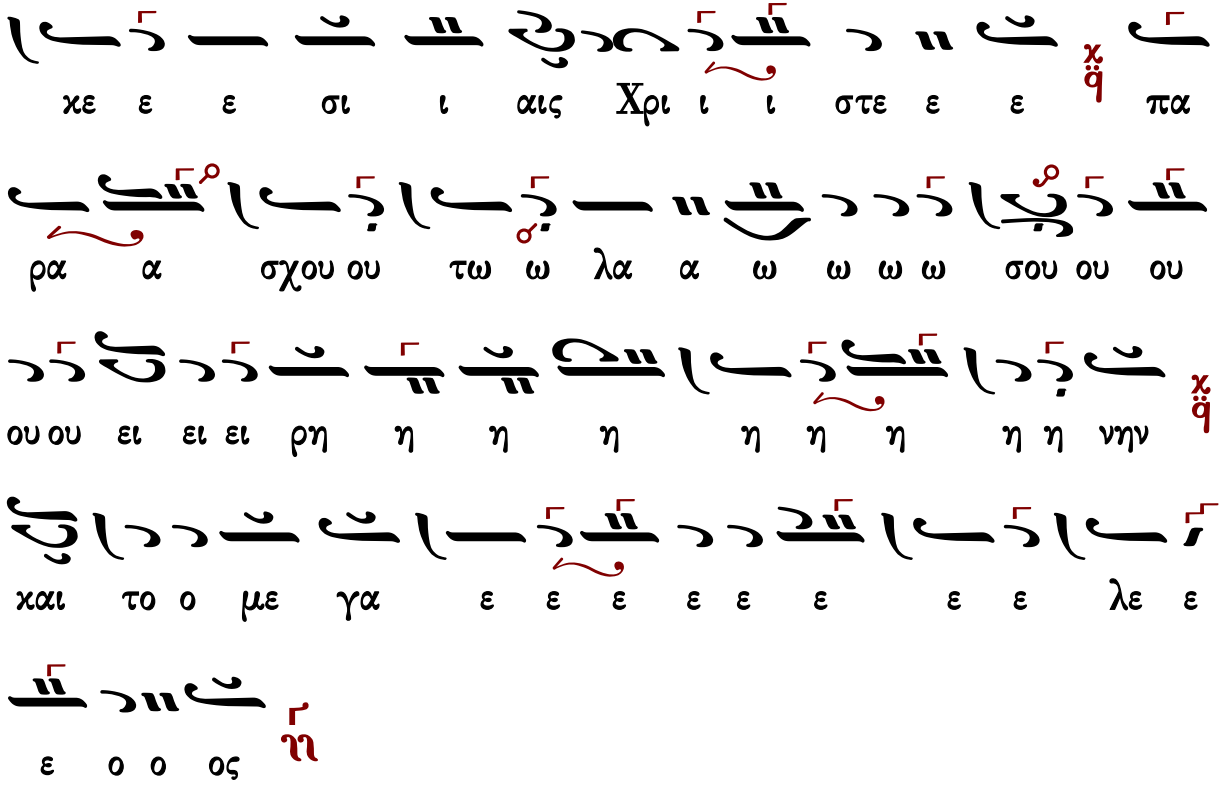

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ἡ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.266*

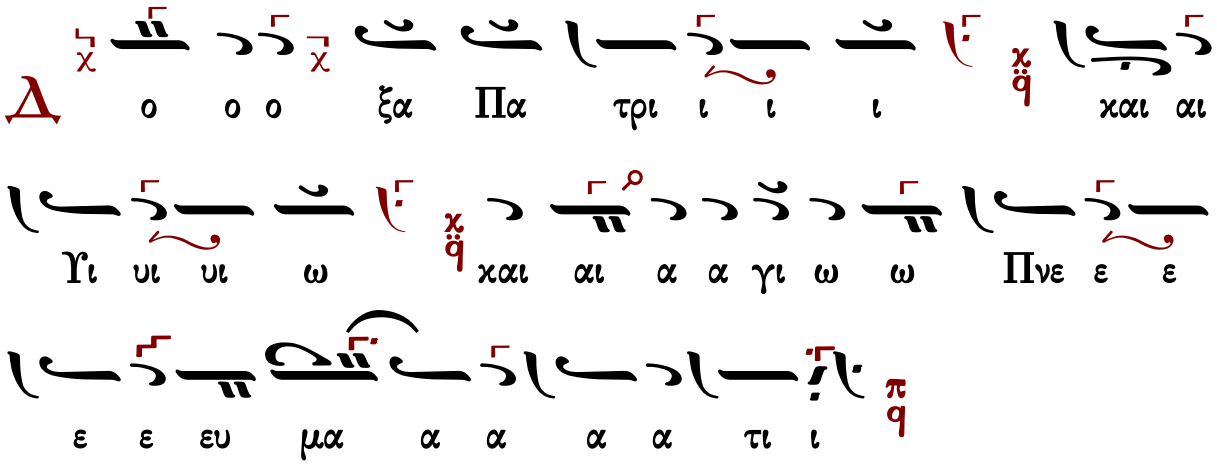

Τον συν αι μο ο ο ο ο να α Πε ε ε τρου ου

και Χρι στου ου ου ου μα α θη η η την των

ι χθυ ων α α γρε ε ευ την και α α λι ι ε ε ε

α α τω ων α αν θρω ω ω ω ω πω ων

εν υ μνοις τι μη σω ω μεν Αν δρε α αν το ον α πο στο

λο ον του γαρ Ι η σου ου ου ου τα δι δα α

α γμα τα α πα α αν τας εξ ε παι αι δε ευ σε τοι

οις δο ο γμα α α α α σι ι και ως

δε λε α α α α αρ ι ι χθυ υ υ σι ι τα ας

σα α αρ χας τοις α νο ο ο ο μοις πα α ρε ε

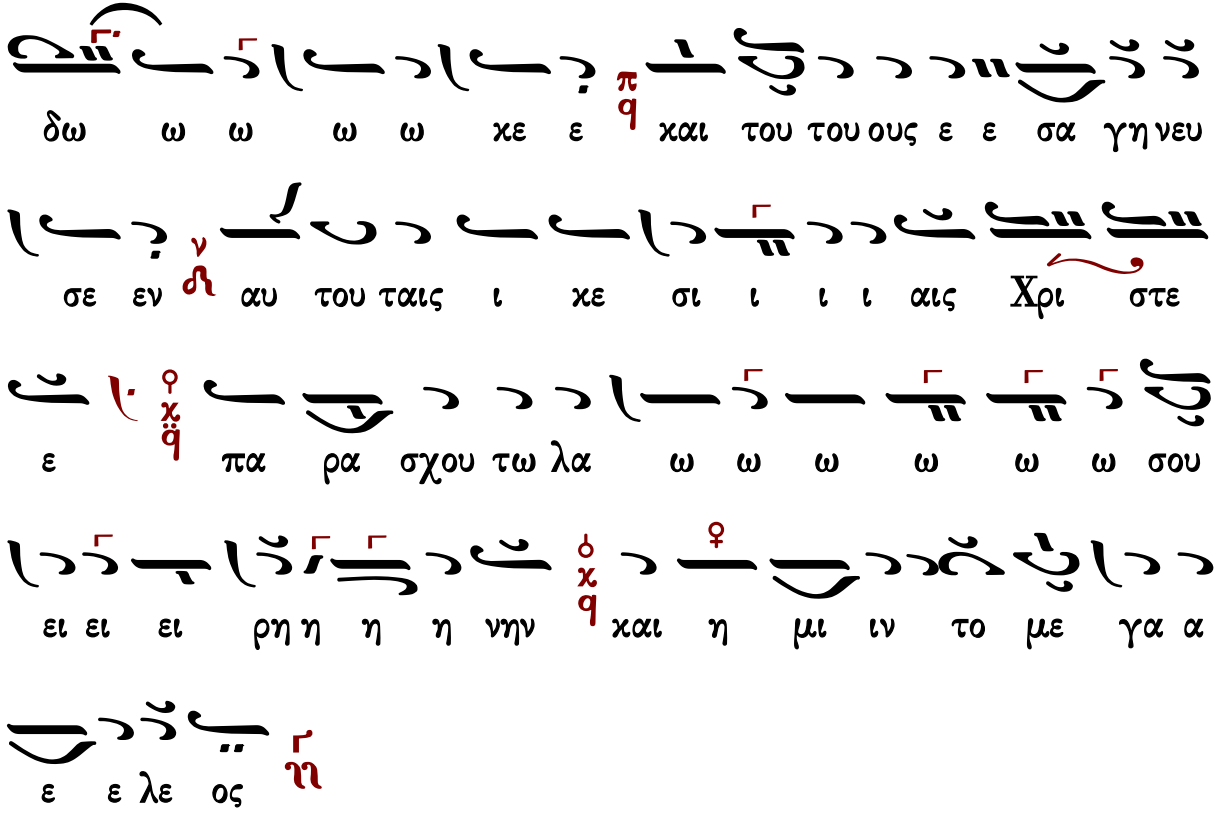

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.347/2685*

ου ου ου μα α θη η η την των ι χθυ ων α α

γρε ε ευ την χαι α λι ε ε α α των α αν

θρω ω ω ω ω πω ων εν υ υ υ μνοις τι μη η

σω ω με εν Αν δρε ε α αν τον α α πο ο ο στο

ο ο ο ο λο ον του γαρ Ι η σου ου ου τα δι

δα α α γμα τα παν τας εξ ε παι δε ευ σε τοι οις

δο ο ο ο γμα α α σι ι και ως δε λε

α αρ ι χθυ υ υ σι ι τας σα α α α α

α αρ χας τοις α νο ο ο ο μοι οις πα ρε ε δω κε

ε και του ου τους ε σα α γη η η νε ε ε ευ σε

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Θεοτοκίον

Ἦχος ἠ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.104*

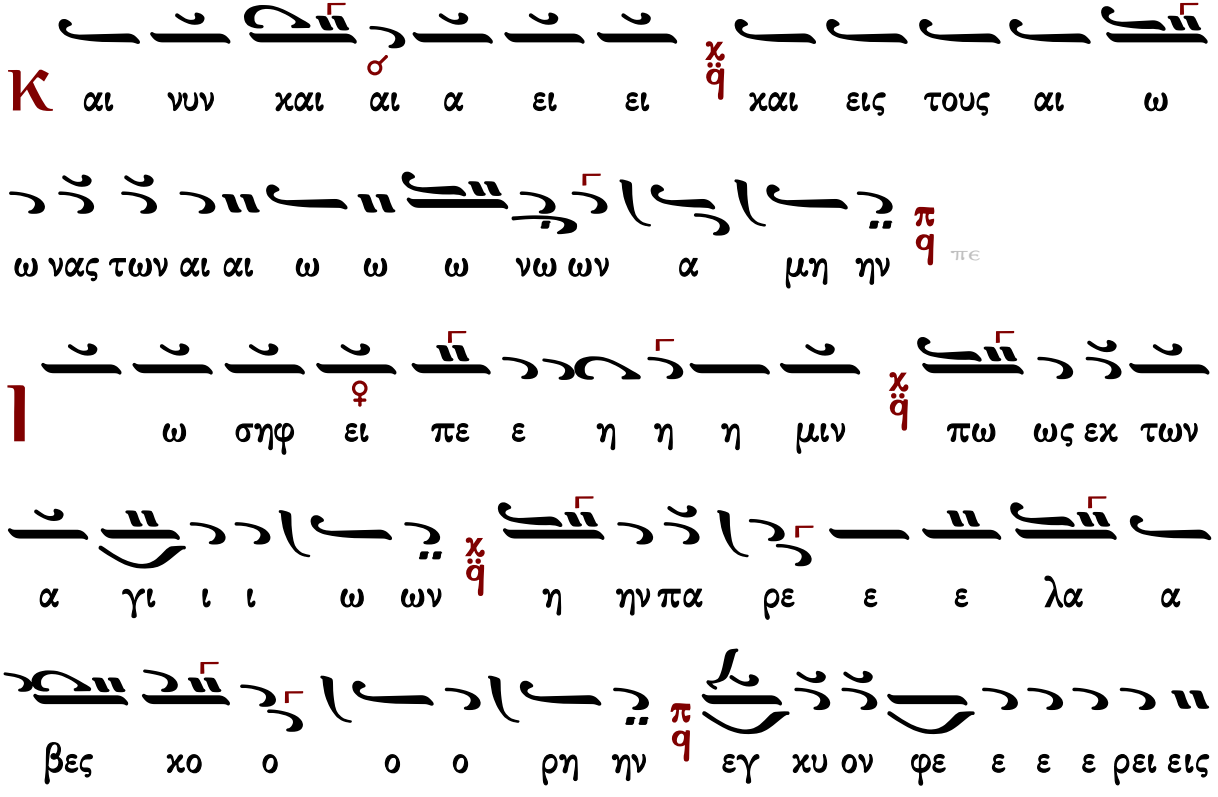

ε εν Βη θλε ε εμ ν ε γω φη σι ι τους προ φη

τα ας ε ε ρευ νη η η η σας χ ι χαι αι χρη μα τι

σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου χ πε ε πει ει

σμαι ο ο ο ο τι Θε ε ον χ γεν νη η

σει η Μα ρι ι ι ι α α α α νε ερ

μη νε ε ε ευ τω ως π ου ου ου ου ου ει εις προ οσ

χυ νη σι ιν ν μα α γοι εξ α α να το λω ων η η

ξου ου σι χ συ υν δω ω ω ροις τι μι ι ι οις λα α τρε

ε ευ ο ο ο ον τε ες π ο σαρ χω θει ει ει

εις δι η η μας χ Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο

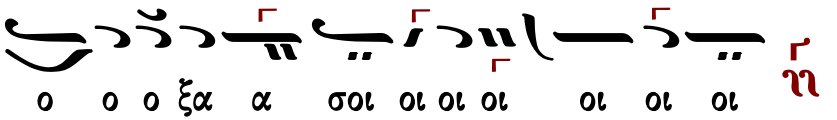

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον εἰρμολογικῶς

Ἦχος ἡ Γα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.36*

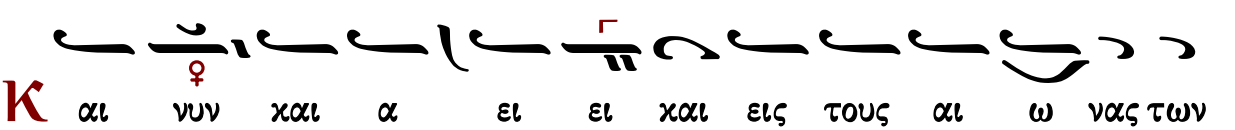

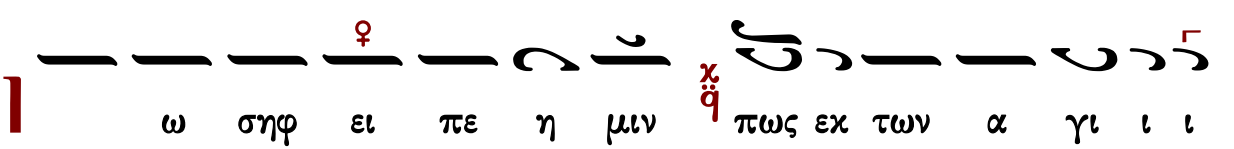

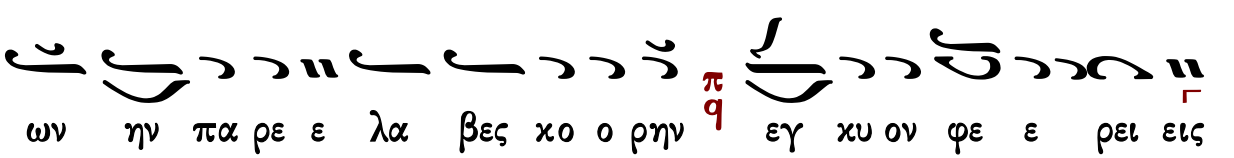

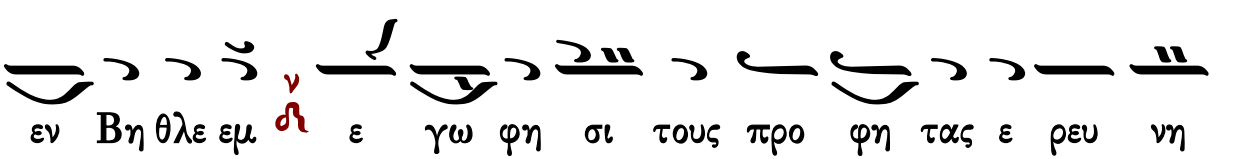

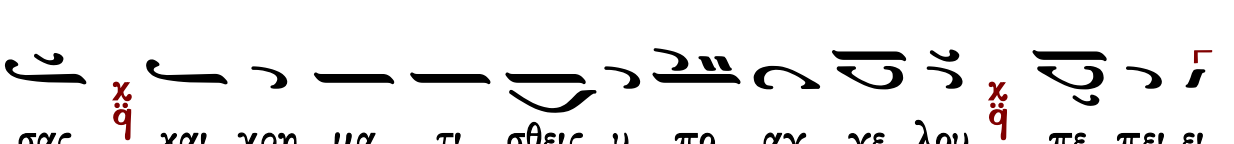

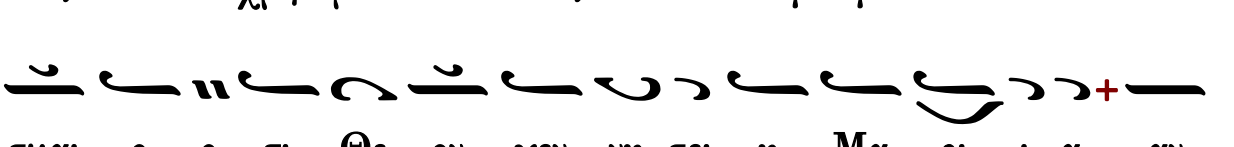

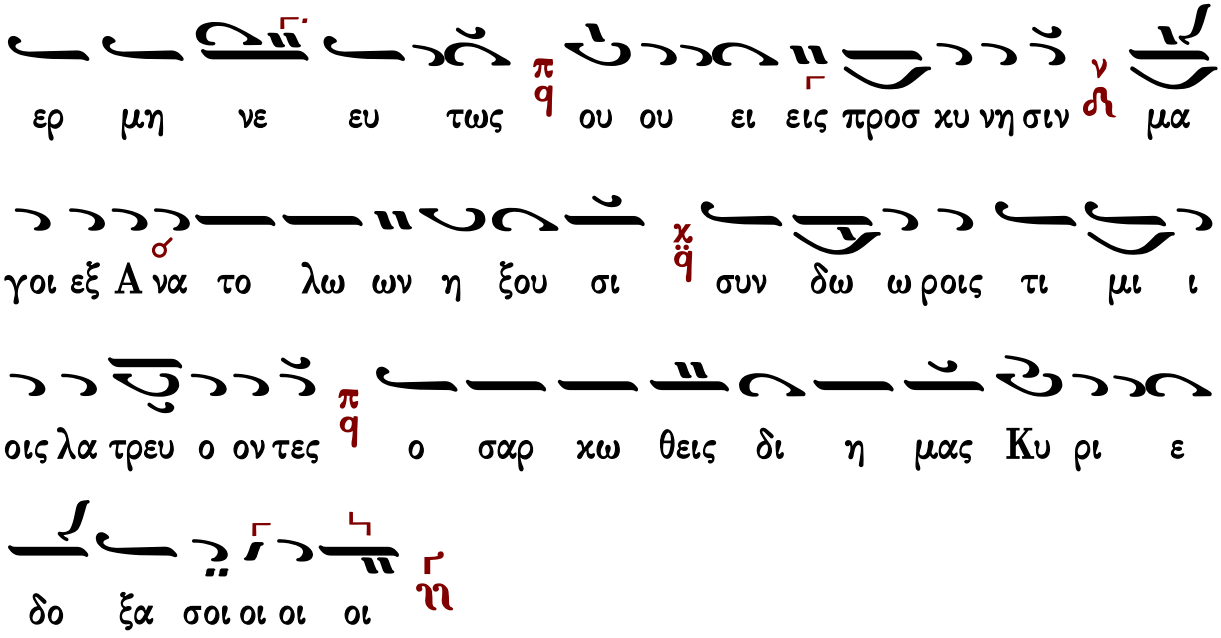

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Θεοτοκίον
εἰρμολογικῶς

Ἦχος ἡ Γα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.227*

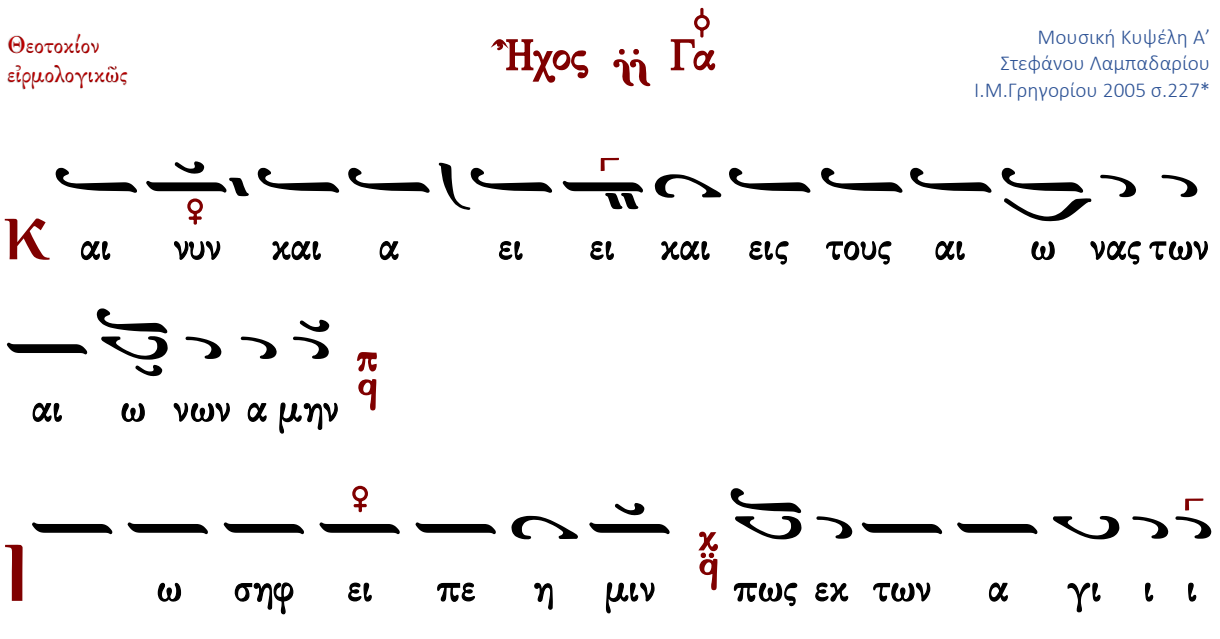

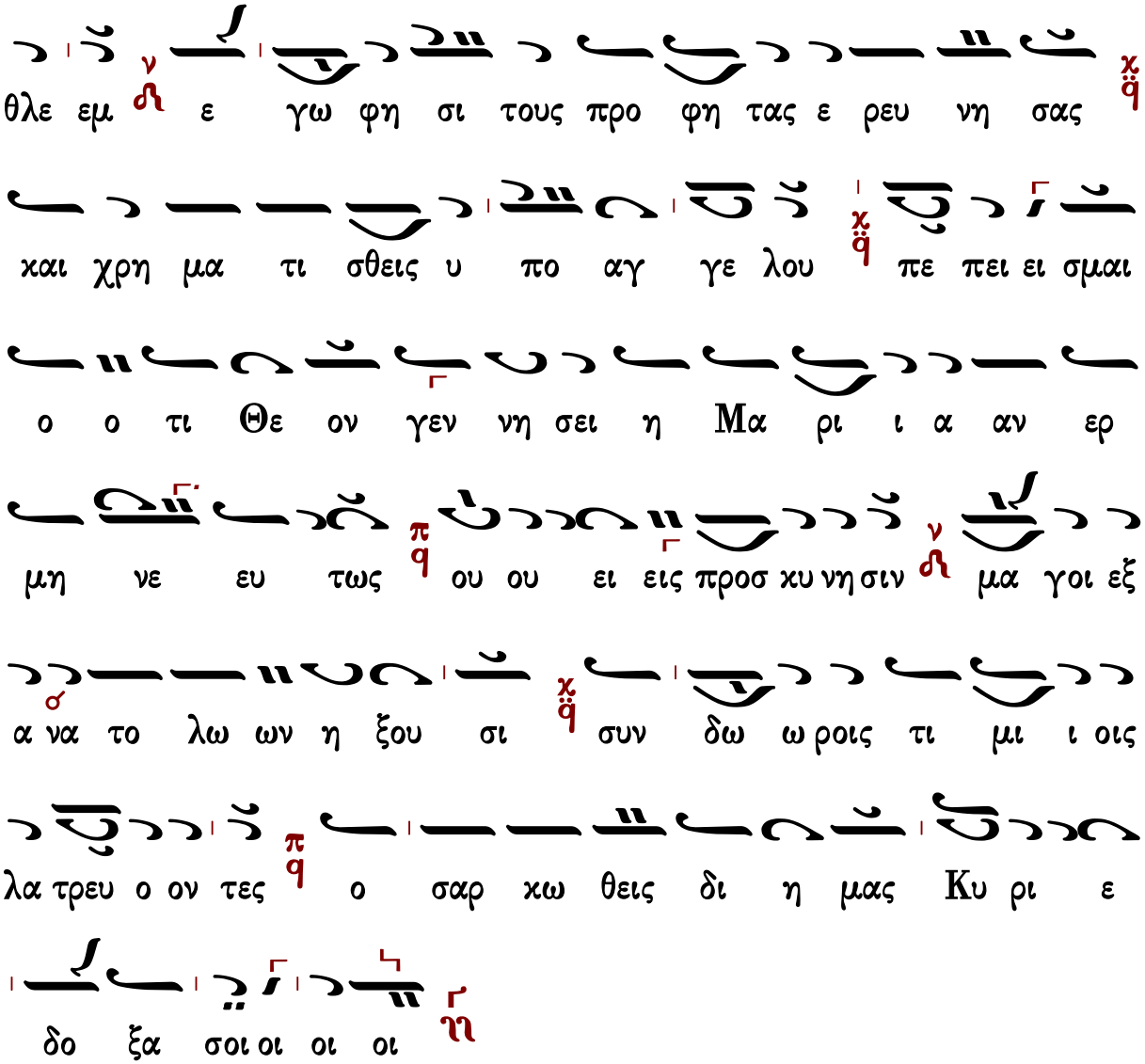

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Θεοτοκίον

Ἦχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.339*

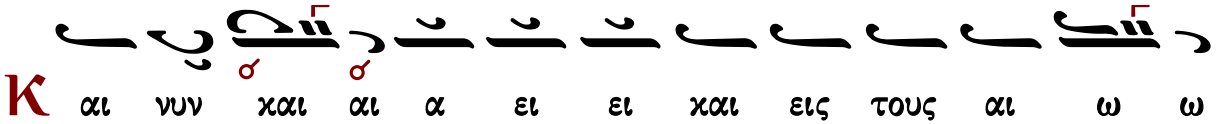

νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην
ι ω ση η ηφ ει πε ε η η η μιν
πω ως ε εκ των α α γι ι ι ω ων ην πα α
ρε ε ε ε λα α βες κο ο ο ο ρη ην εγ
κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι τους
Προ φη τα ας ε ε ρευ νη η η η σας και χρη μα
τι σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου πε πει ει
σμαι ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γε εν
νη η η σει η Μα ρι ι ι ι ι α α α αν
ε ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις

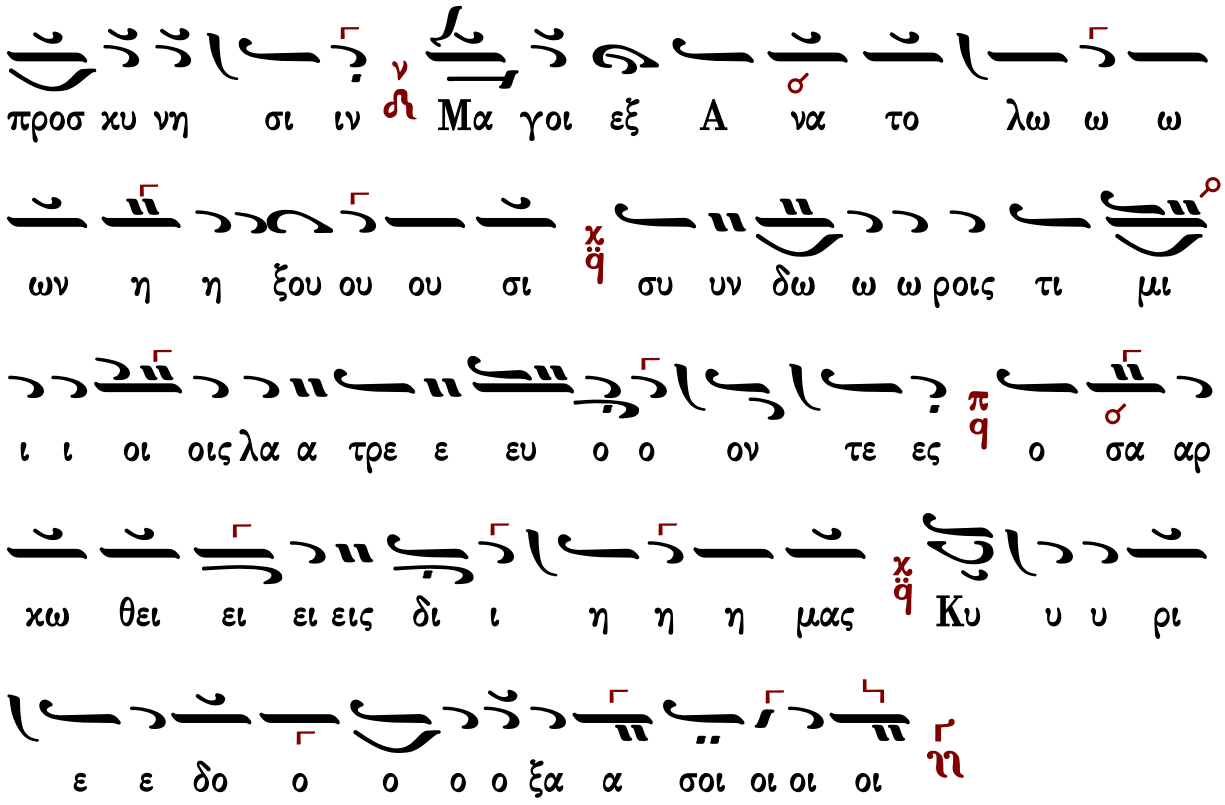

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν [ἁγίων/δικαίων] ἣν παρέλαβες κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Δοξαστικὸν γ΄ ὥρας Χριστουγέννων

Θεοτοκίον — Ἦχος ἠ Γ᾽ — Πέτρου Φιλανθίδου Αθωνιάς Α 1906 σ.183*

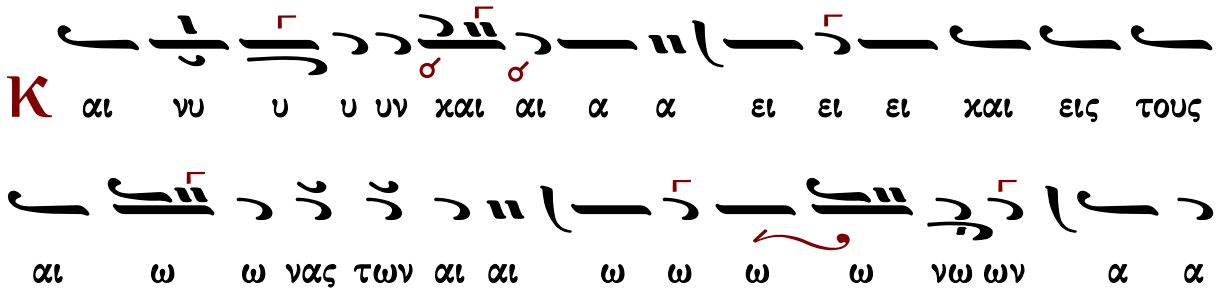

μη ην

ω ση ηφ ει ει ει πε ε η η η η η

μι ιν πω ως ε ε εκ των δι ι ι και αι αι

αι αι αι αι ων η ην πα α α ρε ε ε λα

α βες κο ο ο ο ο ρη ην ε εγ κυ υ

ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη η θλε ε εμ ε

γω ω φη η σι ι τους προ φη η τα ας ε ε ρευ

νη η η η σας και χρη μα τι σθει εις υ υ υ

πο ο ο ο αγ γε ε λου ου πε ε πει ει σμαι

ο τι Θε ον γε εν νη η η σει ει η Μα ρι ι ι

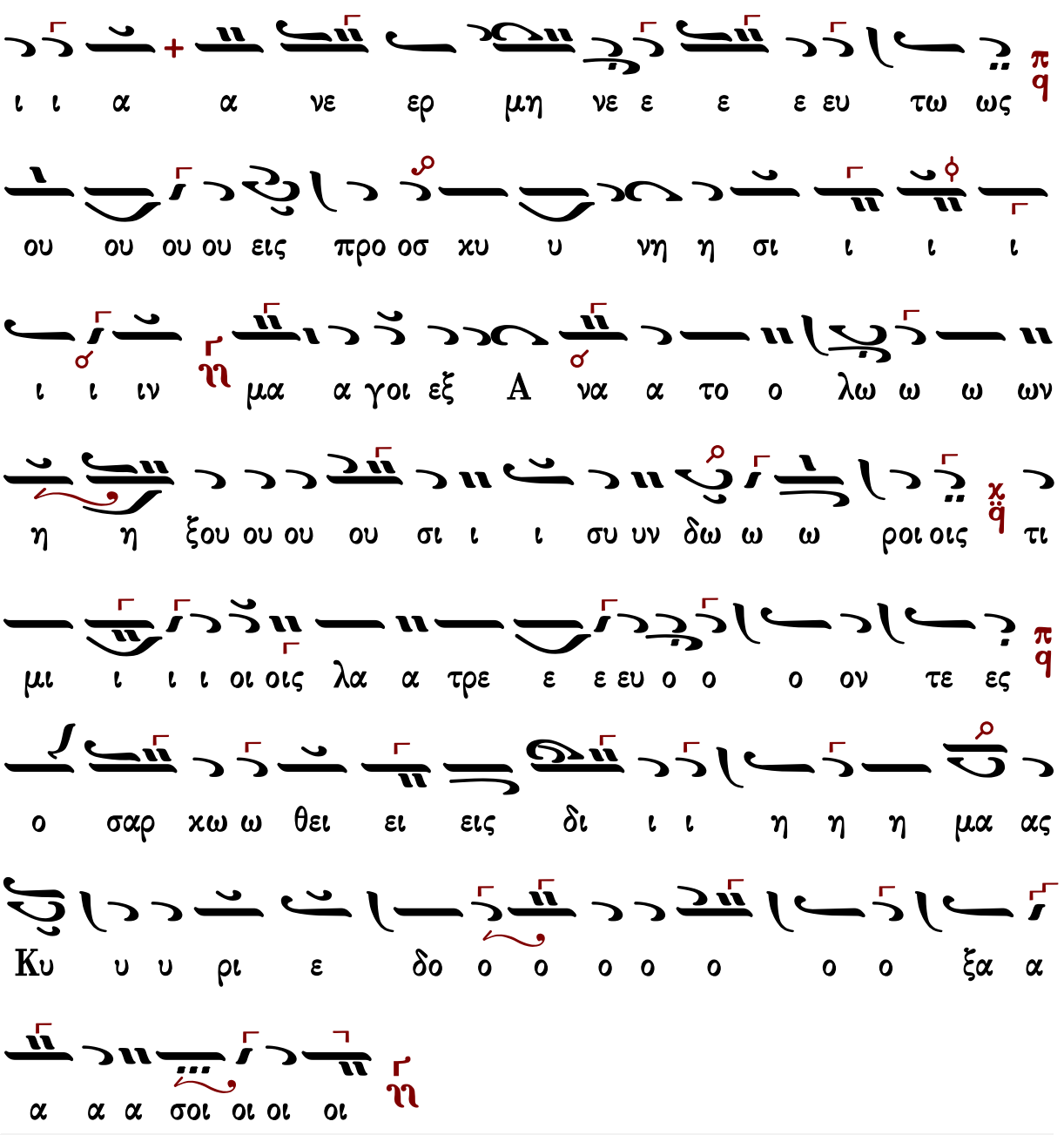

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον εἰρμολογικῶς

Ἦχος ἡ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.267*

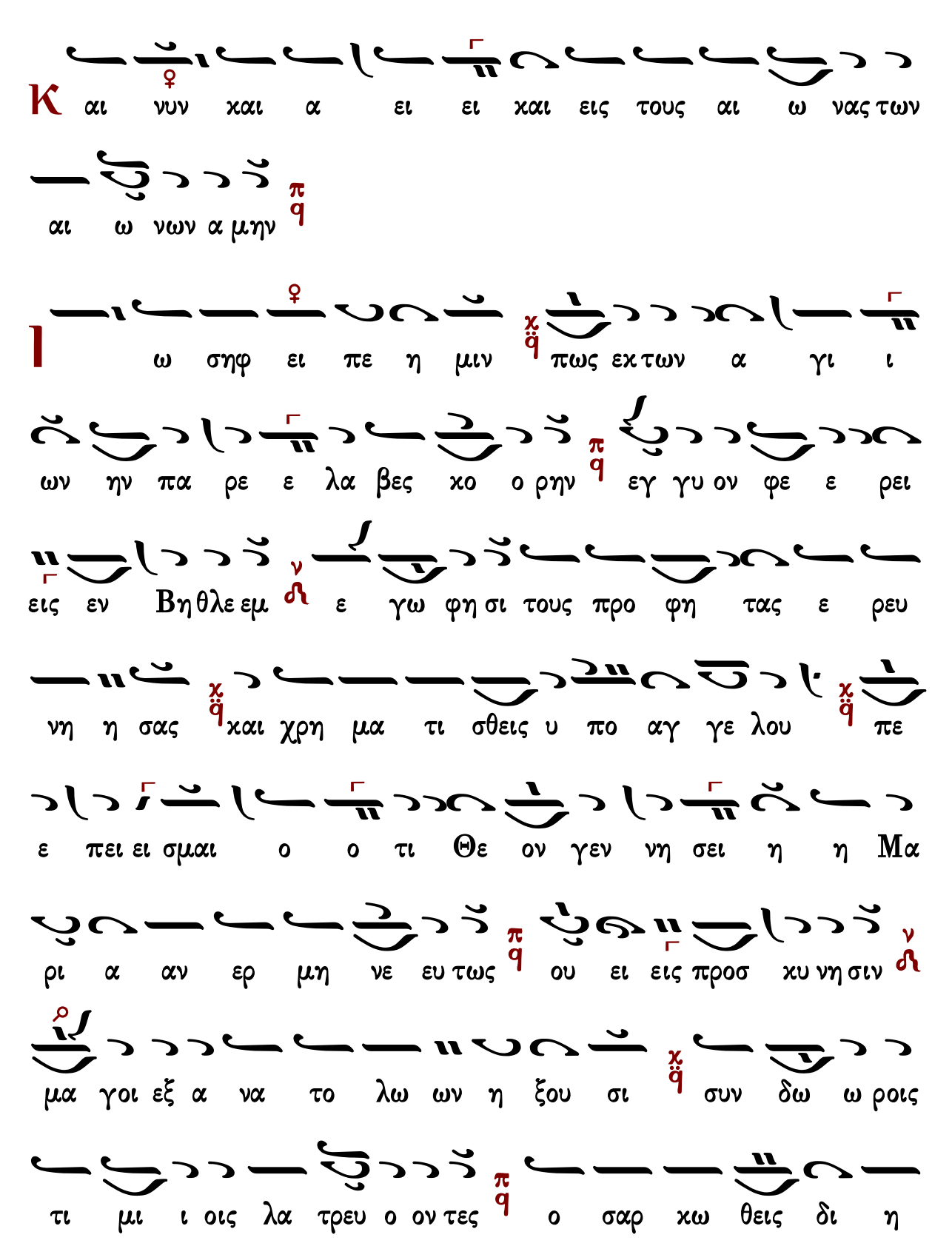
K
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
I
ω σηφ ει πε η μιν πως εκ των α γι ι
ων ην πα ρε ε λα βες κο ο ρην εγ γυ ον φε ε ρει
εις εν Βη θλε εμ ε γω φη σι τους προ φη τας ε ρευ
νη η σας και χρη μα τι σθεις υ πο αγ γε λου πε
ε πει ει σμαι ο ο τι Θε ον γεν νη σει η η Μα
ρι α αν ερ μη νε ευ τως ου ει εις προσ κυ νη σιν
μα γοι εξ α να το λω ων η ξου σι συν δω ω ροις
τι μι ι οις λα τρευ ο ον τες ο σαρ κω θεις δι η

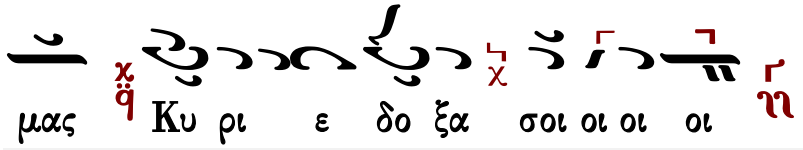

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον εἰρμολογικῶς

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.348/2686*

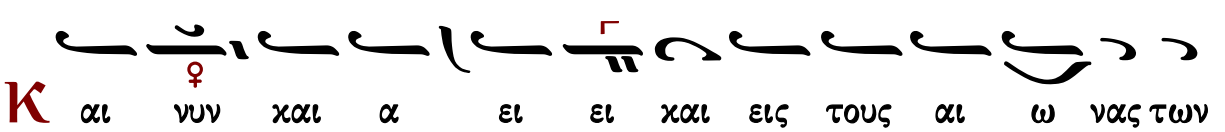

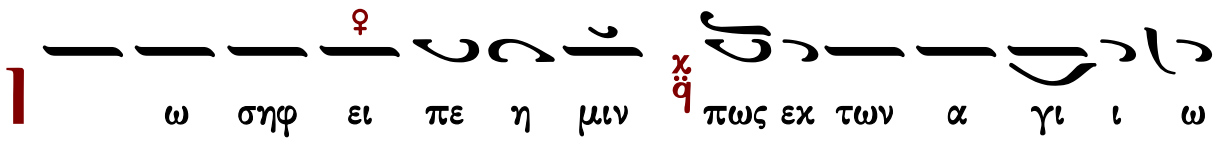

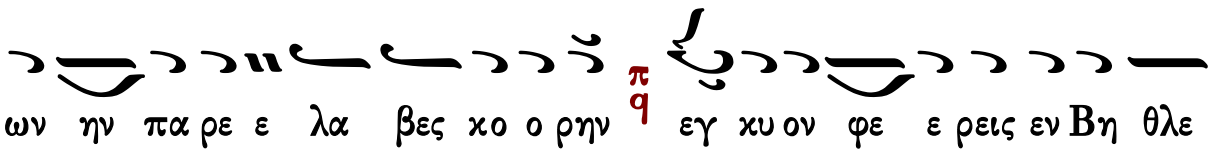

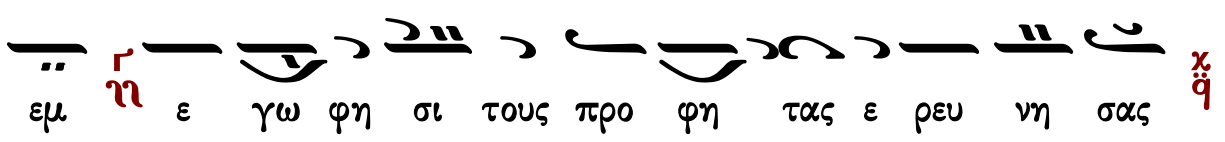

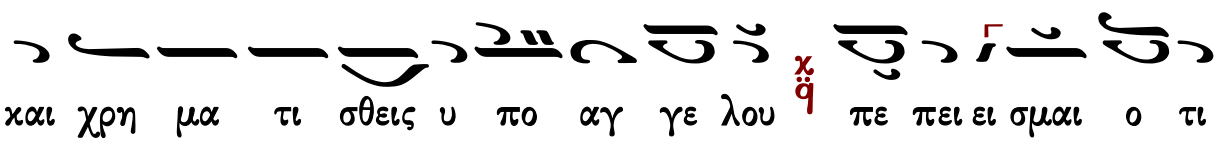

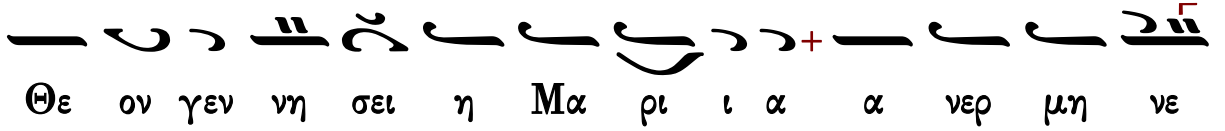

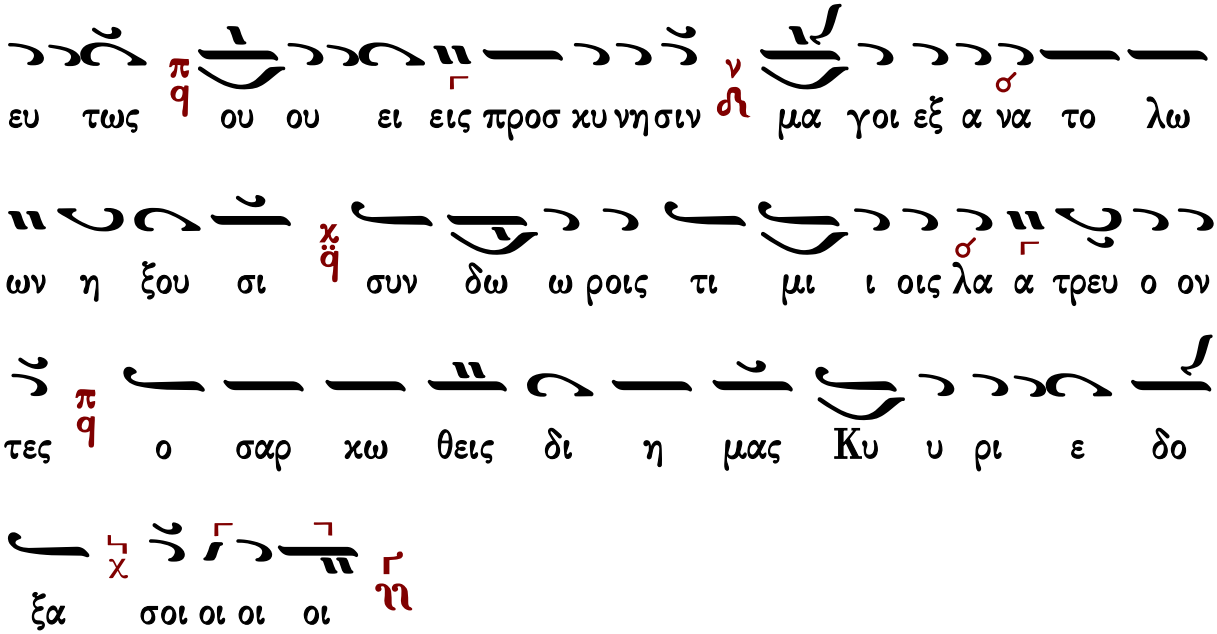

Ἀπολυτίκιον

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. δ΄ Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.37*

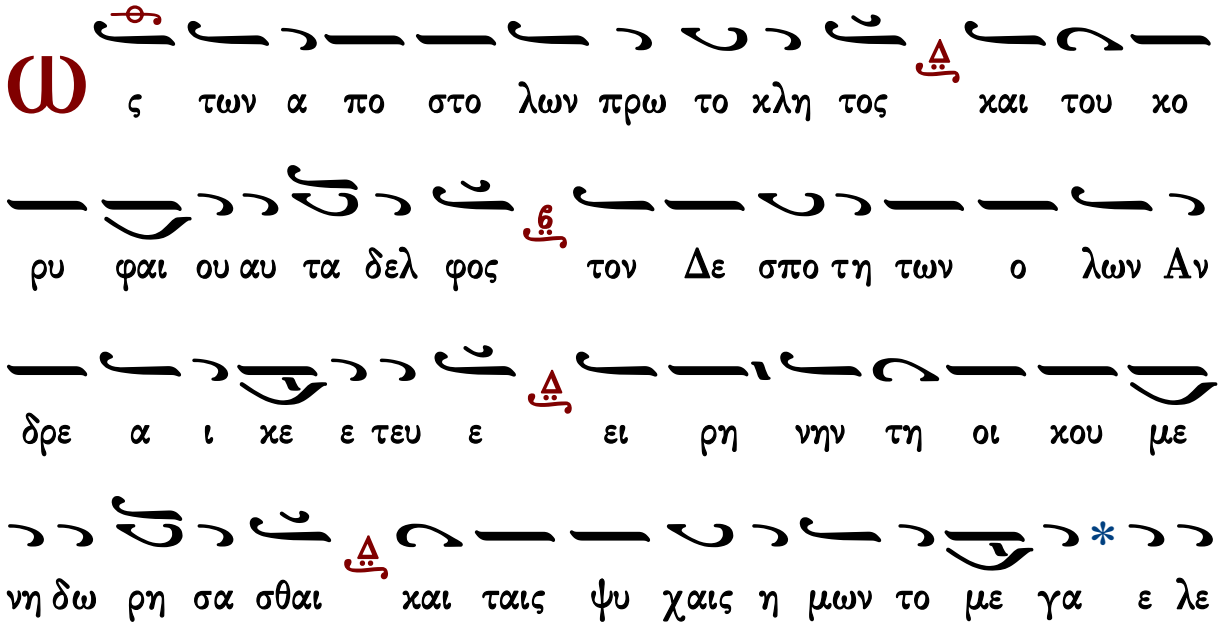

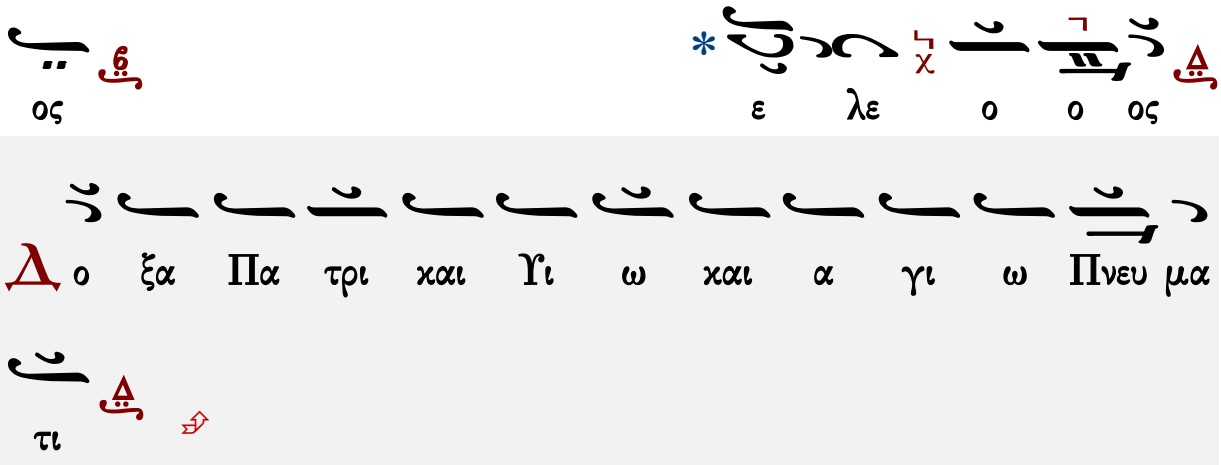

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.228/231*

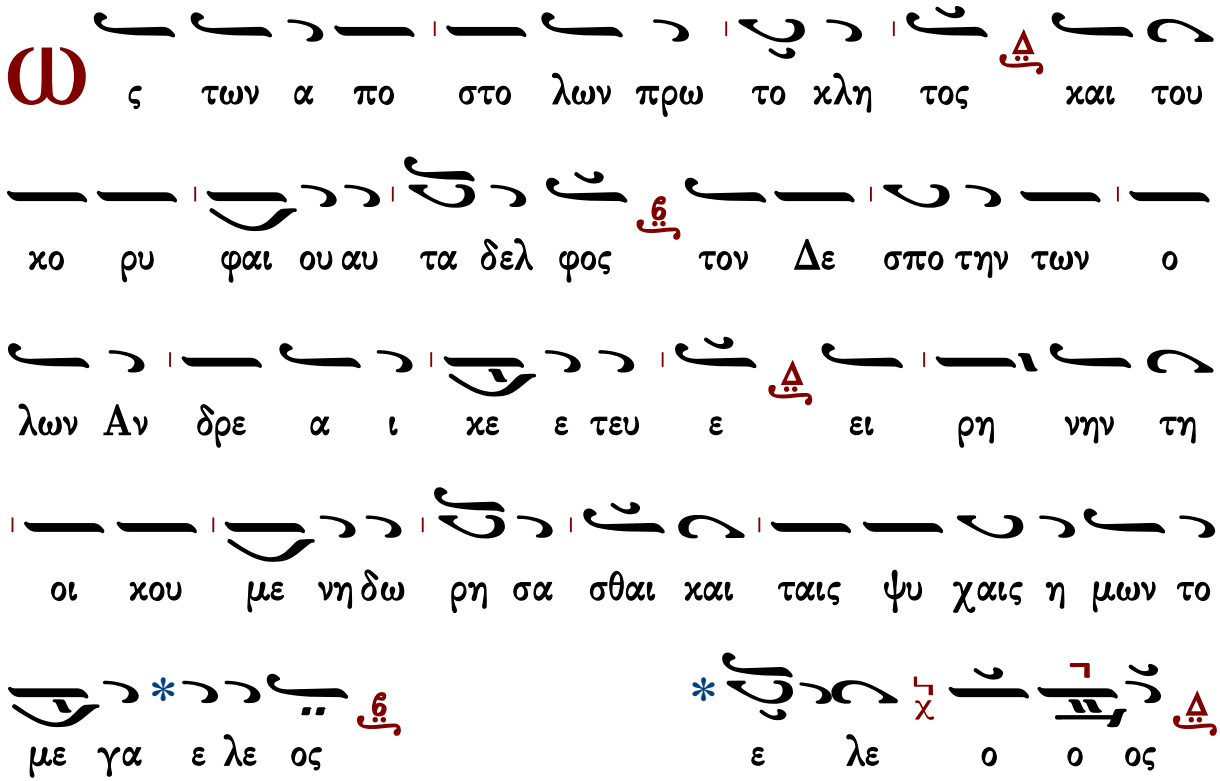

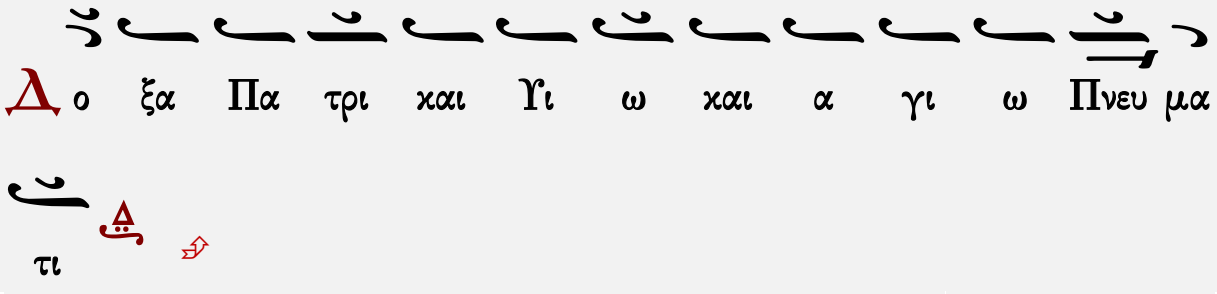

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.250#

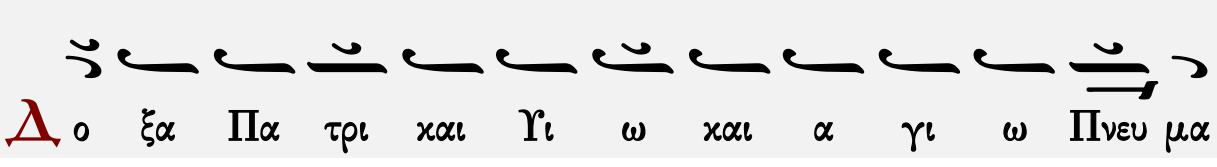

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.445*

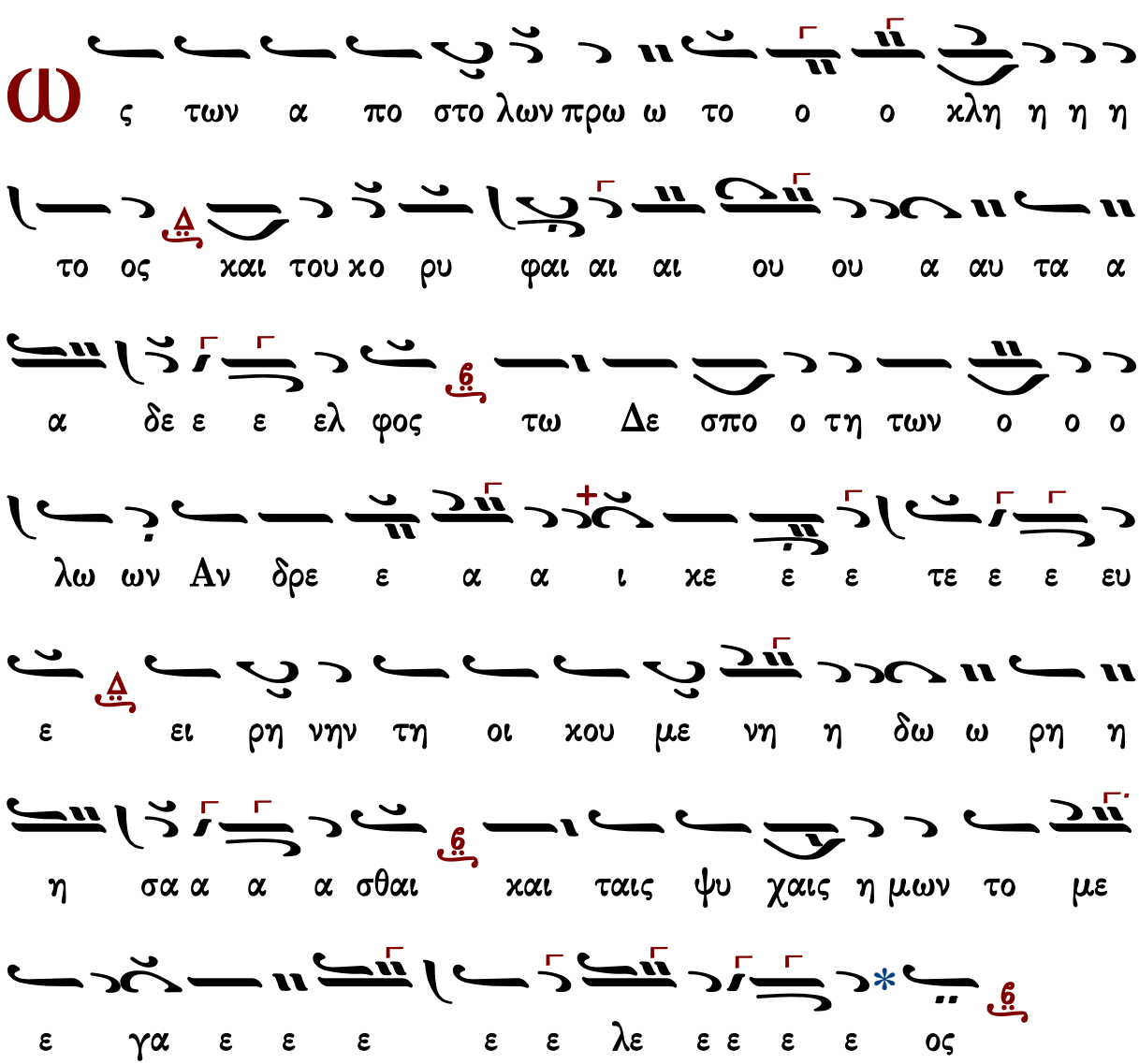

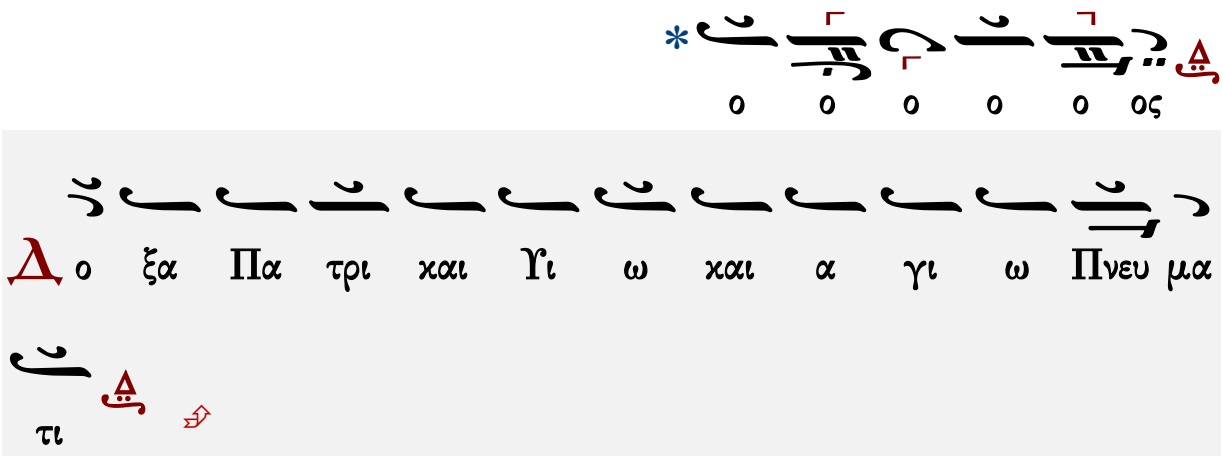

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.268#

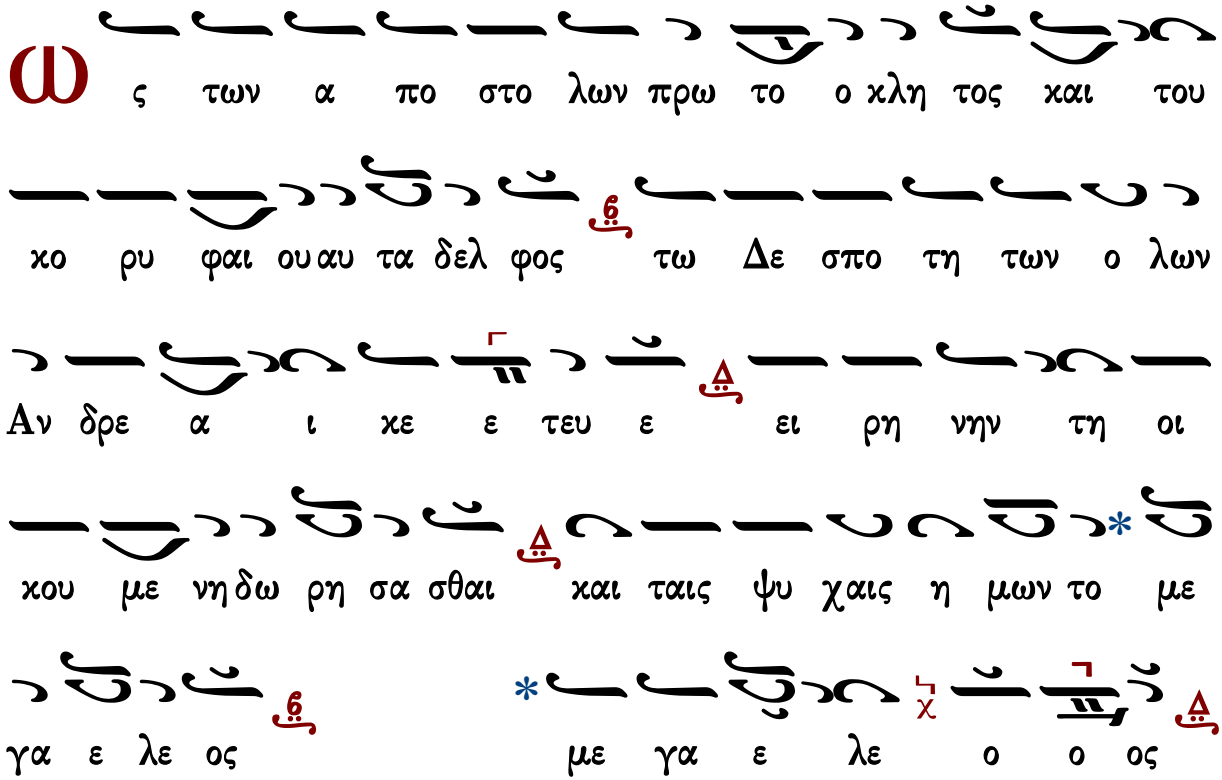

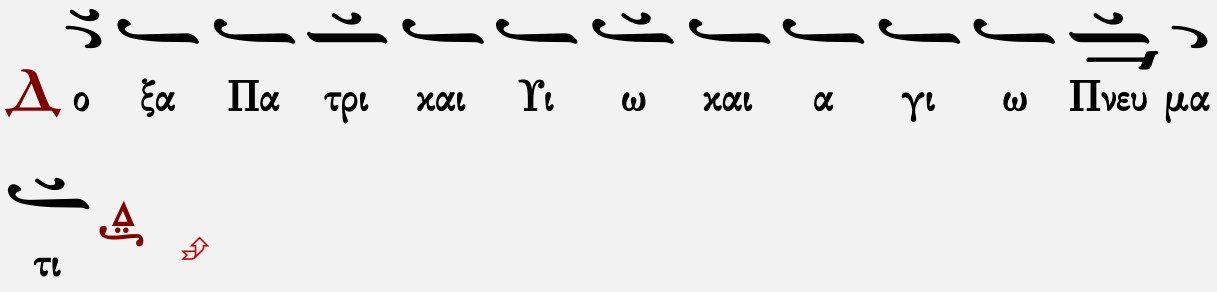

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.348/2686*

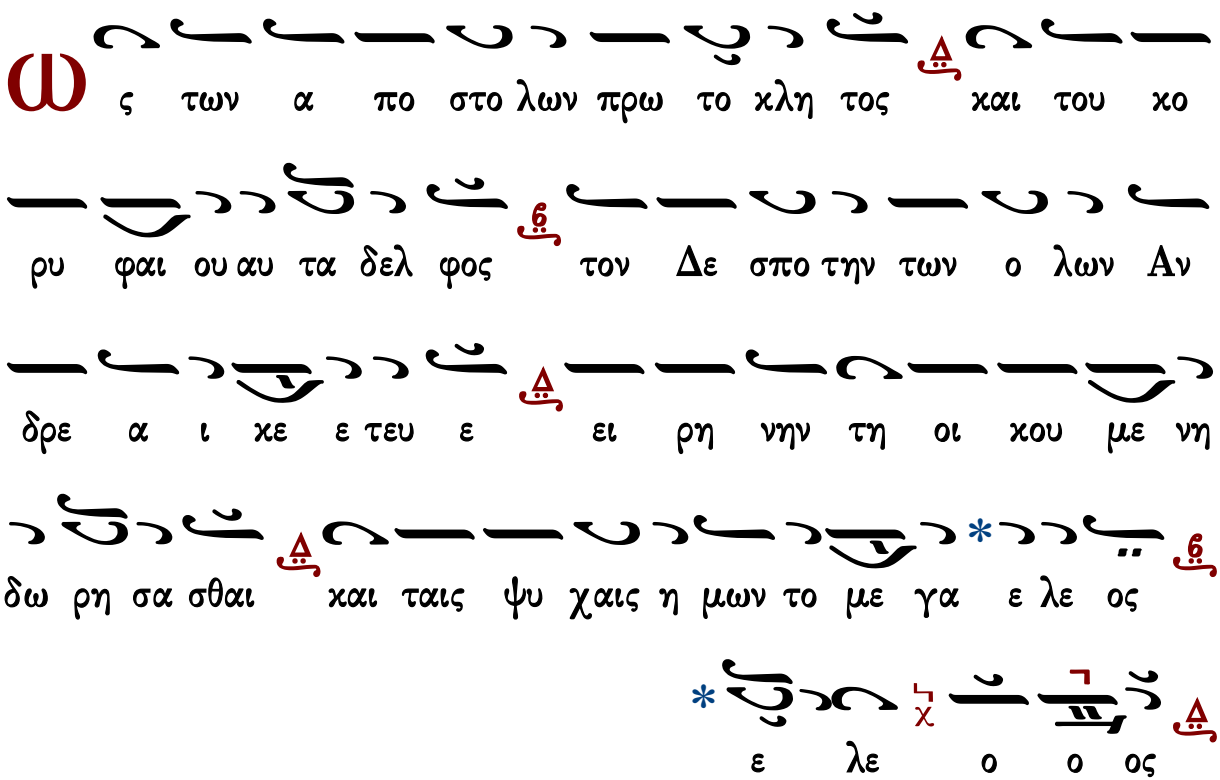

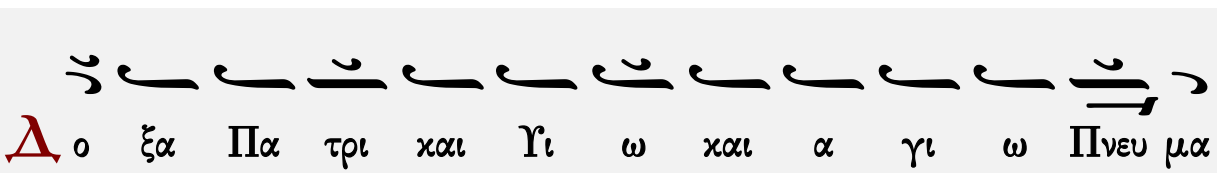

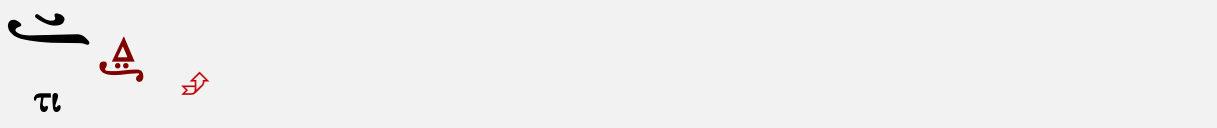

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

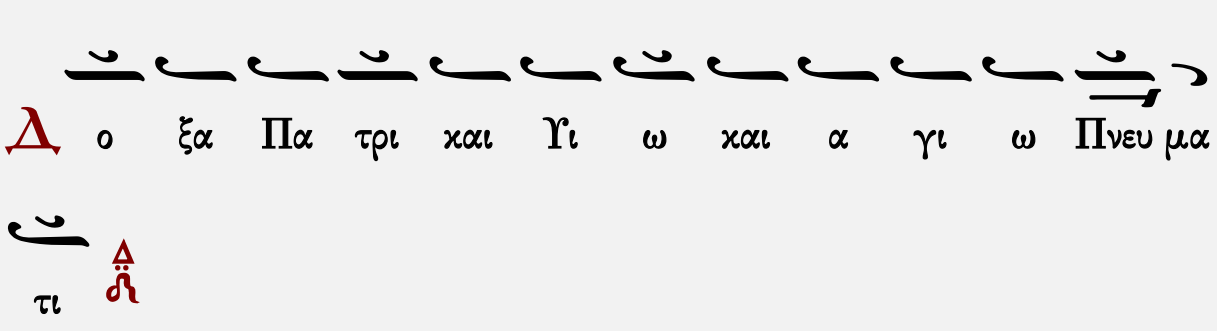

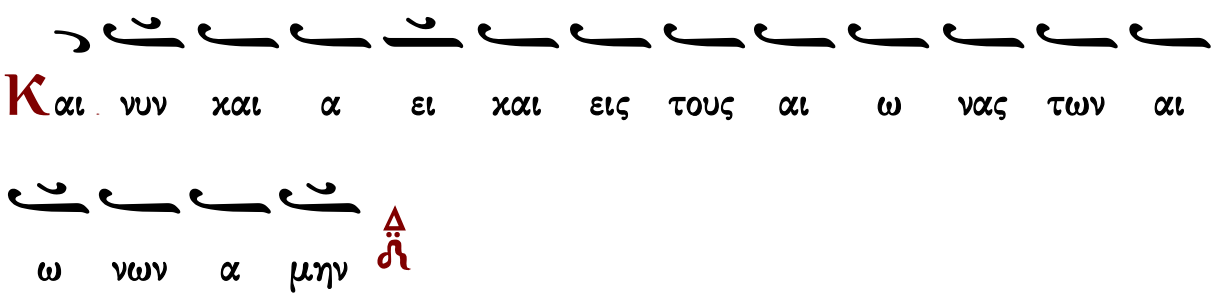

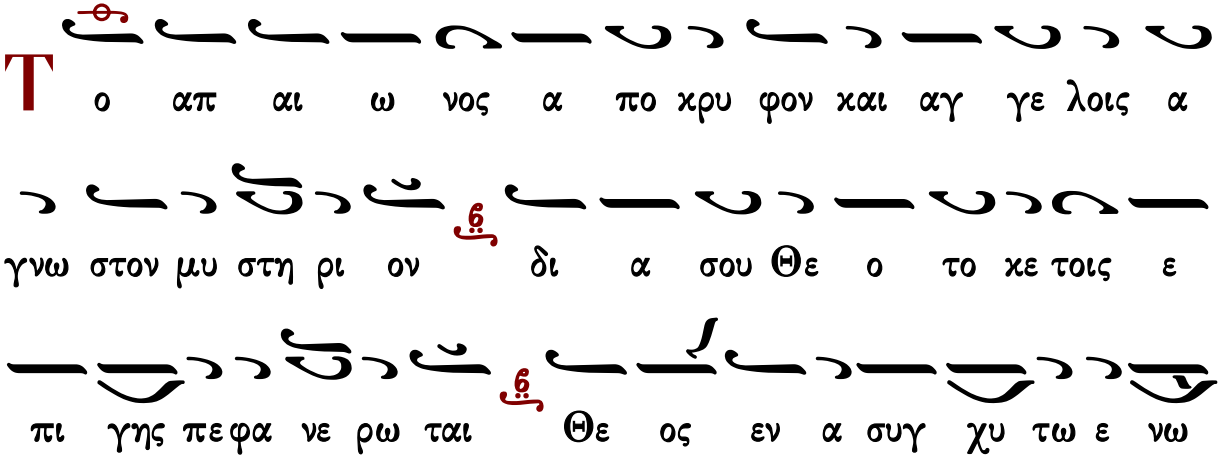

σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω

ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

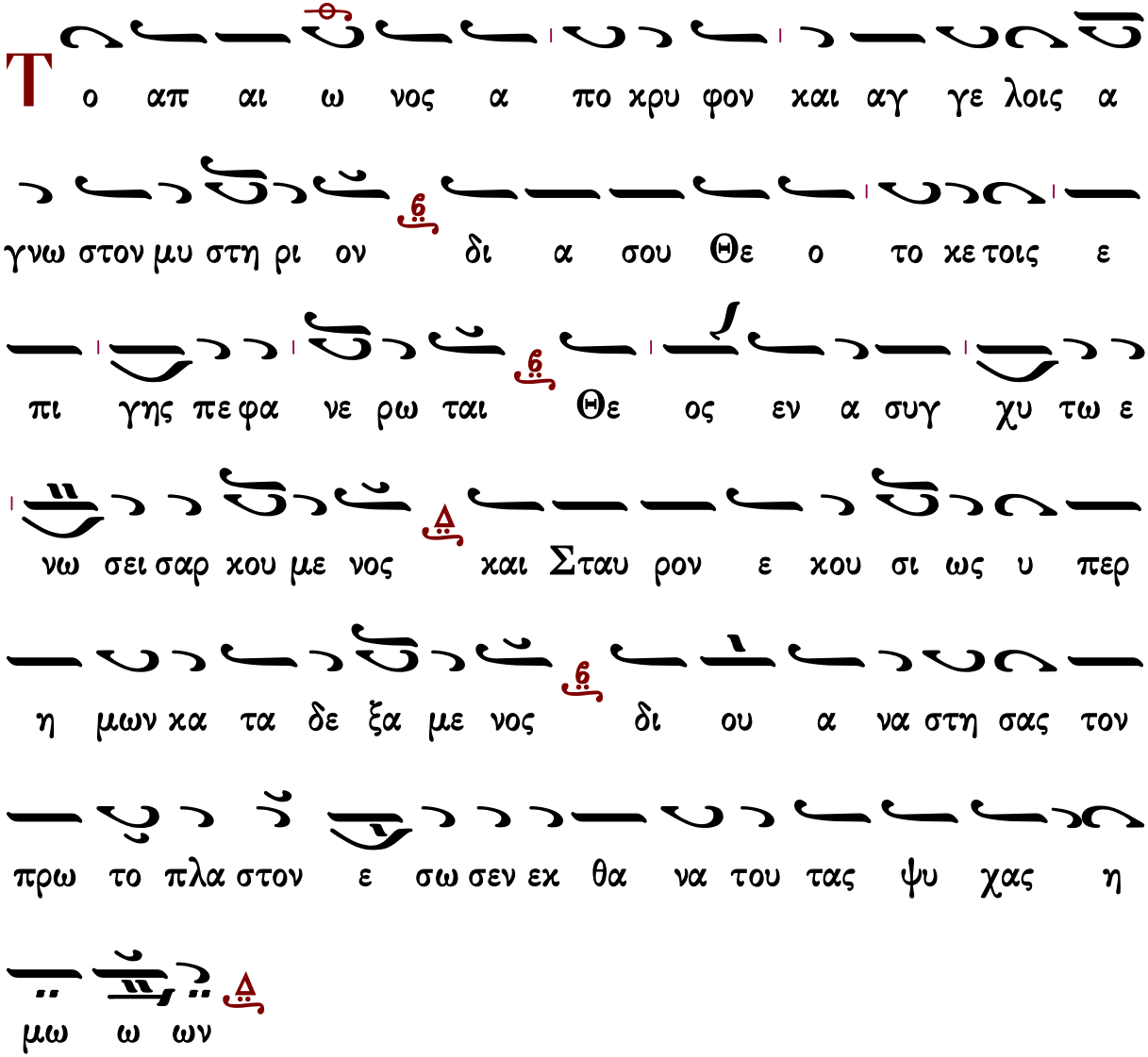

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις | Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

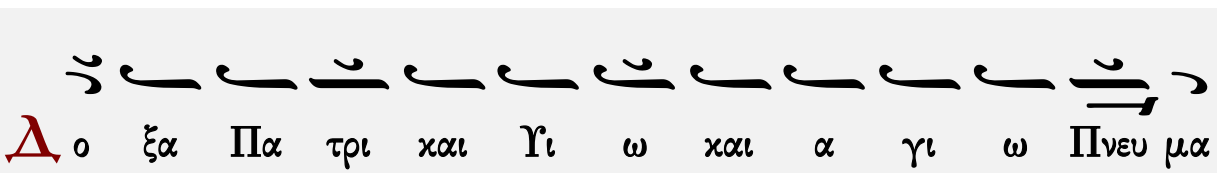

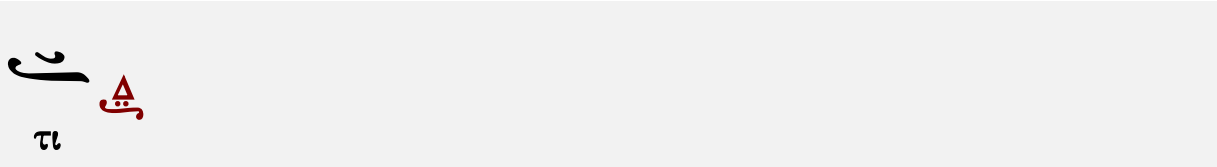
τι

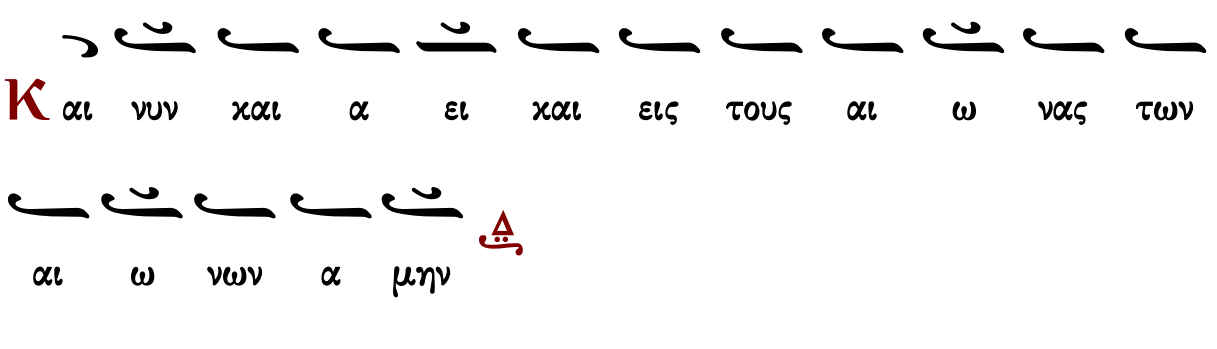
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

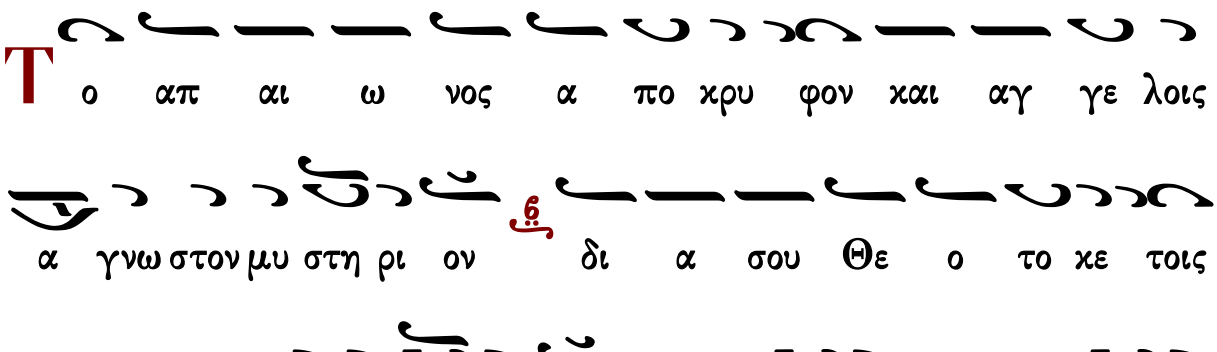
Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις
α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις
ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω
ε νω σει σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ
περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας
τον πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας
ψυ χας η η μω ω ων

Θεοτοκίον

Ἦχος δ΄ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

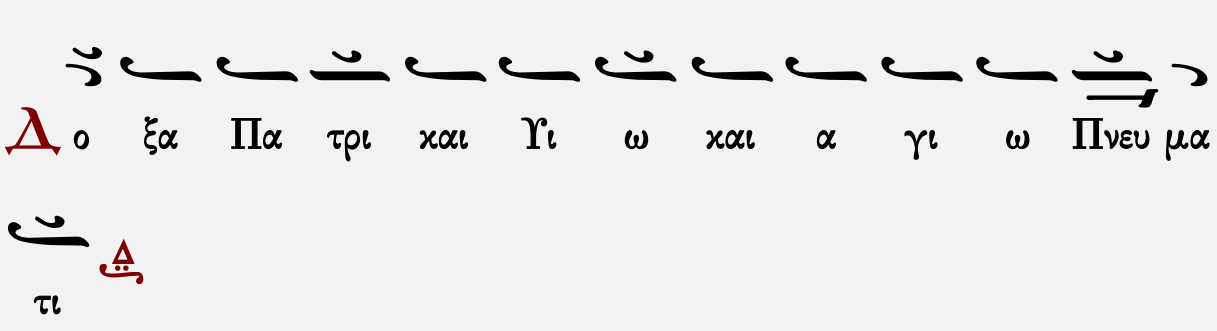

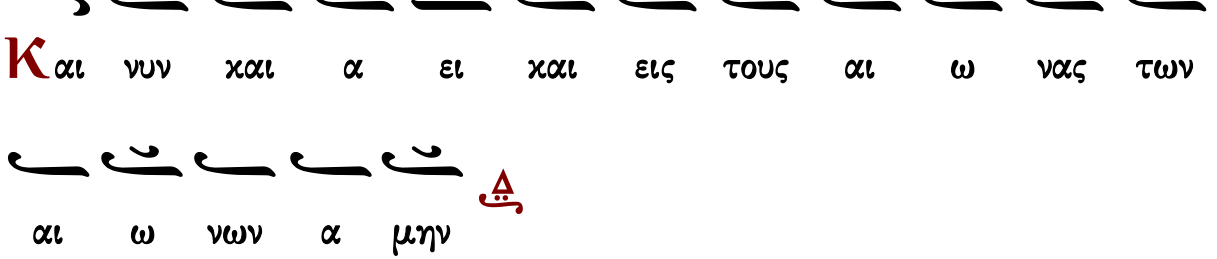

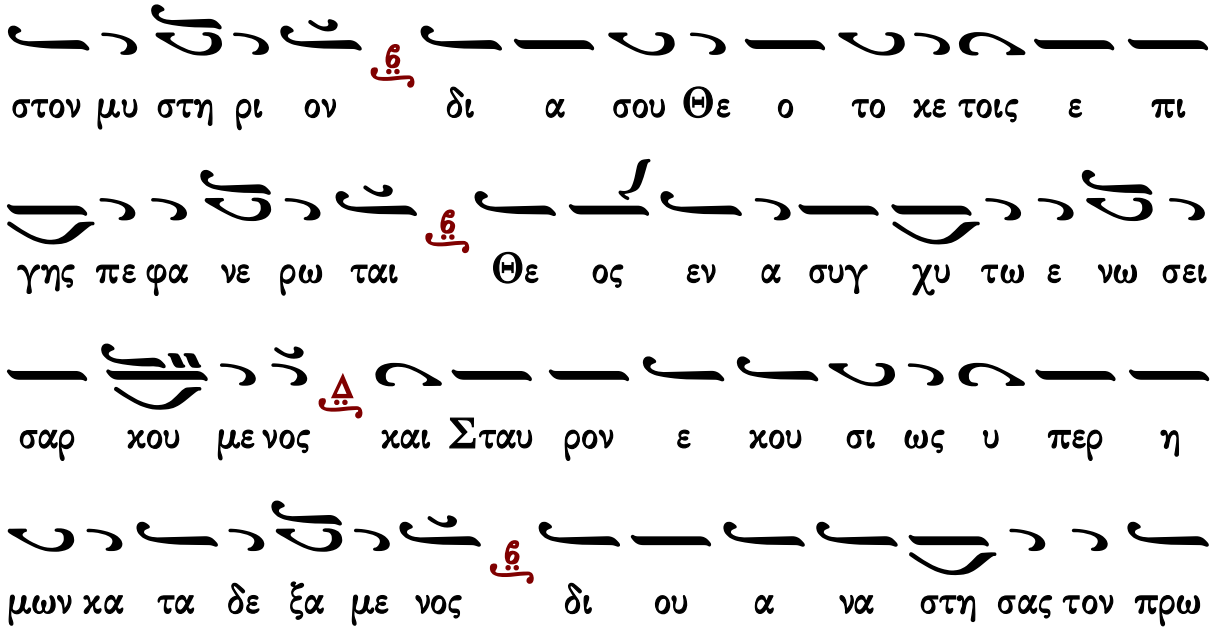

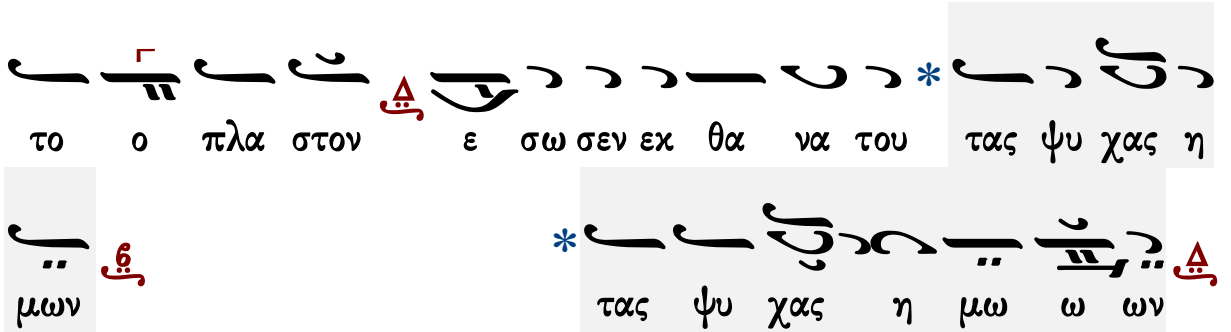

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134//889#

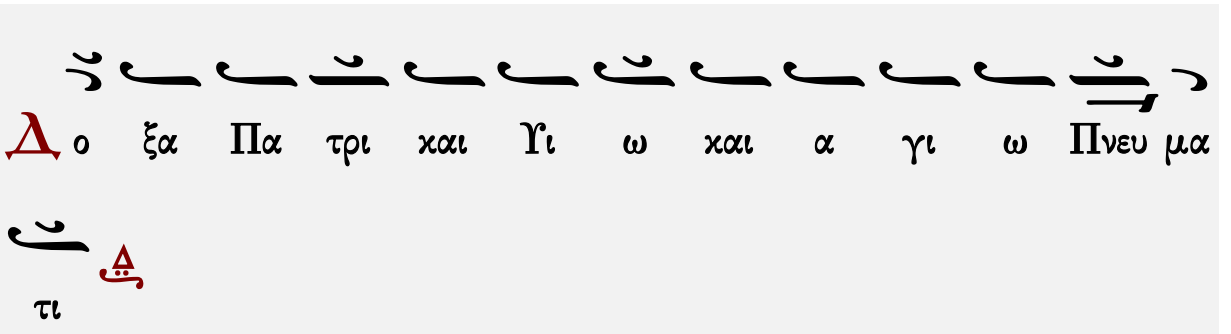

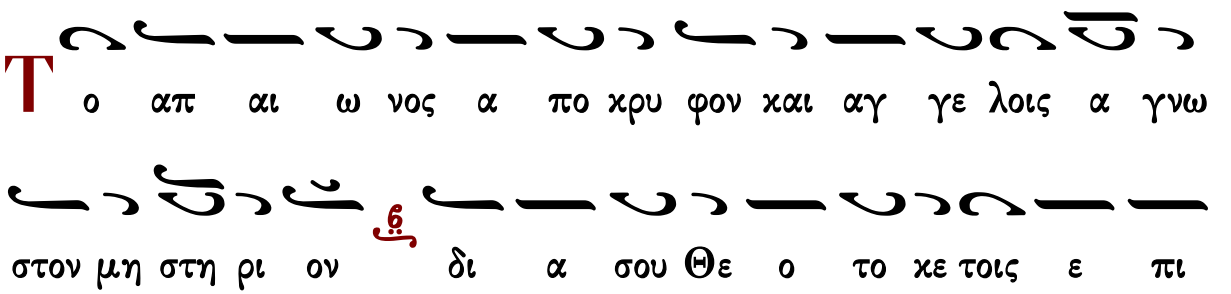

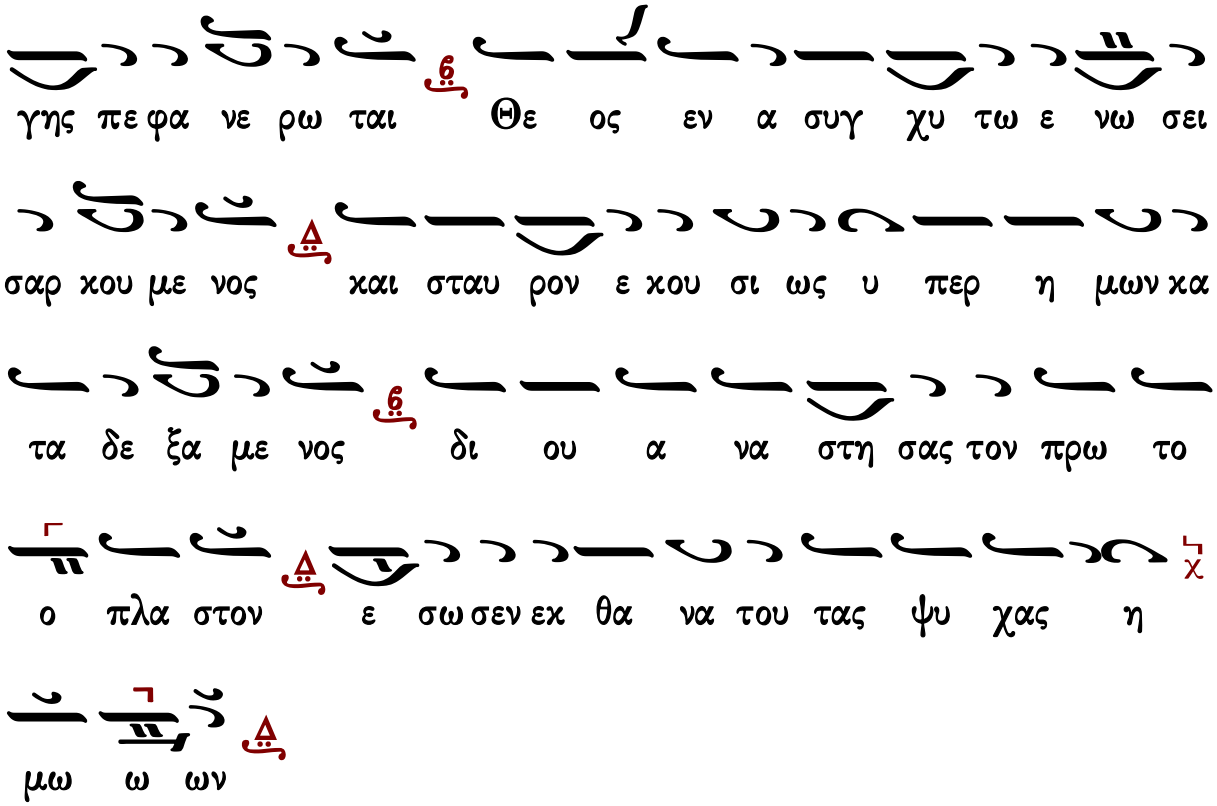

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

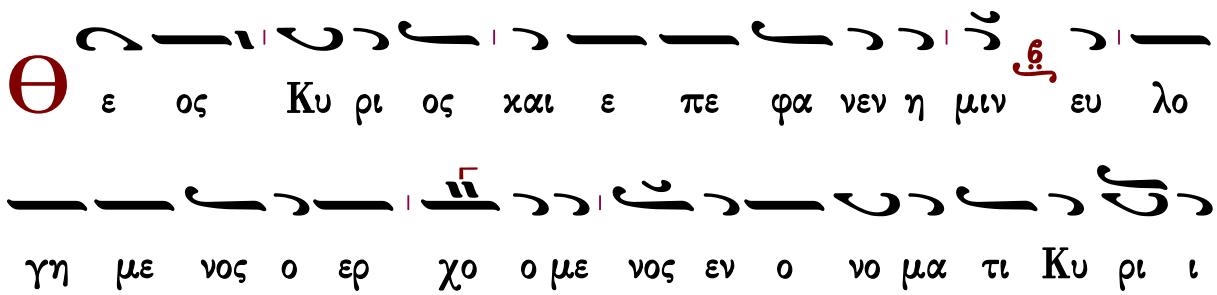

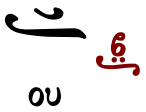

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

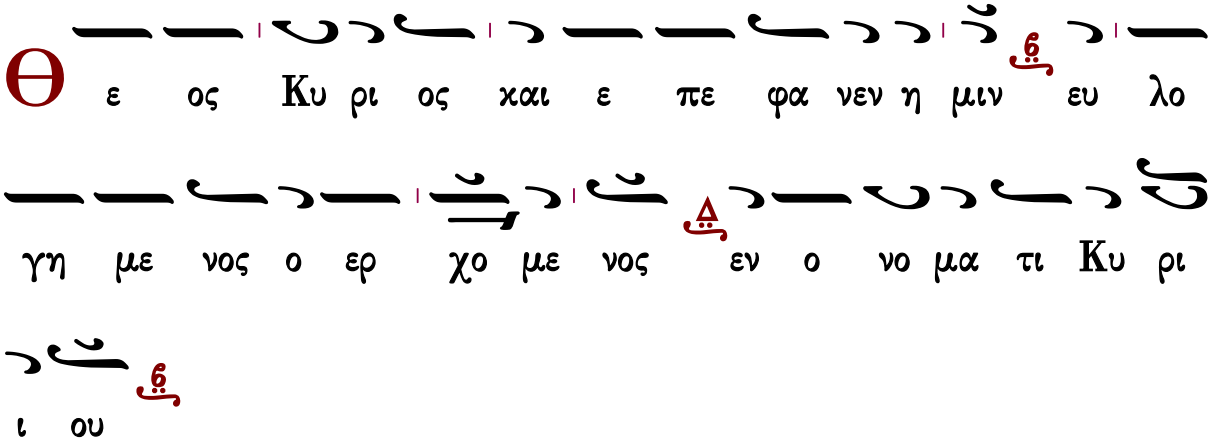

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ᾱ Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

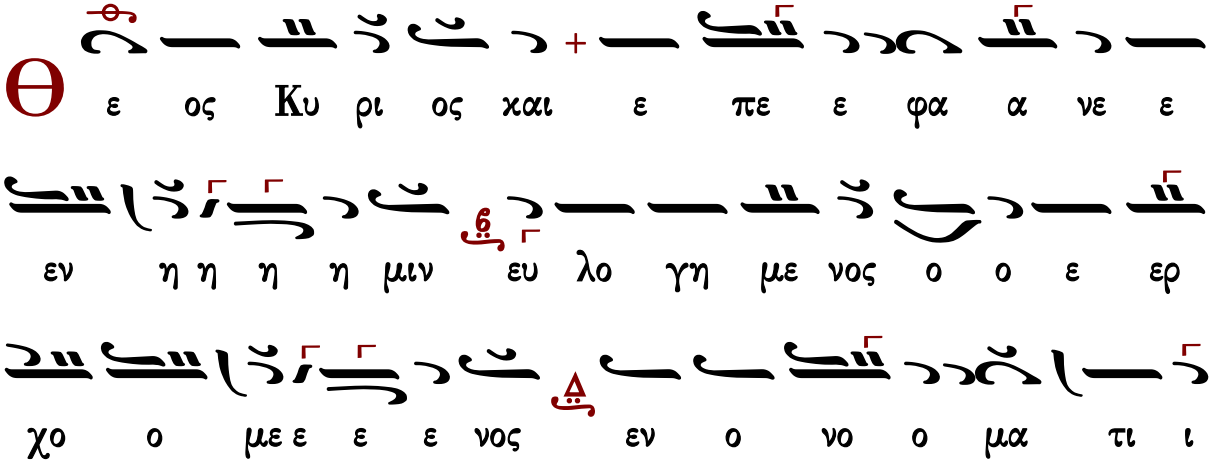

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

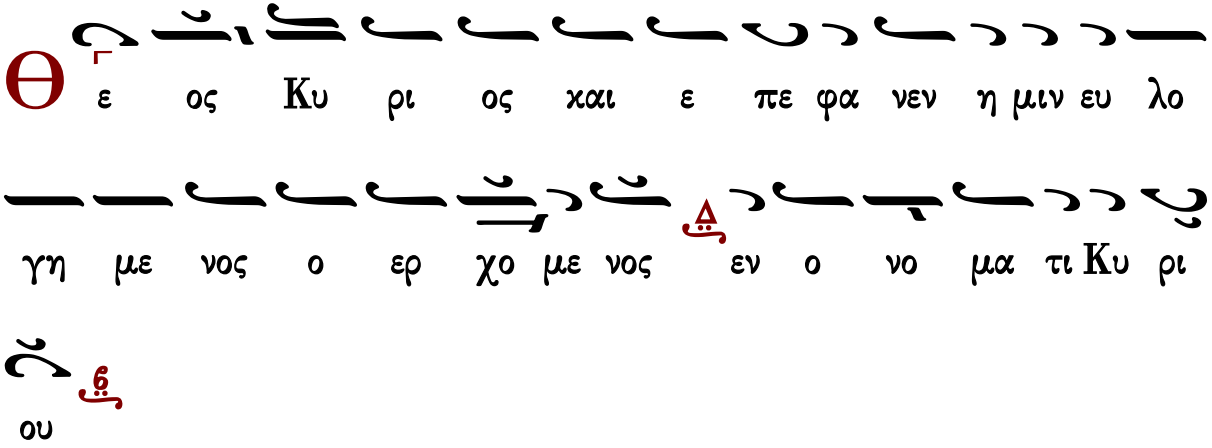

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

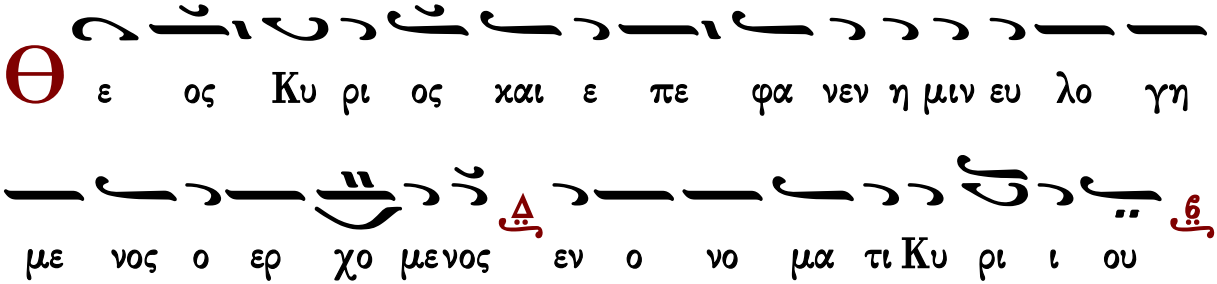

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος ᾳ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.349/2687*

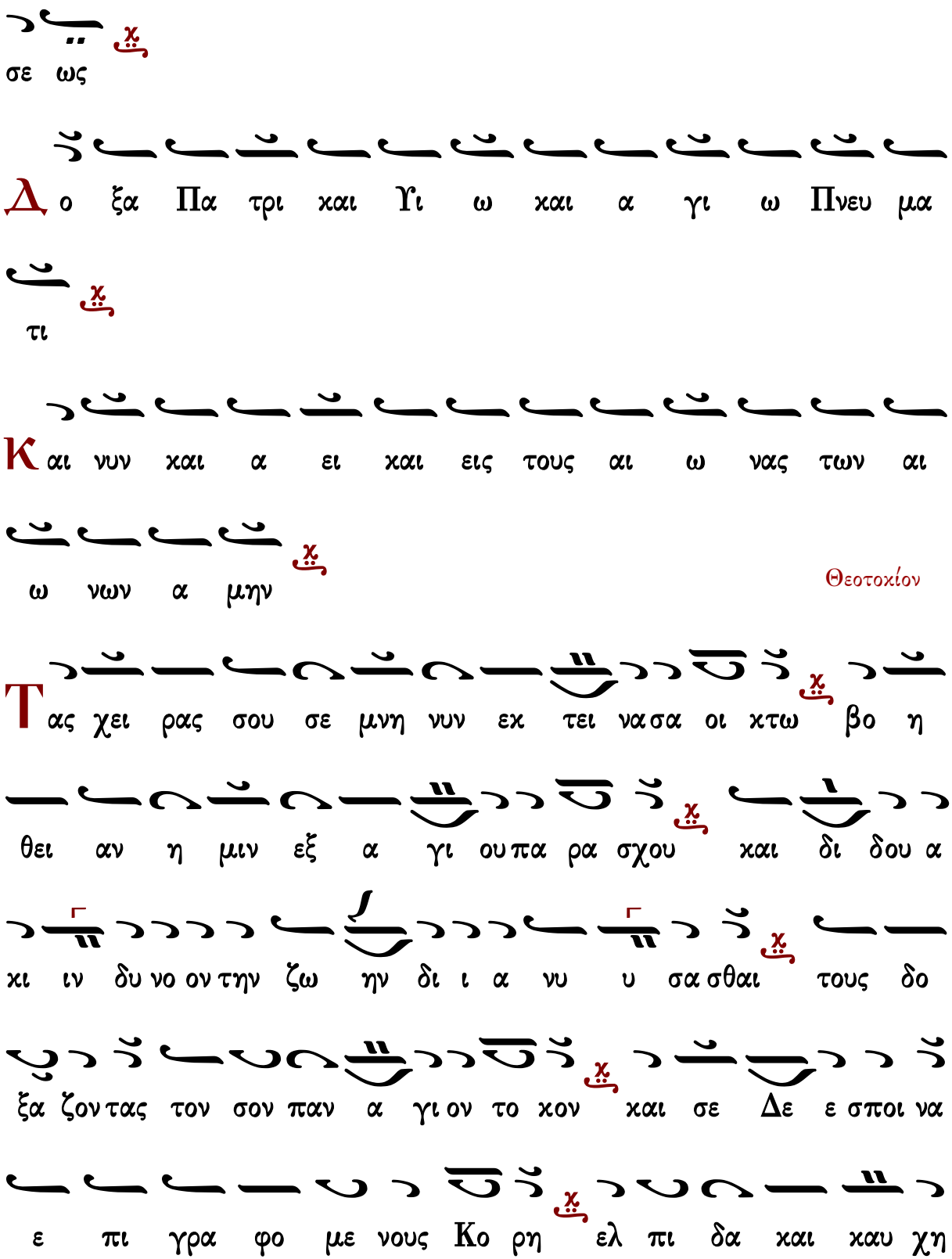
σε ως
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θεοτοχίον
Τας χει ρας σου σε μνη νυν εκ τει νασα οι κτω βο η
θει αν η μιν εξ α γι ουπα ρα σχου και δι δου α
κι ιν δυ νο ον την ζω ην δι ι α νυ υ σα σθαι τους δο
ξα ζον τας τον σον παν α γι ον το κον και σε Δε ε σποι να
ε πι γρα φο με νους Κο ρη ελ πι δα και καυ χη

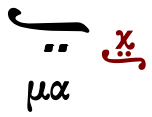

Κάθισμα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Θείας πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.349/2687*

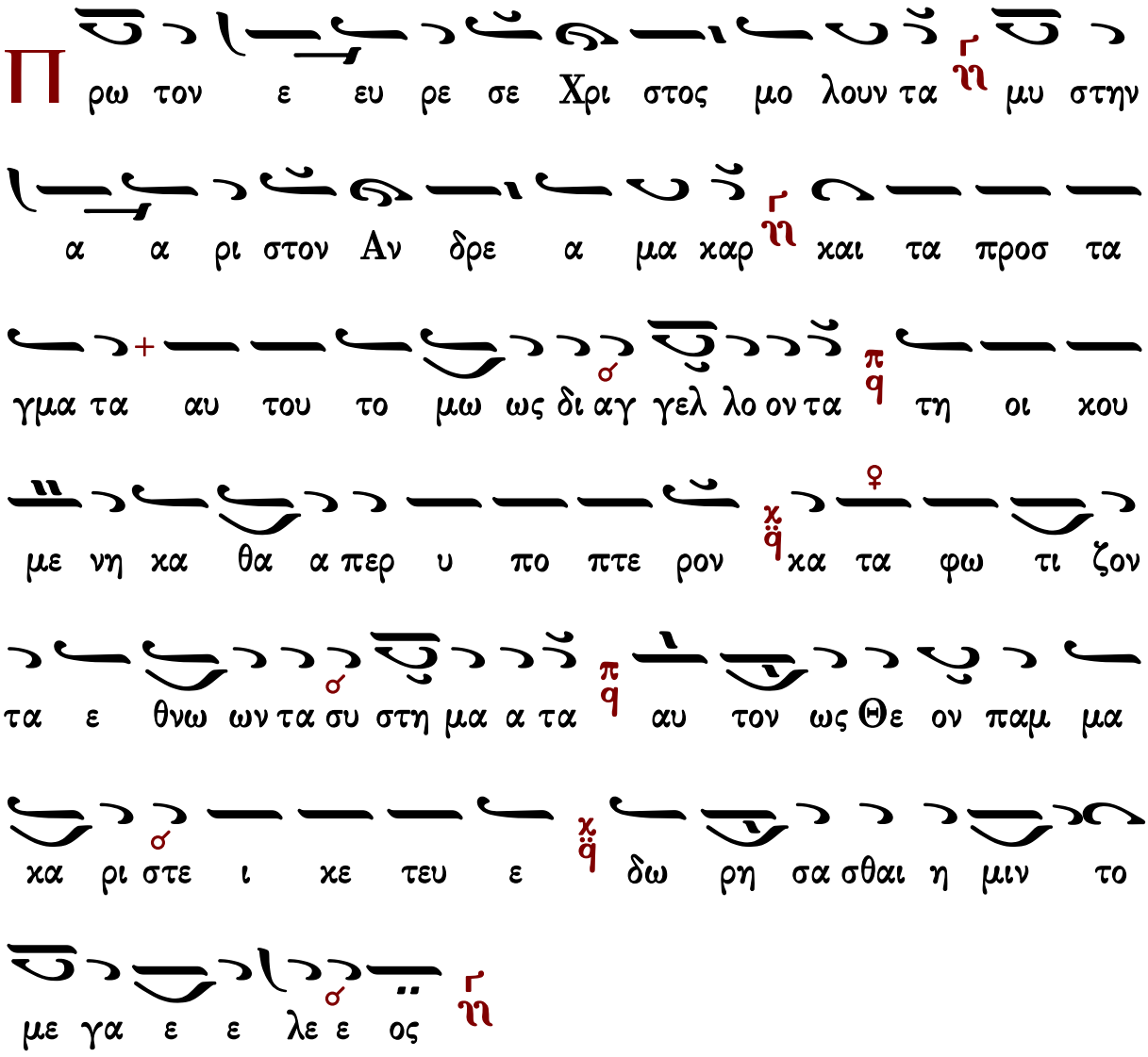

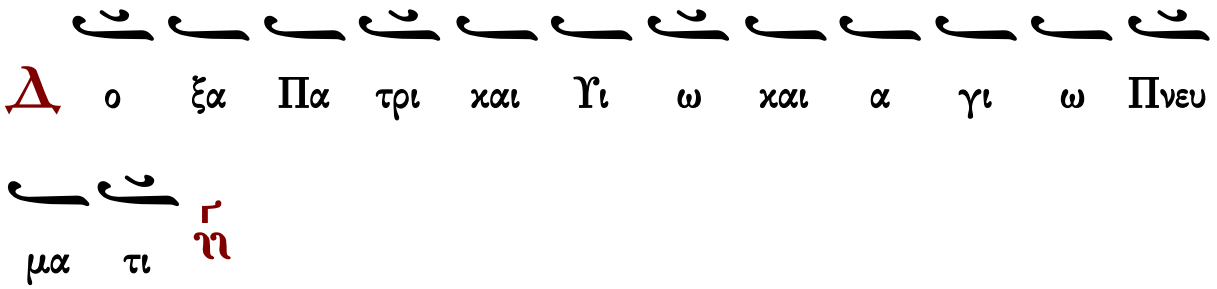

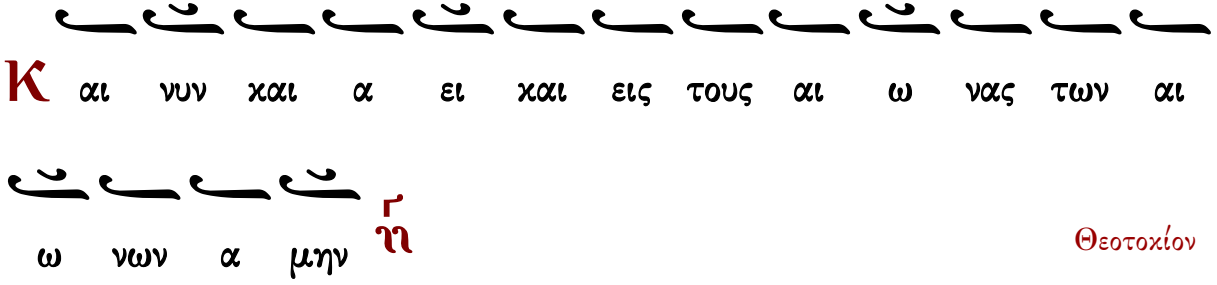

Θεοτοκίον

Θείας πίστεως...

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.350/2688#

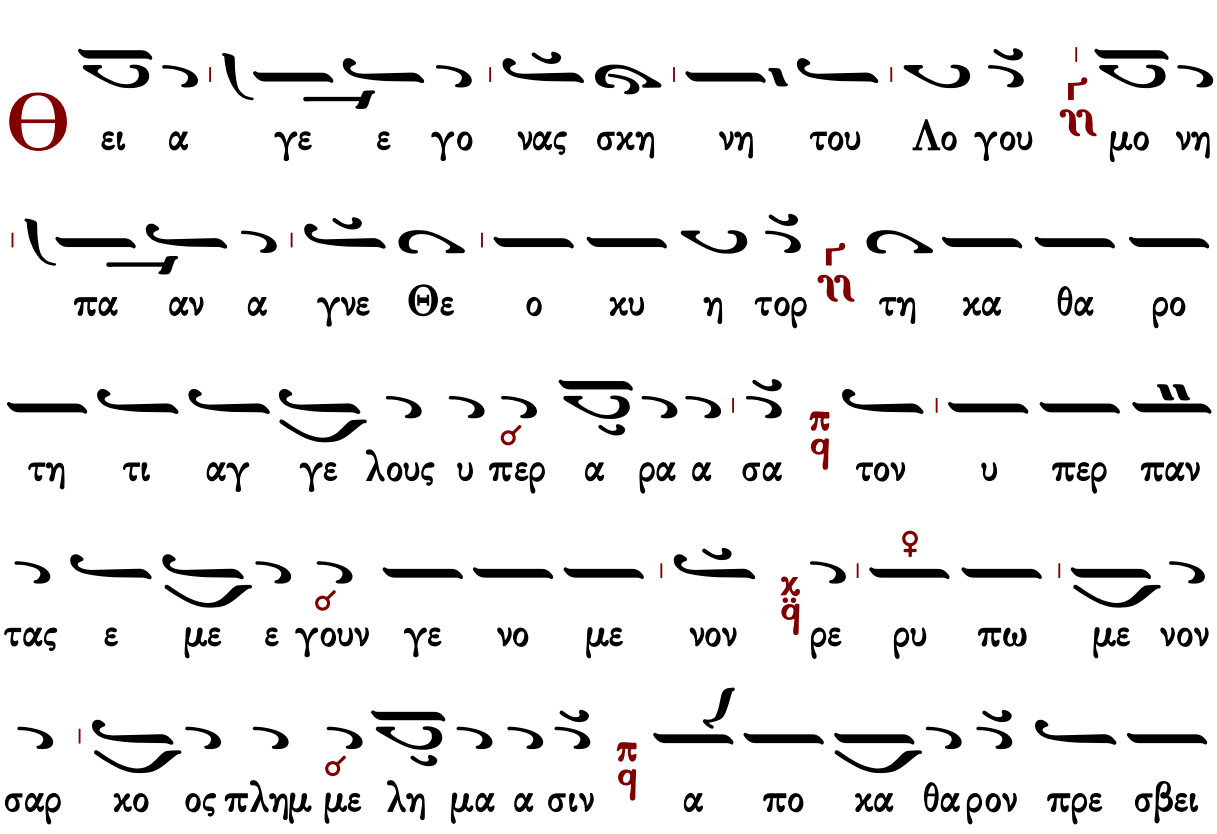

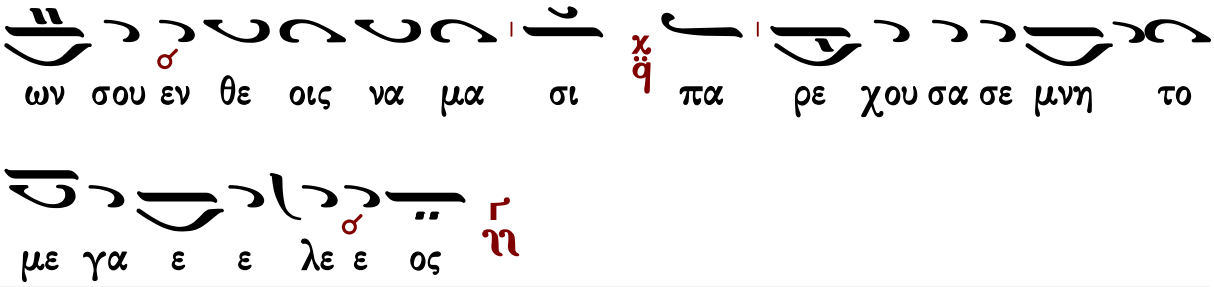

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·…
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·…
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…

Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογὴ εἰς ἀποστόλους

Ἦχος

Τὸ στερέωμα. Ἀλληλούϊα

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἀλληλούϊα

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν υἱοί σου.

Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ.

Ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ.

Ἐνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν.

Ἄρχοντες Ζαβουλὼν ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη

Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοὺς.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.
Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτοῦ.
Ἔδωκεν αὐτοῖς χώραις ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.
Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.
Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ.
Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
Αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός. Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος 4 q Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

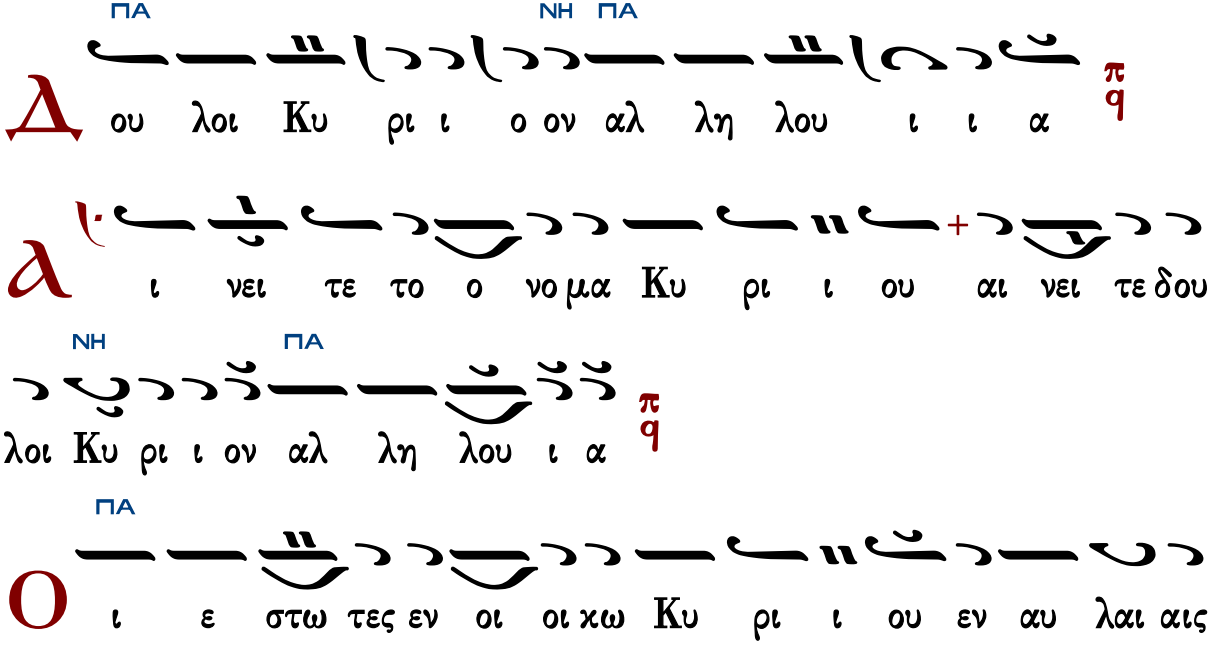

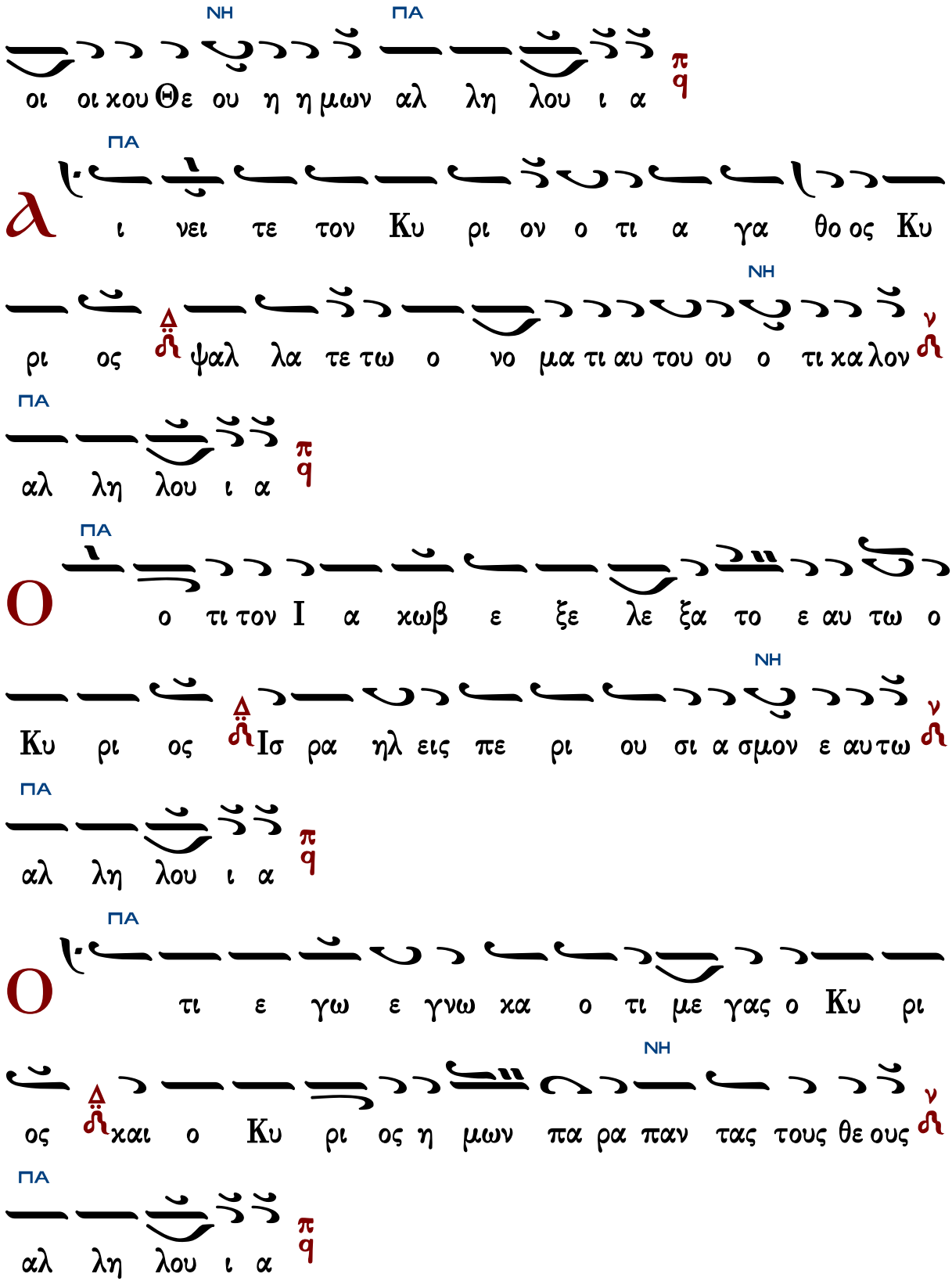
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
ΠΑ
ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο τι τον Ι α κωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους
ΠΑ
αλ λη λου ι α

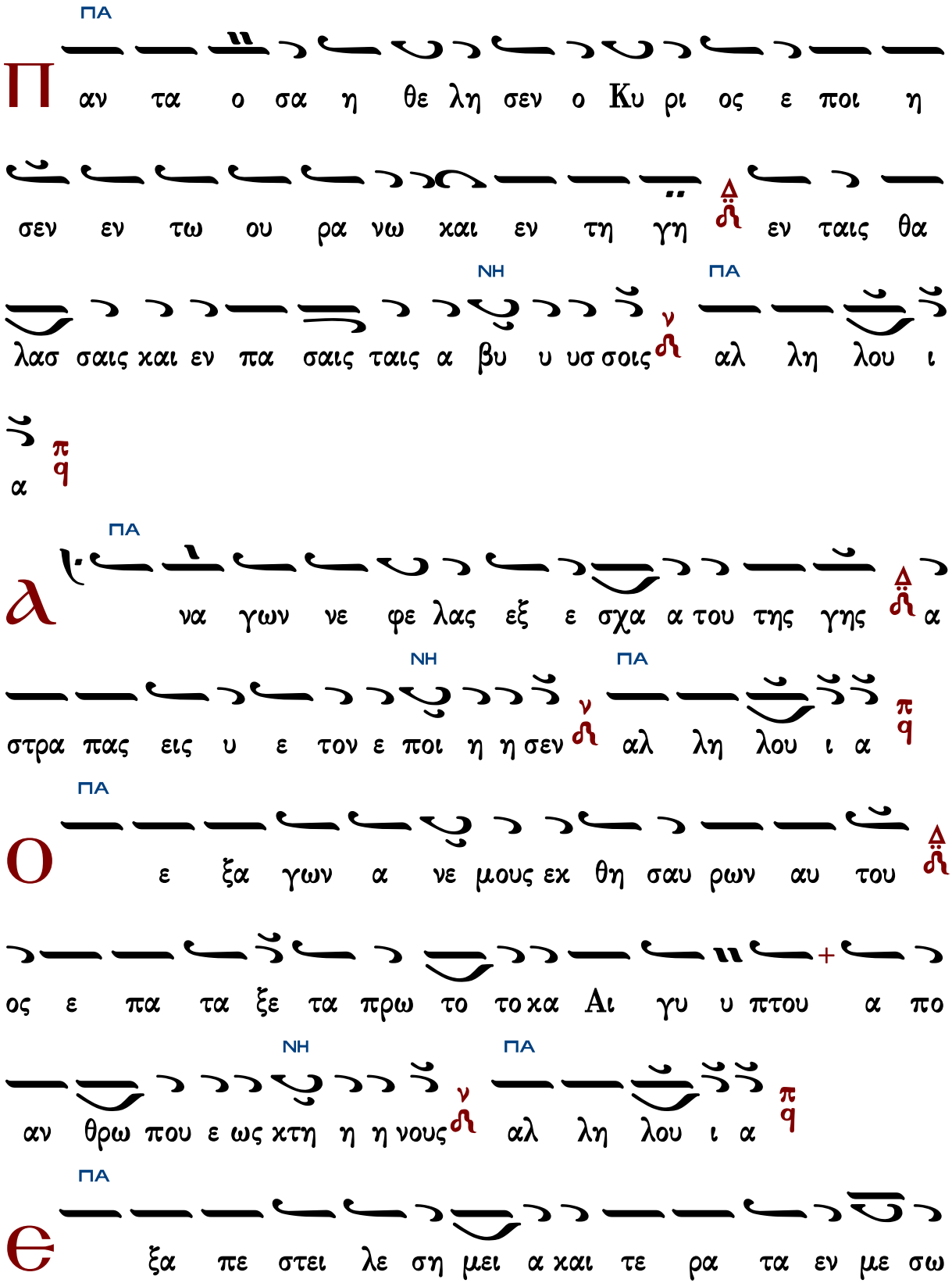
ΠΑ
Π
αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
λ
να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ
ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το το κα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ
ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
θ
ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω

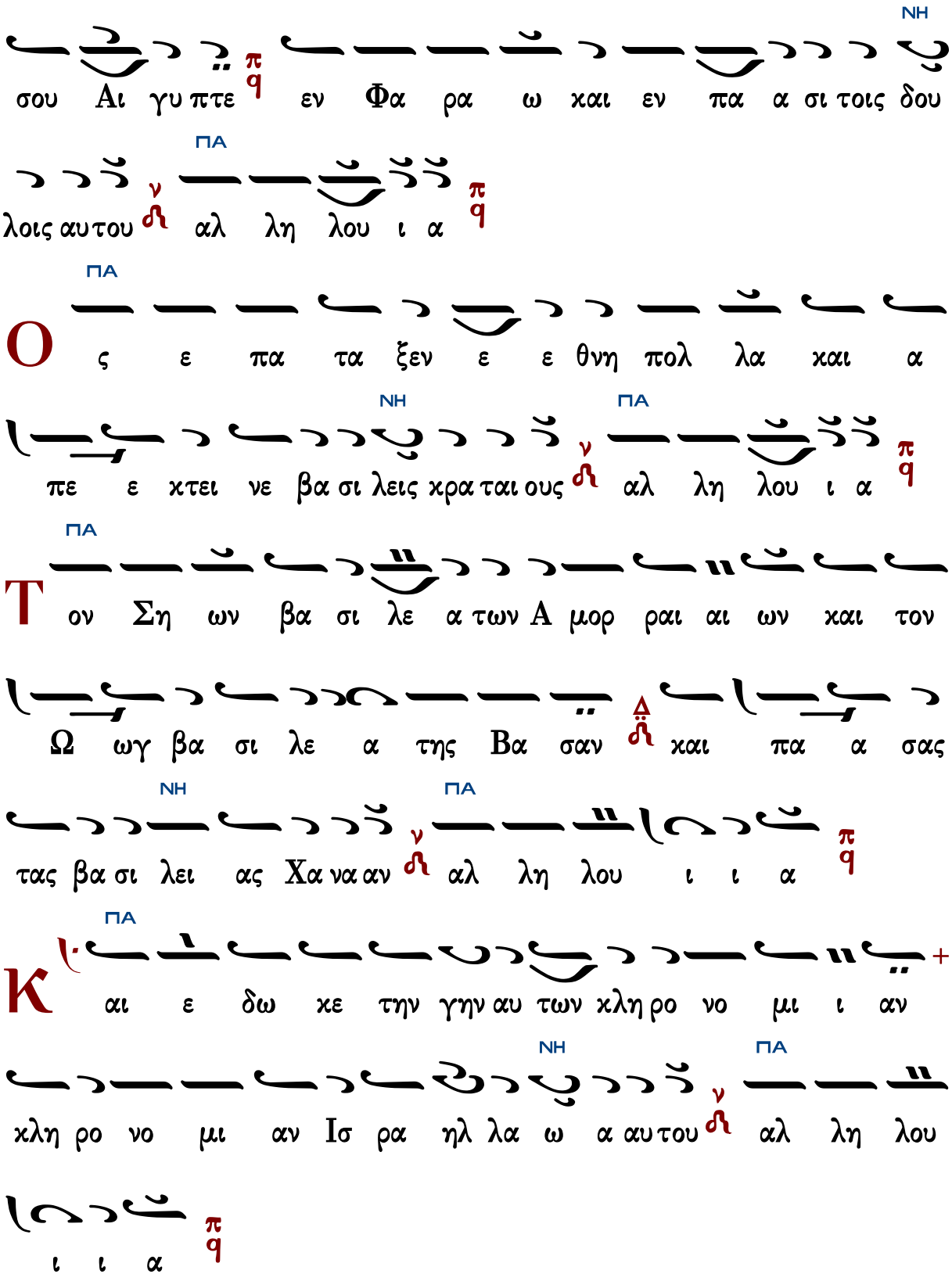
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυ του αλ λη λου ι α
Ο ΠΑ
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α
ΝΗ ΠΑ
Τ ΠΑ
ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας
τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α
ΝΗ ΠΑ
Κ ΠΑ
αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν
κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου
ΝΗ ΠΑ
ι ι α

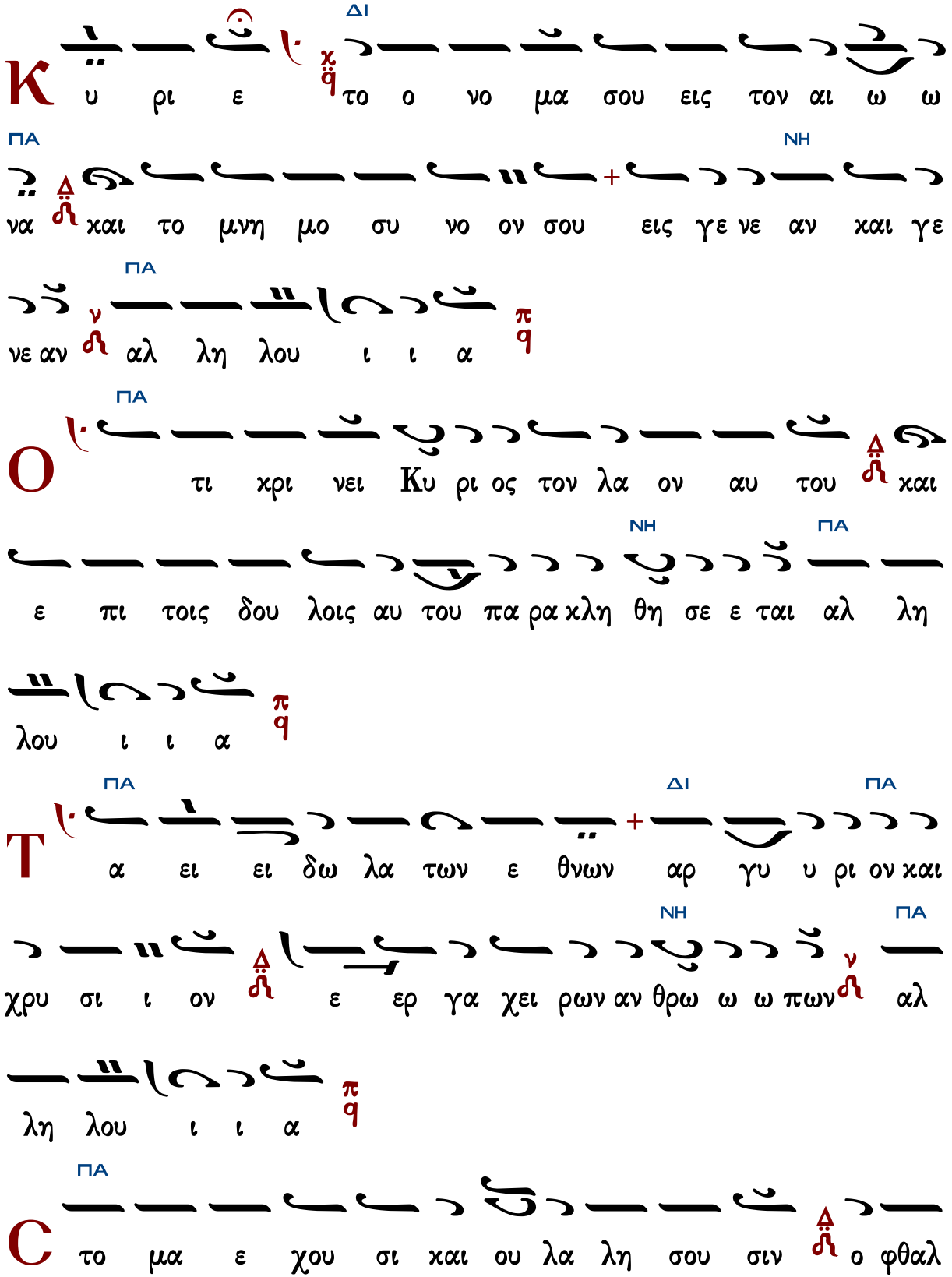
K
ΔΙ
υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΠΑ
ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
ΠΑ
νε αν αλ λη λου ι ι α
O
ΠΑ
τι χρι νει Ku ρι ος τον λα ον αυ του και
ΝΗ
ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη
λου ι ι α
T
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΝΗ
ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
λη λου ι ι α
C
ΠΑ
το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ

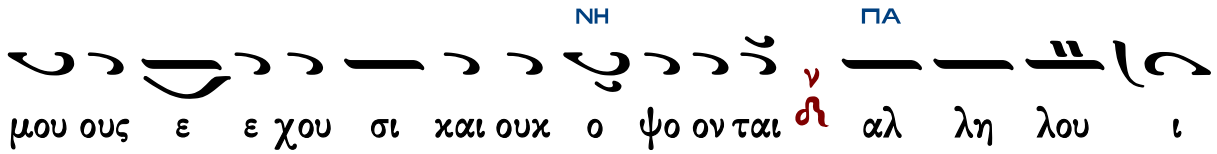
ΝΗ
ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι

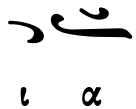
ι α

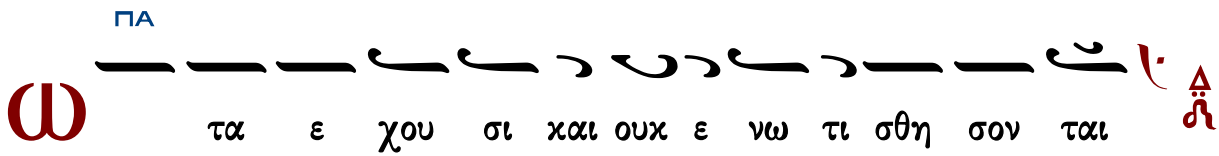
ΠΑ
Ω
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται

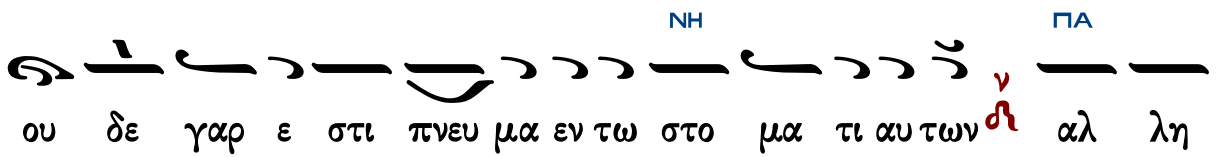
ΝΗ
ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη

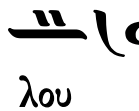
λου ι ι α

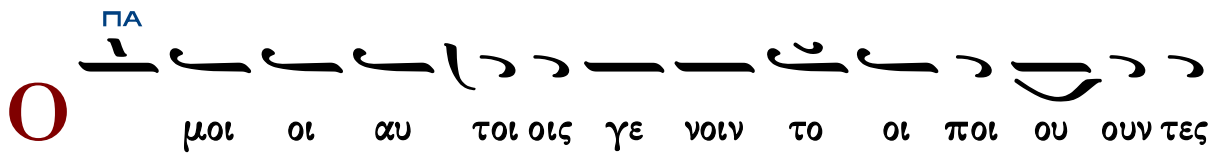
ΠΑ
Ο
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες

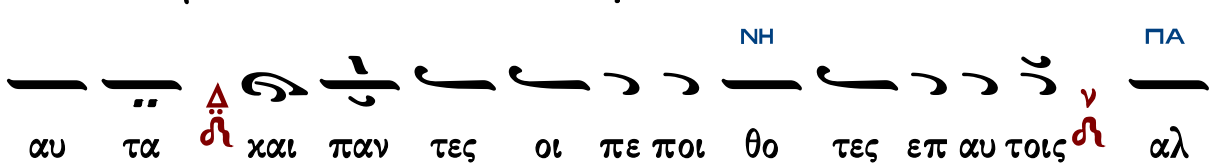
ΝΗ
ΠΑ
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ

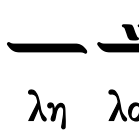
λη λου ι ι α

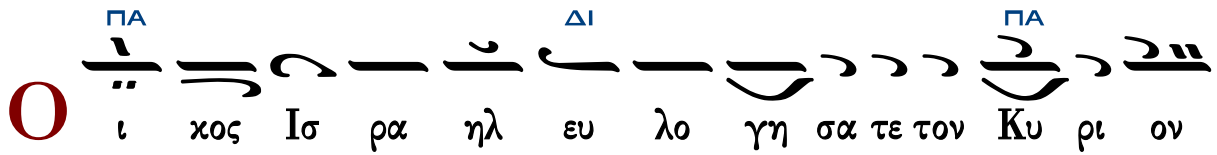
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ο
ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον

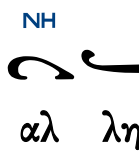
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α

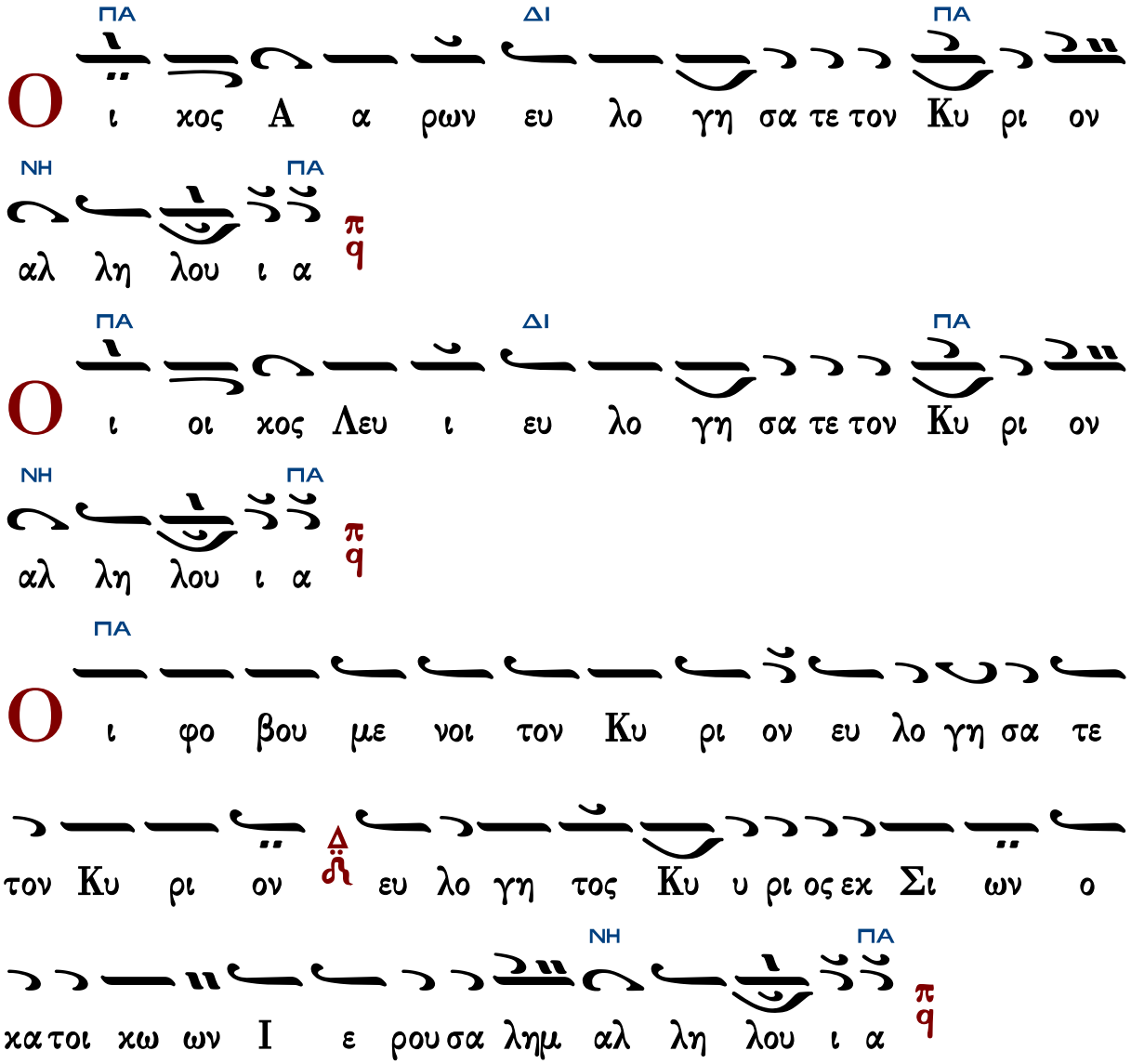

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ψαλμός 135

Ἦχος Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

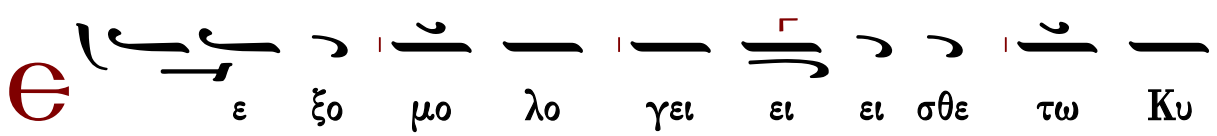

ρι ι ω ο τι α α γα θο ο ος Αλ λη λου

ι α π/q ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε

ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α π/q

℮ ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω ω Θε ω

των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α π/q ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

α π/q

℮ ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω

τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α π/q

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

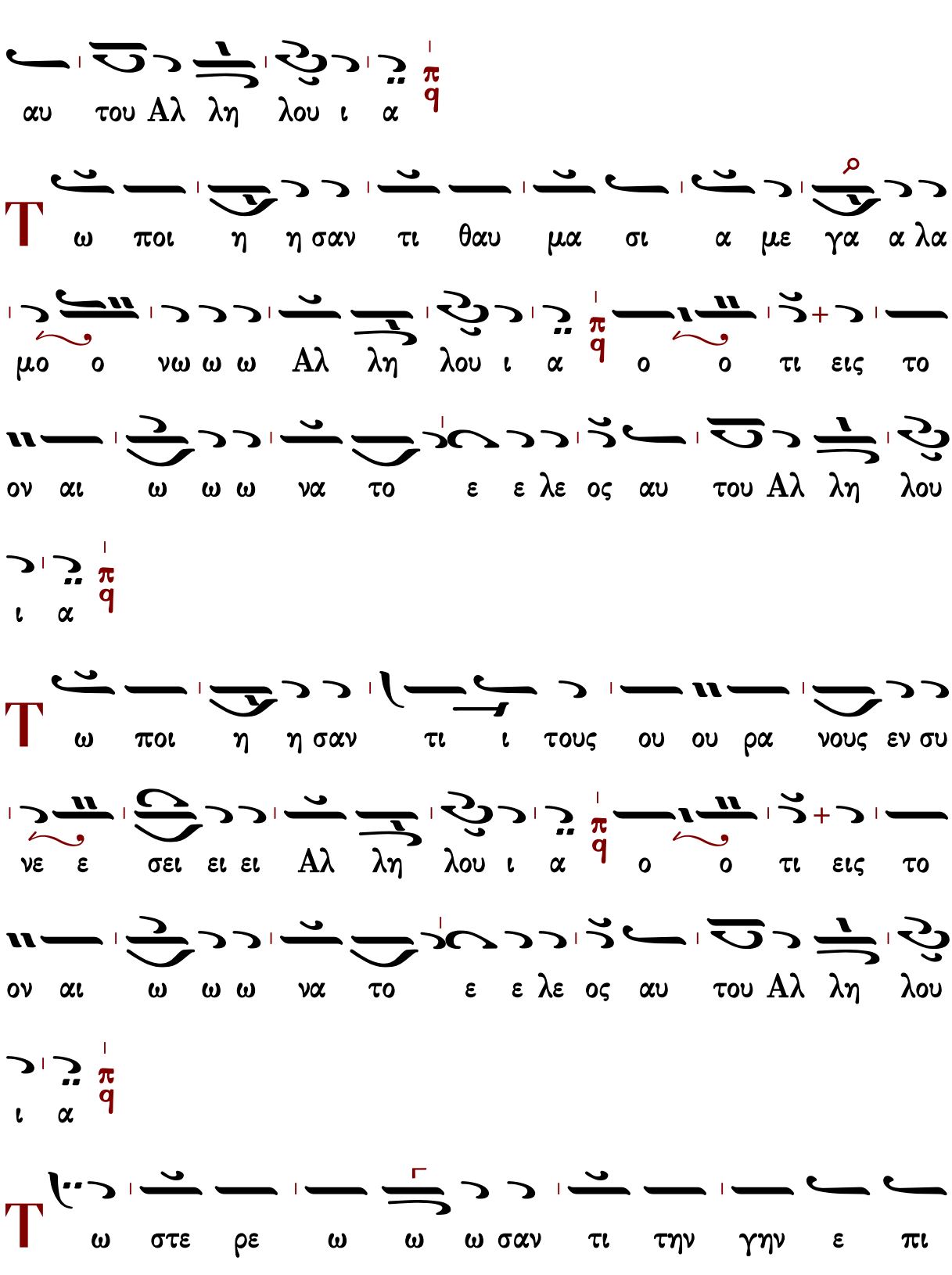
αυ του Αλ λη λου ι α
ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι

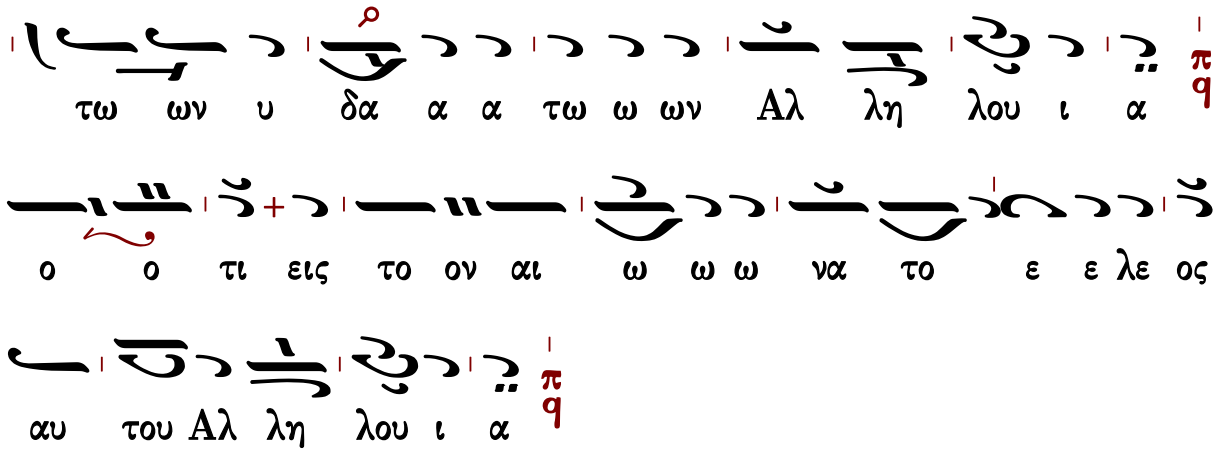
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ Πα

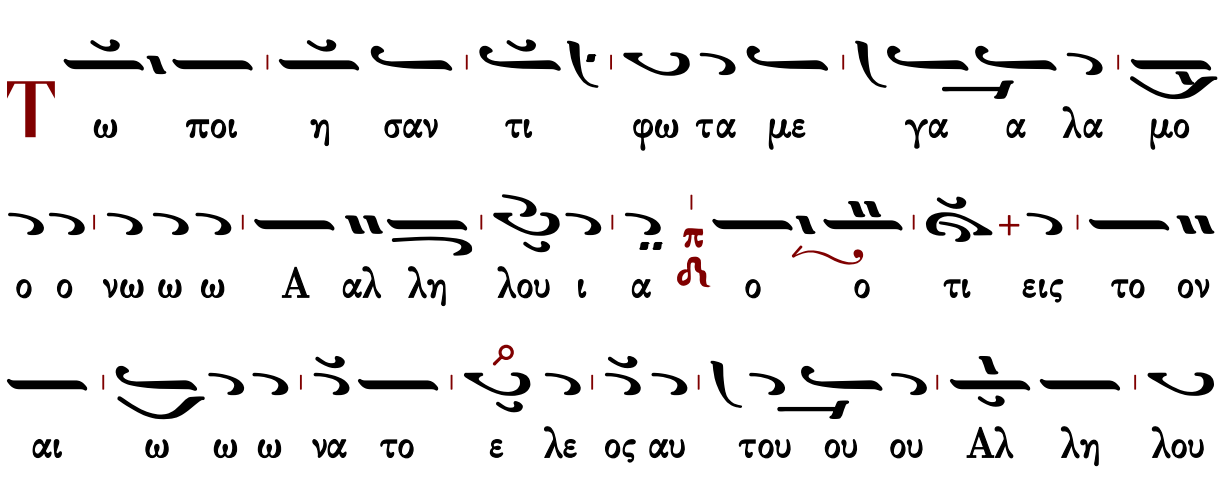
Τω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α

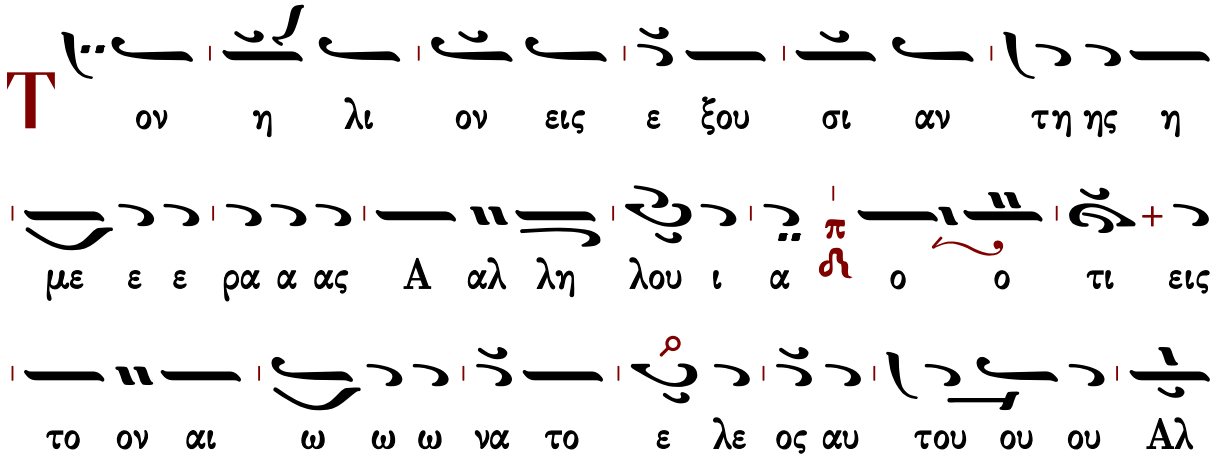
Τον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ

λη λου ου ι α
Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν τη νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
πρω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

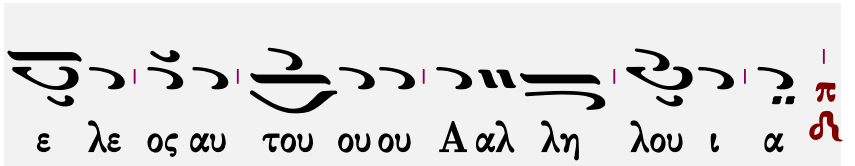
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ι α

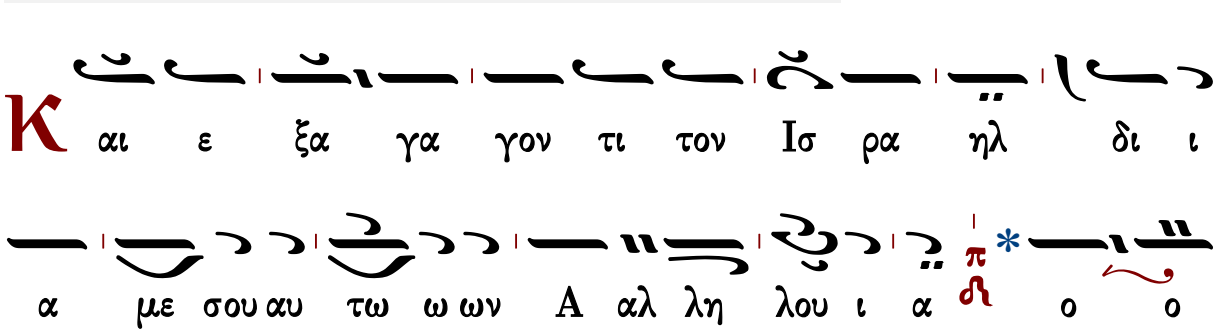
Κ
αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α

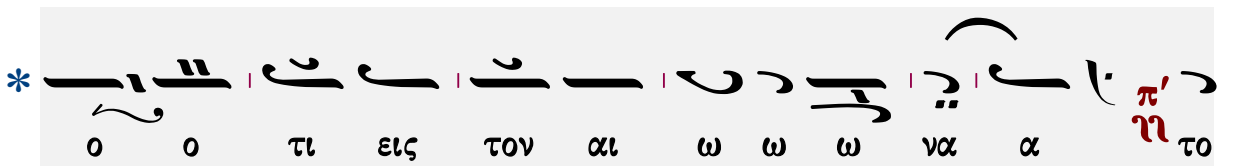
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

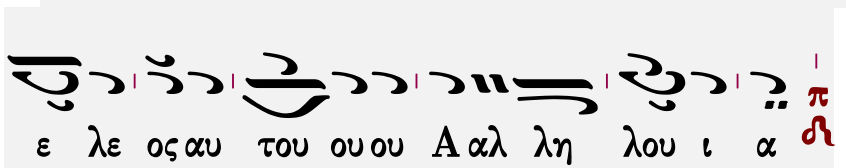
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος λ/π ⸐ Πα

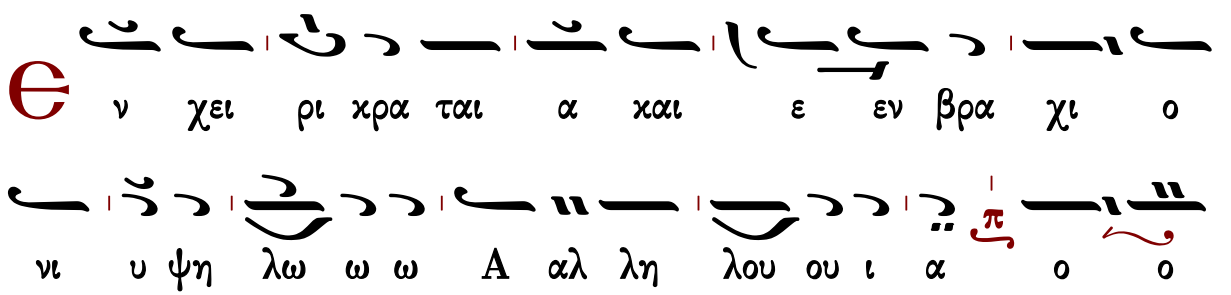
Θ
ν χει ρι χρα ται α και ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α

T ω κα τα δι ε λον τι την E ρυ

θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου

ι α

K αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης A αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

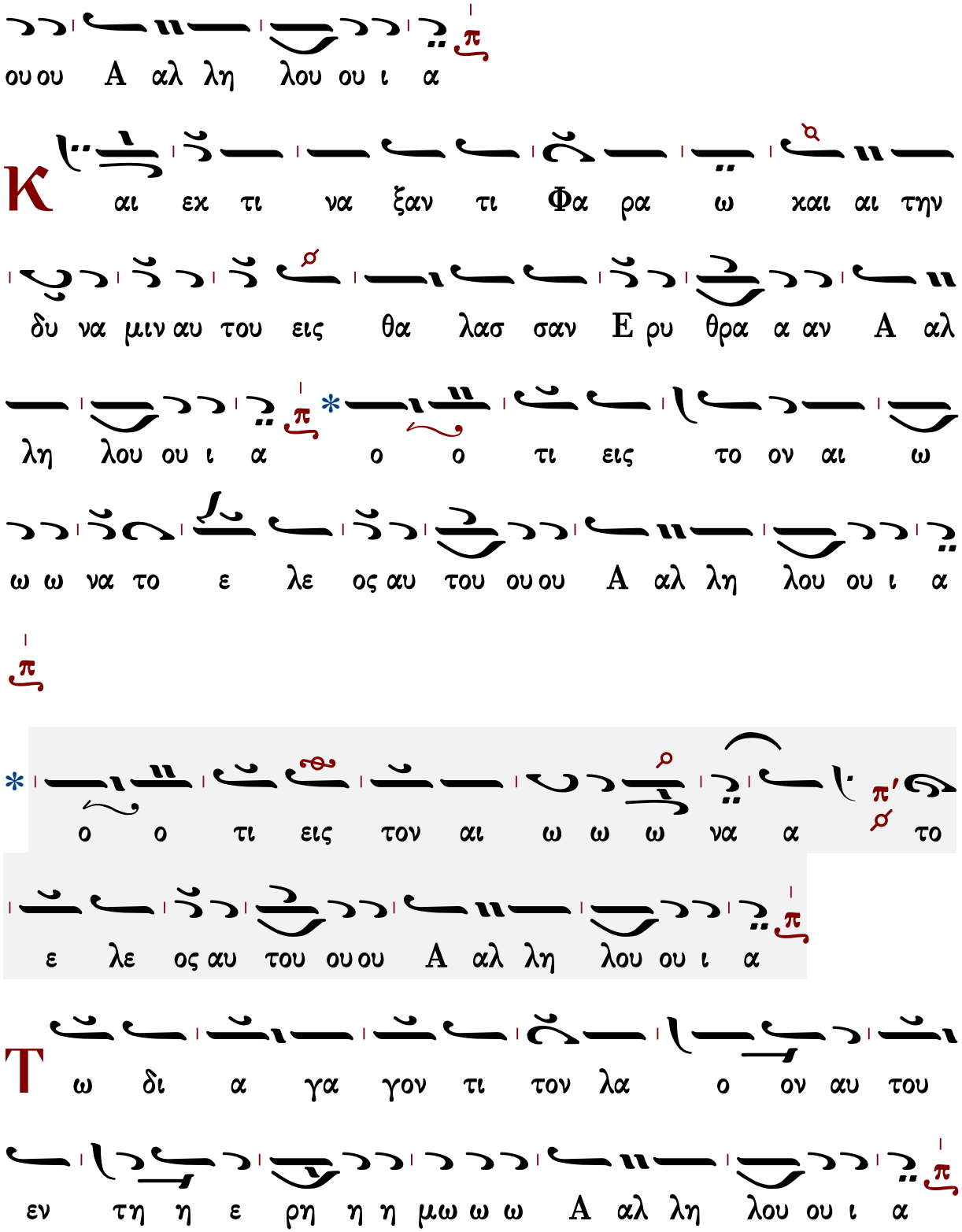
ου ου A αλ λη λου ου ι α
Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω και αι την
δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν A αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω
ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α
Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω A αλ λη λου ου ι α

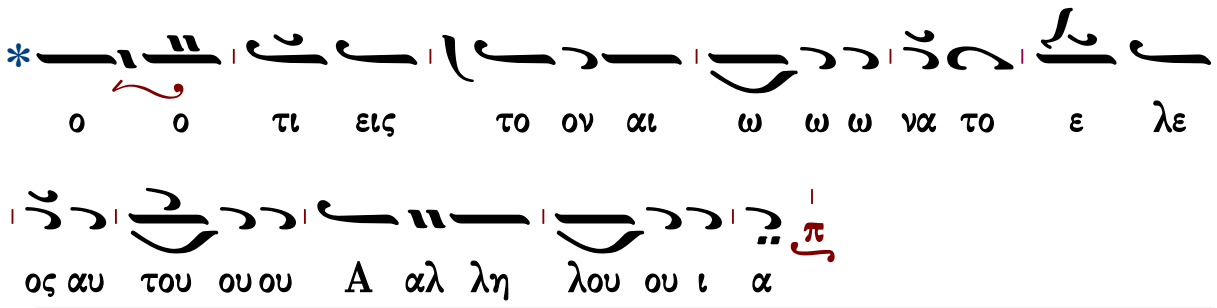
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α π

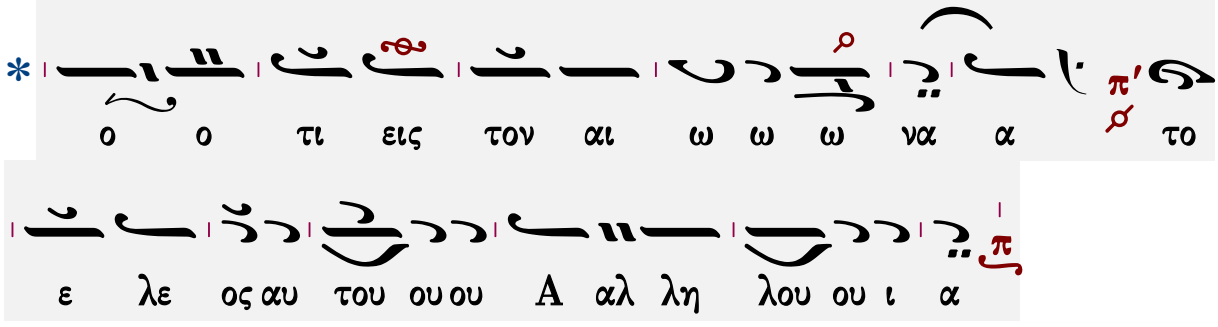
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α π' το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α π

Ἦχος Ζω

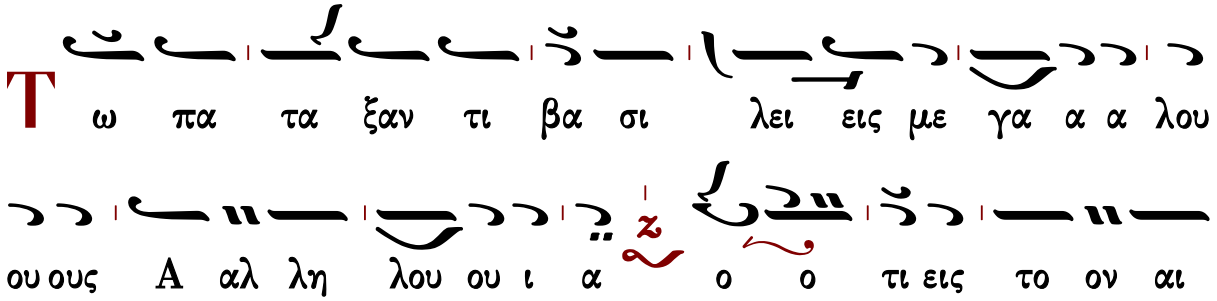
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ζ ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α ζ

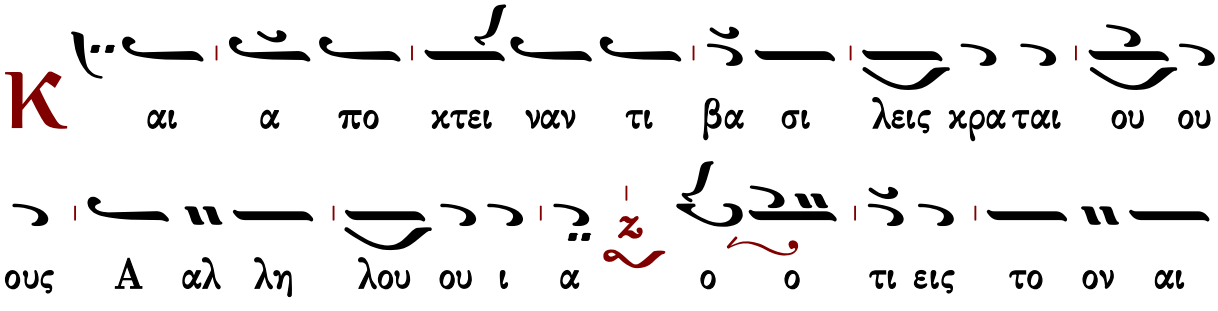
Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου
ους Α αλ λη λου ου ι α ζ ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Τον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε

ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

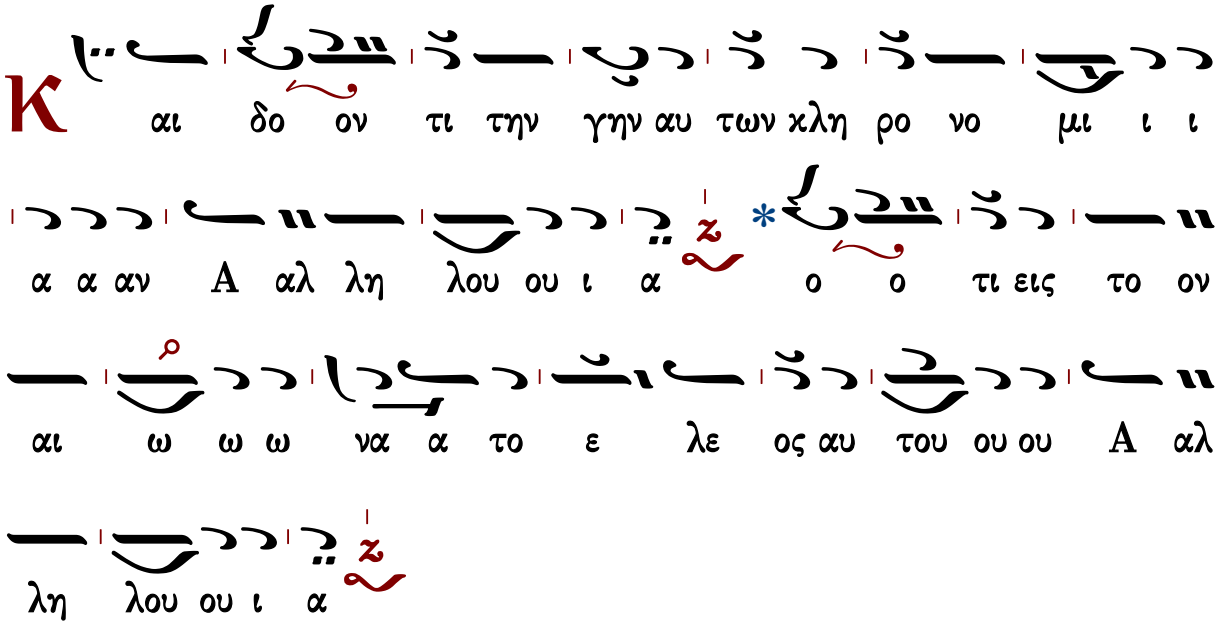
Κ
αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α

ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

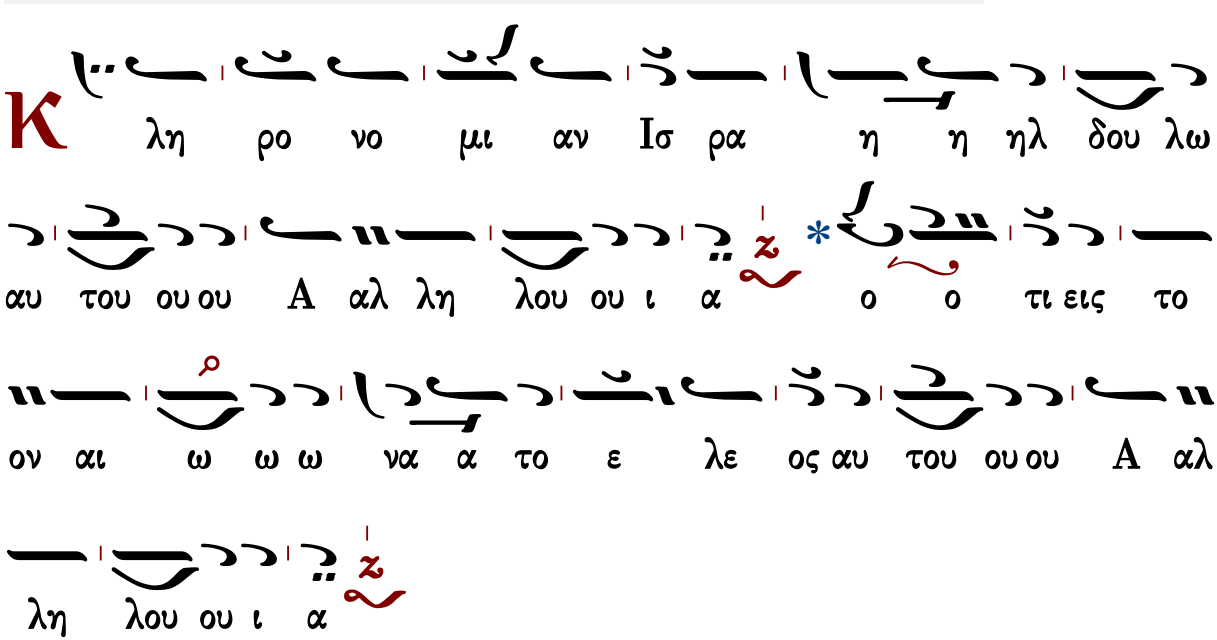
Κ
λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α

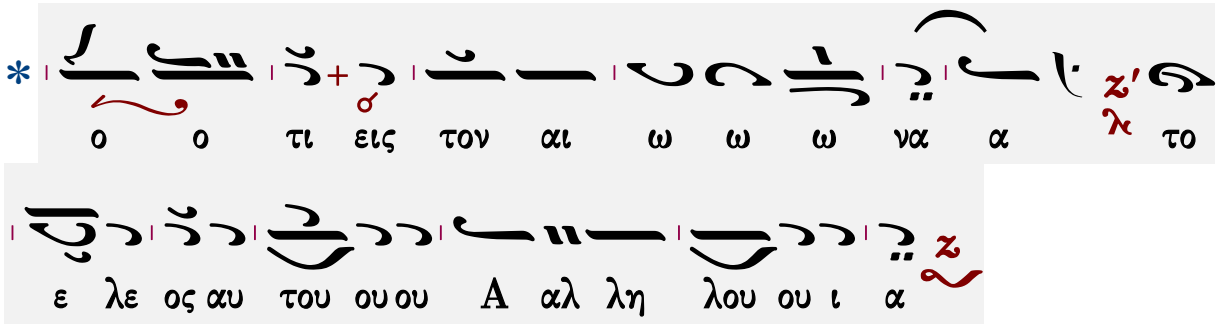
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. ἀ Πα

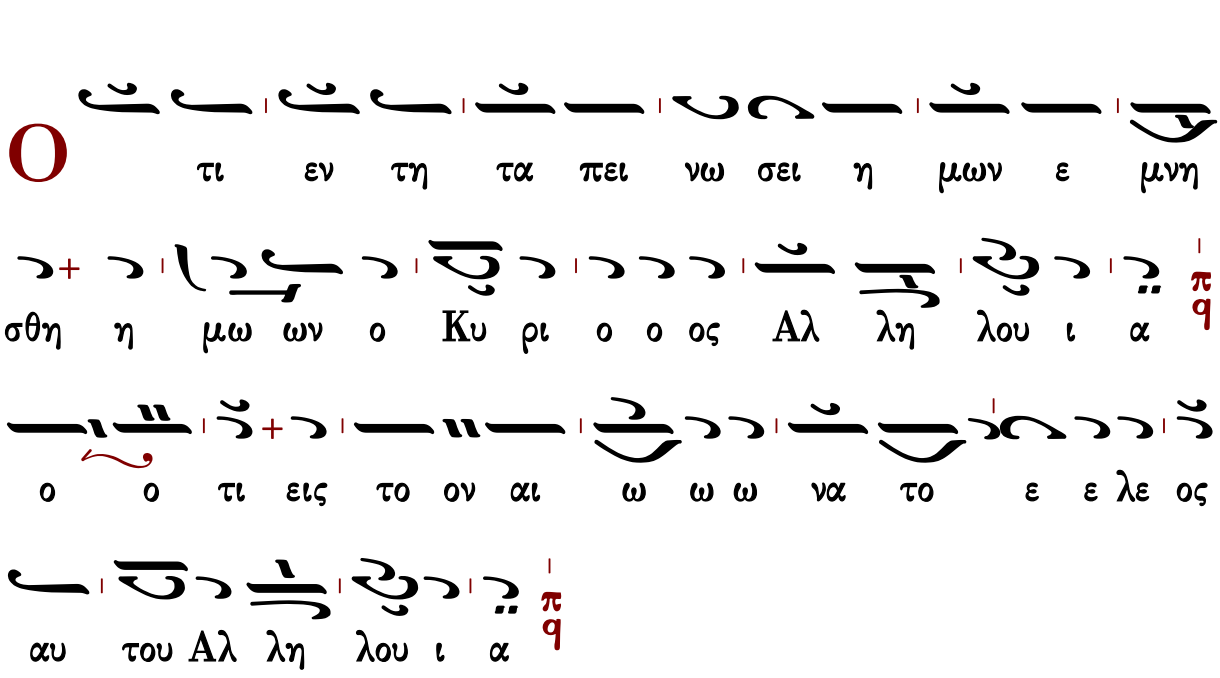
Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

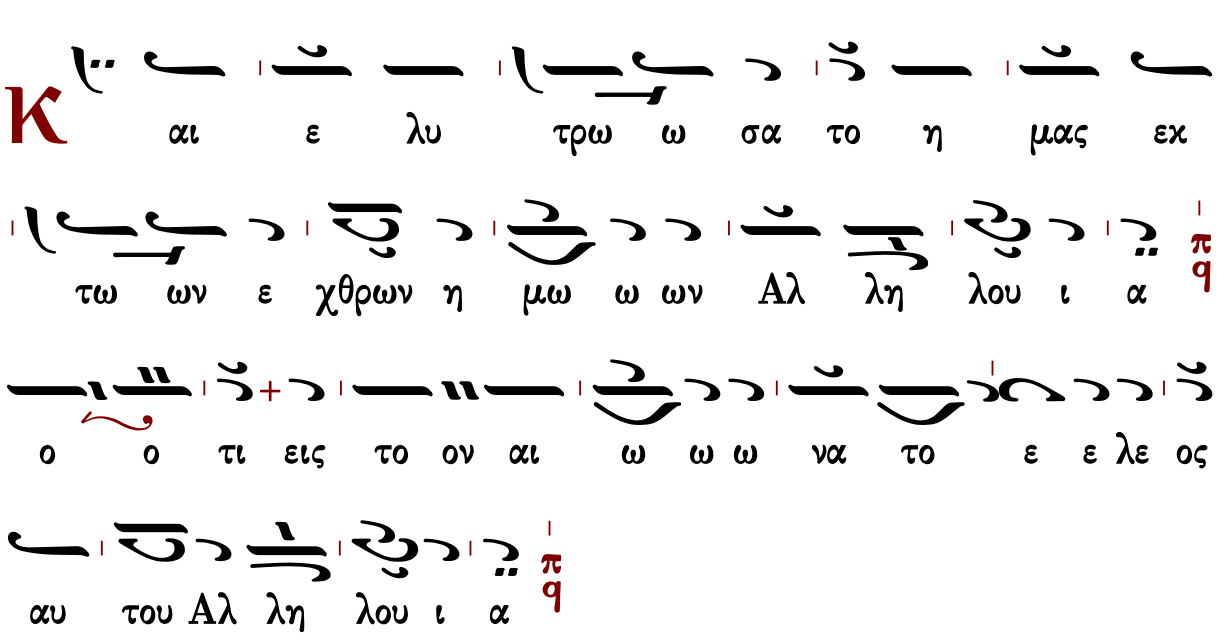
Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς ἀποστόλους

Ἦχος λ/π

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.263*

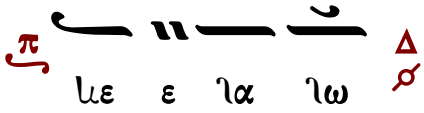

Τ

ο ο στε ρε ω ω μα α α α αλλη λου ου ου ι α

Ο

ι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε ου ποι η

σιν δε χει ρων αυ του α ναγ γελ λει το ο στε ρε ω ω μα

α α α αλλη λου ου ου ι α

Є

ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαυ μα

σι α σου Κυ ρι ε αν τι των πα τε ρων σου ε γεν νη

θη σαν οι οι υι οι οι οι σου ου ου α αλλη λου ου ου ι

α

Κ

α τα στη σεις αυ τους αρ χον τας ε πι πα σαν την

γην ο τι του Θε ου οι κρα ται οι της γης σφο δρα α ε ε

πη ηρθη η σα α αν α αλλη λου ου ου ι α

θ ε ος θε ω ων Κυ ρι ος ε λα λη σε και ε κα

λε σε την γην α πο α να το λων η λι ου με χρι δυ

σμων αι νε τον το ο νο μα α Κυ ρι ι ι ι ου ου ου α

αλλη λου ου ου ι α

ϵ φα ναν αι α στρα παι αυ του την οι κου με νην και

α νηγ γει λαν οι ου ρα νοι την δι και ο συ νην αυ

του και ει δο σαν παν τες οι λα οι οι την δο ο ξαν αυ του ου

ου α αλλη λου ου ου ι α

ϡ α αρ χον τες Ι ου δα η γε μο νες αυ των

αρ χον τες Ζα βου λων αρ χον τες Νε φθα λι ι ιμ α αλ

λη λου ου ου ι α

Є βα σι ι λευ σεν ο Θε ος ε πι τα ε

ε θνη ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βου λη η α

γι ι ι ι ω ω ων α αλ λη λου ου ου ι α

Μ ε ε γας και φο βε ρος ε στιν ε πι παν τας τους

πε ρι κυ υ υ κλω αυ του αλ λη λου ου ι ι ι ι

α

Є νεγ κα τε τω Κυ ρι ω αι πα τρι αι των

ε θνων ε νεγ κα τε τω Κυ ρι ω δο ξα αν και τι μην αλ

λη λου ου ι ι ι ι α

α ναγ γει ει λα τε εν τοις ε θνε σι την

δο ξαν αυ του εν πα σι τοις λα οις τα θαυ μα σι α αυ

του ει πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος ε ε βα

σι ι λε ευ σεν αλ λη λου ου ι ι ι ι α

ε ις πα α α σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος

αυ των και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ρη η

μα τα α α αυ τω ω ων α α αλ λη λου ου ι

α

ε θε το εν αυ τοις τους λο γους των χει λε ων αυ

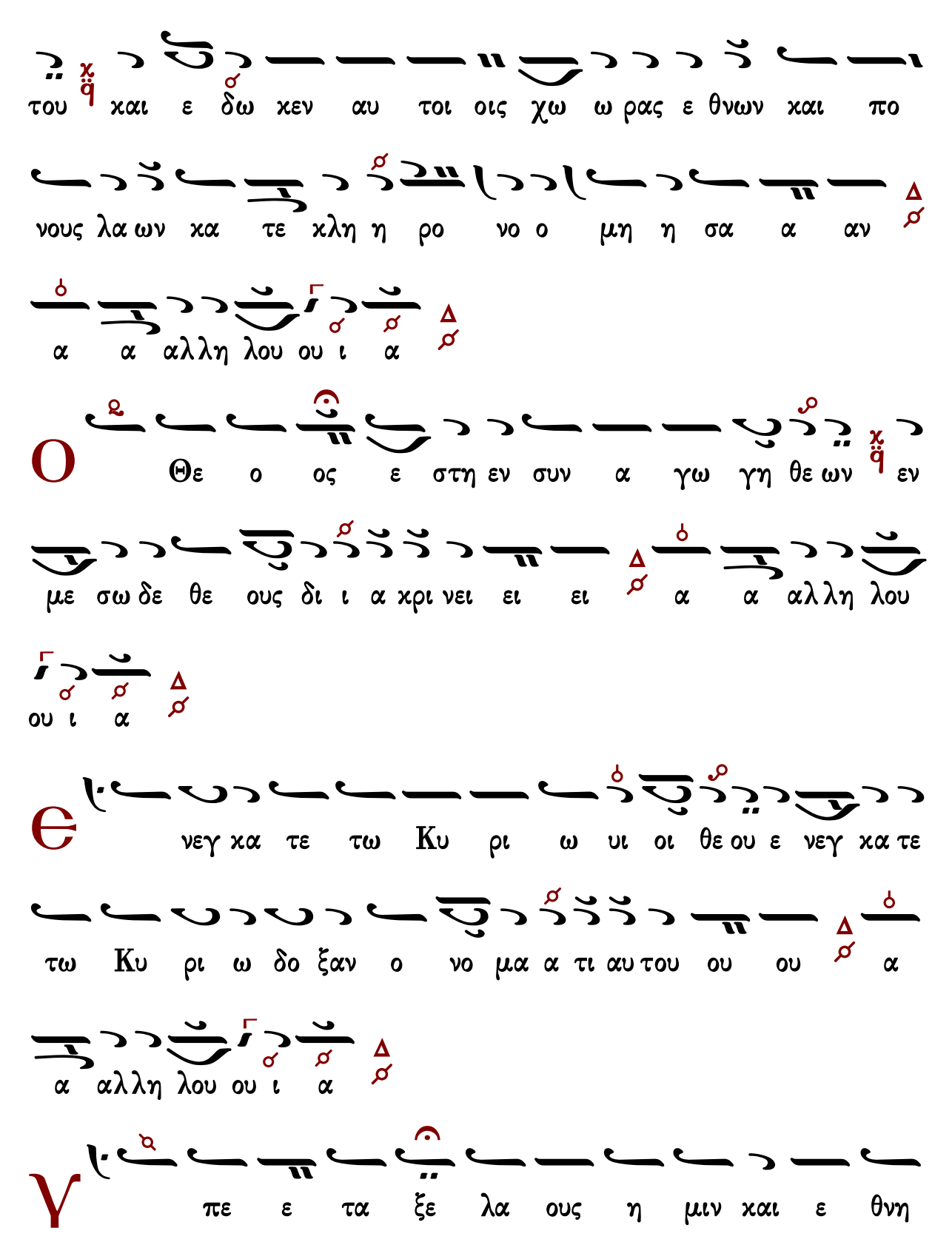
του χαι ε δω χεν αυ τοι οις χω ω ρας ε θνων χαι πο
νους λα ων χα τε χλη η ρο νο ο μη η σα α αν
α α αλλη λου ου ι α
Θε ο ος ε στη εν συν α γω γη θε ων εν
με σω δε θε ους δι ι α χρι νει ει ει α α αλλη λου
ου ι α
νεγ χα τε τω Κυ ρι ω υι οι θε ου ε νεγ χα τε
τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα α τι αυ του ου ου α
α αλλη λου ου ι α
πε ε τα ξε λα ους η μιν χαι ε θνη

υ πο τους πο δας η μων με γας ο Κυ ρι ος η μων και

με γα λη η η ι σχυ υς α αυ του ου ου α α αλ λη

λου ου ι α

υ τος δω σει δυ να μιν και κρα ται ω σιν τω

λα ω αυ του ευ λο γη το ο ος ο ο Θε ε ο ο

ος α α αλ λη λου ου ι α

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνε

ε ευ μα α α α τι

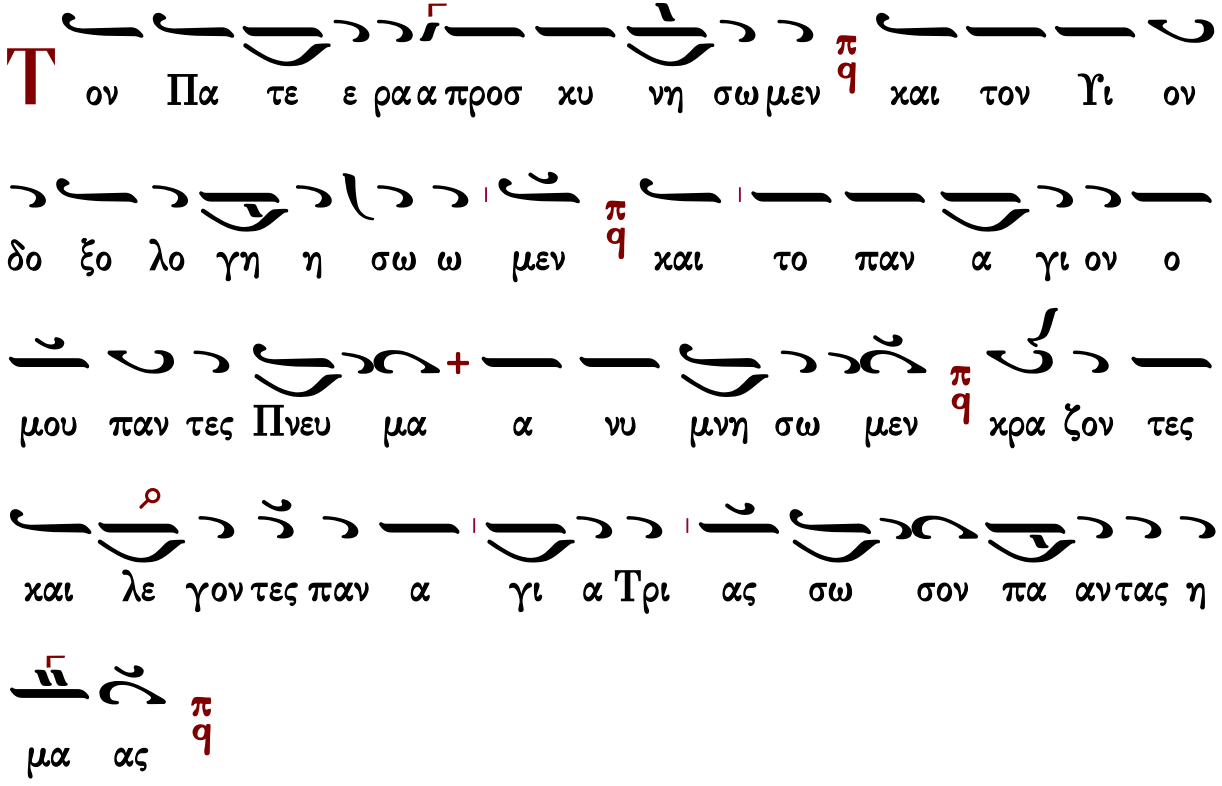
Τον Πα τε ε ρα α προσ κυ νη σω μεν πq και τον Υι ον
δο ξο λο γη η σω ω μεν πq και το παν α γι ον ο
μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν πq χρα ζον τες
και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα αν τας η
μα ας πq

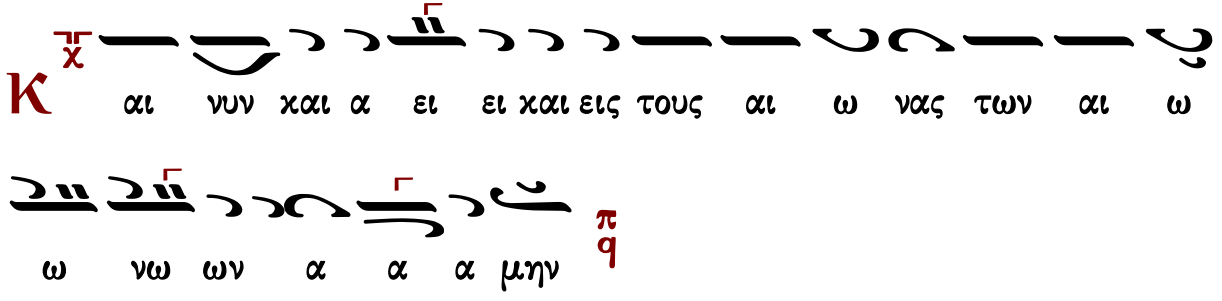
χq Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νω ων α α α μην πq

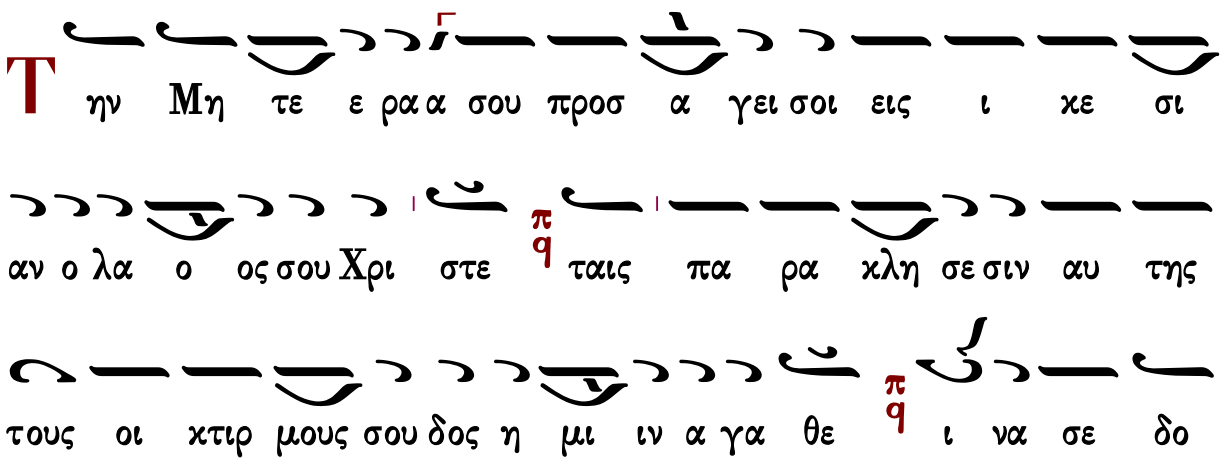
Την Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι
αν ο λα ο ος σου Χρι στε πq ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της
τους οι κτιρ μους σου δος η μι ιν α γα θε πq ι να σε δο

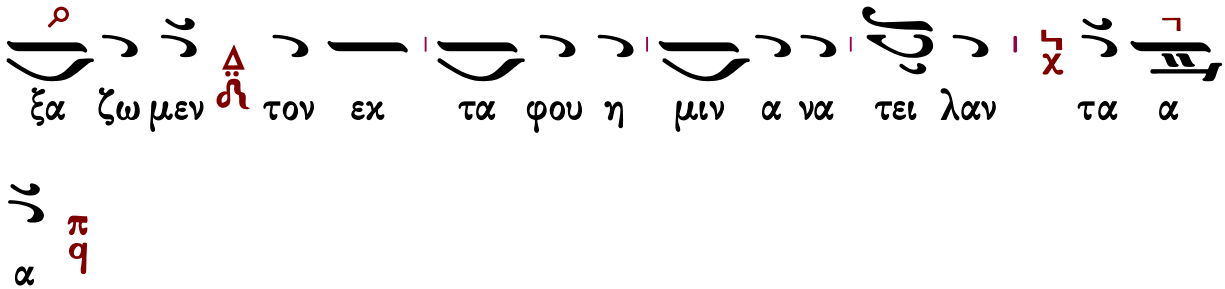

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.350/2688*

πτως εις το σω θη ναι τας ψυ χας η η μων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Των εν σοι τας ελ πι δας Παρ θε νε α χραν τε α

νεν δοι α στως ε χον των σκε πη υ παρ χου σα και

η μας εκ πει ρα σμων και πε ρι στα σε ων και

κιν δυ νων χα λε πων ε λευ θε ρω σον α γνη πρε σβε

ευ ου σα τω Υι ω σου συν τοις αυ του α πο στο ο

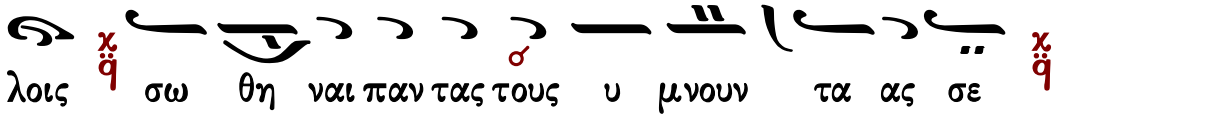

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

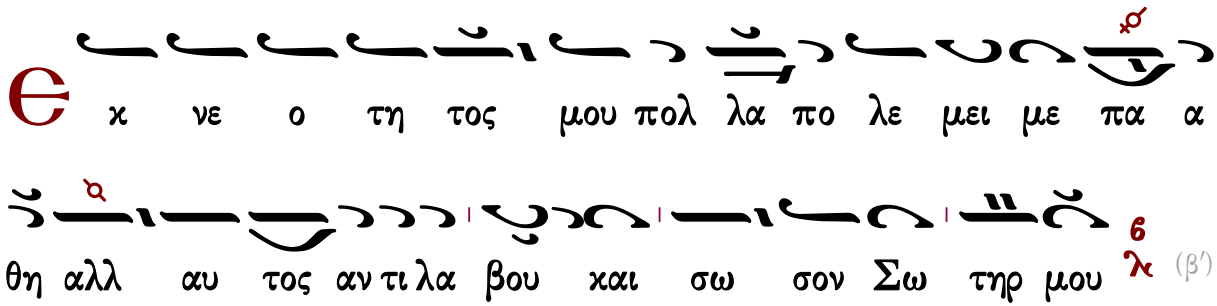

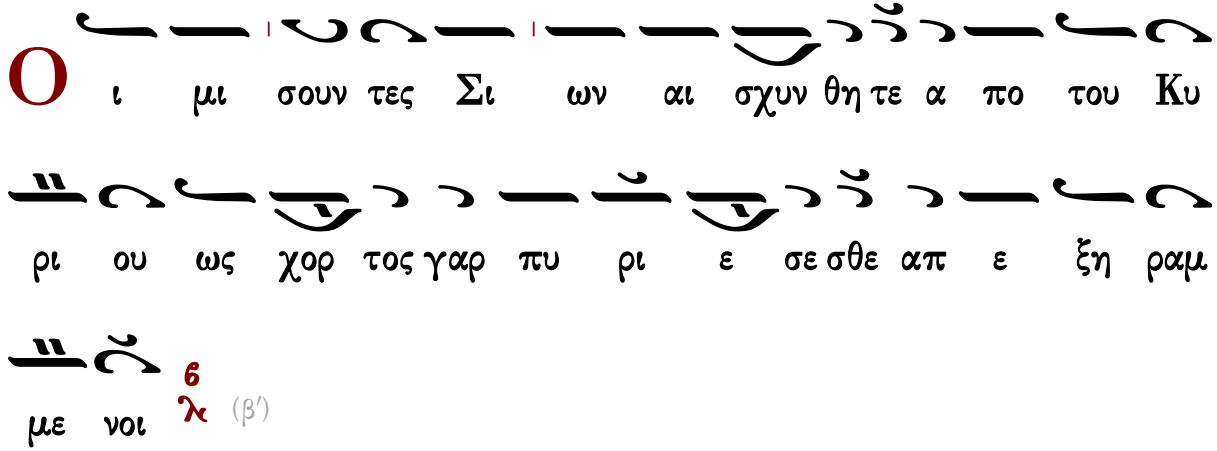

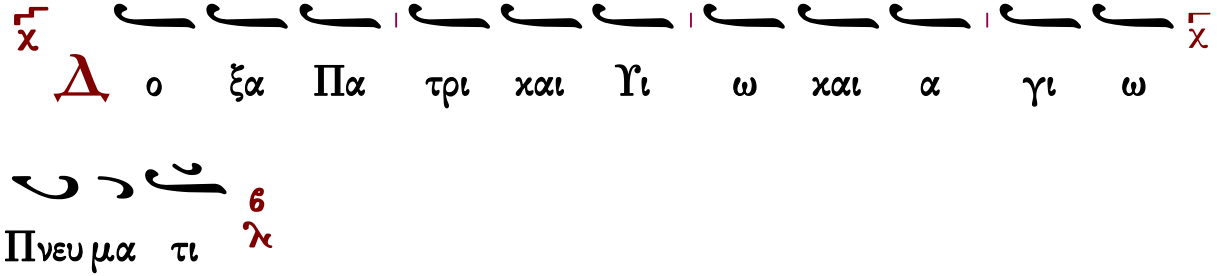

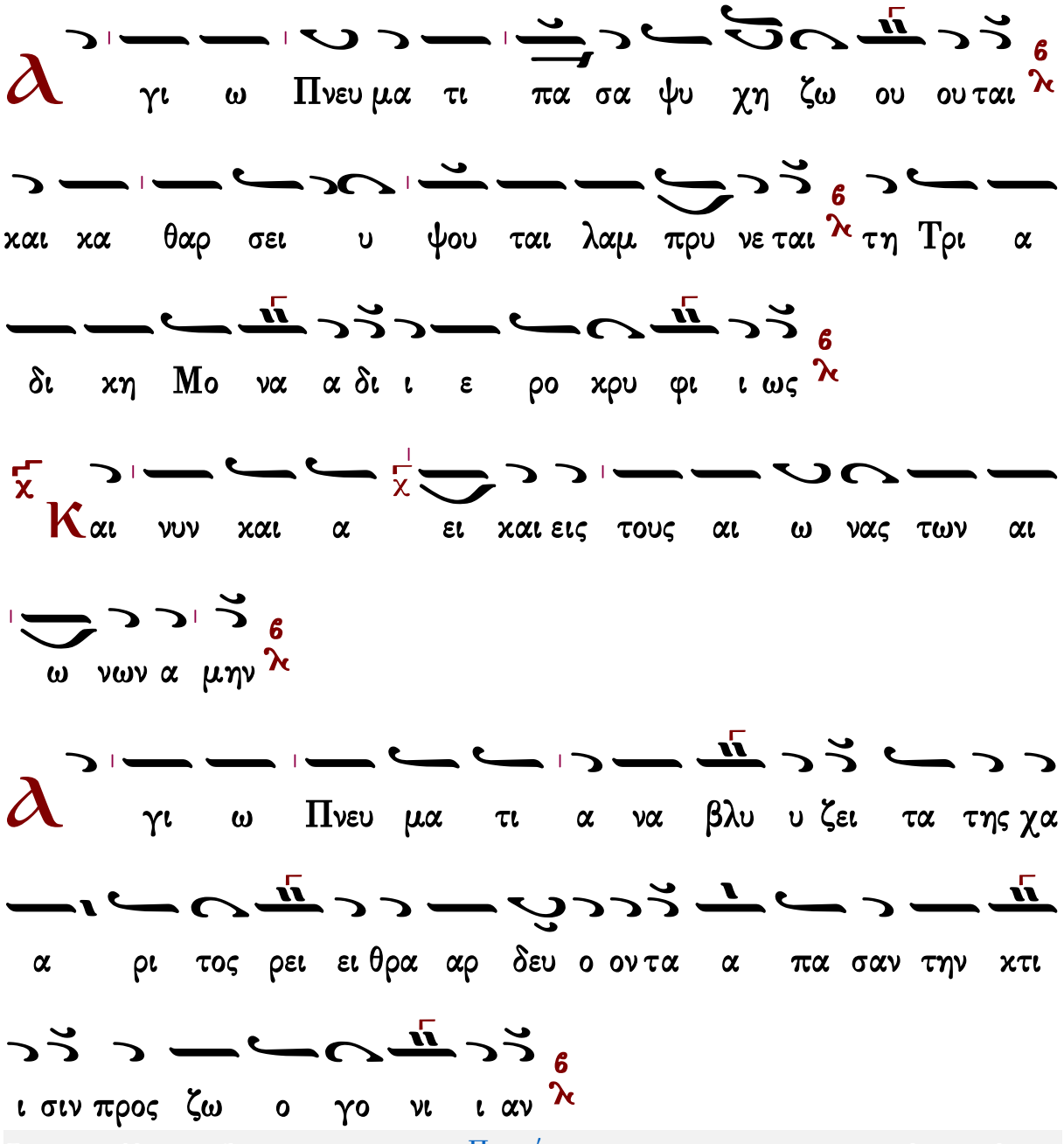

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

Θ

χ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο λε

ε μει με ε ε πα α α θη η 6 λ αλλ αυ τος α αν

τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη η

ηρ μου ου 6 λ (β′)

Ο

ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου 6 λ ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι 6 λ (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι 6 λ

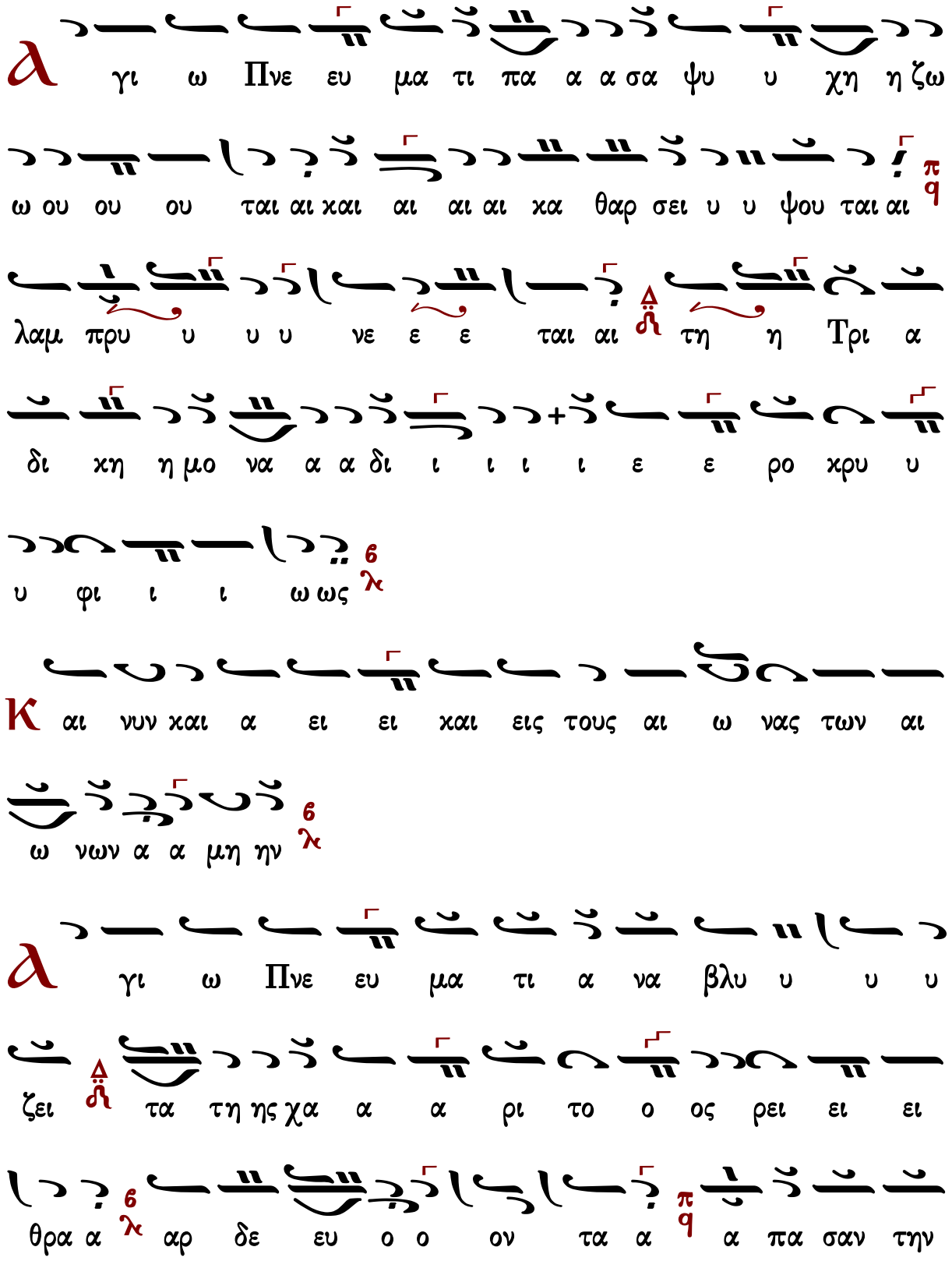
γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω
ω ου ου ου ται αι χαι αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι α
δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ υ
υ φι ι ι ω ως
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α α μη ην
γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ
ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την

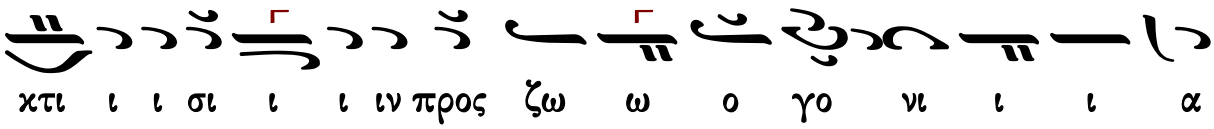

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

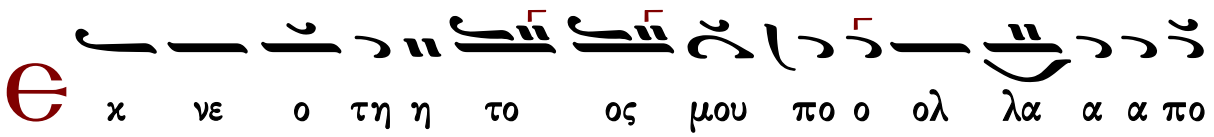

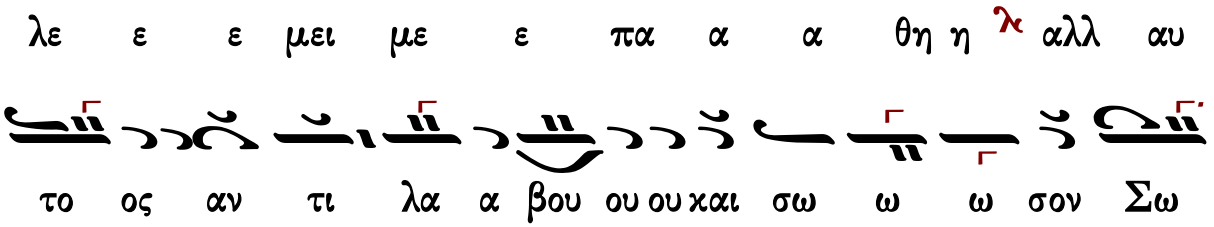

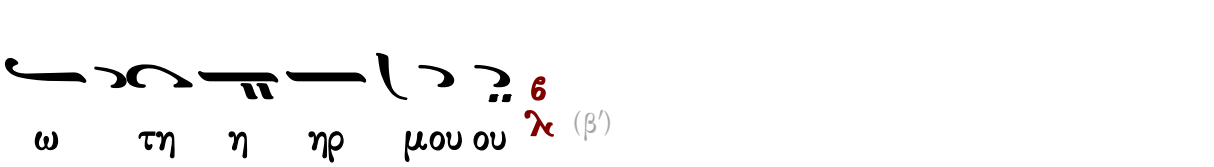

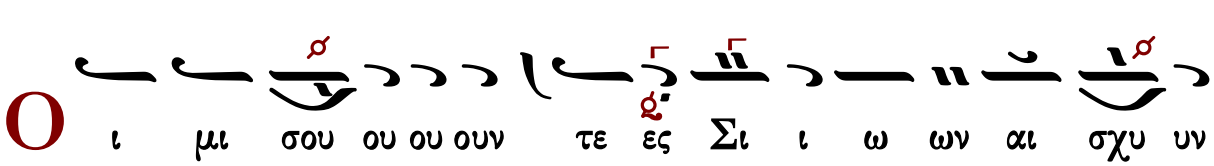

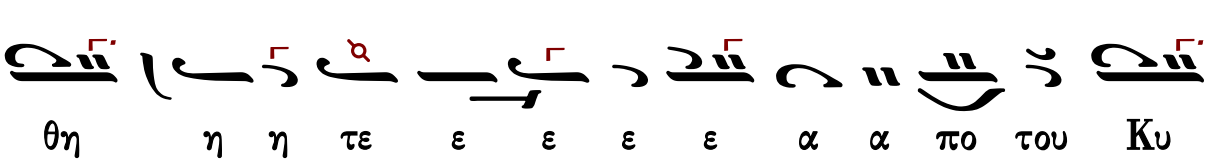

υ ρι ι ι ου ου ϛ ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι ϛ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ⸓ και αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι ϛ

α γι ω ω Πνε ευ μα α τι ⸓ πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται ⸓ τη Τρι α δι κη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω

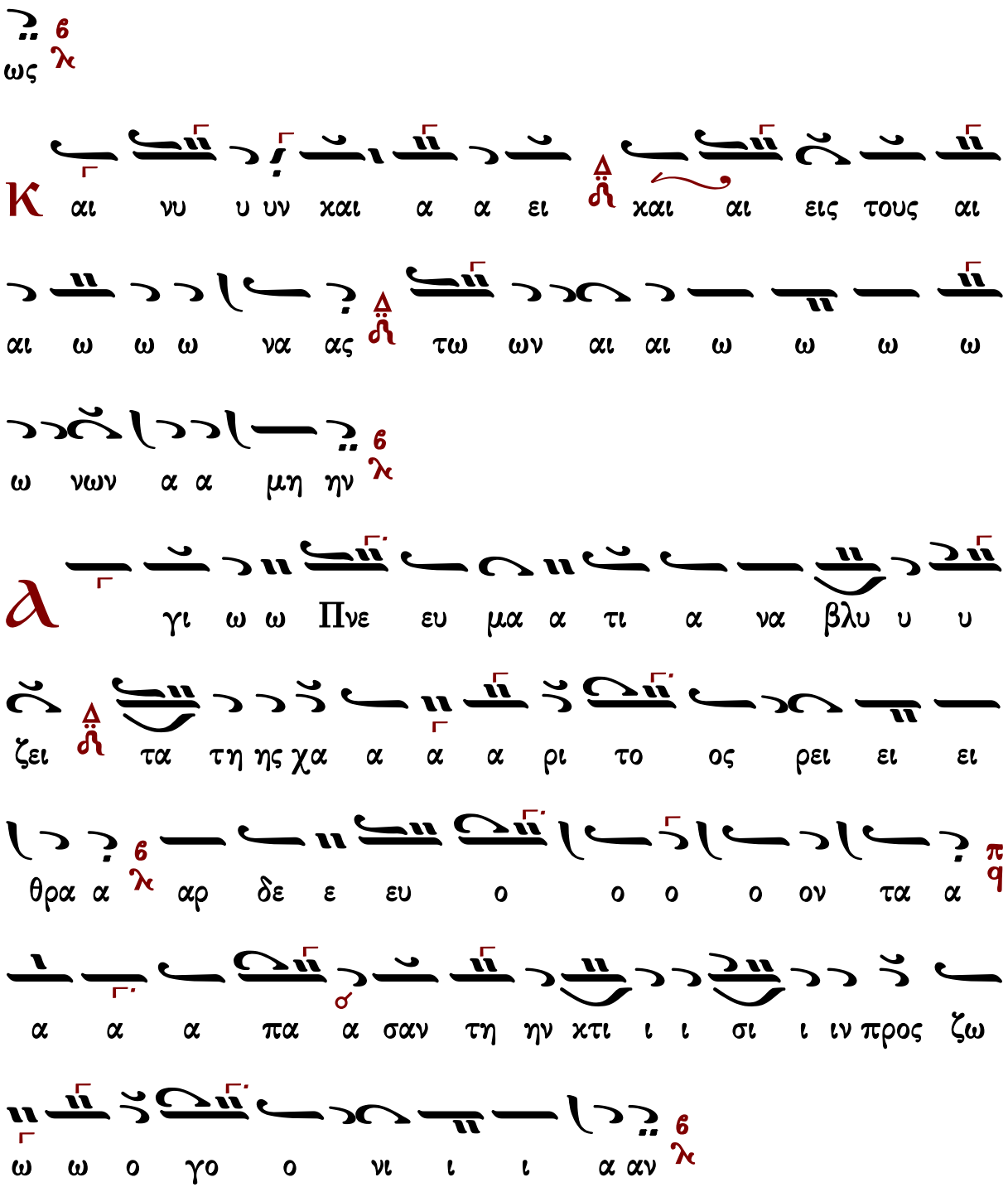
ως
Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι
αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω
ω νων α α μη ην
λ γι ω ω Πνε ευ μα α τι α να βλυ υ υ
ζει τα τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ε ευ ο ο ο ο ον τα α
α α α πα α σαν τη ην χτι ι ι σι ι ιν προς ζω
ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Θ

χ νε ο τη το ο ο ο ος μου πο ο ολ λα α

α πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ αυ

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου και σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου (β΄)

Ο

ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου ως χο ορ το ο ο ος γα αρ πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι (β΄)

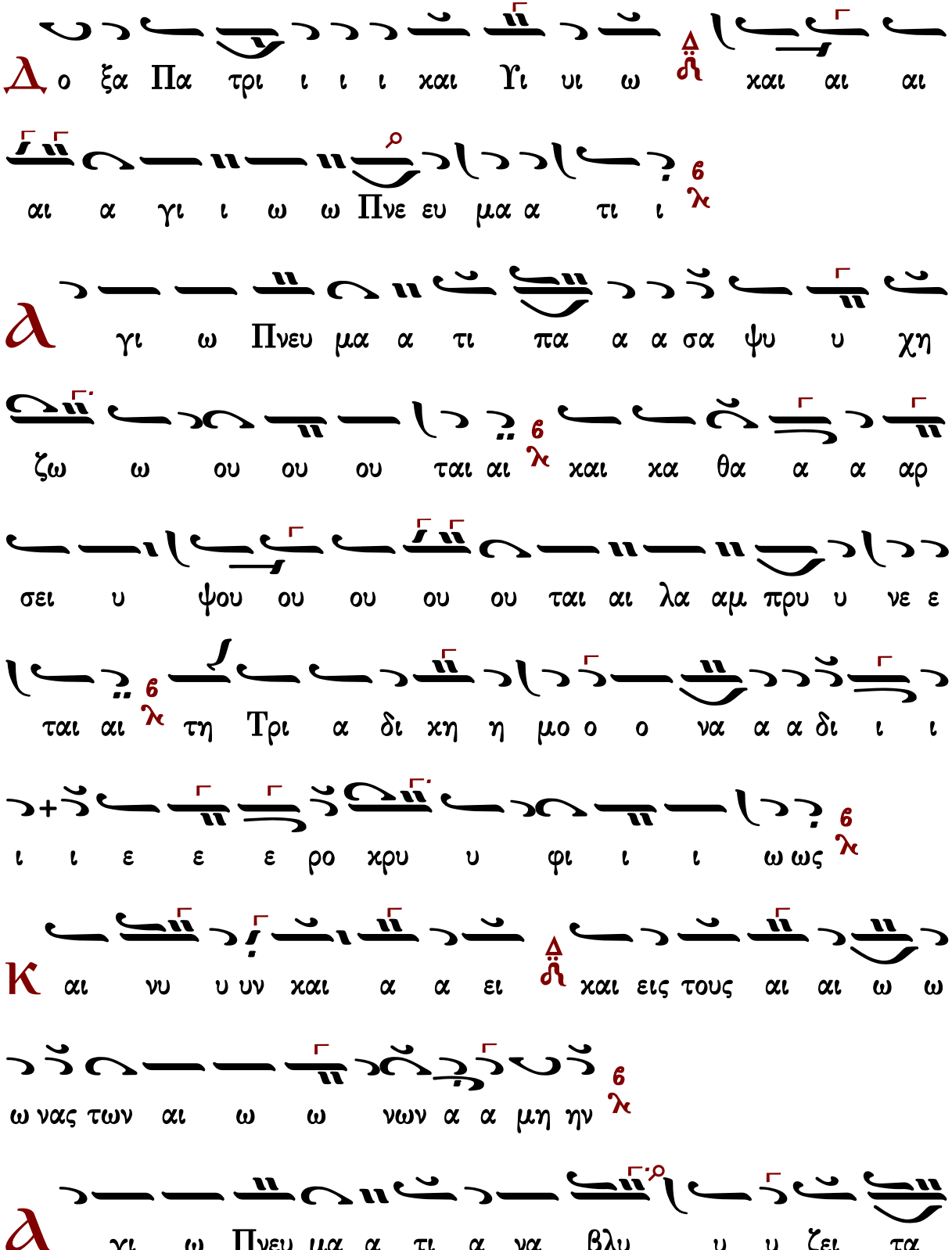
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω δι και αι αι
αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι λ
α γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη
ζω ω ου ου ου ται αι λ και κα θα α α αρ
σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε
ται αι λ τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι
ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως λ
Κ αι νυ υ υν και α α ει δι και εις τους αι αι ω ω
ω νας των αι ω ω νων α α μη ην λ
α γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

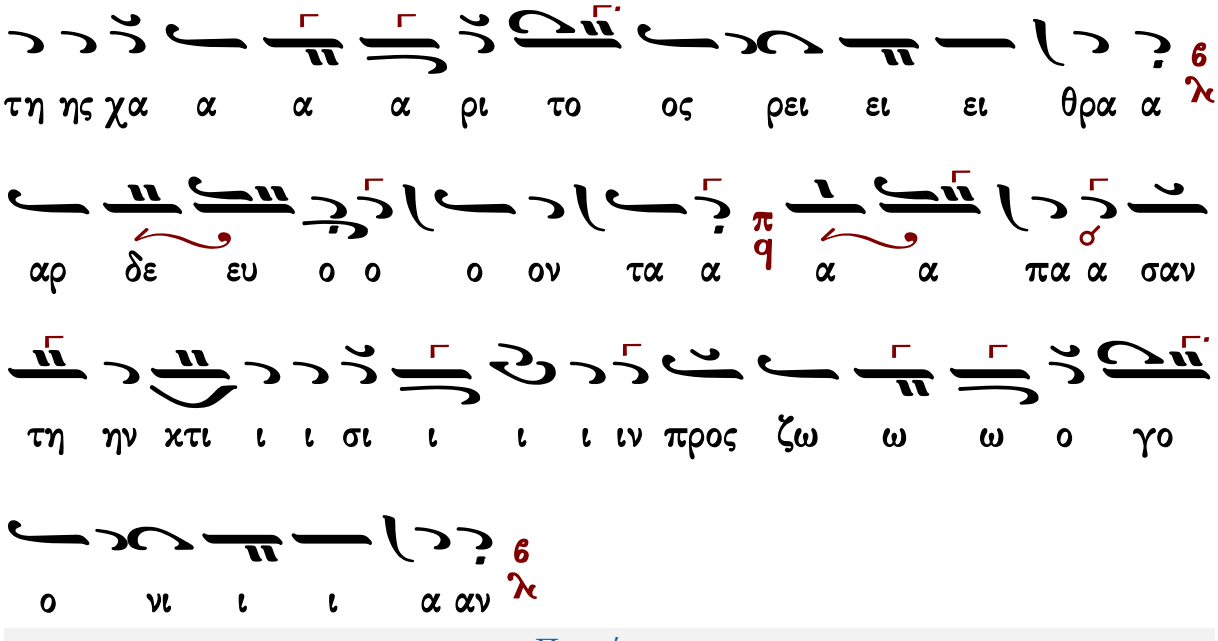

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

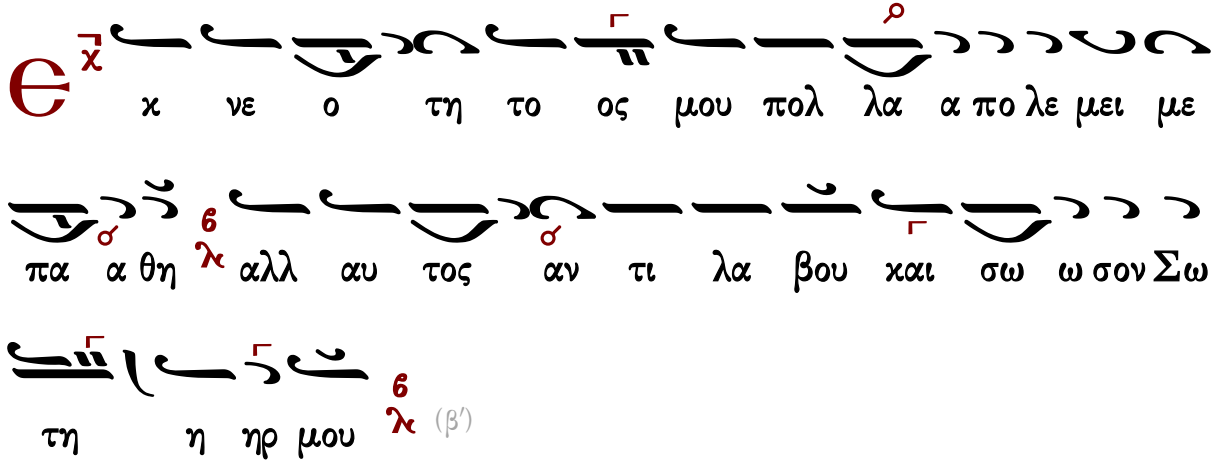

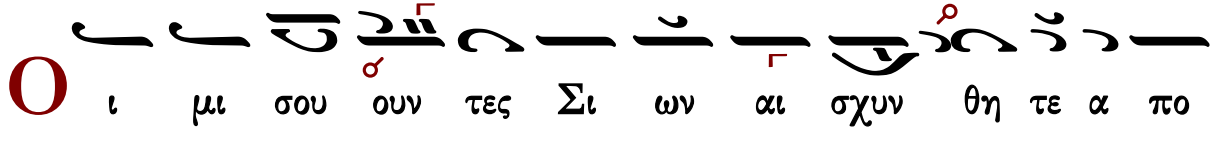

του Κυ ρι ι ου ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ι ι ως

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος

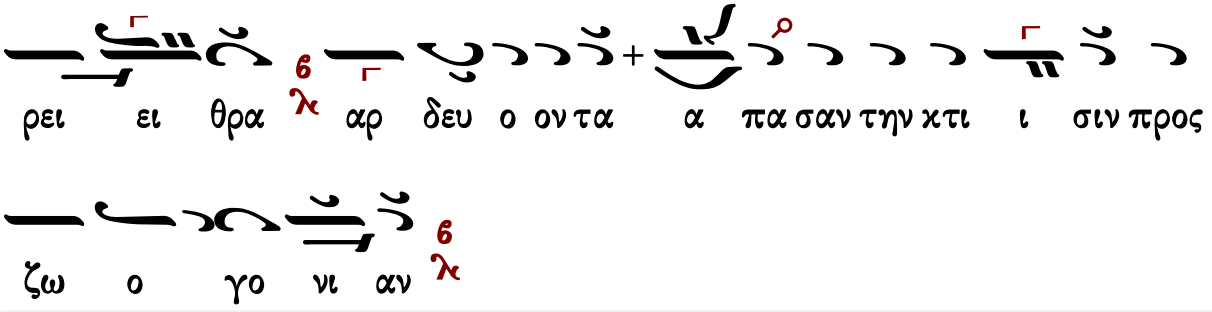

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.352/2690*

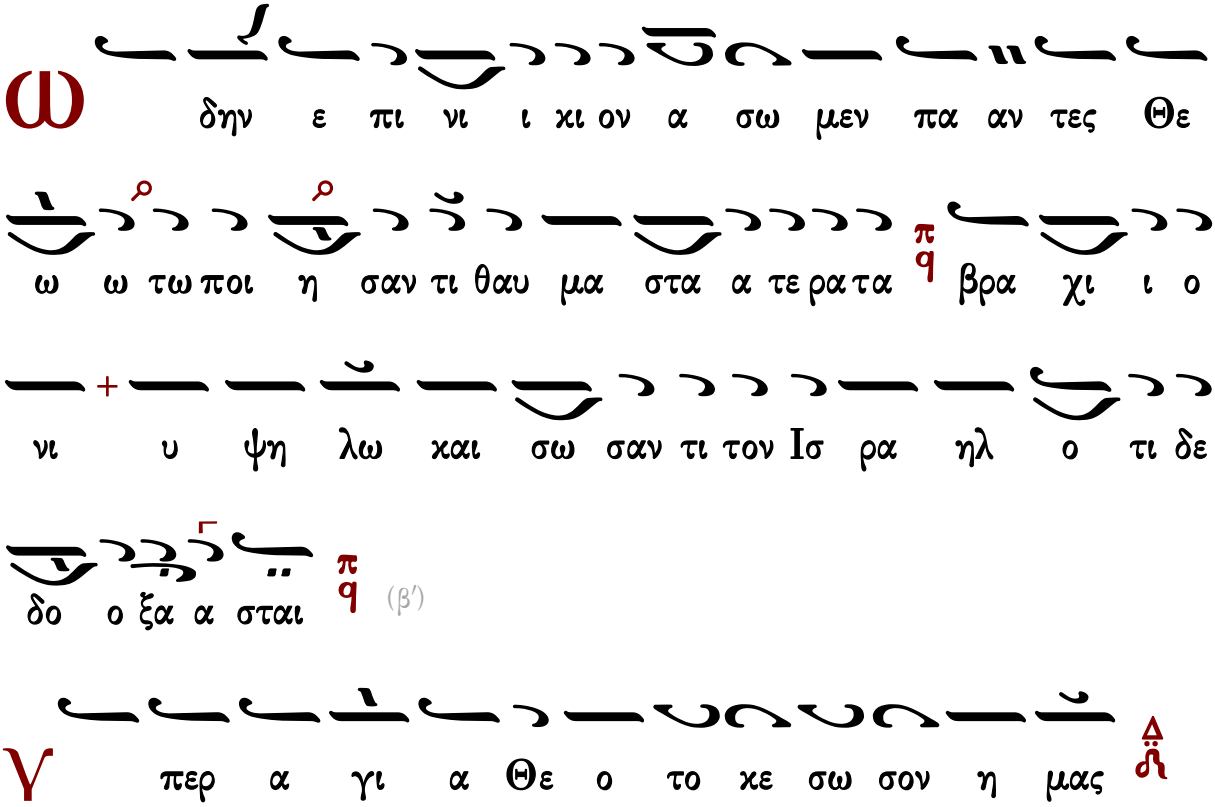

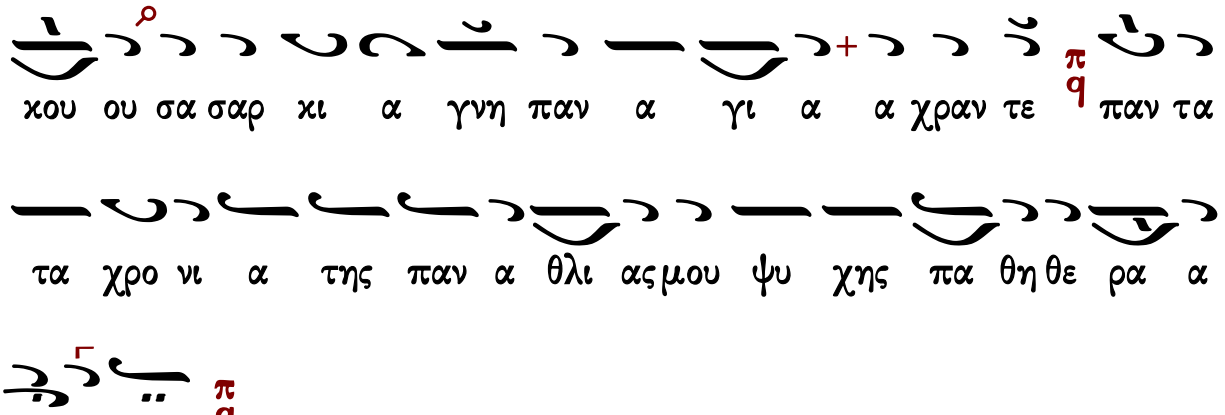
κου ου σα σαρ κι α γνη παν α γι α α χραν τε παν τα
τα χρο νι α της παν α θλι ας μου ψυ χης πα θη θε ρα α
πε ευ σον

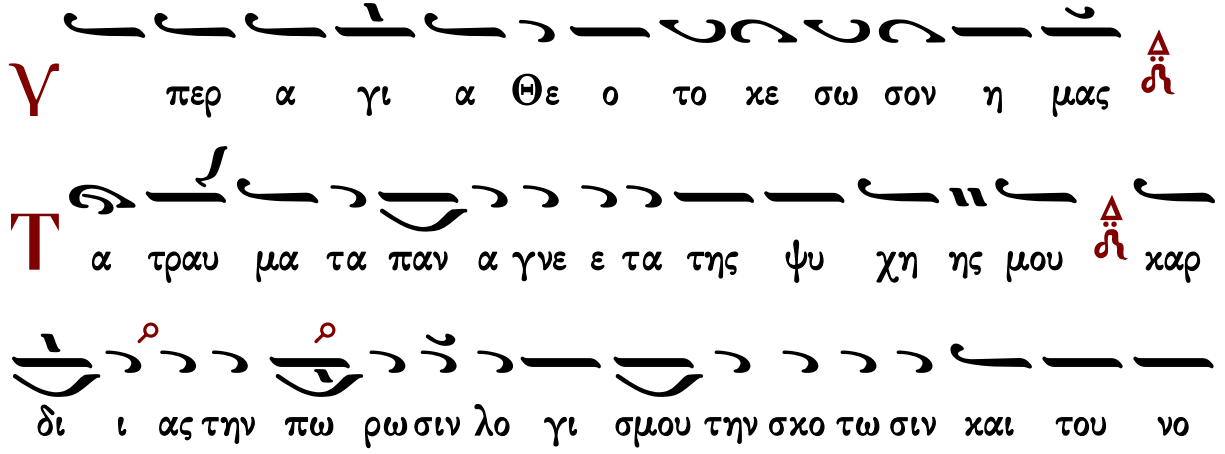
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ α τραυ μα τα παν α γνε ε τα της ψυ χη ης μου καρ
δι ι ας την πω ρω σιν λο γι σμου την σκο τω σιν και του νο
ος εκ τρο πας α φα νι σον ως συμ πα θης ταις σαις δε
η η σε ε σιν

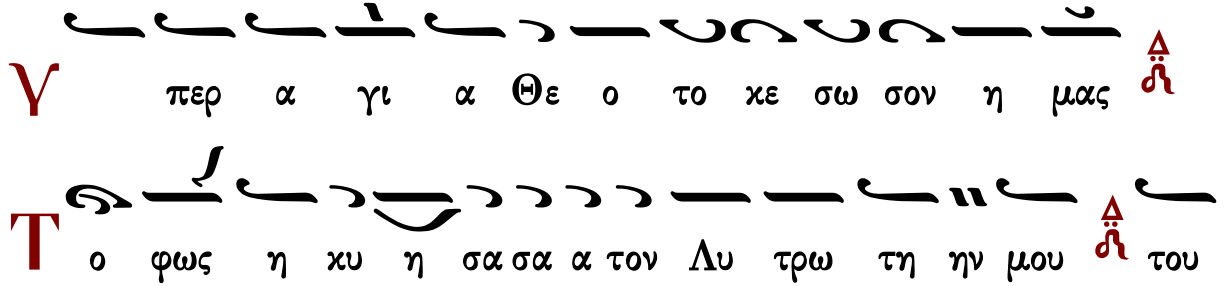
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ ο φως η κυ η σα σα α τον Λυ τρω τη ην μου του

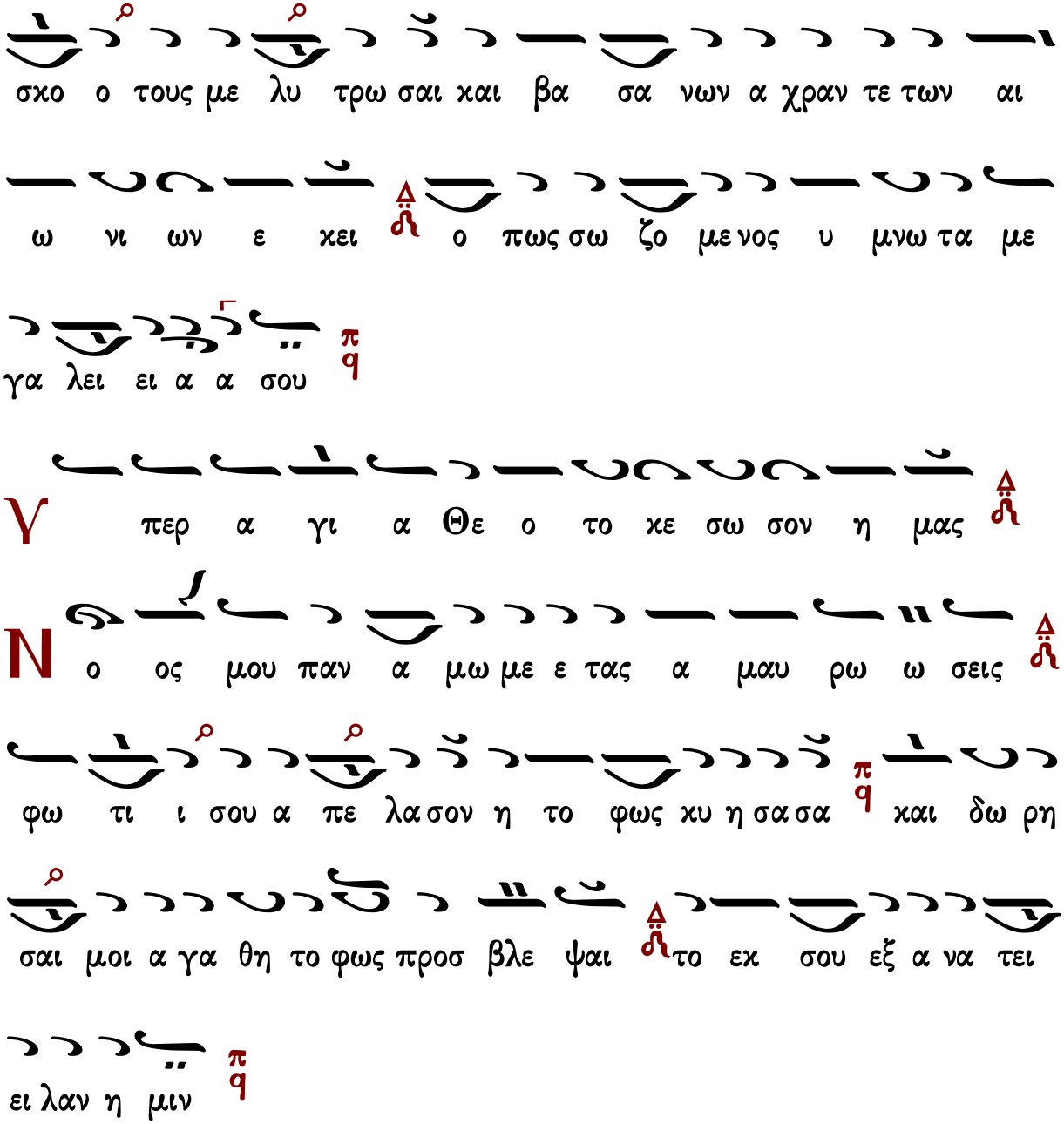

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ α΄

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά

Ἦχος δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.354/2692*

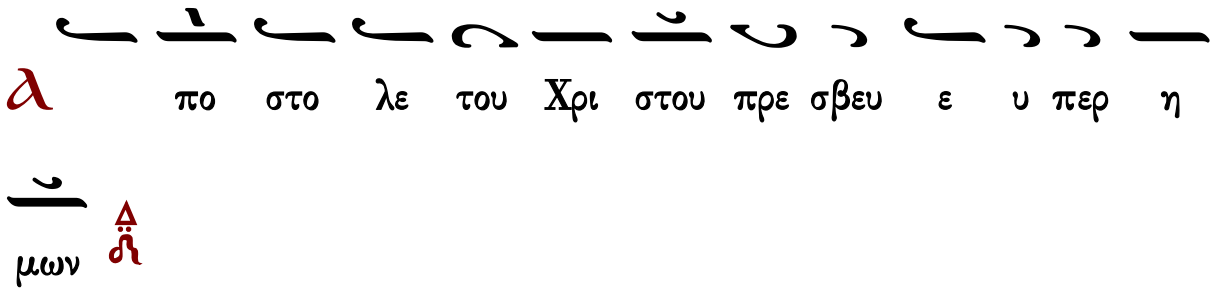
λ
πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η
μων

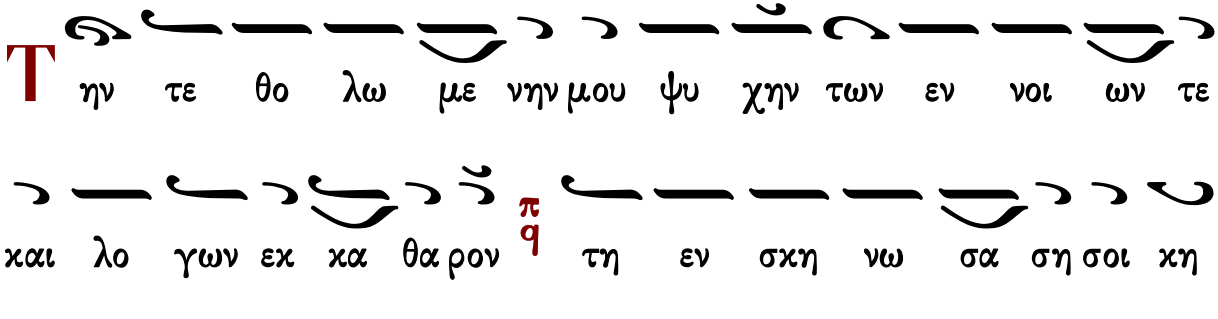
Τ
ην τε θο λω με νην μου ψυ χην των εν νοι ων τε
και λο γων εχ κα θα ρον τη εν σκη νω σα ση σοι κη
ρυξ Χρι στου Αν δρε α θει α χα ρι τι ο πως κα θα ρω ως
σοι προσ α ξω αι νον ε πα α ξι ι ον

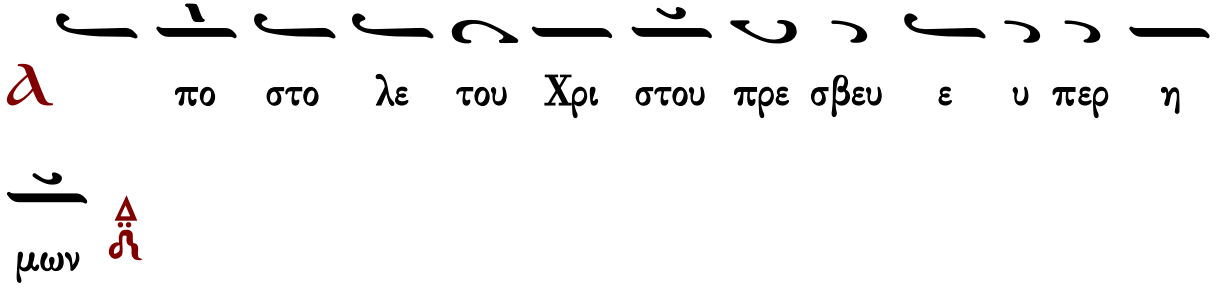
λ
πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η
μων

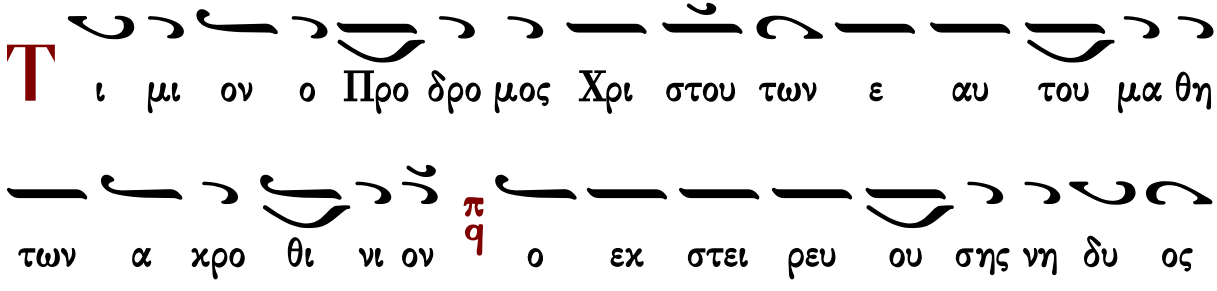
Τ
ι μι ον ο Προ δρο μος Χρι στου των ε αυ του μα θη
των α χρο θι νι ον ο εχ στει ρευ ου σης νη δυ ος

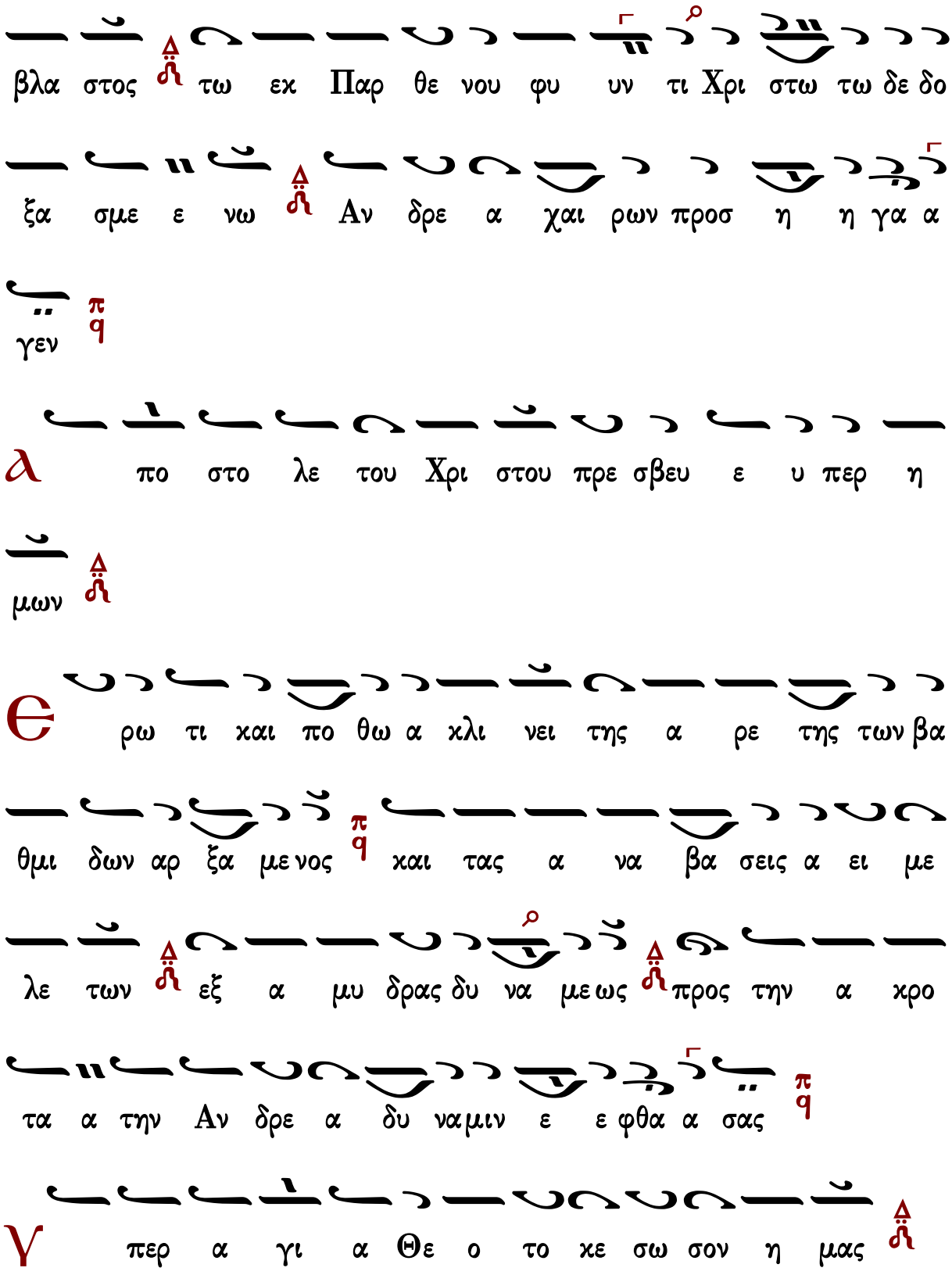
βλα στος τω εκ Παρ θε νου φυ υν τι Χρι στω τω δε δο
ξα σμε ε νω Αν δρε α χαι ρων προσ η η γα α
γεν
α πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η
μων
θ ρω τι χαι πο θω α χλι νει της α ρε της των βα
θμι δων αρ ξα με νος χαι τας α να βα σεις α ει με
λε των εξ α μυ δρας δυ να με ως προς την α χρο
τα α την Αν δρε α δυ να μιν ε ε φθα α σας
γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

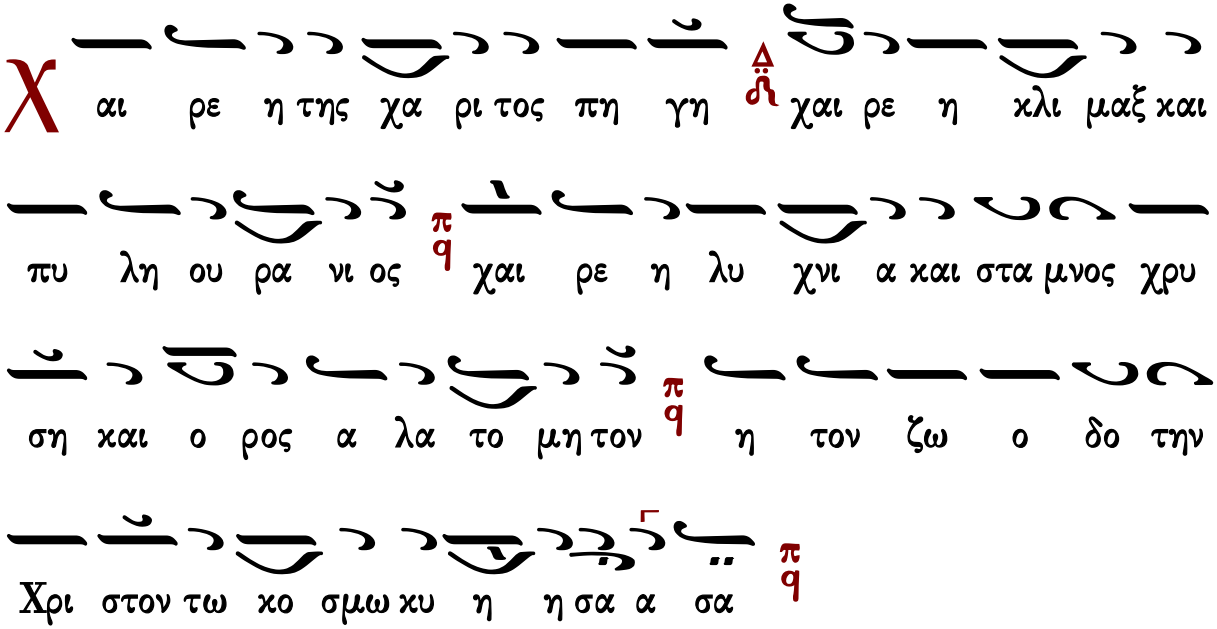

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ α΄

Ὁ διὰ στύλου πυρὸς ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθών, Ἀνδρέα πολυύμνητε· σὺ ἐζώγρησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς πίστεως στῦλος, ἡ ἕδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, σαγήνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη, φῦλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἑνοειδής, ἁπλὴ ἀμέριστος, συνάπτω δὲ αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς προμήτορος, ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος ⸗ **Πα**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.355/2693*

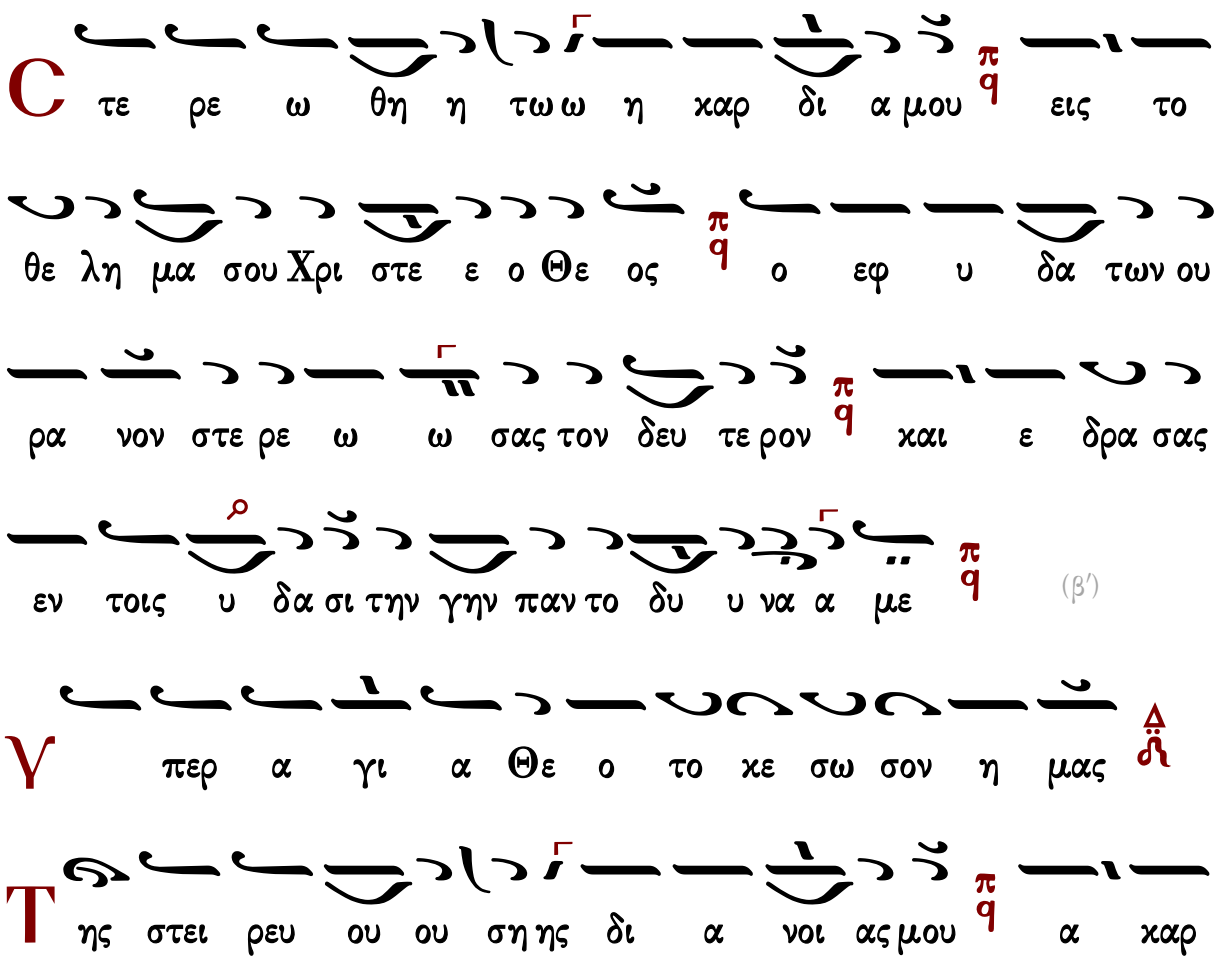

πι αν πα σαν α πε ε λα α σον π/q και χαρ πο φο ρον α

ρε ταις την ψυ χη ην μου α να δει ξον π/q παν α γι α Θε

ο το ο κε των πι στων η βο η η θει ει α π/q

Y περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας Δ

P υ σαι με πα α ση ης κα τα κρι σε ως π/q και πολ λων

σκαν δα λων του ο ο φε ε ως π/q του αι ω νι ζον τος

πυ ρος και του σκο ο τους παν α μω με π/q η το φως α

πο κυ η σα σα η μιν το α νε ε σπε ε ρον π/q

Y περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας Δ

T ο α πα ραι αι τη η τον κρι τη ρι ον π/q και το πυρ

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ γ΄

Ὁ μόνος εἰδὼς

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.356/2694*

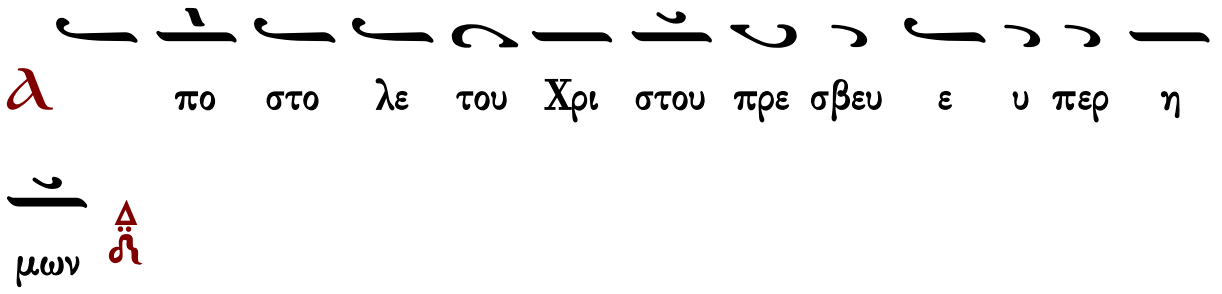
λ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η
μων

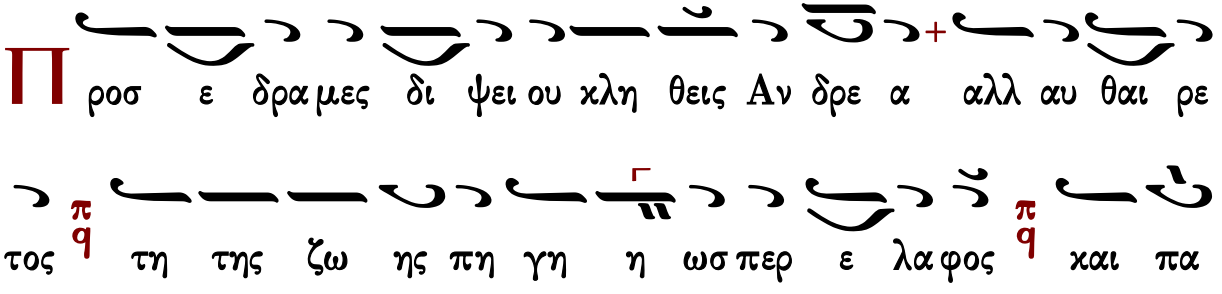
Π ροσ ε δρα μες δι ψει ου χλη θεις Αν δρε α αλλ αυ θαι ρε
τος τη της ζω ης πη γη η ωσ περ ε λα φος και πα
σι ταυ την ευ ρων ε κη ρυ ξας και πι ων ε πο τι σας α
φθαρ σι ας να μα τα κε χμη χο τα τω δι ψει τα πε
ε ρα α τα

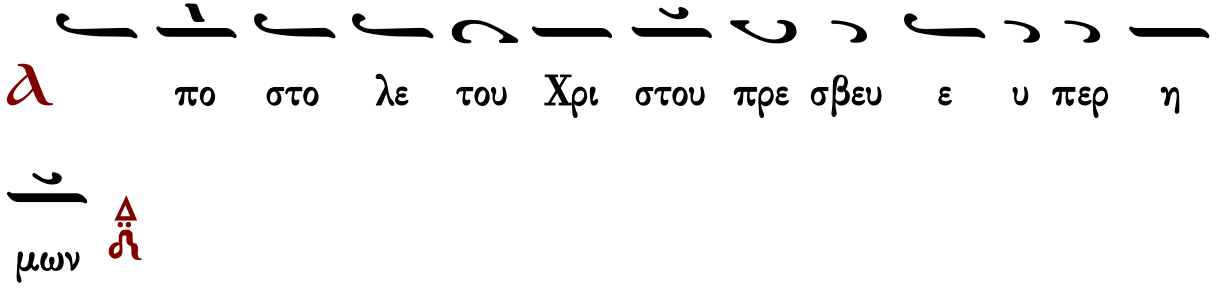
λ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η
μων

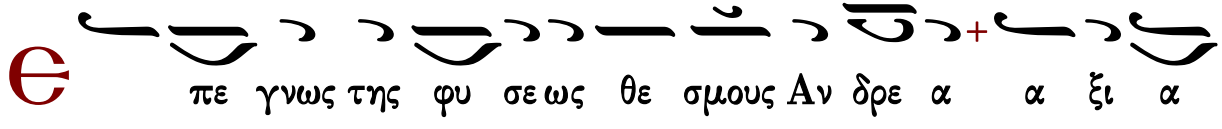
Θ πε γνως της φυ σε ως θε σμους Αν δρε α α ξι α

γα στε π/q και χοι νω νον τον συγ γο νον ει λη φας π/q βο ων ευ

ρη κα μεν τον πο θου με νον Δ/ϯ και ο δο ποι η σαν

τι της σαρ κος την γεν νη σιν Δ/ϯ κα θη γη σω την γνω σιν του

Πνε ευ μα α τος π/q

α πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η

μων Δ/ϯ

Ca γη νη του λο ο γου εκ βυ θου α πα της ε σα γη

νευ σας π/q τους λο γι κους ι χθυ υ ας α πο στο λε π/q και

τη τρα πε ζη Χρι στου ο ψω νι ον κα θα ρον προσ η γα

γες Δ/ϯ λαμ πρυν θεν τας χα ρι τι του φα νεν τος σαρ κος

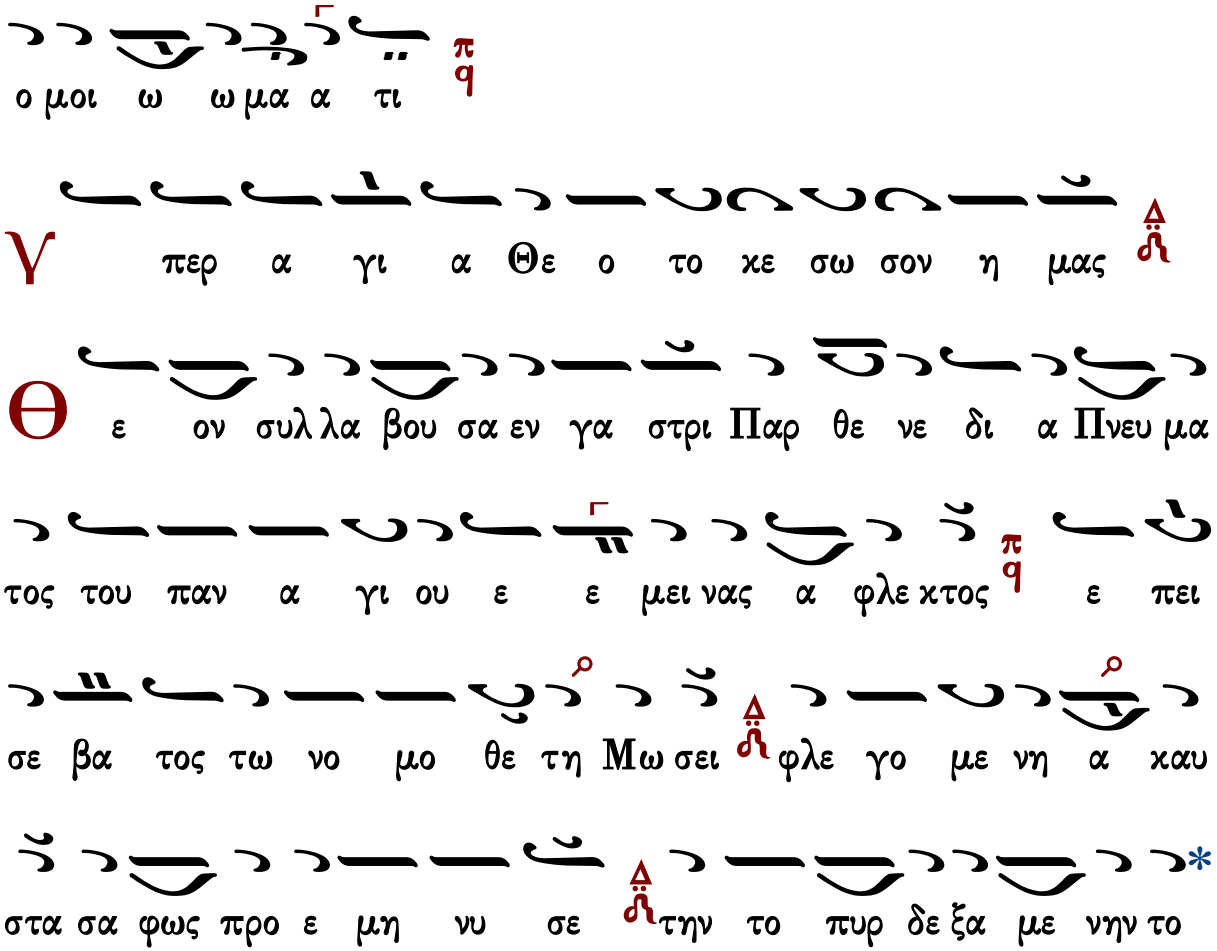

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ γ΄

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου

ἦχος α΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγῳ καλοῦντι· δεῦρ᾽ ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι᾽ ὕδατος Πνεύματι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεύρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν πολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἄναρχον ἄκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται, σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἁγνὴ διαμένουσα.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.357/2695*

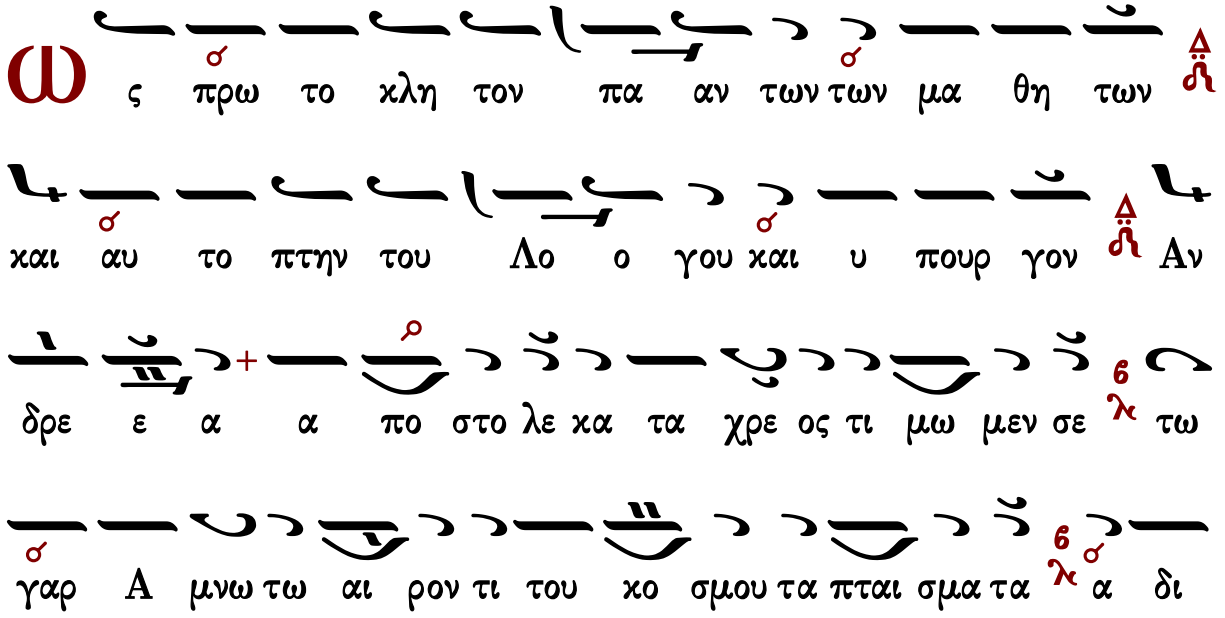

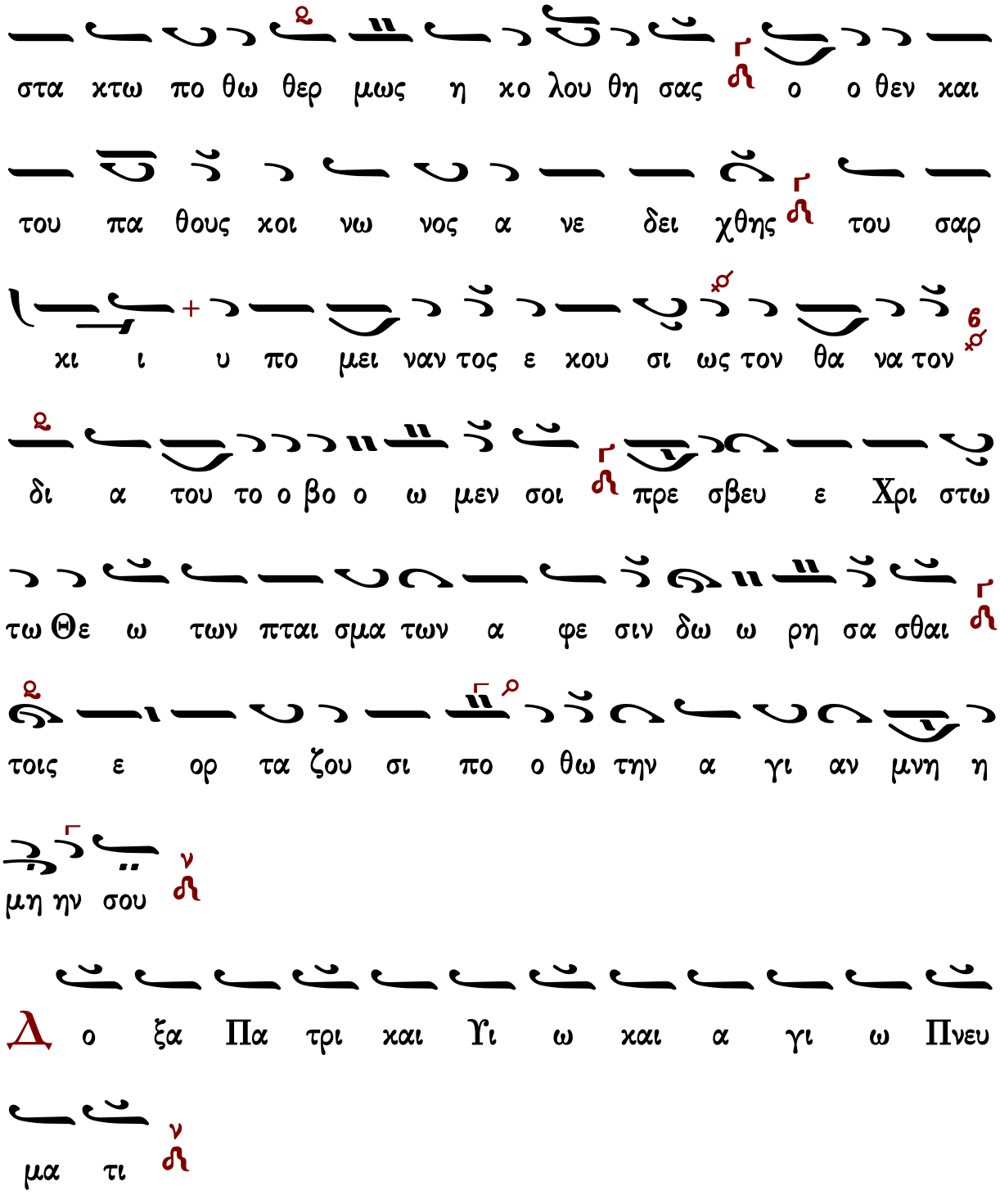
στα κτω πο θω θερ μως η κο λου θη σας ο ο θεν και
του πα θους κοι νω νος α νε δει χθης του σαρ
κι ι υ πο μει ναν τος ε κου σι ως τον θα να τον
δι α του το ο βο ο ω μεν σοι πρε σβευ ε Χρι στω
τω Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι
τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω την α γι αν μνη η
μη ην σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Τ ων ει δω λων τα θρα α σηκα τα βα λων του

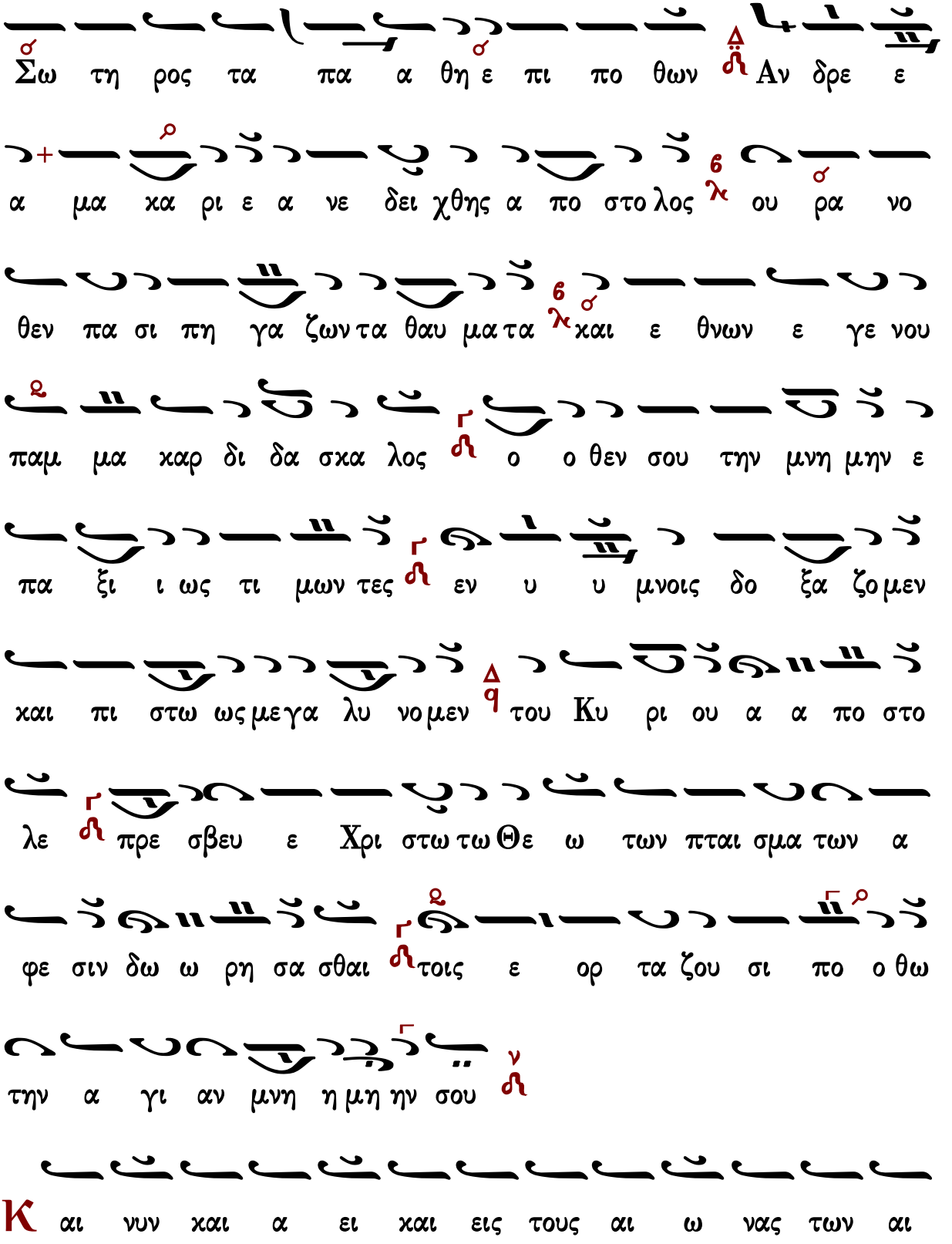
Σω τη ρος τα πα α θη ε πι πο θων Αν δρε ε
α μα κα ρι ε α νε δει χθης α πο στο λος ου ρα νο
θεν πα σι πη γα ζων τα θαυ μα τα και ε θνων ε γε νου
παμ μα καρ δι δα σκα λος ο ο θεν σου την μνη μην ε
πα ξι ι ως τι μων τες εν υ υ μνοις δο ξα ζο μεν
και πι στω ως με γα λυ νο μεν του Κυ ρι ου α α πο στο
λε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των πται σμα των α
φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω
την α γι αν μνη η μη ην σου
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι ι μορ φε του Θε ου

χαι ρε Κο ρη κα θε ε δρα βα σι λι κη χλι ι

νη προ φυ ρο στρω τε χρυ σο πορ φυ ρε θα λα με χλα μυς α

λουρ γο χρο ε τι μαλ φε στα τον τε με νος α στρα πη

φο ρον αρ μα λυ χνι α πο λυ φω τε χαι αι ρε Θε

ο το κε δω δε κα α τει χε πο λις και πυ υ λη χρυ

ση λα τε και πα στα ας α γλα ο μορ φε α γλα ο χρυ σε

τρα πε ζα θε ο κο σμη το ον σκη νω μα χαι ρε

εν δο ξε νυμ φη η λι ο στα λα κτε χαι ρε μο νη ψυ

Καταβασίαι τῶν Χριστουγέννων

σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⸗ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.248#

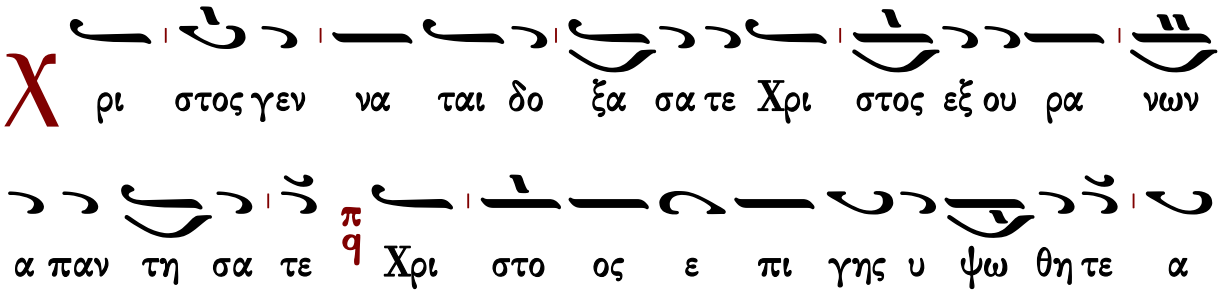

ᾠδὴ γ΄

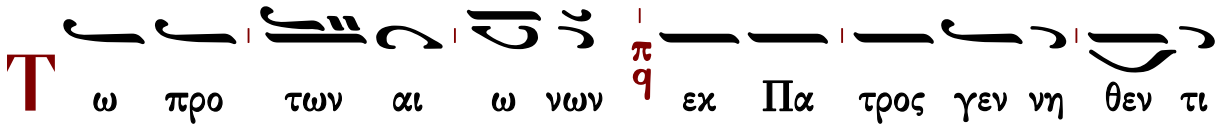

αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε νου

σαρ κω θεν τι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο

η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων

χορὸς α΄ α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ᾠδὴ δ΄

Ρ α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της

Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους

ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες σαρ

κω θεις εξ α πειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος

δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε ᾠδὴ ε΄

Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τη η ηρ οι κτιρ μων της

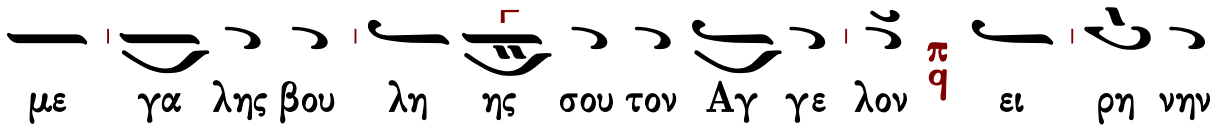
με γα λης βου λη ης σου τον Αγ γε λον π q ει ρη νην

πα ρε χο με νον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο

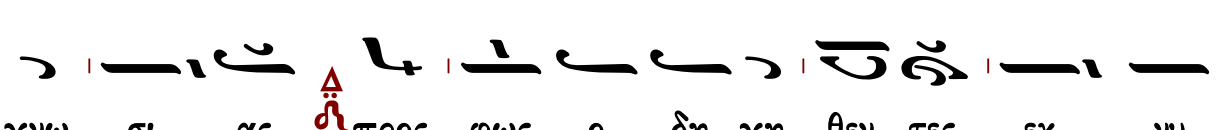
γνω σι ας Δ π προς φως ο δη γη θεν τες εκ νυ

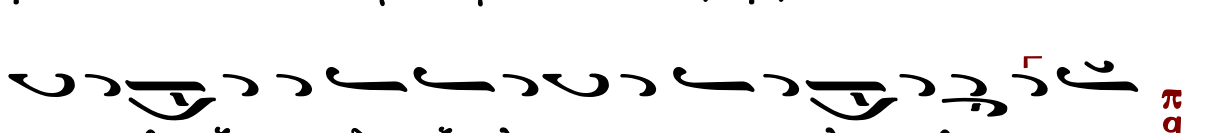
κτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε π q

ᾠδὴ ς′

C πλαγ χνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε να λι ος

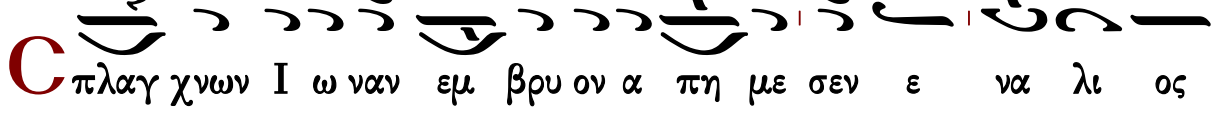
θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε νω δε ε νοι

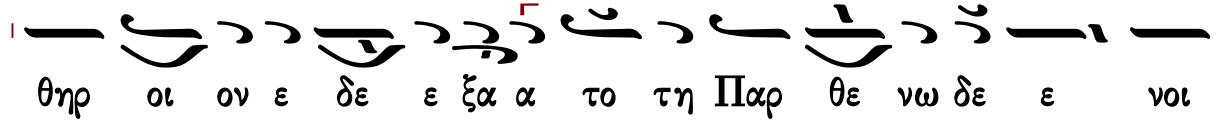
κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βων π q δι ε λη λυ θε

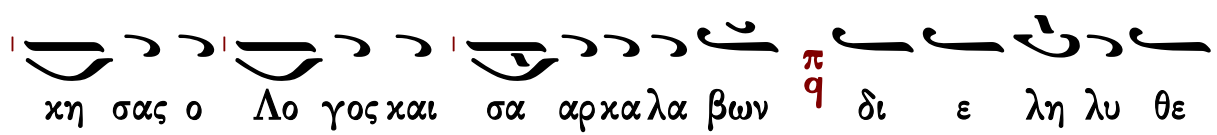
φυ λα ξας α δι α φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη

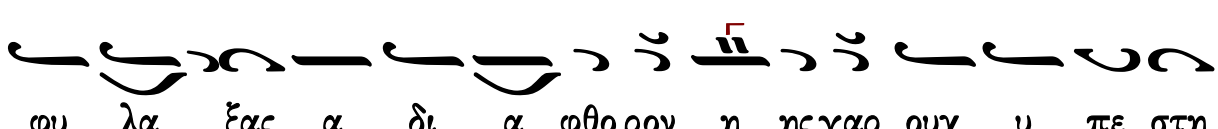
ρευ σε ως την τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον π q

ᾠδὴ ζ′

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε

βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ουκ ε πτο η θησαν αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ε

ρων Θε ος ευ λογη τος ει

ᾠδὴ η΄

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει

κο νι σε κα μι νος τυ υ υ πον ου γαρ ους ε δε ξα το

φλε γει νε ους ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

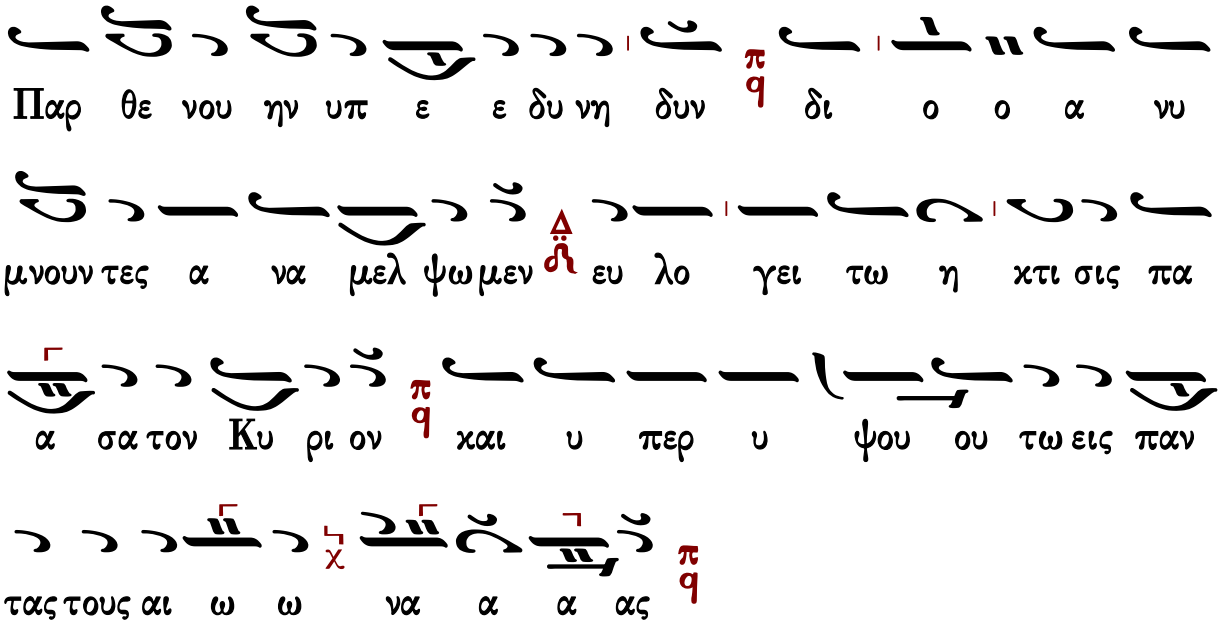

ἀργαὶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.7*

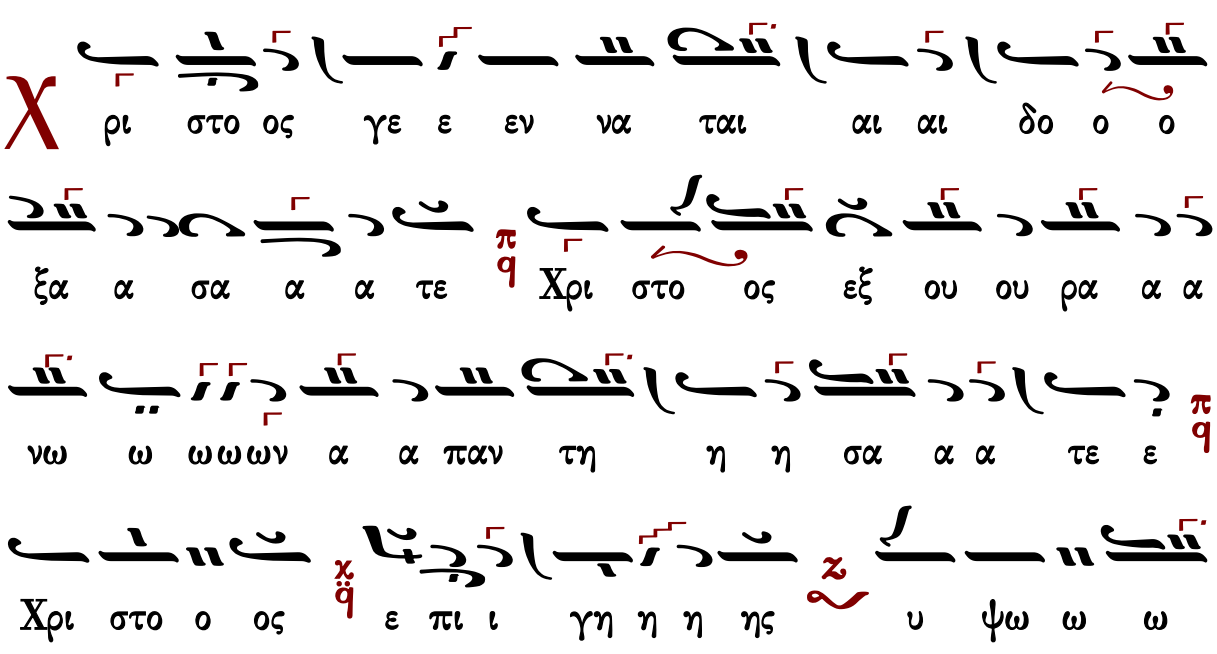

ω ω θη η η η η τε α σα α α α α τε ε τω

ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η χαι αι

εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η σα

τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο

ξα α α α σται

ᾠδὴ γ′

T ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ πα προ

ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ

στω ως υι υι υι ω και επ ε σχα α των ε εκ

παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ κω θε εν τι ι α

α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο α

νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α α γι ο

ος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ᾠδὴ δ΄

Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α

αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι

στε εκ της Παρ θε ε νου α αν ε ε βλα στη η σας

εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα α

σε ε ε ο ος ηλ θε σαρ κω ω θει εις εξ α α α πει

ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε ε

ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ᾠδὴ ε΄
Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα τη
η η η ηρ οι οι χτι ιρ μων της με γα α
λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ γε ε
λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε
στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο ο γνω
σι ι ι ι ι ας προς φω ω ω ως ο ο δη η
γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε
ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α α α
αν θρω ω ω ω πε
ᾠδὴ ς΄

C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν π q εμ
βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν π q ε να α α λι ι
ο ος θηρ Δ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα
α α το ο π q τη Παρ θε νω ω δε π q εν οι κη η
σα ας ο ο ο λο γο ος και αι σα α α α αρ κα
α λα α α βων π q δι ε λη η λυ θε ε φυ λα α α
ξα ας α δι α φθο ο ρον π q η η η ης γα αρ ουχ υ
πε ε στη η ρευ σε ε ως π q την τε κου ου σα αν
κα α α τε σχεν α α πη η η η η μα α α αν
τον π q

ᾠδὴ ζ'

Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α φε

ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α γμα

το ο ος χα α τα α φρο ο νη η η σα α αν

τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην ουκ

ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ ε

εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος ε

ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο των

πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ος ει

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με

εν τον Κυ ρι ι ον

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο

ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει χο ο νι ι

σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ

ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε ους

ως ου δε ε πυρ τη ης θε ο τη η η το ος Παρ

θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ

υ νη η η δυν δι ο ο ο ο αν υ μνου ουν

τες α α να μελ ψω με εν ευ λο γει τω ω η χτι

ι σι ις πα α α α σα α το ον Κυ υ υ ρι

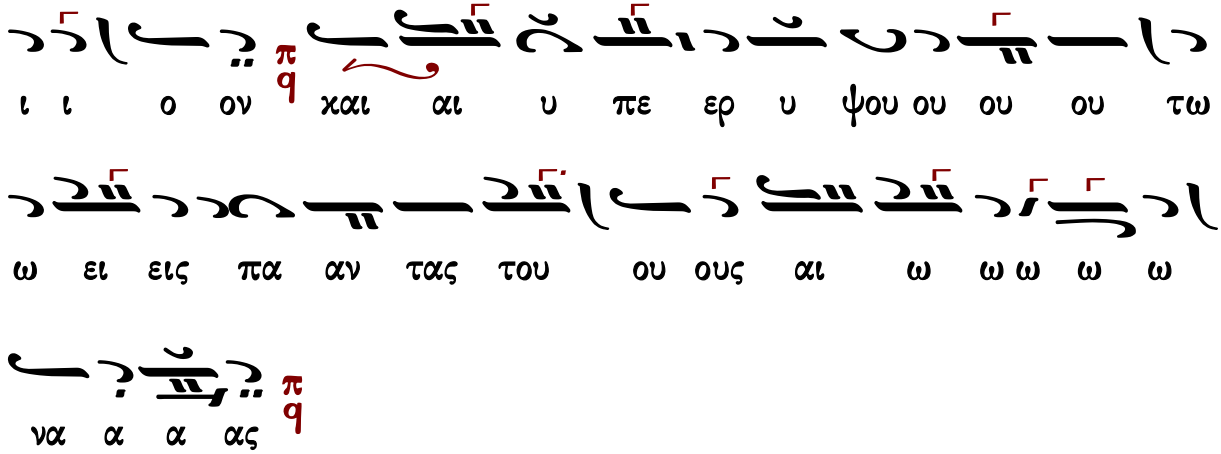

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τιμιωτέρα Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.375/2712*

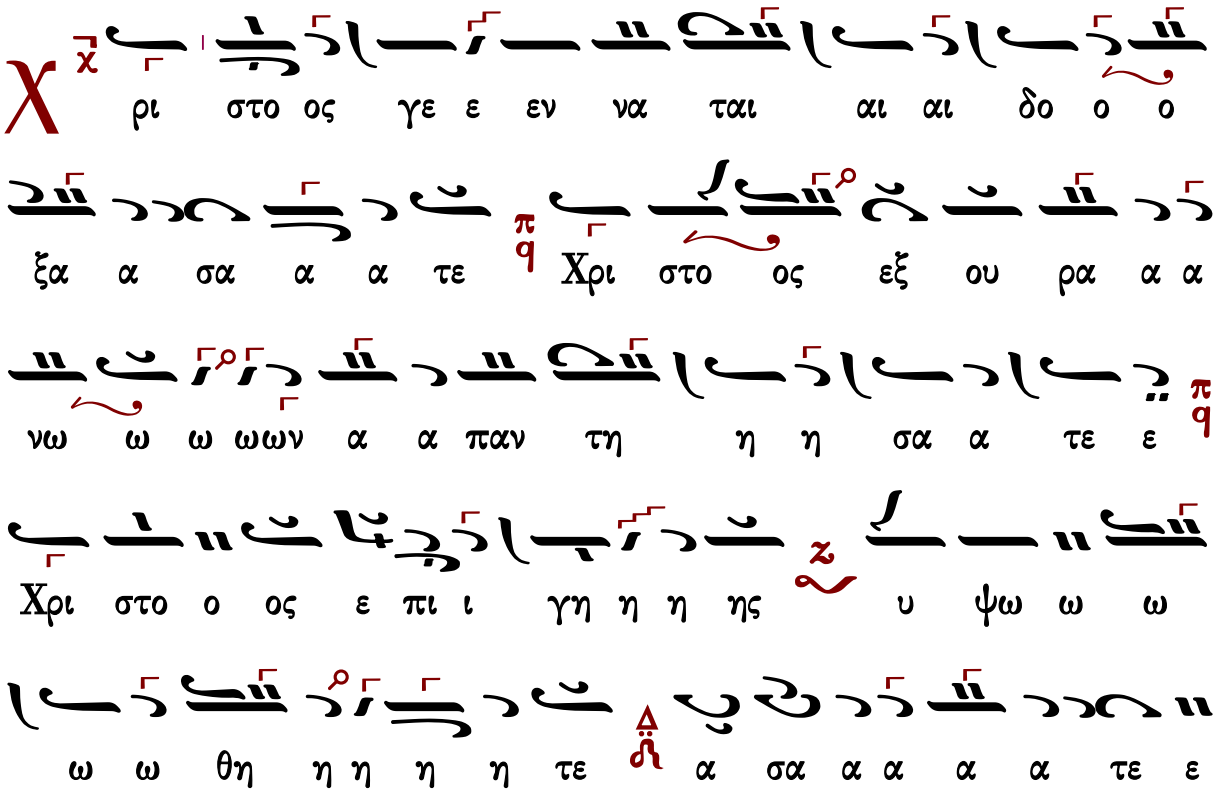

τω ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η
χαι αι εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η
σα τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο
ο ξα α α α σται
ὠδὴ γ΄
Τ ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ Πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ
στω ως Υι υι υι ω και επ ε σχα α των ε εκ
Παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ κω θε εν τι ι
α α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο

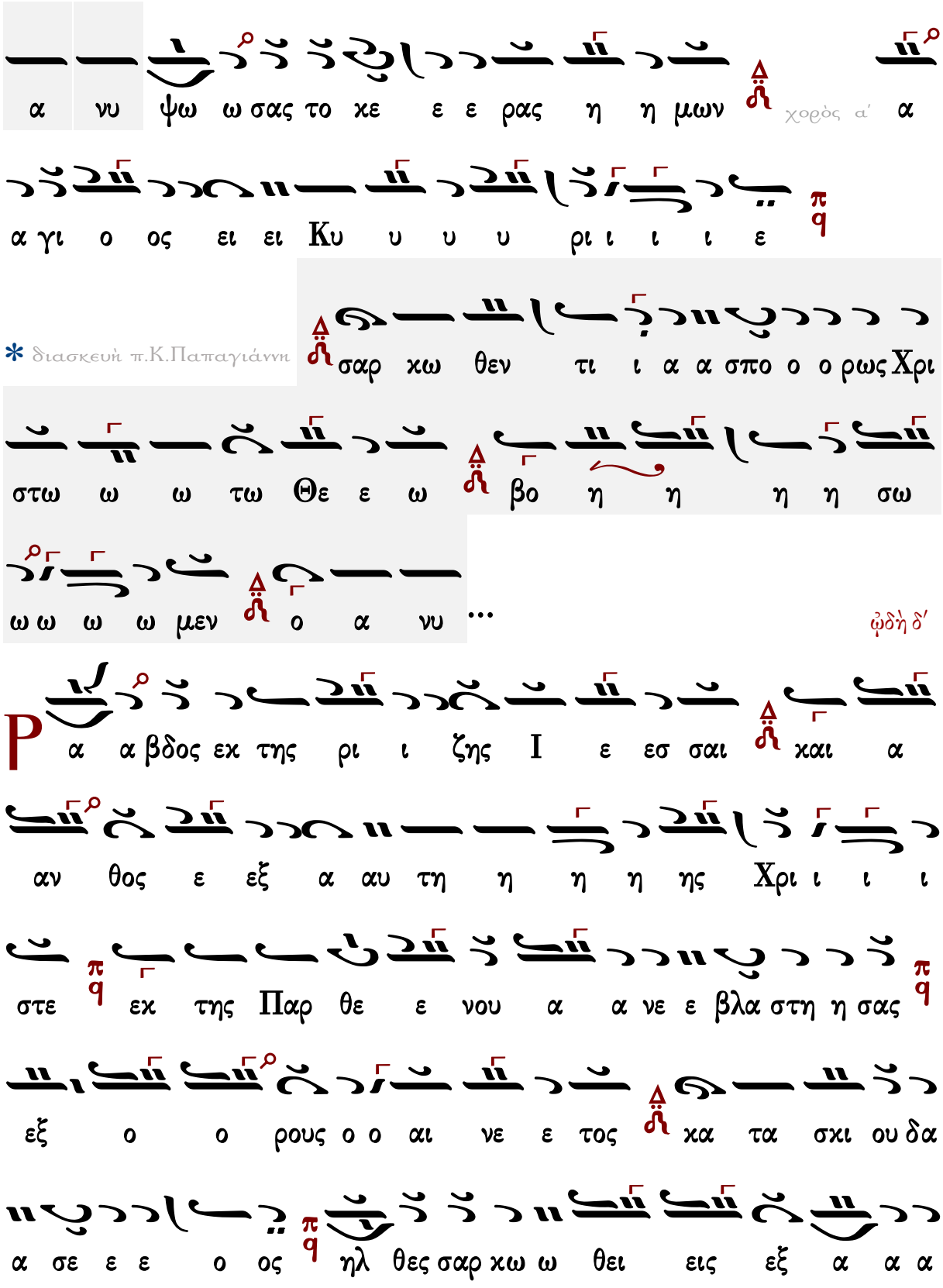
α νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α
α γι ο ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
* διασκευὴ π.Κ.Παπαγιάννη
σαρ κω θεν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι
στω ω ω τω Θε ε ω βο η η η η σω
ω ω ω ω μεν ο α νυ ...
ᾠδὴ δ΄
Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α
αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α α νε ε βλα στη η σας
εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα
α σε ε ε ο ος ηλ θες σαρ κω ω θει εις εξ α α α

πει ει ρα α αν δρου π q ο α α υ λο ος και Θε

ε ος Δ ϯ δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q

ᾠδὴ ε′

Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης π q Πα

τη η η η ηρ οι οι κτι ιρ μων Δ ϯ της με γα

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ

γε ε λο ον π q ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α

πε ε στει ει λας η η μιν π q ο ο θε ε ε εν θε ε ο

ο γνω σι ι ι ι ι ας Δ ϯ προ φω ω ω ως ο ο

δη η γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον

τε ε ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α

α α αν θρω ω ω ω πε

ᾠδὴ ς′

Cπλα α αγ χνω ω ων Ι ι ω ω ω ναν εμ

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν εν α α α λι ι

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι κη η

σα ας ο ο ο Λο γο ος και αι σα α α α αρ

κα α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα

α α ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ

ουχ υ πε ε στη η ρε ευ σε ε ως την τε κου

ου σα αν κα α α τε σχεν α α πη η η η

η μα α α αν τον

ᾠδὴ ζ'

Ο ι παι αι δες εν σε βει ει α συ υ υ υν τρα α

φε ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α

γμα το ο ος κα α τα α φρο ο νη η η σα

α αν τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην

ουκ ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ

ε εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος

ε ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο

των πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο

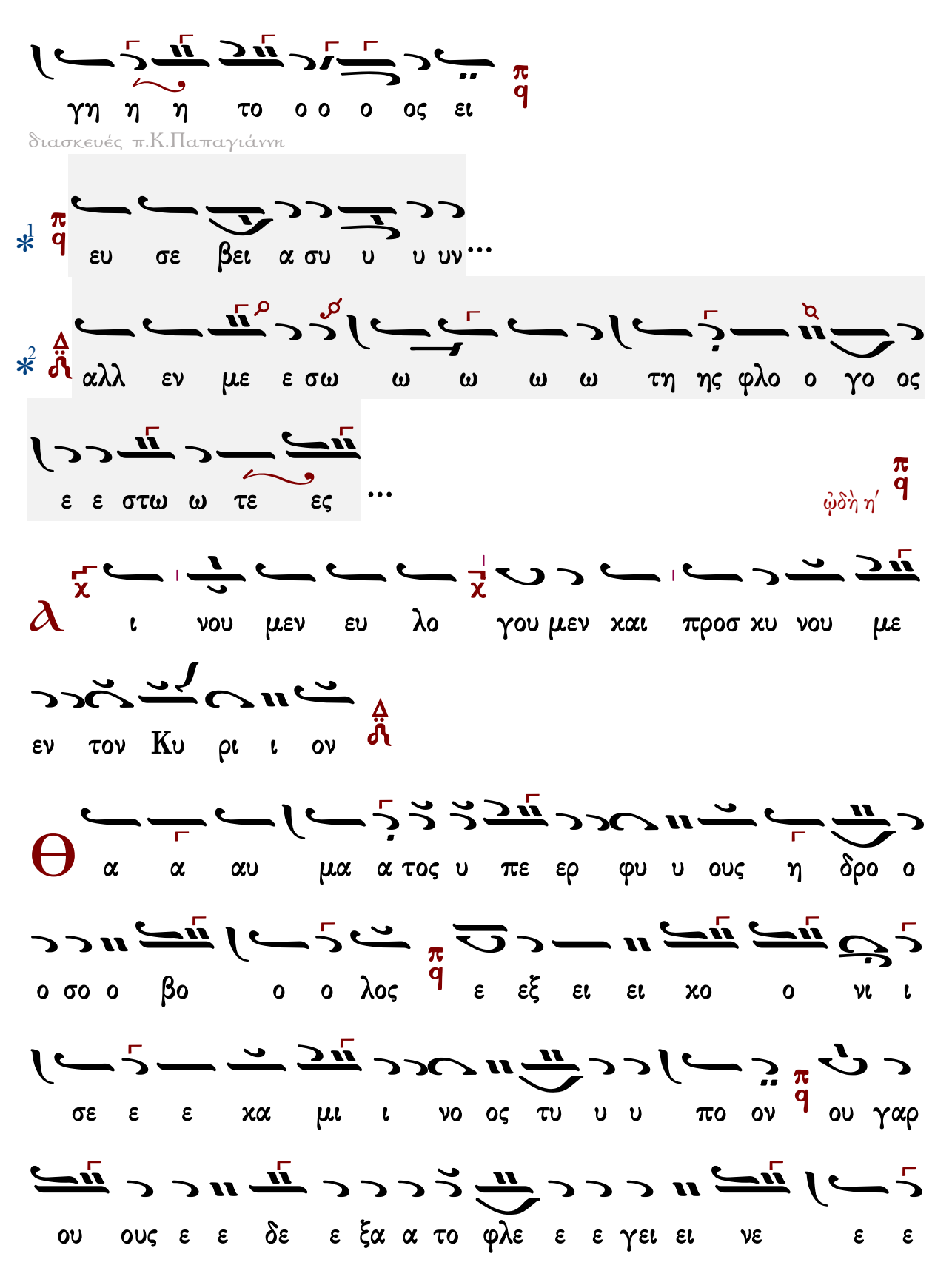
γη η η το ο ο ο ος ει
διασκευές π.Κ.Παπαγιάννη
ευ σε βει α συ υ υ υν...
αλλ εν με ε σω ω ω ω ω τη ης φλο ο γο ος
ε ε στω ω τε ες ...
ὠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει κο ο νι ι
σε ε ε κα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε

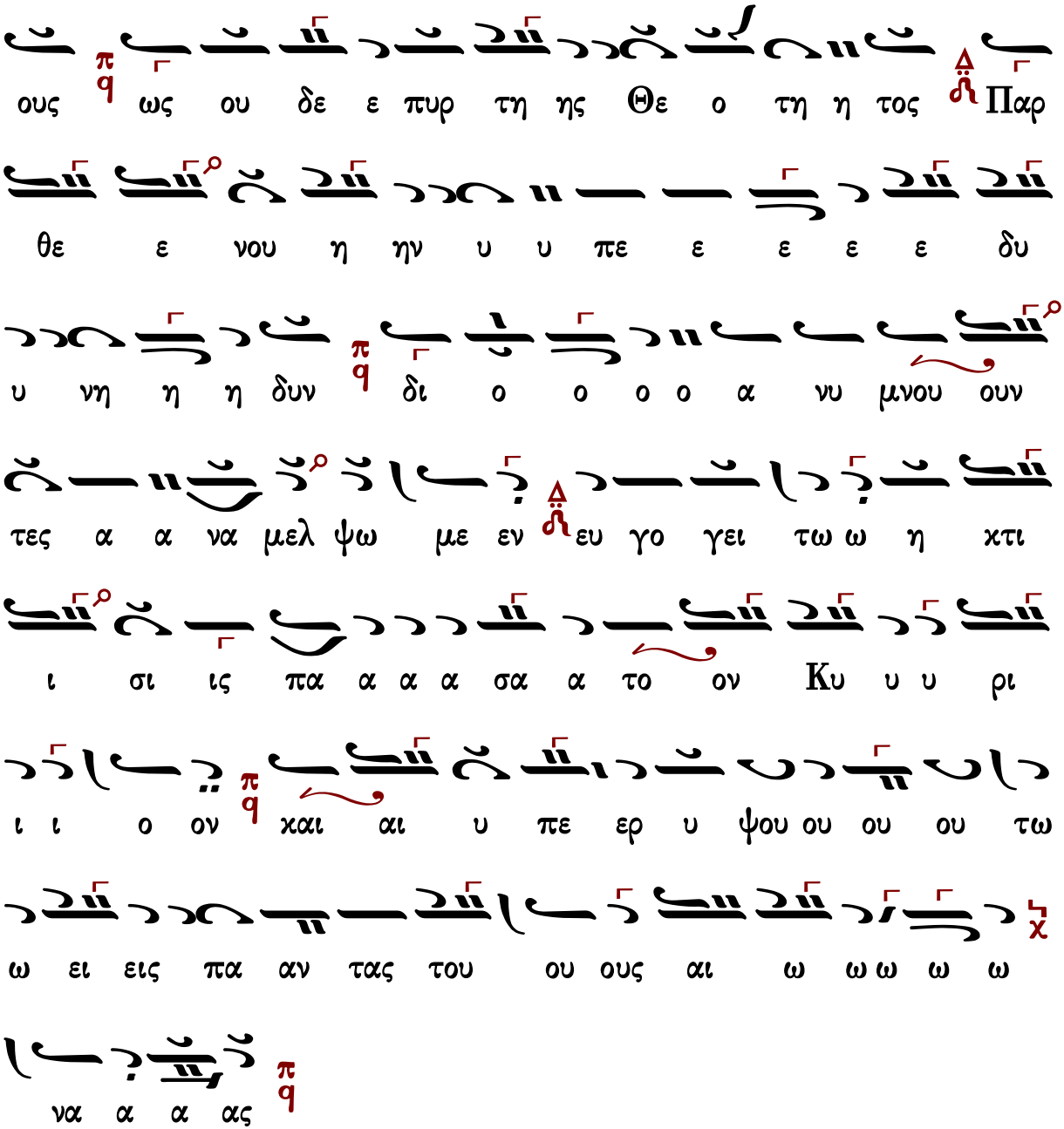

Τιμιωτέρα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501*

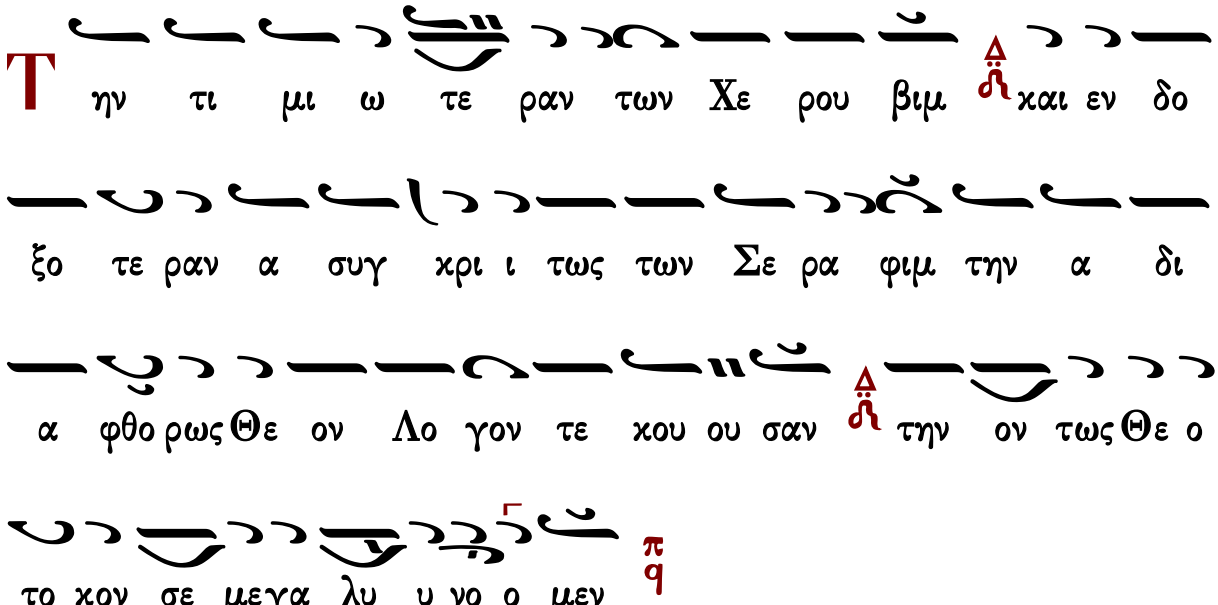

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

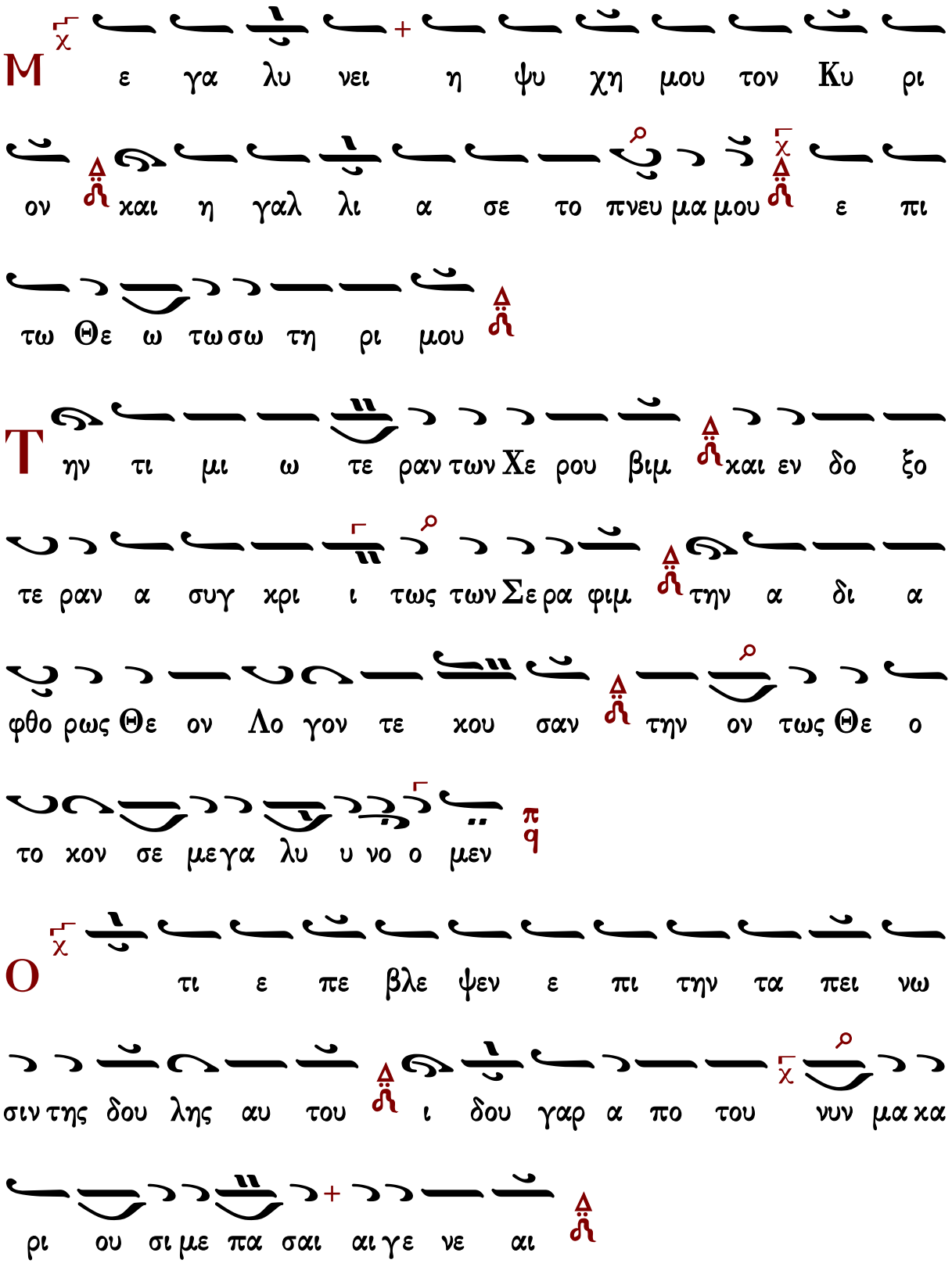
Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι
τω Θε ω τω σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

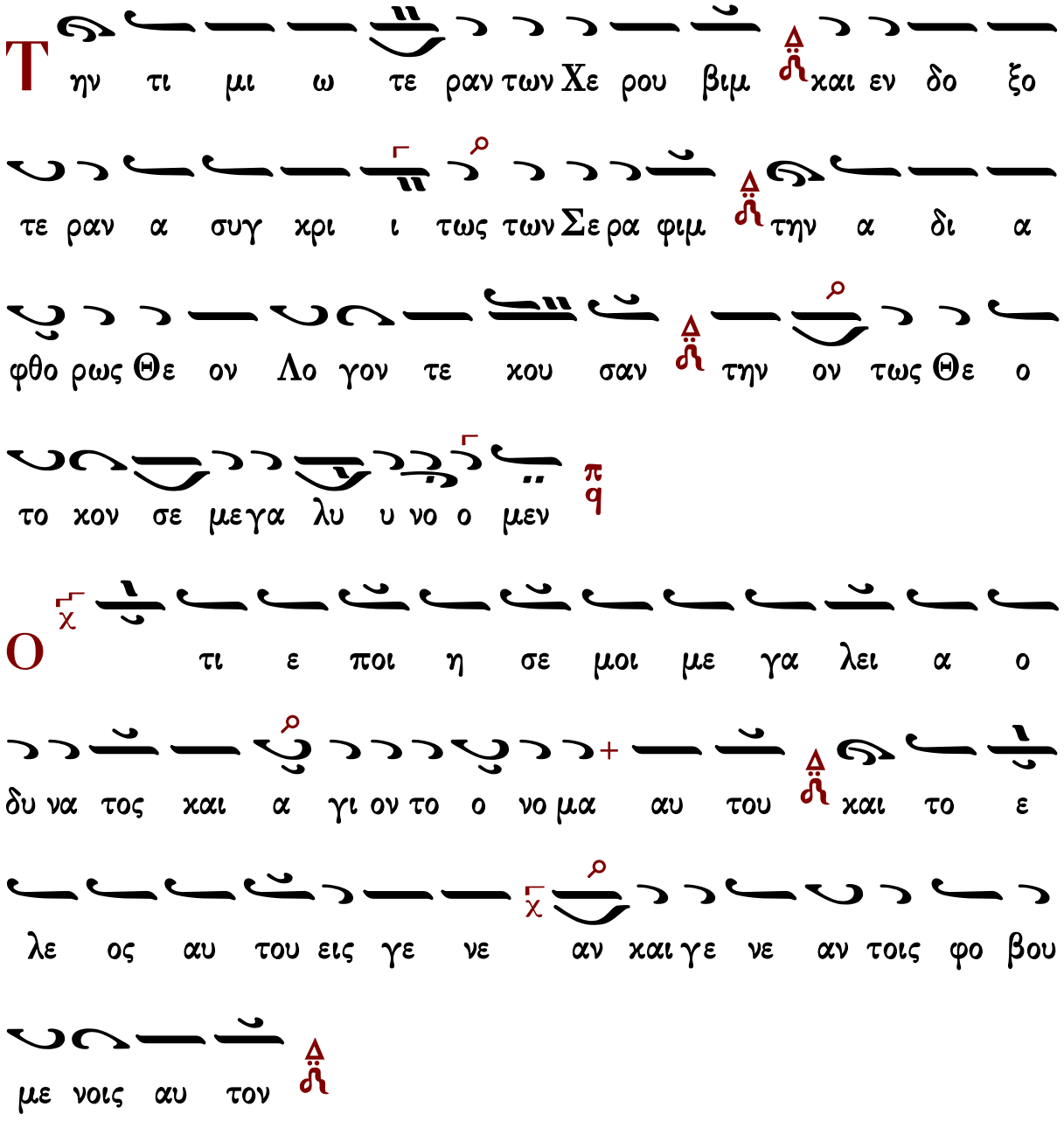
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ον ι αυ

του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και

πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

σύντομος

Ἦχος δι πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.265#

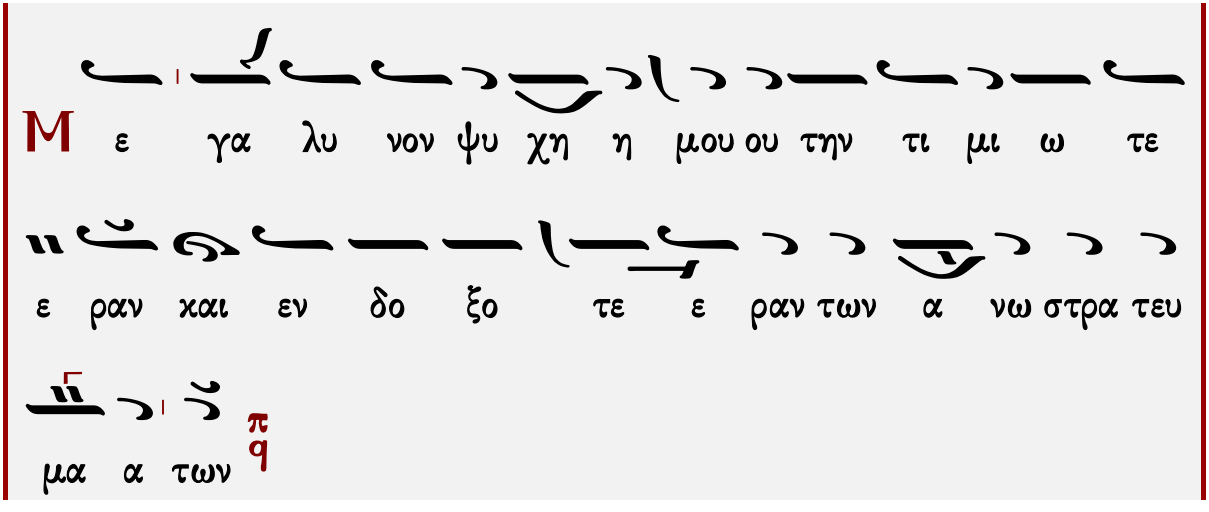

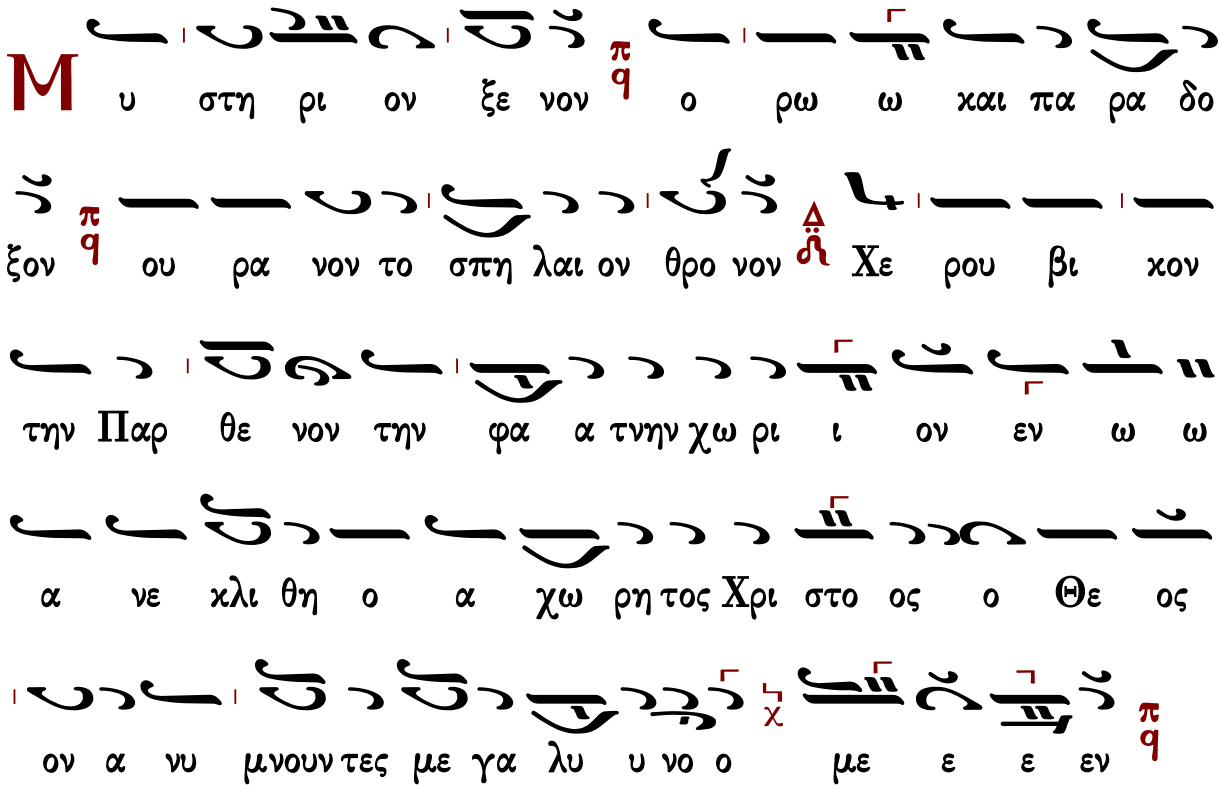

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργὴ

Ἦχος πλ. δ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.15#

α νω στρα α α τευ μα α α α των

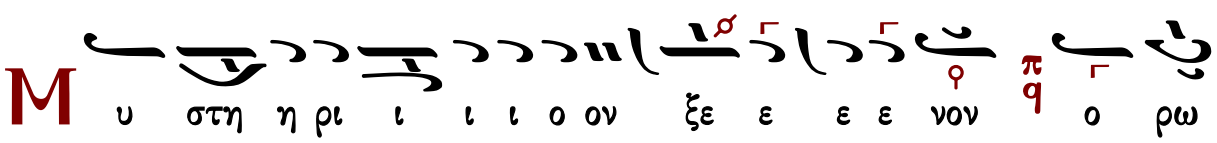
Μ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νον ο ρω

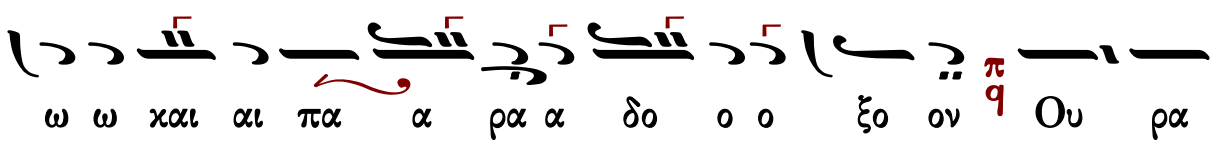
ω ω και αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον Ου ρα

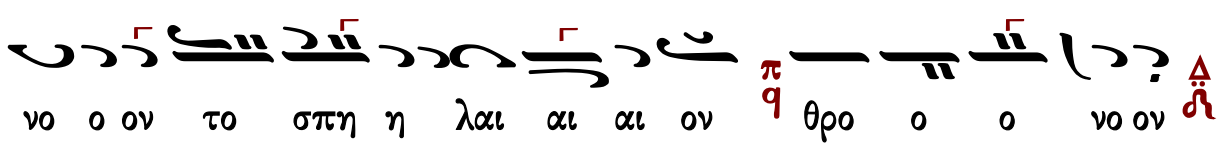
νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο ον

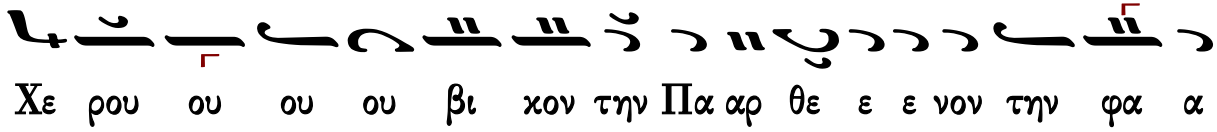
Χε ρου ου ου ου βι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα α

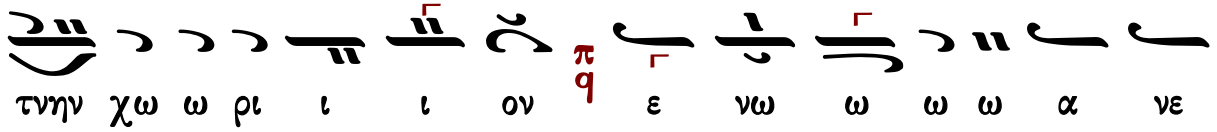
τνην χω ω ρι ι ι ον ε νω ω ω ω α νε

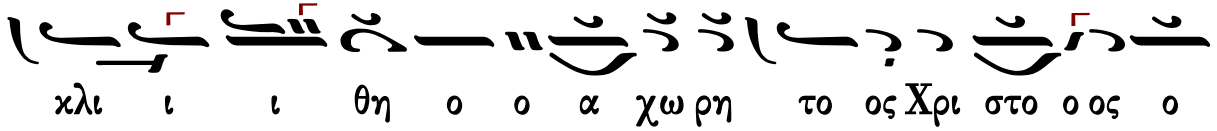
κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος ο

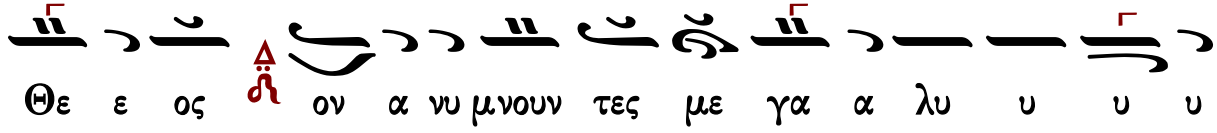
Θε ε ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ υ υ

υ νο ο ο ο μεν με ε ε εν

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.379/2716*

Μ χ ε γα α λυ νο ον ψυ υ υ χη η η μου ου

ου ου τη ην τι μι ι ω ω τε ε ε ρα αν

χαι αι ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν τω ων α α

νω στρα α α τευ μα α α α των

Μ χ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νν ο

ρω ω ω χαι αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον ου

ρα νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο

ον χε ρου ου ου ου βι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα

α τνην χω ω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε

Ἐξαποστειλάρια

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.363/2701*

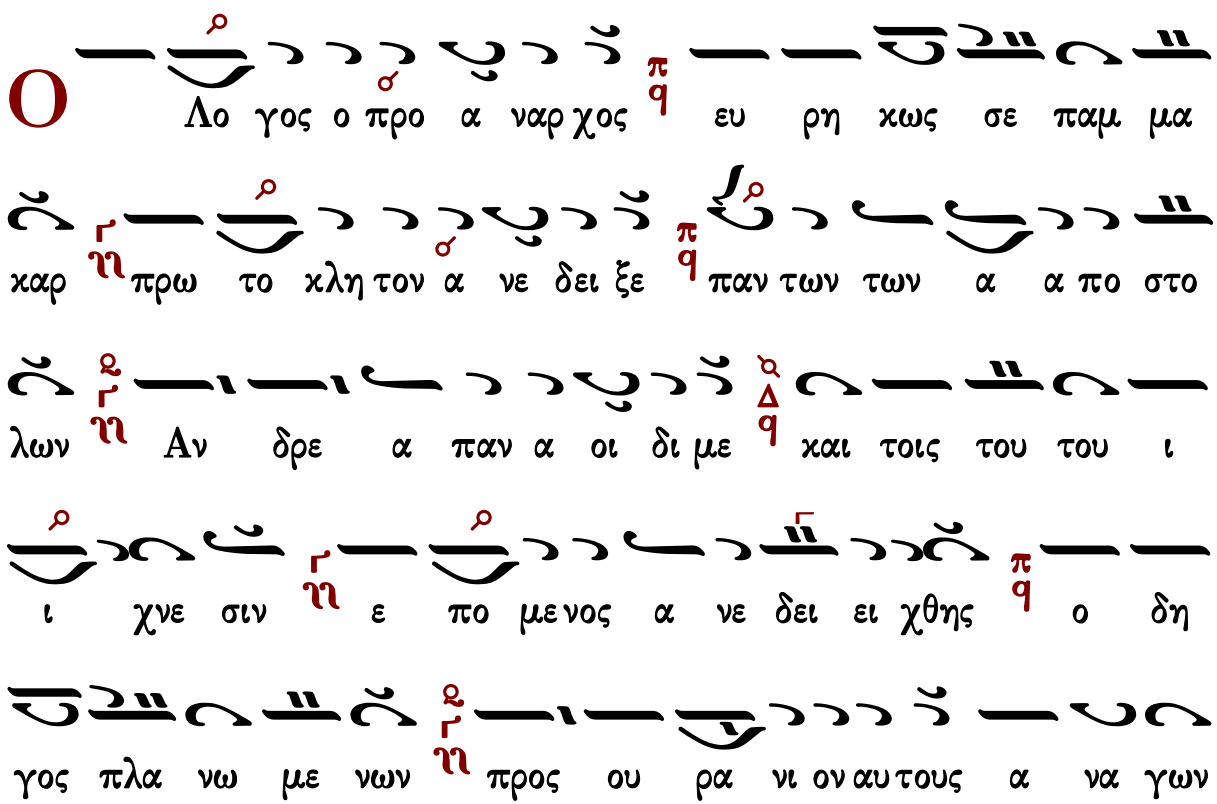

Ἑξαποστειλάριον ἕτερον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.363/2701*

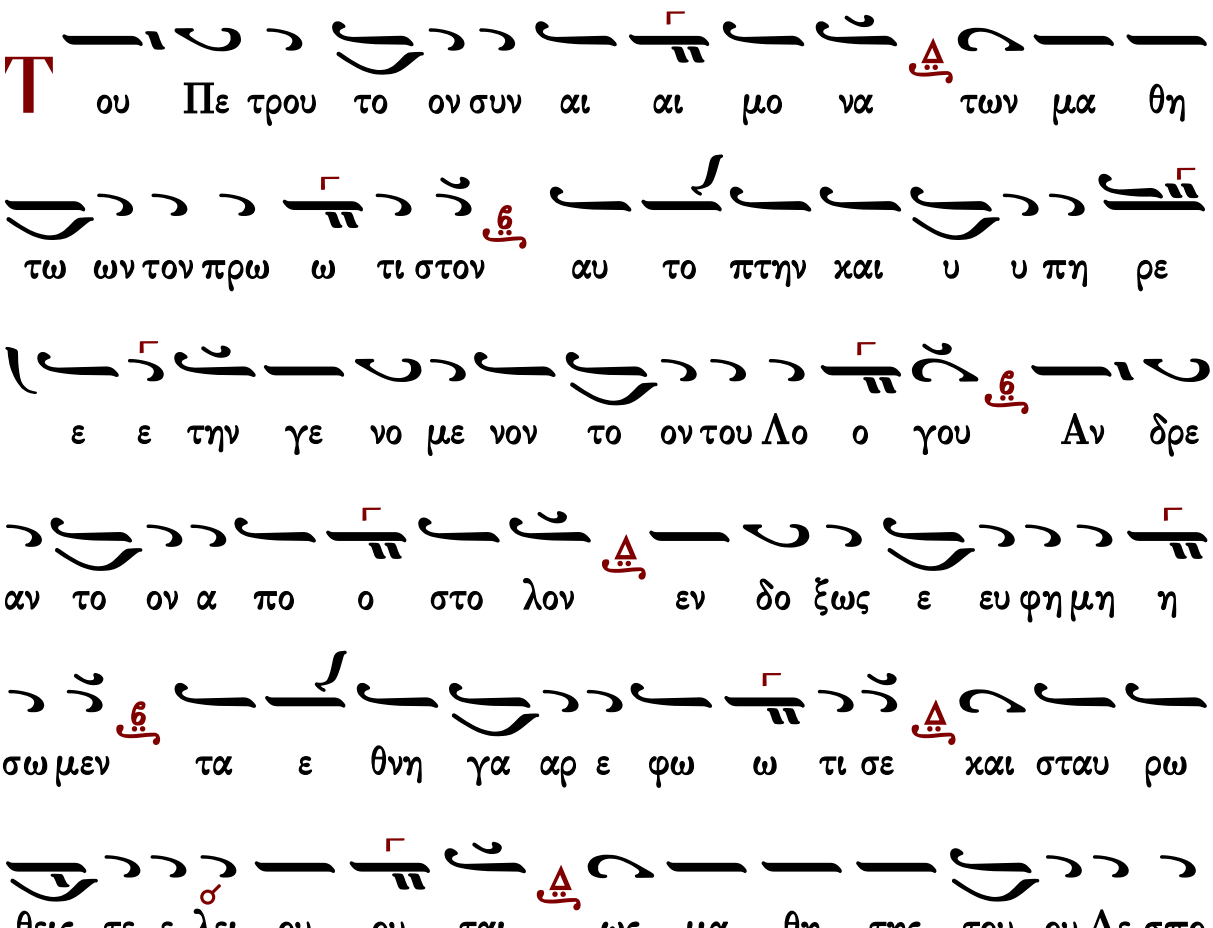

Θεοτοχίον

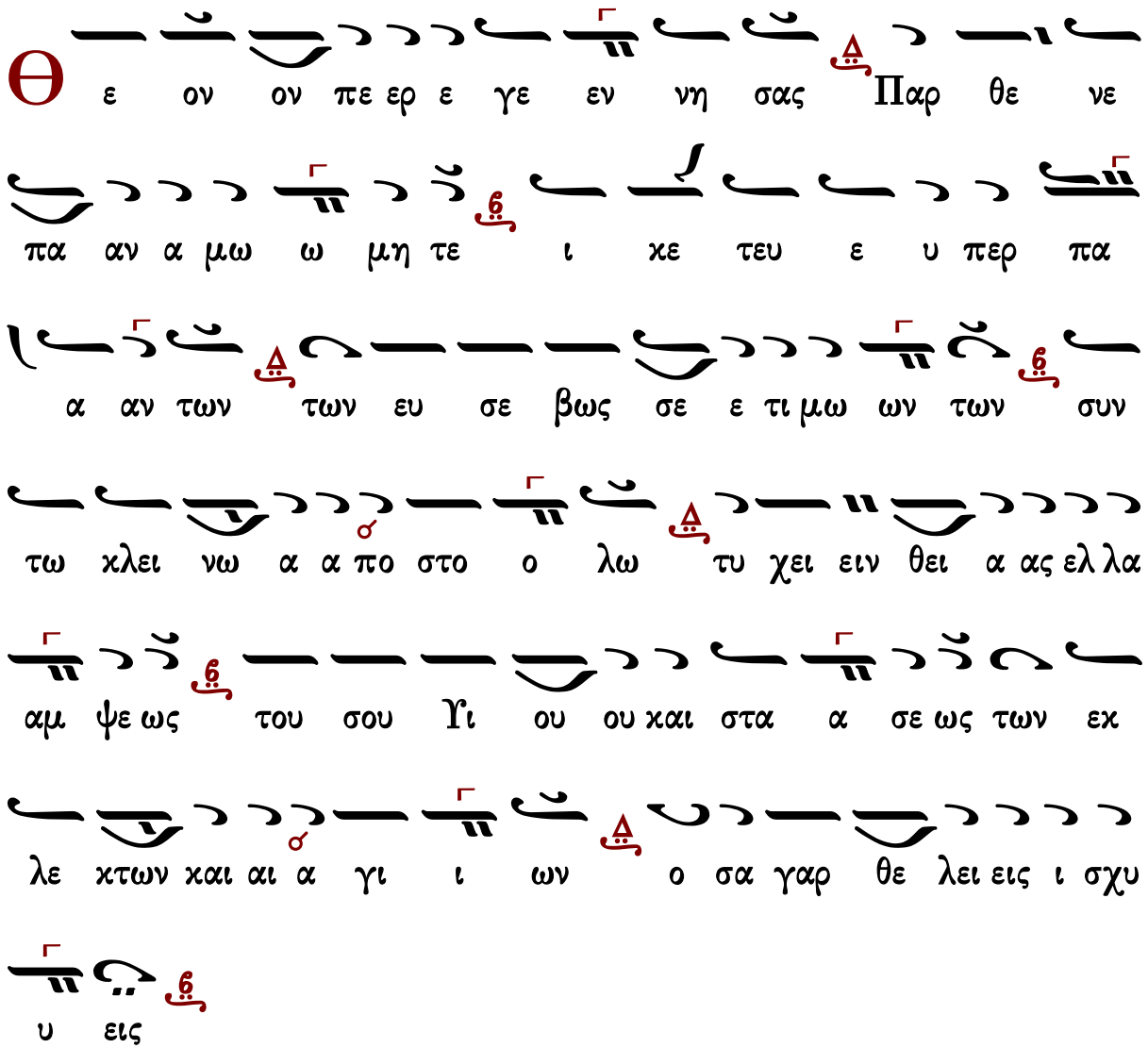

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

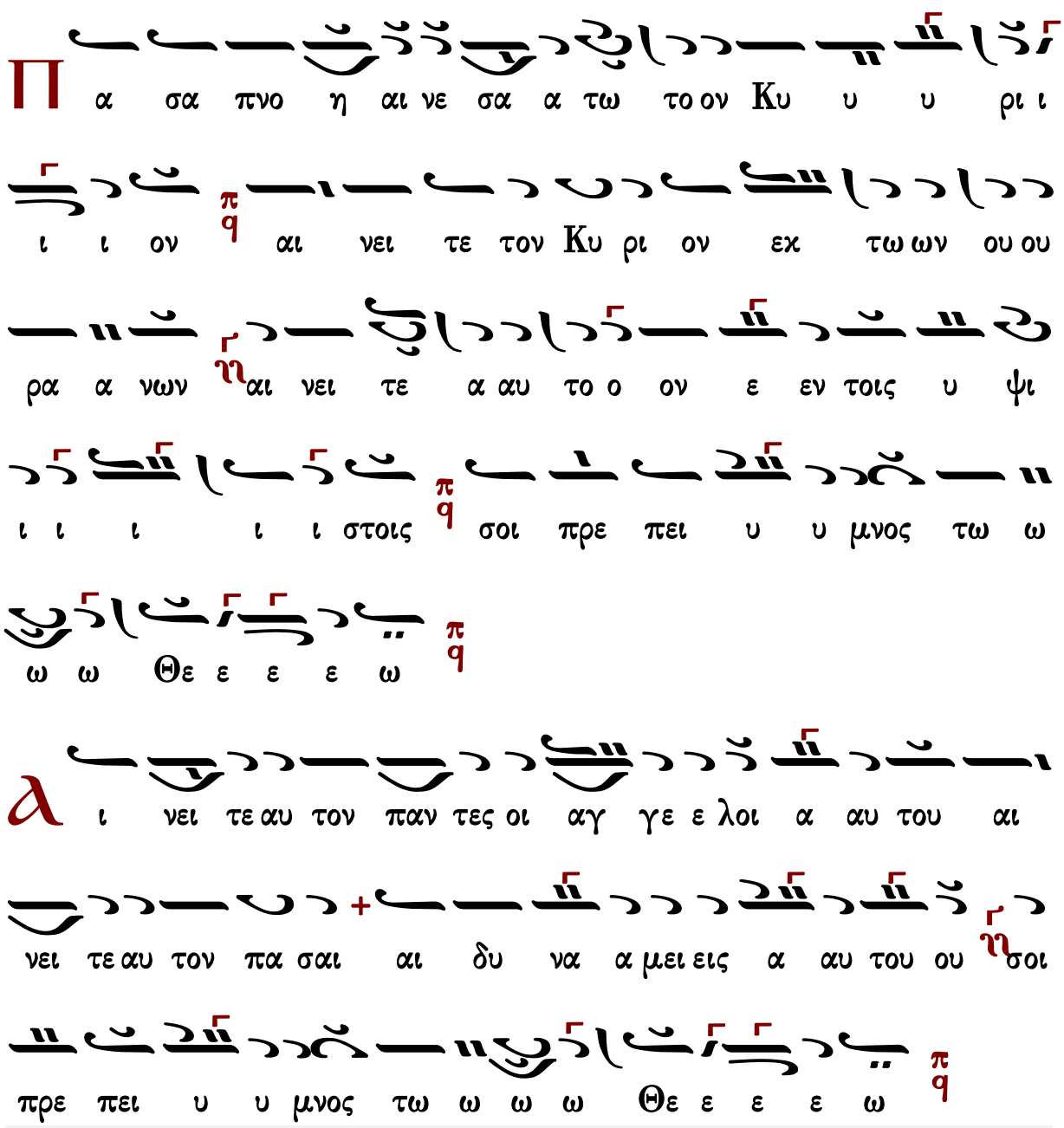

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.523*

Π
α α α α α α α α σα α α πνο η η η
η η η η η αι νε σα α α α α α α
τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ον αι νει ει ΙΙει ει ει ει τε
το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ΙΙι ι ι ι ον
εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα
νω ω ω ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει τε
ε ε αυ το ο ο ο ο ο ον εν τοι ιο
ιο ιο ιο ιοις υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι
στοι ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιοις σοι ιο πρε ε ε

ω ω υ υ μνος τω ε ε πει σοι πρε ε ε ιε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε Θε ε ω ω ω ω ω ω ω ω
ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω
π
q
α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ
το ο ο ο ο ο ο ο ον π
q
πα α α α α α αν
τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε ιε ε ε ε
λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου
ου ου ου π
q
αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε
αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον π
q
πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε

ε ε ε με ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω ω ω ω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

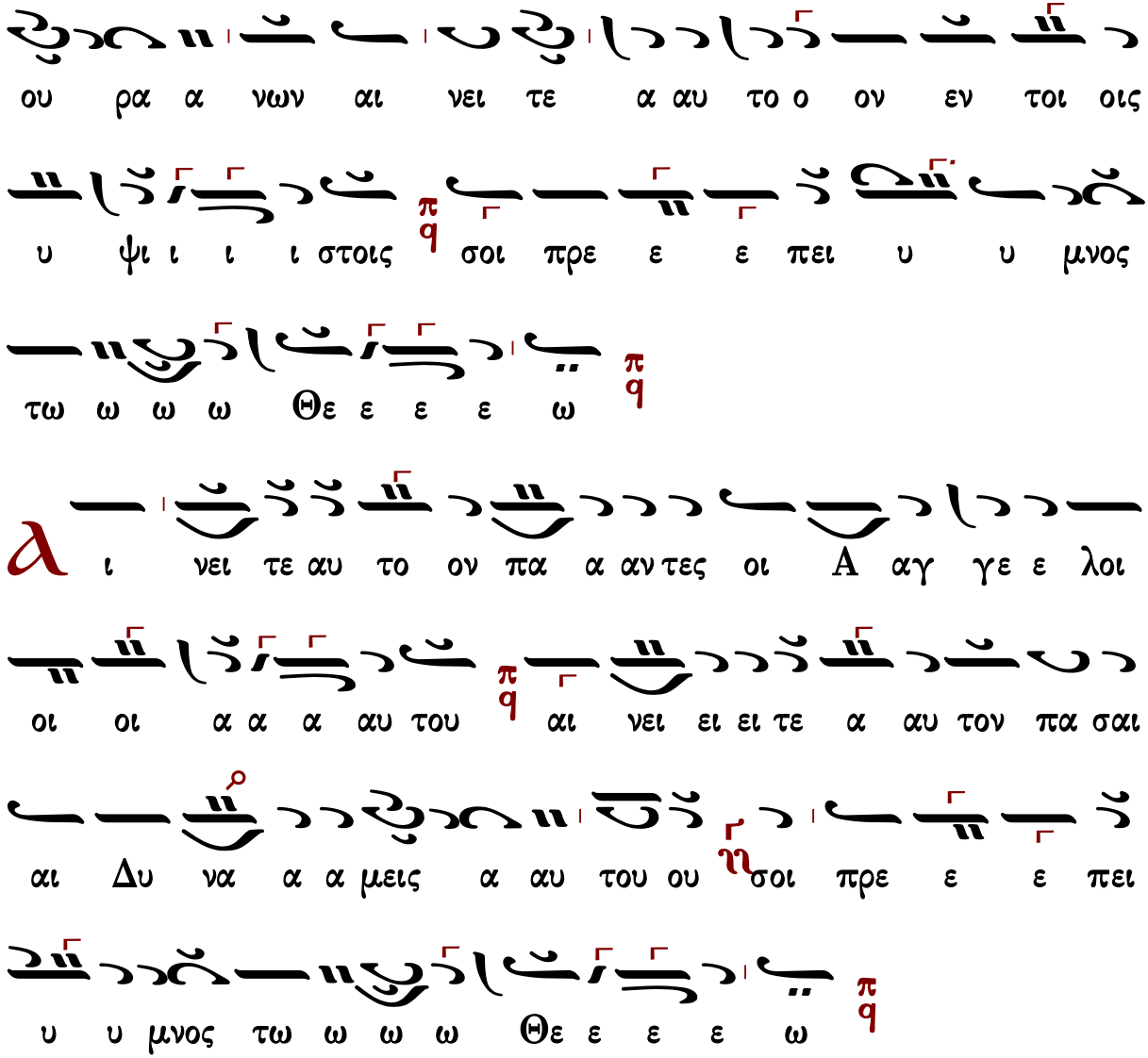

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.18*

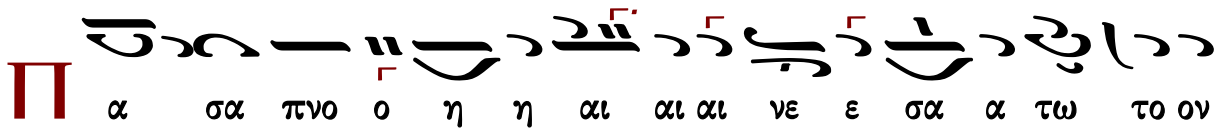

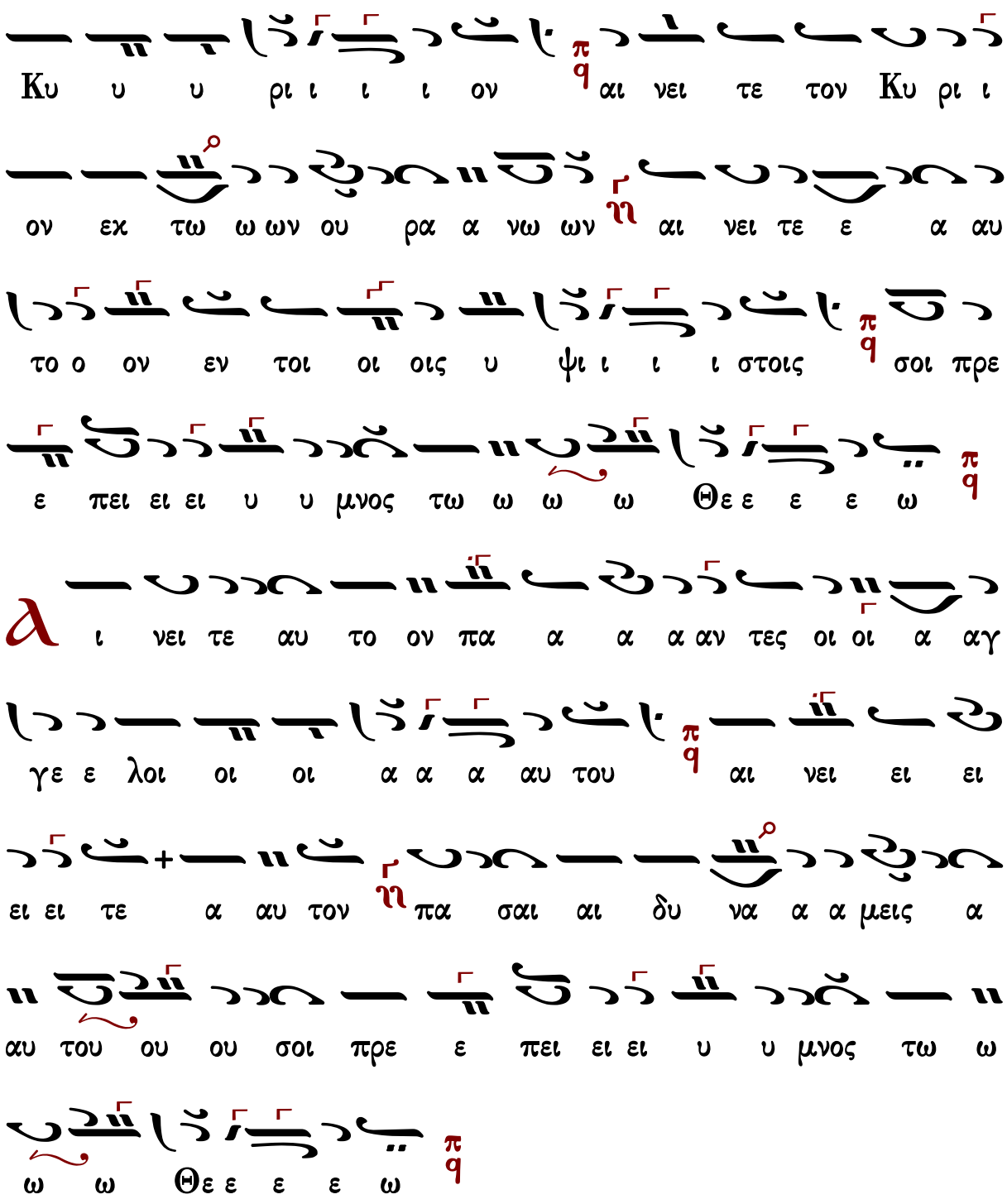

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α

νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος ⸗ ϥ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

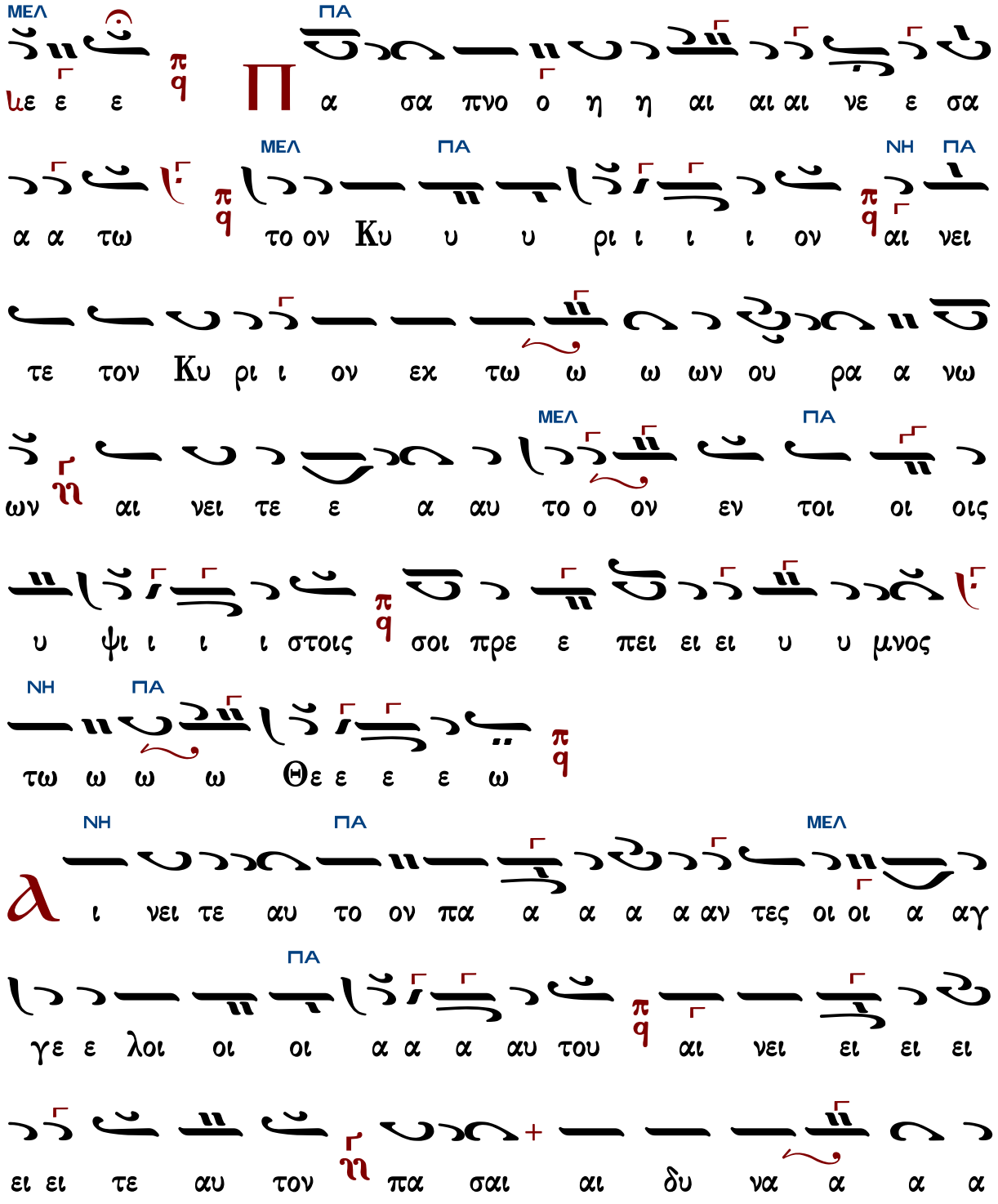

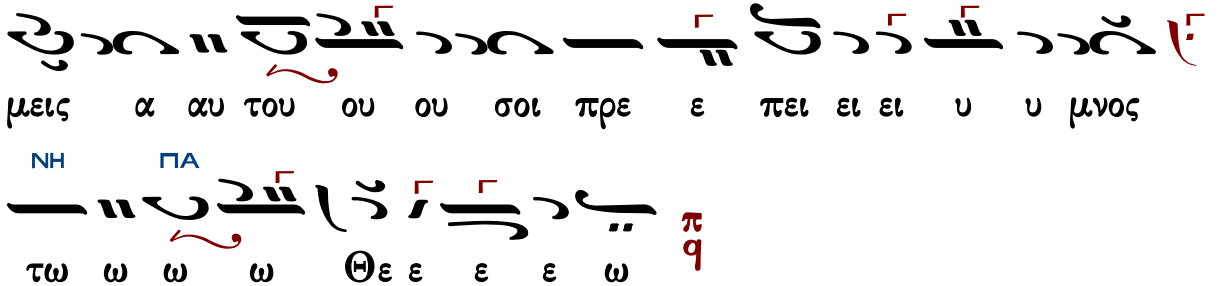

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*

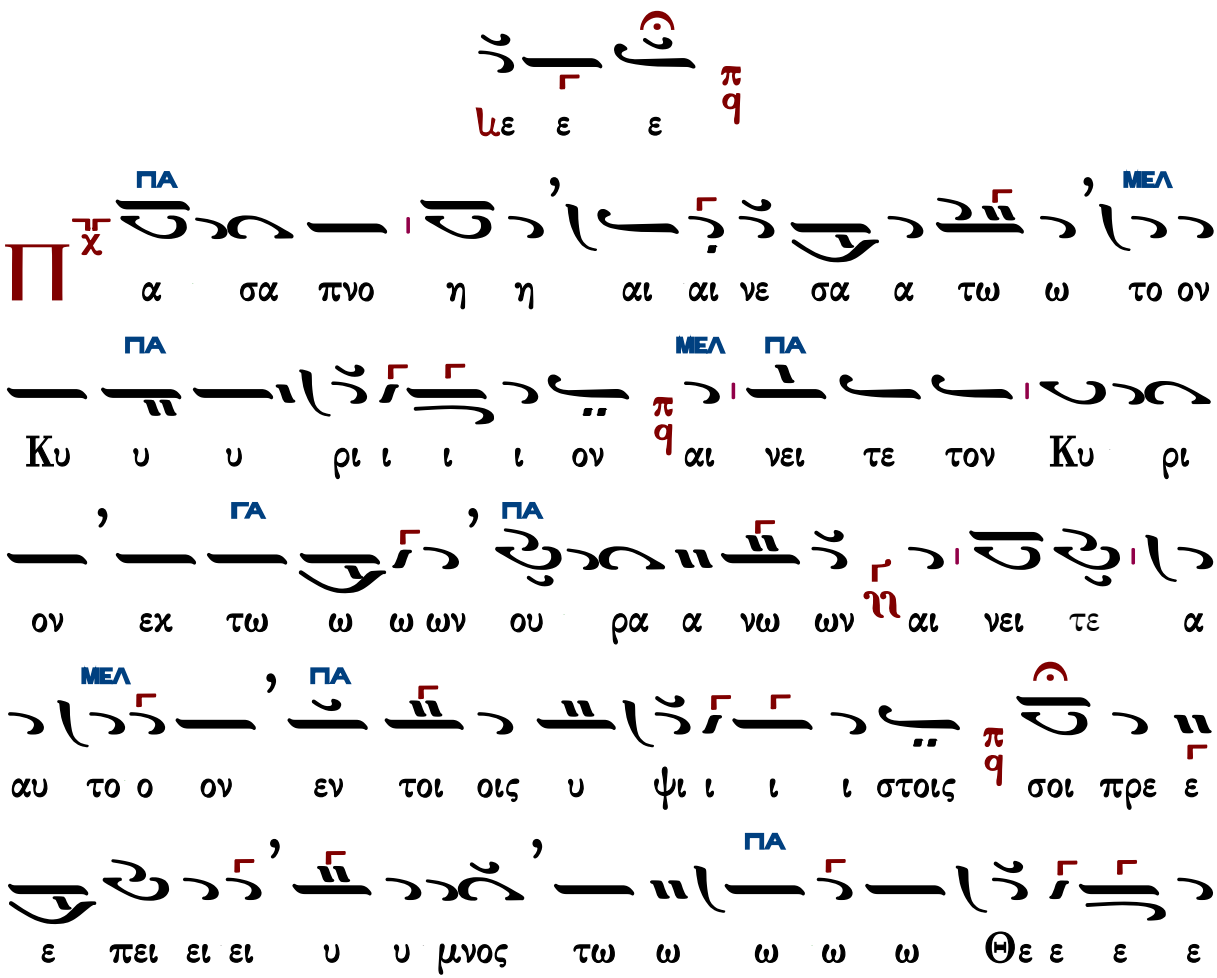

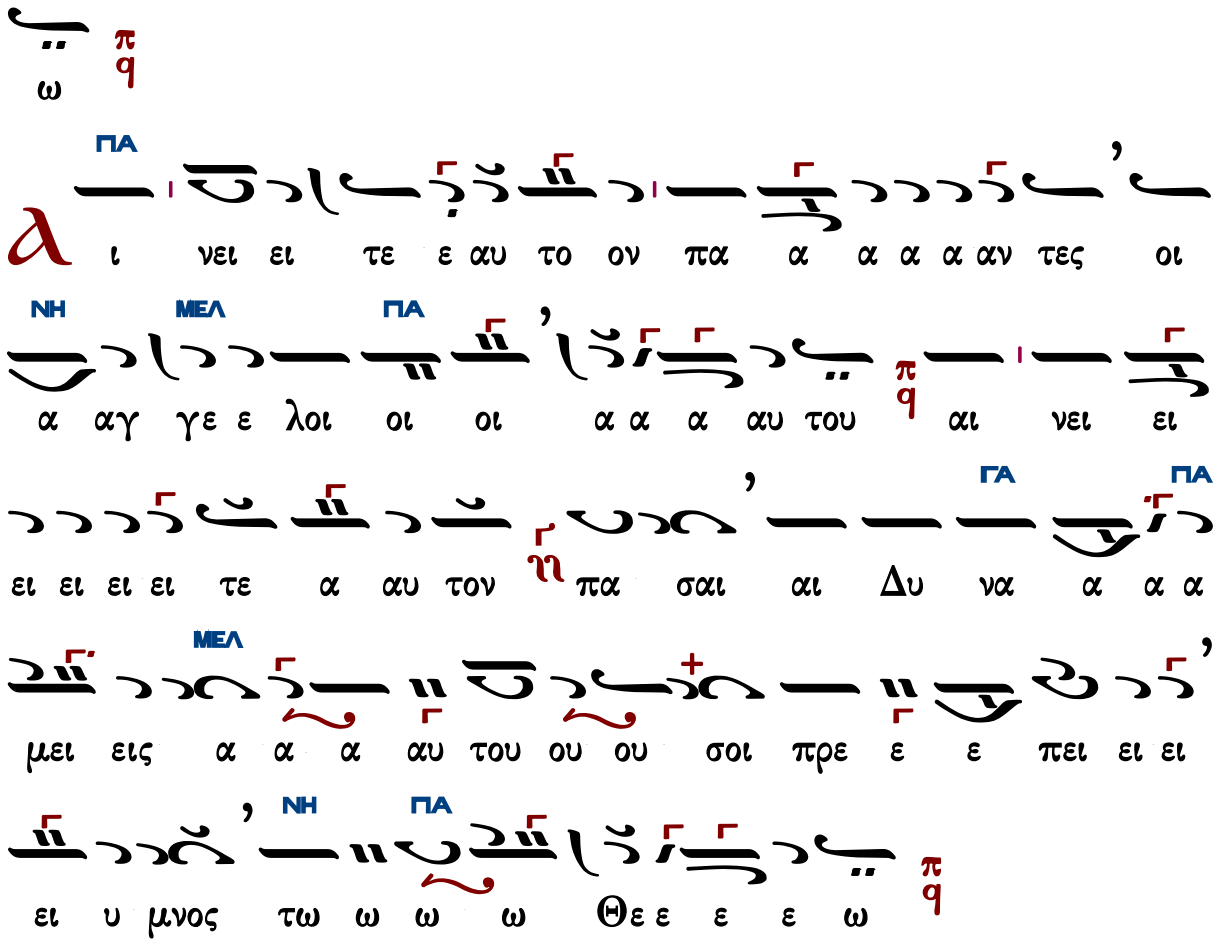

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

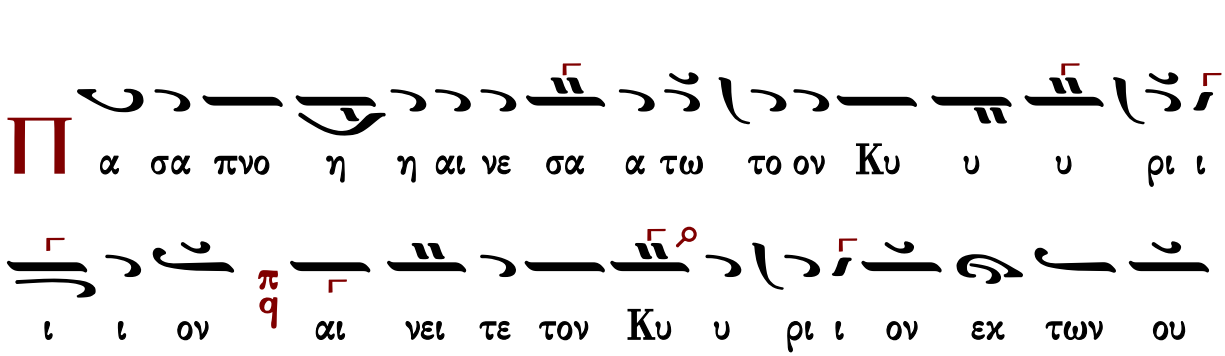

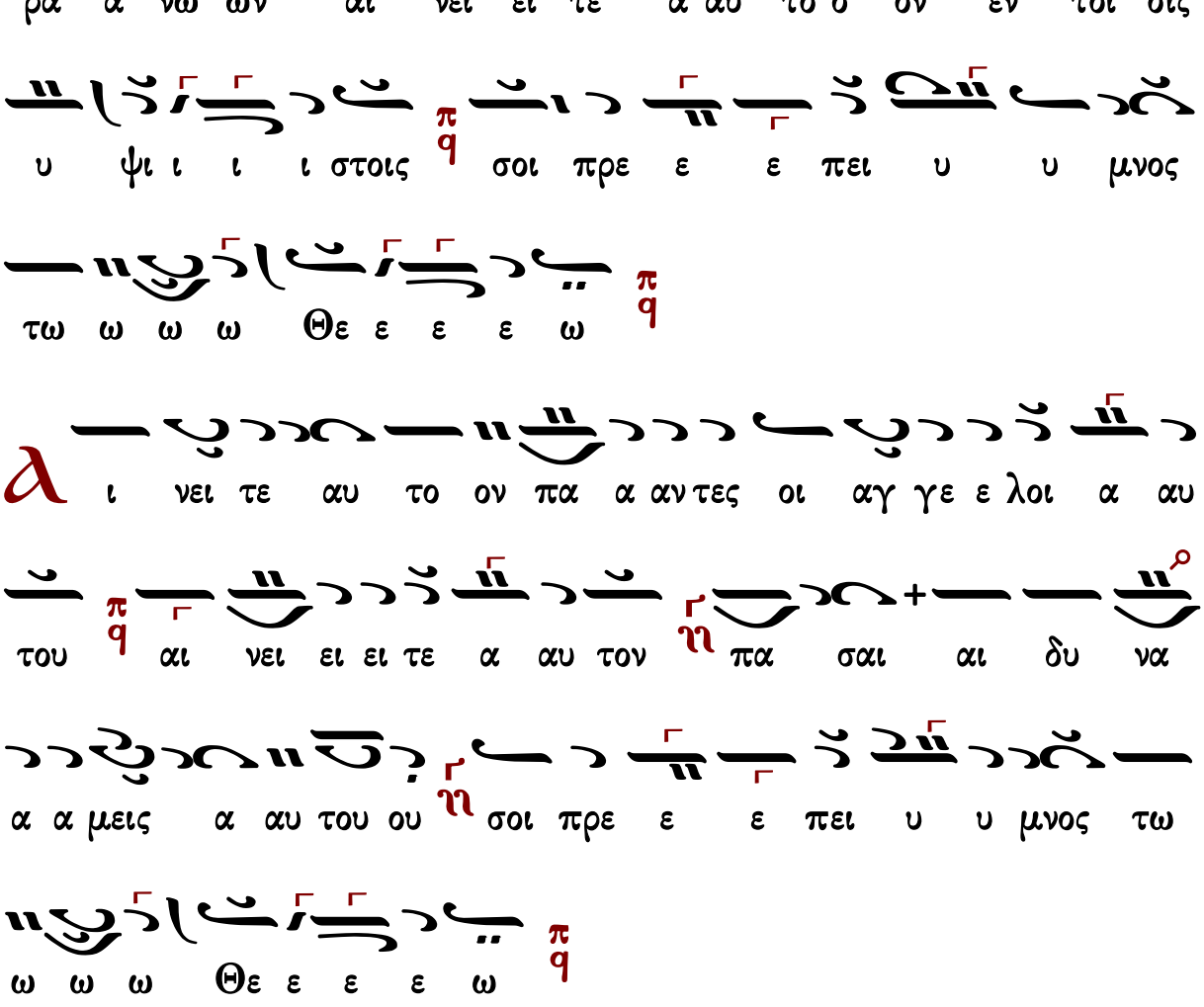

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.25*

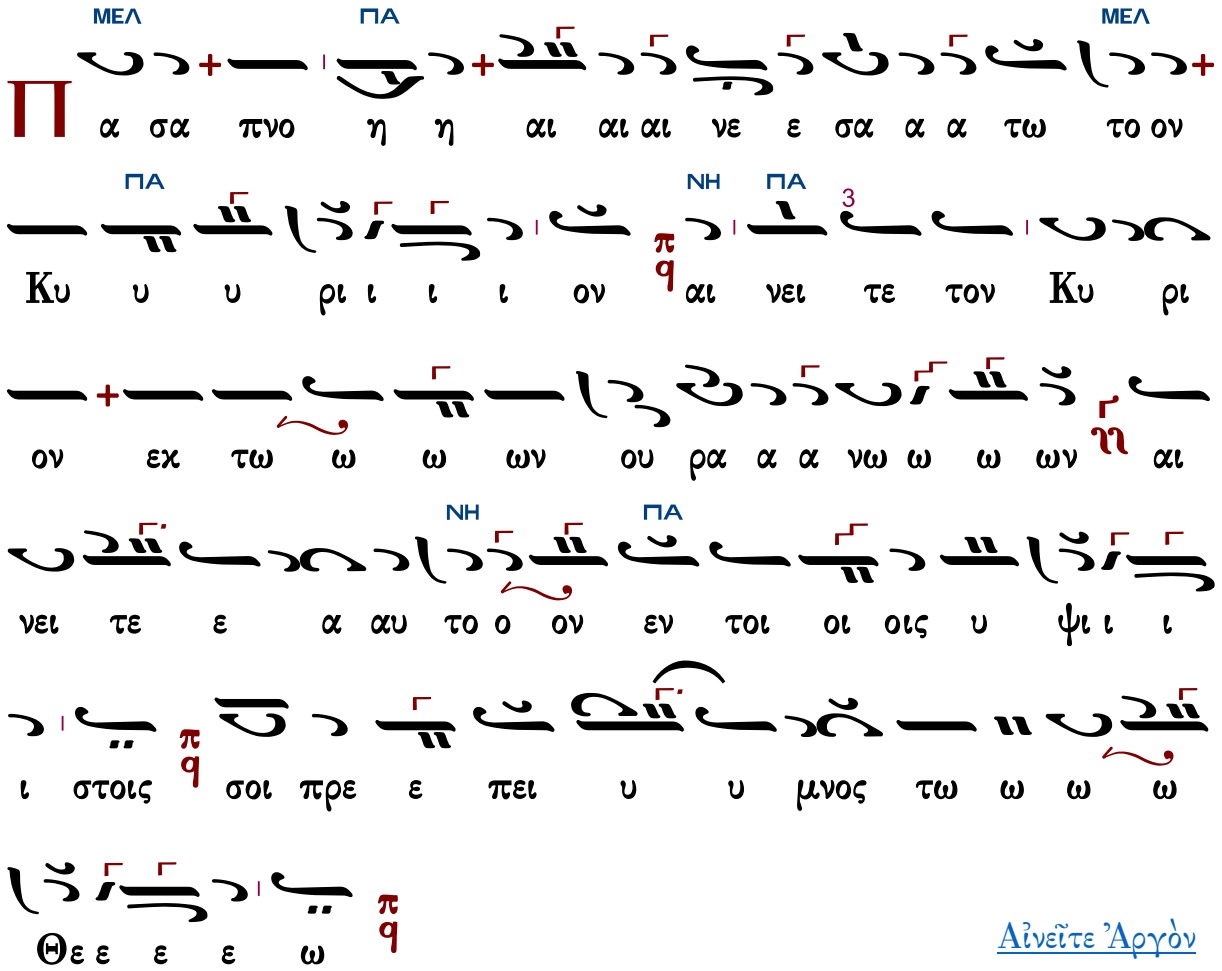
Π
ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ
α σα πνο η η αι αι αι νε ε σα α α τω το ον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι
ον εκ τω ω ω ων ου ρα α α νω ω ω ων αι
ΝΗ ΠΑ
νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι
ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω
Θε ε ε ε ω
Αἰνεῖτε Ἀργὸν
ΠΑ ΚΕ↓
λ ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι α
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει
ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α α μει
εις α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.27*

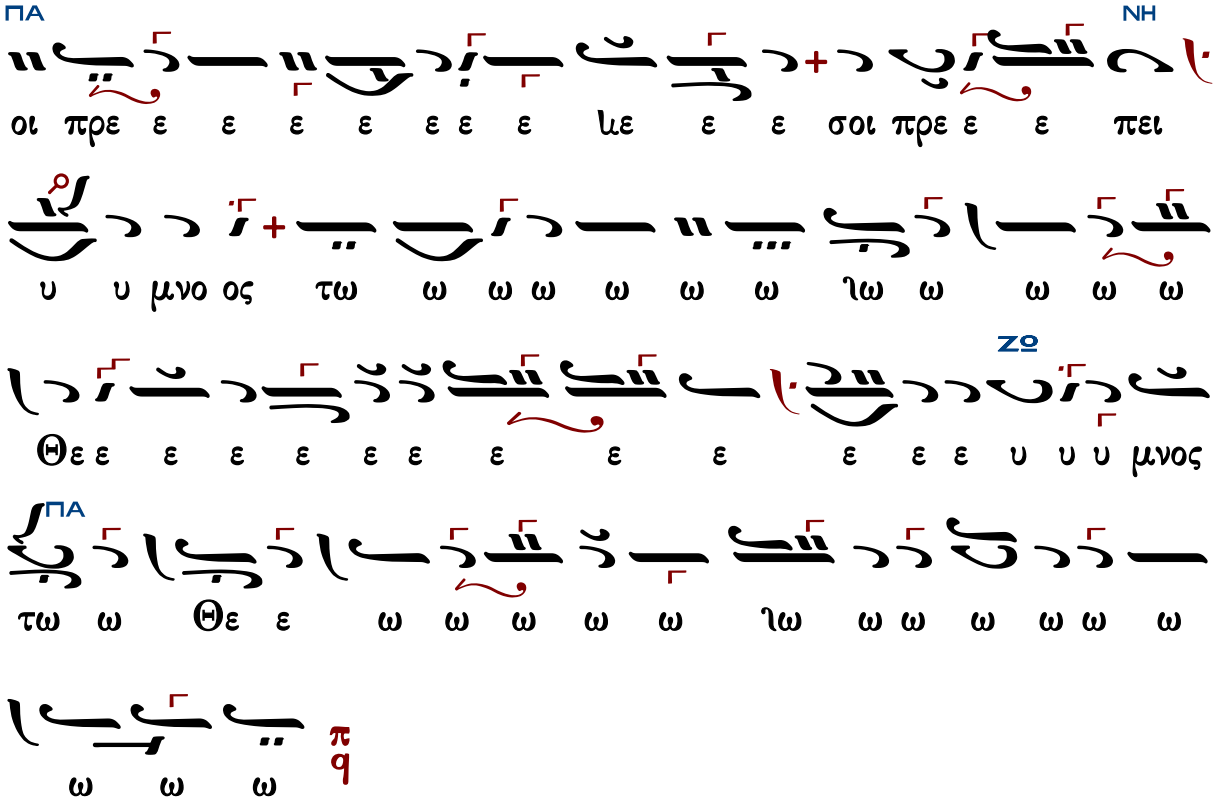

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

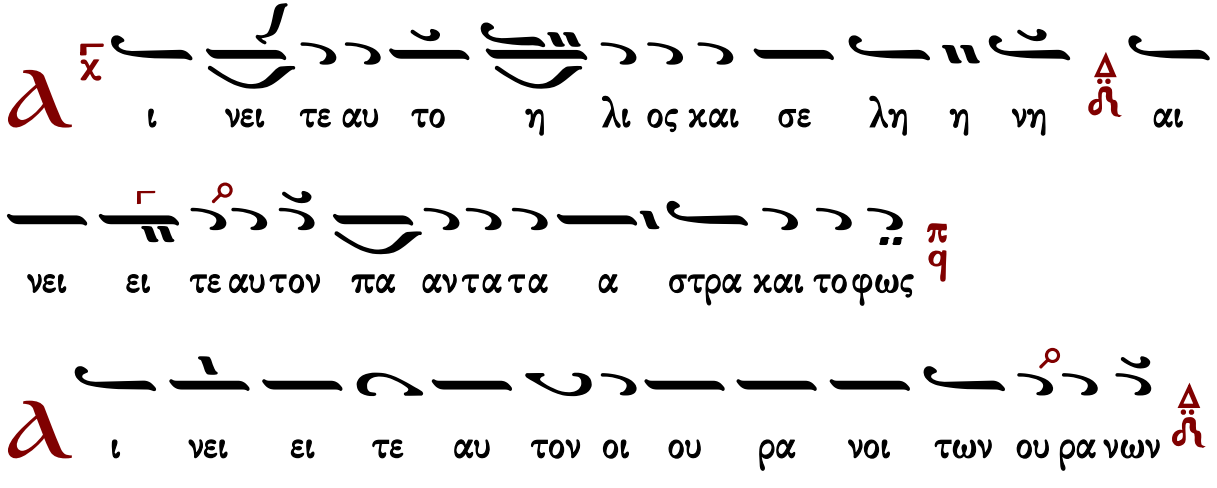

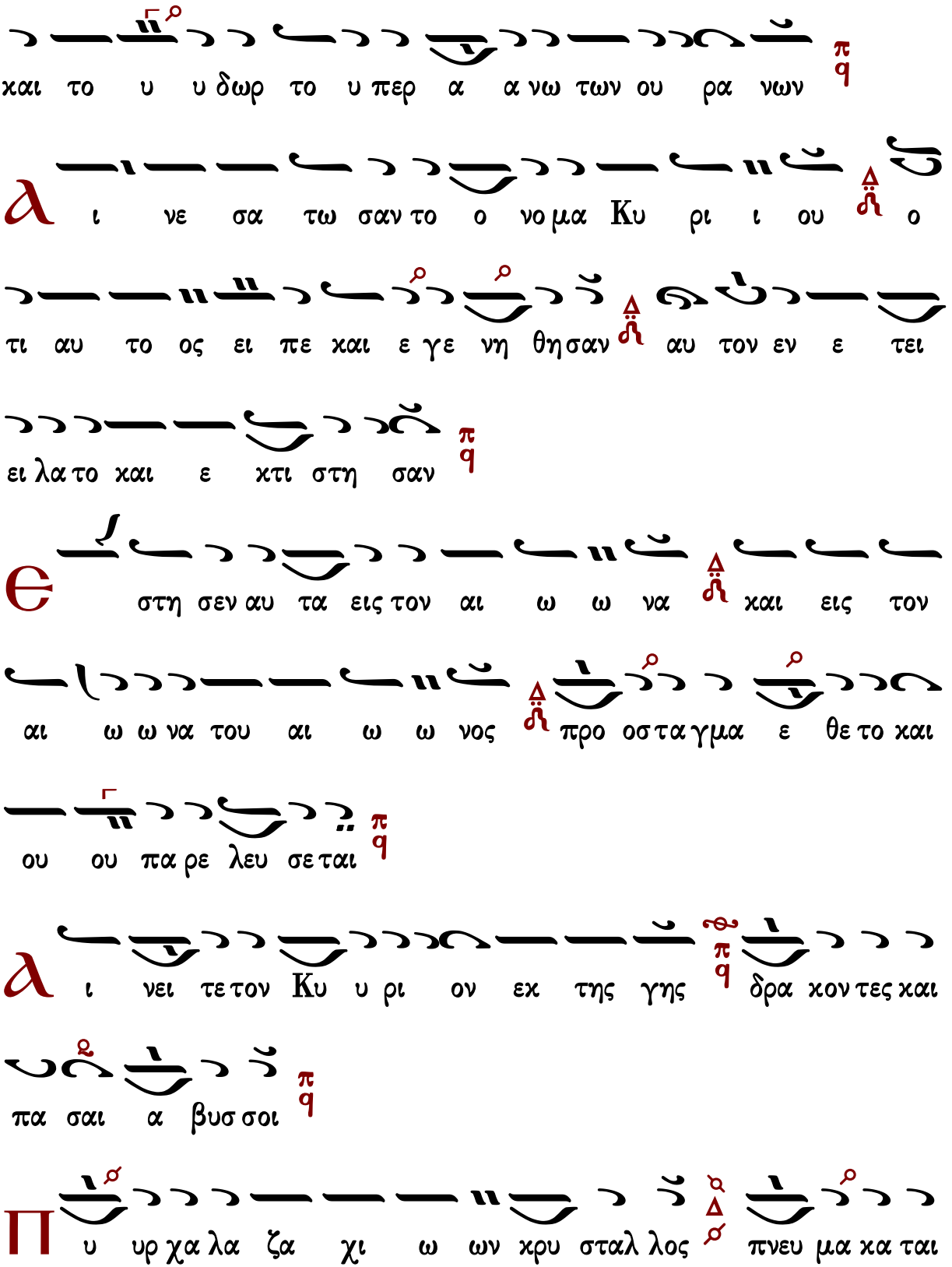
και το υ υ δωρ το υ περ α α νω των ου ρα νων
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο
τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει
ει λα το και ε κτι στη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται
ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

T α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε δροι

T α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα

B α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες

και πα αν τες κρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με

τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου

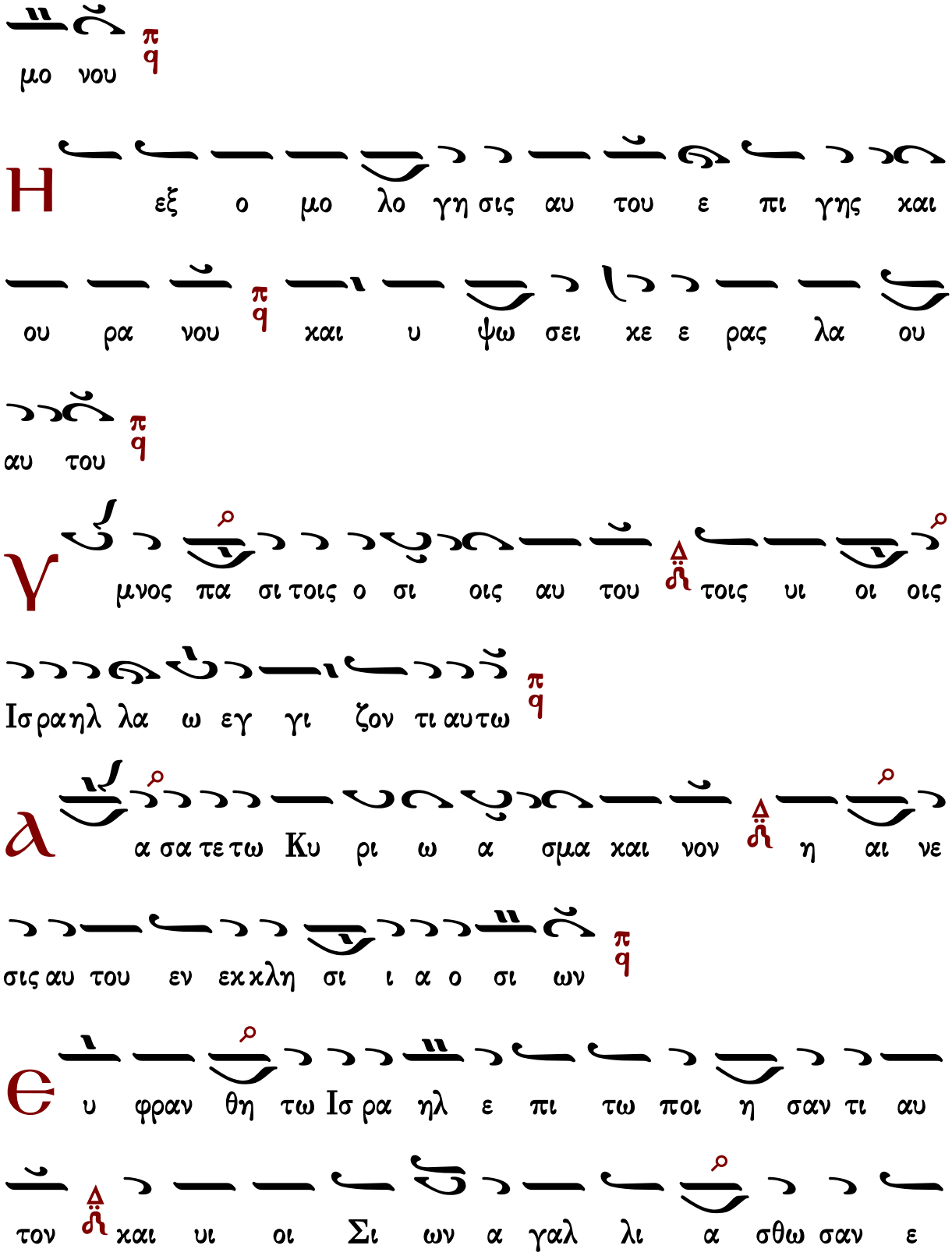
μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου
αυ του
γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε
σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων
υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

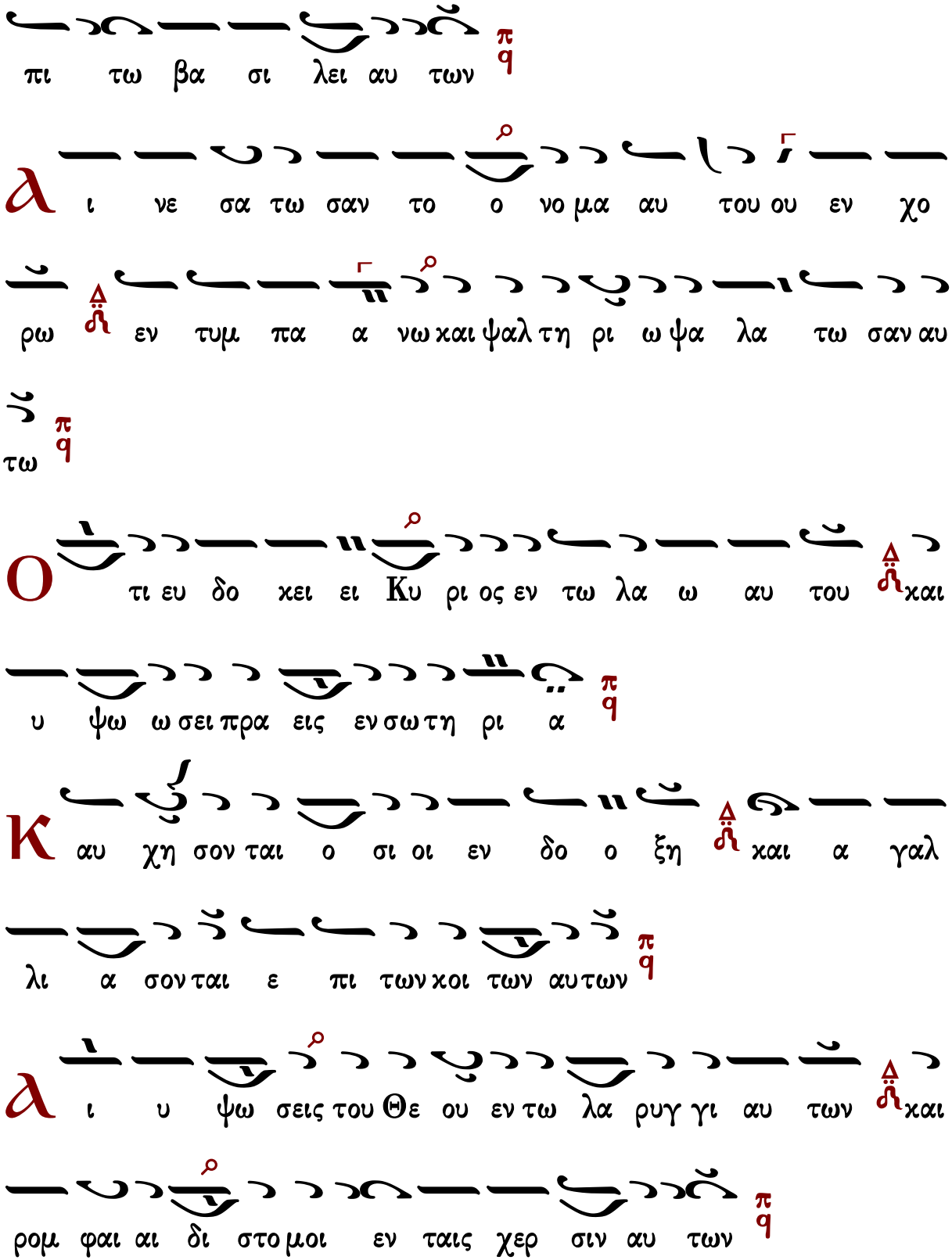
πι τω βα σι λει αυ των
Δι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ
τω
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ
λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των
Δι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

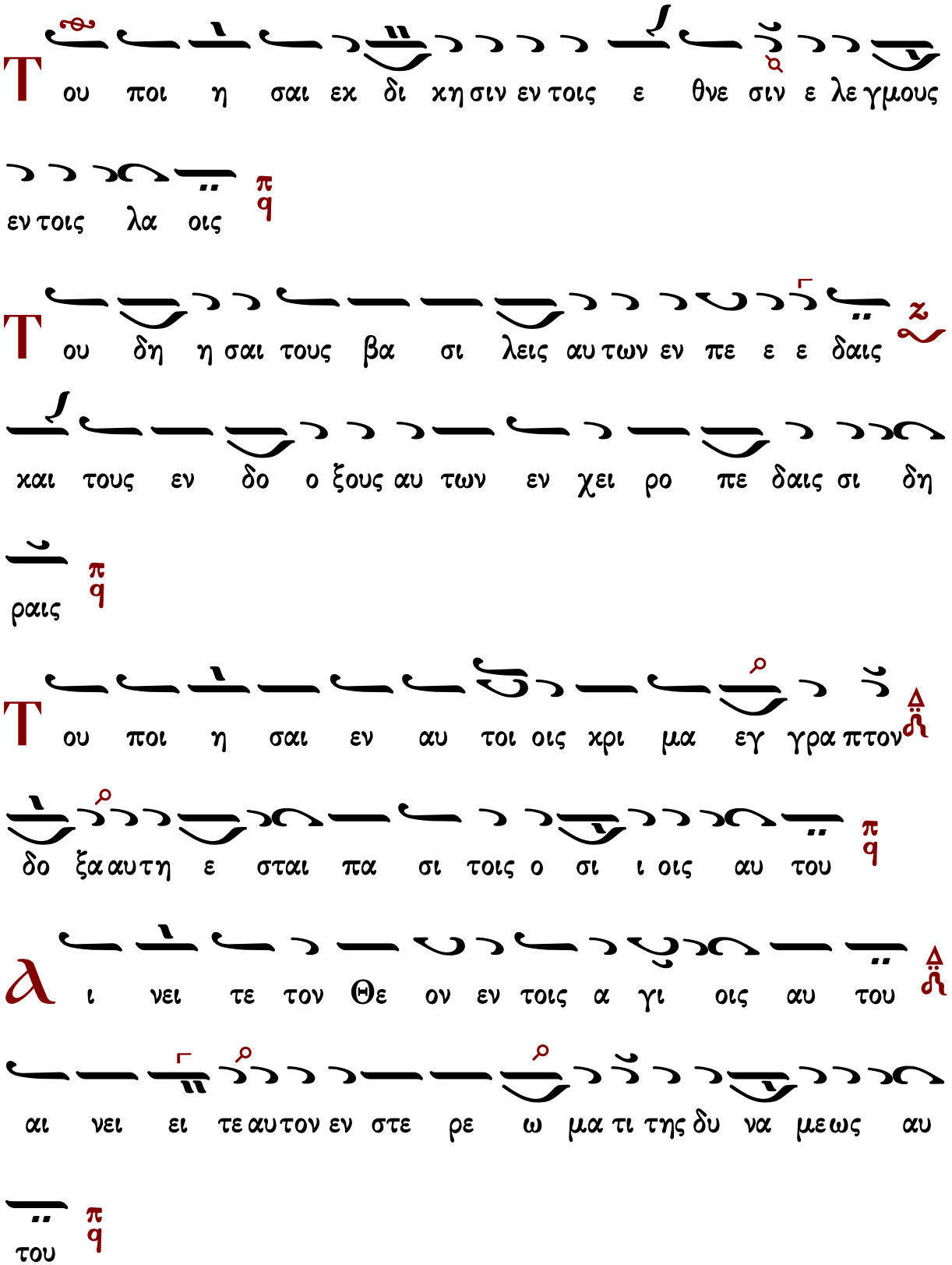
Του ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους
εν τοις λα οις
Του δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις
και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη
ραις
Του ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
λι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ
του

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ **Πα**

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.79*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

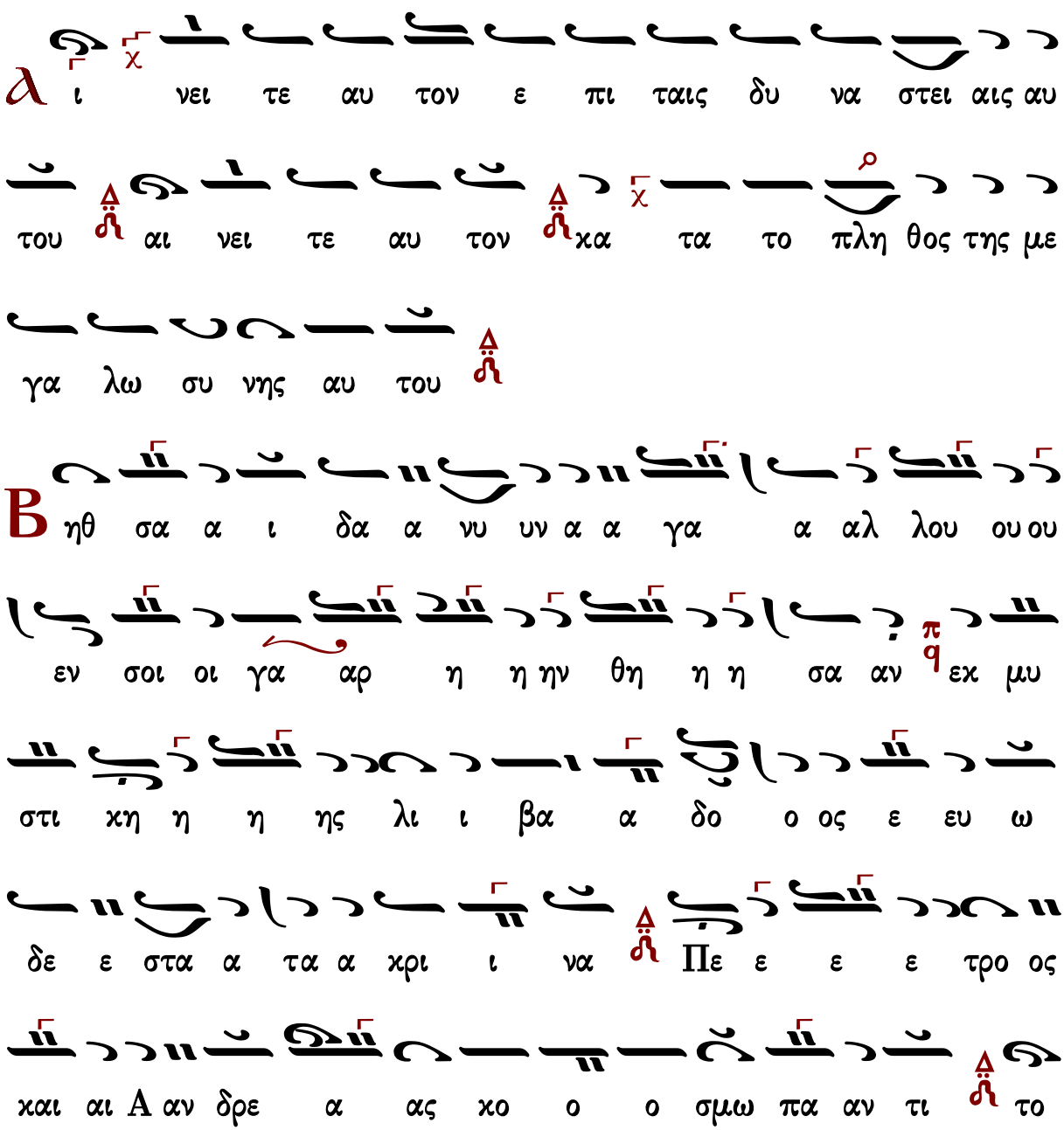

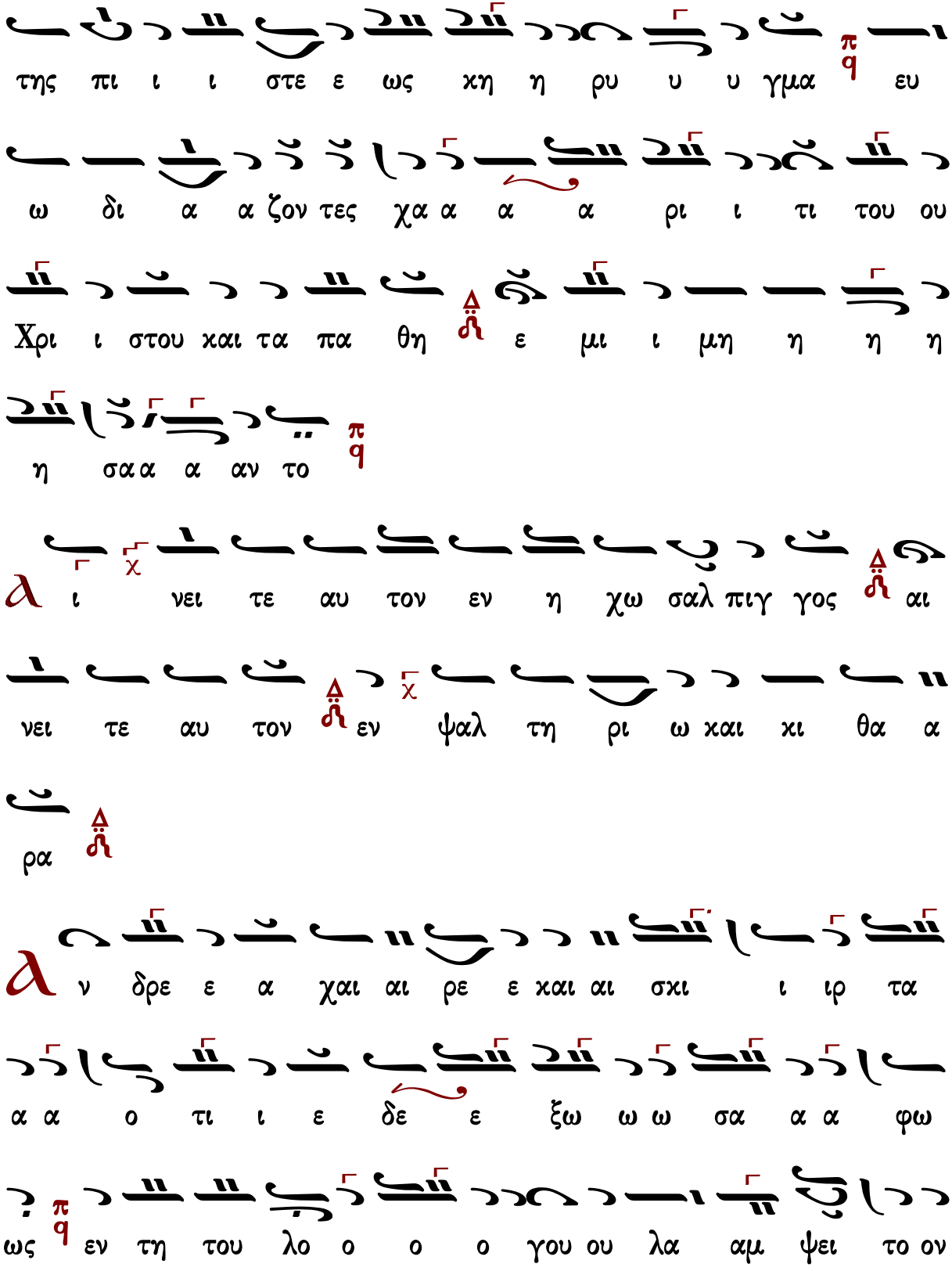
της πι ι ι στε ε ως χη η ρυ υ υ γμα π/q ευ
ω δι α α ζον τες χα α α α ρι ι τι του ου
Χρι ι στου και τα πα θη Δ/ε μι ι μη η η η
η σα α α αν το π/q
ι χ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος Δ/ε αι
νει τε αυ τον Δ/ε εν χ ψαλ τη ρι ω και κι θα α
ρα Δ/ε
ν δρε ε α χαι αι ρε ε και αι σκι ι ιρ τα
α α ο τι ι ε δε ε ξω ω ω σα α α φω
ως π/q εν τη του λο ο ο ο γου ου λα αμ ψει το ον

η η λι ι ι ο ον τη ης δο ο ξης Χρι στο ο

ο ον το ον ζω ω ο ο δο τη ην ο ο ον και

χρα α των εν τη πι ι ι στει ει ε χη η ρυ υ

υ ξας του τον δυσ ω ω πει α πα α α αυ στω

ως υ πε ερ η η μων των εν πι στει αν υ υ μνου

ου ου ου ουν τω ω ω ων σε

λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Ο μυ υ στο λε ε χτη ης τη ης θει ει ει α α ας

οι χο ο νο μι ι α α ας Χρι ι ι στου ου ο

ε χλε χθει ει ει εις ε εν πρω ω τοι οι οις μα α

θη τε ευ σαι αι τω ω Λο ο γω Αν δρε ε ε

ε α ας ο ο θε ε ο πτης ε βο ο ο α φη η

σι τον συν αι αι αι μο ο να Πε τρο ον ι ι ι

δων ευ ρη η κα μεν τον Μεσ σι α αν ον η η γρα

α φη και προ φη η ται προ ε ε κη η η η

η ρυ υ υ υ ξαν

λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

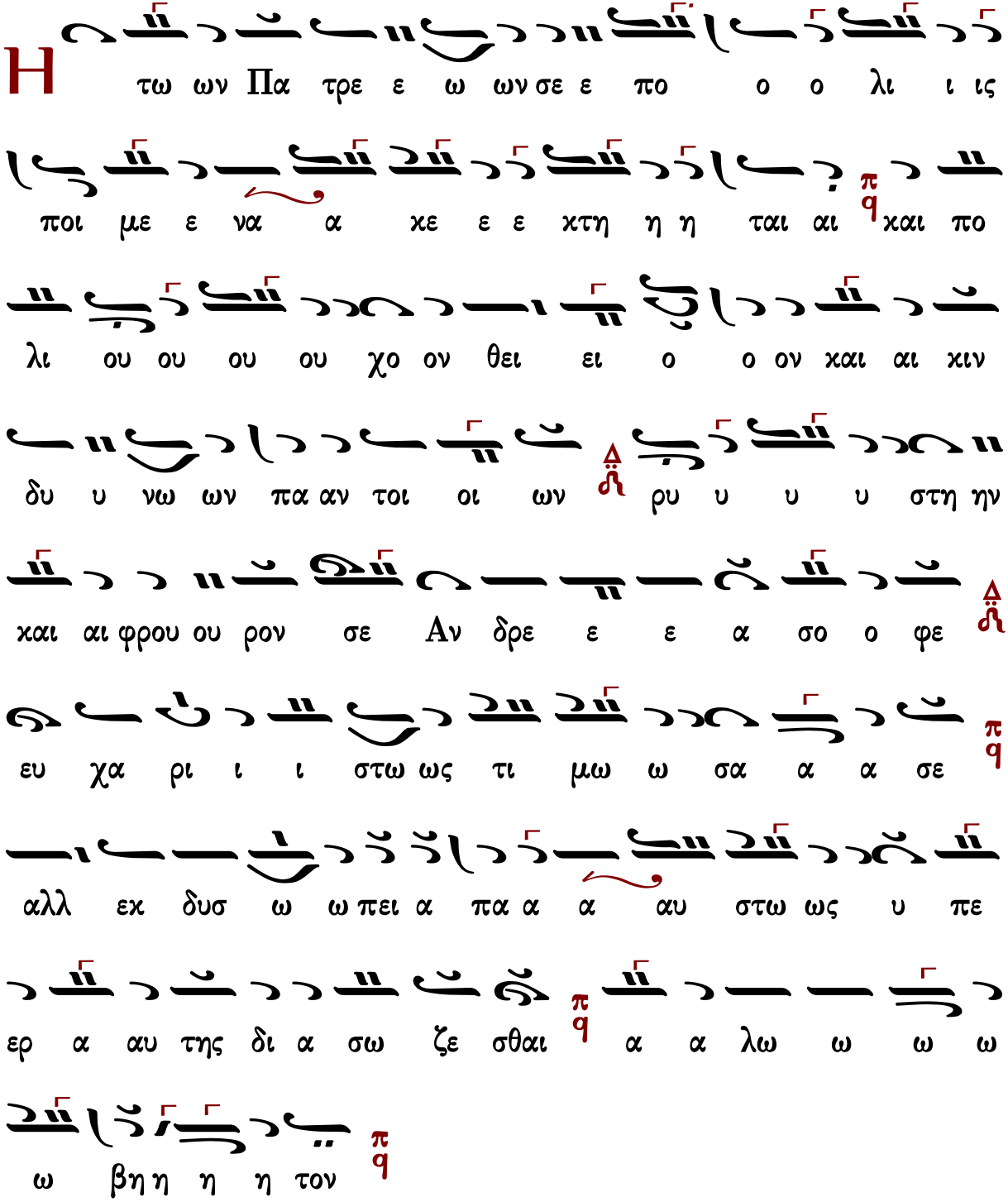

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν οὐρανίων

Ἦχος 4 q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.364/2702*

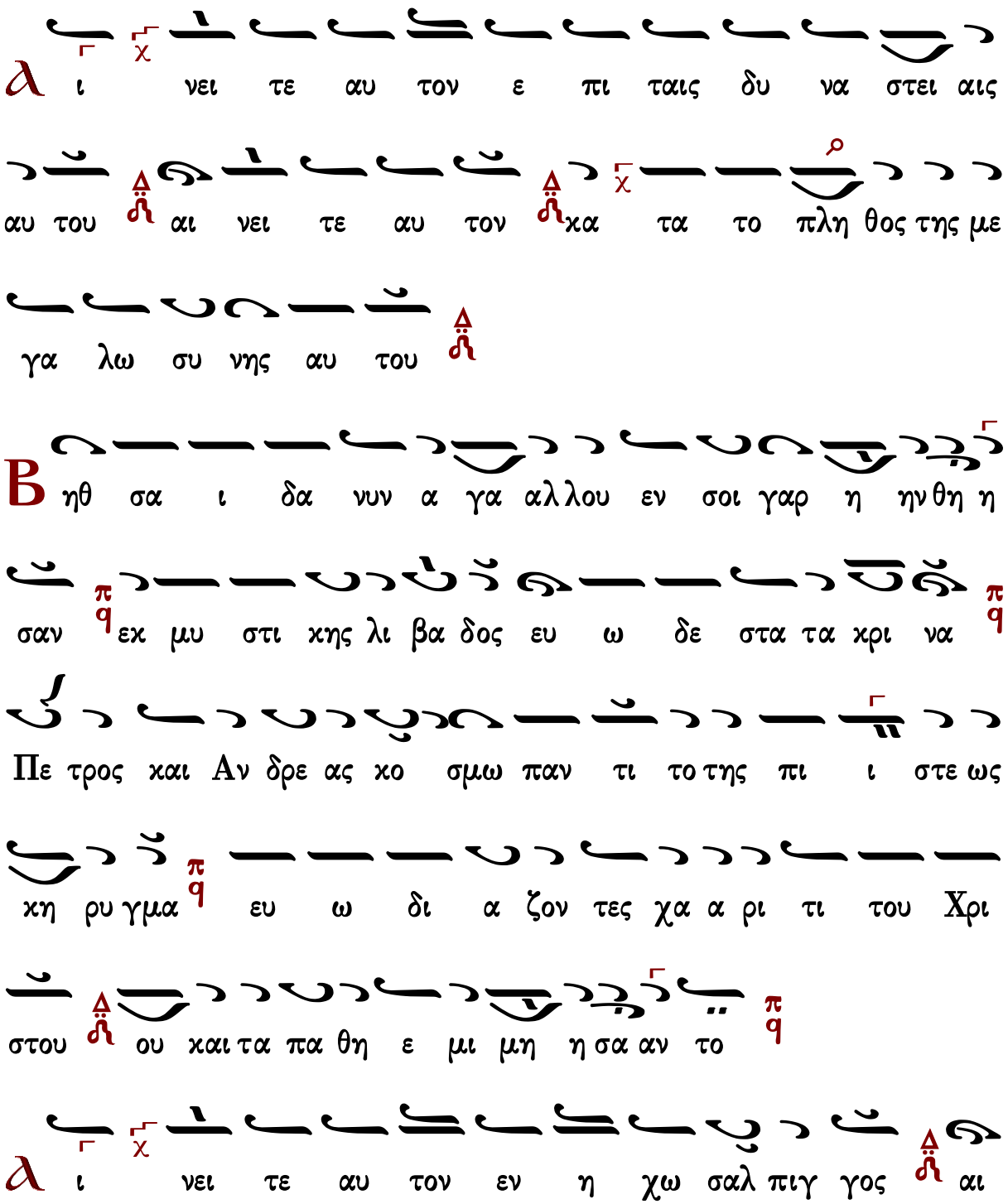

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι χι θα α
ρα
λ ν δρε α χαι αι ρε χαι σχι ιρ τα ο τι ε δε ε ξω σα
φως εν τη του Λο γου λαμ ψει τον η λι ον της δο ξης
Χρι στον τον ζω ο δο την ον χαι χρα των εν τη πι ι στει
ε χη ρυ ξας του τον δυ σω πει α πα αυ στως υ περ η
μων των εν πι στει α νυ μνου ουν τω ων σε
λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις χαι ορ γα α νω
Ο μυ στο λε κτης της θει ει ας οι χο νο μι ι ας Χρι

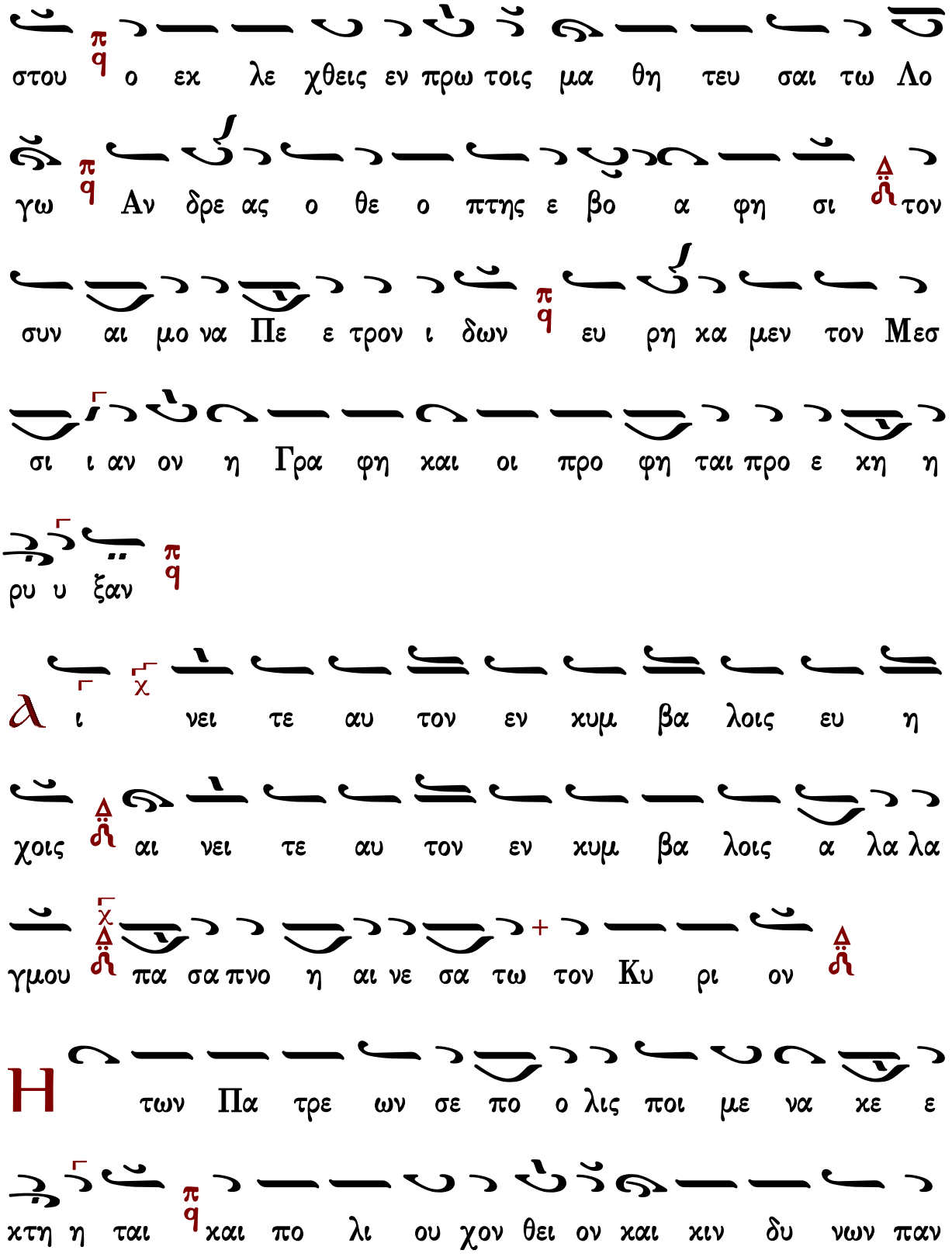
στου π/q ο εκ λε χθεις εν πρω τοις μα θη τευ σαι τω Λο
γω π/q Αν δρε ας ο θε ο πτης ε βο α φη σι Δ/ϩ τον
συν αι μο να Πε ε τρον ι δων π/q ευ ρη κα μεν τον Μεσ
σι ι αν ον η Γρα φη και οι προ φη ται προ ε κη η
ρυ υ ξαν π/q
λ ι χ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις Δ/ϩ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου χ Δ/ϩ πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον Δ/ϩ
Η των Πα τρε ων σε πο ο λις ποι με να κε ε
κτη η ται π/q και πο λι ου χον θει ον και κιν δυ νων παν

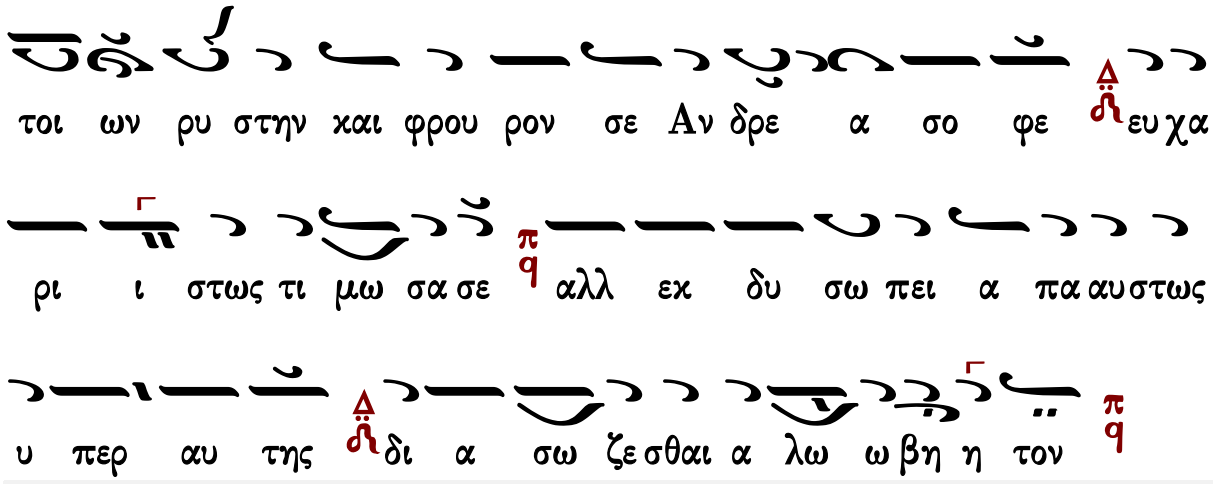

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ἀ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.68*

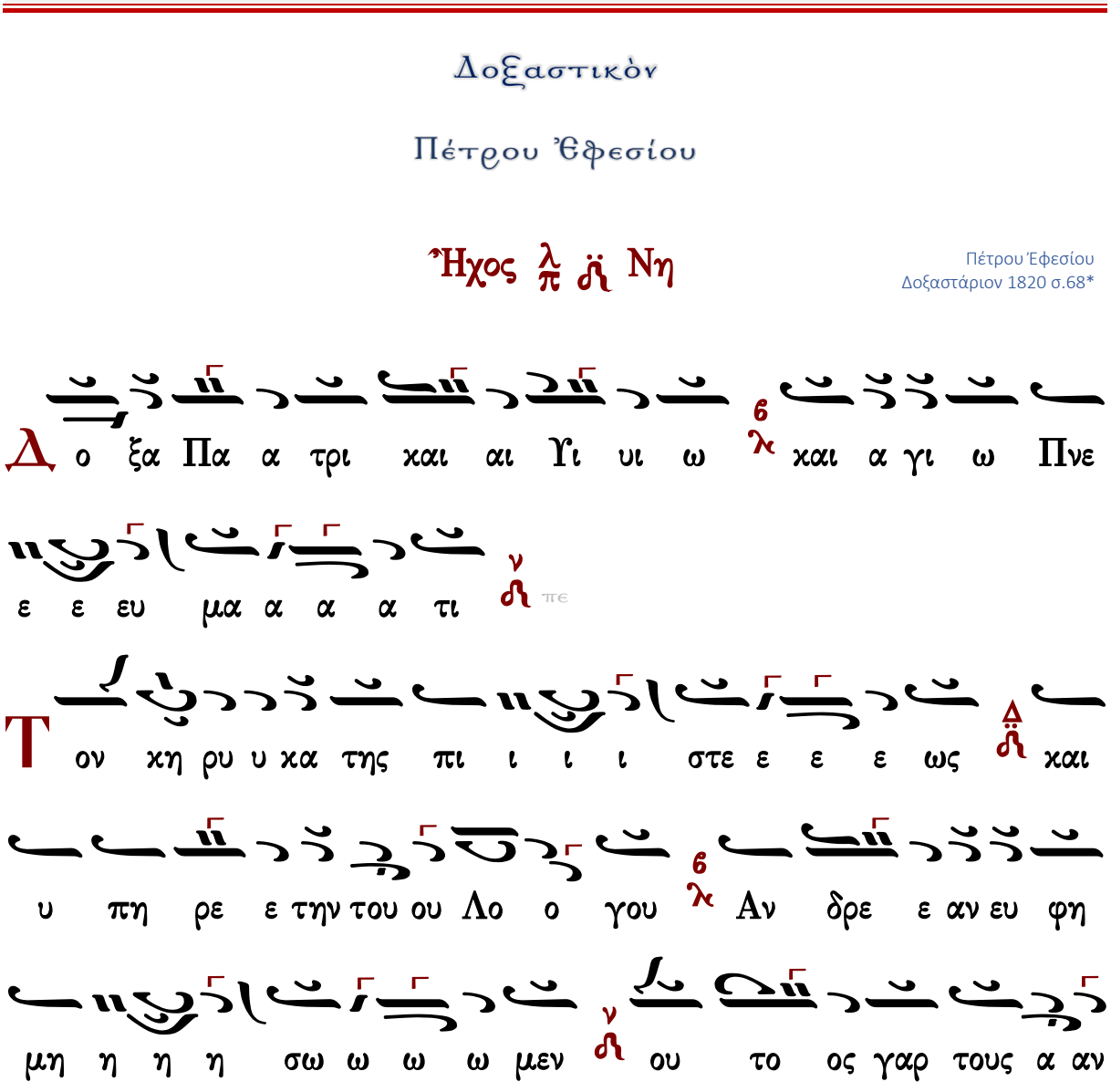

θρω ω πους εκ του βυ υ θου ου ου α λι

ι ι ε ε ε ευ ει αν τι κα λα μου ου τον Στα αυ

ρον εν ταις χερ σι ι δι α κρα α των και ως

σπαρ τι ι ι ο ον χα λω ων τη ην δυ να α μι

ιν ε πα να γει τας ψυ υ χα ας α πο της

πλα α α νης του ε ε χθρου και προσ κο μι ζει τω

Θε ε ω δω ρον ευ προ ο ο οσ δε ε ε ε κτον

α ει του ου τον πι ι στοι συν τη χο ρει ει ει α

α των μα θη τω ων του Χρι ι στου ευ φη μη η η

η η σω ω ω ω μεν ι ι να πρε σβε ε ε

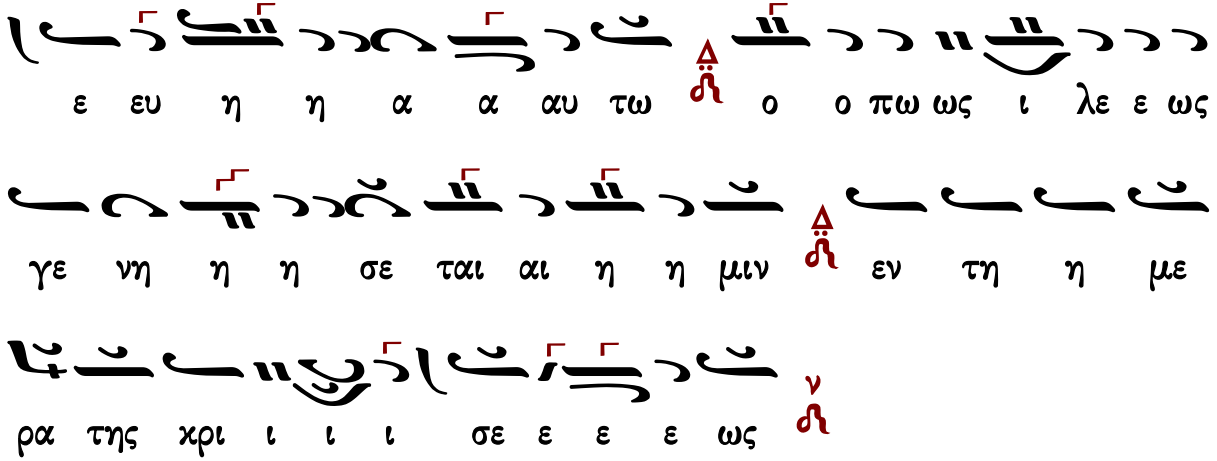

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̇ ἡ Νη̣

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.229*

ω ω πους 6 λ εκ του βυ υ θου ου ου α λι ι ι

ε ε ε ευ ει ν ϯ αν τι κα λα μου ου τον Στα αυ ρον

εν ταις χερ σι ι δι α κρα α των Δ ϯ και ως σπαρ

τι ι ι ο ον χα λων τη η ην δυ να α μι ιν 6 λ

ε παν α γει τας ψυ υ υ χα ας ν ⲛ α πο της πλα

α α νης του ε ε χθρου και προσ κο μι ζει τω Θε ω

δω ρον ευ προ ο οσ δε ε ε ε κτον ν ϯ α ει του

ου τον πι ι στοι συν τη χο ρει ει ει α των μα θη τω

ων του Χρι στου ευ φη μη η η η η σω ω ω ω

μεν ν ϯ ι ι να πρε σβε ε ε ε ευ η η α

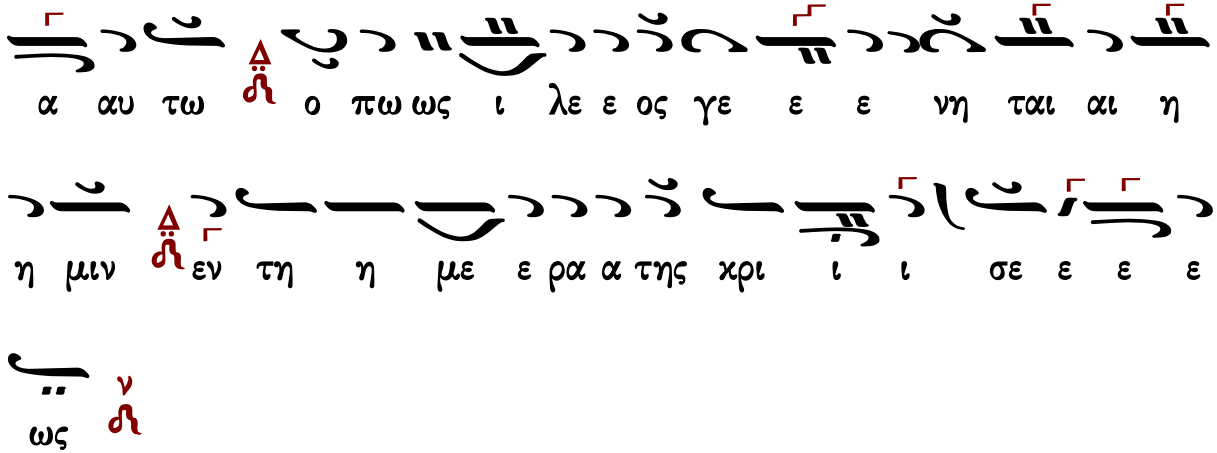

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̀ πλ̀ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.250*

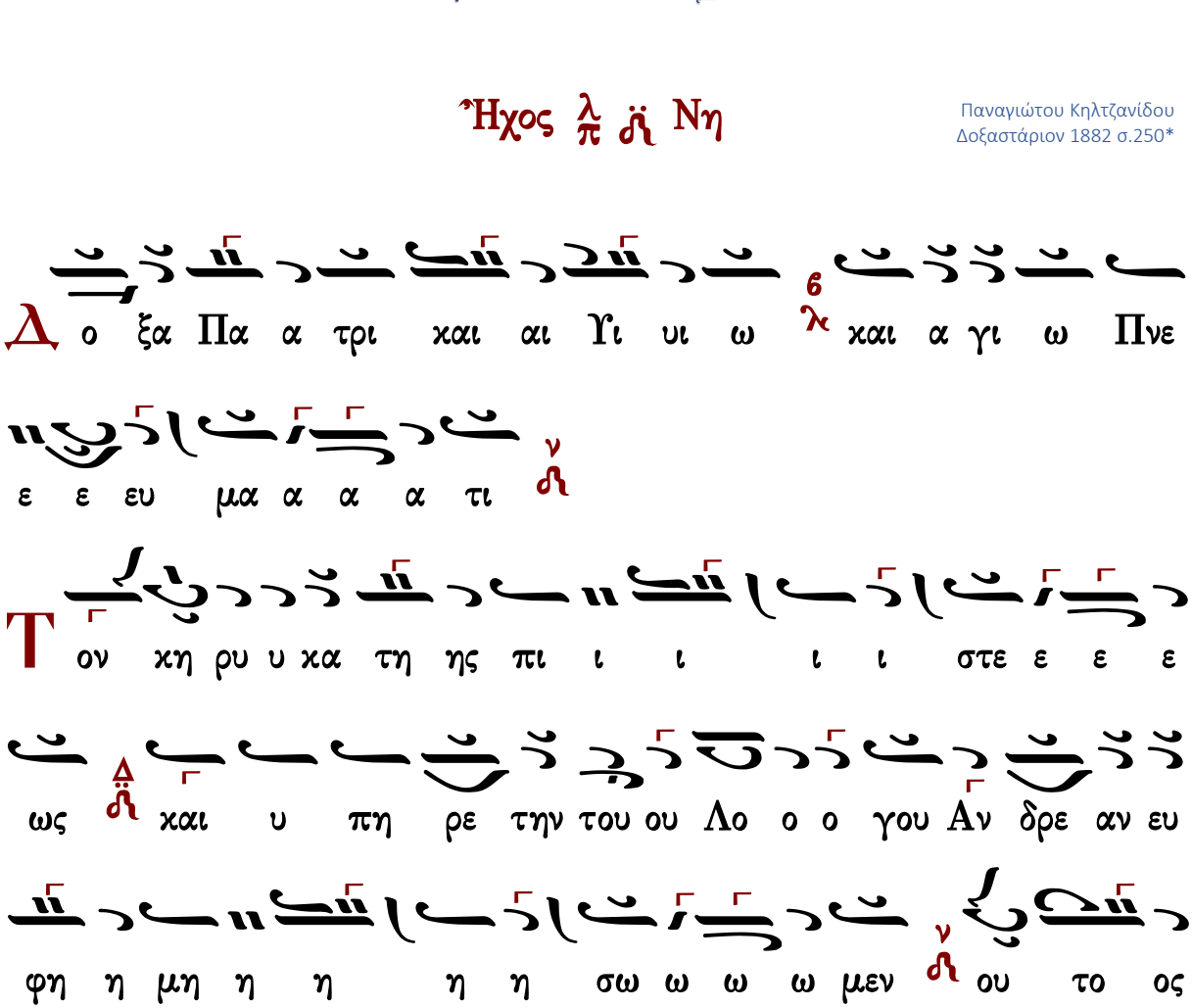

γαρ τους α αν θρω ω ω πους εκ του βυ υ θου ου ου

α λι ι ι ε ε ε ε ευ ει αν τι κα λα μου

ου τον Στα αυ ρον εν ταις χερ σι ι δι ι α κρα

α των και ως σπα αρ τι ι ι ο ον χα λων τη η ην

δυ να α μι ιν επ α να γει τας ψυ υ υ χα ας

α πο της πλα α νης του ε ε ε χθρου και προσ

κο μι ζει τω ω Θε ε ω ω δω ρον ε ευ προ ο ο

ο οσ δε ε ε ε κτον α ει του ου τον πι ι στοι

συν τη χο ρει ει ει α α των μα θη τω ων του ου

Χρι ι στου ου ευ φη μη η η η η σω ω ω ω

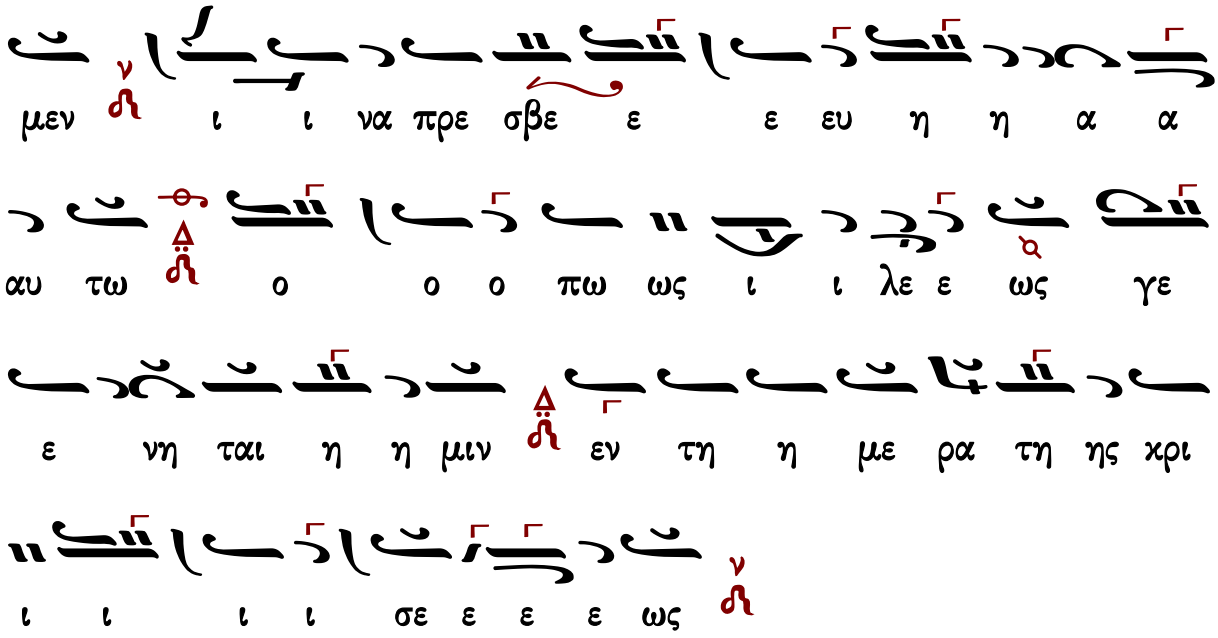

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν Σταυρόν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν, καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχάς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως [γένηται/γενήσεται] ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος λ̀ πα ἡ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.136*

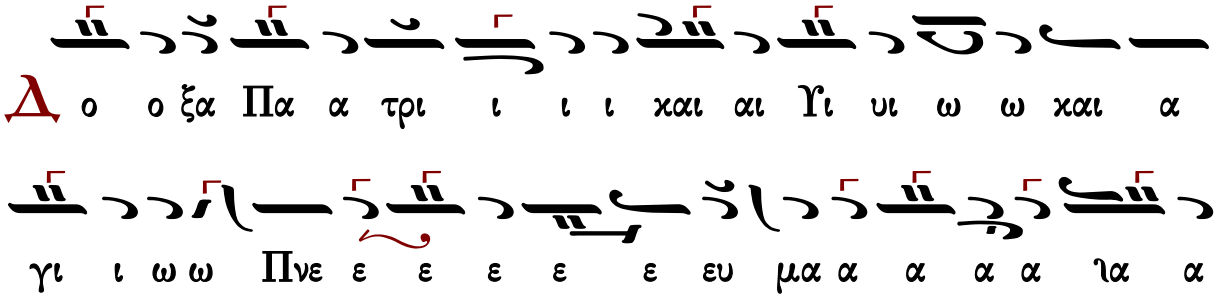

α α τι
ον κη η η η ρυ υ υ κα α της πι ι ι ι
στε ε ε ε ε ω ως και αι υ πη ρε την του ου Λο
ο ο ο ο γου ου Αν δρε ε α αν ε ευ φη η
μη η η η η η η σω ω ω ευ φη μη η σω ω
μεν ου ου ου ου ου ου ου το ος γαρ τους αν θρω
ω ω πους εκ του βυ υ θου ου ου ου α α λι ι ε ε
ε ε ε ε ε ευ ει αν τι ι κα α λα μου ου
το ον Στα α αυ ρο ο ον εν ταις χερ σι ι
ι δι ι α κρα α τω ω ω ω ω ων και ως

σπαρ τι ι ον χα λων τη ην δυ υ υ υ υ να α α

α α α α μιν ε πα να α γει ει τας ψυ υ υ χα

ας α πο της πλα νη ης του ε ε ε χθρου ου ου ου

και προσ κο μι ι ζει ει τω ω Θε ε ω ω ω ω ω

ω δω ω ω ω ρο ον ε ευ προ ο οσ δε ε ευ

προ οσ δε ε κτον α ει ει ει ει του ου ου ου ου ου

ου ου ου ου το ο ον πι ι στοι συν τη χο ρει ει

ει ει α των μα θη τω ω ων του Χρι ι στου ευ φη

μη η η η η η η σω ω ω ω μεν ι ι να πρε

σβε ε ε ε ευ η α αυ τω ω ο πως ι ι ι ι

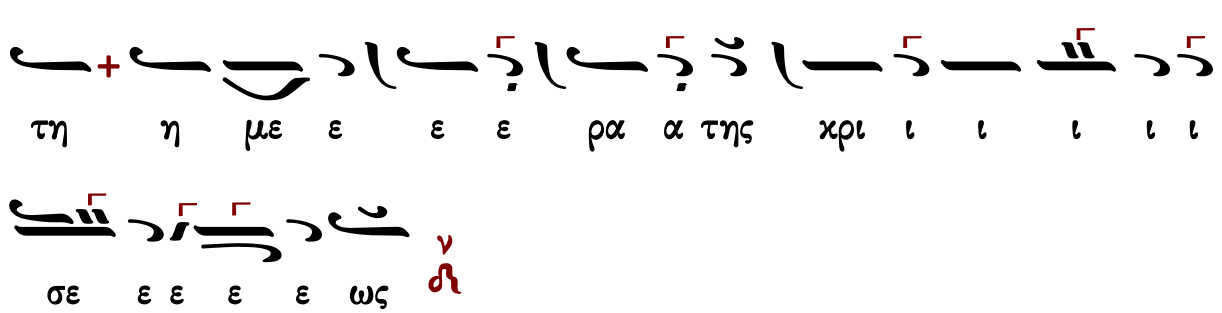

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.270*

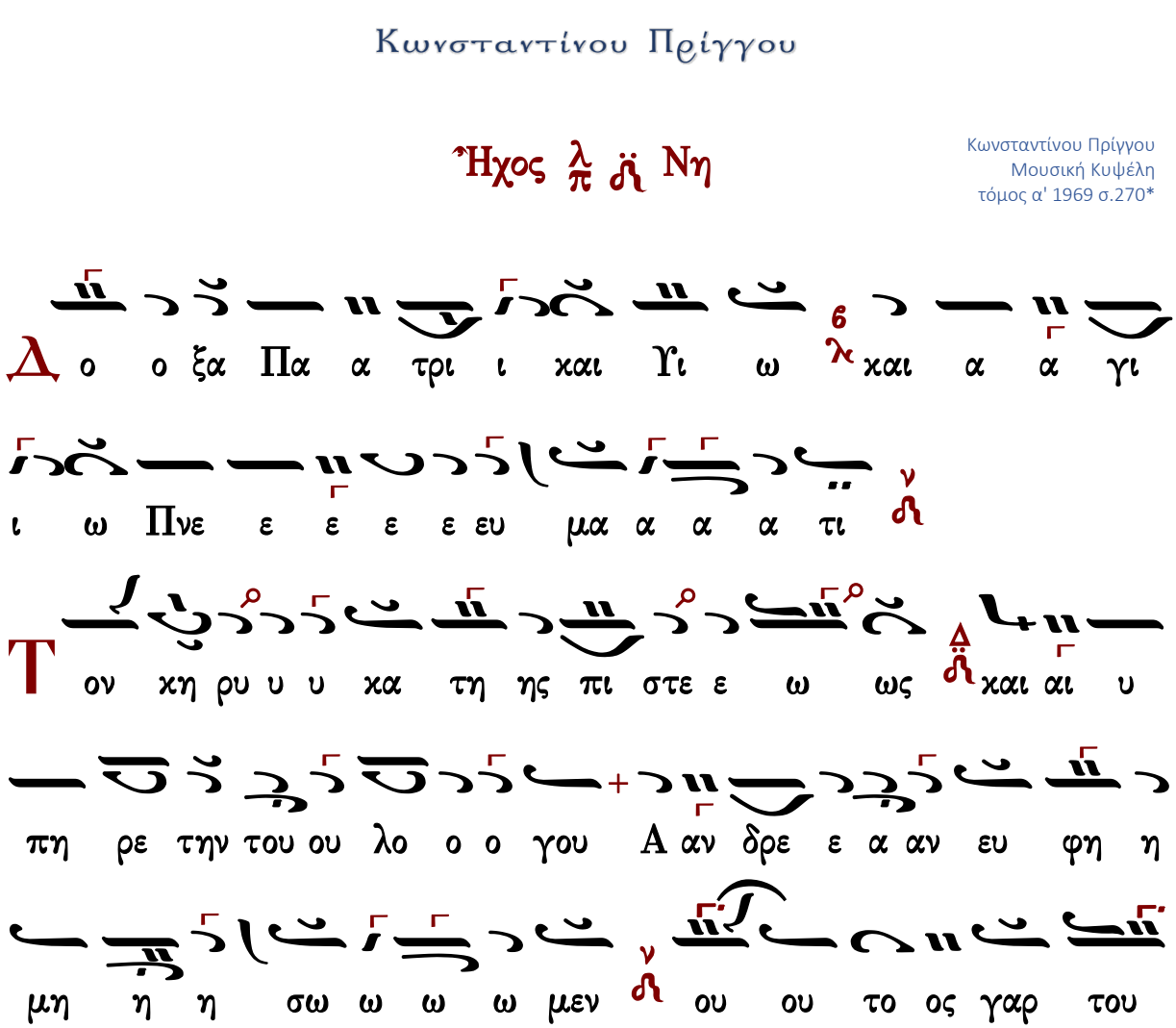

ου ους α αν θρω ω ω πους εχ του βυ υ θου ου α α α

α α λι ι ε ε ευ ει ει αν τι κα λα α μου

τον Σταυ ρο ο ον εν ταις χερ σι ι δι α κρα

τω ω ων και ως σπαρ τι ι ον χα α λω ων την δυ υ

υ υ υ υ να α α α μιν ε παν α α γει ει ει

τας ψυ υ χα α πο της πλα α νης του ε χθρου ου

ου και προσ κο μι ι ζει τω Θε ω ω ω δω ω ρον

ε ευ προ ο οσ δε ε ε ε κτον α ει του ου τον

πι στοι οι οι συ υν τη χο ρει ει α των μα θη

τω ων του Χρι στου ου ε ευ φη η μη η η σω ω

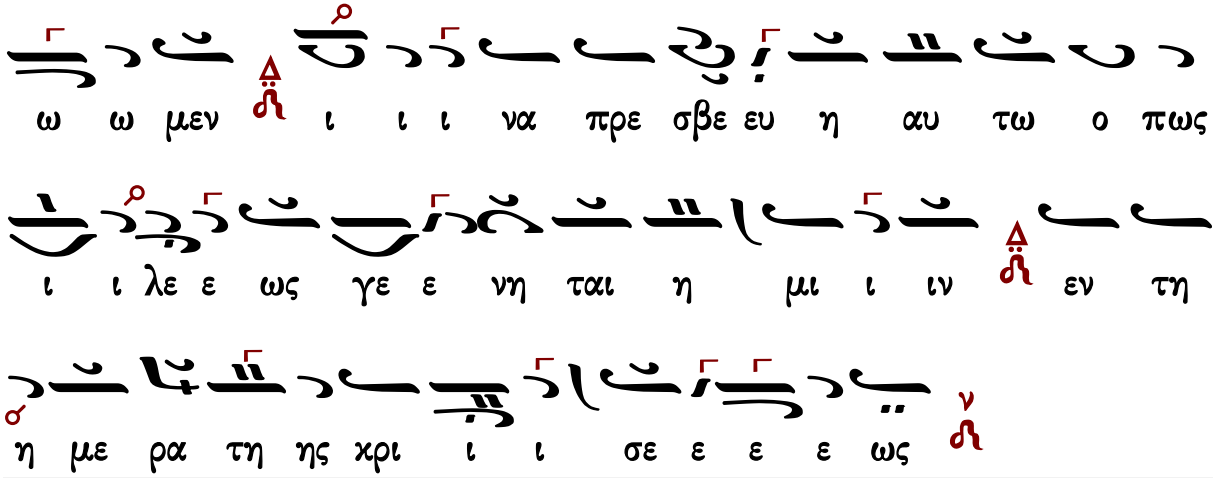

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ΄1965 σ.209*

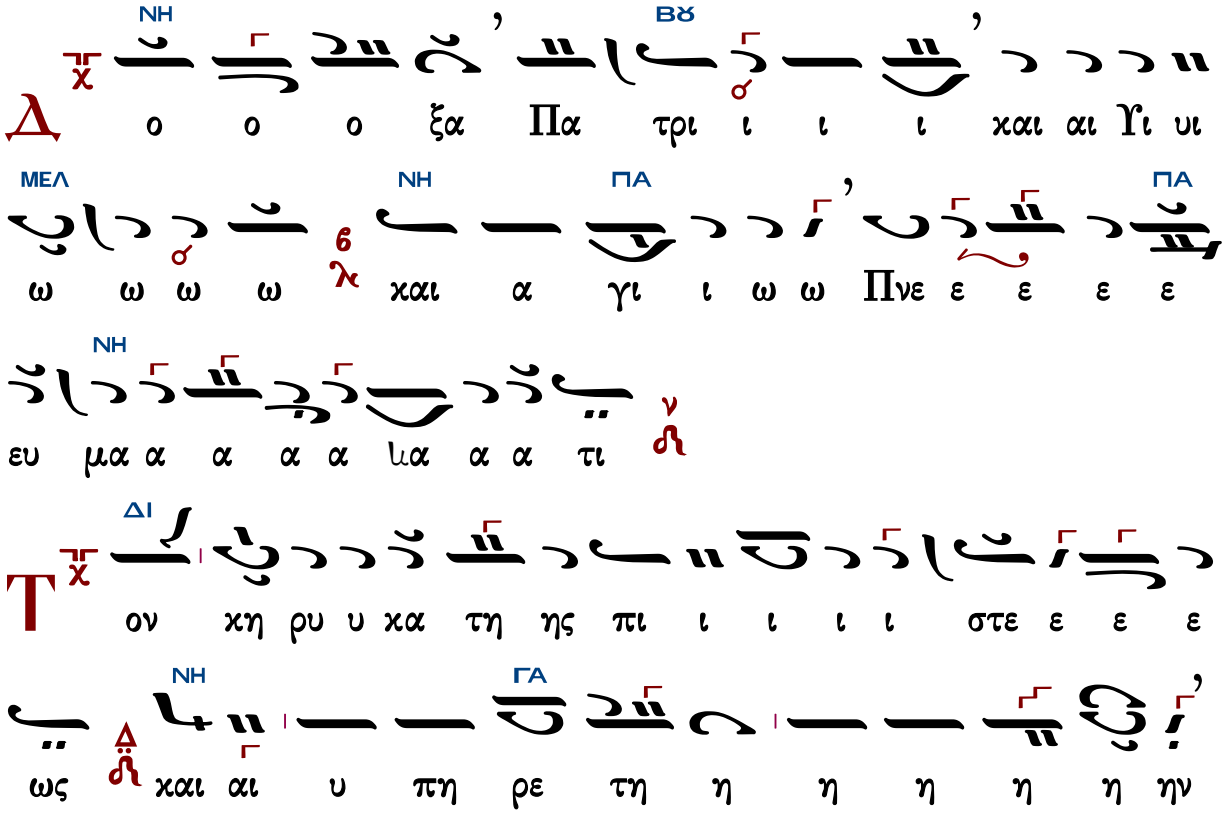

ΠΑ

του ου ου ου Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο

ΝΗ ΔΙ ΠΑ

ο ο ο ο γου Αν δρε ε α αν ε ε ευ φη μη η

ΝΗ

η η η η η η η σω ω ω ευφη μη ησω μεν ου

ΔΙ ΠΑ

ου το ος γαρ τους αν θρω ω ω ω ω που ους εκ

ΝΗ

του βυ θου α α α λι ι ε ε ε ευ ει ειν αν

ΝΗ ΠΑ

τι κα λα μου το ον Στα αυ ρον εν ταις χερ

ΜΕΛ ΝΗ ΜΕΛ

σι ι δι ι α κρα α των και ως σπαρ τι ον χα

ΔΙ ΠΑ

λων τη ην δυ υ υ υ υ να α α μιν ε πα

ΝΗ

να γει τας ψυ υ χας α πο της πλα α νη ης του

ε ε χθρου και προ σκο μι ζει τω Θε ε ω δω

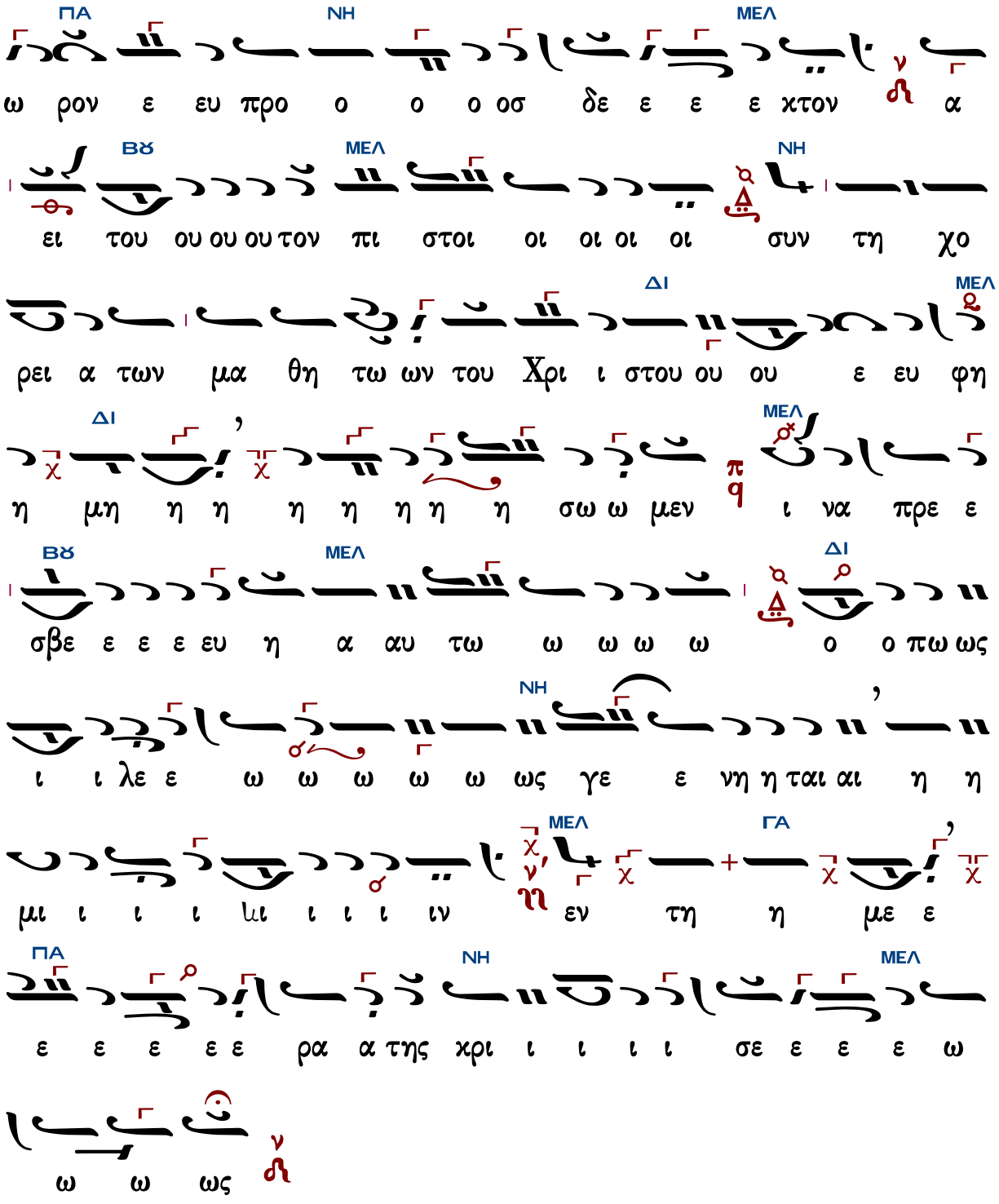

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.343/2681*

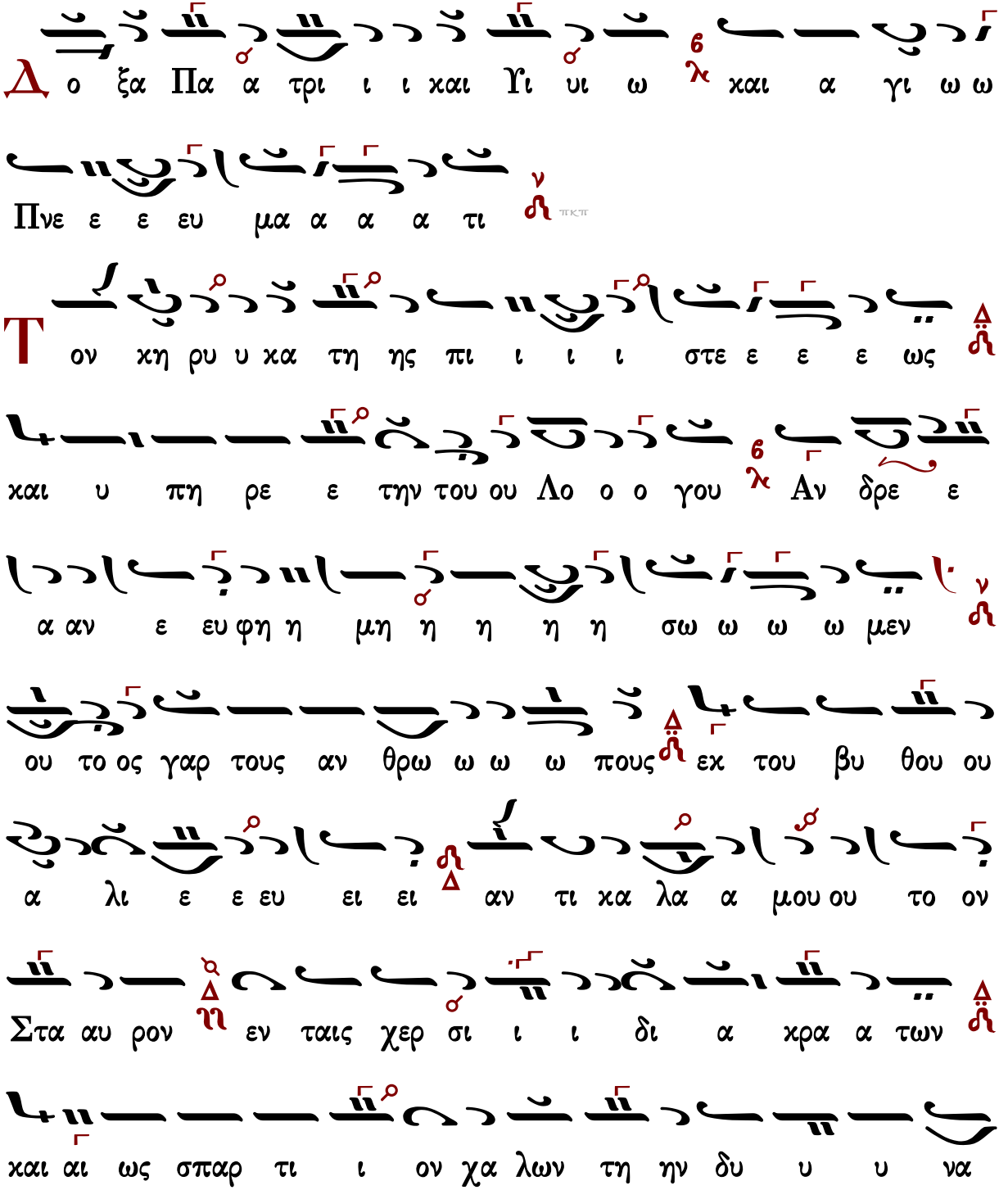

α α α μι ιν ε πα να α γει ει τα ας ψυ υ χας α

πο της πλα νης του ε ε χθρου ου και προσ κο μι ζει

ει τω ω Θε ε ω δω ω ω ρο ον ε ευ προ ο ο

ο οσ δε ε ε ε κτον α ει του ου ου ου ου τον πι ι

στοι συν τη χο ρει ει ει α των μα θη τω ων του Χρι ι

στου ε ευ φη η μη η η σω ω ω ω μεν ι ι να

πρε σβε ε ευ η α αυ τω ο πω ως ι ι λε ε ε

ω ως γε ε νη η ται αι η η μι ι ι ι ιν εν

τη η με ε ε ρα τη ης χρι ι ι ι ι σε ε ε ε

ως

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Προεόρτιον Θεοτοκίον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.70*

Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην πε

Υ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ την του ου Θε ου μη

τρο ο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το ο α α

α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν νη η

η η σαι η η η χει ει αγ γε ε λοι θα αυ μα σα

α τε εν ου ρα α νω ω αν θρω ω ποι δο ξα α

σα τε ε πι ι ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ Πε ερ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Προεόρτιον Θεοτοκίον

Ἦχος λ πα ἡ Νη

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.229*

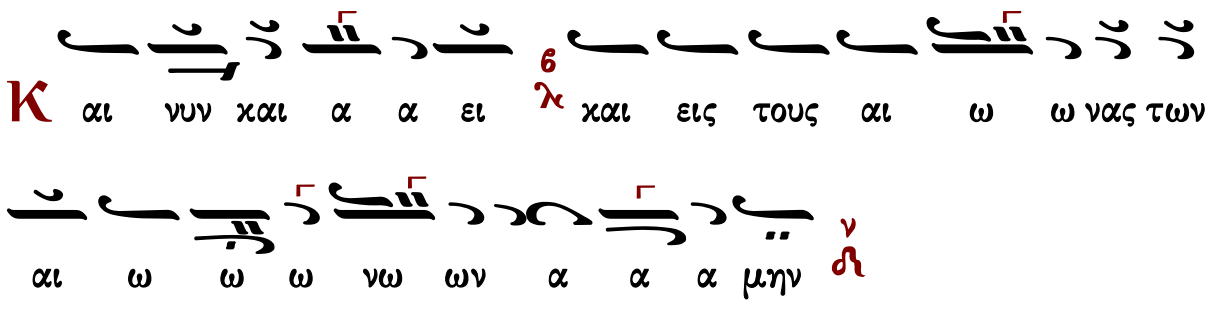

γ

πο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ την του Θε ου μη τρο

ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το ο α α α

α α δυ υ υ υ τον ε πι σε γεν νη η η

η σαι η η η κει ει αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α

τε εν ου ρα α α νω ω αν θρω ω ποι δο ξα σα τε

ε πι ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ Πε ερ σι

ι ι δος το τρισ σο κλε ε ον δω ρον προσ κο μι ι ι

σα α α α τε ποι με νε ες α γραυ λου ου ουν τε

ες τον τρισ α γι ι ον υ μνον με λω ω δη η η σα α

α α τε πα α σα α πνο ο η αι νε σα α α

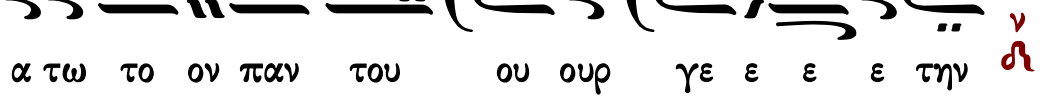

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Προεόρτιον Θεοτοκίον

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.250*

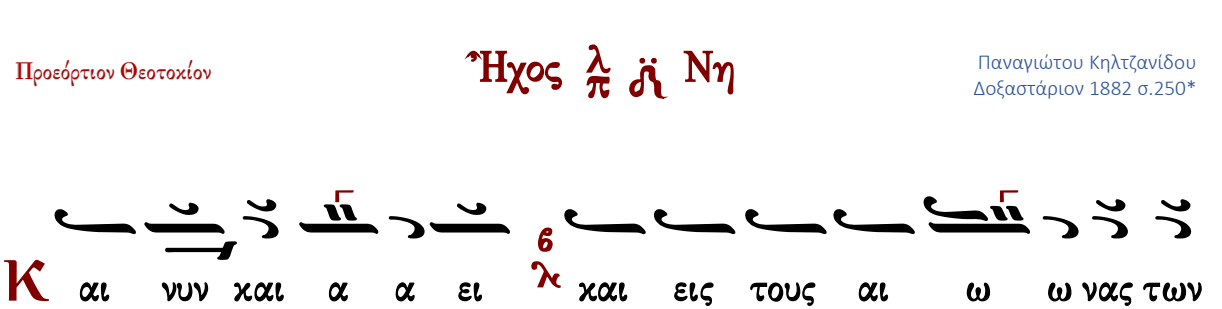

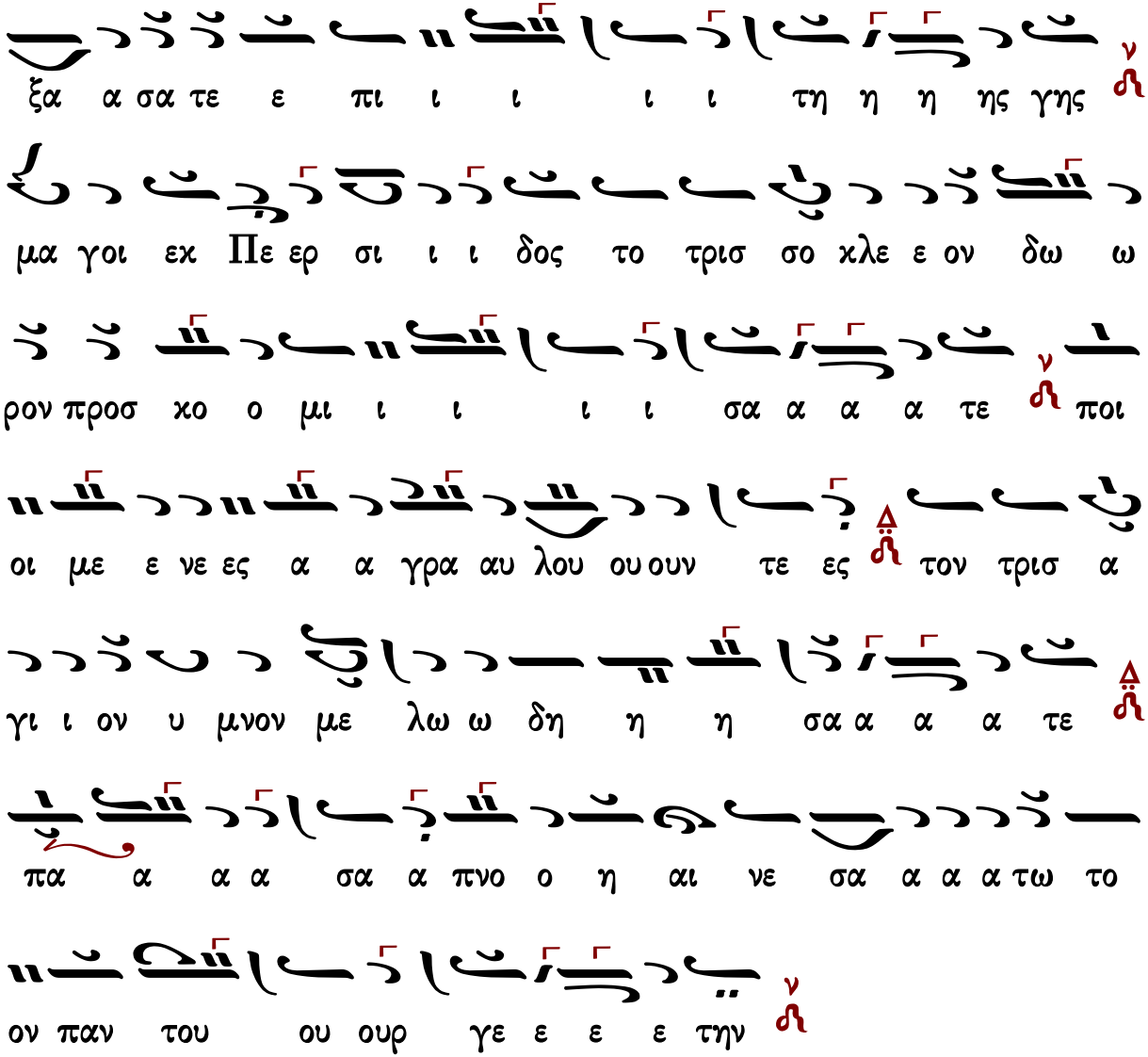

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Προεόρτιον Θεοτοκίον

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη̇

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.138*

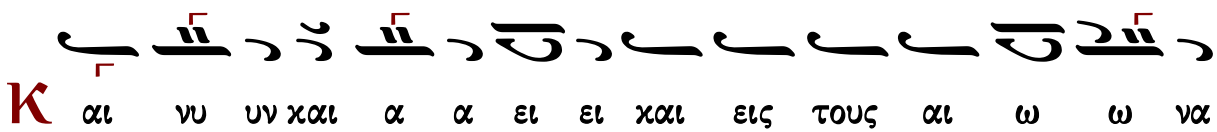

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε ε ε εμ την του

Θε ου ου μη η τρο ο ο ο ο ο πο ο λιν φω

ω ως γα αρ το ο α α α α δυ υ το ο ο ο ο ο

ον ε πι σε γεν νη η η η σαι η η η χει ει

α αγ γε ε λοι θα αυ μα α α σα α α α τε ε

εν ου ου ρα α νω ω ω ιω ω ω ω ω α αν θρω ω

ποι δο ξα α σα α τε ε ε ε ε ε ε

πι τη ης γης μα α γοι οι ε εχ Πε ερ σι ι ι δο

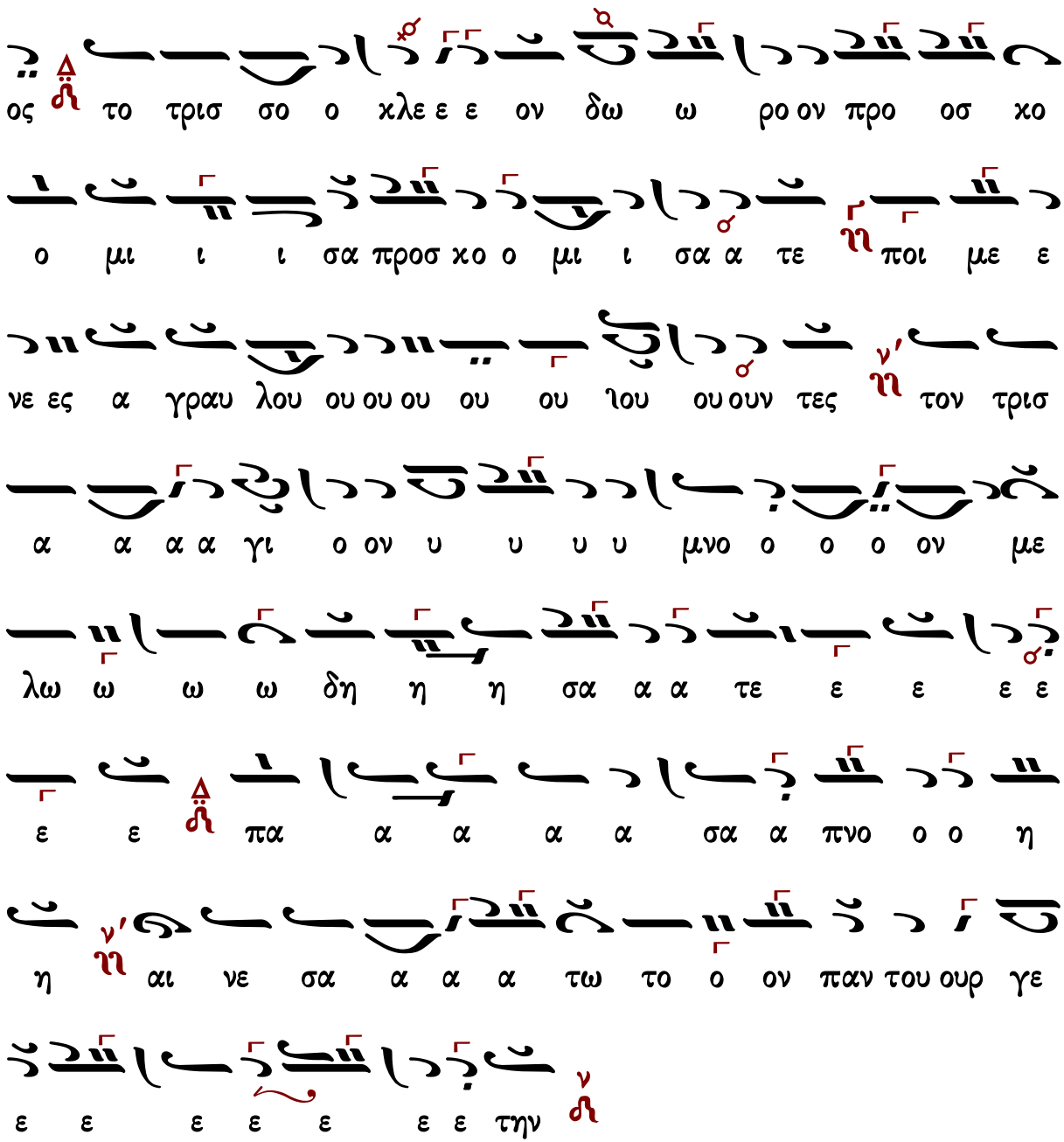

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Προεόρτιον Θεοτοκίον

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.272*

Κ αι νυ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Υ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε ε ε εμ την του Θε ε

ου ου μη τρο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το

ο α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν νη

η η η σαι αι η η η χει ει αγ γε λοι

θα α αυ μα α σα α τε εν ου ρα α νω α

αν θρω ποι δο ο ξα α σα τε ε ε πι τη ης γης μα γοι

εχ Πε ερ σι ι δος το τρισ σο χλε ον δω ω ρον προσ χο

μι ι ι σα α α α τε ποι με ε ε νες α α

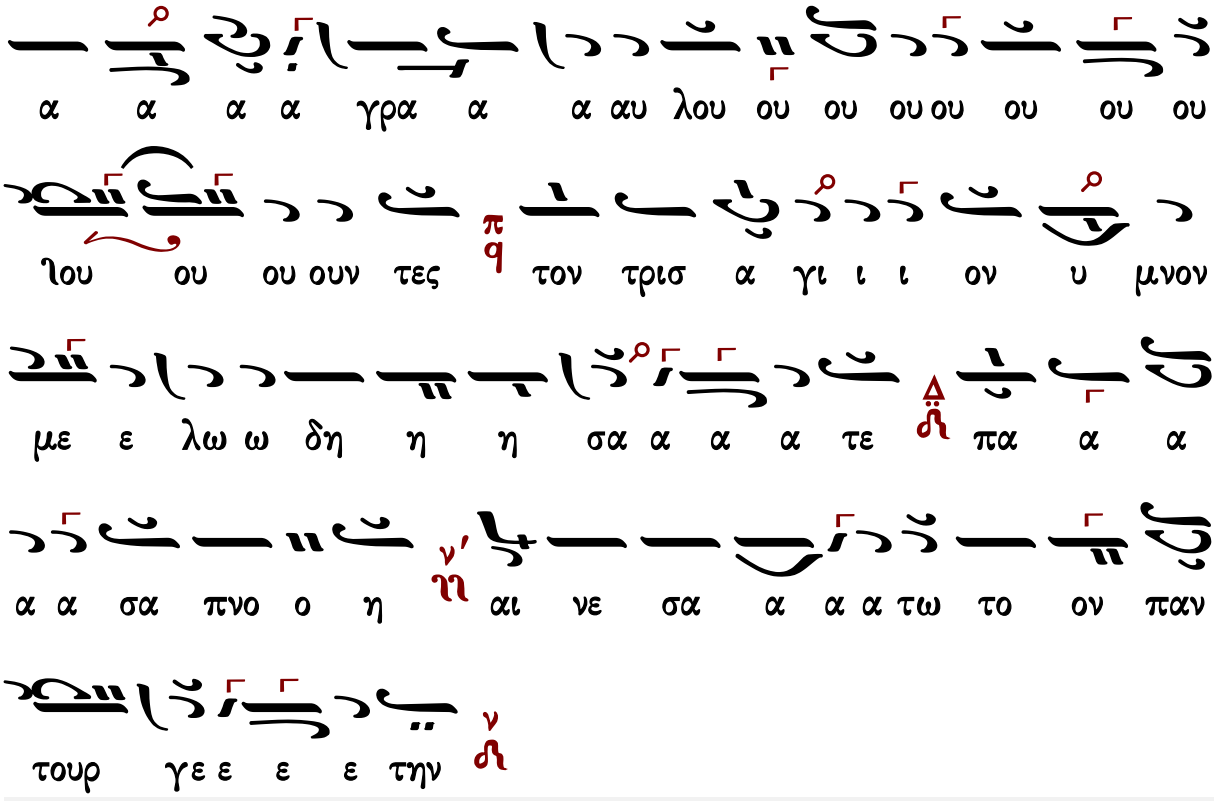

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Προεόρτιον Θεοτοκίον

Ἦχος Νη

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ΄1965 σ.211*

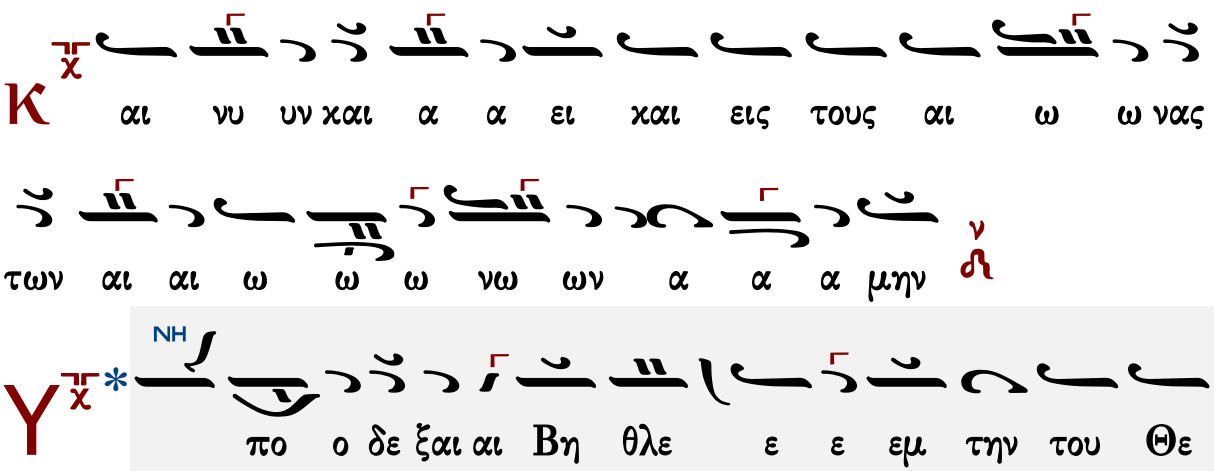

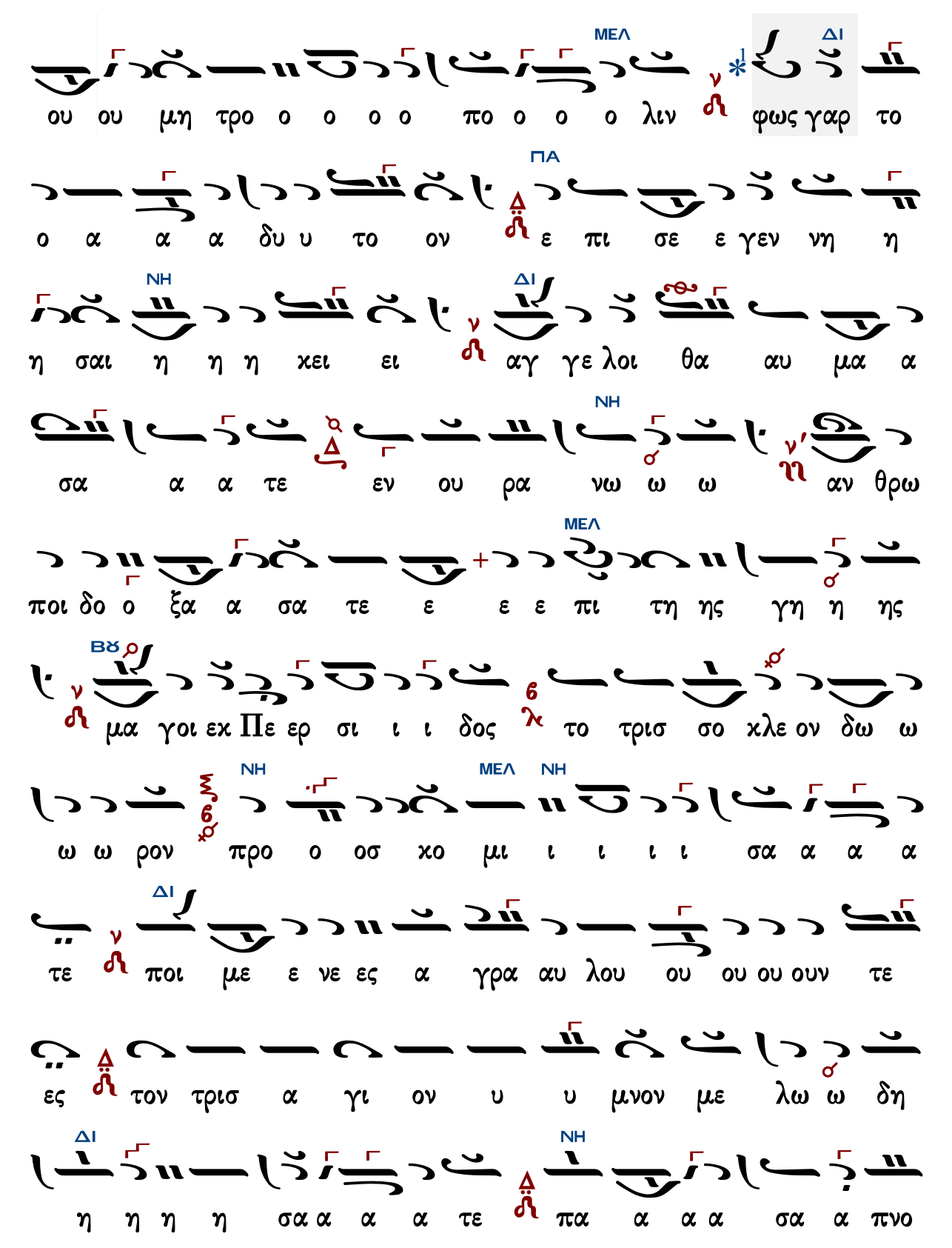
ΔΙ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΒΫ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
φως γαρ το λιν πο ο ο ο ο ο ο τρο μη ου ου
ε πι σε ε γεν νη η ο α α α δυ υ το ον
αγ γε λοι θα αυ μα α η σαι η η η κει ει
αν θρω σα α α τε εν ου ρα νω ω ω
ποι δο ο ξα α σα τε ε ε ε πι τη ης γη η ης
μα γοι εκ Πε ερ σι ι ι δος το τρισ σο κλε ον δω ω
ω ω ρον προ ο οσ κο μι ι ι ι ι σα α α α
τε ποι με ε νε ες α γρα αυ λου ου ου ου ουν τε
ες τον τρισ α γι ον υ υ μνον με λω ω δη
η η η η σα α α α τε πα α α α σα α πνο

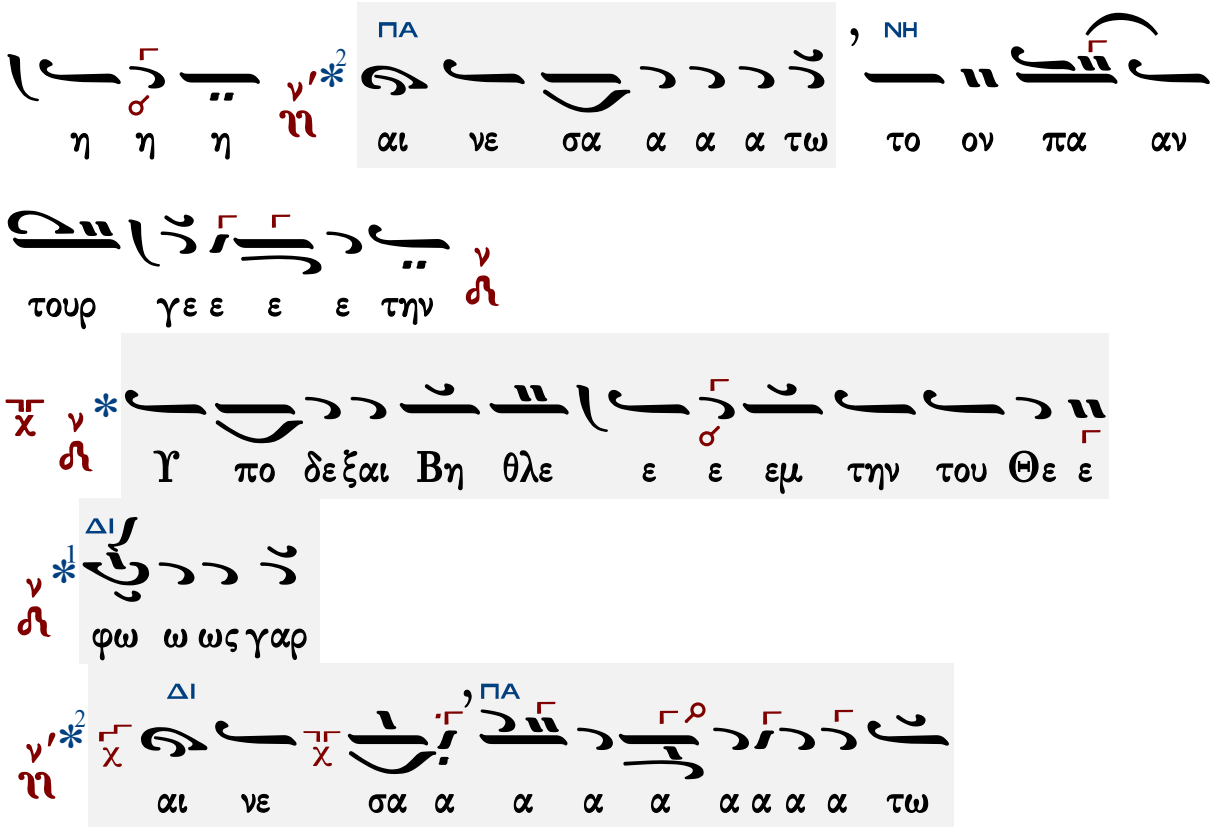

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προεόρτιον Θεοτοχίον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.366/2704*

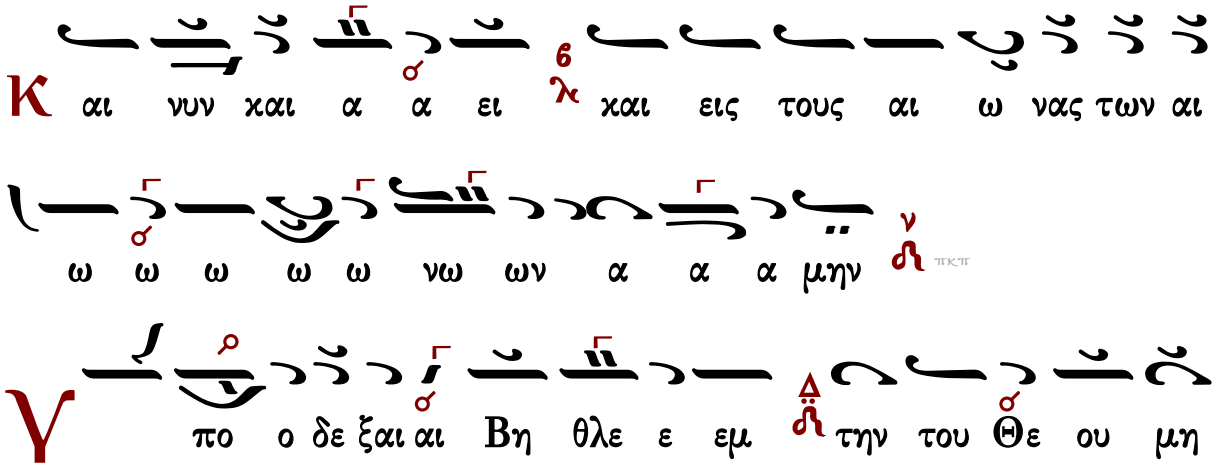

τρο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το ο α α

α α δυ υ υ υ τον ε πι σε γεν νη η η η σαι

η η η κει ει αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α τε εν ου

ρα α α νω ω αν θρω ω ποι δο ξα σα τε ε ε πι τη

ης γης μα γοι εκ Πε ερ σι ι ι δος το τρισ σο κλε

ον δω ω ρον προσ κο μι ι ι ι σα α α α τε

ποι με ε νες α γρα αυ λου ου ουν τες τον τρισ α γι

ι ον υ υ μνον με λω ω δη η η σα α α α τε

πα α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α α τω

το ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

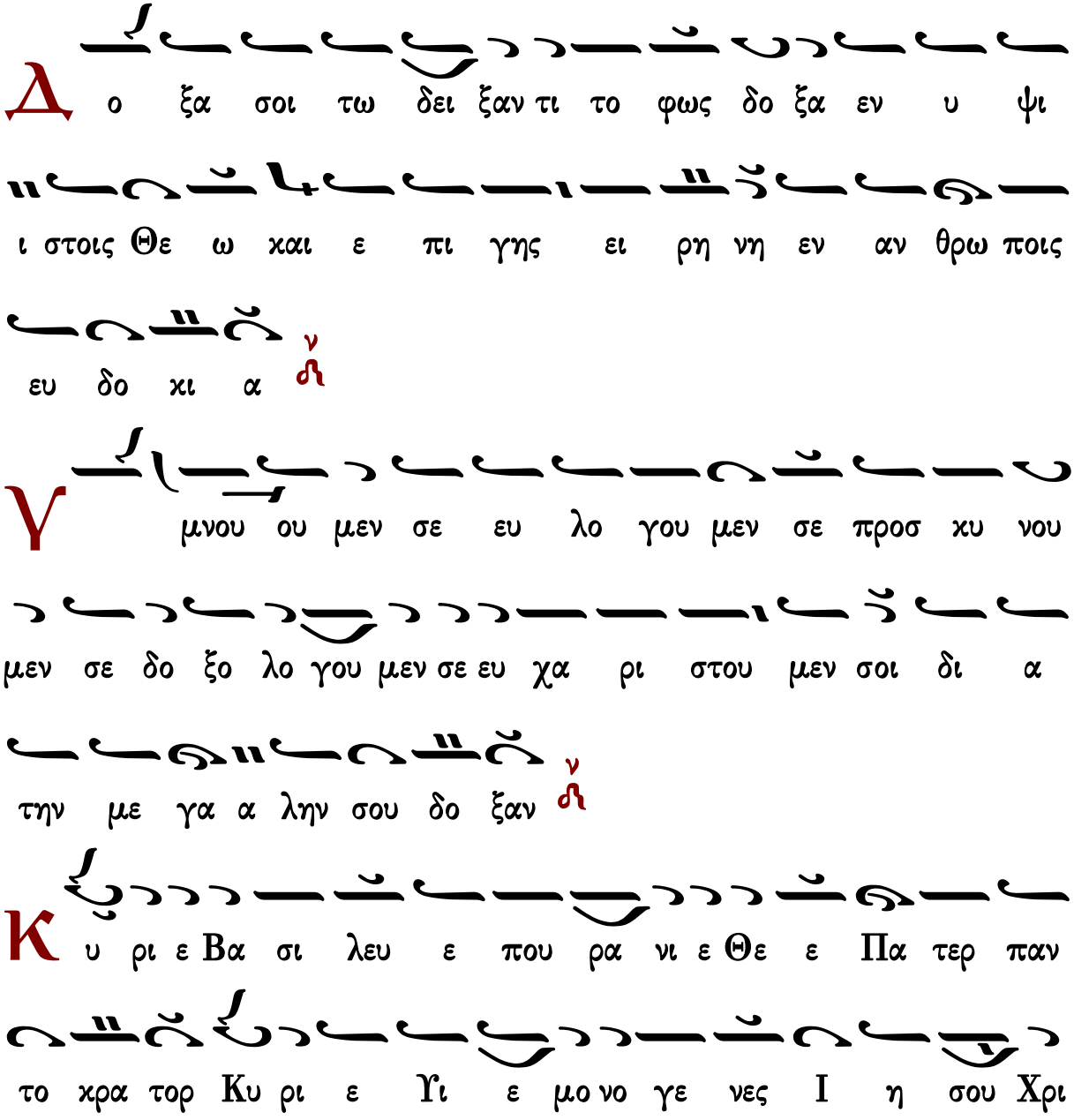

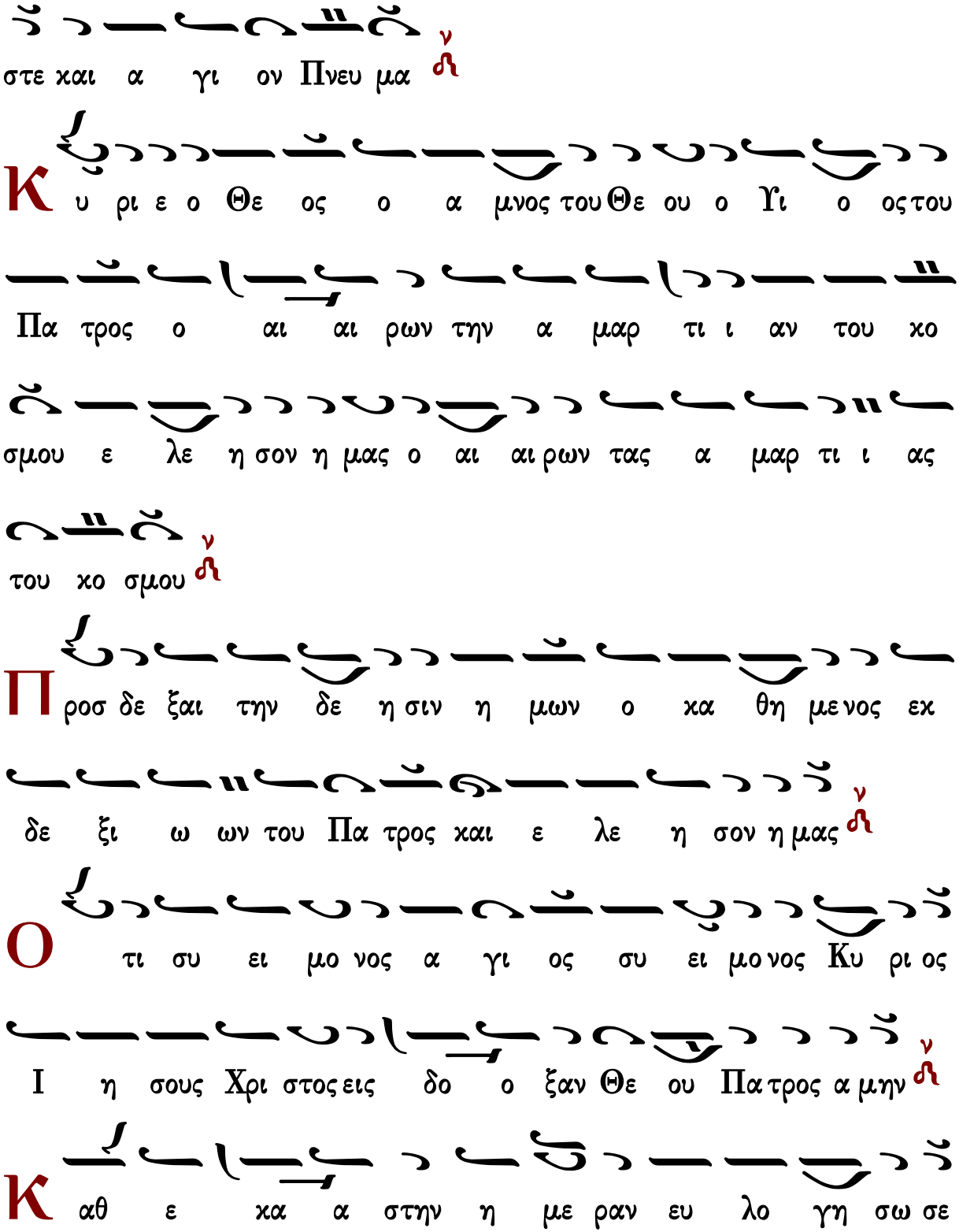
στε και α γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του
Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας
του κο σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

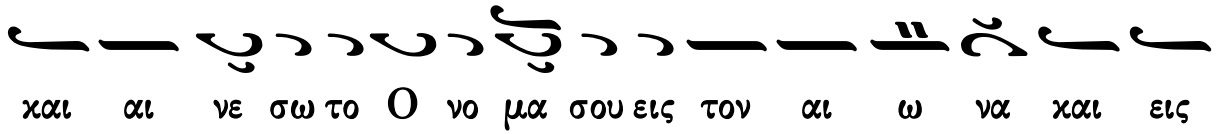
χαι αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να χαι εις

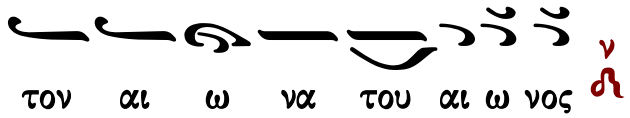
τον αι ω να του αι ω νος

Κ

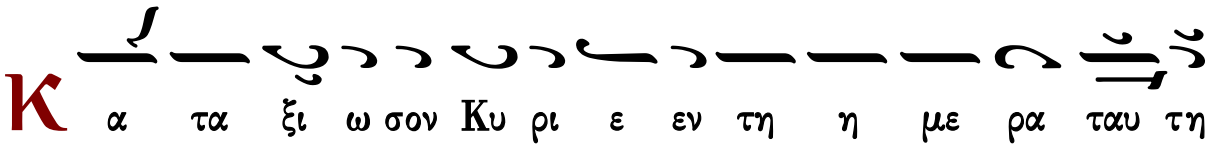
α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη

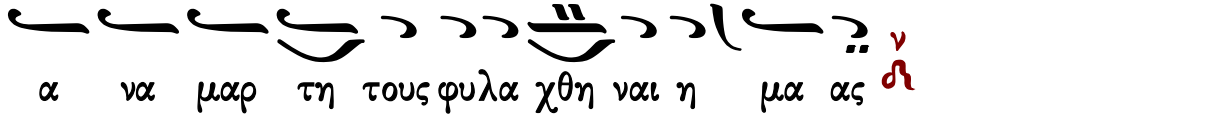
α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας

Θ

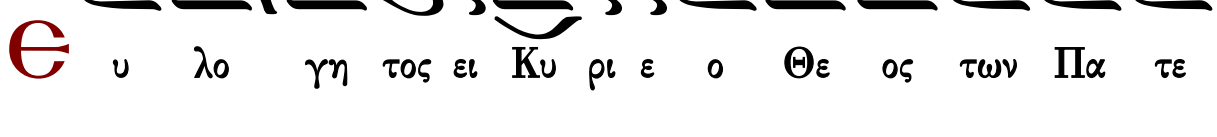
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων χαι αι νε τον χαι δε δο ξα σμε νον το Ο

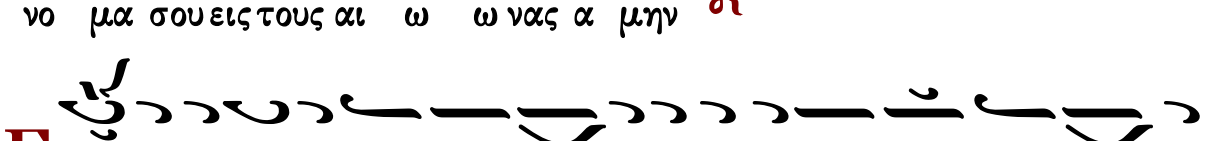
νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ

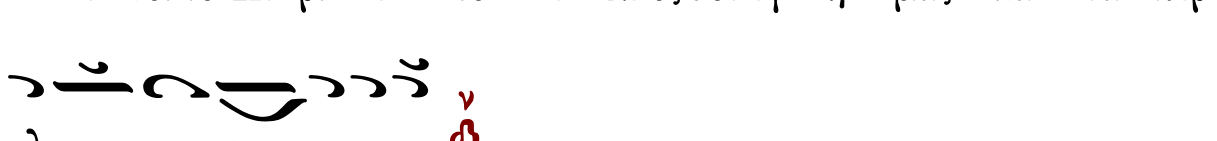
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

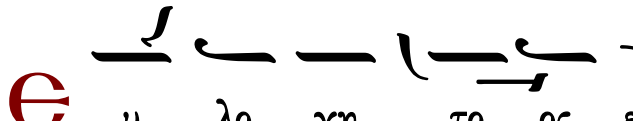
ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ

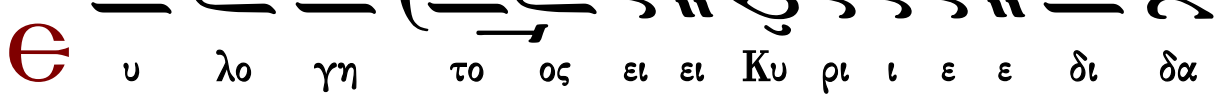
υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (γ′)

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

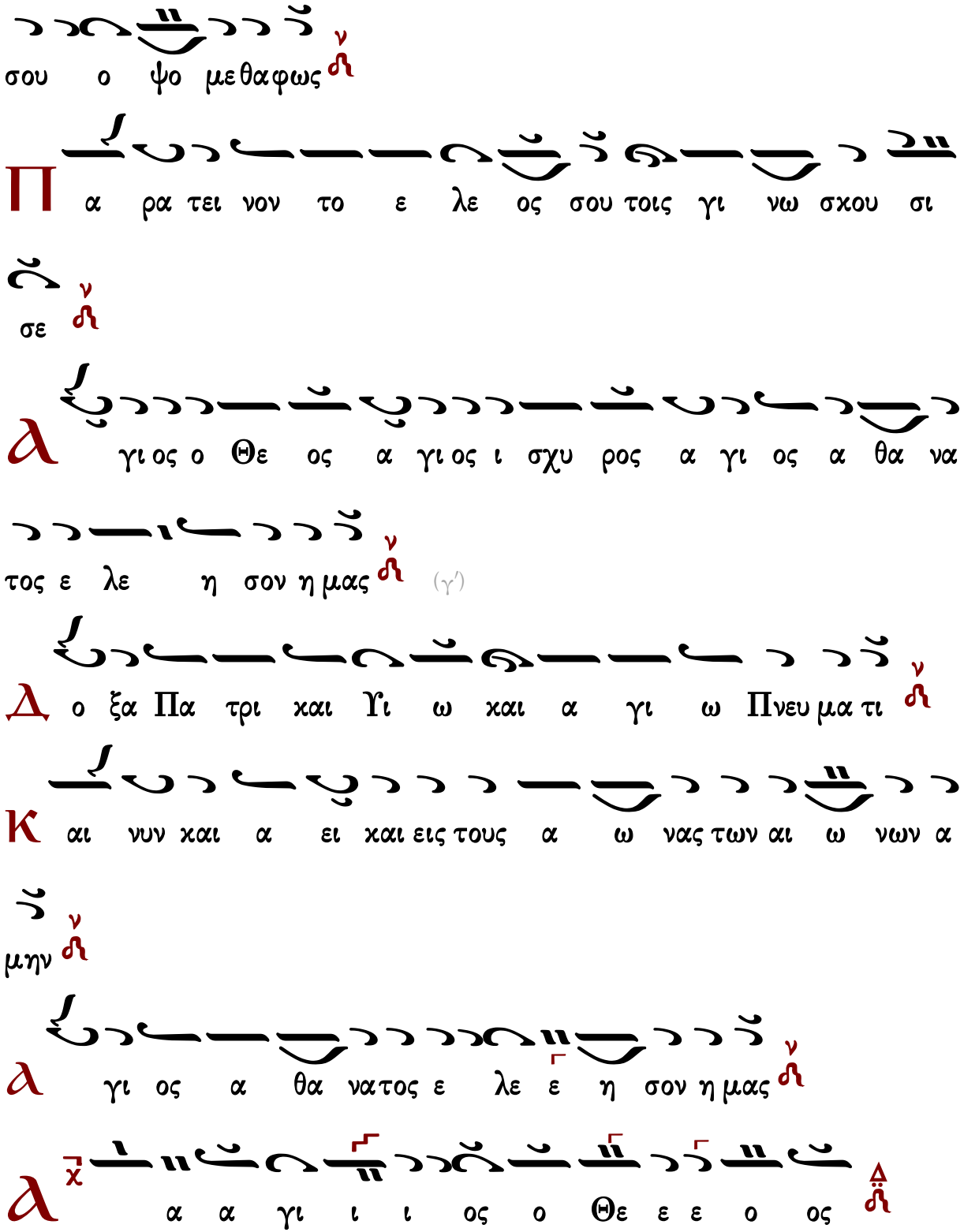
σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους α ω νας των αι ω νων α
μην
Α γι ος α θα νατος ε λε ε η σον η μας
Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ε ο ος

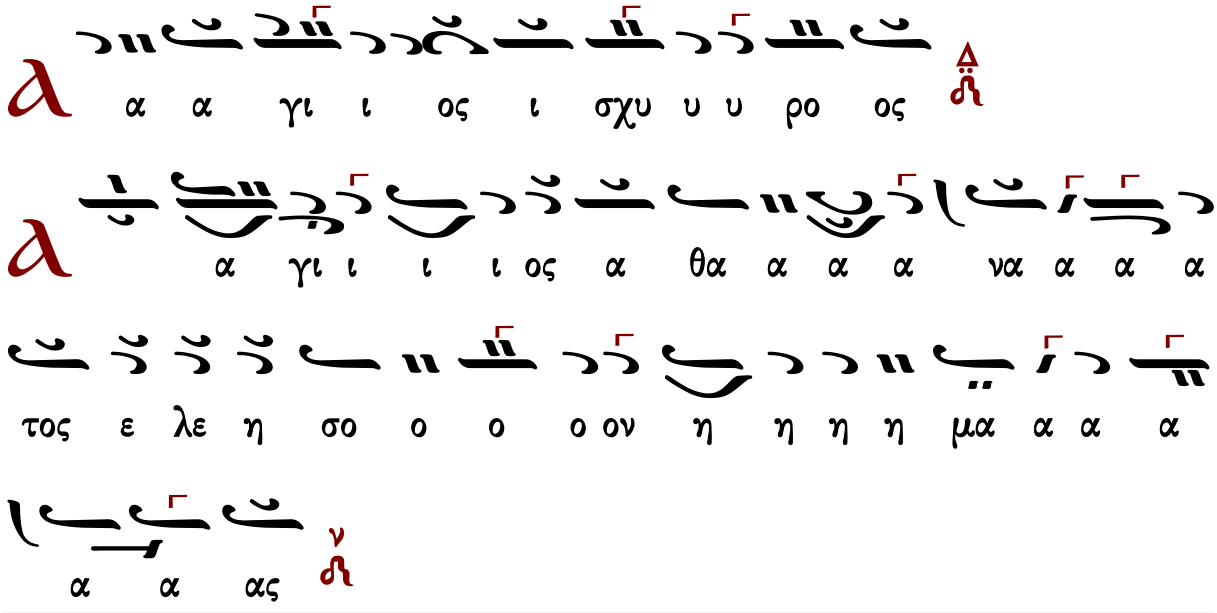

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.426*

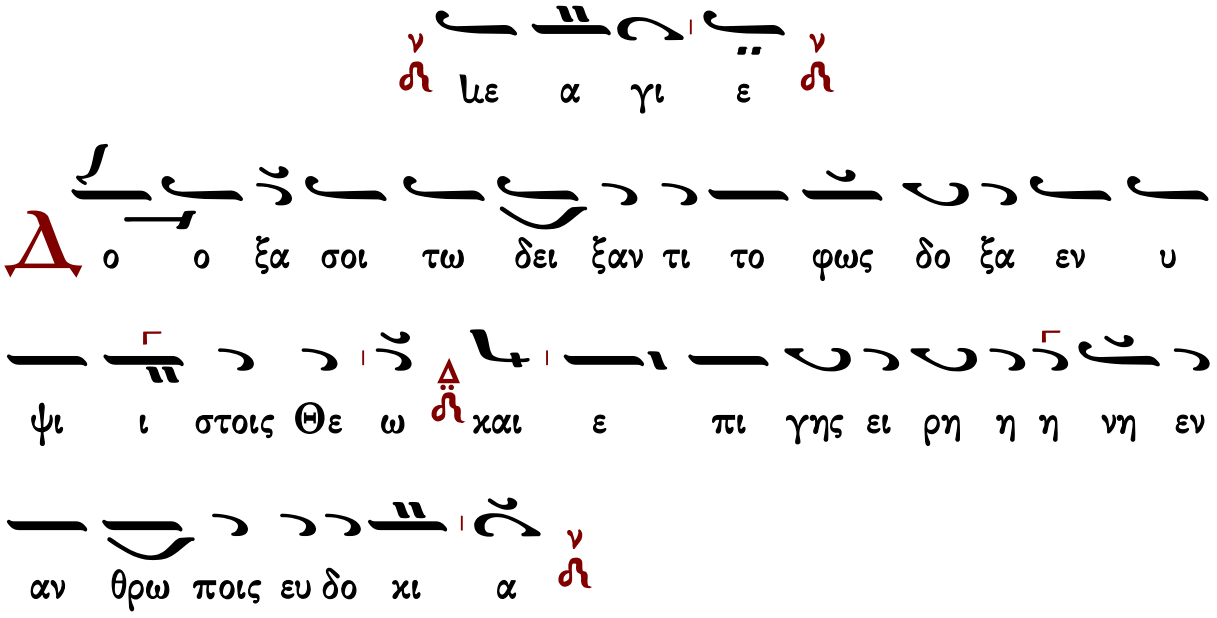

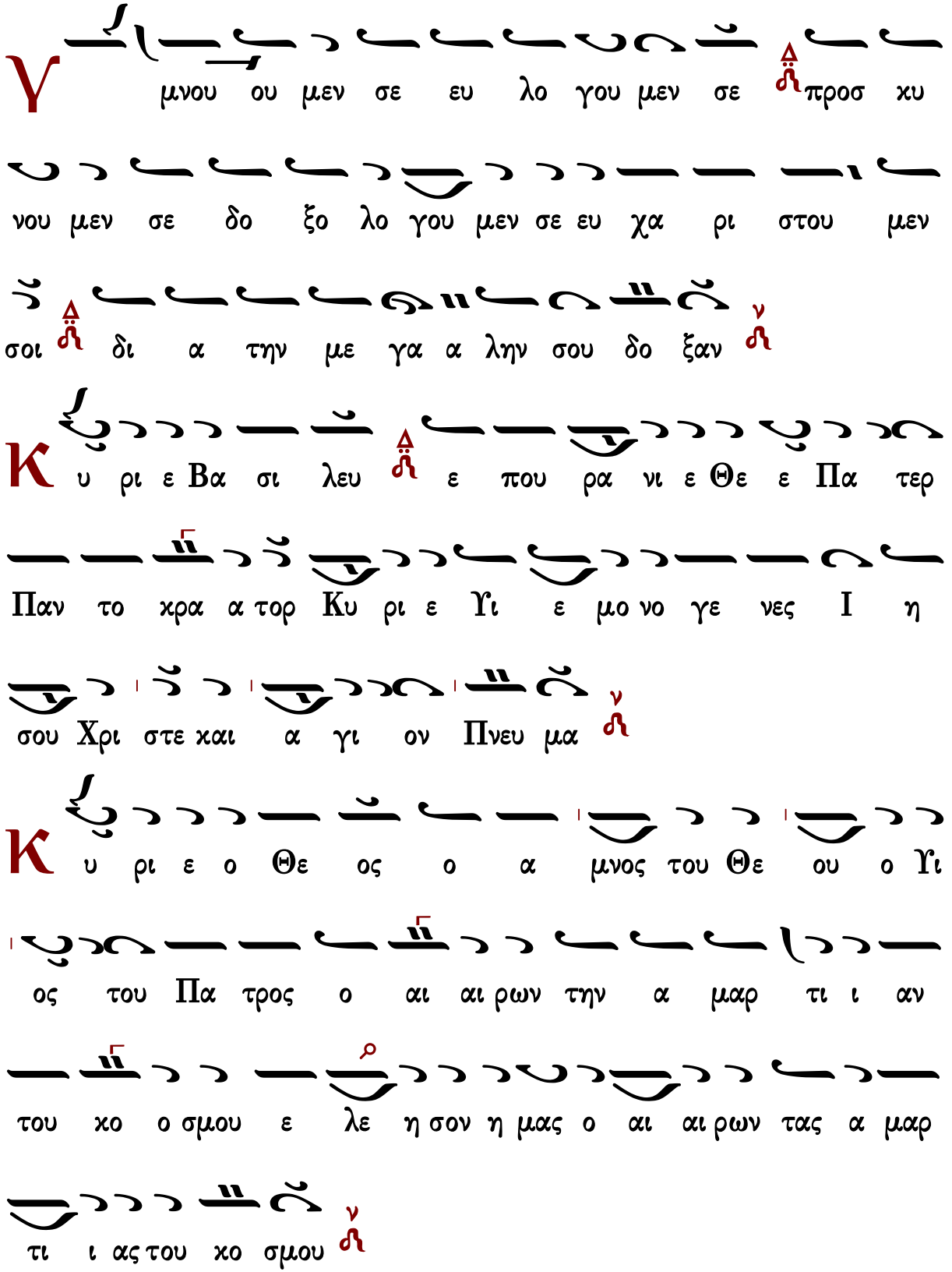
Υ
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν
σοι δι α την με γα α λην σου δο ξαν
Κ
υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα
Κ
υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου

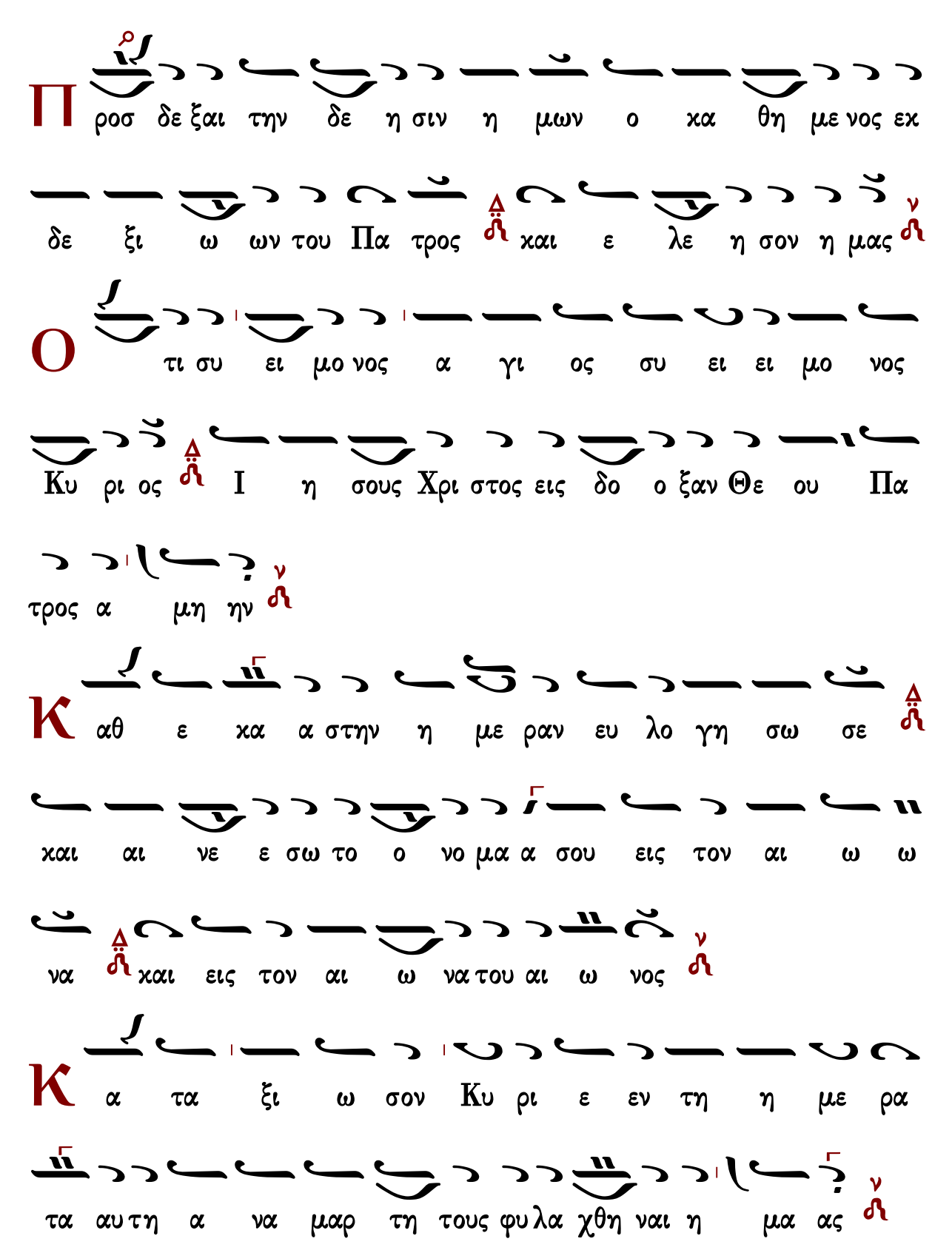
Π
ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο
τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μη ην
Κ
αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ
α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η

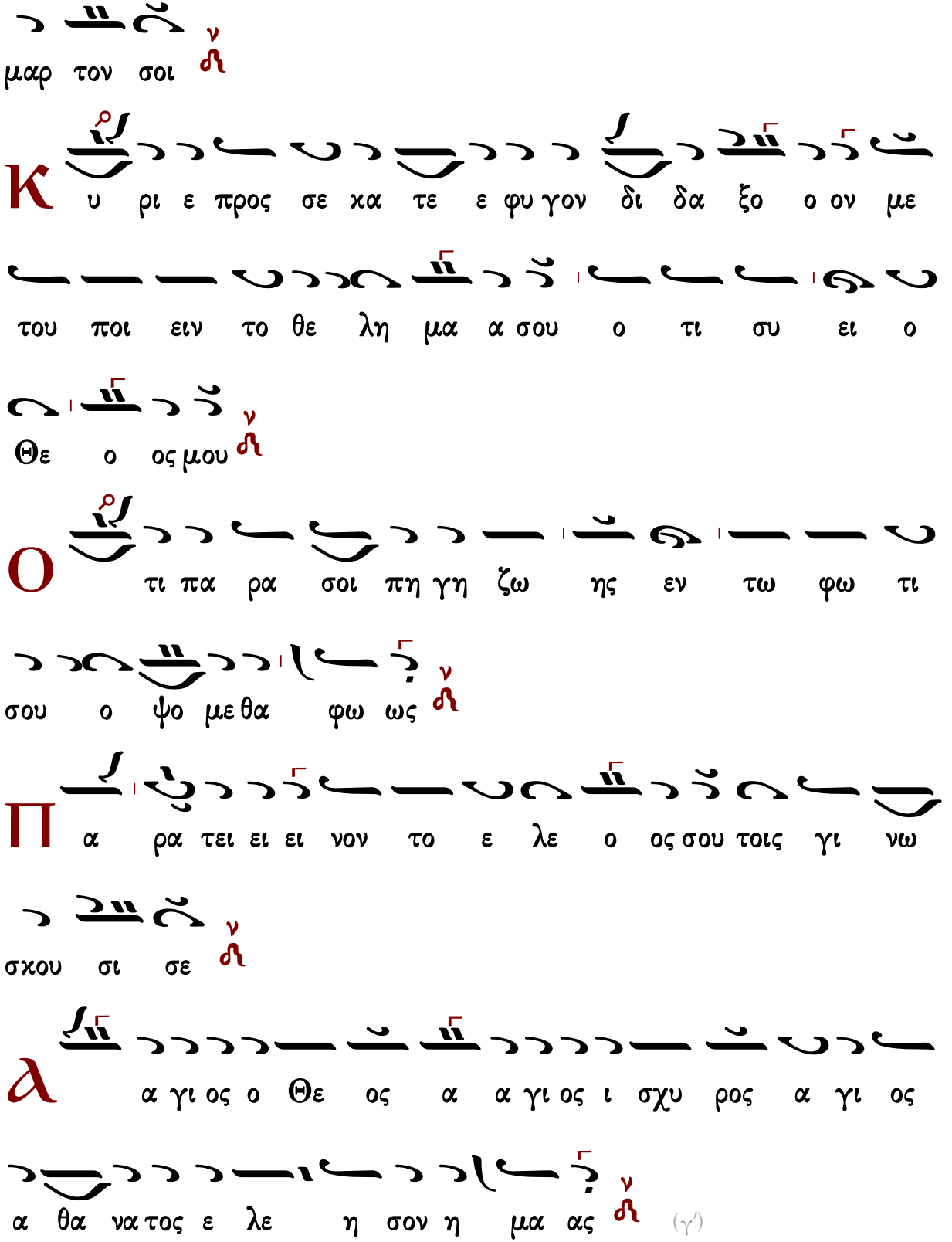
μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο
Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε
Α α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μα ας
(γ')

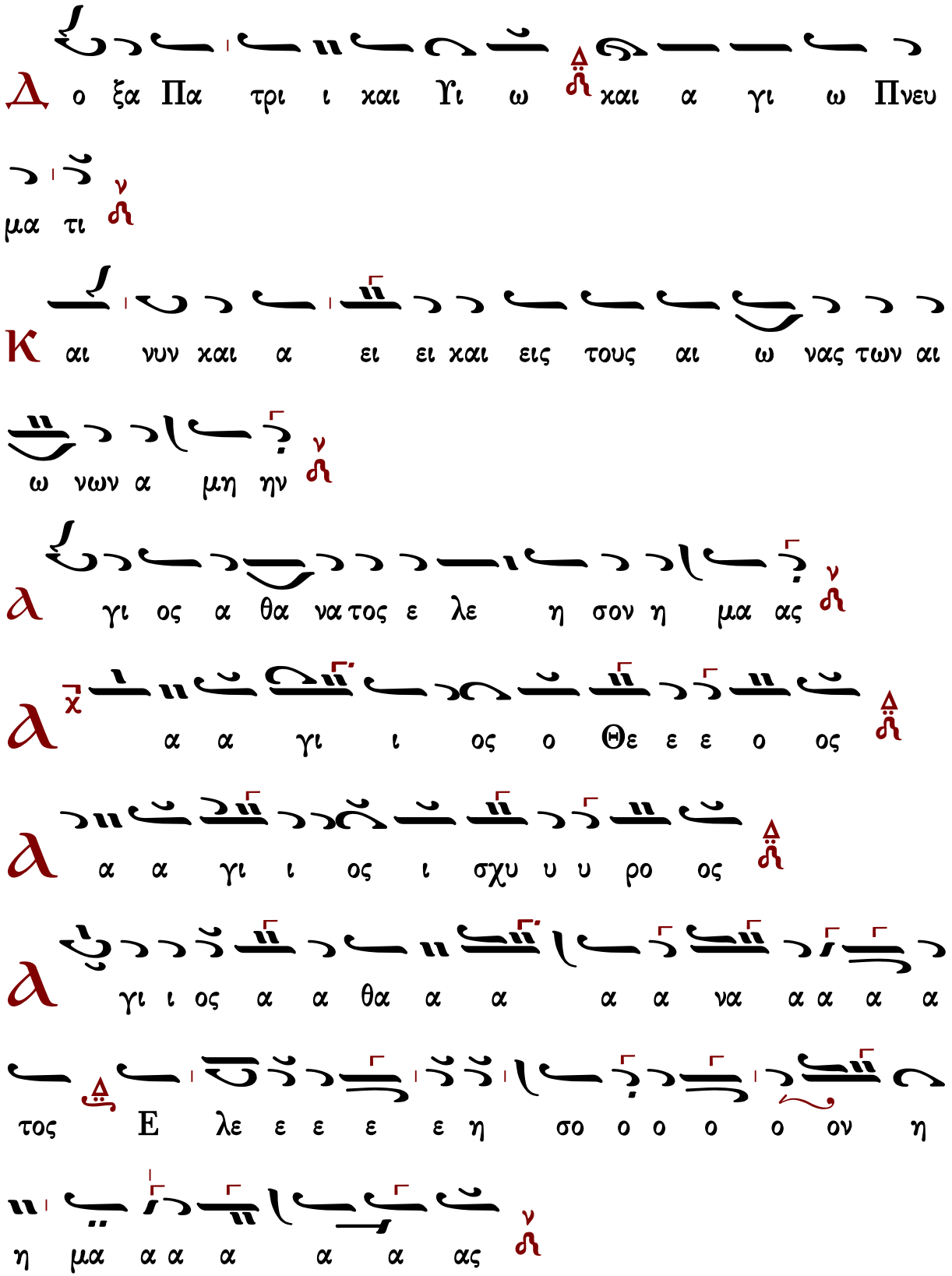
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας
α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος
α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος
α γι ι ος α α θα α α α α να α α α α
τος Ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ον η
η μα α α α α α ας

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἰρμολογικὴ

Ἦχος λ πα Νη

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

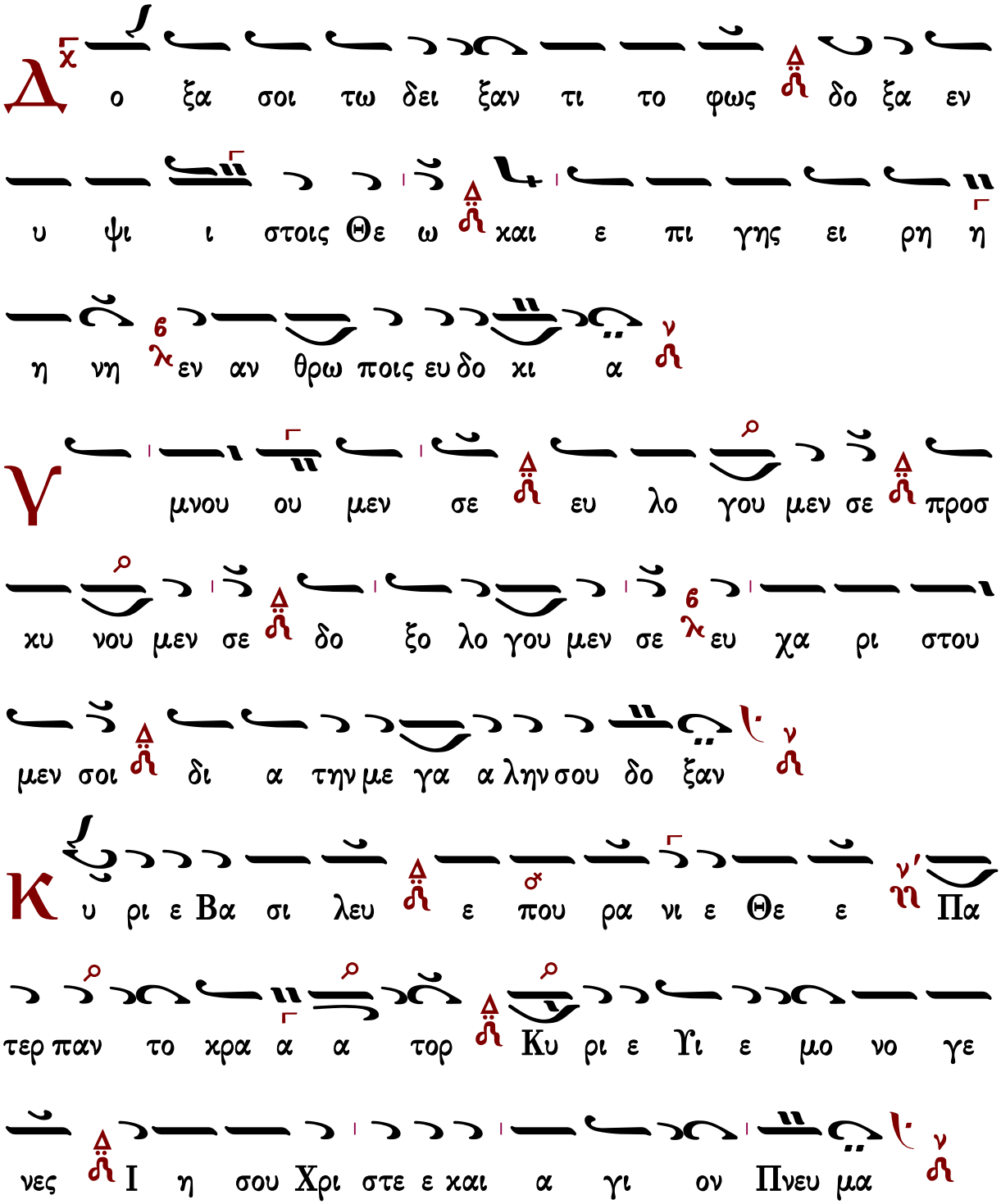

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του χο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

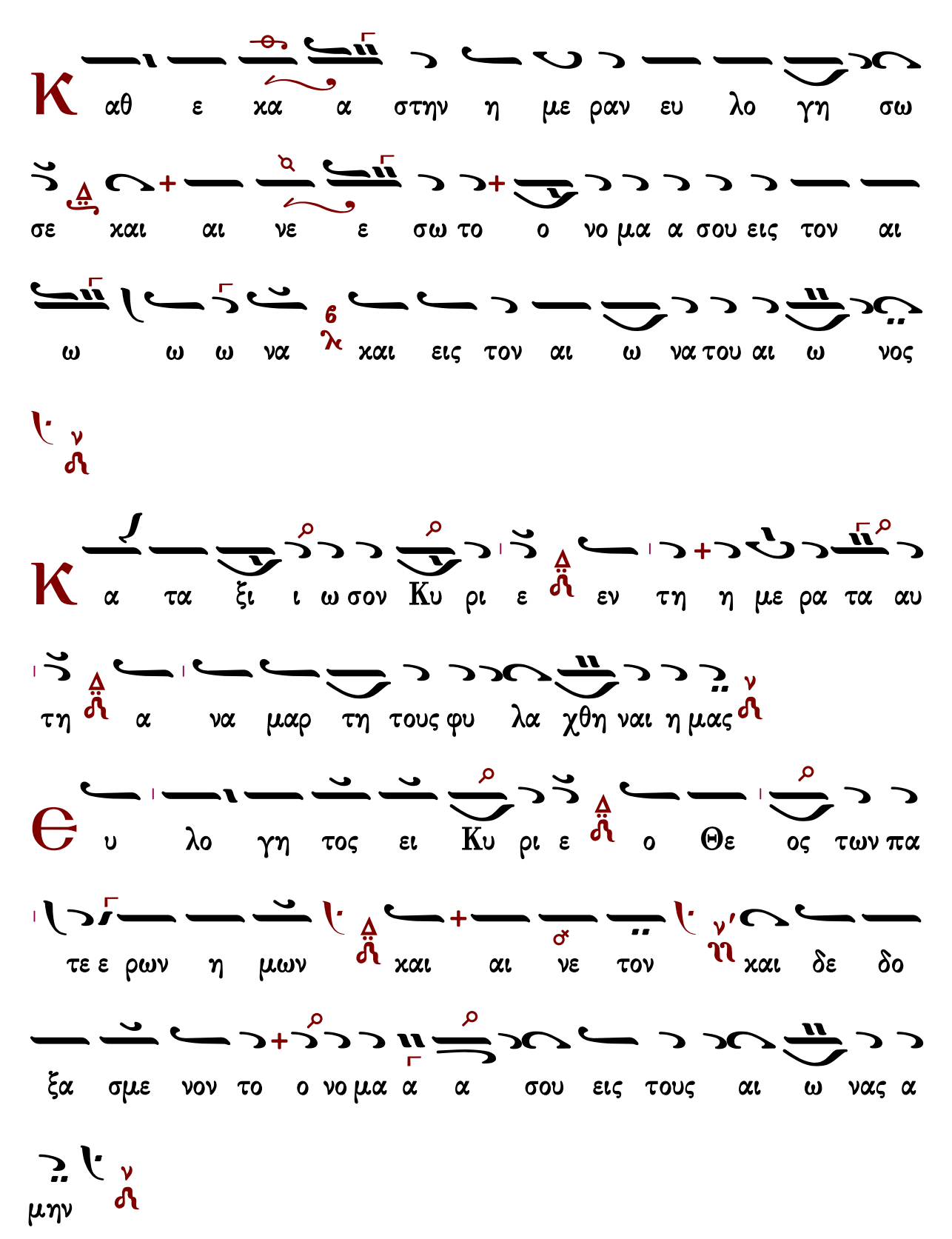
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω ω να κα και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο
ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α
μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου (β′)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου

ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας (β′)

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α γι ο ο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο
ο ο ος
α γι ο ο ο ο ος ι σχυ υ υ υ ρο
ο ο ος

καὶ οὕτω

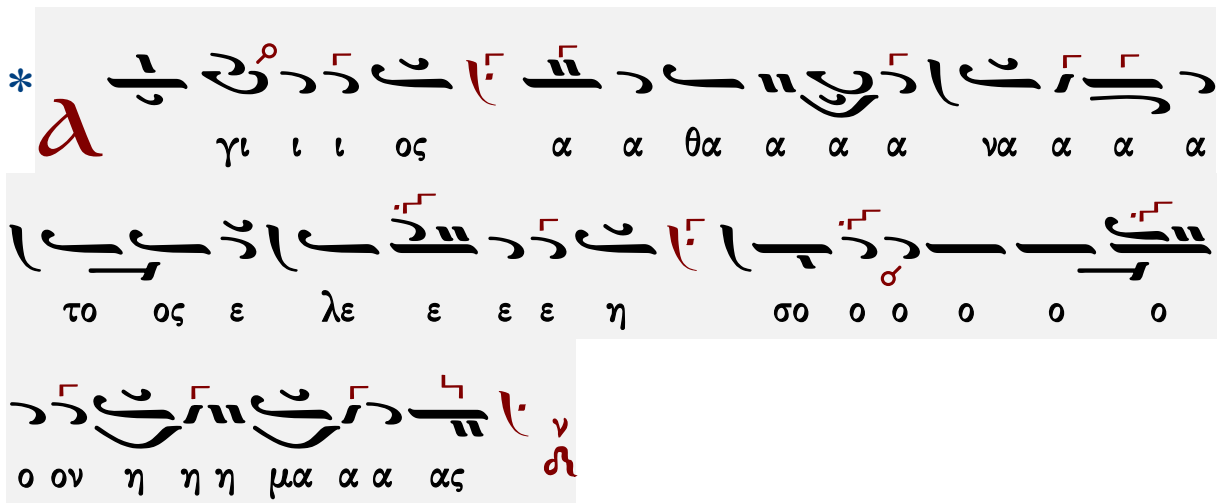

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̃ ν̈ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.414*

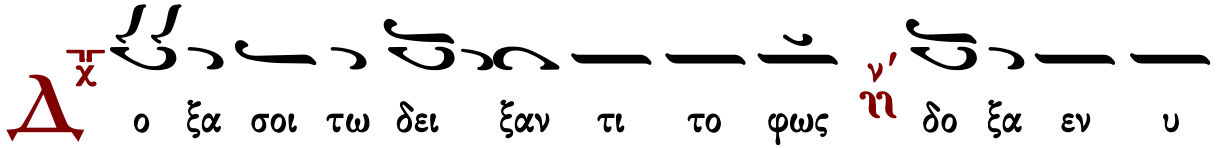

ψι ι στοις Θε ε ω και ε πι γης ει ρη η νη

εν α αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου ου

μεν σοι δι α την με ε γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ Παν το κρα α τορ Κυ υ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

ι αν του χο ο ο σμου ν ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του χο ο ο σμου ν

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ν' ο κα α

θη η με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος ∆ και ε

λε η σον η μα ας ν

Ο τι συ ει μο νος α γι ος ∆ συ ει μο νος Κυ

ρι ος ν' Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην ν

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ν'

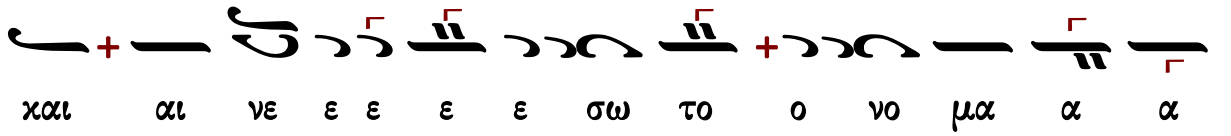

χαι αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α

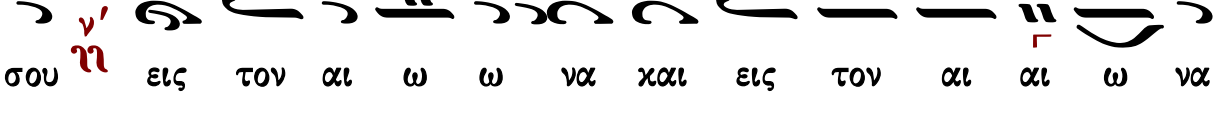

σου ν' ις τον αι ω ω να χαι εις τον αι αι ω να

του αι ω ω ω νος ν

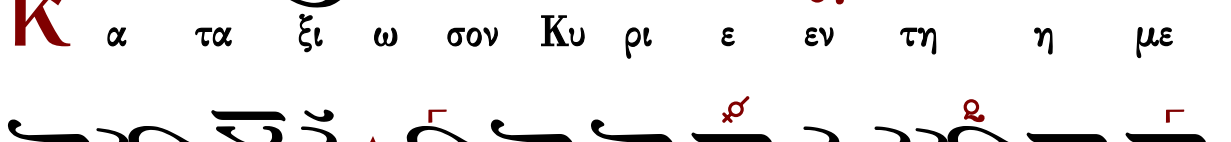

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

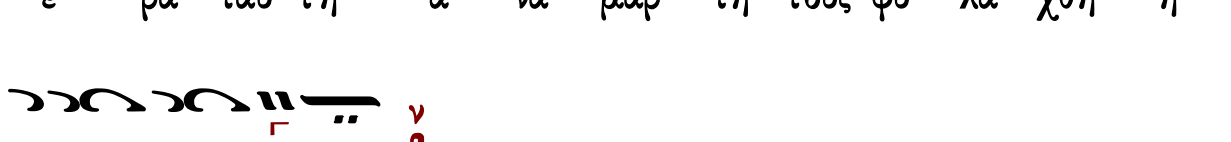

ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

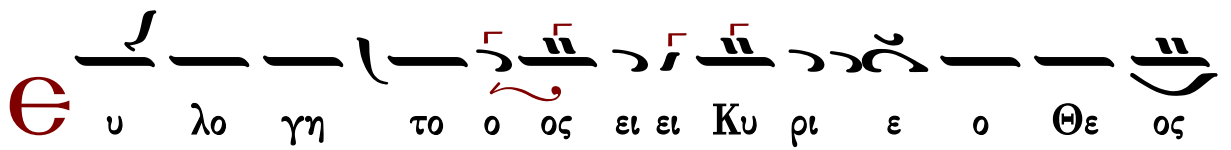

η ναι η η μας ν

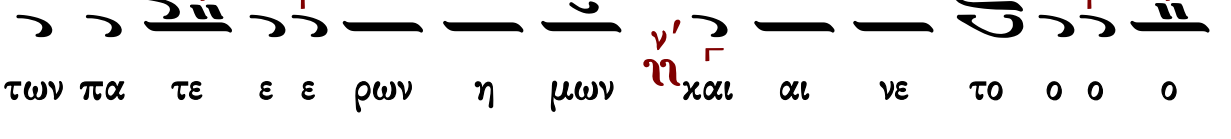

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

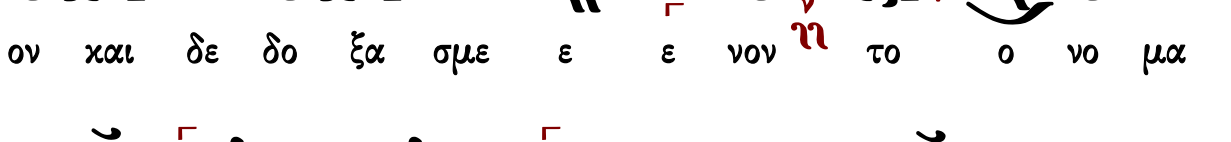

των πα τε ε ε ρων η μων ν' χαι αι νε το ο ο ο

ον χαι δε δο ξα σμε ε ε νον ν' το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην ν

Γ

ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι

σε

Θ

υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε

ε δι ι δα ξον με τα δι και ω ω μα τα

σου (γ′)

Κ

υ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης

η μιν εν γε νε α και γε νε ε α ε γω

ει ει ει πα Κυ υ ρι ε ε λε ε η

σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

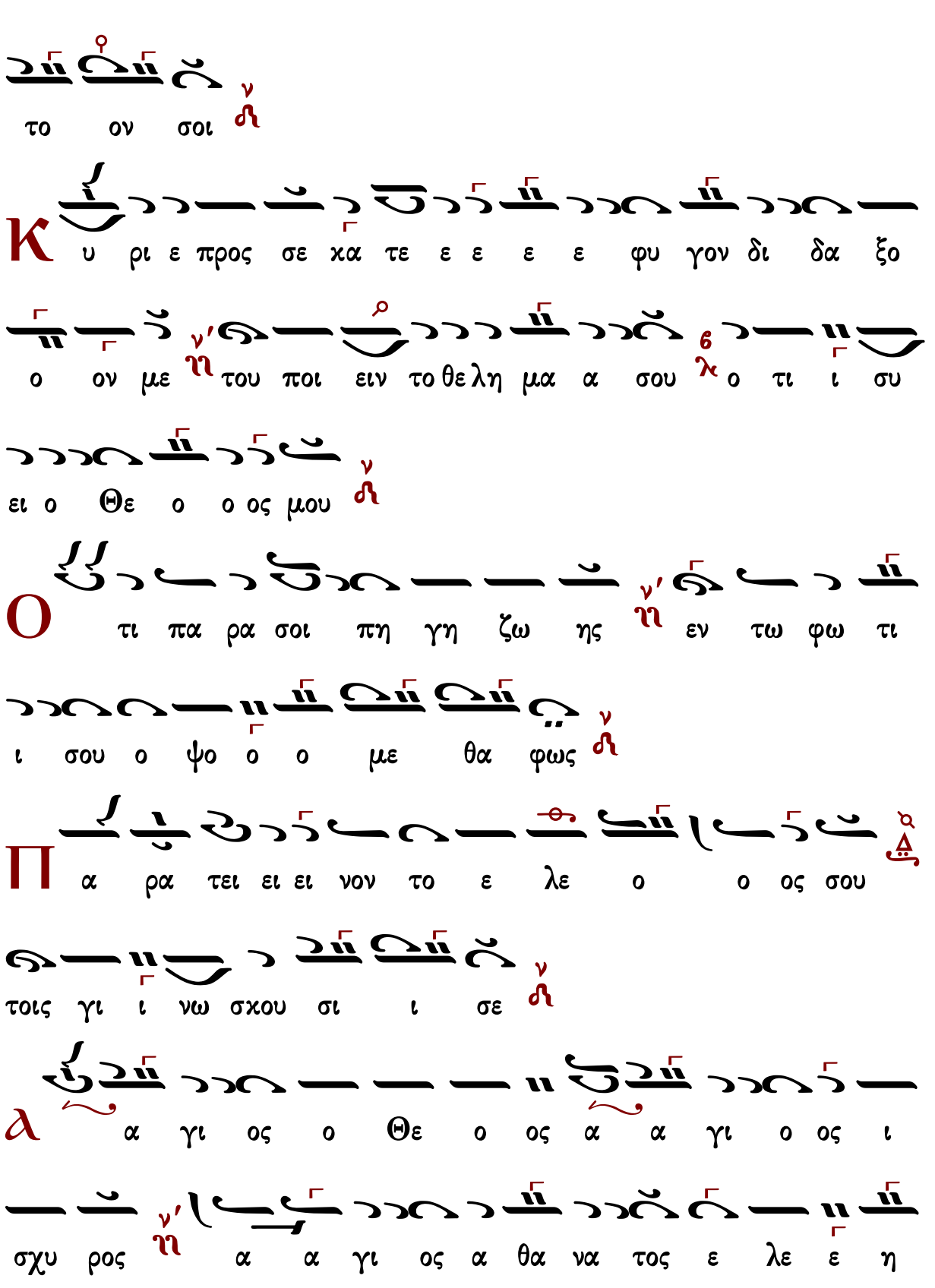
το ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο
ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ι συ
ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο ο με θα φως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου
τοις γι ι νω σκου σι ι σε
α α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι
σχυ ρος α α γι ος α θα να τος ε λε ε η

σον η μας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω νων α α μην

α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον

η μας

α α α γι ι ος ο ο Θε ε ε ο ος

α α α α γι ι ι ος ι ι ι σχυ υ υ

ρο ο ο ο ος

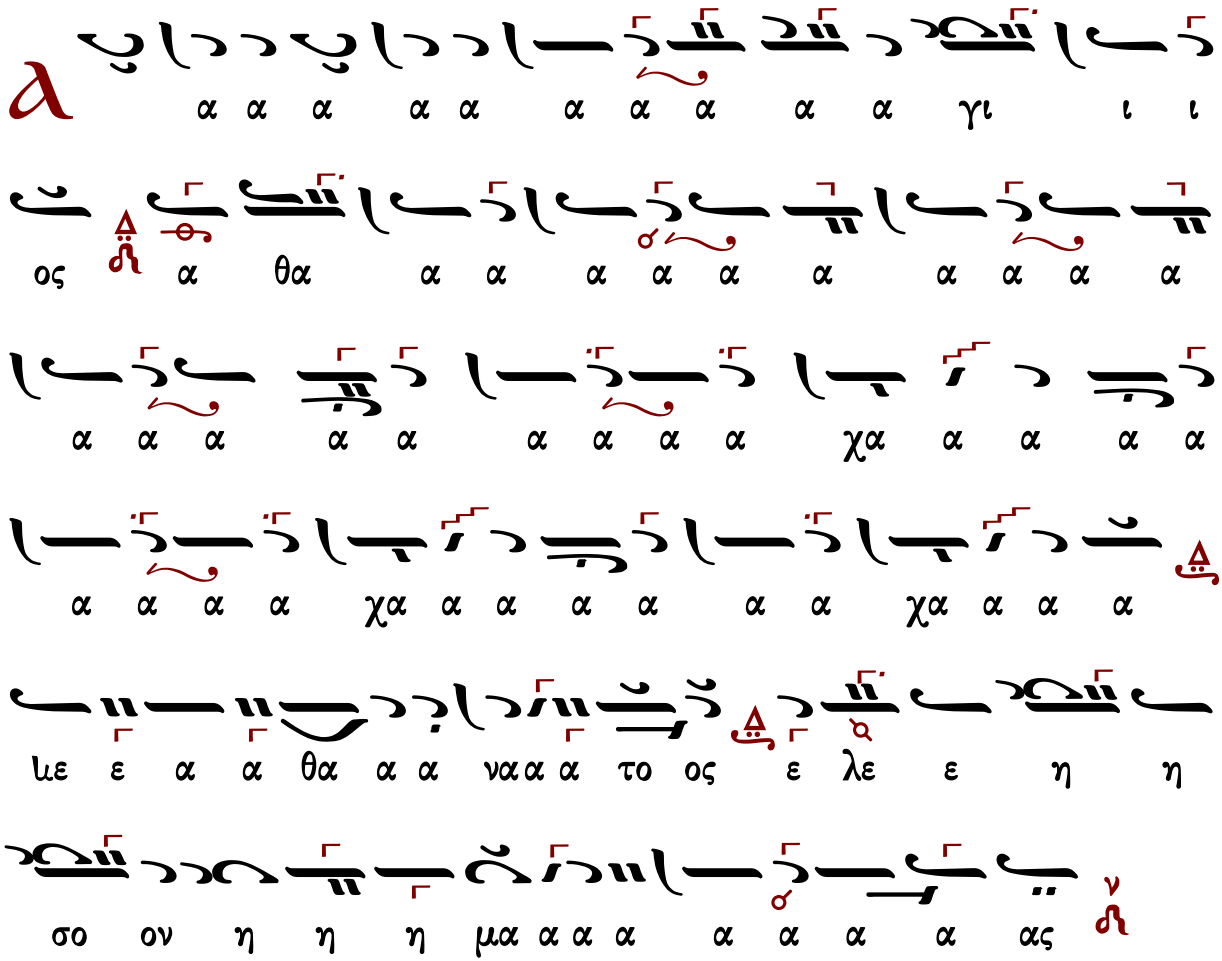

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή Γεωργίου Πρωγάκη 1909 σ.354/636*

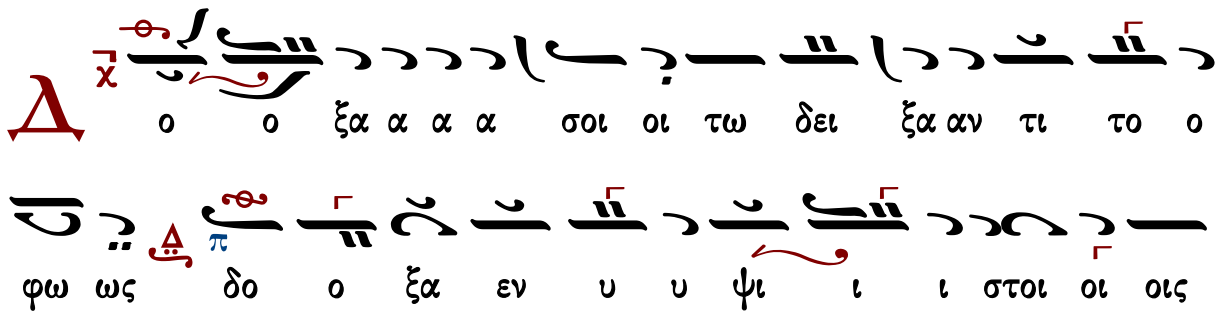

Θε ε ε ω ω χαι ε πι γης ει ει ρη η η νη
εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο χι ι ι
α α
Y
μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε προσ χυ
νου ου με ε ε εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με
ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν
σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο
ξα αν
K
υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ
ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν

το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο

νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε

χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο

ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι

ρω ων την α μαρ τι ι ι α αν του χο ο ο ο

σμου ε λε η η σο ον η η μα ας ο αι

αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο ο ο

σμου ου

Π

ρο ο δε ε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η

η μω ων ο κα θη η η η με ε ε ε

νος εκ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α

τρος και ε λε η σο ον η η η μας

Ο

ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο νος Α α

α γι ι ι ι ος συ ει μο ο νος Κυ υ ρι

ι ι ος Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ

αθ ε κα α α στην η με ε ε ρα αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε

ω ω ω ειν τον αι ω α α σου ου ο ο νο μα σω το ε

νο ω ω ω αι ω να του αι ω ναι χαι ειν τον αι ω να α

ος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε ε

τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η η ναι αι η η χθη η η λα φυ ους του η η

μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων χαι αι νε ε το ον χαι αι δε

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα
α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να
ας α α α μην
Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε
ο ος σου ου εφ η η μα ας χαθ α α α πε ερ ηλ
πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε
Θ ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε
ε δι δα ξο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα α τα α
α σου ου (γ')
Κ υ ρι ι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

αι χαι α νε γε εν ιν μι η η ης θη η
ι ρι υ Κυ πα ει γω ε α α ε νε ε γε
ε λε ε ε ε η η σο ο ον με
τι ο ο ου μου η ην χη ψυ την αι αι α α ι ι
η μαρ το ο ον σοι οι
Κ
υ ρι ι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ υ υ γο ον
δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ειν το θε ε λη
μα α α σου ο τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε
ο ο ος μου ου
Ο
τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ω ω η ης

εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο ο ο ο ο

με ε θα α α φως

Π α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω

σκου ου σι ι ι σε

Α γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο

ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α

τος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

K
αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω ω ναις των αι ω ω νων α α α α μην
α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε
η σο ον η η η μας
N
ε A α α α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ο ο ο ος ο ι α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε
ε ε ιε ε ε ε ε ε

50

50

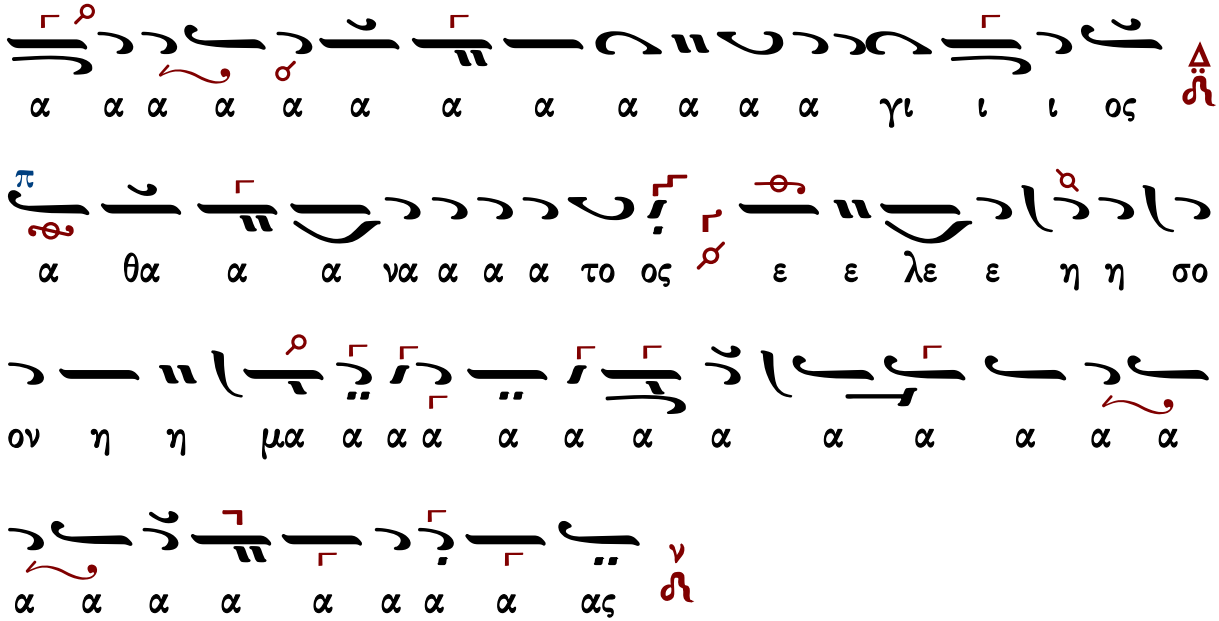

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ̄ π̄ ν̈ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

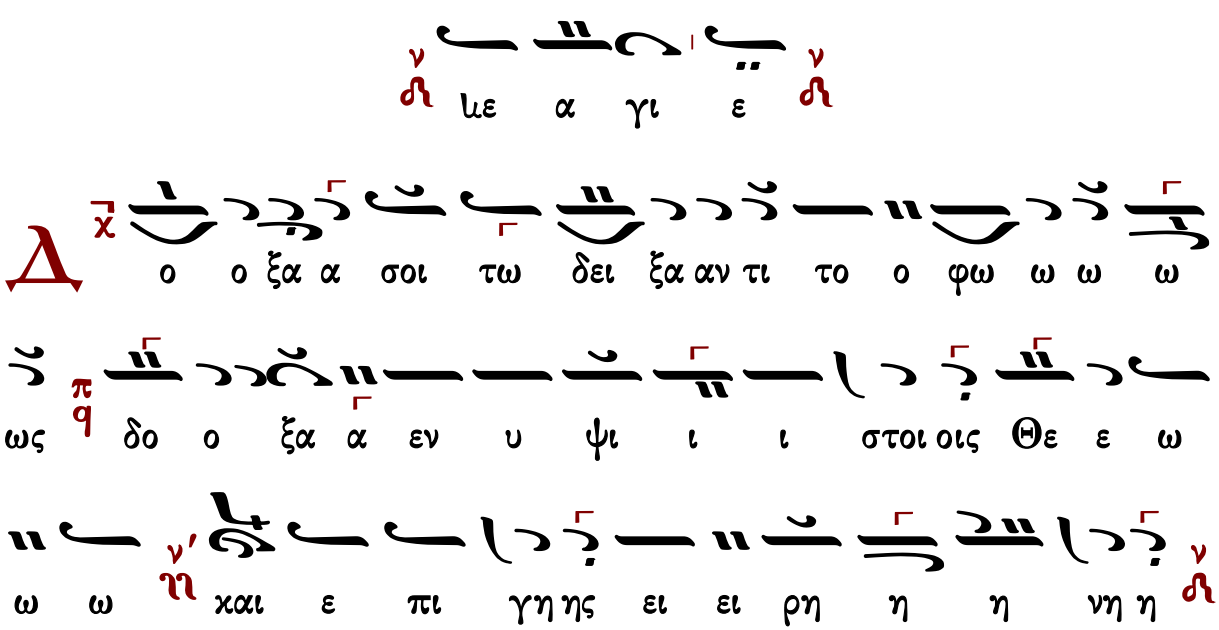

εν αν θρω ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ

νου με εν σε ε δο ξο ο λο ο γου ου με ε εν

σε ευ χα ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι

α την με γα α α α λη ην σου ου δο ο ο ξαν

Κ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε

Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα α το ο ορ Κυ

ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι

στε και αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

ο Πα α τρος του ου ος ο ο ο Υι ο Θε ε ου του ου

ου του αν ι ι τι μαρ α την ρω ων αι αι αι

ο μας η η σον η η ε λε ο σμου ο ο χο ου ου

α ι ι τι μαρ τας ρω ων αι αι αι αι αι

ας του ου χο ο ο σμου

η η δε ξαι δε η ο ο οσ ρο

ξι δε εχ νο ος θη με ο χα η η μων ιν σι

η η σο ον η ω ω ων του Πα α τρος και ε λε η η

η η μας

ι ι ι γι α α α ος νο μο ει υ συ τι

Ο

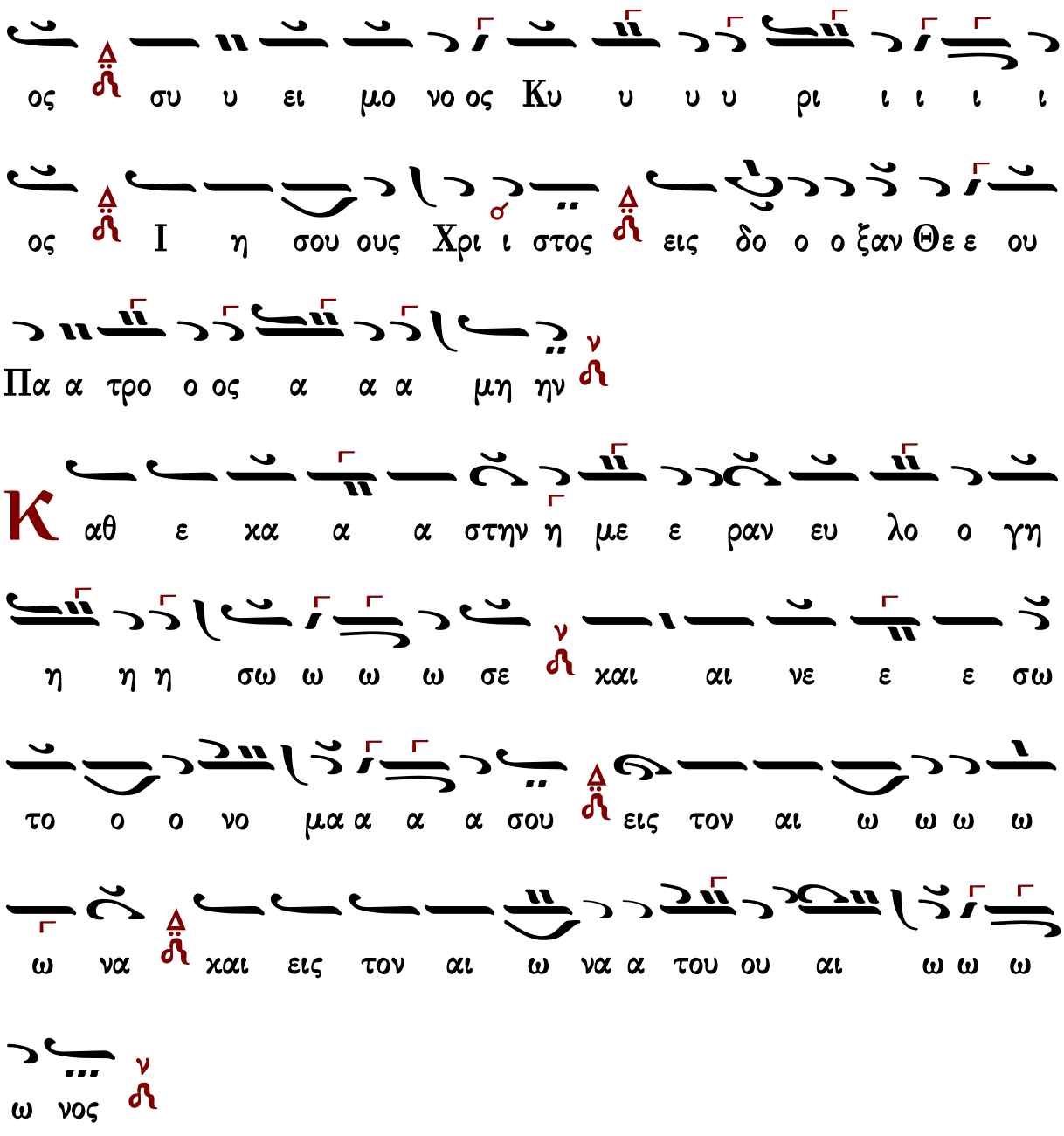
ος σου υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου
Πα α τρο ο ος α α α μη ην
Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη
η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε ε σω
το ο ο νο μα α α α σου εις τον αι ω ω ω ω
ω να και εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω
ω νος
Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη
η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη α να μαρ

τη η η του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο

Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η

η μω ω ων χαι αι νε ε τον χαι δε δο ξα σμε ε

ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ο

ος σου ου εφ η η μας κα θα α α περ ηλ πι σα

α με ε εν ε πι ι σε

Θ υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε δι ι δα α ξο

ο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα τα α α α
σου (γ′)
Κ υ υ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γεν νη η η
η θης η η μιν εν γε νε α χαι αι γε νε ε α
ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε ε ε
λε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι την
ψυ χη η η η ην μου ο ο τι η μα αρ το ο ο ον
σοι
Κ υ ρι ι ε προς σε χα α τε ε φυ υ υ υ
γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με του ποι ειν το

θε λη η μα α α σου
ο ο τι συ ει ει ει ο ο
Θε ε ο ο ος μου
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν τω φω
τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α
φως
Π
α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε
ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι
σε
Α
γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος
α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω

νας τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α α α

μην

α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε

λε ε η η σο ον η η η μας ἀσματικόν

α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο

Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος I ι ι σχυ
υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος
α α α α α α α α α γι ι ι ος A
θα α α α α α α α α α α α να α α
θα α να α α τος ε λε ε ε η η σον η
η μα ααα α α α α α ας

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ ἡ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

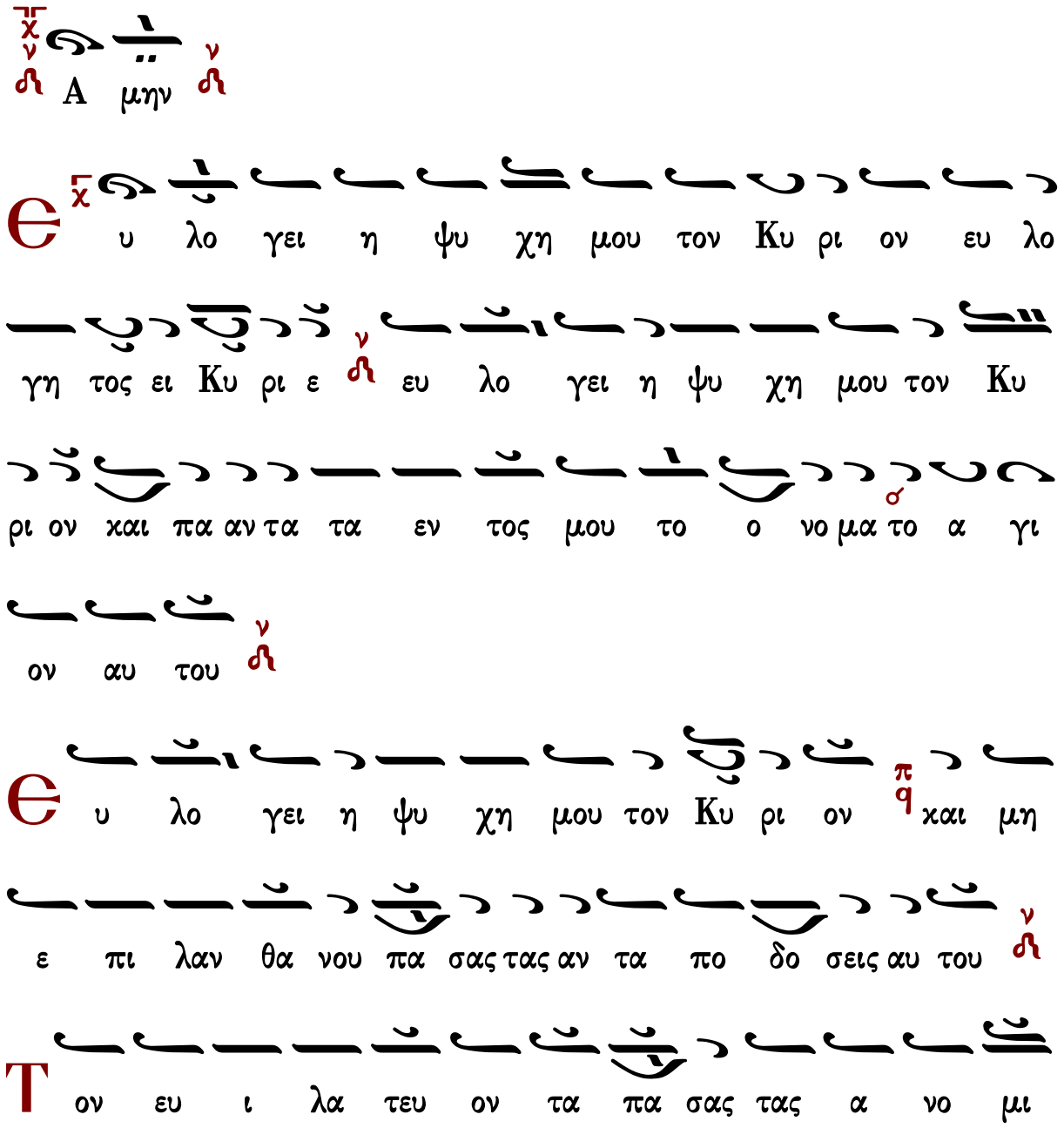

ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου

Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Θ γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

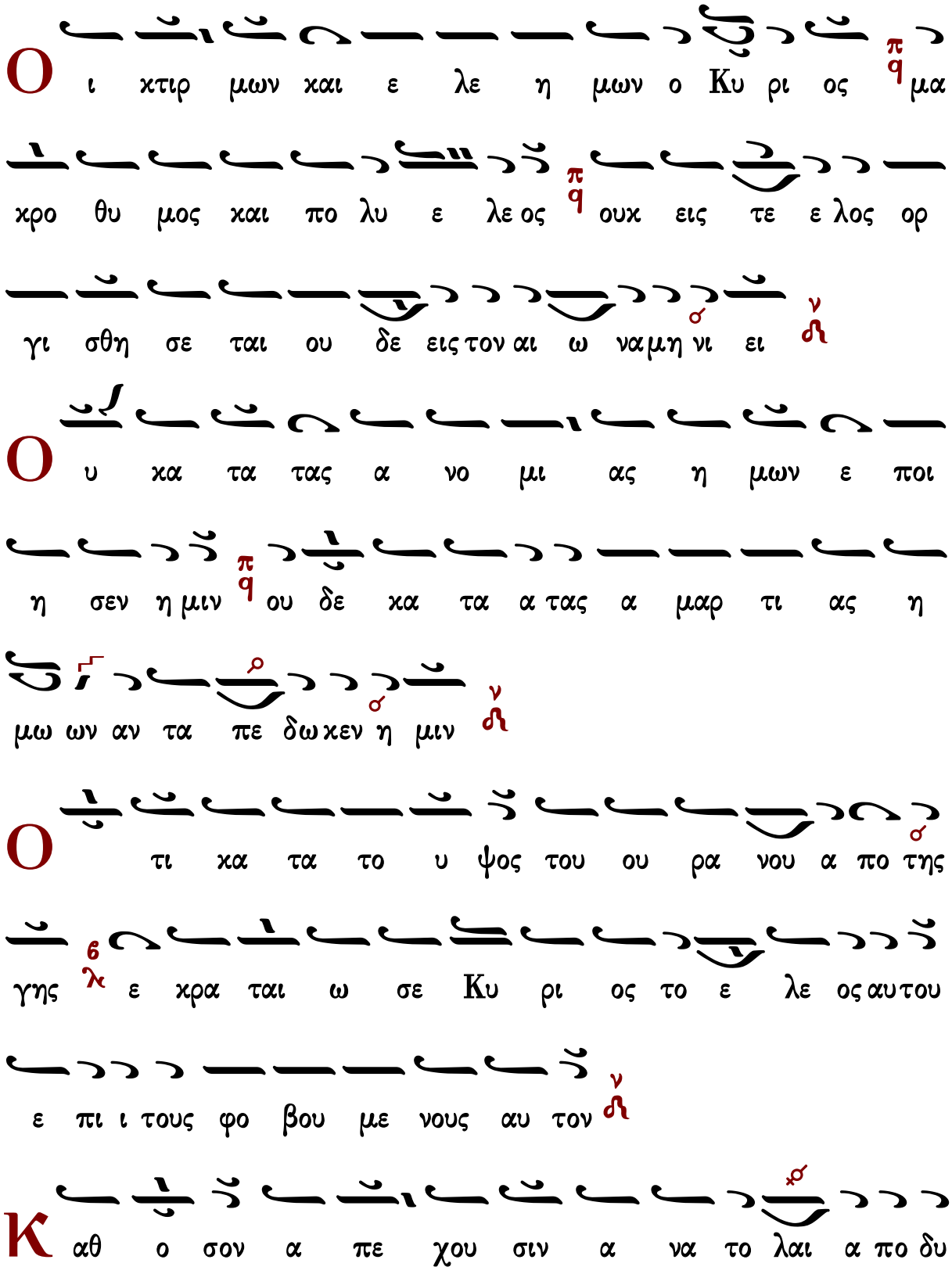
O ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
O υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι
η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η
μω ων αν τα πε δω κεν η μιν
O τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της
γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του
ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον
Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων ε μα χρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων

Κ α θως οι χτι ρει Πα τηρ Υι ους ω χτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η

σει

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του

Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον ν

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του σ ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας ν

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω ν η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του παν των δε

σπο ο ο ζει ν

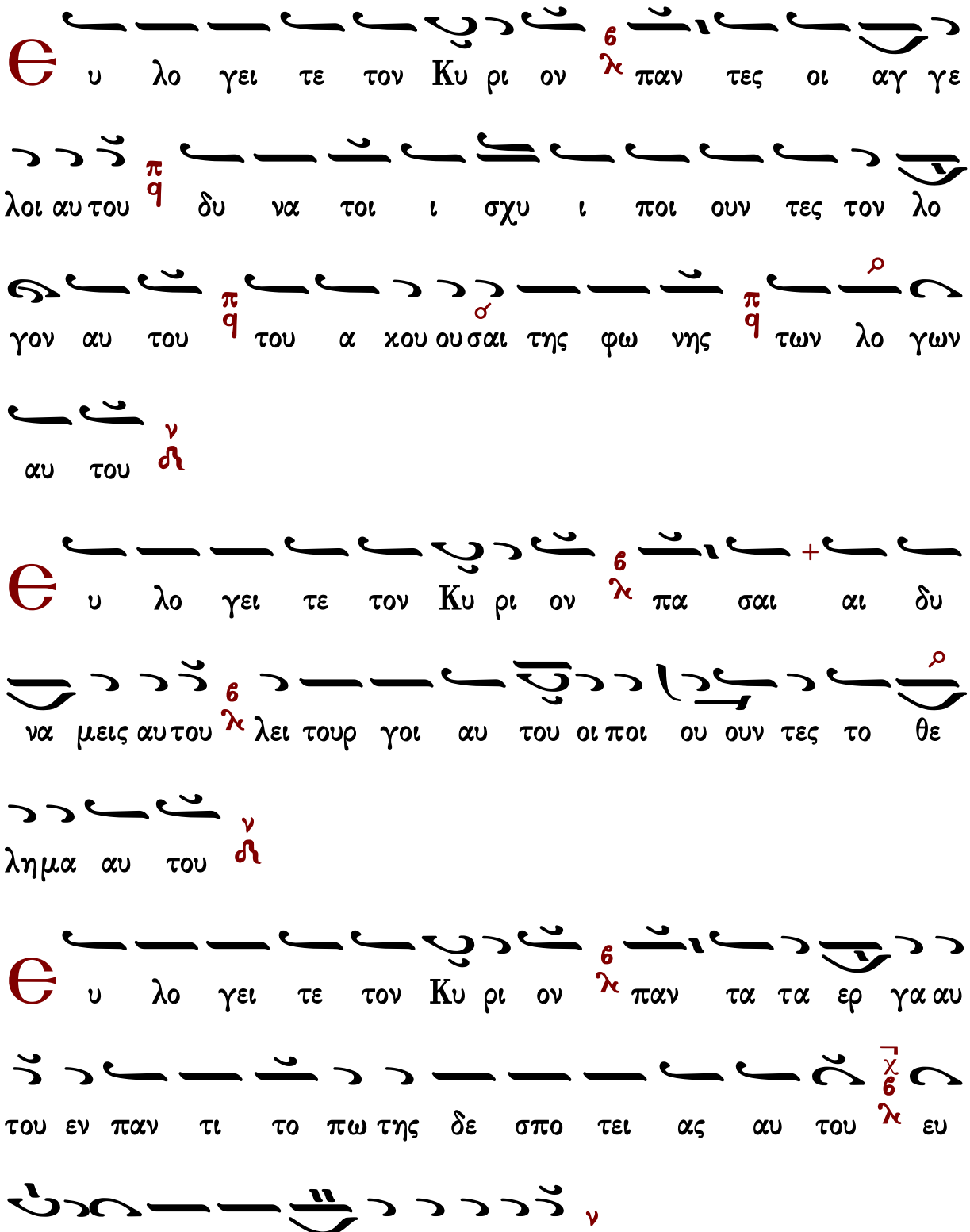
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο
γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων
αυ του
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ
να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ
του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ
λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

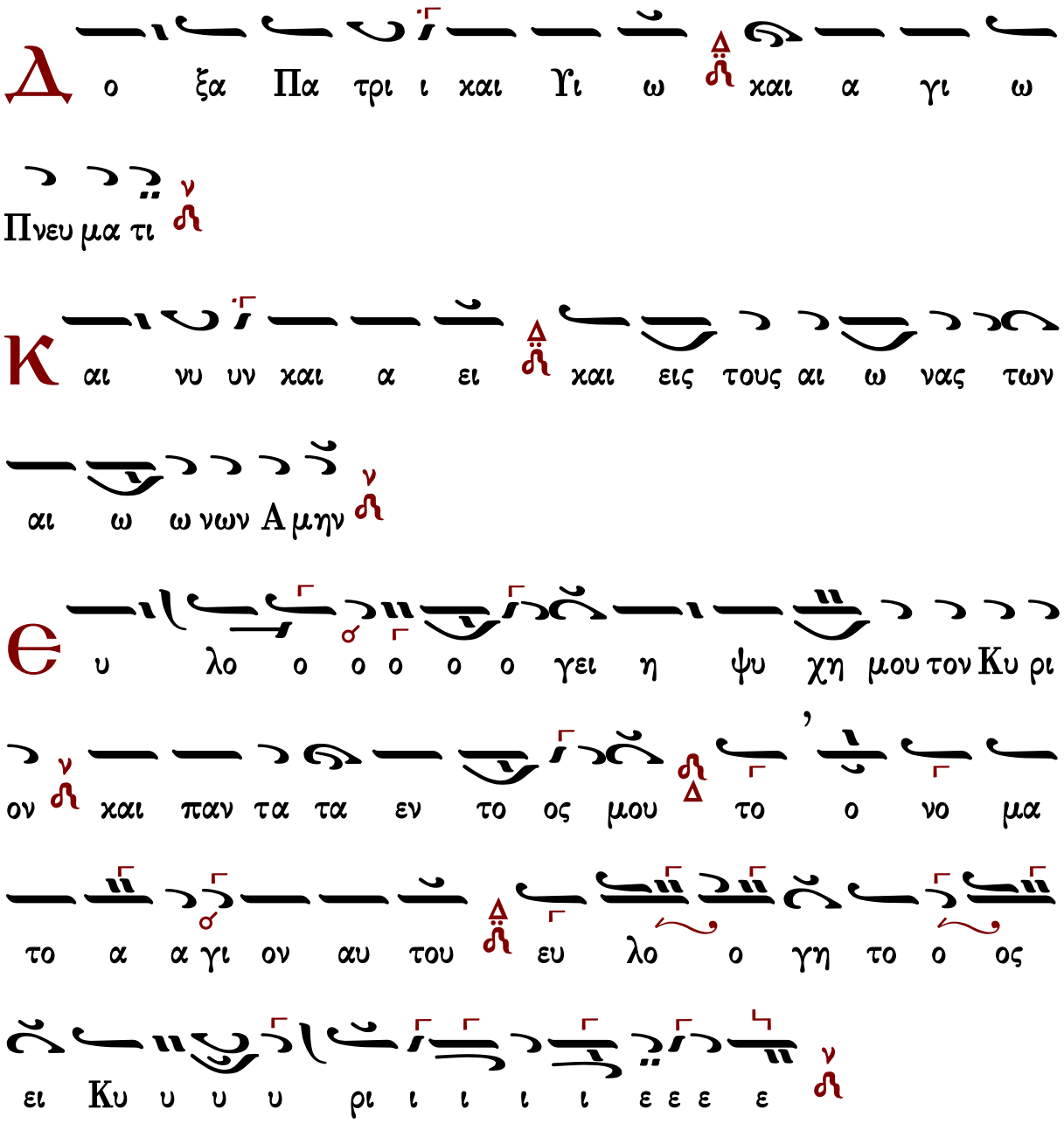

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

Δ
ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α γι ω Πνευ

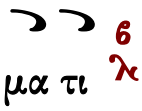
μα τι

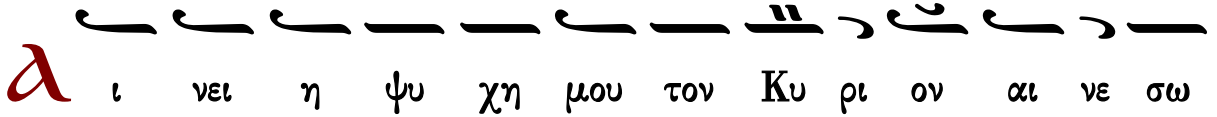
α
ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω

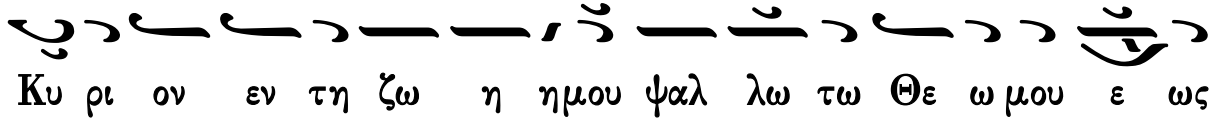
Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως

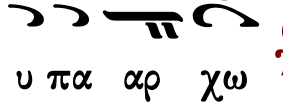
υ πα αρ χω

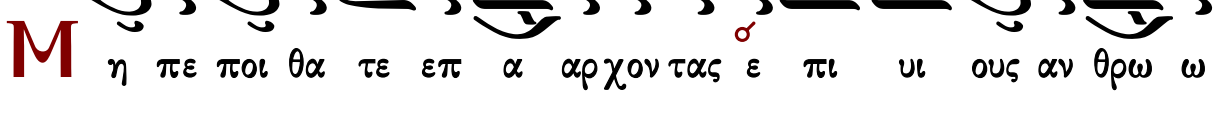
Μ
η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω

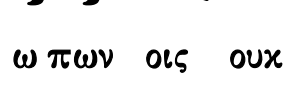
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α

Θ
ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυτου

Θ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες

οι δι α λο γι σμοι αυ του
Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του
η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την
θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι
ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην
τοις πει νω ω σι
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ
φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

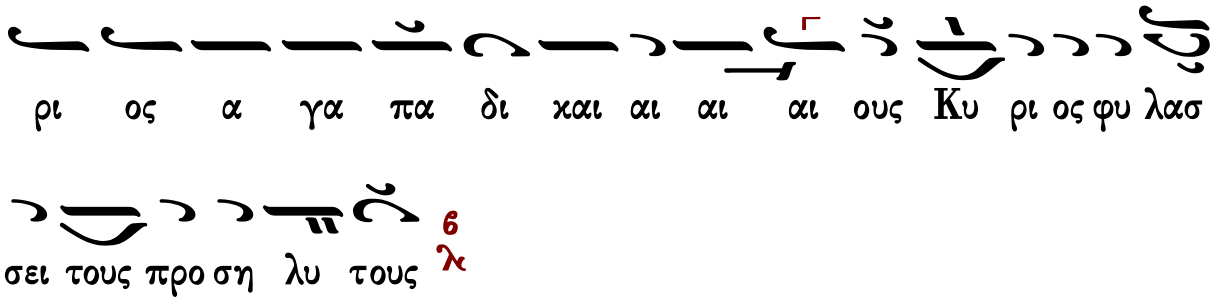

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο

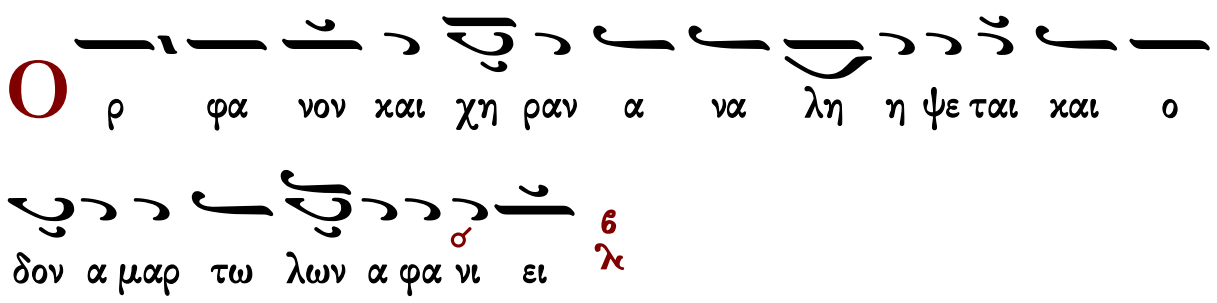

ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β

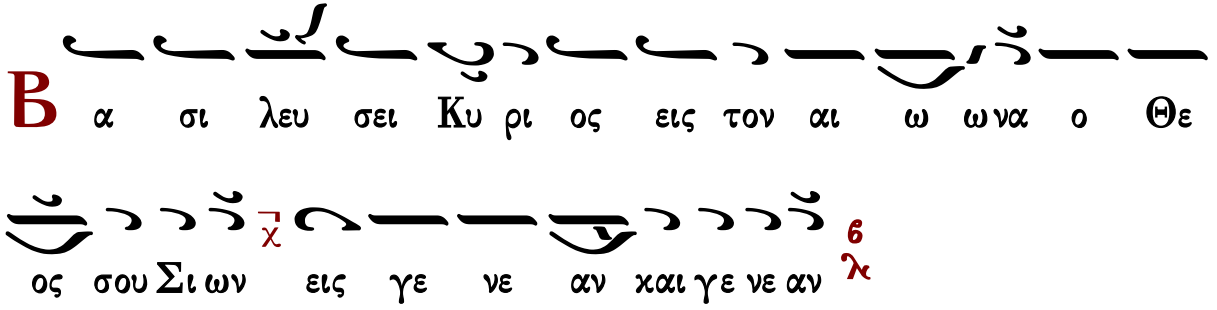

α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ

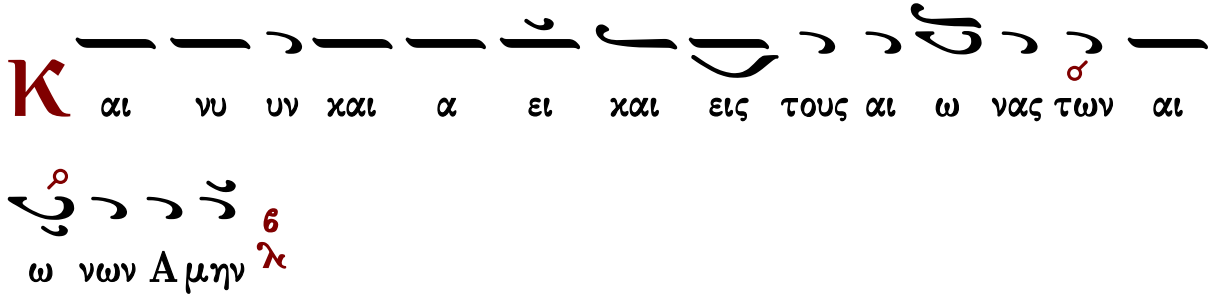

αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ο

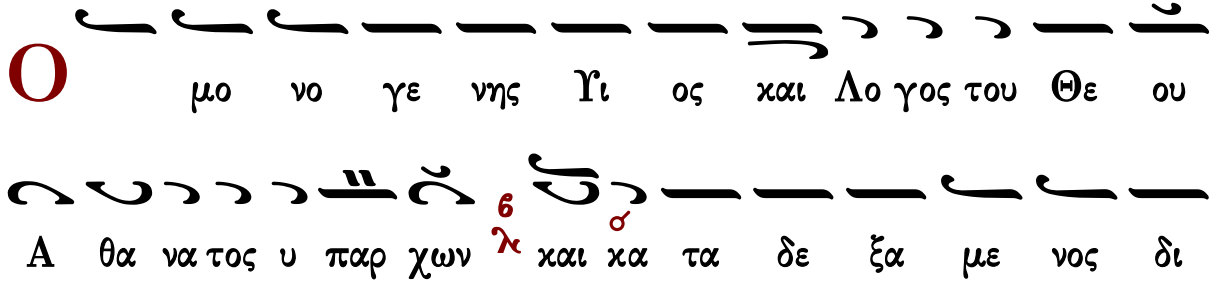

μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

σας εις ων της α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο με νος

τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α

α αα α α ας

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Μακαρισμοὶ Λουκᾶς Λουκᾶ

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

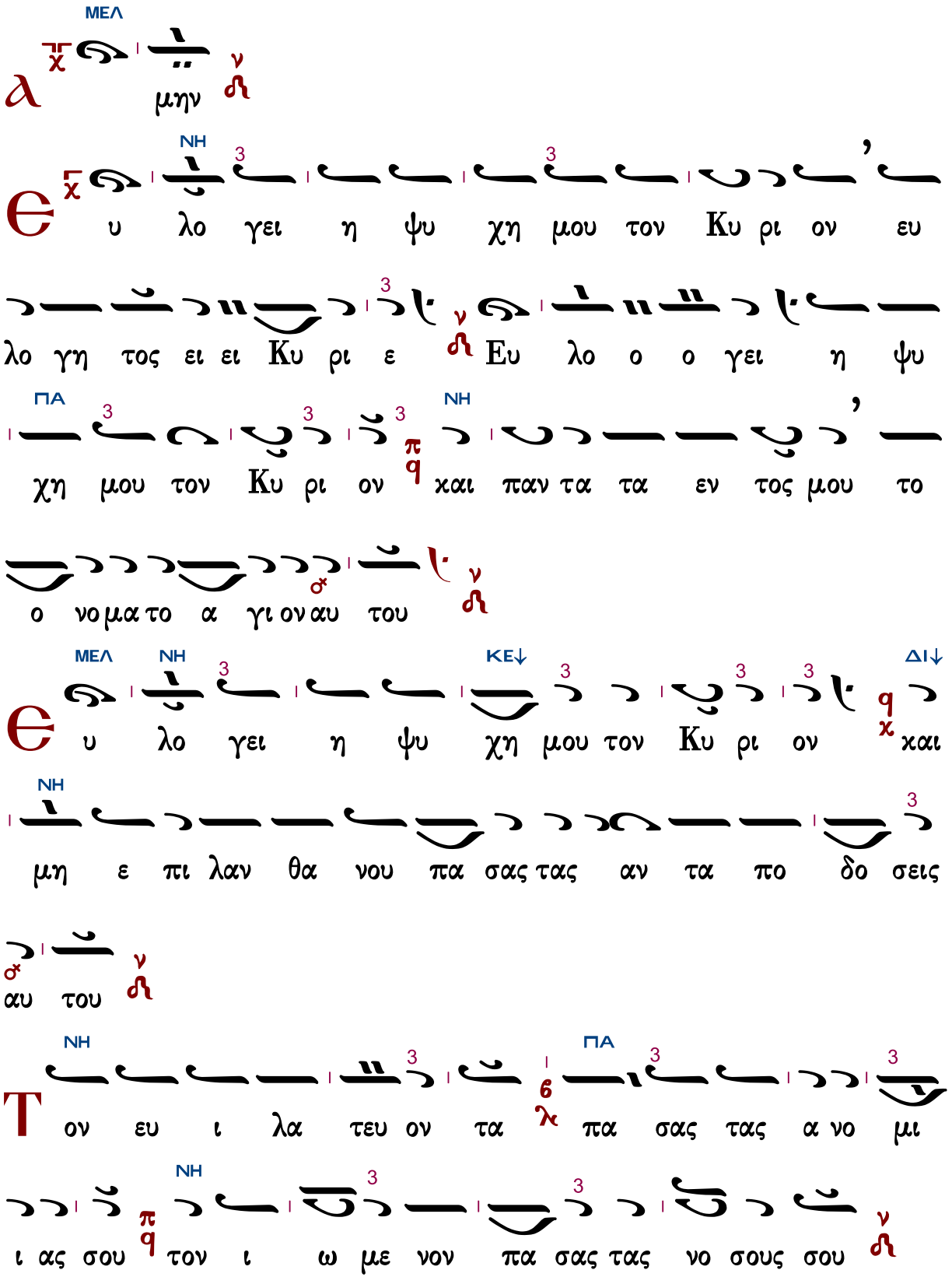
ΜΕΛ
μην
ΝΗ
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ
λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ
ΠΑ
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
ΝΗ
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ΝΗ ΠΑ
ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ΝΗ
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου

ΝΗ ΠΑ

Τον λυ τρου με νον εχ φθο ρας την ζω η η ην

ΝΗ

σου π/q τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ

μοις ν

ΜΕΛ ΠΑ

Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

ΝΗ

θυ μι αν σου π/q α να χαι νι σθη σε ται ως α ε

του η νε ο της σου ν

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓

Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος q/χ χαι

ΝΗ

χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις ν

ΝΗ ΠΑ

Θγνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ

ΝΗ

ση π/q τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του ν

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓

Ο ι χτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

ΠΑ

χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε

ΝΗ

λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

ΜΕΛ ΚΕ↓

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

ΔΙ↓ ΝΗ

η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν

τα πε δω κεν η μιν

ΝΗ ΠΑ

Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο

ΝΗ ΠΑ

της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

ΜΕΛ ΝΗ

του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

ΝΗ ΠΑ

Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α

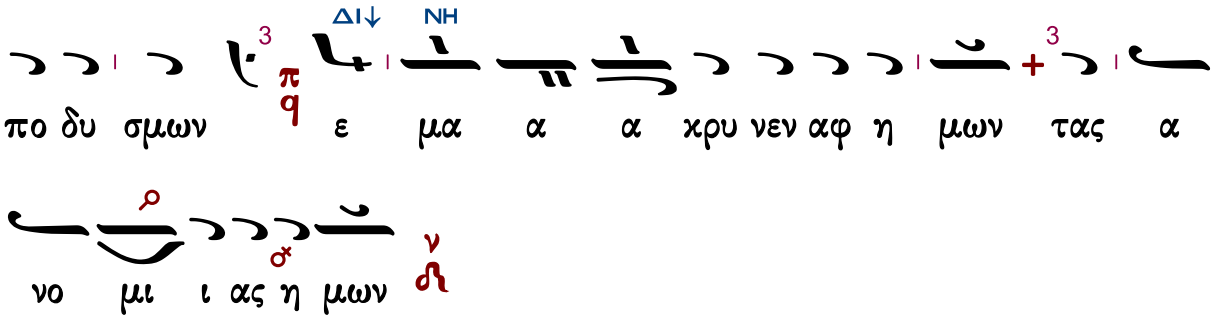
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α χρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων

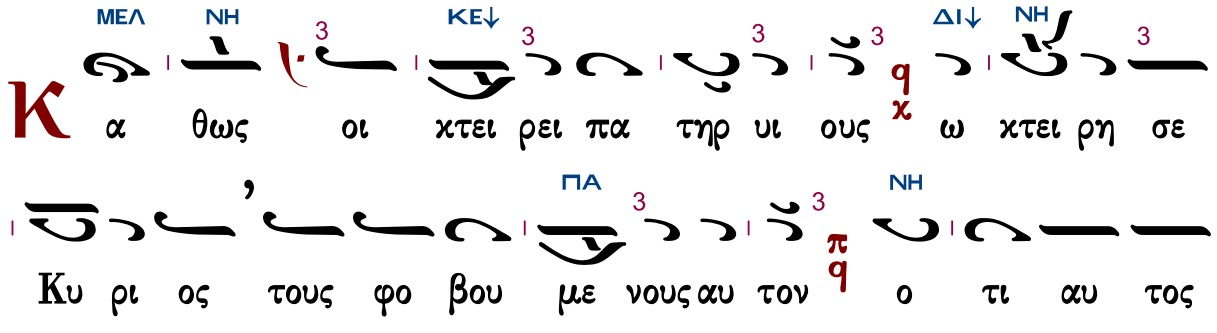
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
ΠΑ ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν

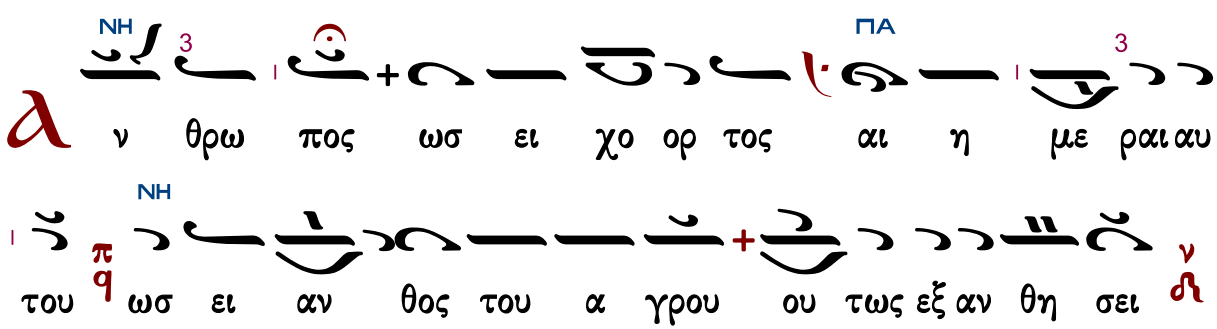
ΝΗ ΠΑ
Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει

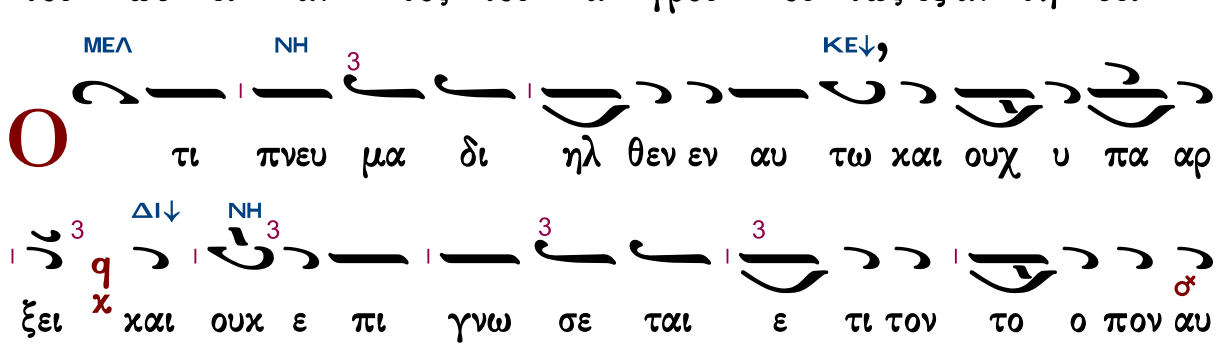
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ

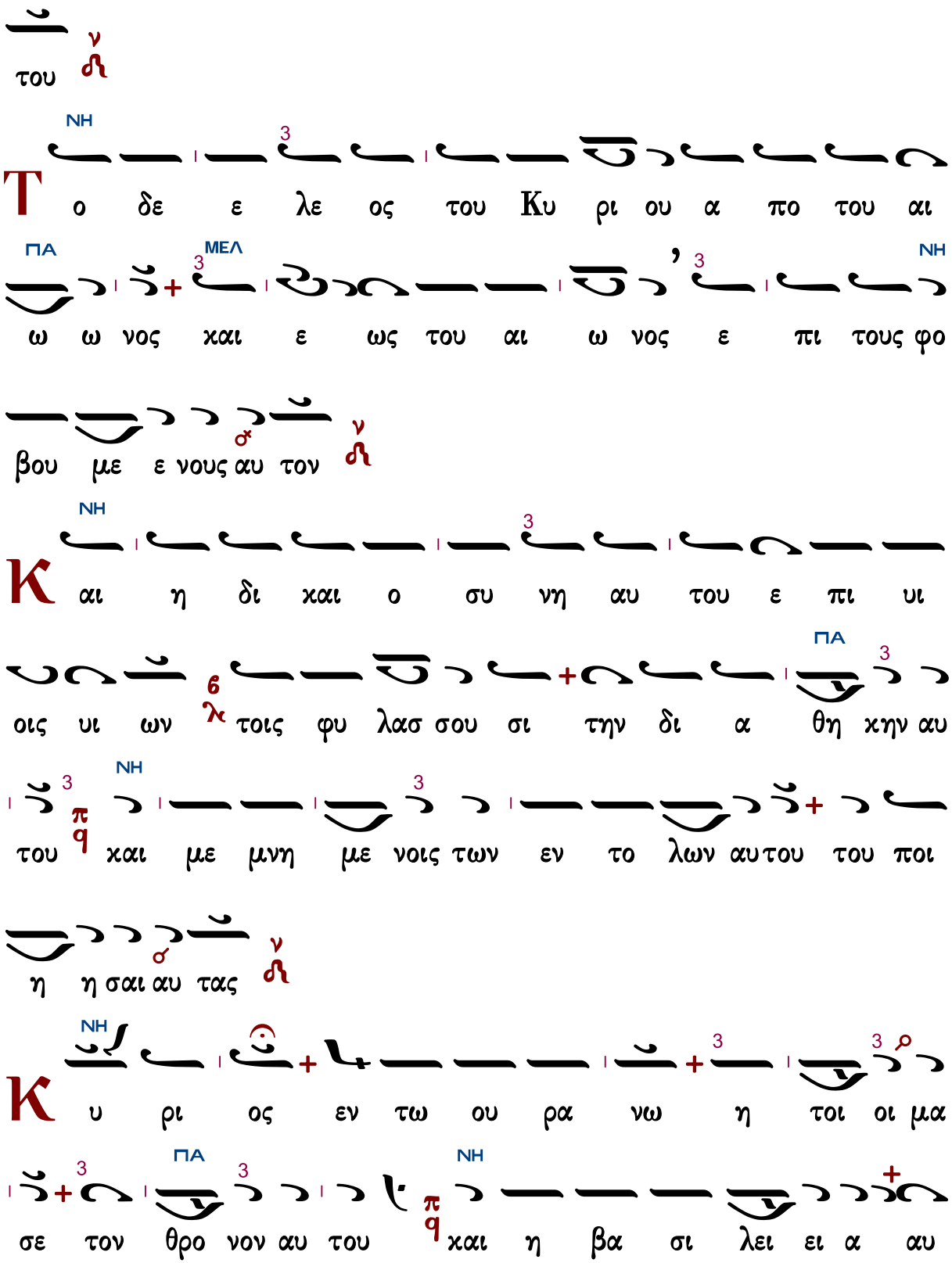
του
ν
ΝΗ
3
Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ
ΜΕΛ
3
3
ΝΗ
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
σ
βου με ε νους αυ τον
ν
ΝΗ
3
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
3
6
λ
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
3
ΝΗ
3
π
q
του και με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
σ
η η σαι αυ τας
ν
ΝΗ
3
3
ρ
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
3
ΠΑ
3
ΝΗ
π
q
σε τον θρο νον αυ του και η βα σι λει ει α αυ

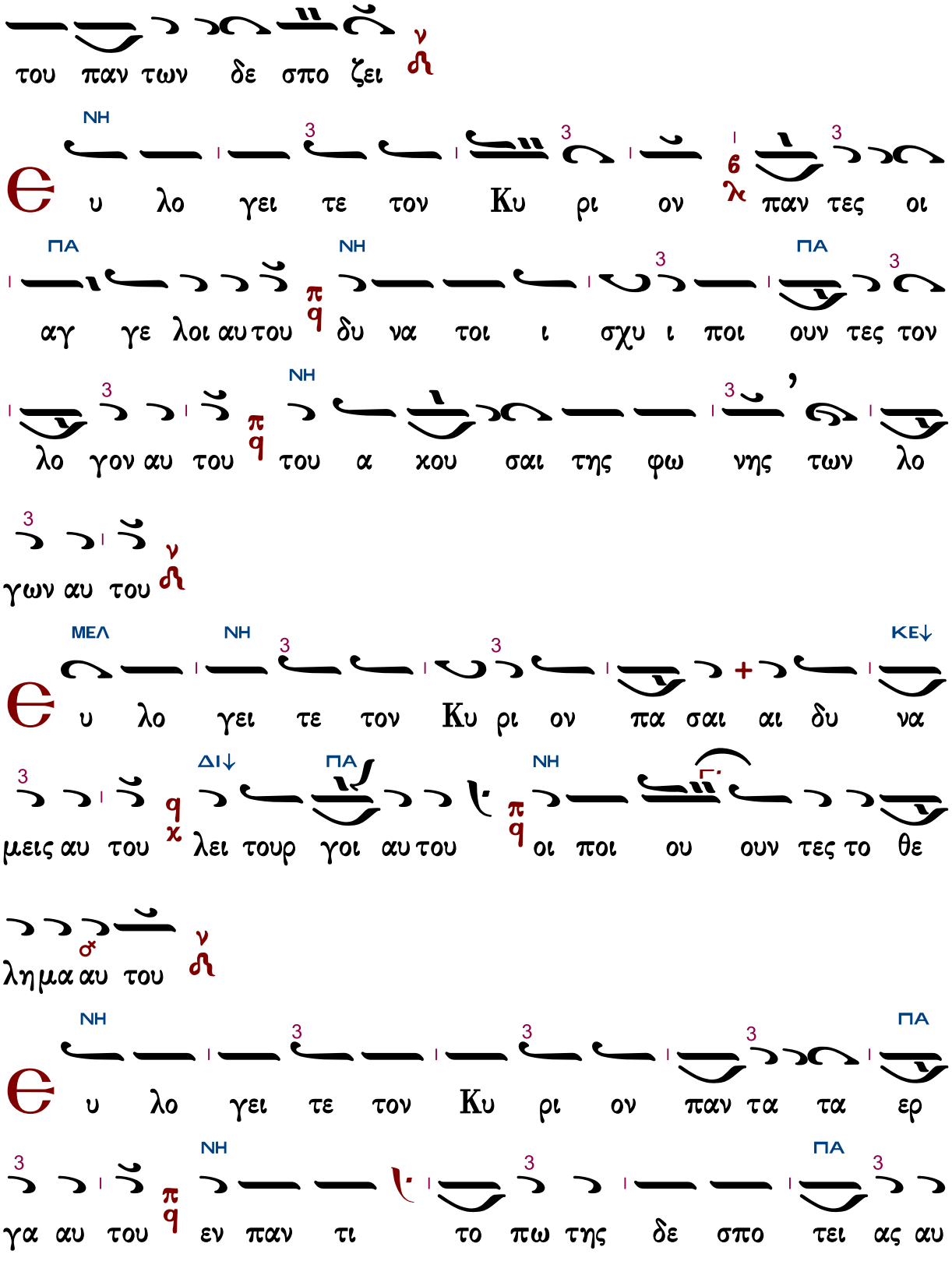
του παν των δε σπο ζει
ΝΗ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
γων αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ΝΗ ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
ΝΗ ΠΑ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ

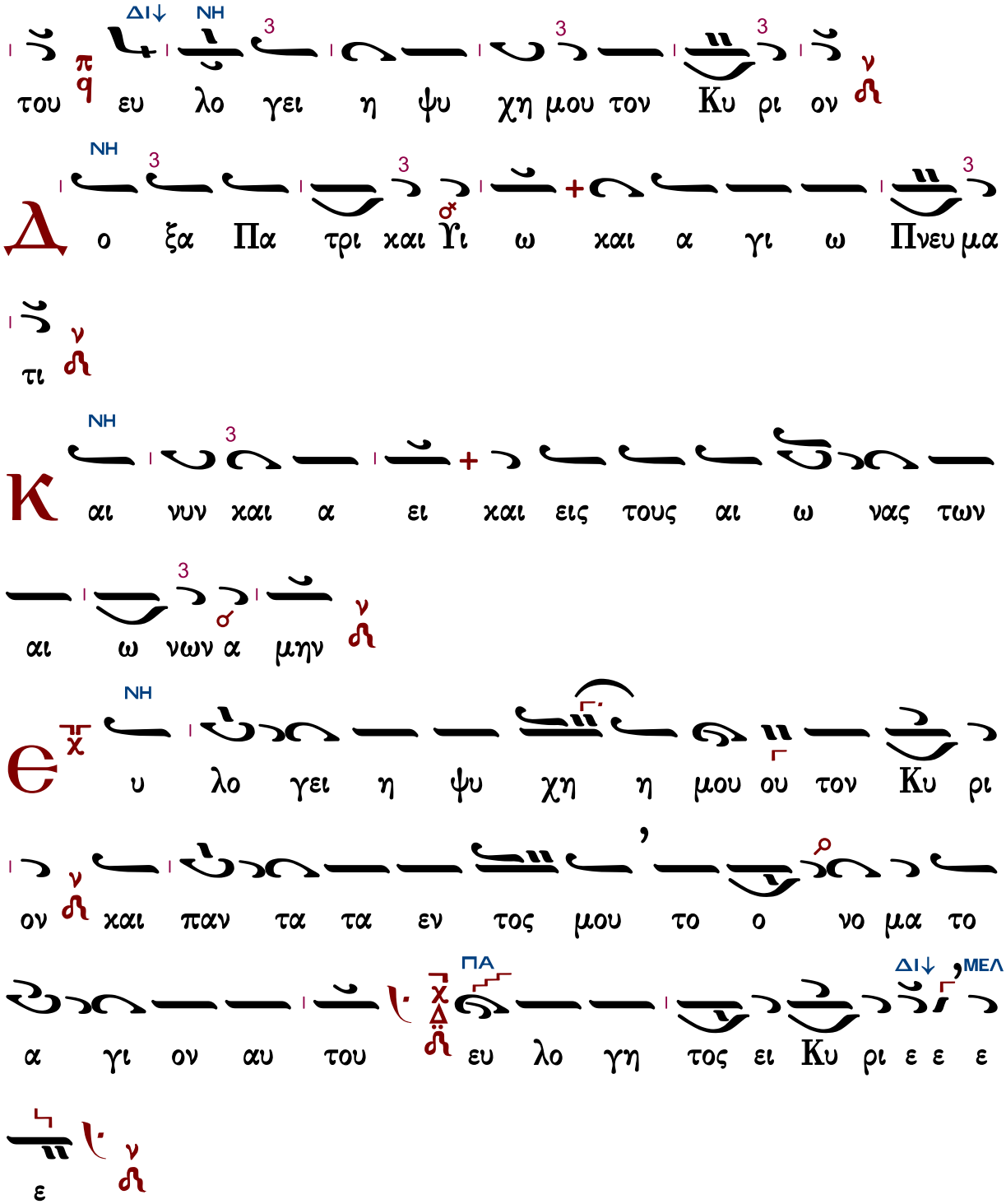

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

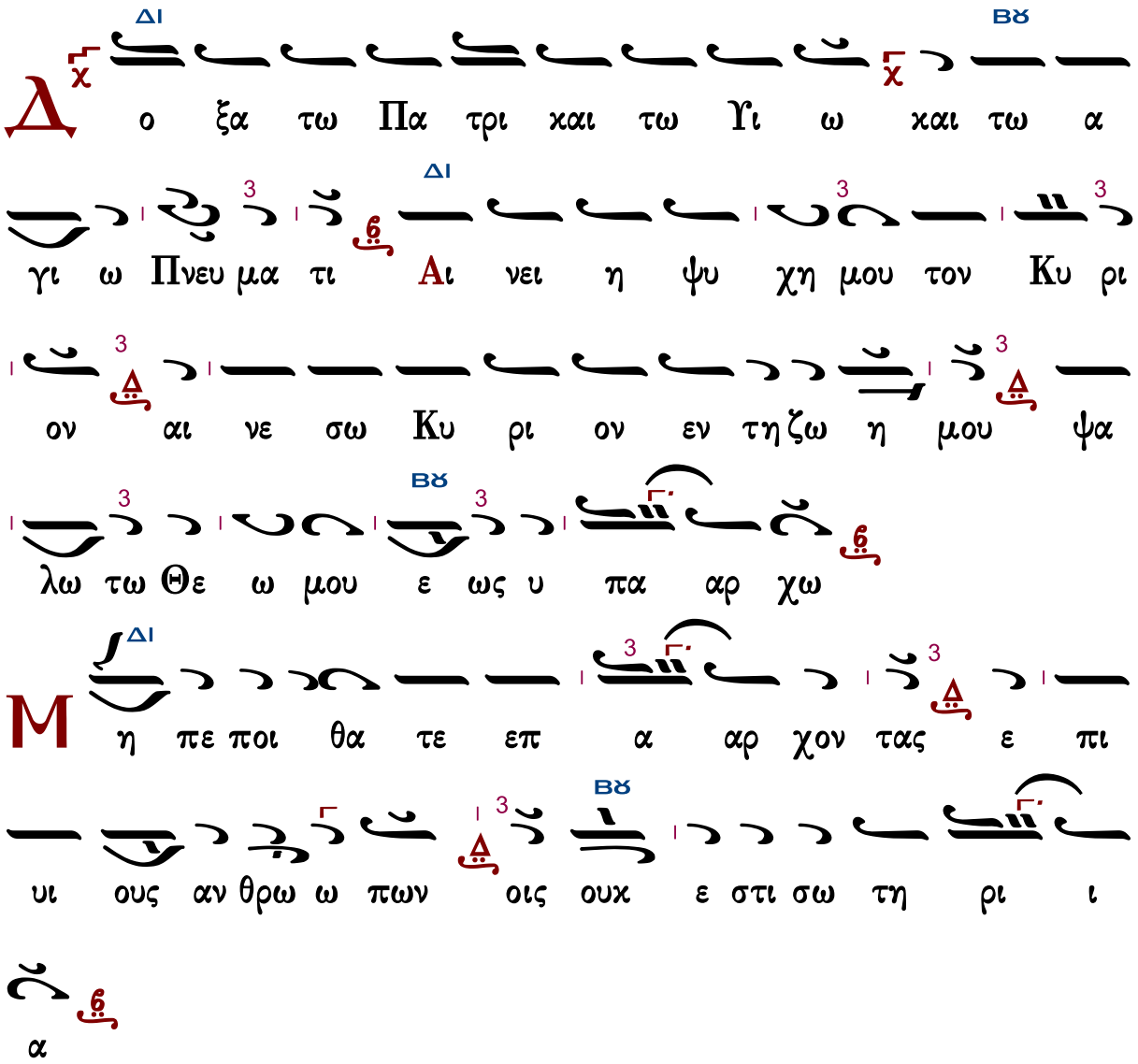

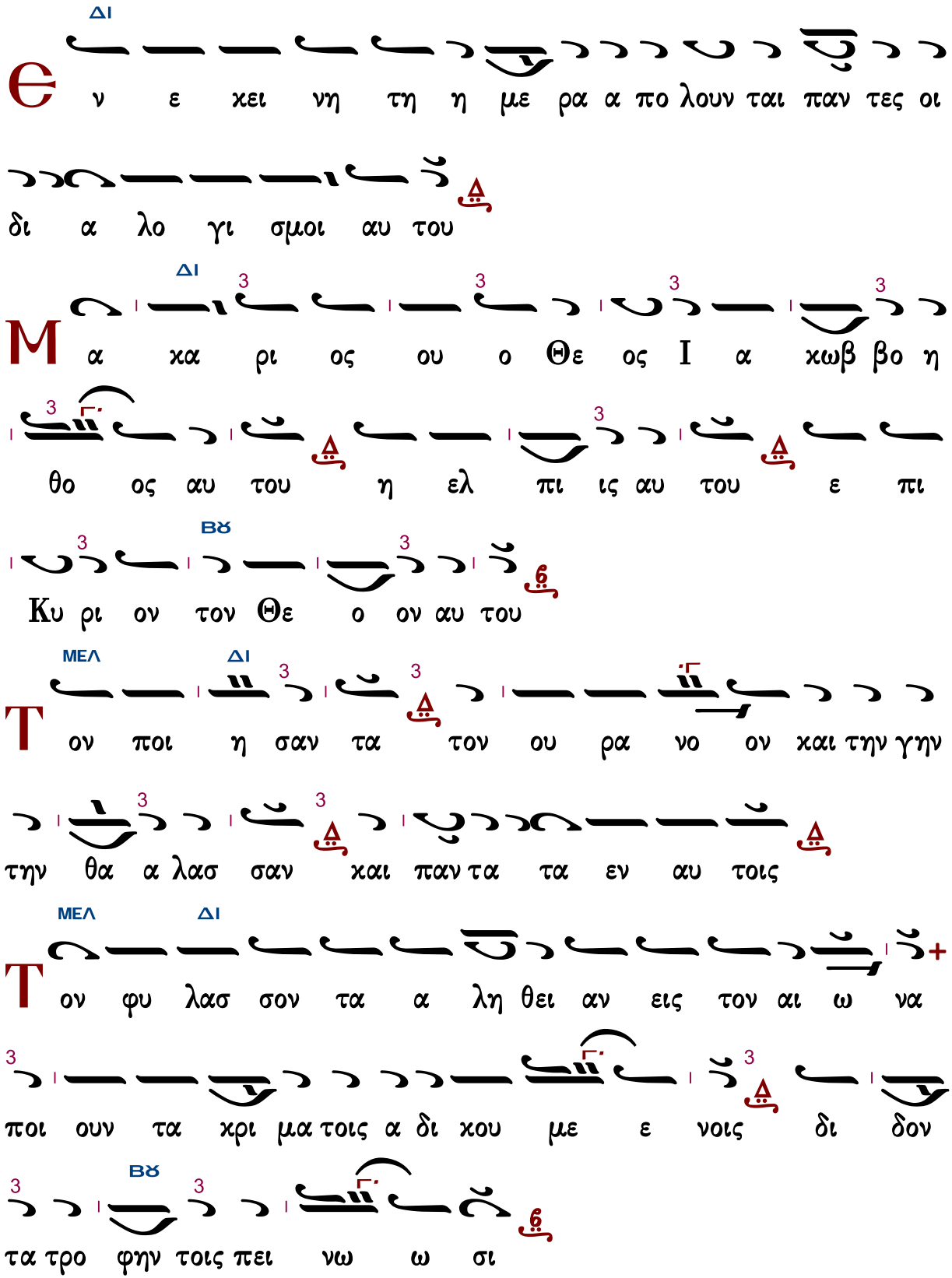
ΔΙ
Θν ε χει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
ΒΫ
τα τρο φην τοις πει νω ω σι

ΔΙ

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε

νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ

θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

ΒΫ

και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

ΜΕΛ ΔΙ

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και

ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

ΜΕΛ ΔΙ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

ΜΕΛ ΔΙ

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε

3 ΒΫ ΜΕΛ

ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα

ΔΙ ΜΕΛ

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ΔΙ

ρι ι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε

ΒΫ

ο το ο ο κου και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α

3 3

τρε πτως εν αν θρω πη η η η σας σταυ ρω θεις τε

ΜΕΛ

3

Χρι στε ο Θε ος θα να α α τω θα να τον πα τη

ΔΙ 3 ΔΙ

η σας εις ων της α γι ας Τρι α α α

3 ΒΫ

δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω α

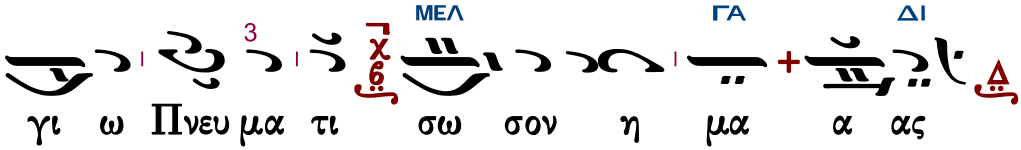

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

τῶν ἐξηγητῶν

Ἦχος πλ. α΄

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.27*

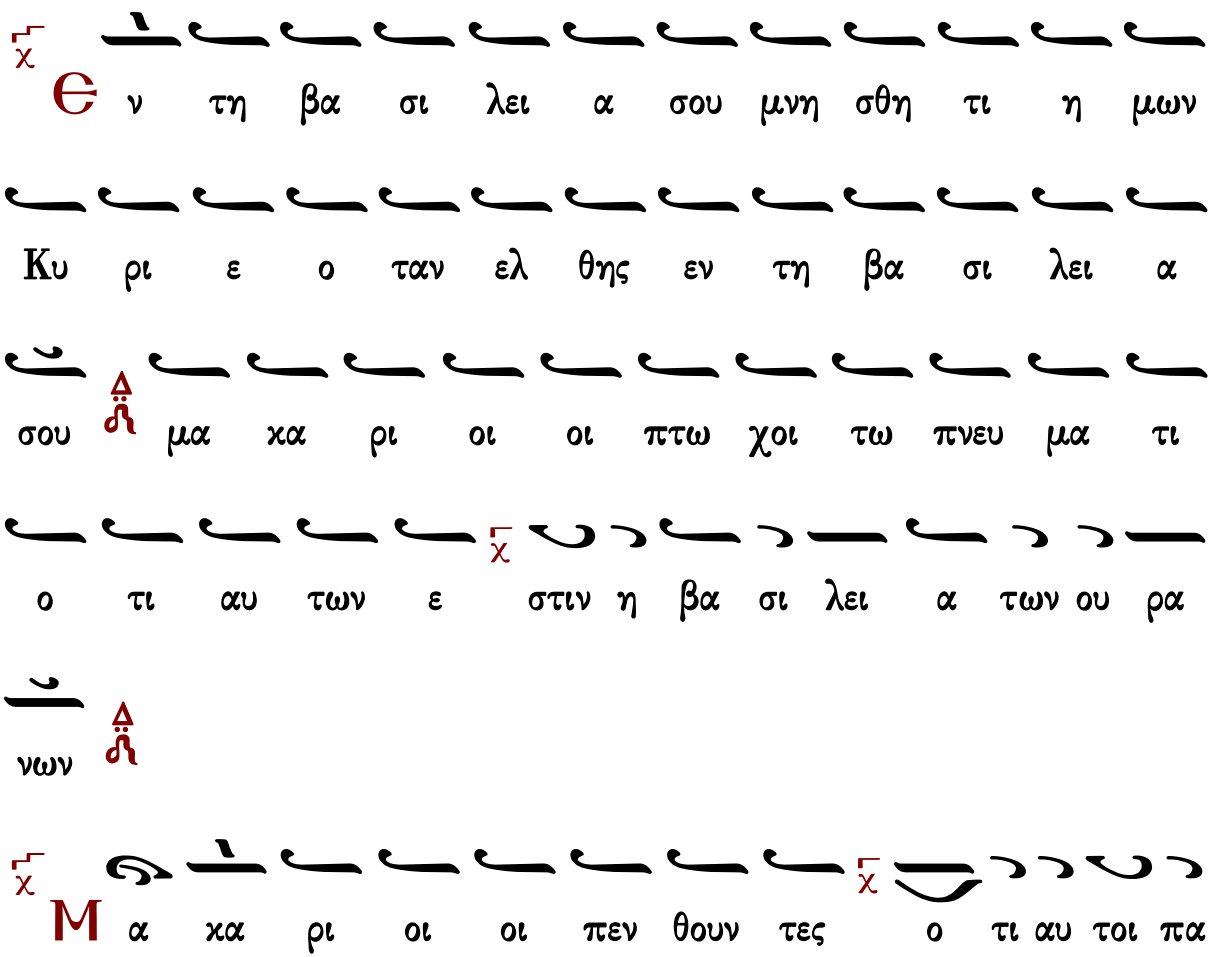

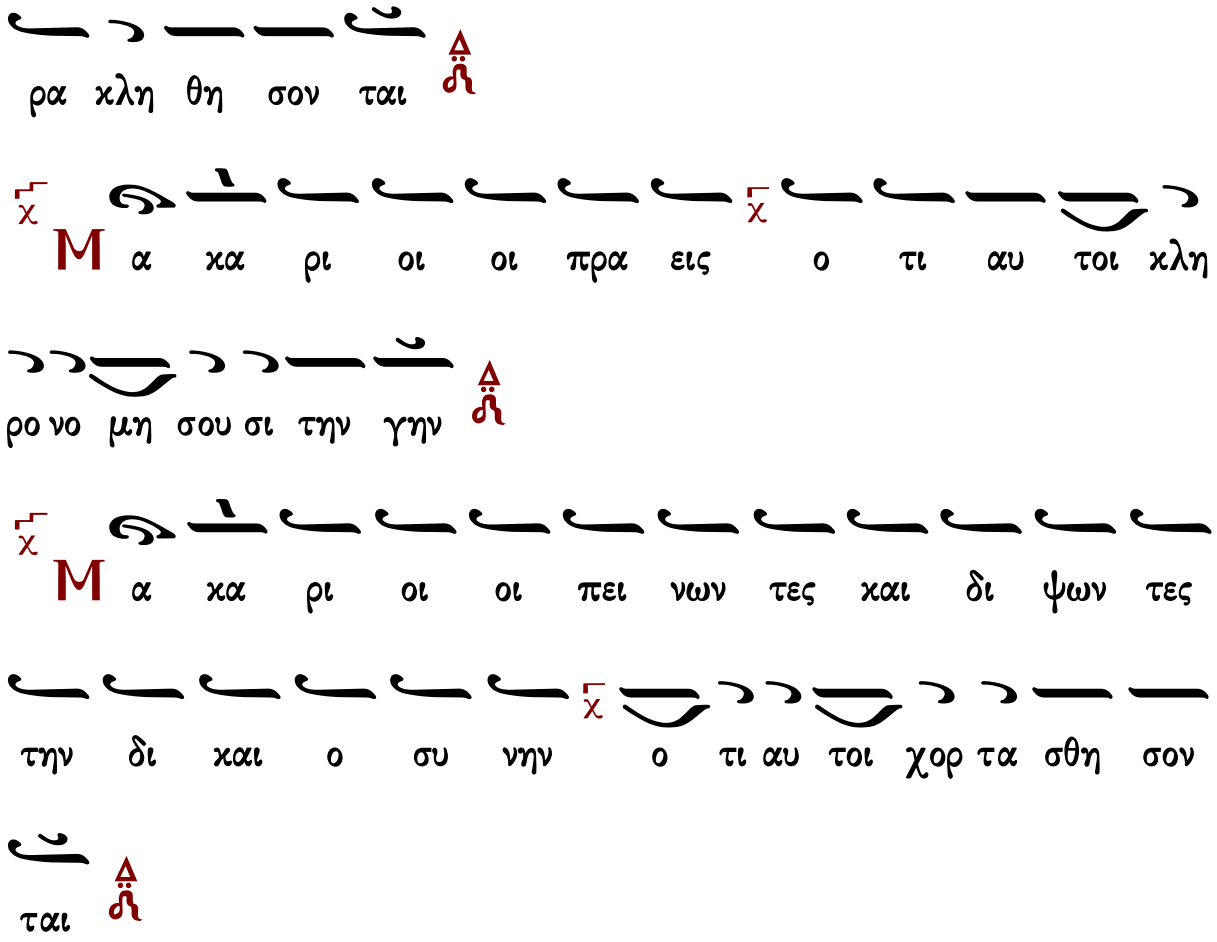

Κανὼν α΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ γ΄

Ὁ μόνος εἰδὼς ἦχος α΄

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθείς, Ἀνδρέα, ἀλλ᾽ αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, καὶ πᾶσι ταύτην εὑρὼν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμούς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον, καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Σαγήνῃ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος, ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν β΄ ἀποστόλου Ἀνδρέα ᾠδὴ ς΄

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν — ἦχος α΄

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδά, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, καὶ τῇ πίστει μαθητής, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, προσκυνήσωμεν πιστοί, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες· δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός, ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνή, καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυῆτορ σαφῶς.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον προεόρτιον Χριστουγέννων

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾱ Γα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α΄
1883 σ.123#

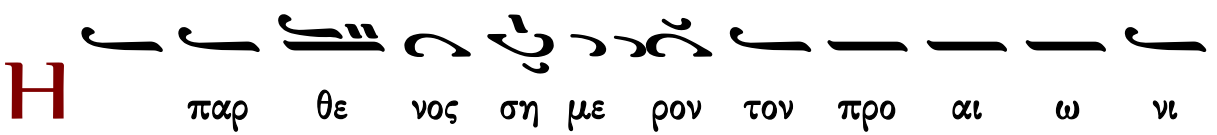

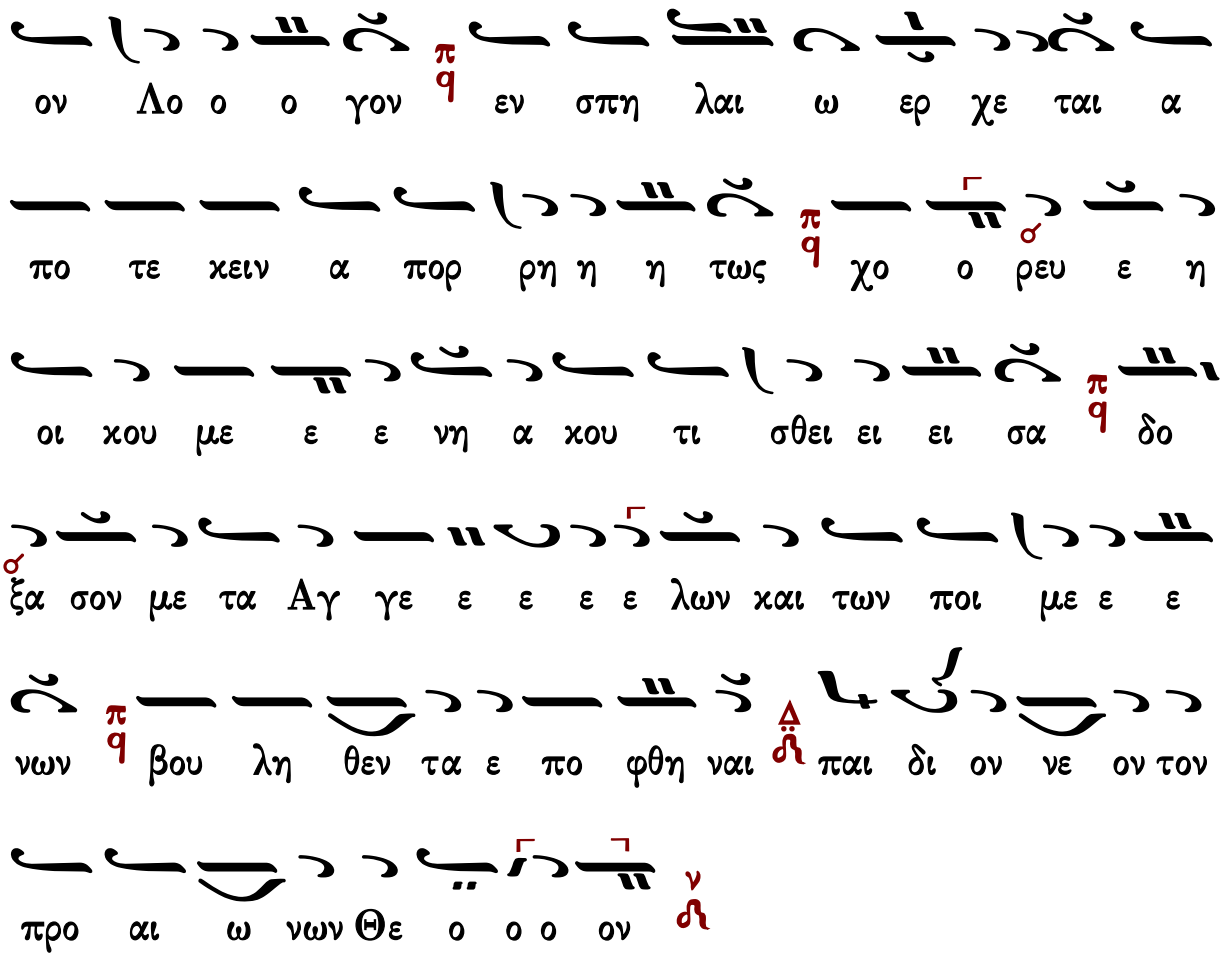

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.353#

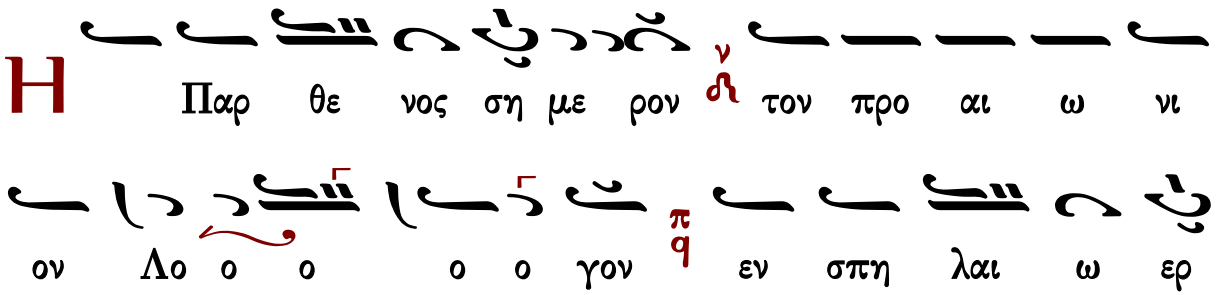

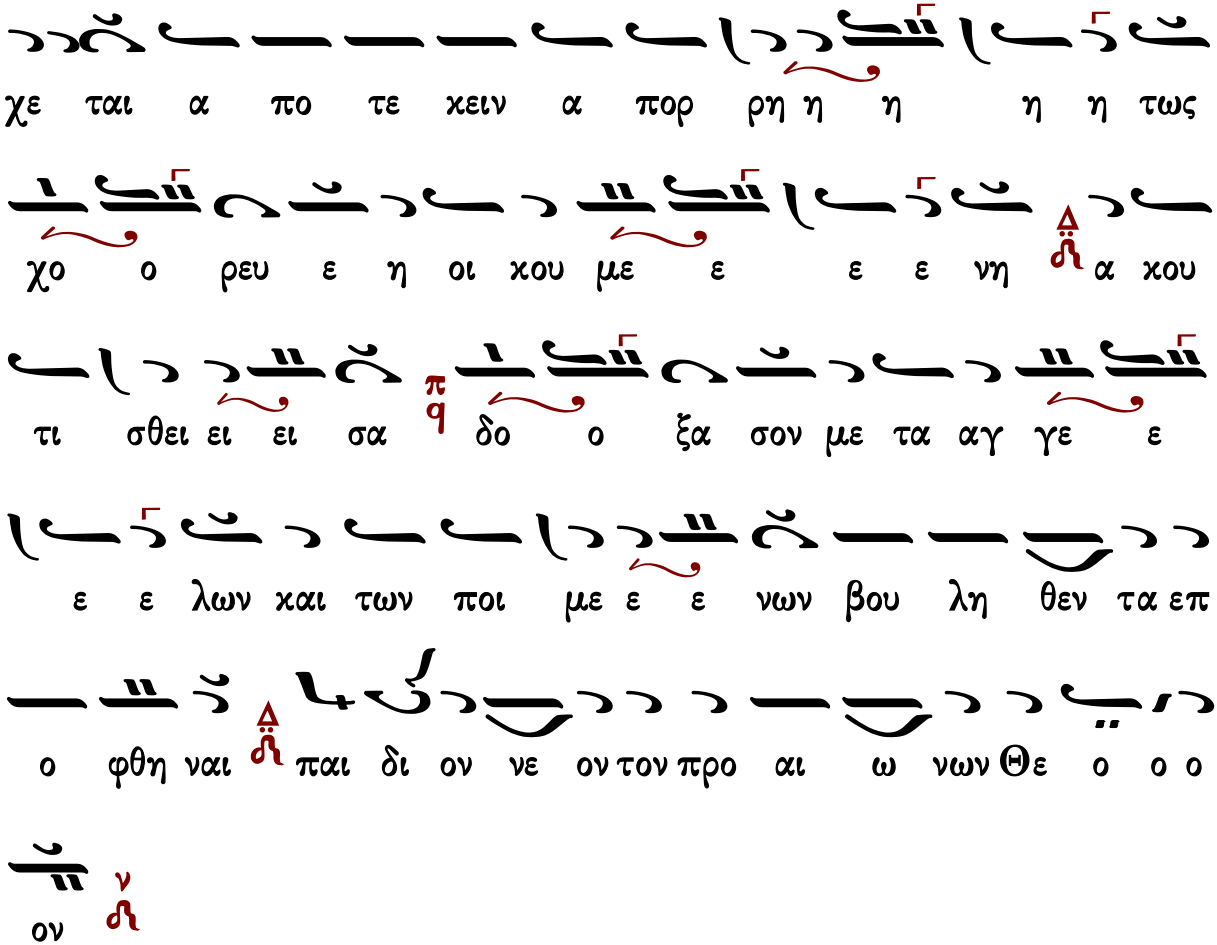

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.269#

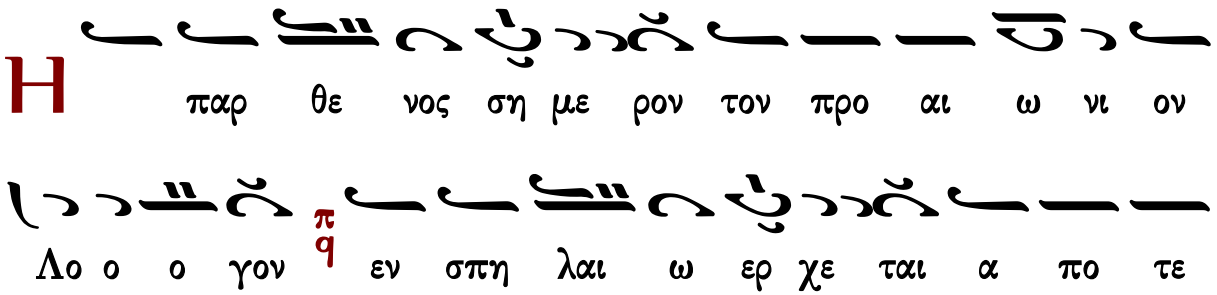

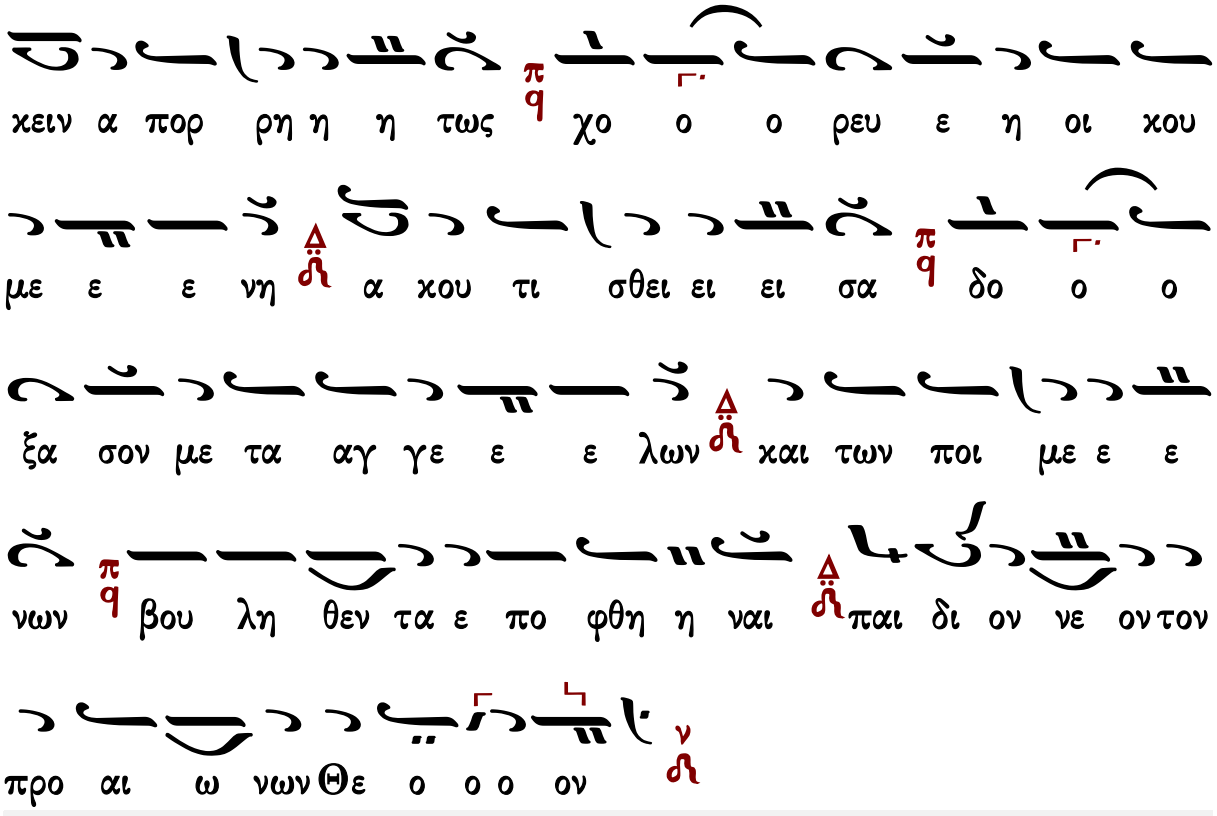

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.385/2722*

Ἦχος ἡ Γα

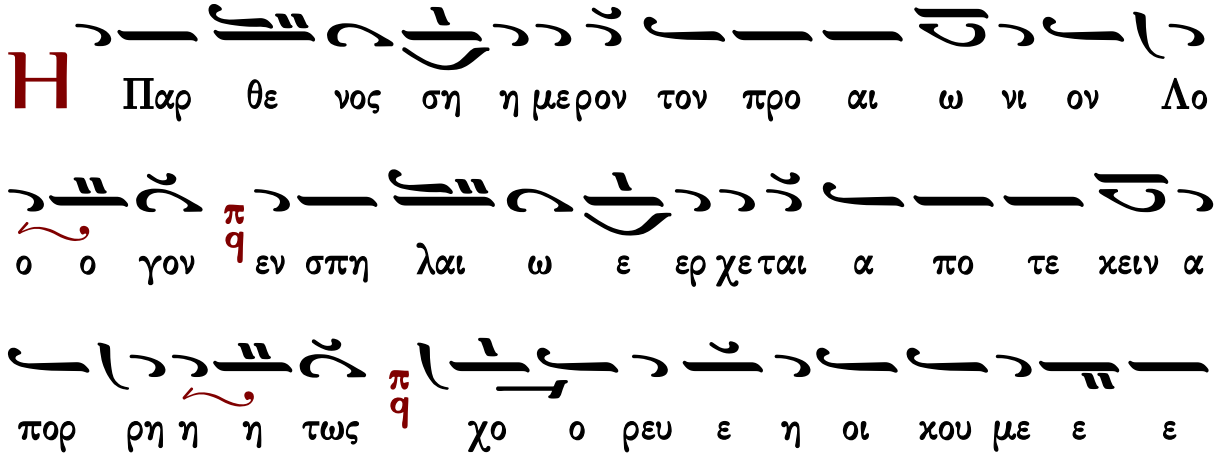

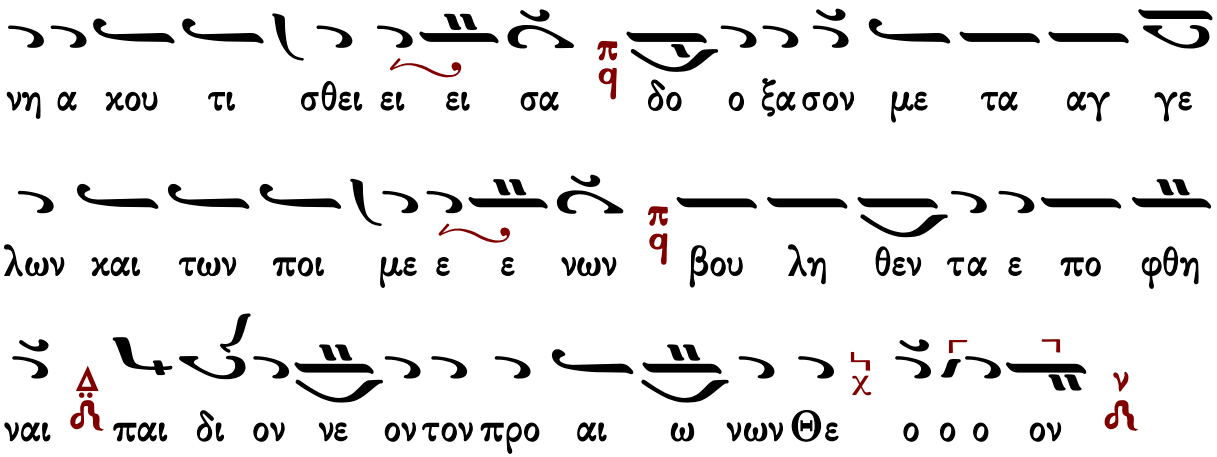

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

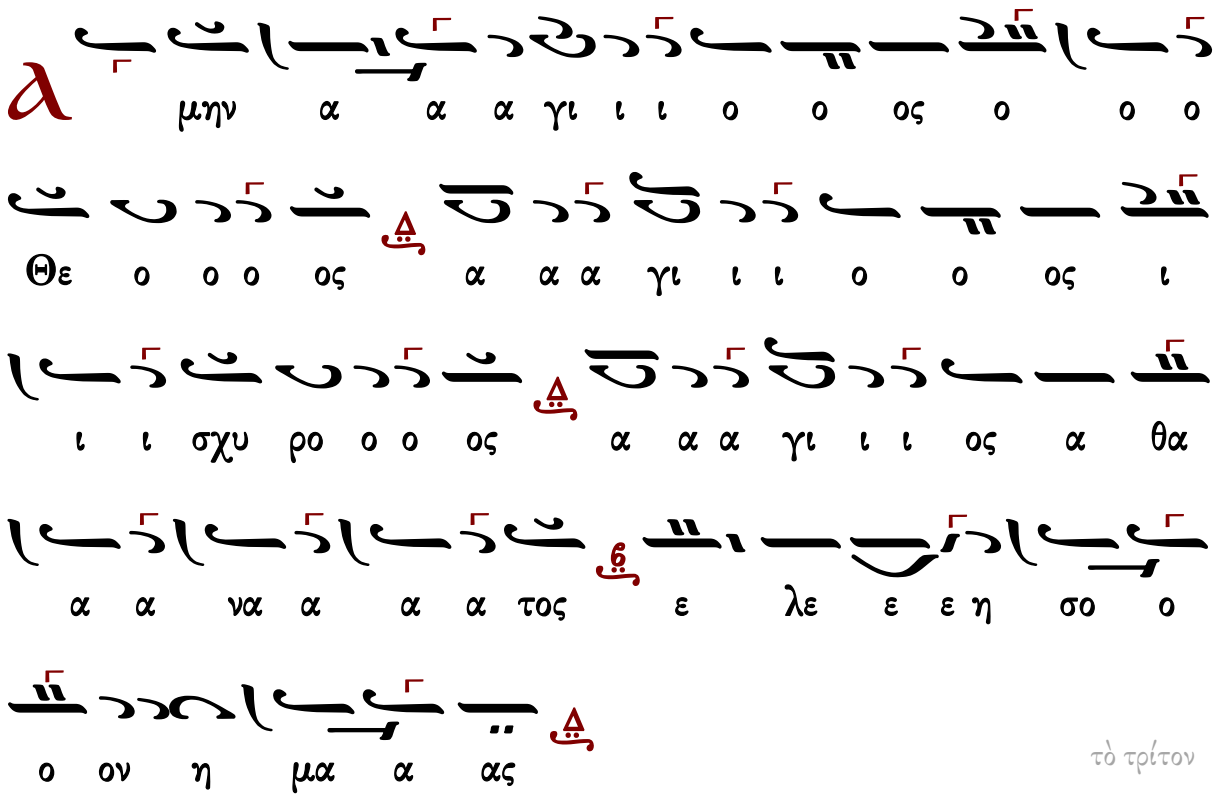

τὸ τρίτον

Α
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι
Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α
α α γι ι ι ος α θα α α να α
α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

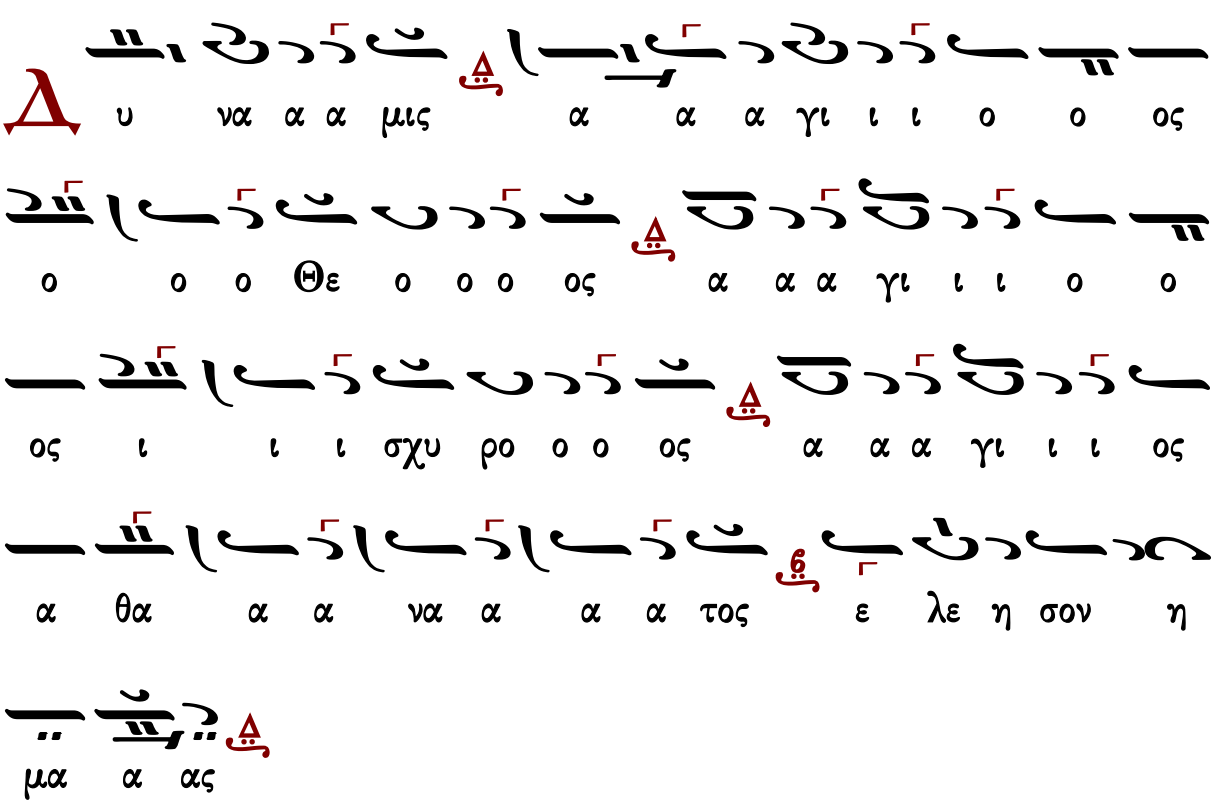

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Ἀπόστολος
Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

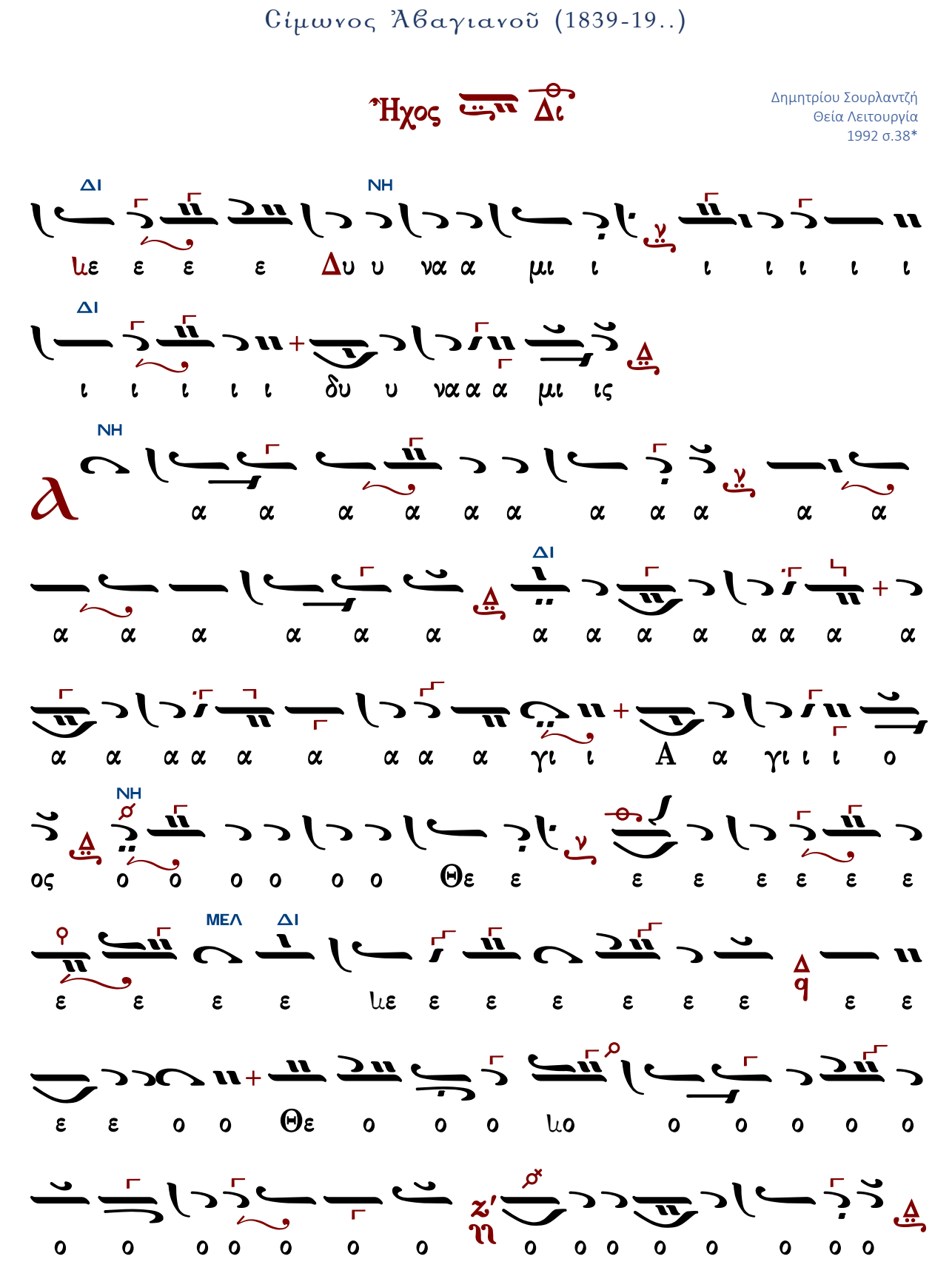

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΔΙ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος δ΄ Δι΄

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ

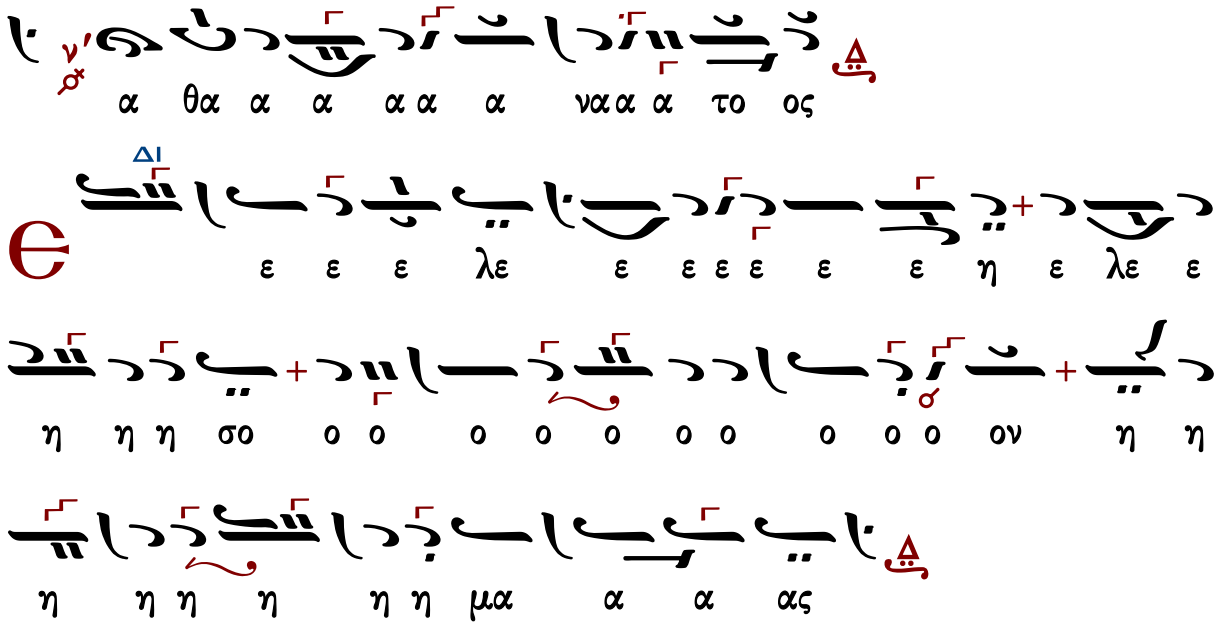

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

α α α α α α α α α α α α α A θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α

α α α α α α α α ας

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ υ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

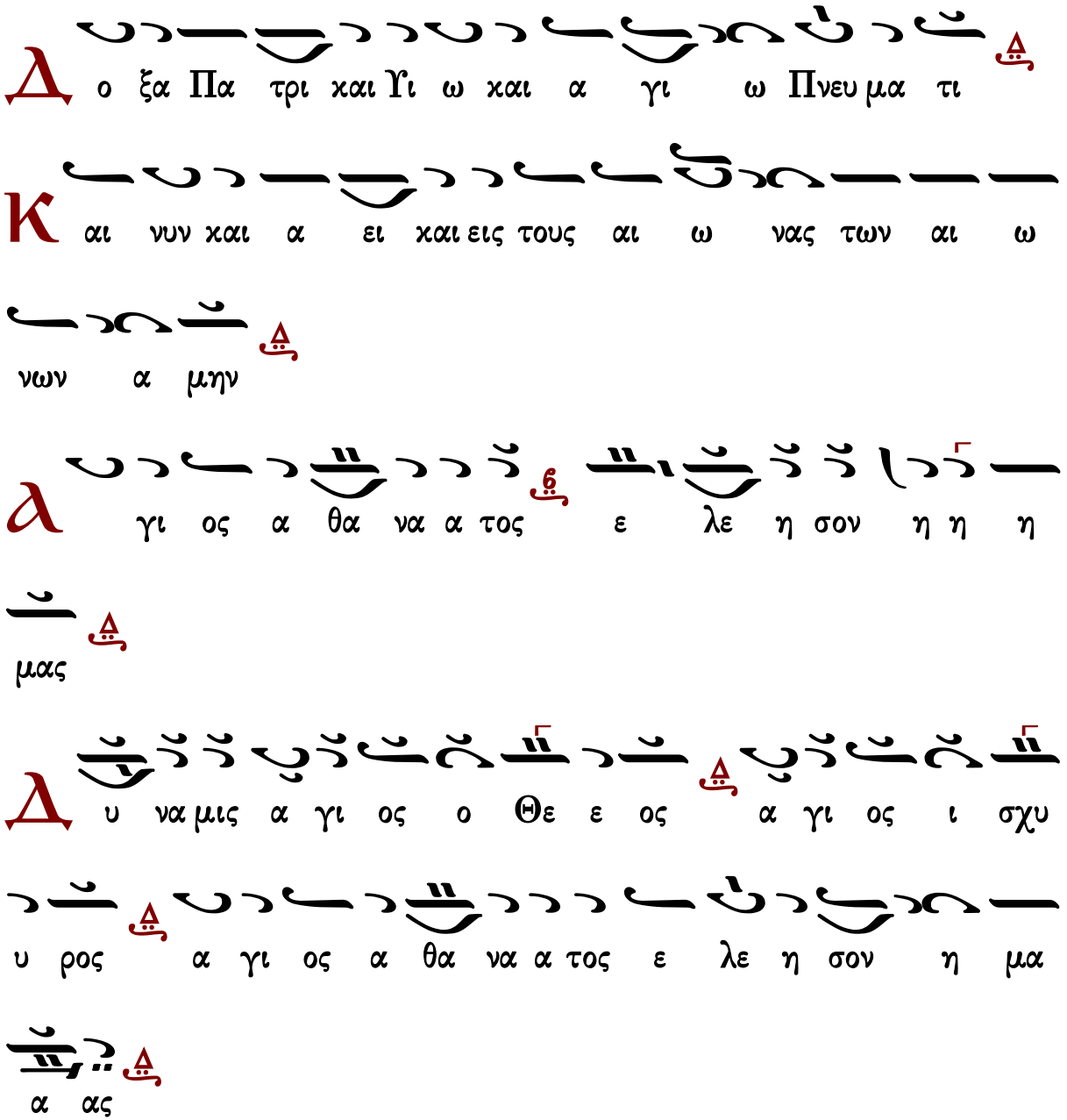

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας
(γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
υ να μις
γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

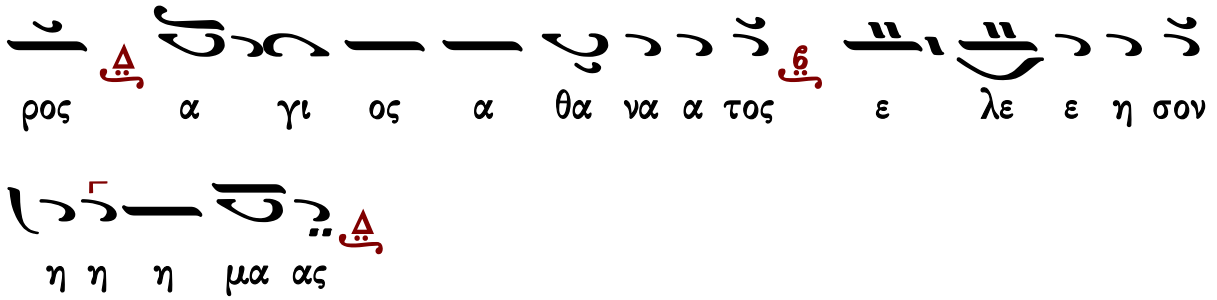

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος πλ. Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

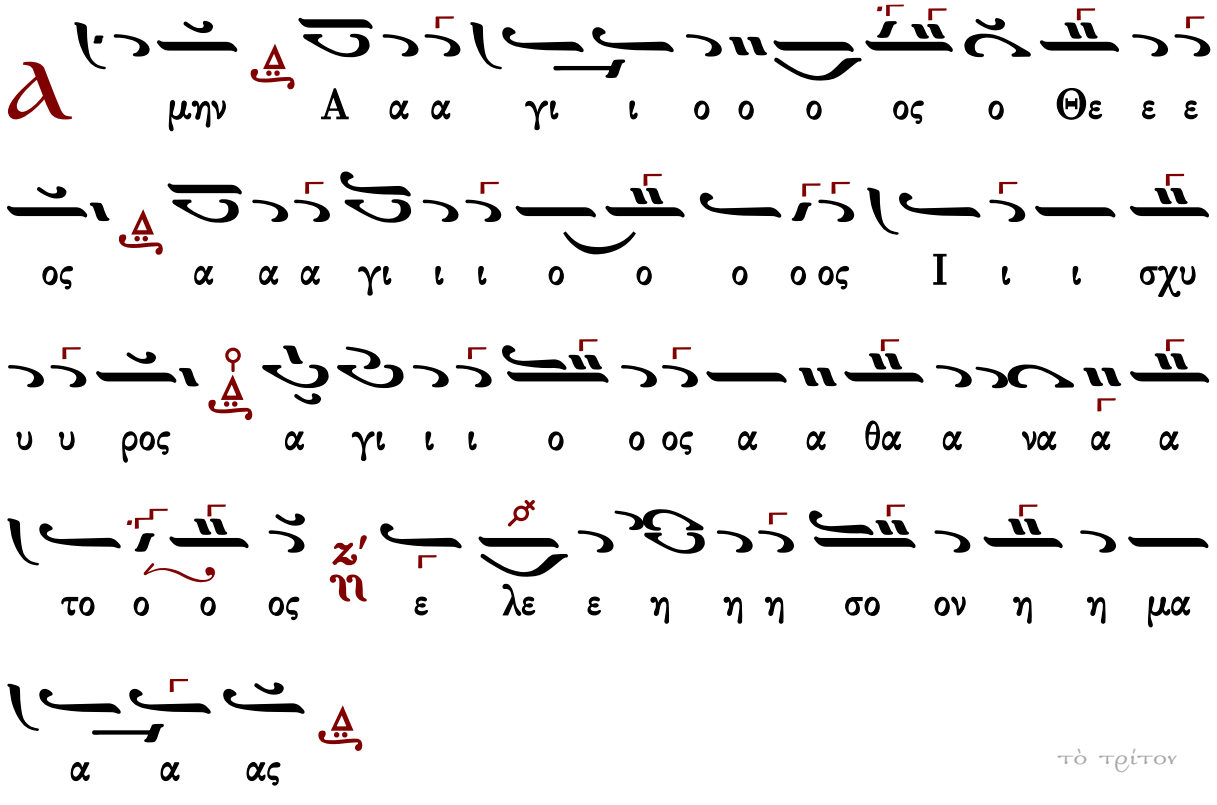

τὸ τρίτον

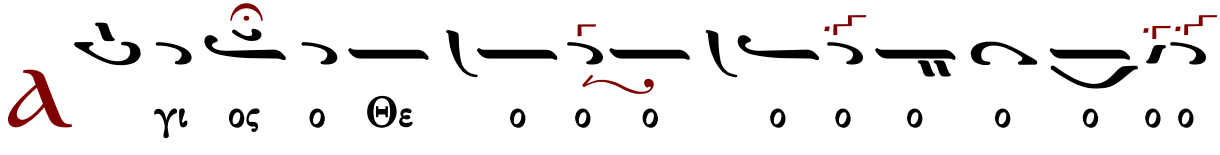

ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ζ' η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α

τος η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ

υ ναα α μι ις

α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ. 68#

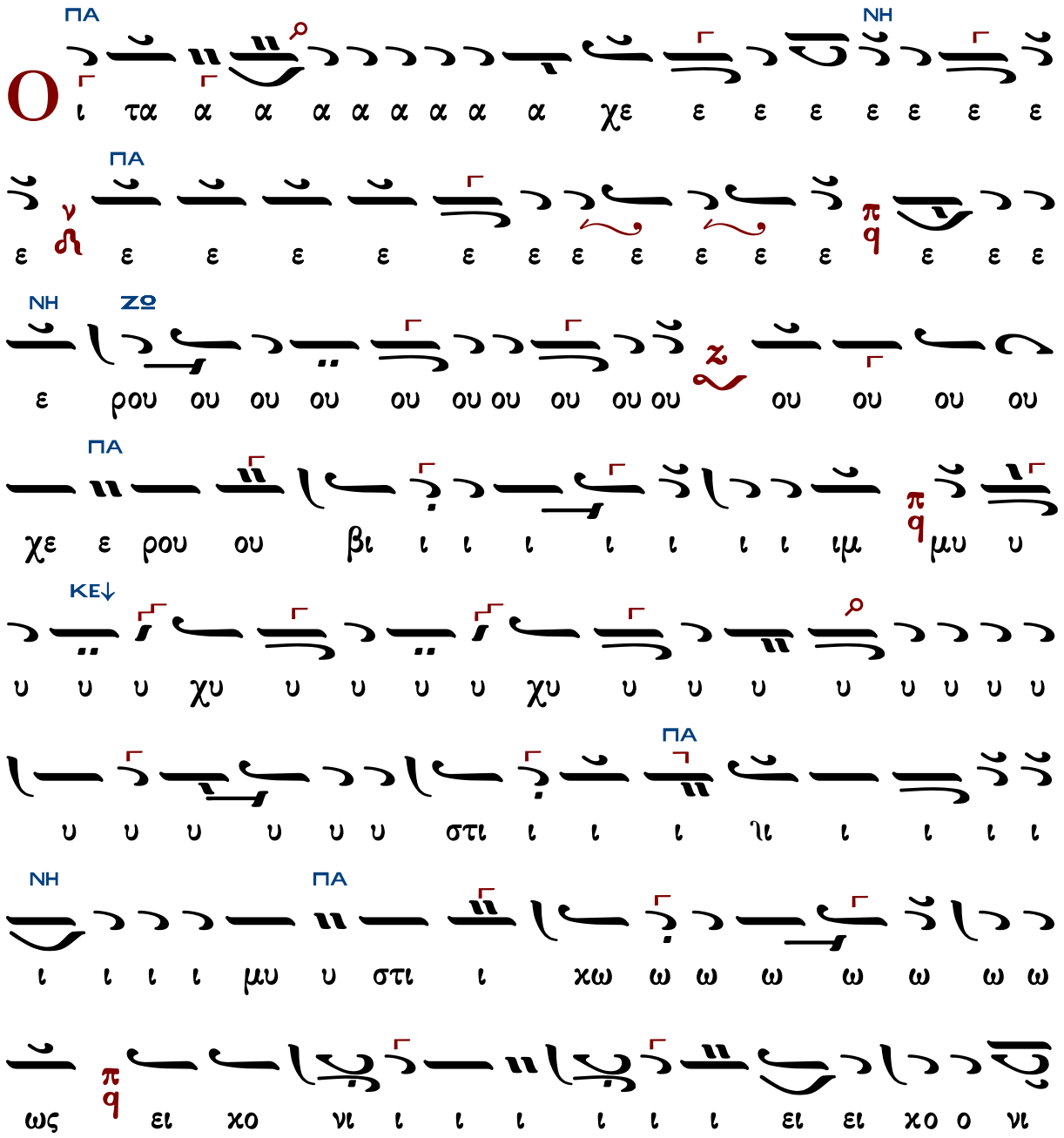

ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ

ΔΙ

ιη η η η η ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι

ΠΑ

ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η η η η ην α

ΚΕ ΔΙ

α α α α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α

ΝΗ ΠΑ

α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε

ε ε ρι ι μνα α α αν

ΠΑ ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α α α σι

ΔΙ

λε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ

ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α α των

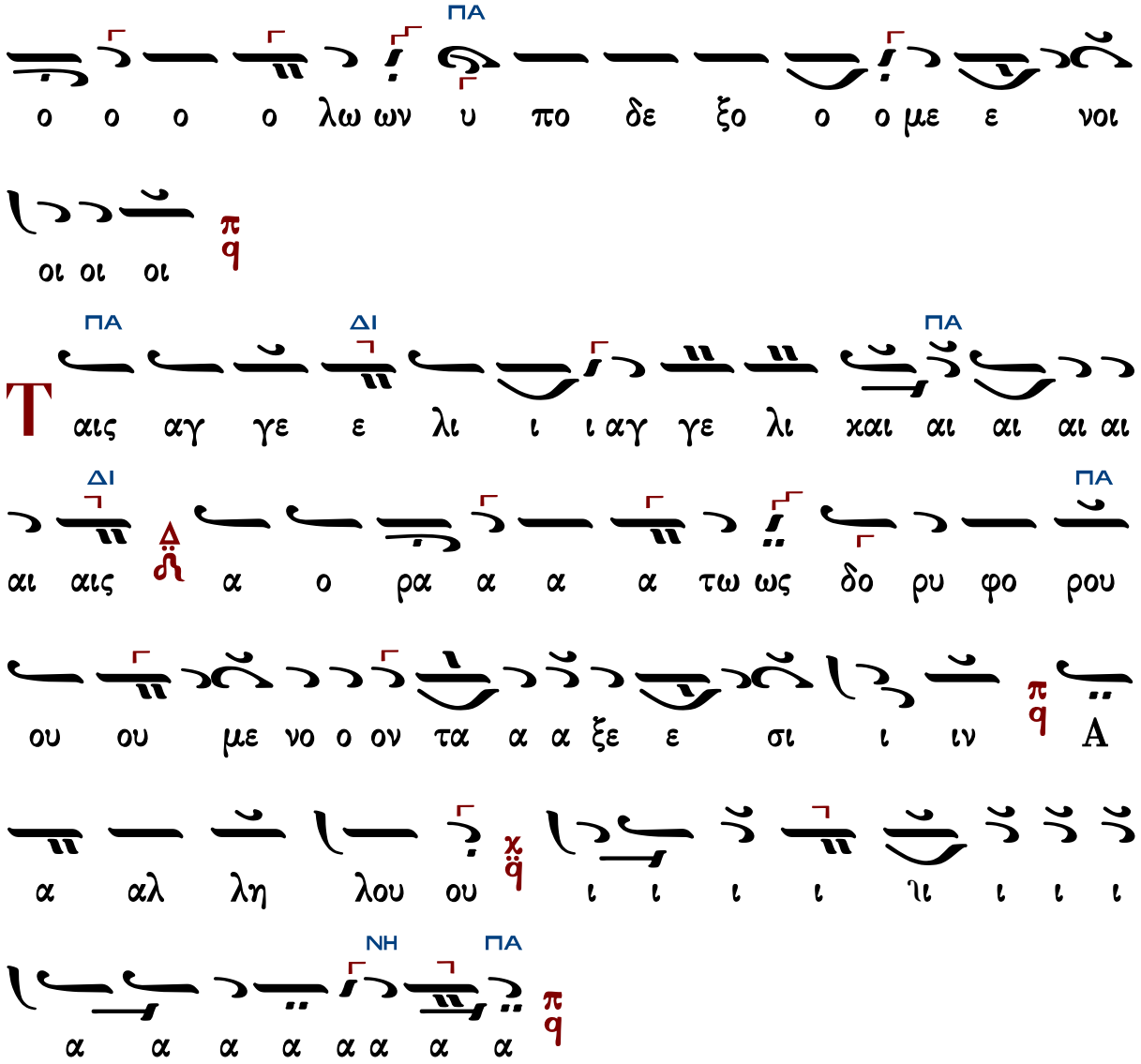

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ ἀ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.335#

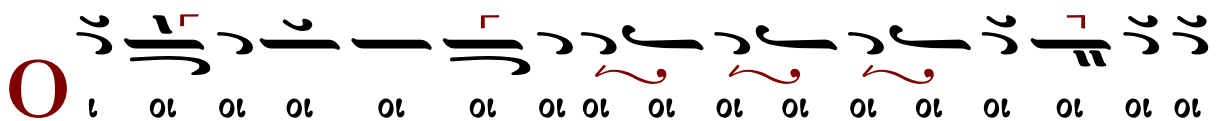

α α α α ισ α α τρι ι ο ν το ι ι ι γι α α α α

α α α α α α α α τον τρισ α α α α α α ι

ι ι ι ιδ α α α α α α τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α τρι

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α τρι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α τρι α α α α α α α α α α α α

ι ο π ι ι ι ι ι ι ι ι ζω ι ο π ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.79#

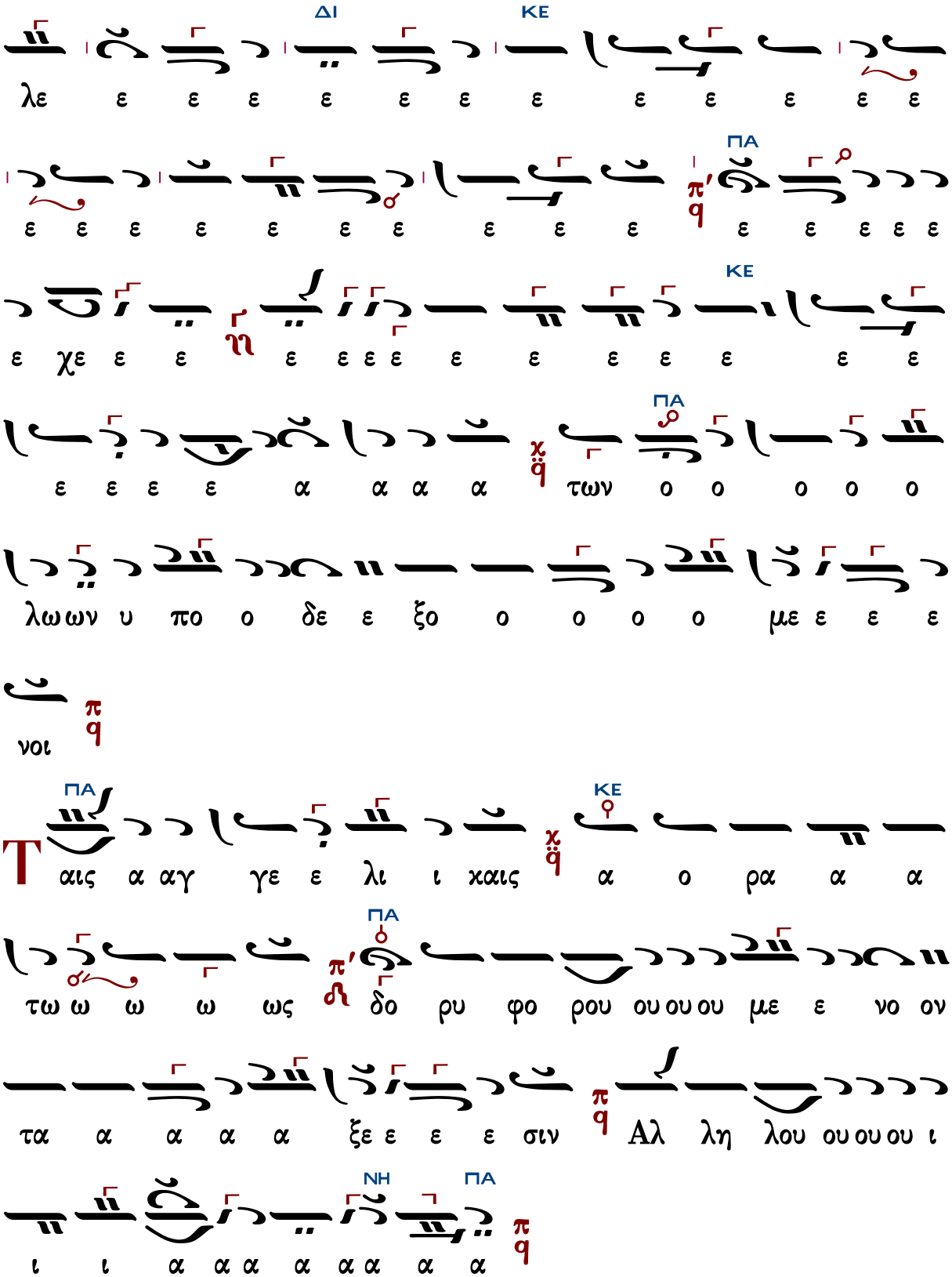
ΔΙ ΚΕ
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο
λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
ΠΑ ΚΕ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
ΠΑ
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ου ου ι
ΝΗ ΠΑ
ι ι α α α α α α α α

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-Β′

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.76#

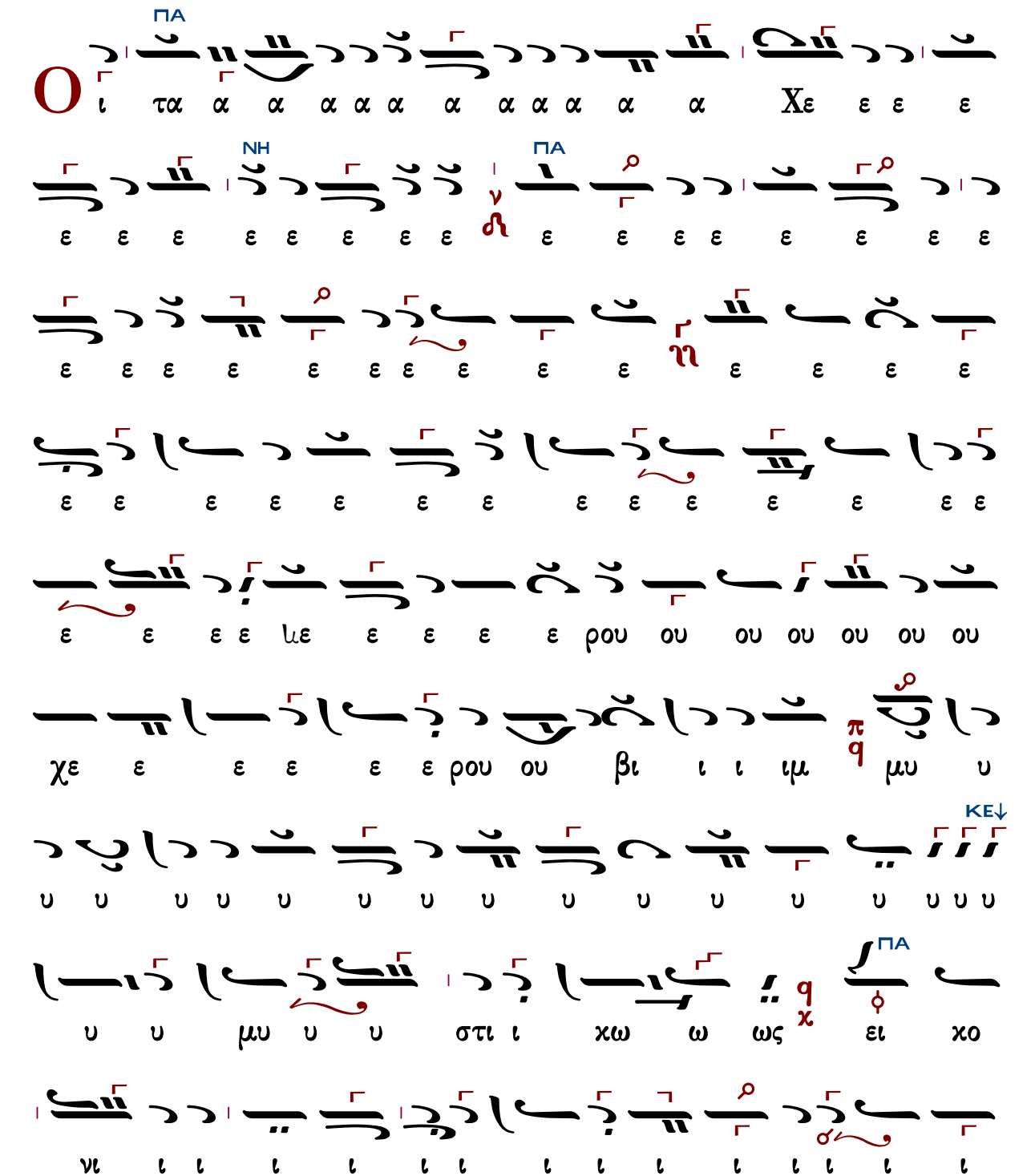

ι ῃ ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει

χο νι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες π q χαι αι αι αι αι

ΔΙ

αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω Δ ἅ Τρι ι ι ι α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α τρι α α α α α α

ΠΑ

α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α χ q

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον ῃ z′ προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο

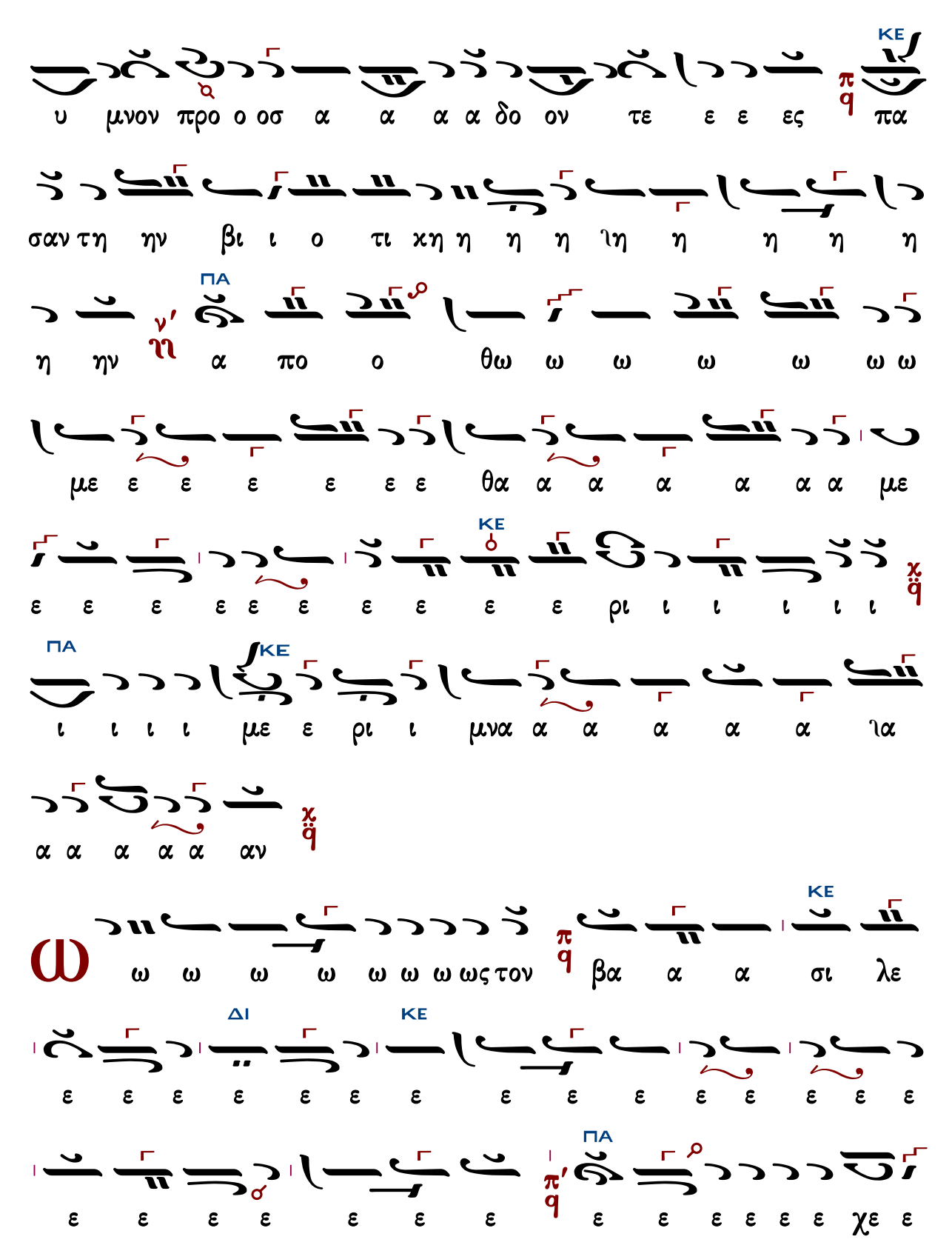
ΚΕ
υ μνον προ ο οσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα
σαν τη ην βι ι ο τι χη η η η ιη η η η η
ΠΑ
η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω
με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
ΠΑ
ΚΕ
ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α ια
α α α α α αν
ω
ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

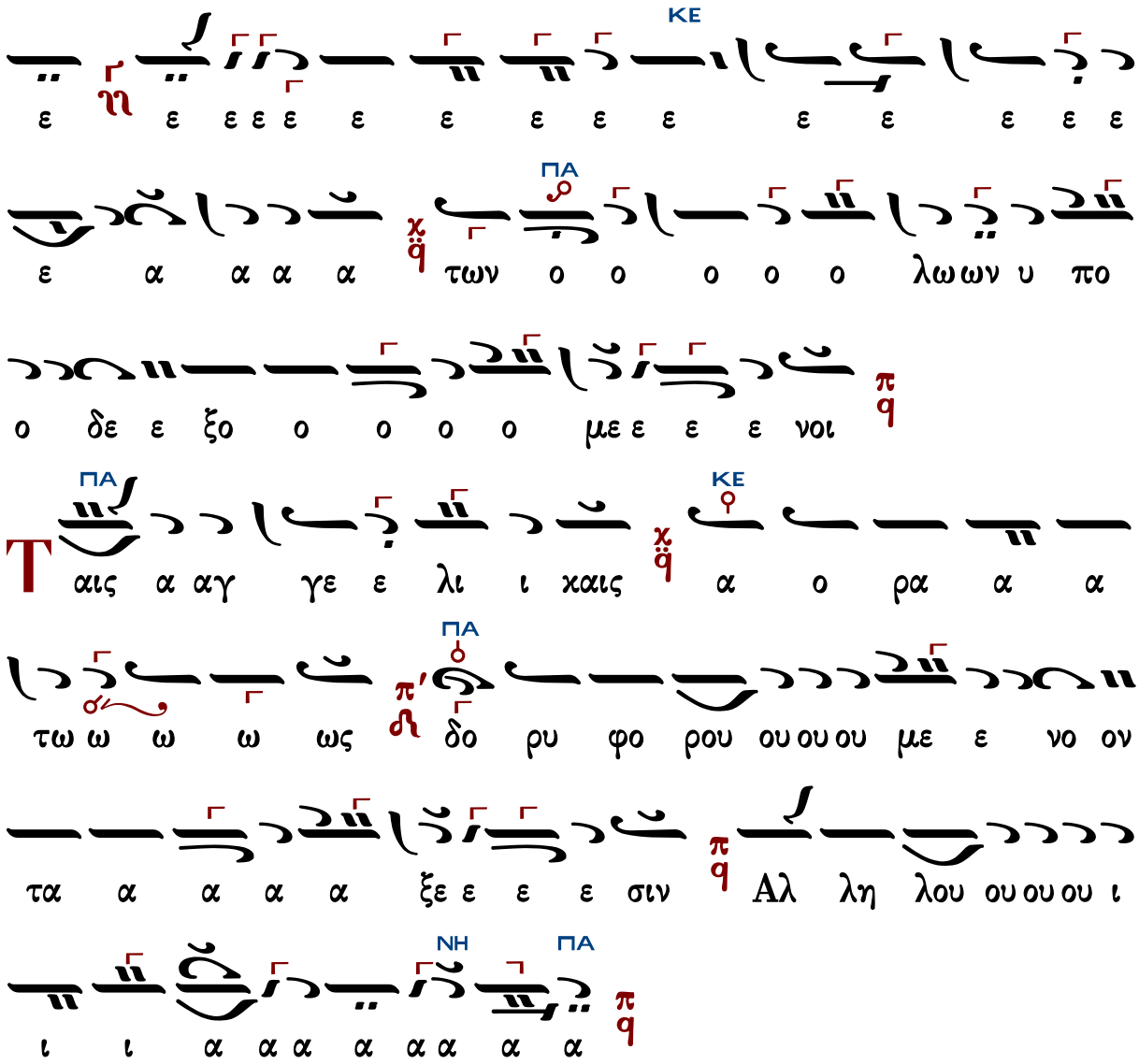

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ ἀ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.55#

ε ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
βι ι ι ο τι ι κη η ην α πο θω ω ω ω με ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α σα αν τη ην
δο ο ο υ μνον προσ α α α α α α α δο ο ον τε
γι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α α
τρι α α α α α α δι ι ι τον τρισ α α α
α α χα α α α ια α α α α α α α α α α
τρι α α α α α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι ι ι ι ι ι ι

ρι ε ε ε με ι ι ι ι ι ι ρι ε ε ε
αν α α μνα ι ι
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ι ιο βα τον ς
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε βα ιο λε ε ε α α α α α
πο υ ων ω ω λω ο ο ο ο ο των α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ρι ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

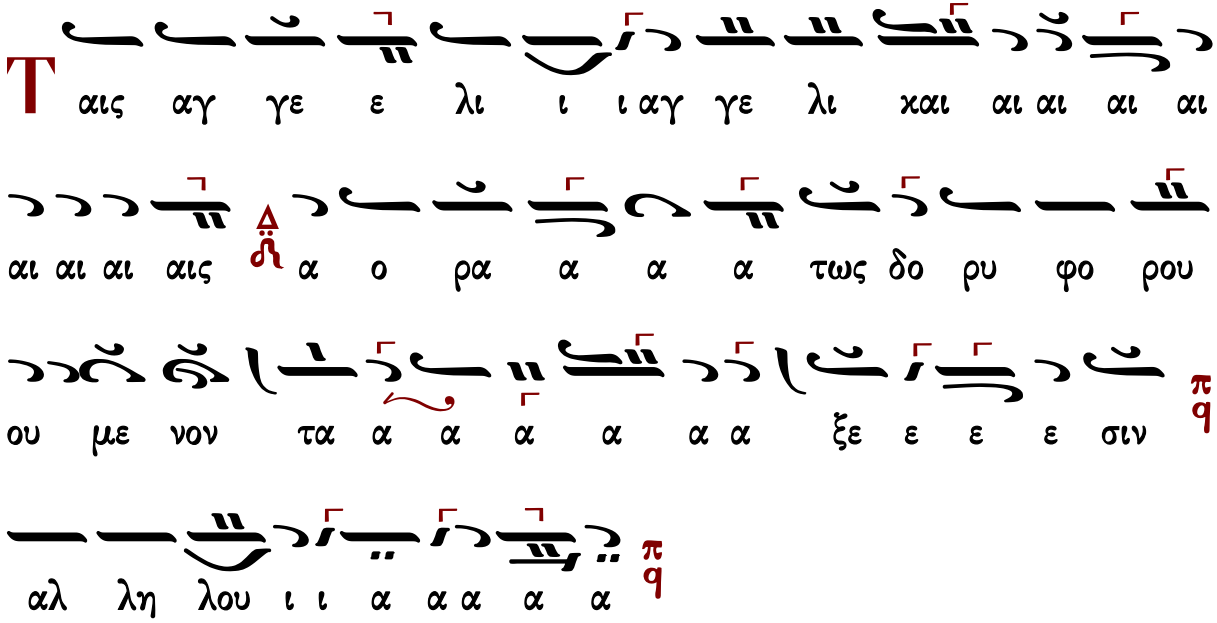

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ ἀ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.102#

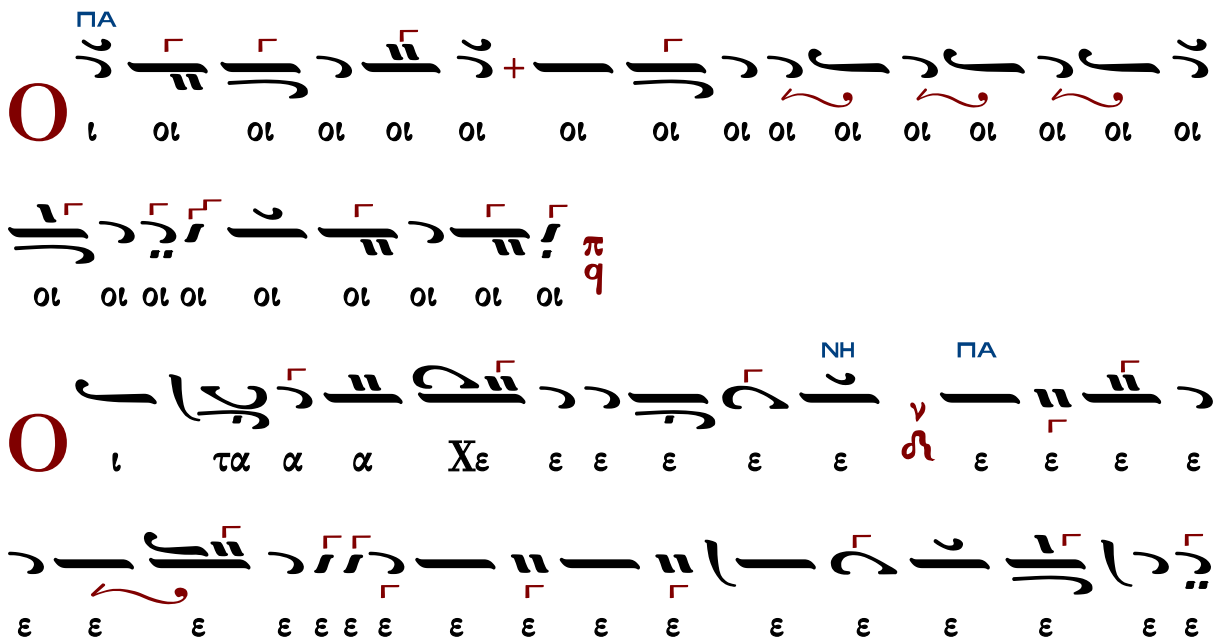

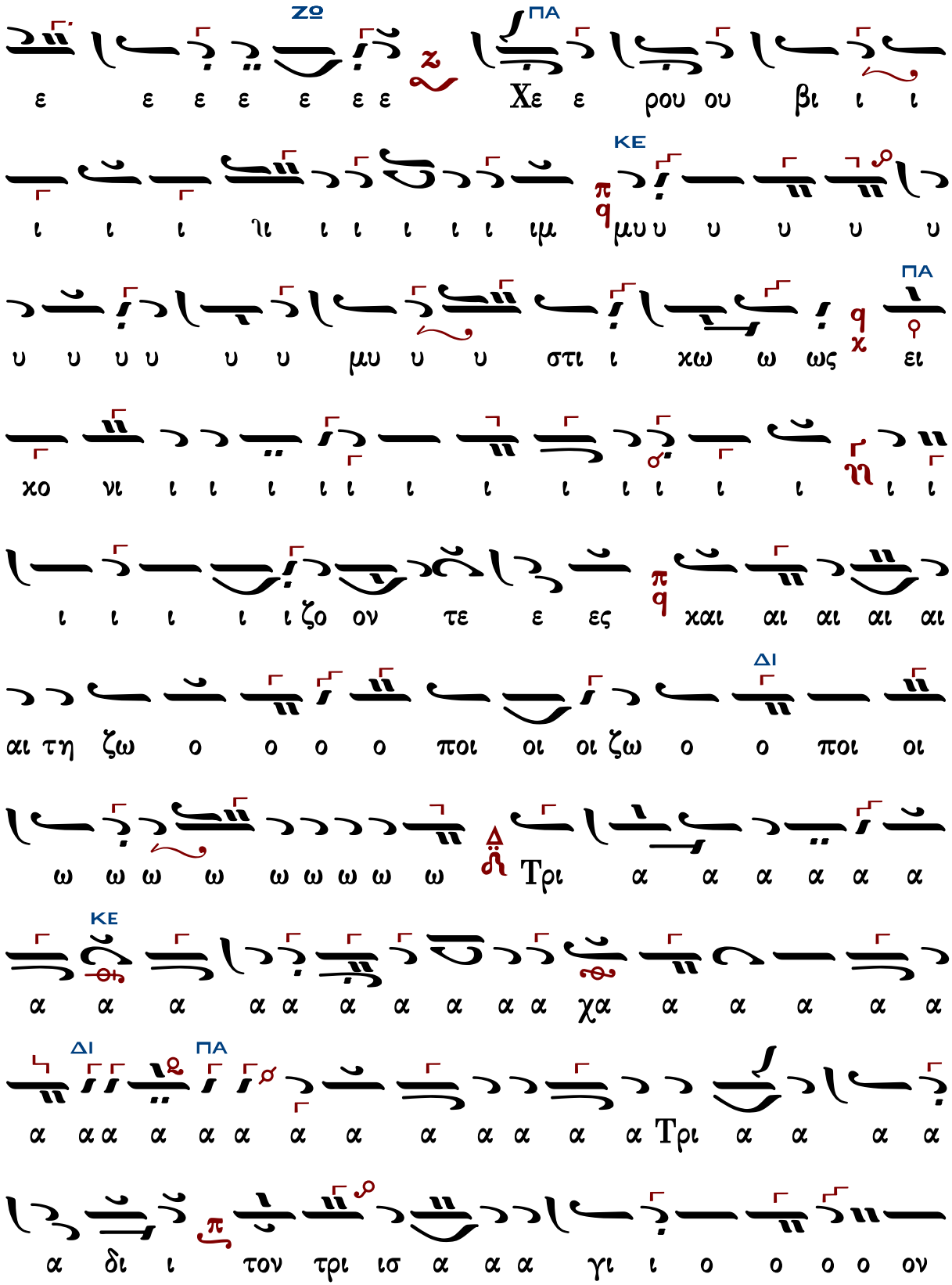
ΖΩ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου ου βι ι ι
ΚΕ
ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει
χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζο ον τε ε ες χαι αι αι αι αι
ΔΙ
αι τη ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α α χα α α α α α
ΔΙ ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α
α δι ι τον τρι ισ α α α γι ι ο ο ο ο ον

ΔΙ ΠΑ

υ υ υ μνο ο ον z' η προσ α α α α ια α α α α

α δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α α

δο ον τε ε ες π q πα α σα αν τη ην βι ι ι ο

τι ι χη η ην z' η α πο θω ω ω με ε ε ε ε

ΔΙ ΠΑ

θα α α χ η με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΖΩ ΠΑ

ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α αν π q

ΝΗ ΠΑ

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε η βα σι λε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε π q βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α π q τω ων ο ο ο λων z' λ υ πο δε

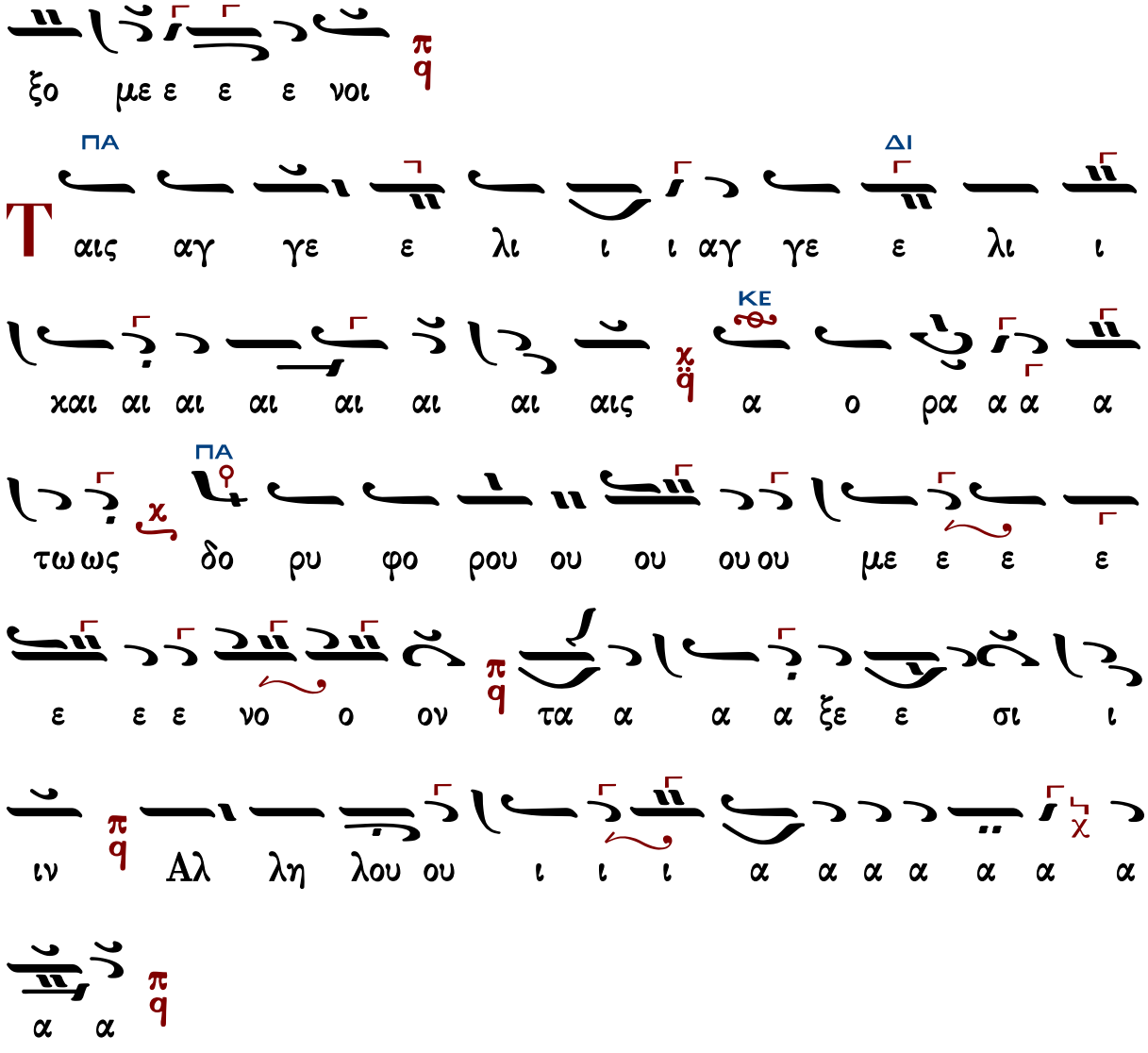

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.53#

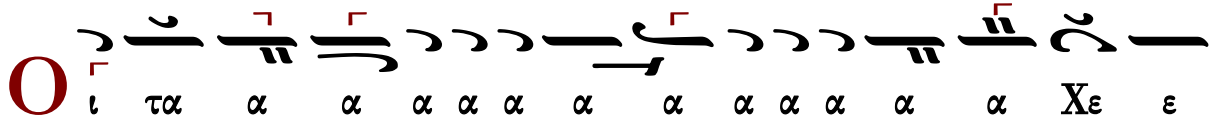

ιι ι ι ι βι ου ρου ε χε ου ου ου ου ρου ε ε ε
ο οχ ει ω ω ω ι χω στι μυ μι π q ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε βα σι

μνα α α α α ια α α α α α α α αν

θα α α με ε ε ρι ι ι ι με ε ε ρι ι

ε ε ε ε με ε ε ε ω ω ω ω θω ω ω πο α ηη

α α α σα αν τη ηη βι ι ο τι ι χη η

α α α α δον τε ε ε ες πα α α α α α α

α α α α α α α α δο ο υ μνο προ ο οσ α α

α α α α α α α α υ μνο ον προ οσ α α α α α α α

προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α ια α α α α α α α

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον

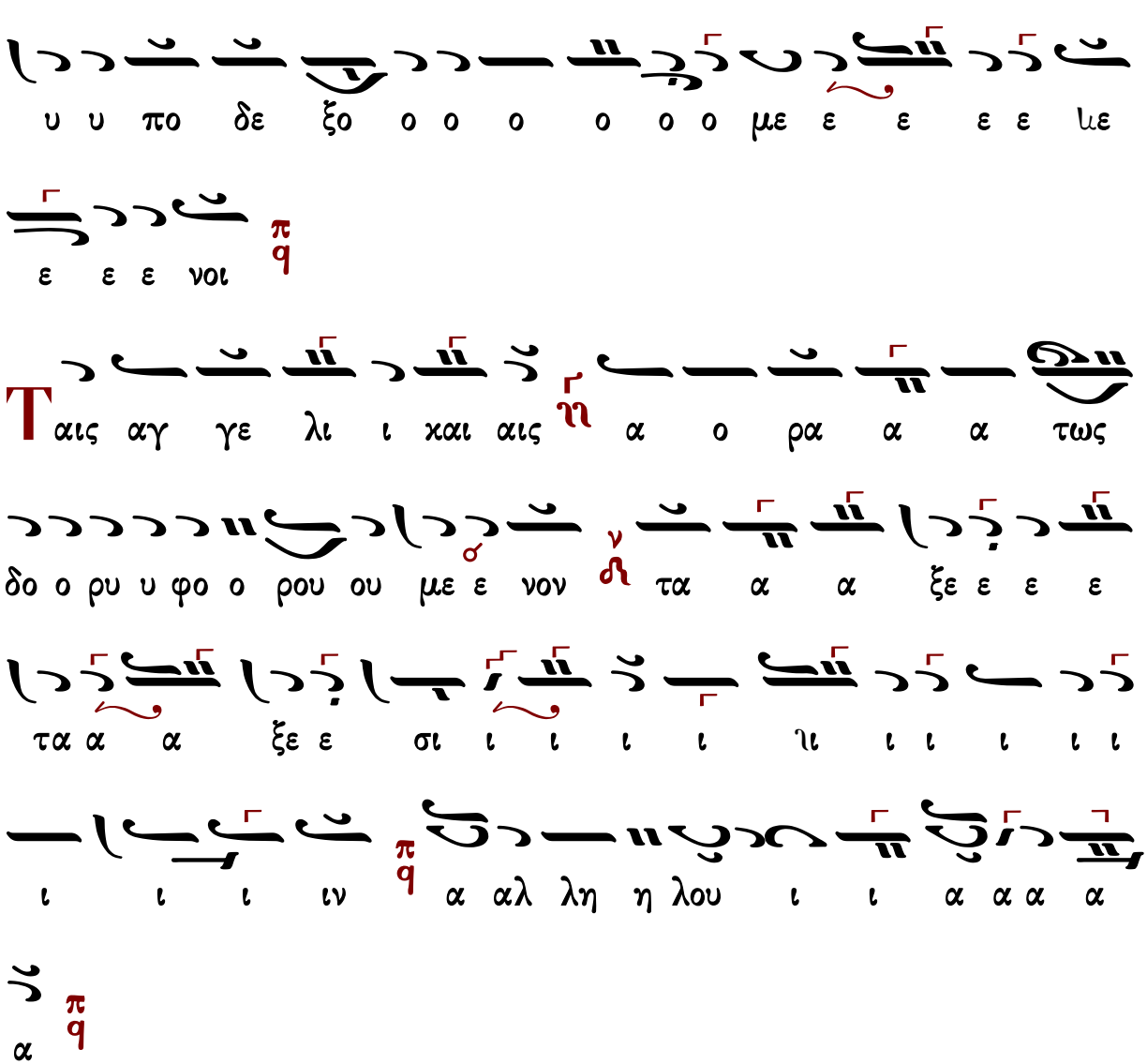

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ ϊ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.26#

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
Ο ι τα Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΠΑ
ι ι ι ι ι ι ι ι χε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ΠΑ
ε ε χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΚΕ
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι
ΠΑ
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο νι ι ι ι
ΜΕΛ ΠΑ
ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ει ει ει χο
νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ιε
ε ε ε ε ε ες χαι τη ζω ω ο ο πο ι οι οι ω
ΚΕ
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α τρι α α α α

α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι

ΚΕ ΠΑ

ΖΟ ΔΙ

ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α

α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ ο οσ α α α α

ΠΑ

α α α δο ον τες πα σα αν τη ην βι ι ο τι

ι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε α α

ΚΕ

πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε

ΖΟ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι

ΠΑ ΔΙ

ι μνα α αν

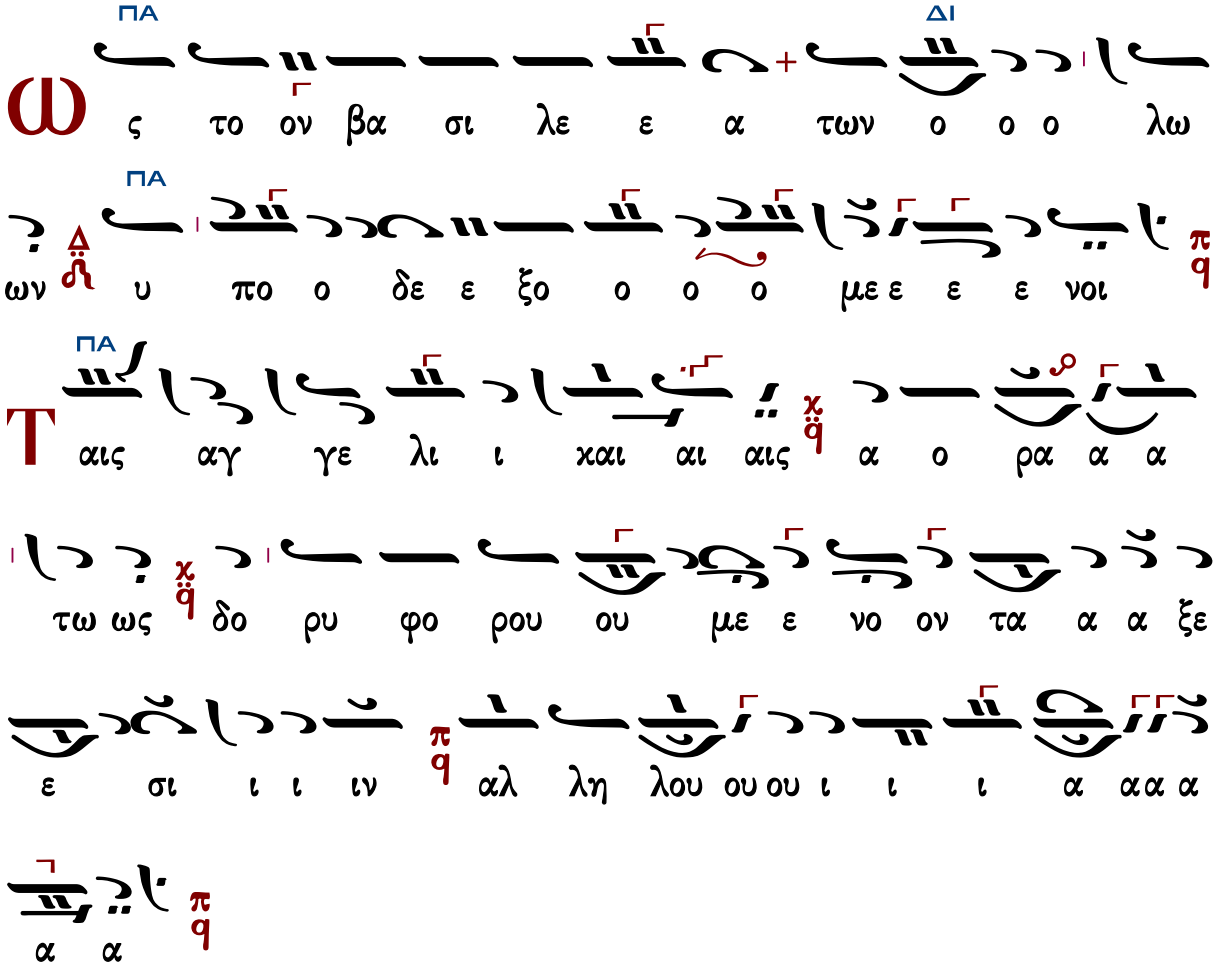

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

χορωδιακὸ

Ἦχος λ ϋ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.70*

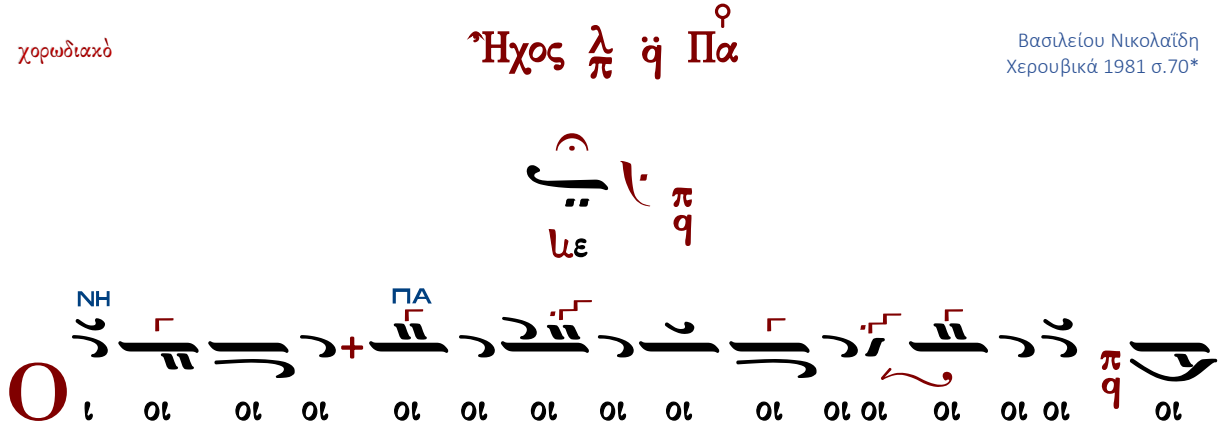

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
ι τα α α α α α α α α α α α Χε ρου ου

Τρι
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΚΕ↓

α Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι

ΠΑ

ι τον τρι ισ α α α α α γι γι ι

ο ο ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ

ΠΑ

υ υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α

ΜΕΛ

α α α δο ο ο ο υ υ μνον προ οοσ α α α

ΚΕ↓

α α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα

σαν την βι ι ο ο τι ι ι χη ην α πο

ΠΑ

ο θω ω ω ω ω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α α α αν

ΠΑ

ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων

υ υ πο ο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

π q

ΠΑ ΚΕ

Τ αι αις α αγ γε ε λι ι χαις χ q α ο ρα α α

α α τως δο ρυ φο ρου ου με ε νον τα α α

ΠΑ

ΝΗ ΠΑ

α ξε ε ε σι ι ι ι ιν π q αλ λη λου ι ι ι α

α α α α π q

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.333#

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

ϊ π q οι οι οι οι οι οι οι ζ λ οι οι οι οι οι οι οι οι

α α α

α Τρι α α α α α α α α δι ι ι ι

ι τον τρισ α α α α γι ι ι ι τον τρι ισ

α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α α

α α α α α α α α α ια α α α α α δο ο

ο υ μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες

πα α α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι

ι κη η η η ιη η η η η ην α πο θω ω ω

ω με ε ε ε ρι ι μνα α α α

α α αν

*K

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η

η η η η η η ζω ω π/q ο ο ο ο ποι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι χ/q

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α χα α α α Τρι ι α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α α α α α α χα α α α

α α α α α α Τρι α α α α α ιε ε χ

α δι ι ι ι χ/q τον τρισ α α α α α γι ι ο ον

υ υ υ υ υ υ μνο ον χ/q προσ α α α α α α

υ α α α

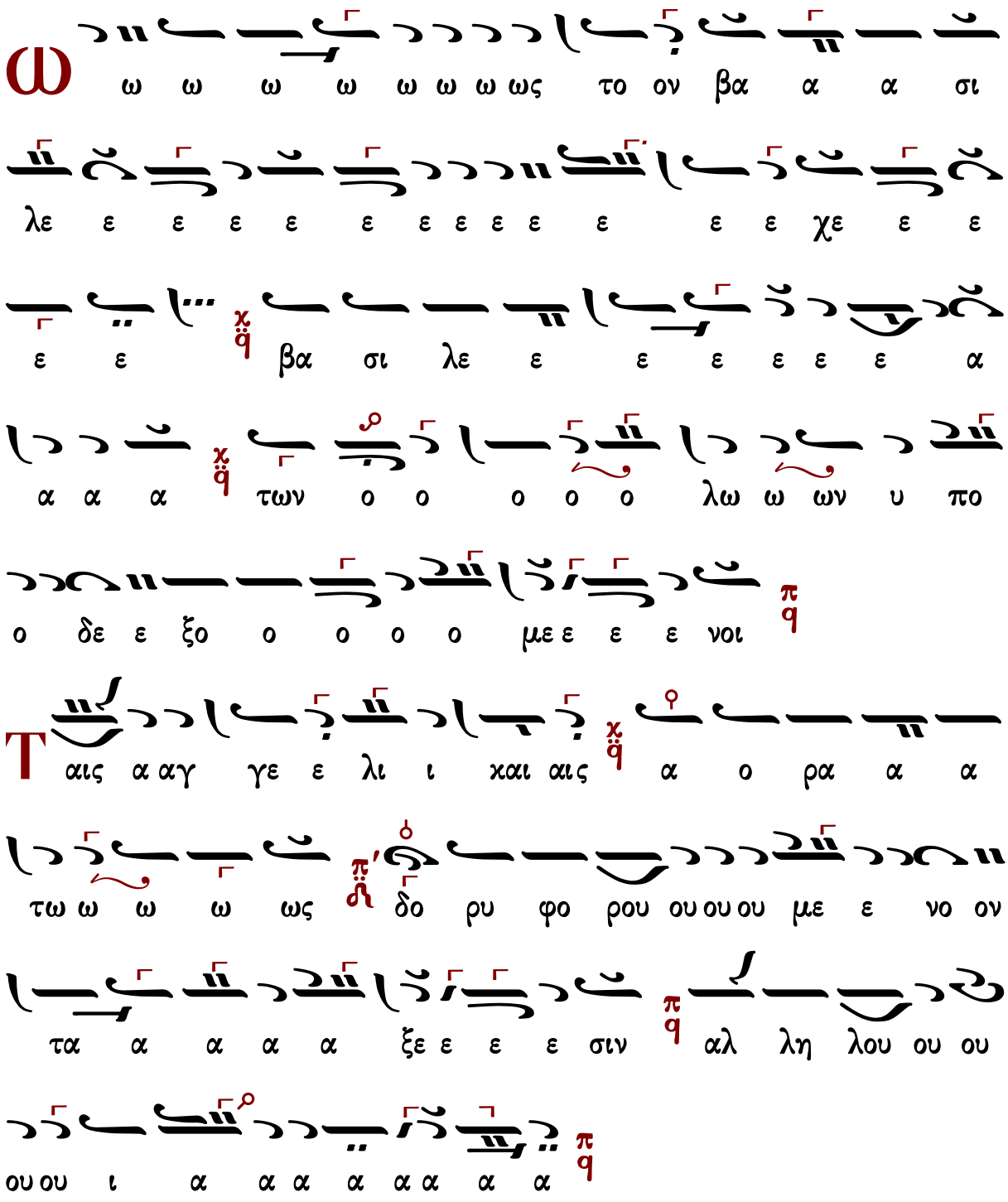

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.63*

τον τρισ

α α α α α α α δι ι ι ι ι ι

υ ον ο ο ι γι α α α α α α α

α α α α

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α

ΠΑ

ο ο ο δο α α α ο οσ ον προ μνο υ υ υ

α α α α

ο ον τε ε ε ε ες πα α α α α α

α α α α σα αν πα α σαν την βι ο

τι ι ι χη η ην α α πο θω ω ω ω ω α

α πο ο θω ω με ε ε ε θα α με ε ε ε

ΔΙ

ΠΑ ΔΙ ΚΕ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε με ε ε ε

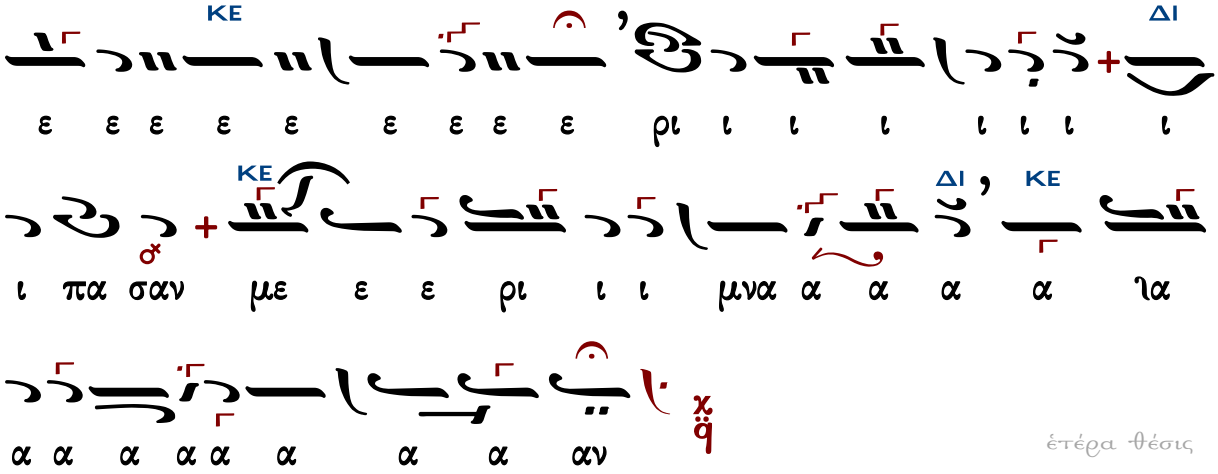

ἑτέρα θέσις

*

Εἰσαγωγὴ σὲ ἀργὸ Χερουβικὸ
πλ.α΄ Ἰακώβου Ναυπλιώτη

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.62*

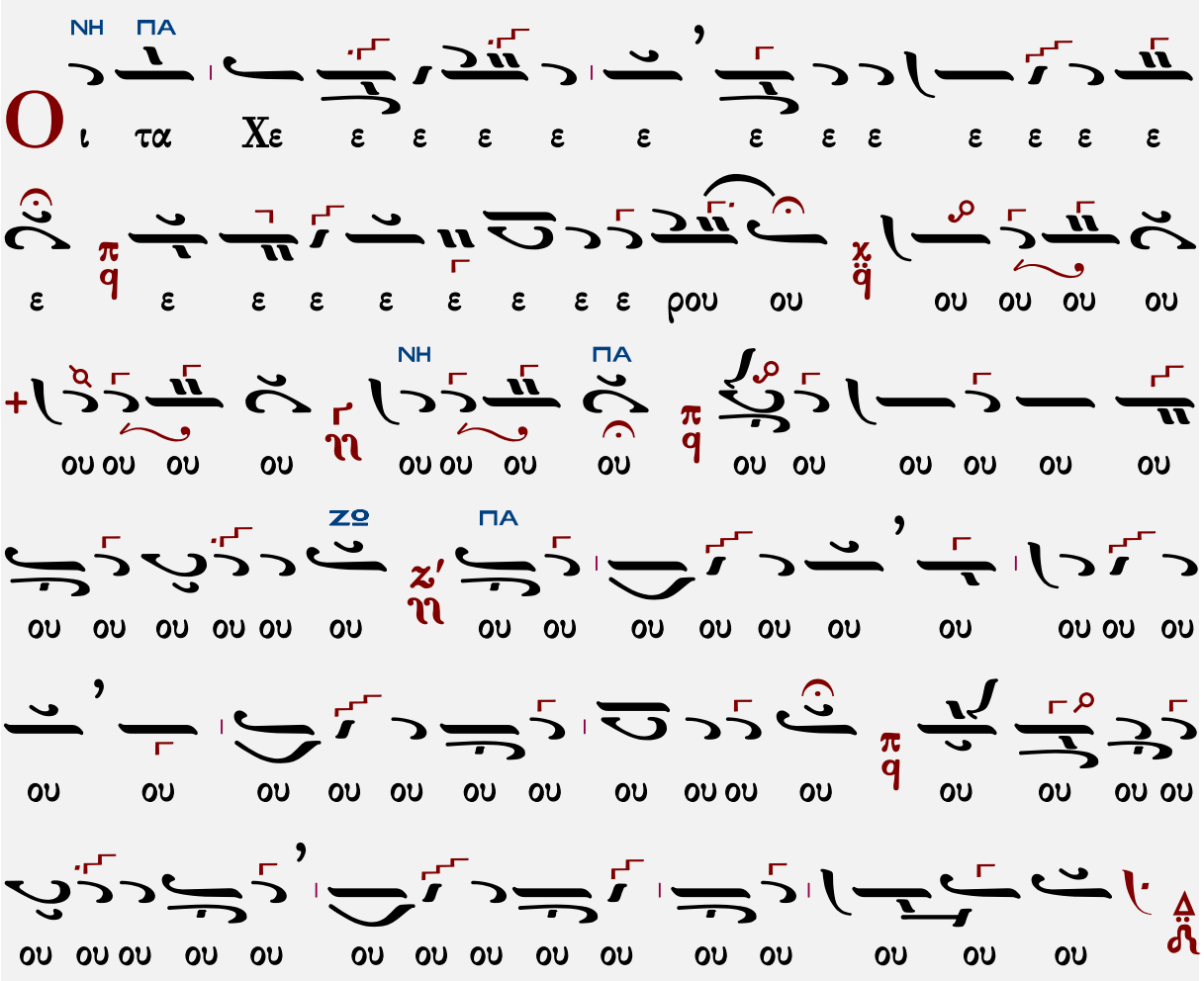

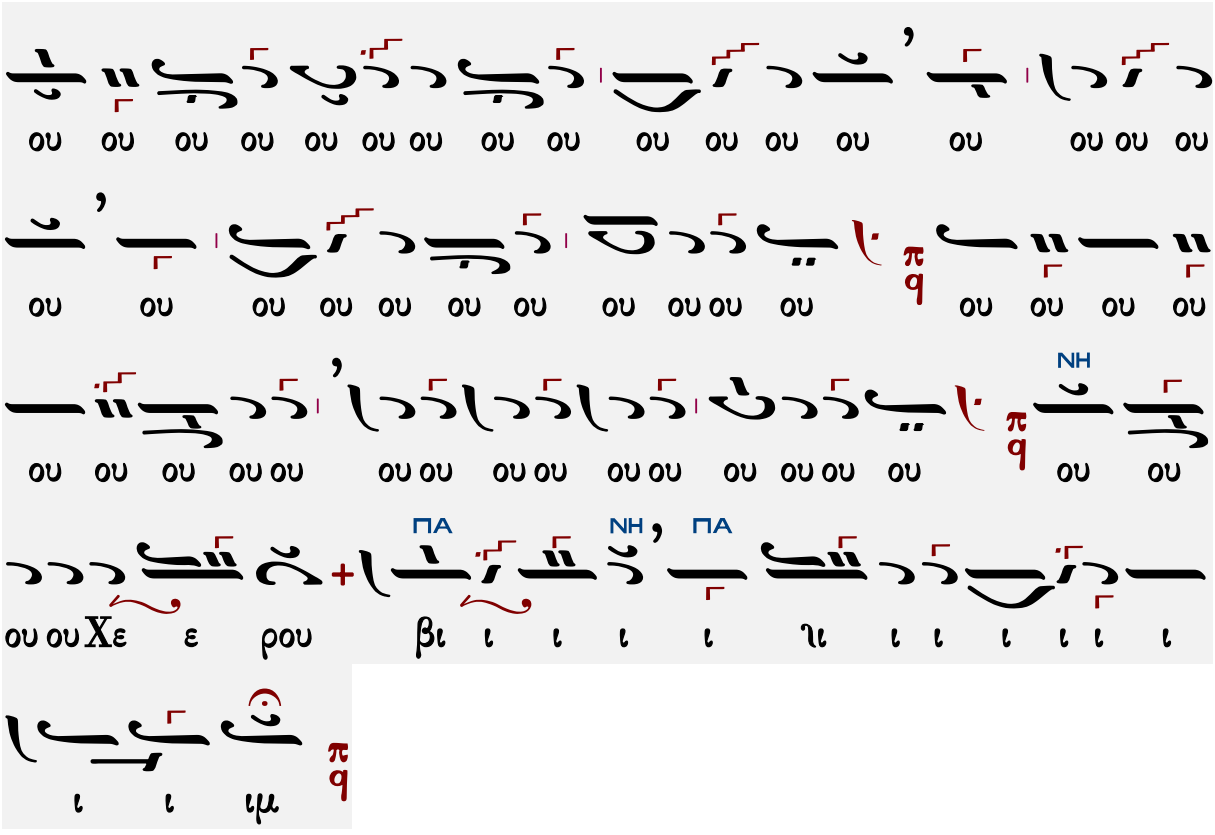

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

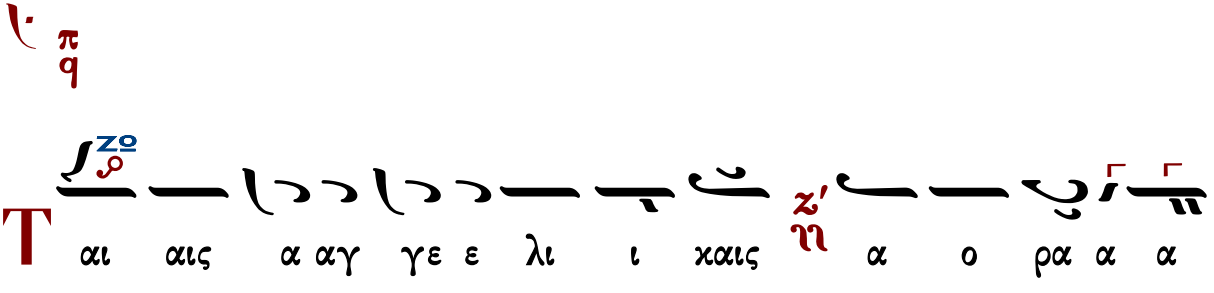

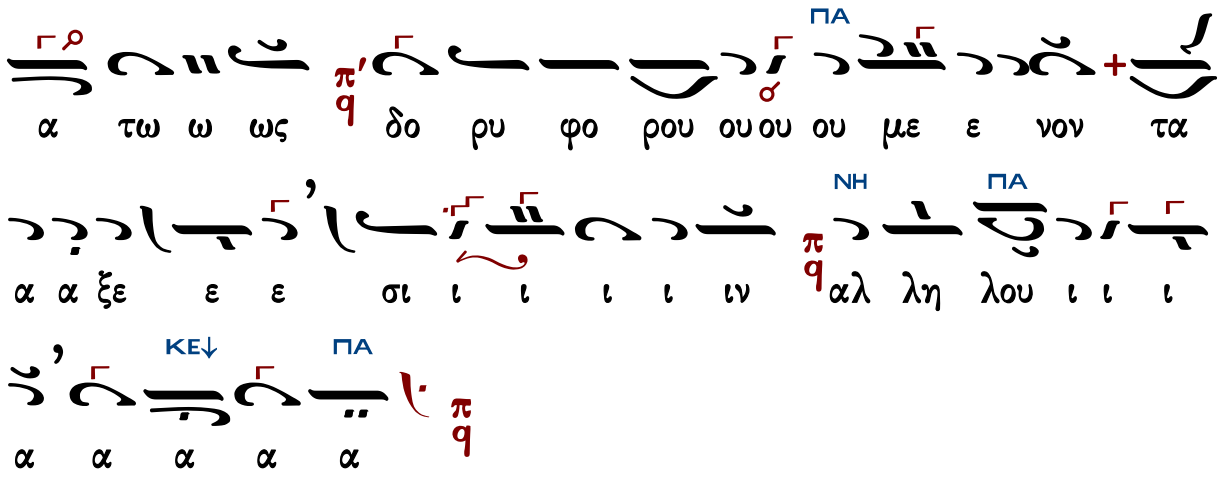

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ ϋ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.91#

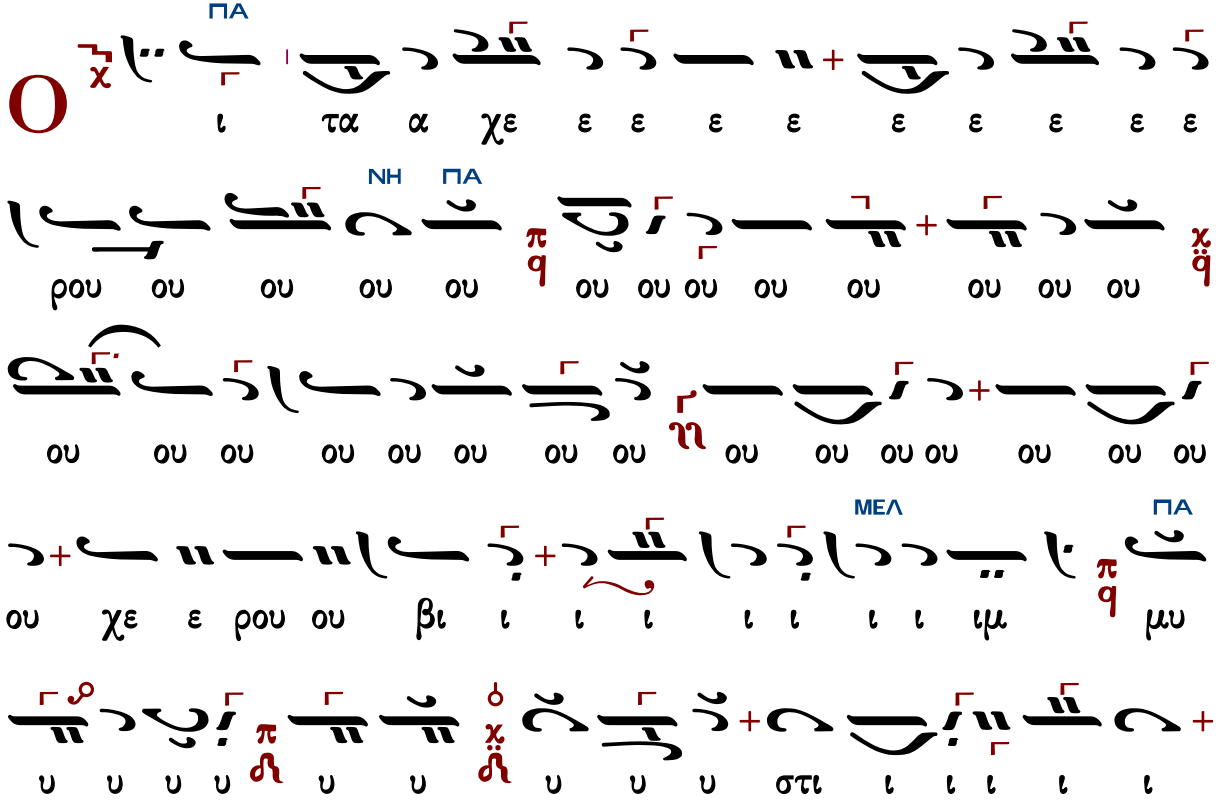

ΠΑ ΝΗ

ο ο χο ει ει ως ω χι ι στι υ υ με υ ι ι ι ι

ον ο ο ο ο ο ζο ι ι ι ι ι ι ι νι

ΚΕ

ω ο ο ο ποι ο ο ζω ω χ τη αι αι αι χαι π τες

ΚΕ ΜΕΛ

α α α α α α Τρι ω ω ω ω ω ω ω ω χ 4 ω ω ω

α τρι με α α α χ' α α α α α α π ο χ α

α α γι ι ο α α α α α α α α δι χ τον τρισ α α α α α α

ΠΑ ΔΙ ΖΩ

ο ο δο α α α α προσ π' μνον υ υ υ υ ον

ον ο ο δο ο ο ο ο προ ο οσ α α α α υ μνον ο ο ο ο

ΖΩ

α α α α α α α α α α πα π' ες ε ε ε τε

ΚΕ ΠΑ

α α σαν ζ' η τη ην βι ι ο ο τι ι χη ην χ α

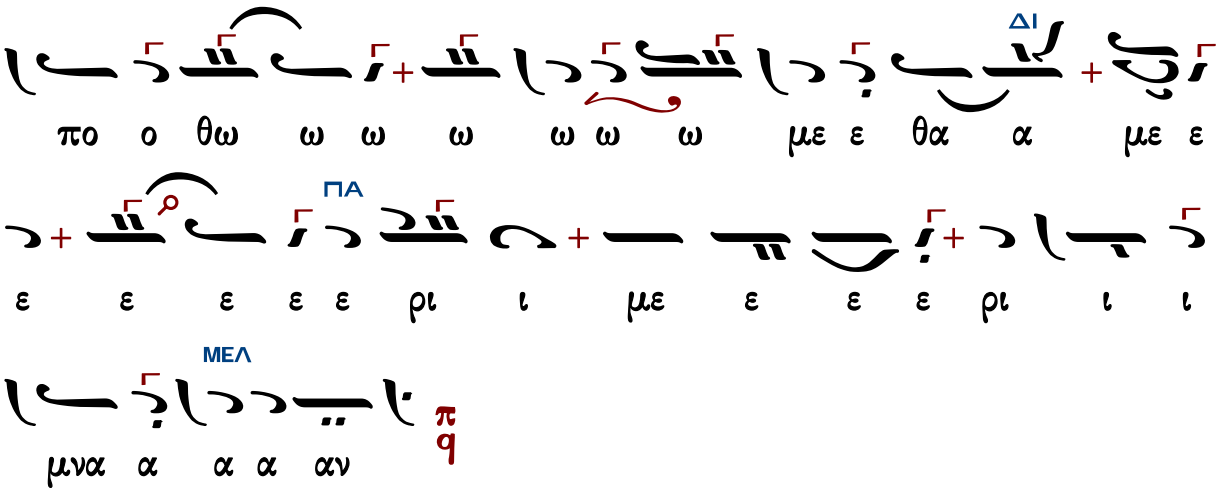

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π ϋ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.252#

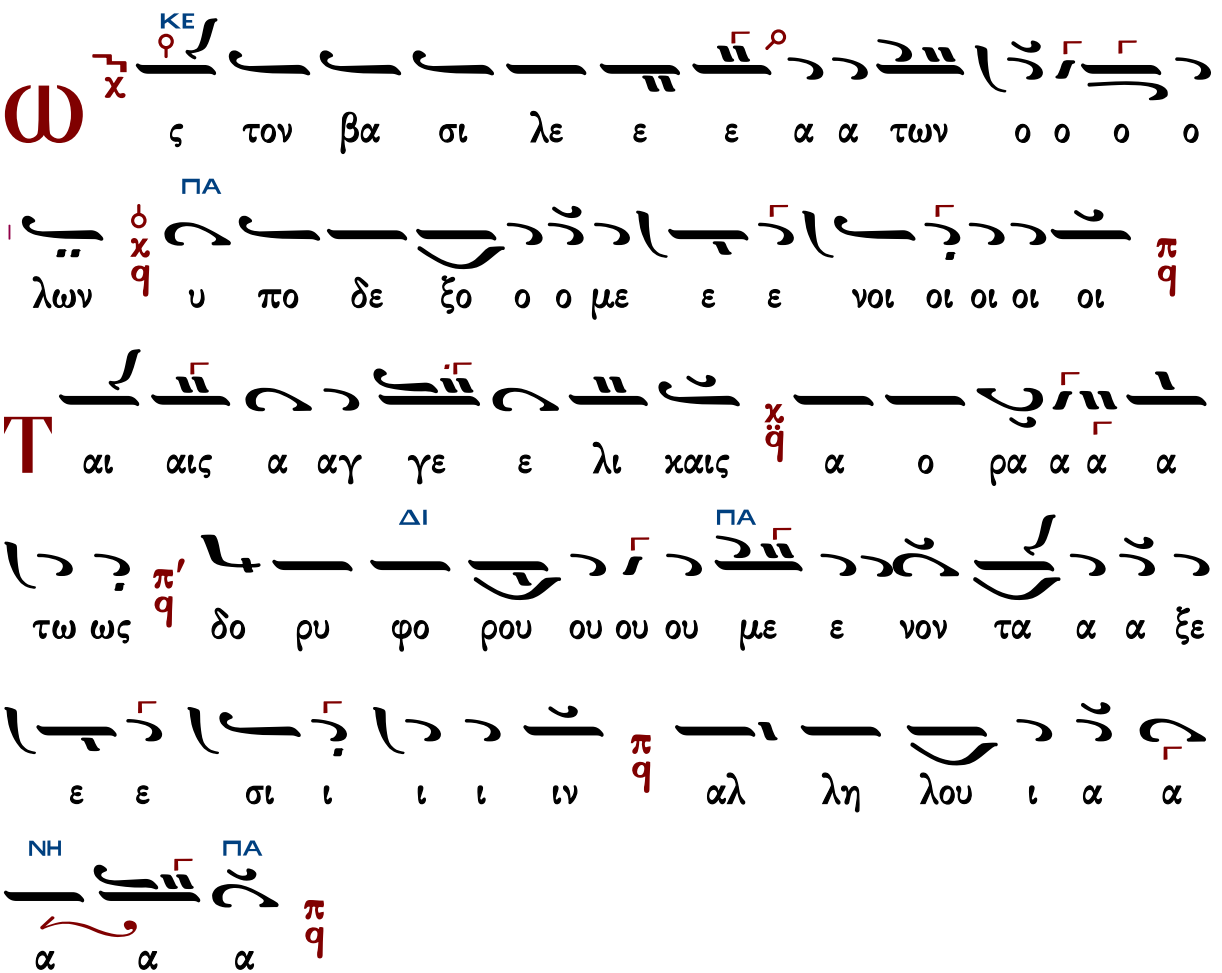

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ π ϙ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.59*

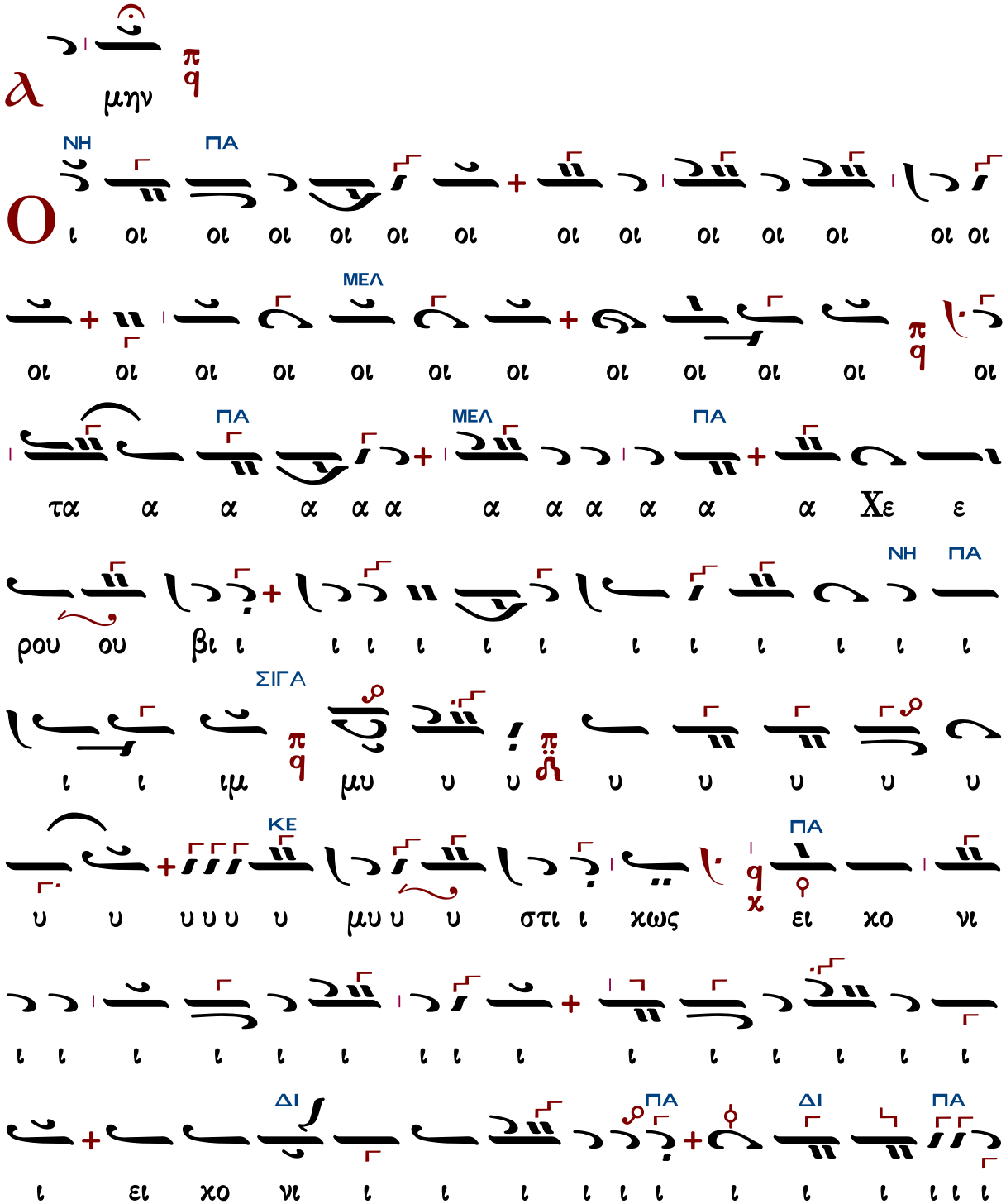

ΚΕ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΖΩ

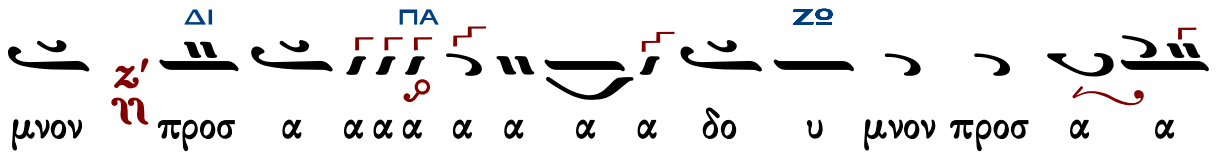

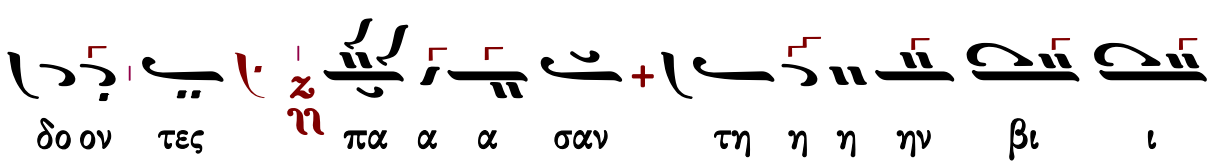

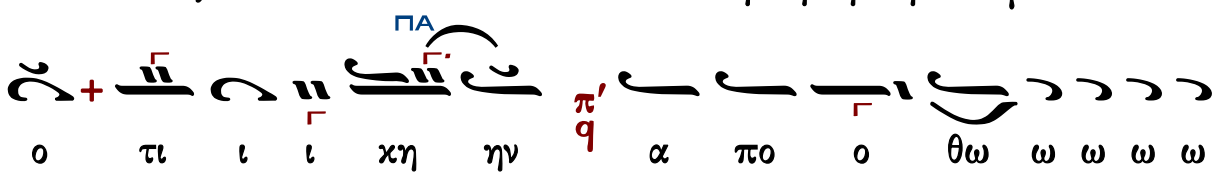

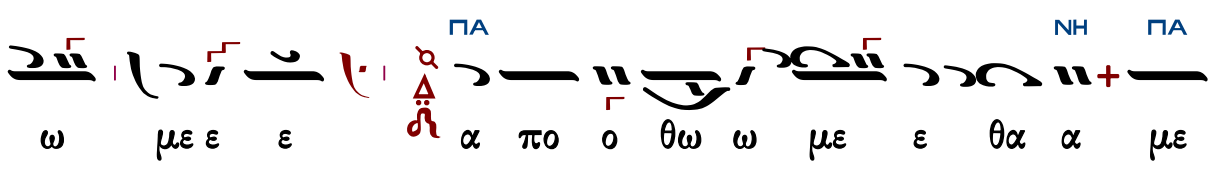

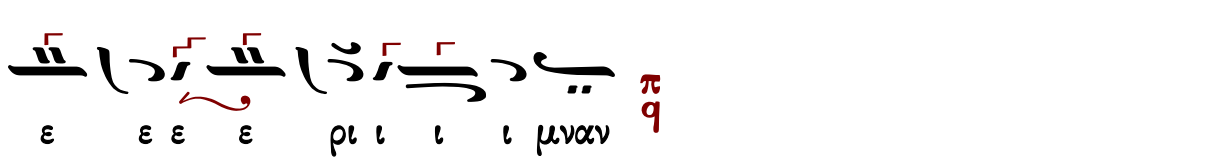

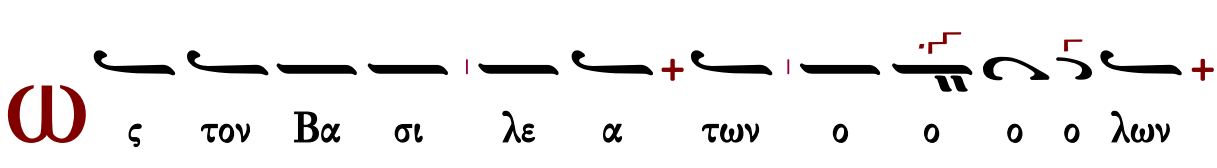

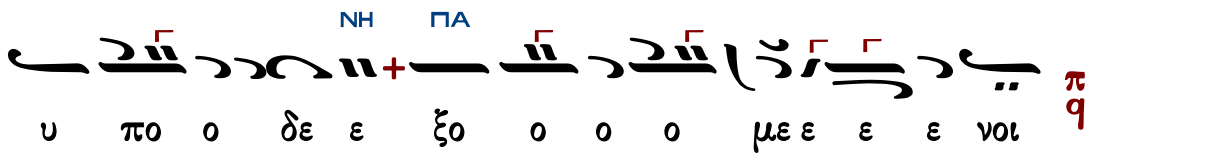

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

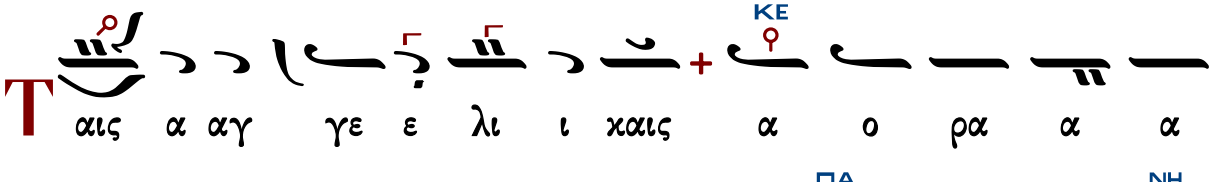

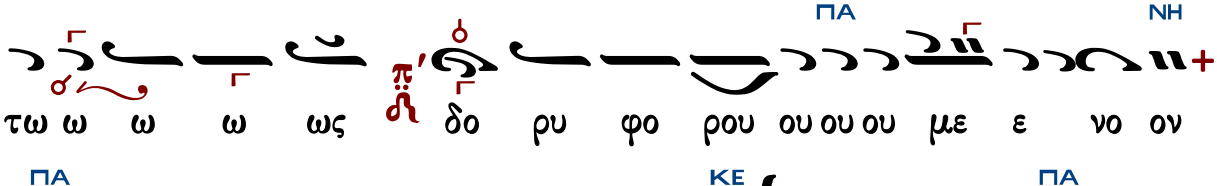

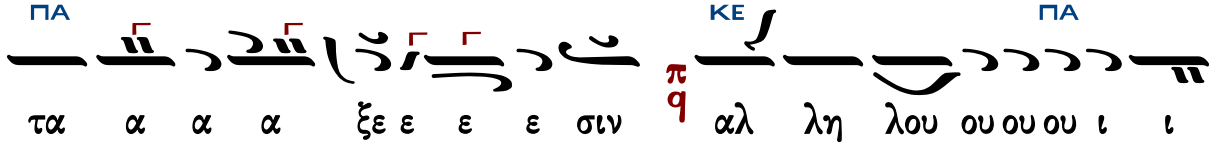

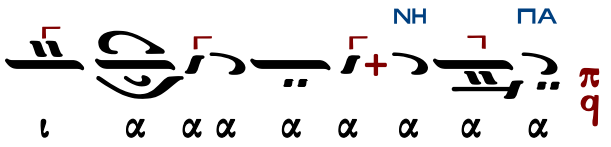

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.39#

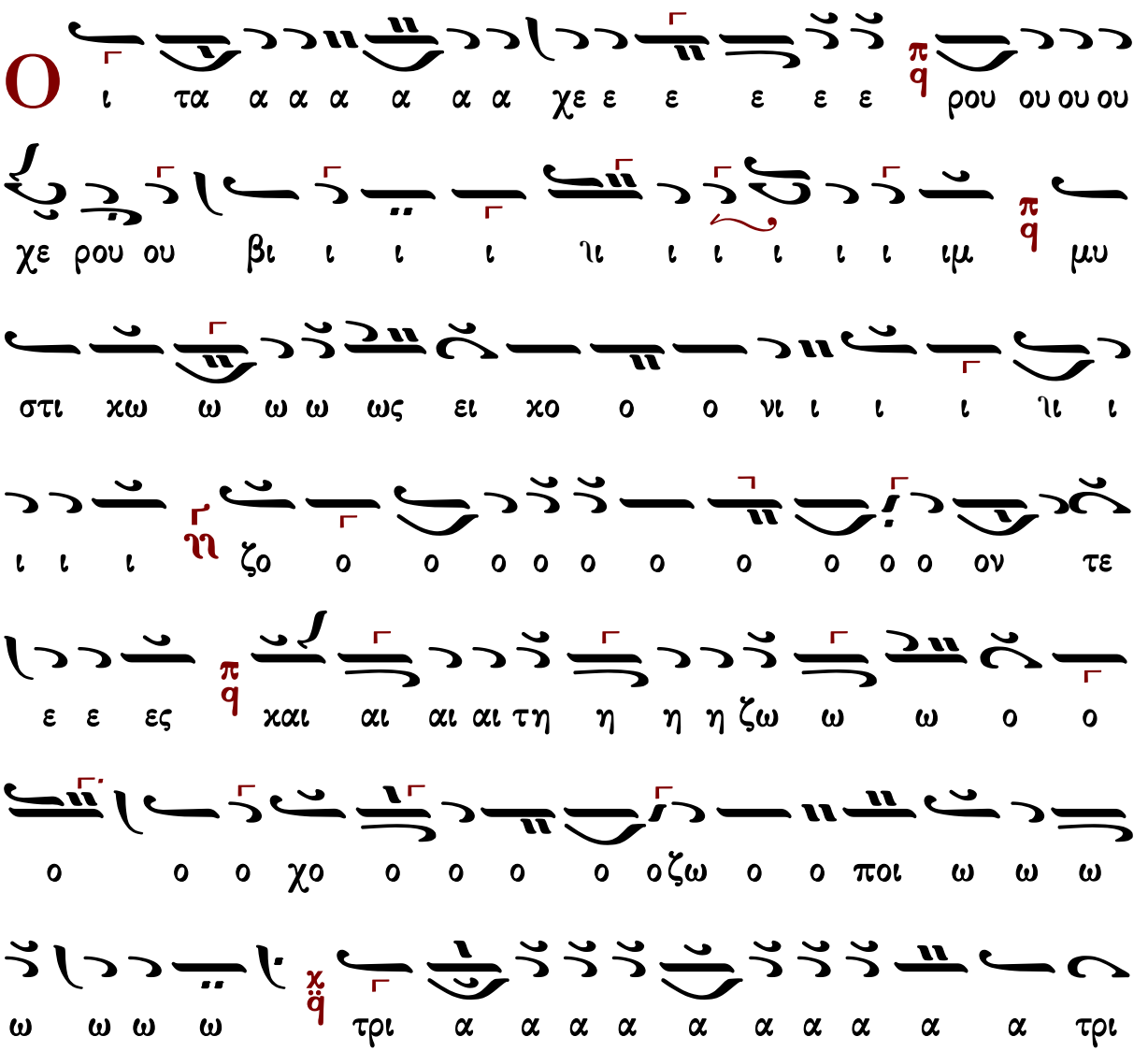

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ

μνον προ οσ α α α α δο προ οσ α α α δο ον τε ε ε

ες πα α α α σα α αν την βι ο τι ι κη ην

α πο θω ω ω ω με θα α με ε ρι ι μνα α α

α ια α α α α α αν

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε

ε α α α α τω ων ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο ο με ε ε ε ε νοι

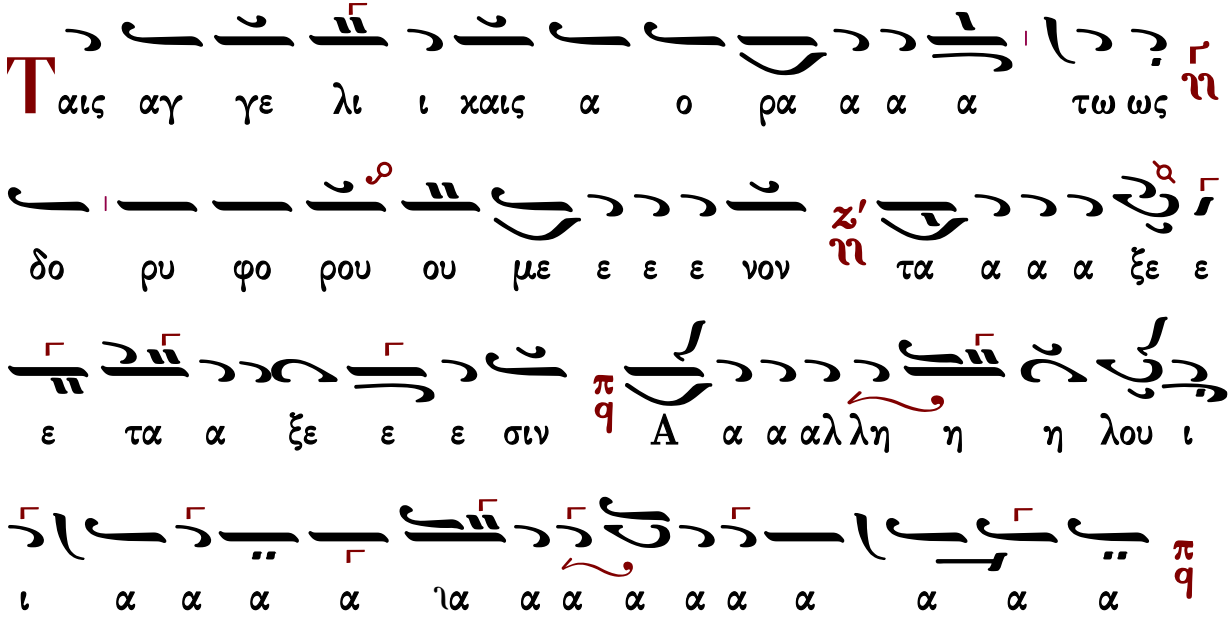

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Β’

Ἦχος λ π ἀ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.126#

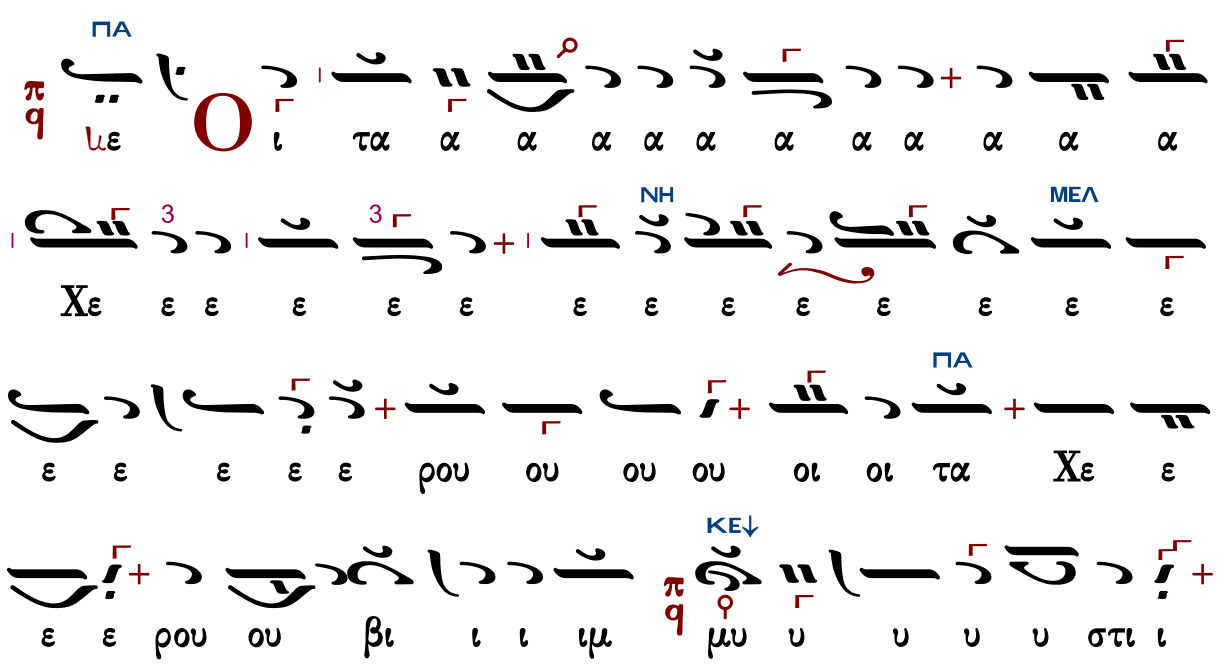

ΜΕΛ ΠΑ

μυ υ υ στι ι χω ω ω ως χ ει χο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει

χο νι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες χαι αι αι αι

ΚΕ

αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω Τρι ι α α α α α α α α α α α

α α α α Τρι ι α α α α α α

ΖΩ

α δι ι ι ι τον τρι ι σα α α α γι ι ο ον

ΠΑ

υ υ υ υ μνο ο ον προ σα α α δο ο

ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ε

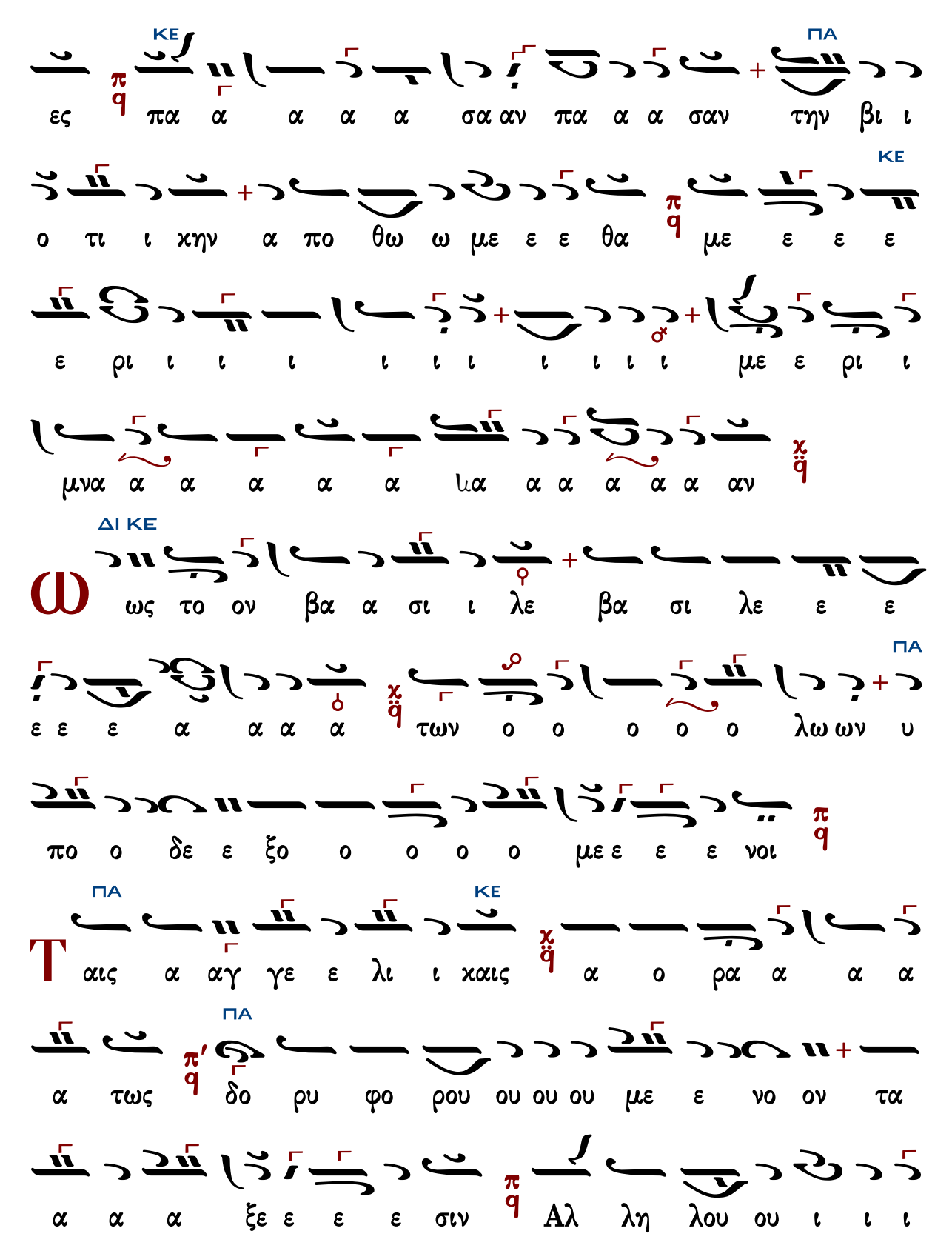
ΚΕ
ΠΑ
ες πα α α α α σα αν πα α α σαν την βι ι
ΚΕ
ο τι ι χην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε
ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι
μνα α α α α α ια α α α α α αν
ΔΙ ΚΕ
ω ως το ον βα α σι ι λε βα σι λε ε ε
ΠΑ
ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο λω ων υ
πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
ΠΑ
ΚΕ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α α
ΠΑ
α τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα
α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ι ι ι

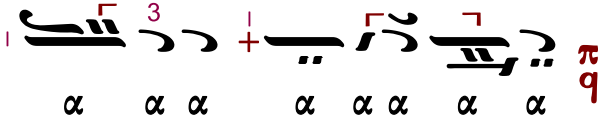

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ ἀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.343#

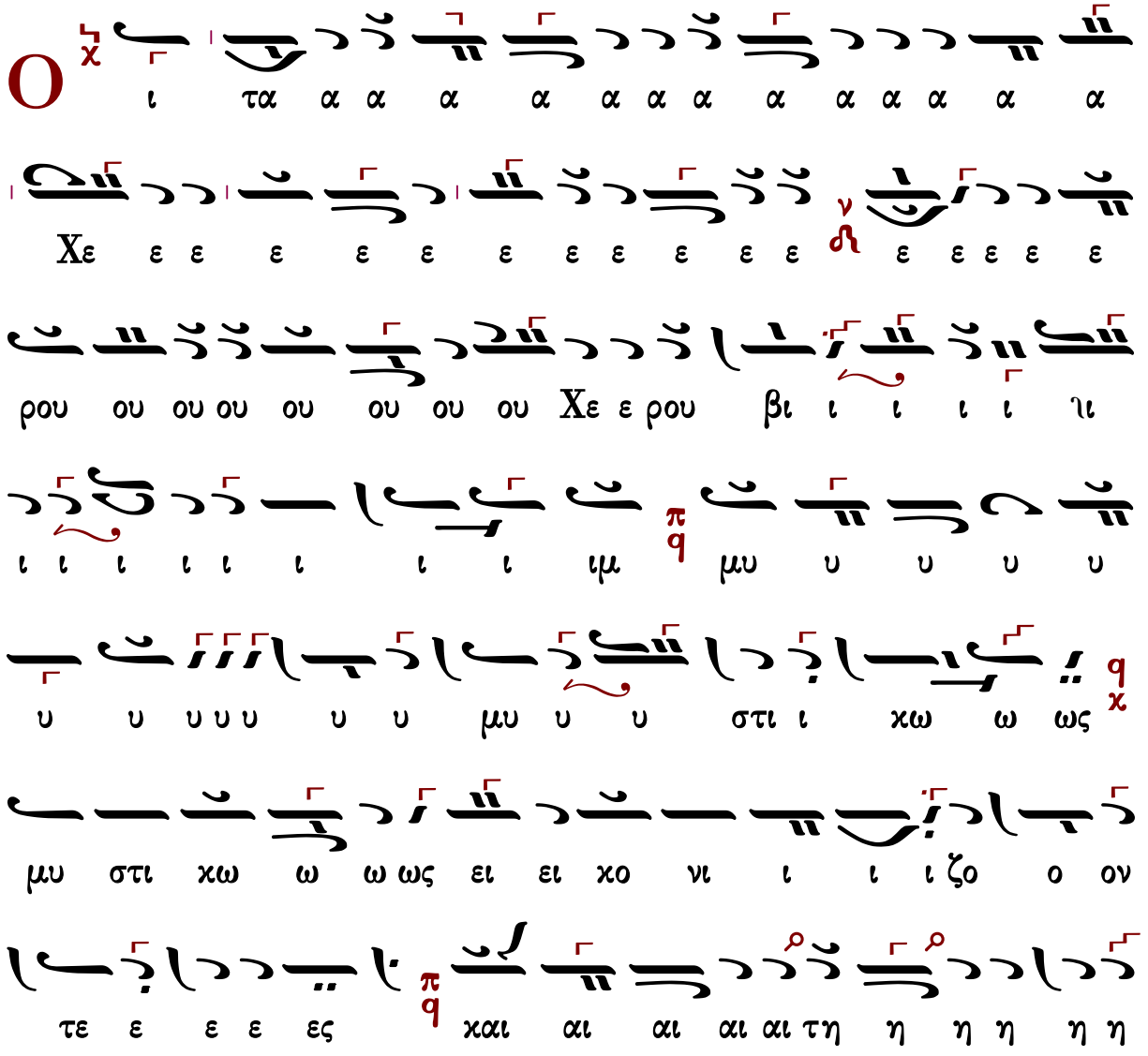

α α α α α α α α α α ια α α α α α μνα α α α ι ι

ριμε θα εμ ωωω θω ο ποα ηνη η η ηκ ι ιτι

ο βι ηνη ντα σα πα ες ε ε ε τε ον ο

ο δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο

α ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α

α α α α α α α α α α Τρι α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α Τρι α ω

ι ι μνα α α α α ια α α α α α α α α

ο ον τε ε ε ε ες πα σα αντη ην βι ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ποι ο ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω

α δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο

ι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α

α α α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι

ι ι ι ι

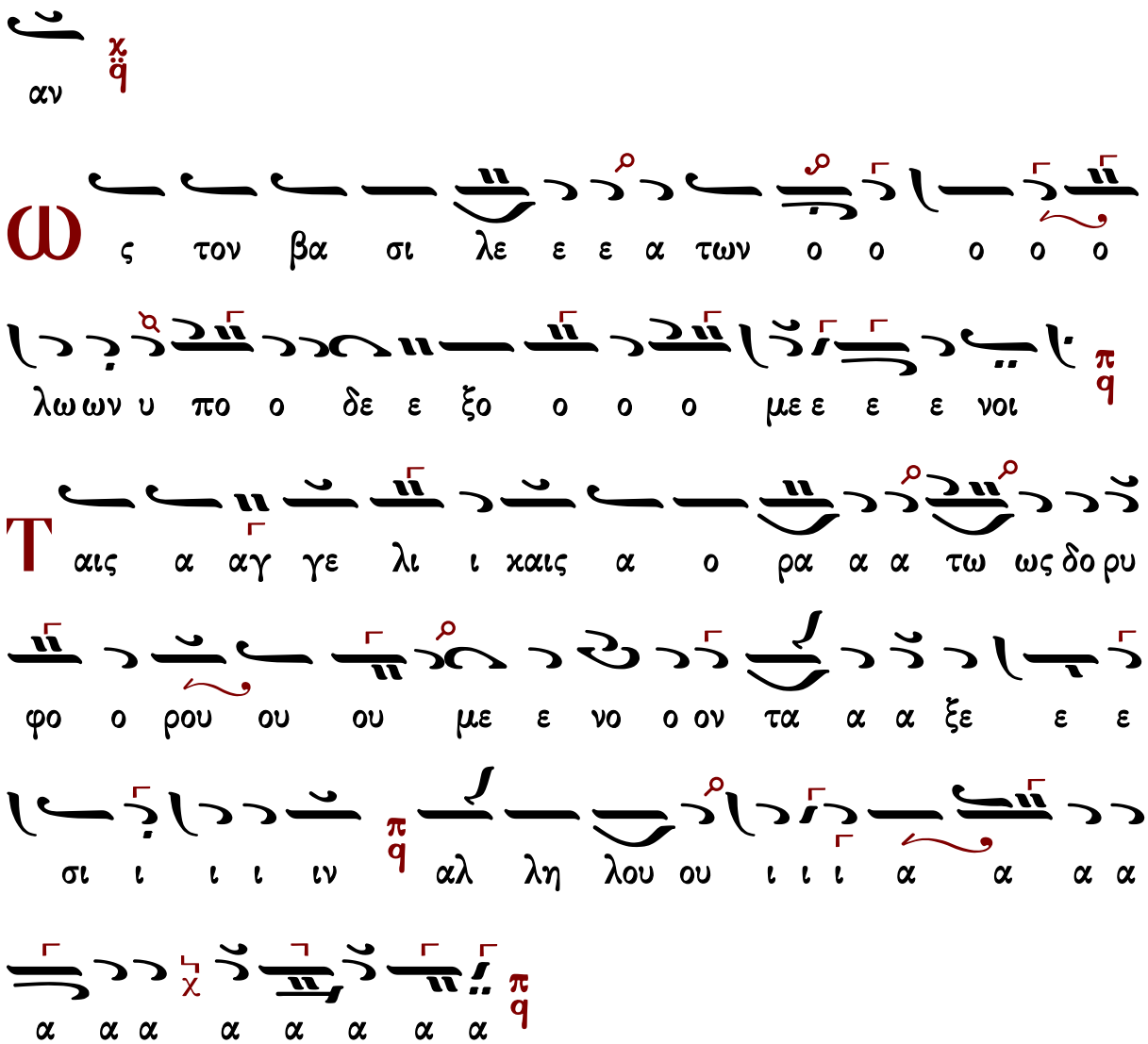

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.250*

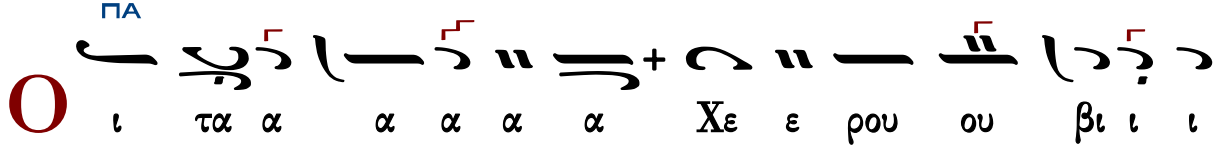

ΚΕ↓

ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ στι χω ω ω ως

ΠΑ

ει ει χο ο ο νι ι ζο ο ον τες χαι τη ζω ω

ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ο ο ο ποι οι οι οι τη ζω ο ο ο ποι ω ω

ΔΙ ΚΕ

ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

α Τρι α α α α α α α α δι ι ι ι ι τον

ΖΟ

τριο α α α α α α γι ι ι ον υ υ υ μνο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον προσ α α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ

ΚΕ

ο οσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα σα αν

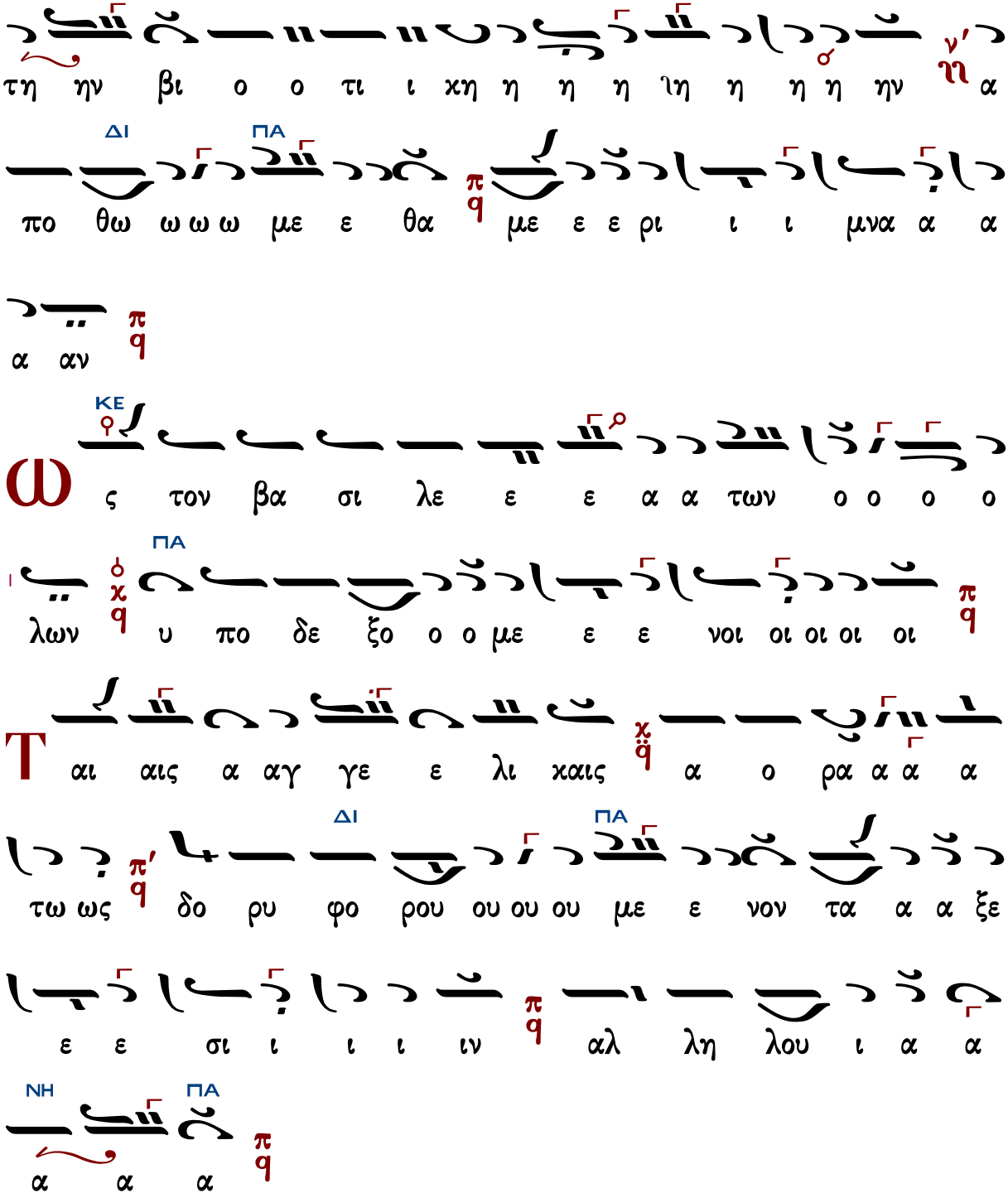

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.67*

ο τι χη η η η ιη η η η η η η η η ην
ον τε ε ε ες πα α α α α α α σαν την βι
α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
γι ο ον υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α
τρι α α α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α
α α α ια α α α α α α α α ιε ε ε
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α ια α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ζω ο ο ποι ω ω ω

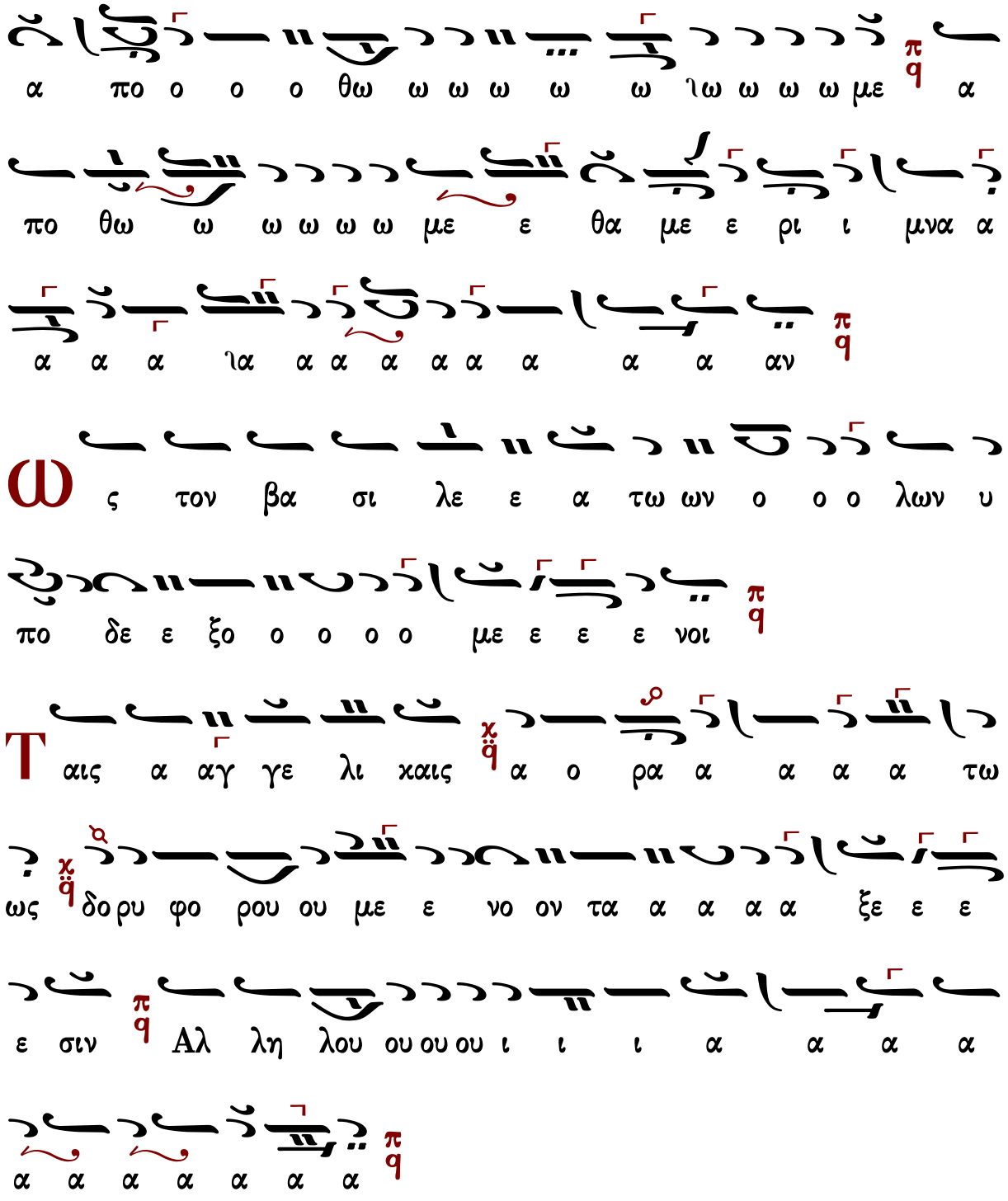

Λειτουργικὰ

Πατριαρχικὰ

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

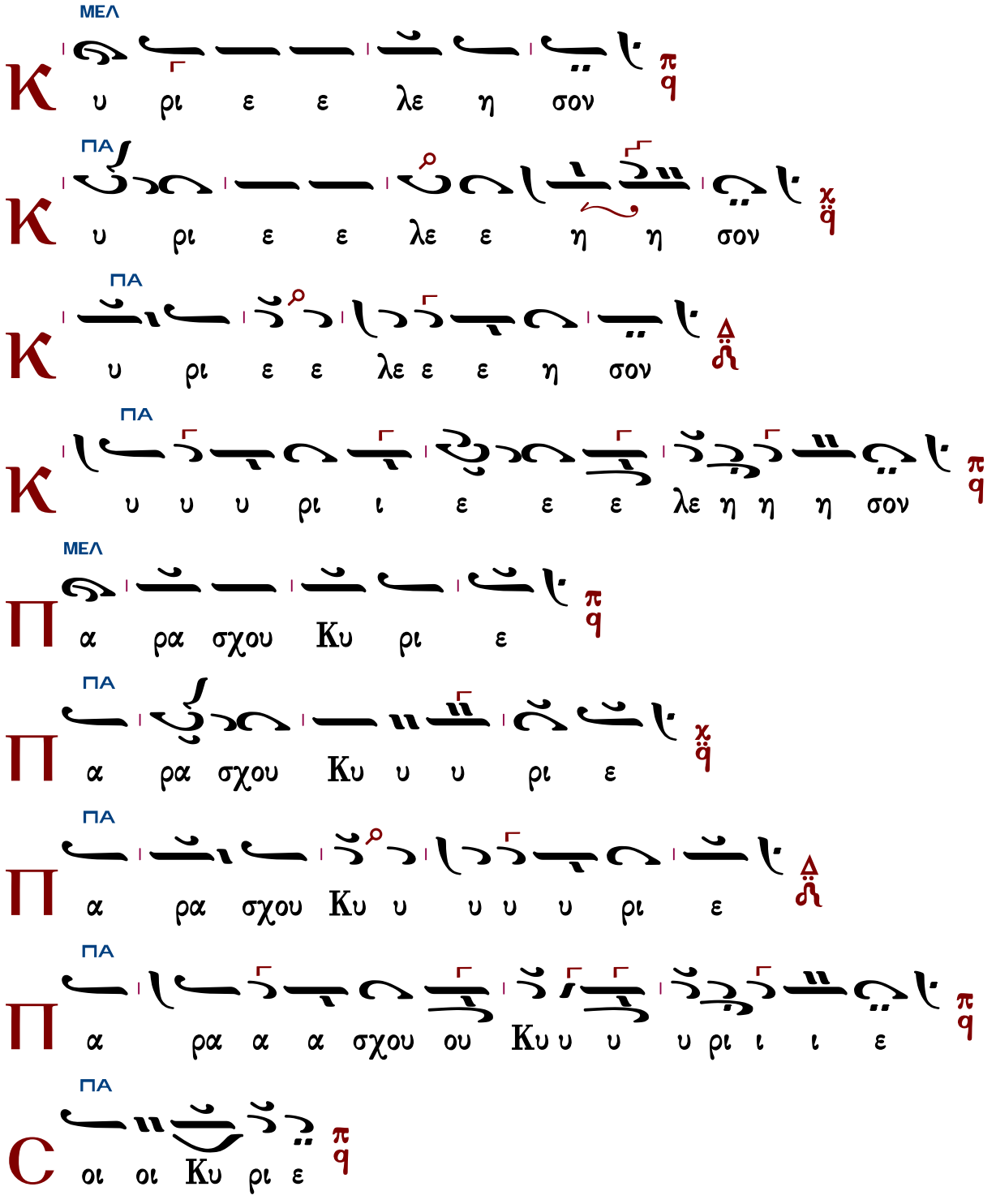

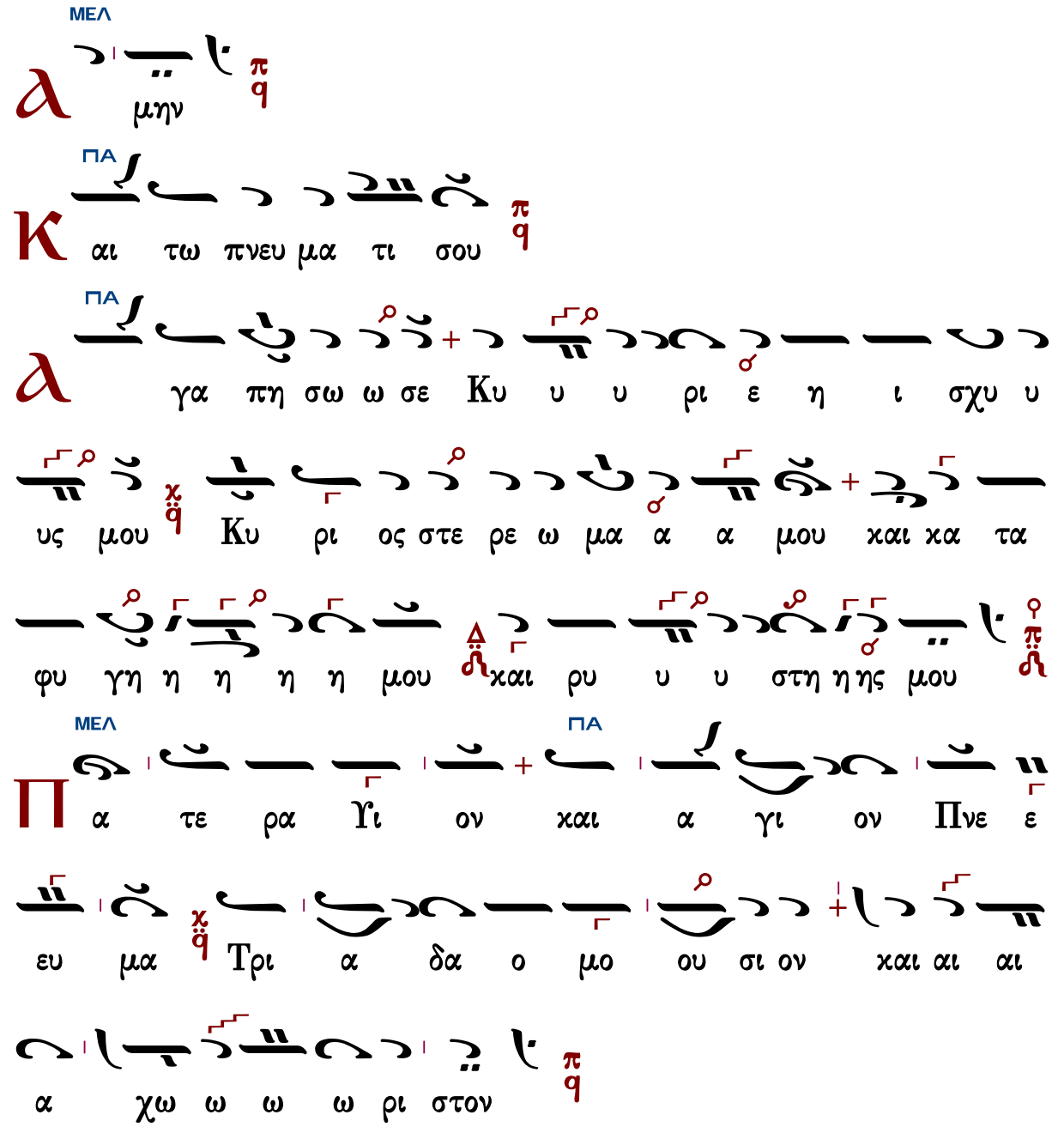

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

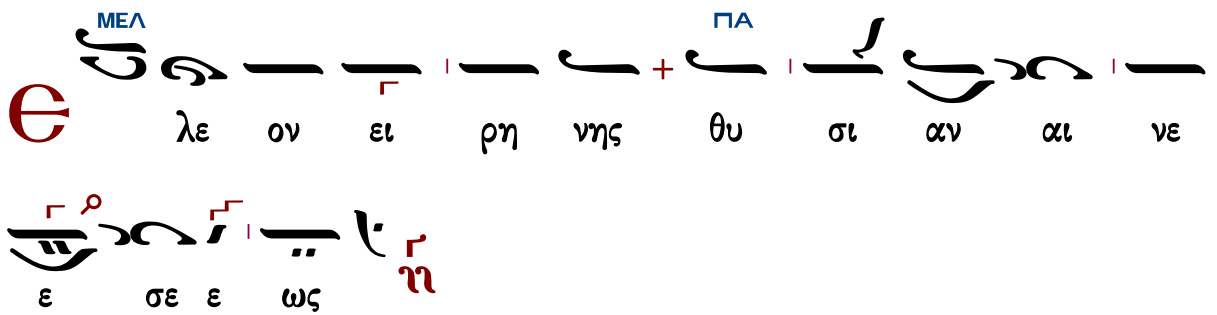

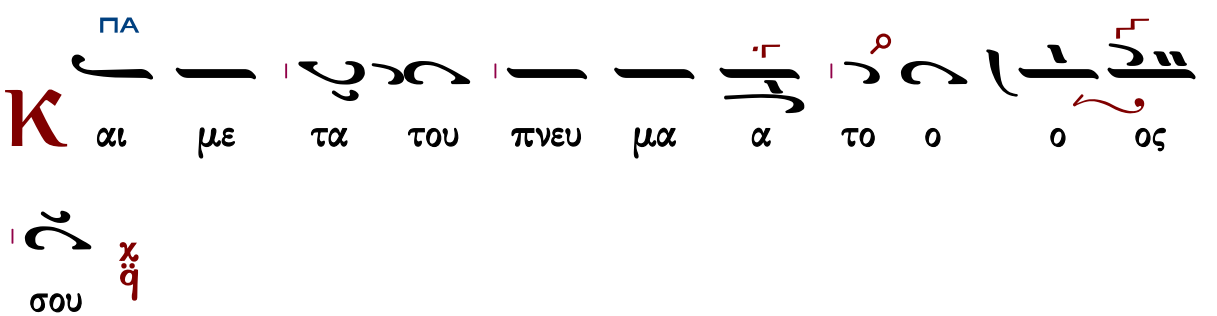

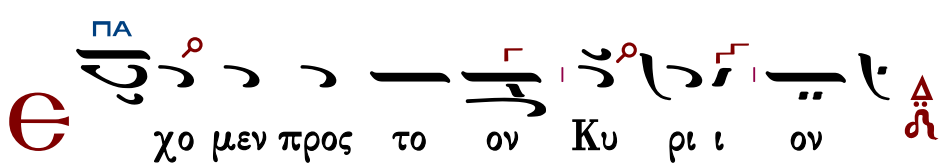

ΠΑ
α α ξι ι ον χαι αι δι χαι αι αι ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ο ος Κυ ρι ο
ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ο ξη ης σου ω σαν να εν
τοις υ υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη η
με νος ο ο ερ χο ο με νος εν ο ο νο μα α
τι ι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να εν
τοις υ ψι ι ι ι στοις
ΠΑ
μην
ΠΑ
μην

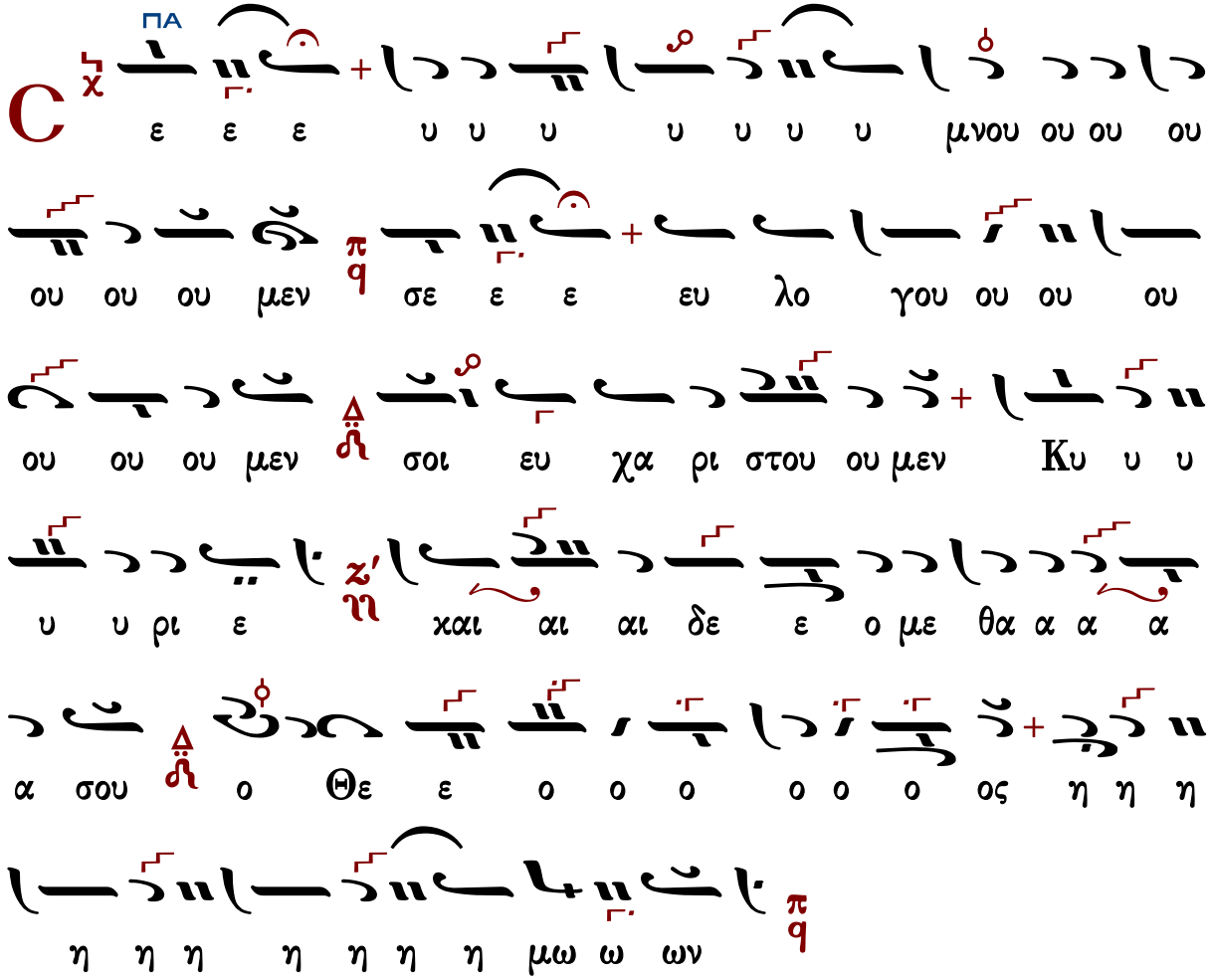

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Πατριαρχικὸ	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Πανᾶ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Σουρλαντζῆ
Νεκταρίου μοναχοῦ	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Πατριαρχικὸ

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

α

ξι ον ε στι ιν ω ω ως α λη η θω ως

μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε ε ε την Θε ε ο

το ο ο κο ον την α ει μα κα α ρι ι ι

στον και παν α μω μη η η η τον και μη τε

ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η η

μω ω ων την τι μι ω τε ε ε ε ε ε

ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο

ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω

ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ιμ την

α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ον

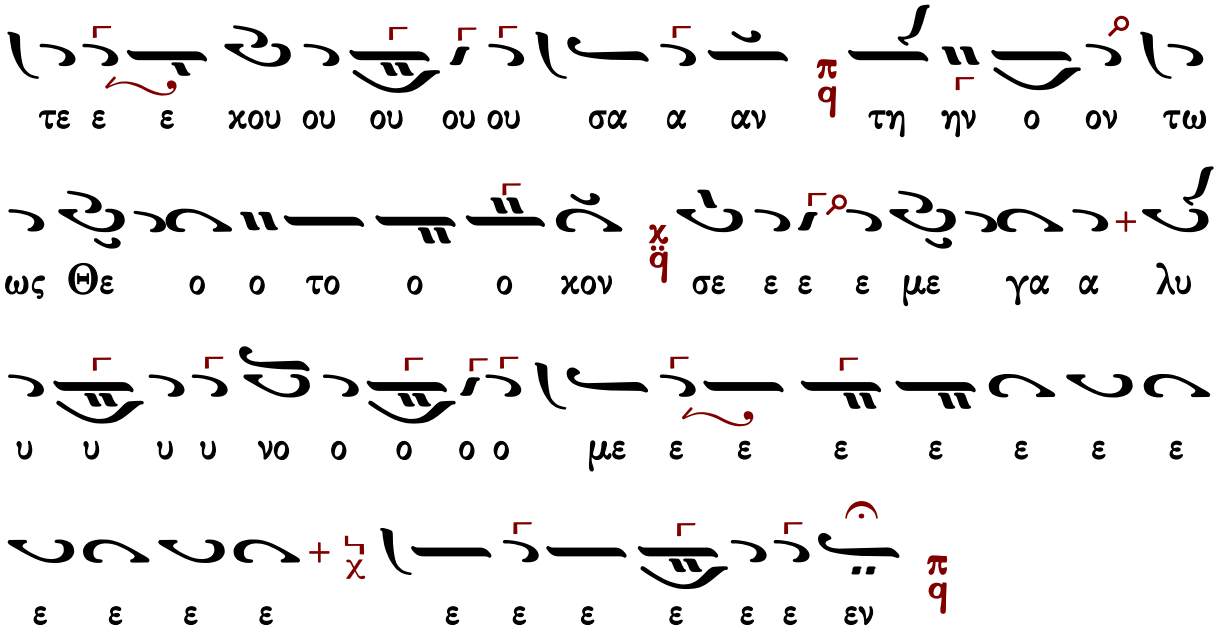

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία 1851 σ.449#

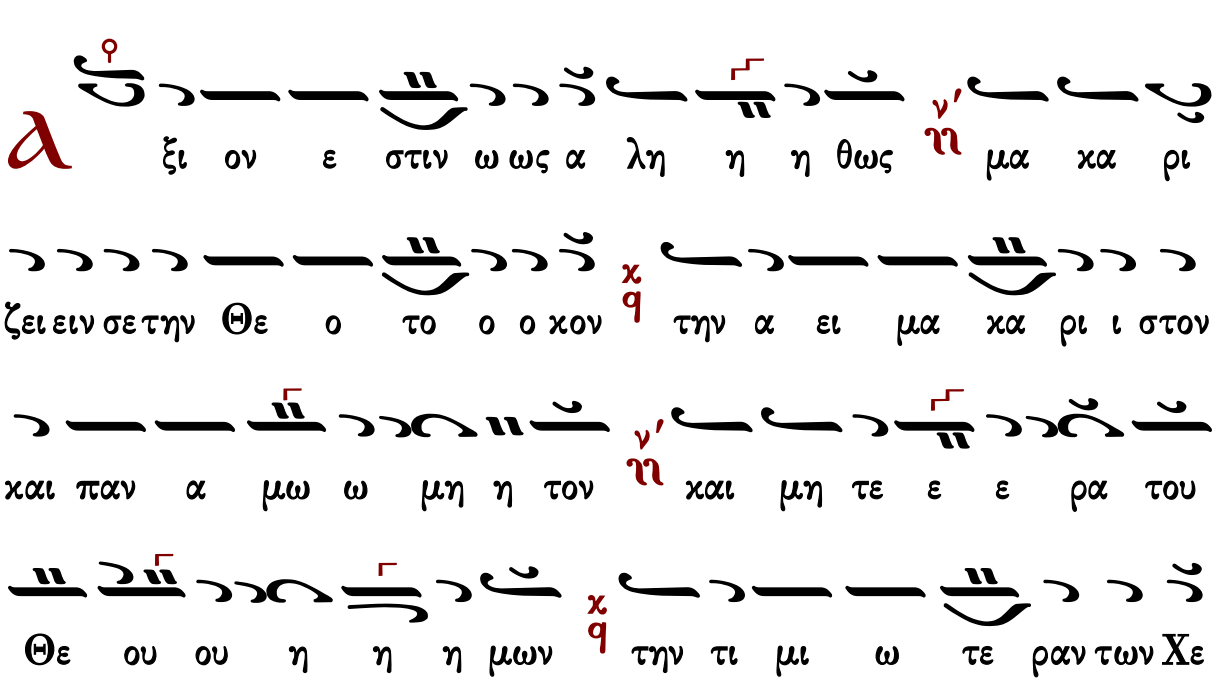

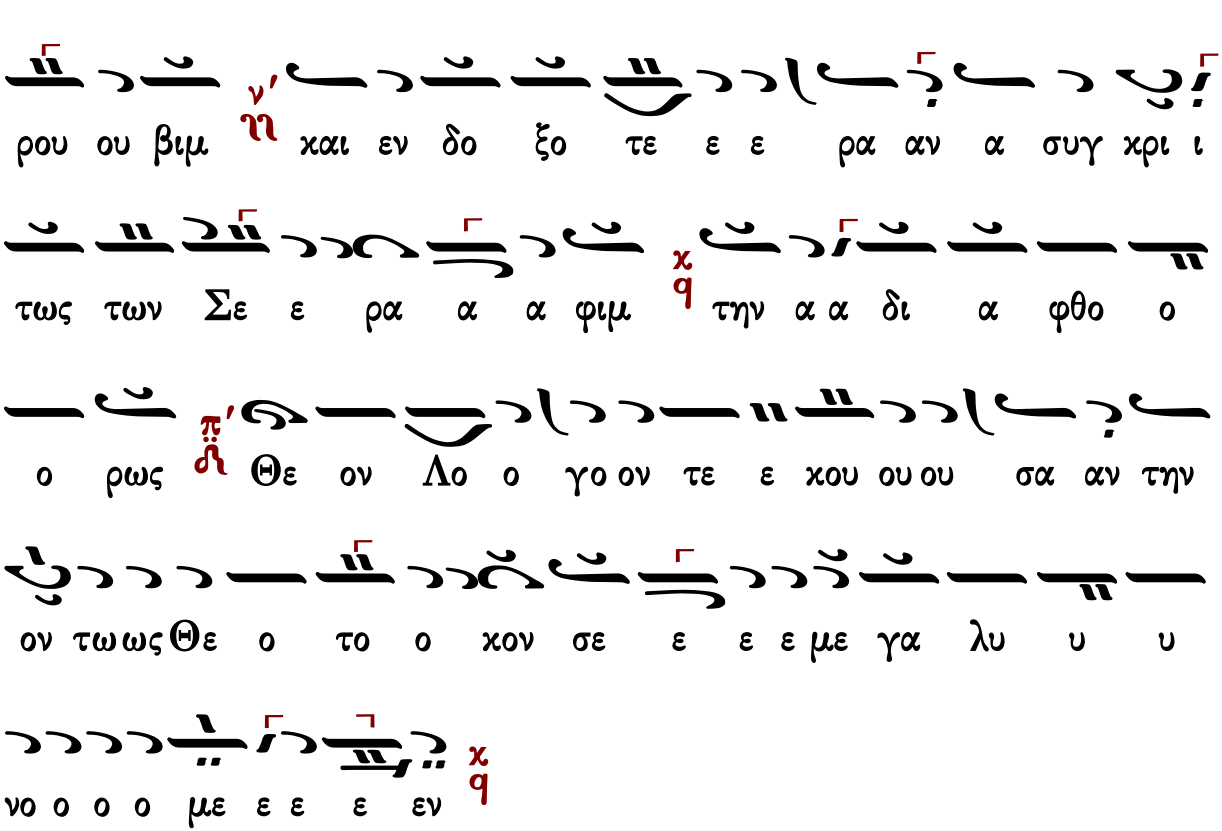

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϡ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.48#

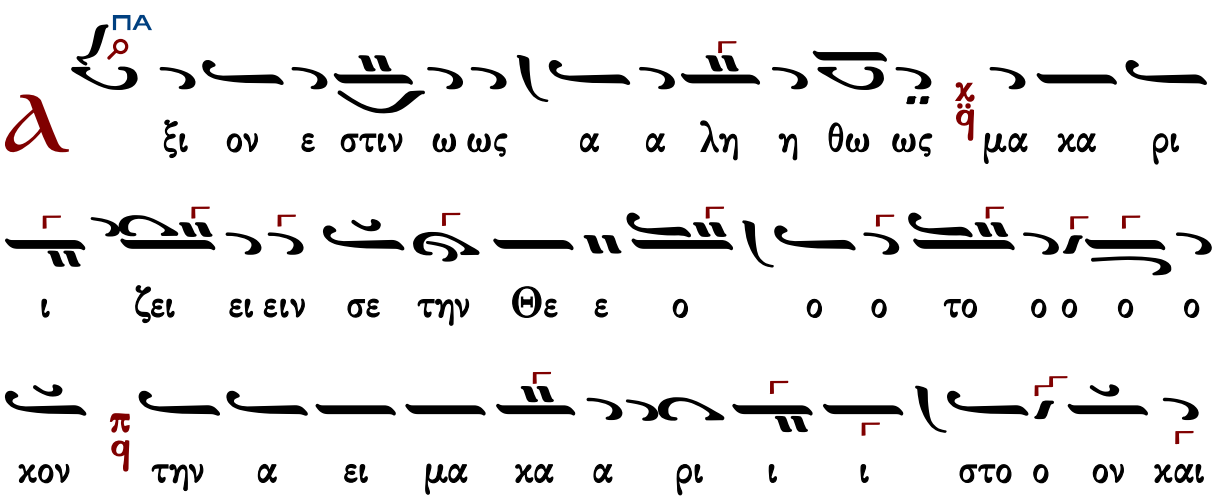

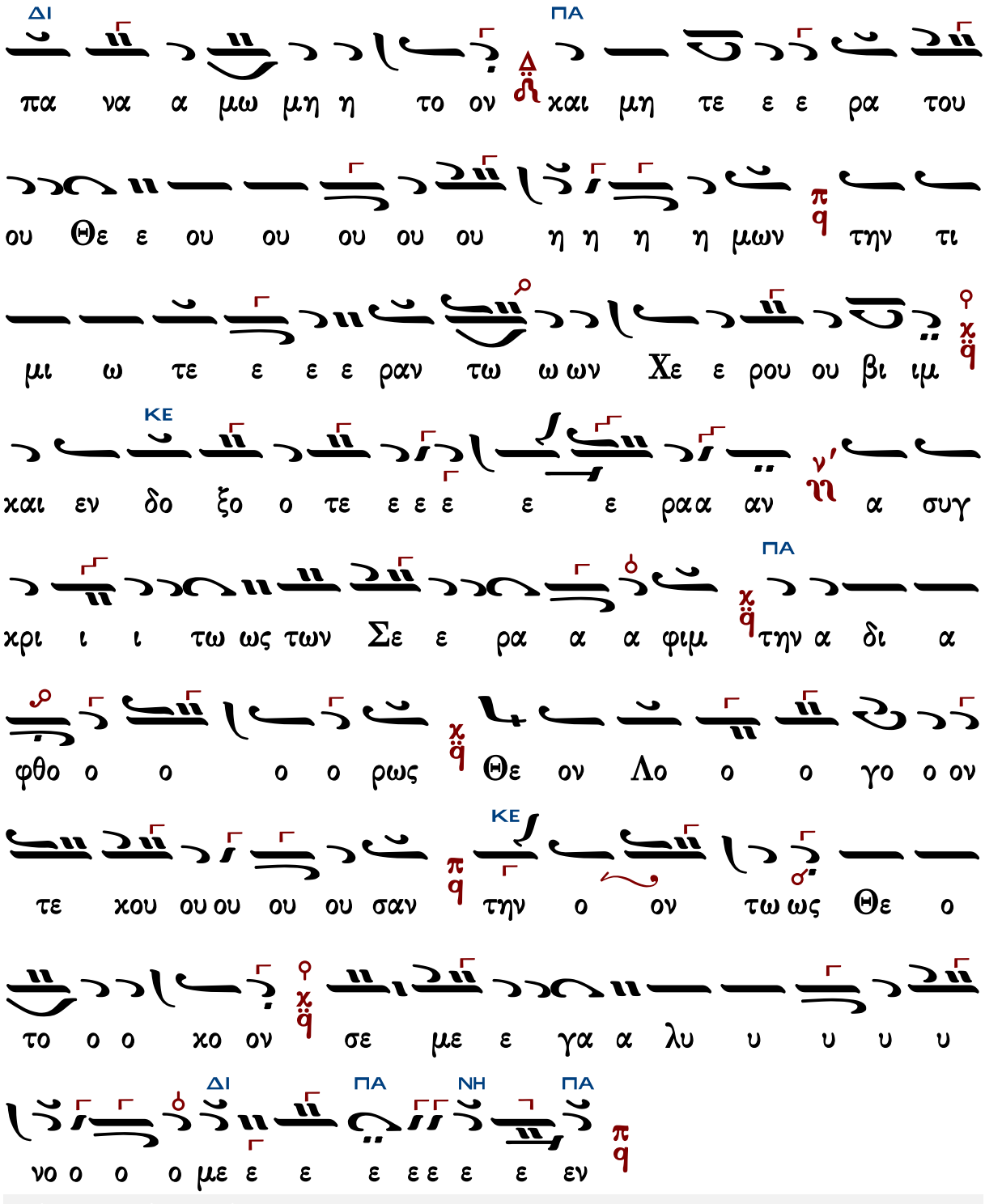

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου τὸ «Πολίτικον» [Κων. Ι. Πανάς]

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Κων. Ι. Πανά
Η Θεία και Ιερά Λειτουργία
1984 σ.165#

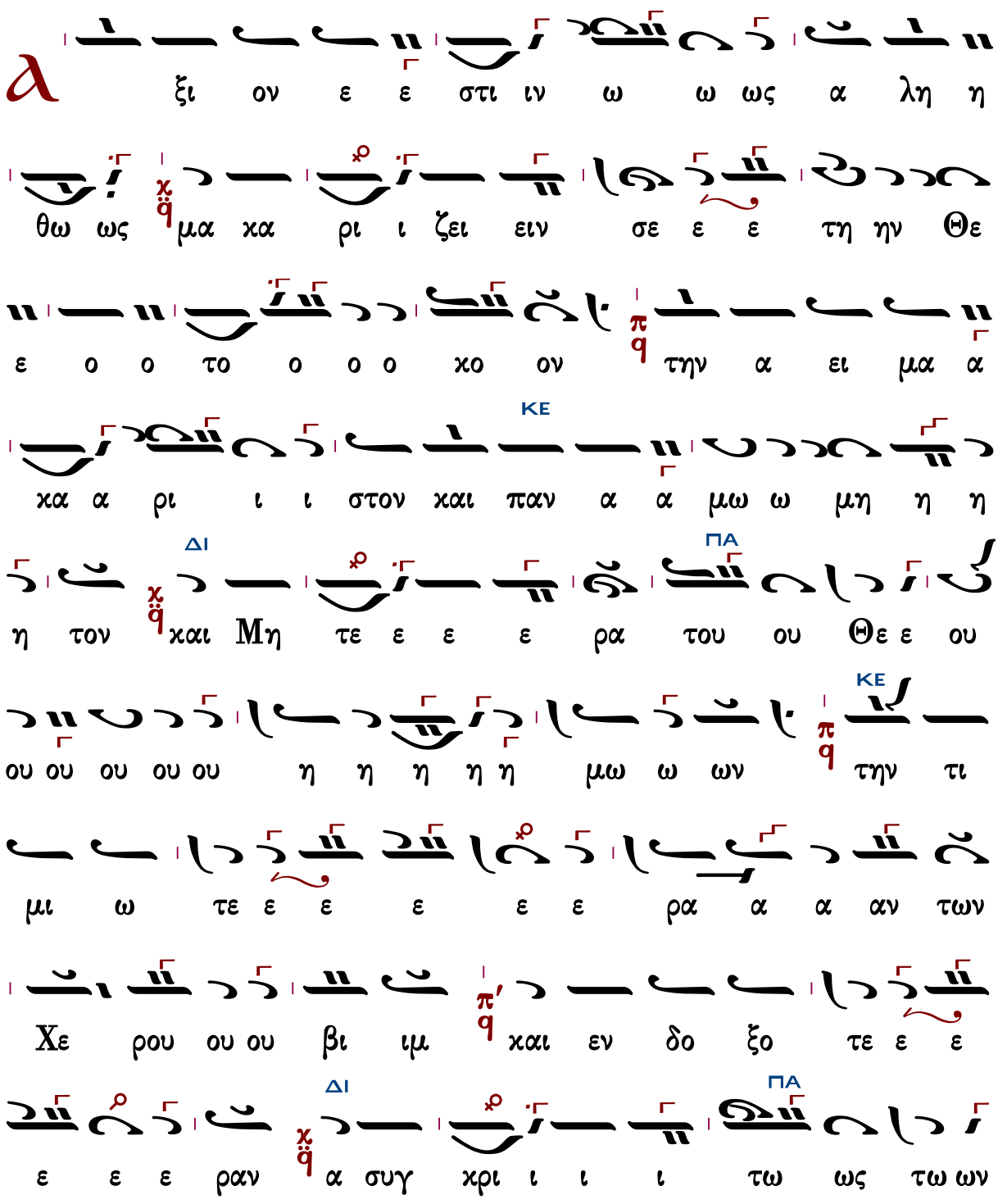

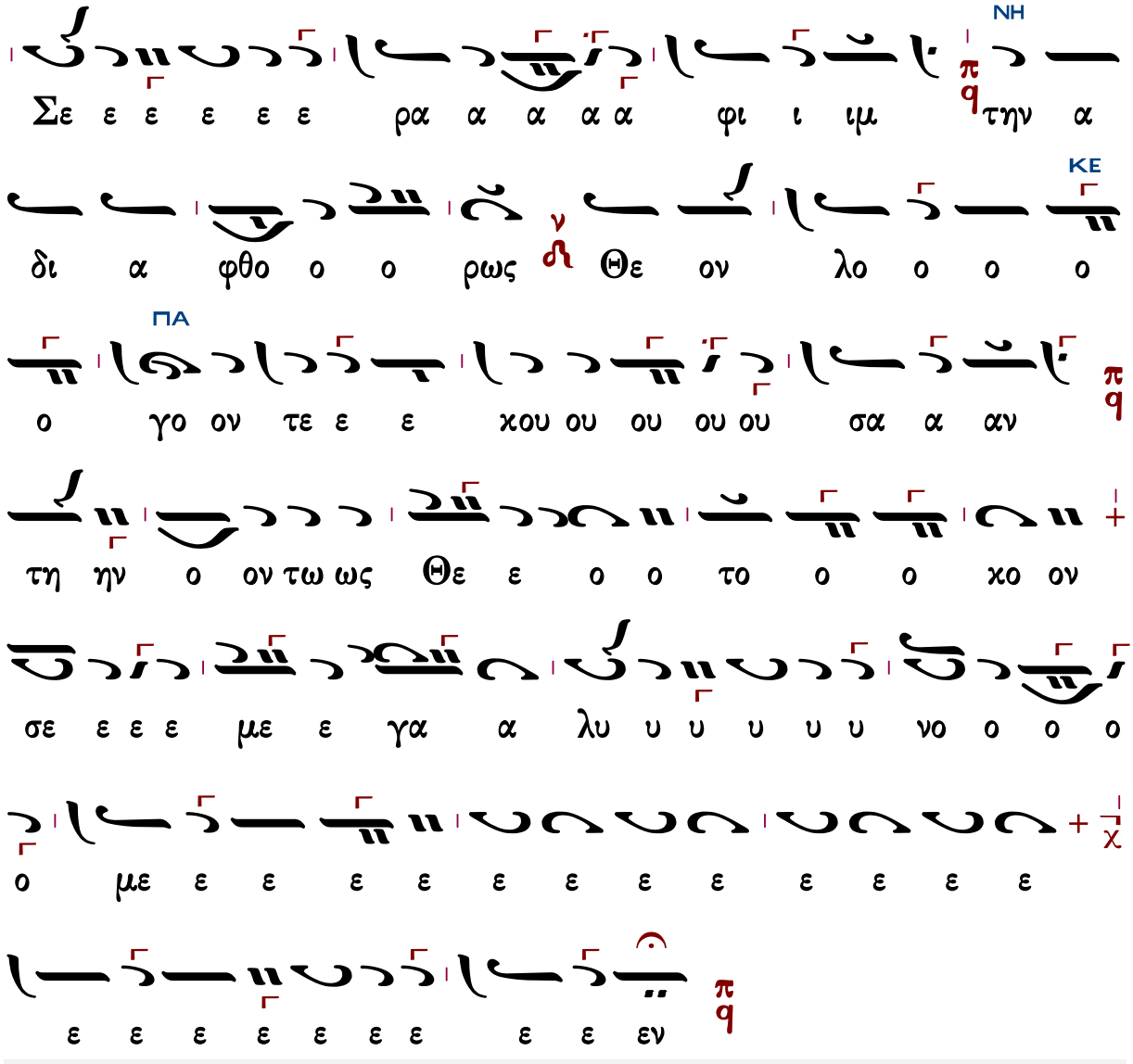

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου το «Πολίτικον» [Δημ. Σουρλαντζῆ]

Ἦχος λ̇ ἀ̇ Πα

Δ. Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.315#

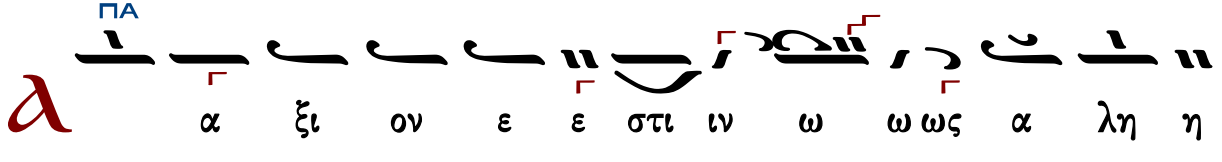

θω ως μα χα α ρι ι ζει ειν σε ε ε ε

την Θε ε ε ο το ο ο χο ον την α ει μα

α χα α ρι ι ι στον χαι παν α μω ω ω μη

η η η τον χαι μη τε ε ε ρα του ου Θε ε

ου ου ου ου ου η η η η η η μω ω ων την τι

μι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι

ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ

χρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α

α α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σα α

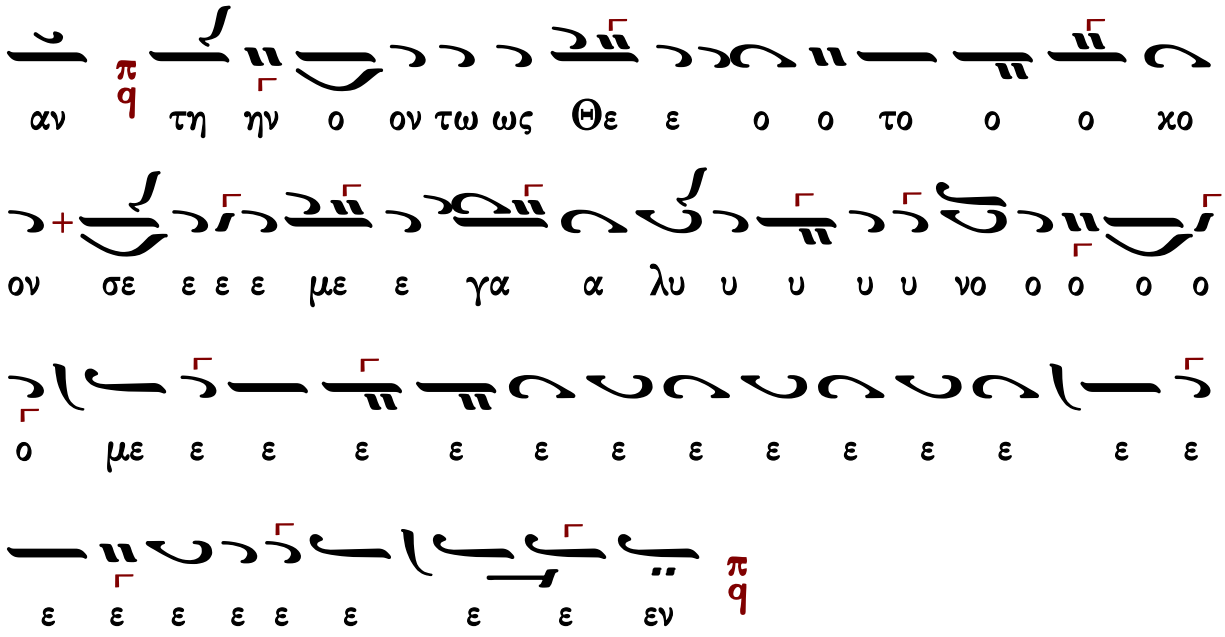

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π ϊ q χ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.511*

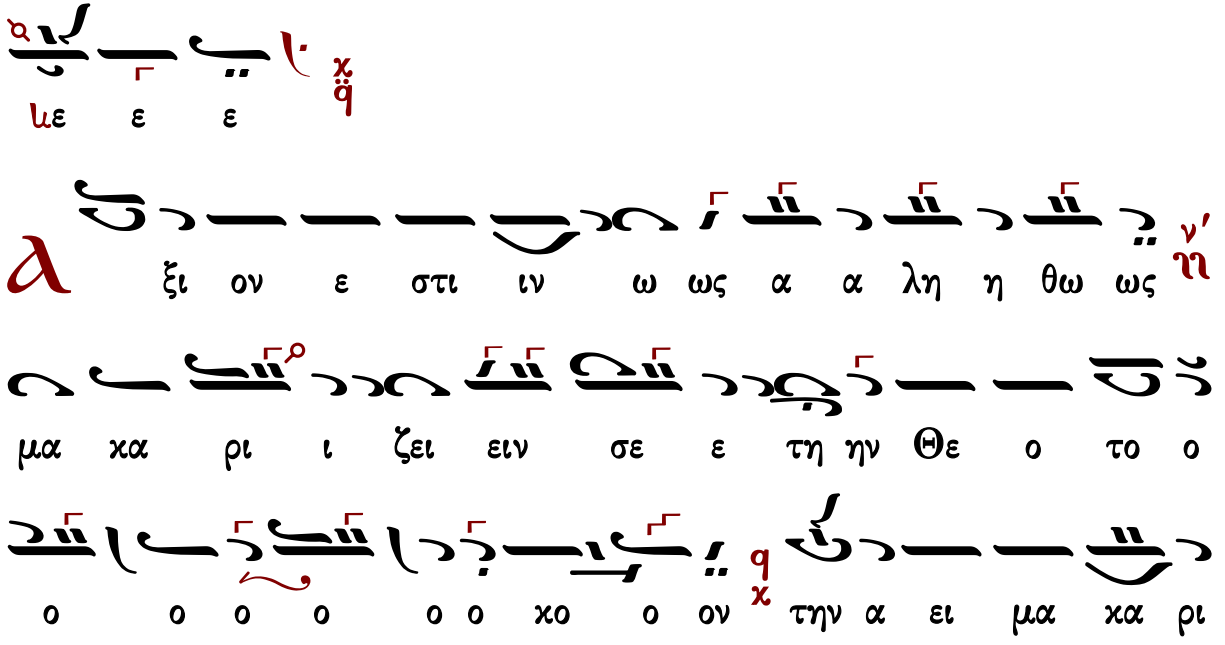

ι στον και παν α μω ω μη η το ο ον ν' η και μη τε

ε ρα α του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η

μω ω ων q χ την τι μι ω τε ε ε ε ρα α

αν των Χε ε ρου ου βι ιμ ν' η ο και αι ε εν δο ο

ξο ο τε ε ε ρα αν ν' η ϩ α συγ χρι ι ι ι τω

ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α φι ι ιμ q χ την

α δι α φθο ο ο ρως q χ ο Θε ον Λο ο ο ο γο

ον τε χου ου ου ου σαν q χ την ο ον τως Θε ε ο

ο ο το ο ο χο ον q χ ο σε ε ε ε με ε γα α λυ

υ με γα λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία 2006 σ.310#

ἐναρμόνιος

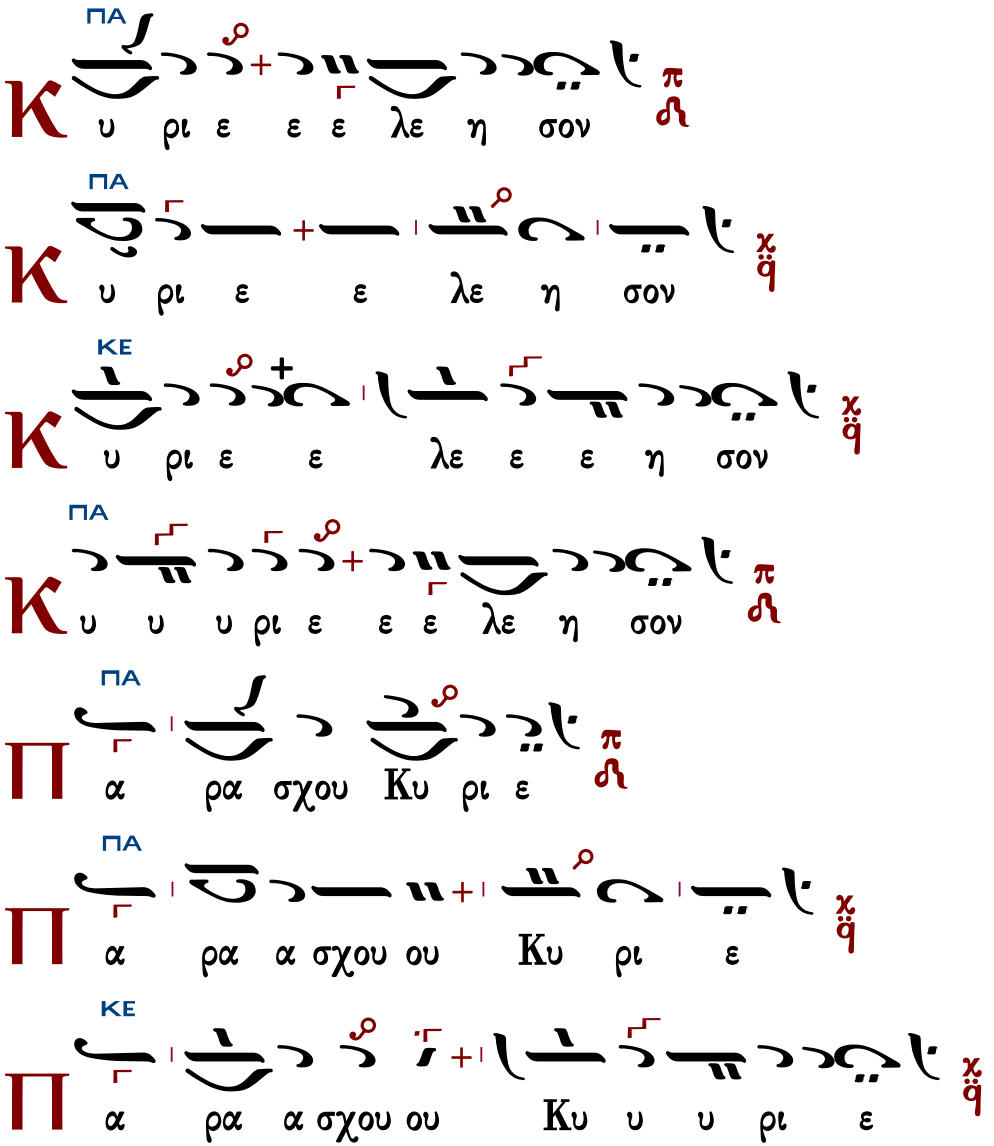

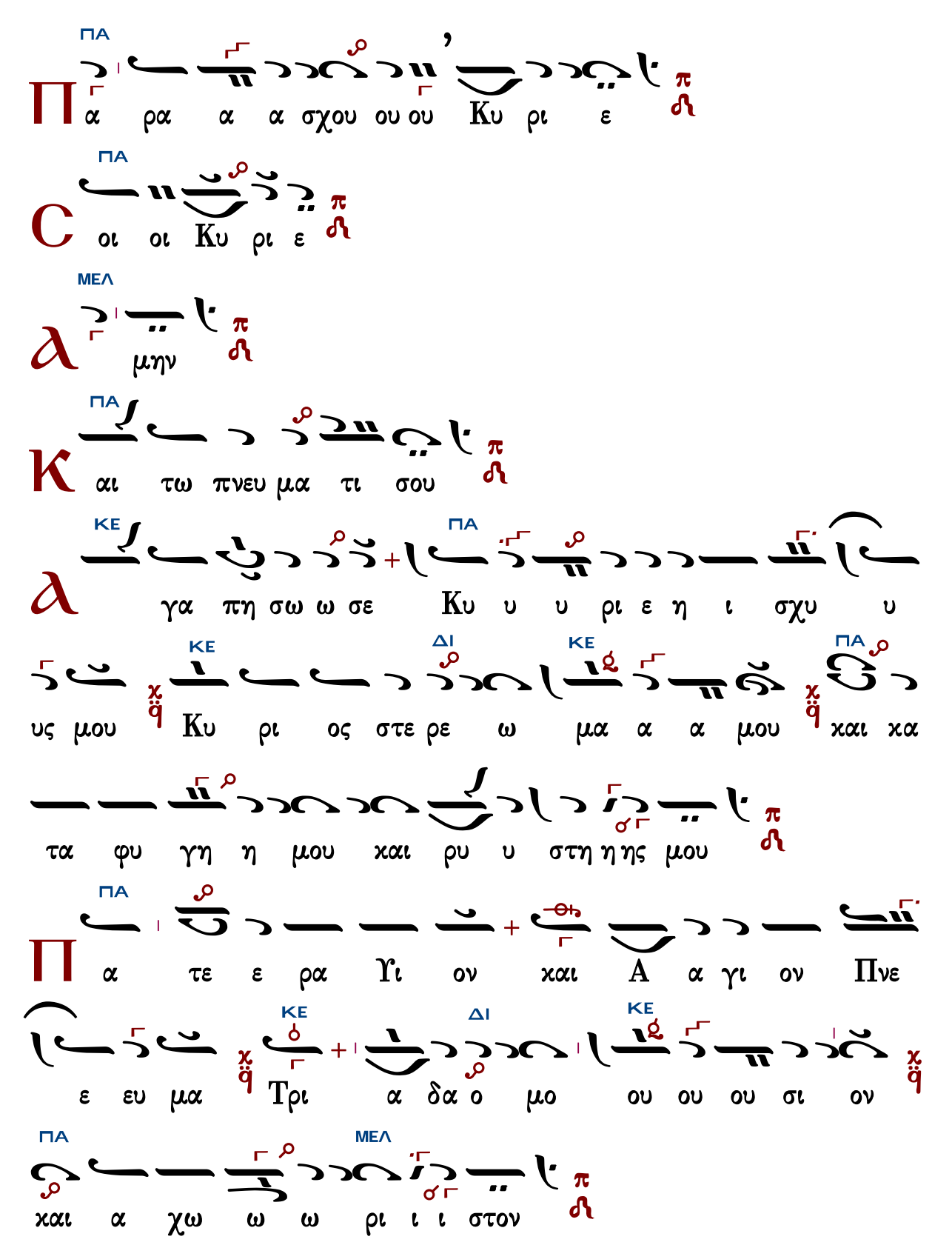

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

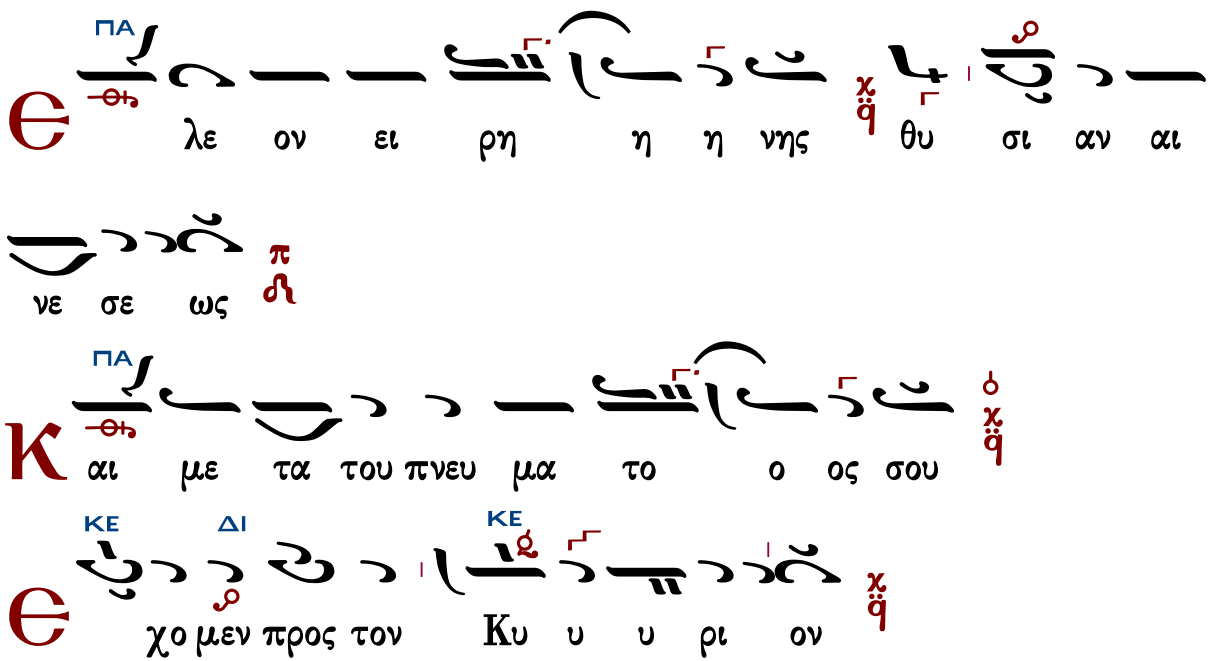

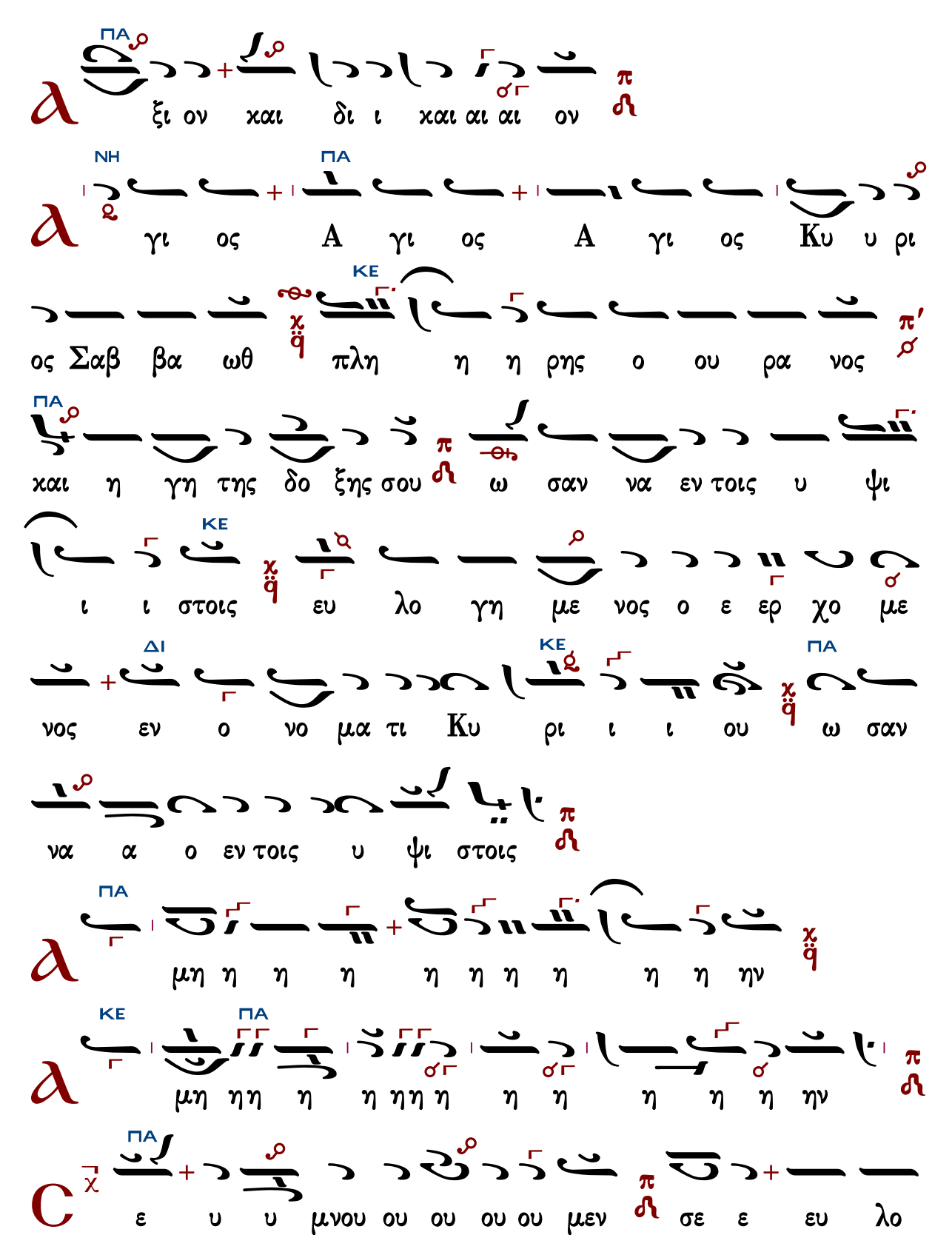
ΠΑ
ξι ον χαι δι ι χαι αι αι ον
ΝΗ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι
ΚΕ
ος Σαβ βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ
χαι η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι
ΚΕ
ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με
ΔΙ ΚΕ ΠΑ
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν
να α ο εν τοις υ ψι στοις
ΠΑ
μη η η η η η η η η η ην
ΚΕ ΠΑ
μη ηη η η ηη η η η η η η ην
ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο

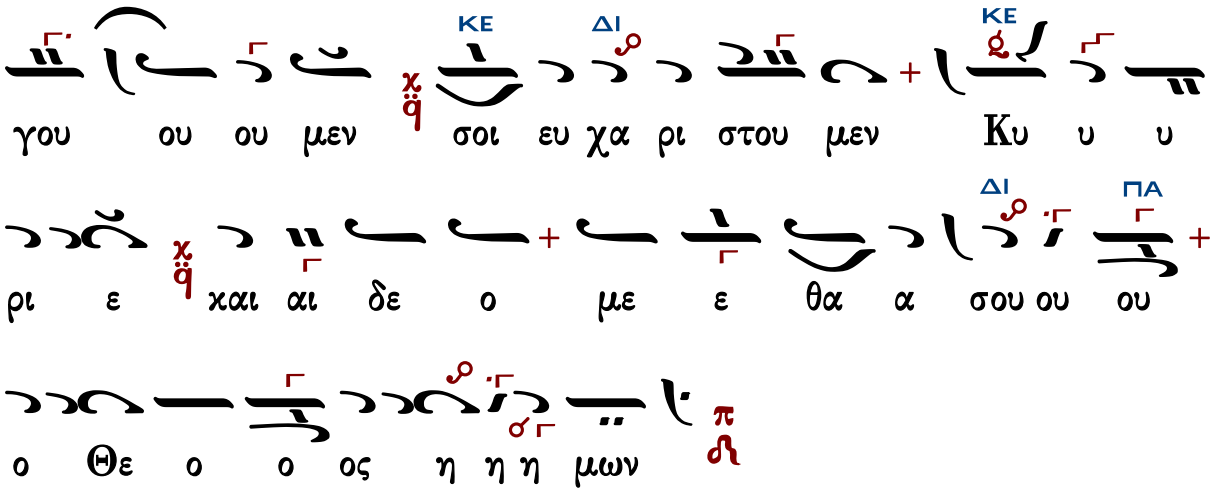

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
2006 σ.313#

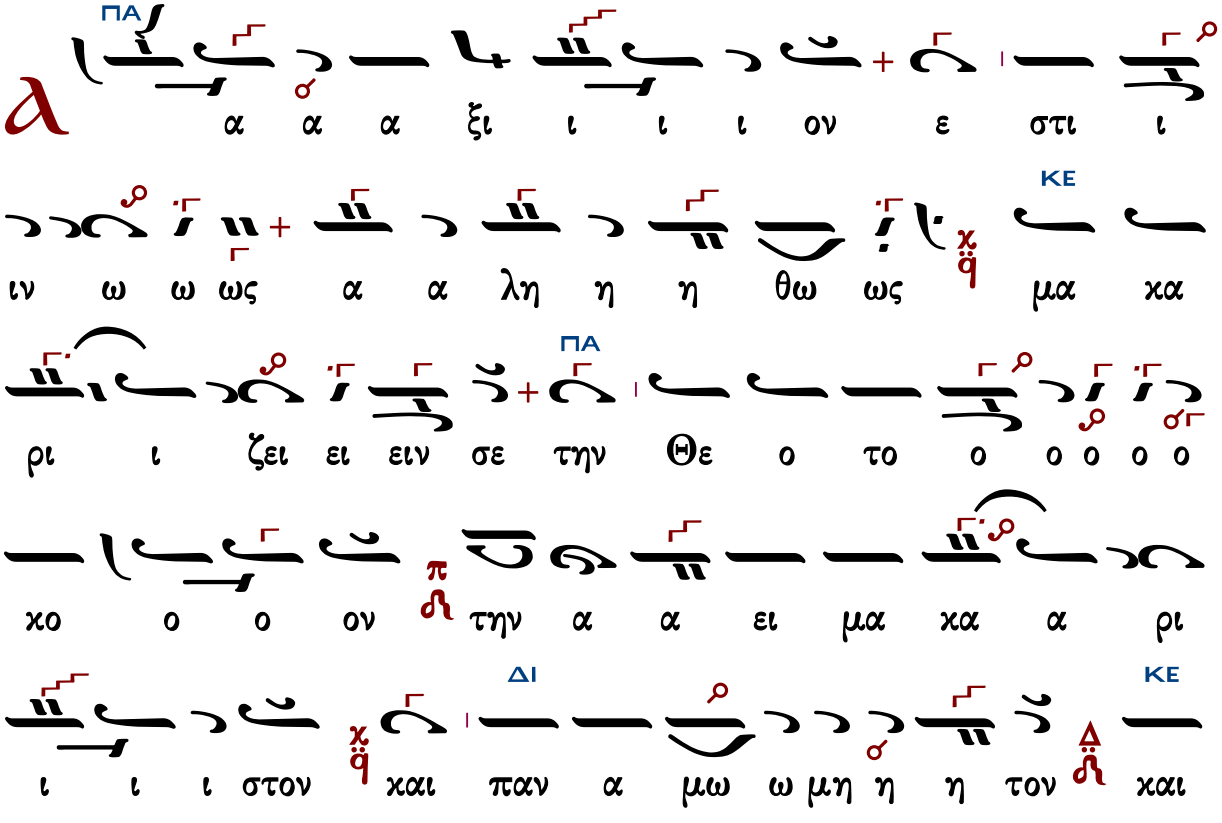

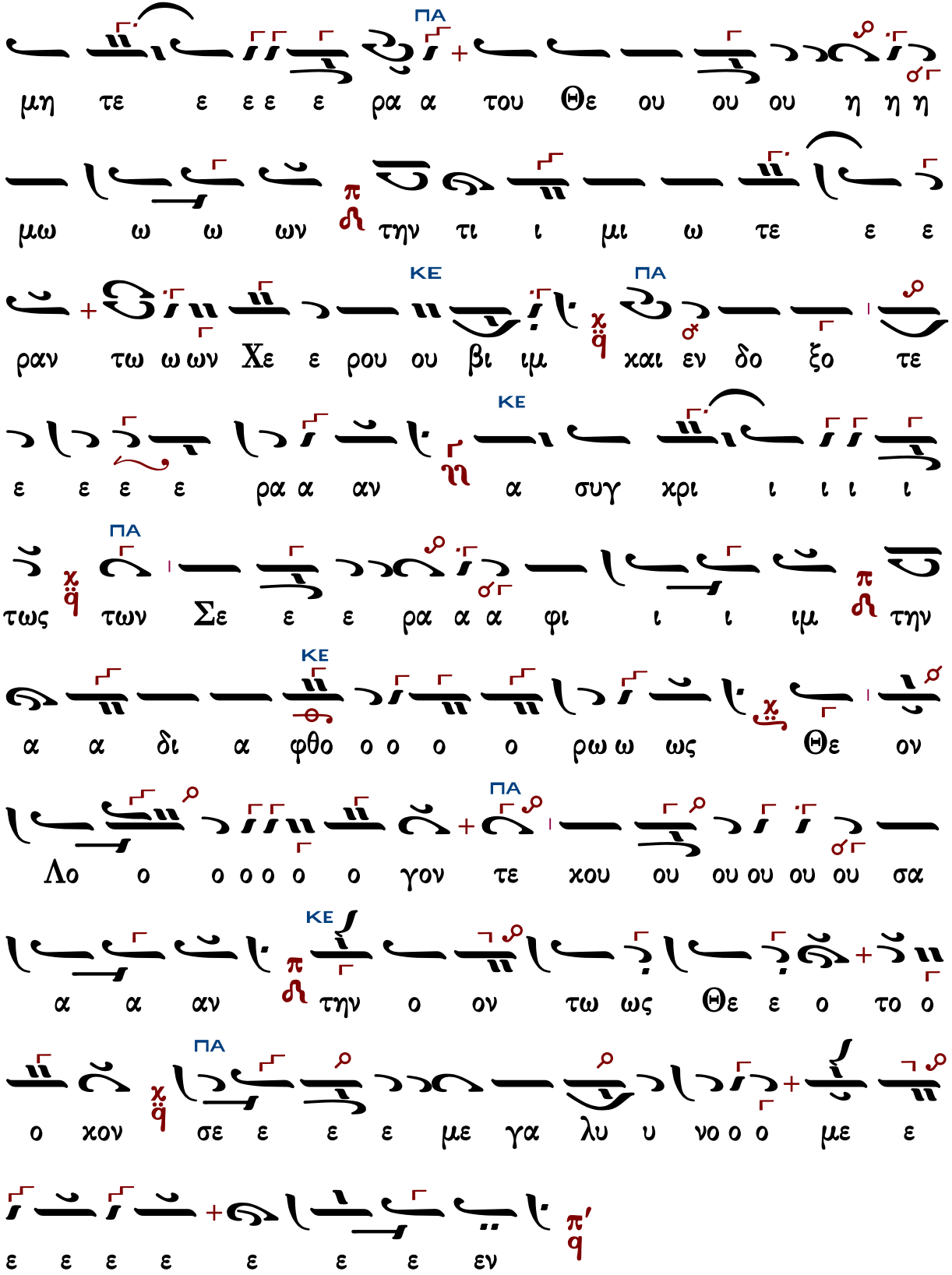
μη τε ε ε ε ε ρα α του Θε ου ου ου η η η
μω ω ω ων π ρ την τι ι μι ω τε ε ε
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ραν τω ω ων Χε ε ρου ου βι ιμ χ ϊ και εν δο ξο τε
ε ε ε ε ρα α αν η α συγ χρι ι ι ι ι
ΚΕ
τως χ ϊ των Σε ε ε ρα α α φι ι ι ιμ π ρ την
ΠΑ
α α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως χ Θε ον
ΚΕ
Λο ο ο ο ο ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου σα
ΠΑ
α α αν π ρ την ο ον τω ως Θε ε ο το ο
ΚΕ
ΠΑ
ο χον χ ϊ σε ε ε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε εν π′ ϊ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϟ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

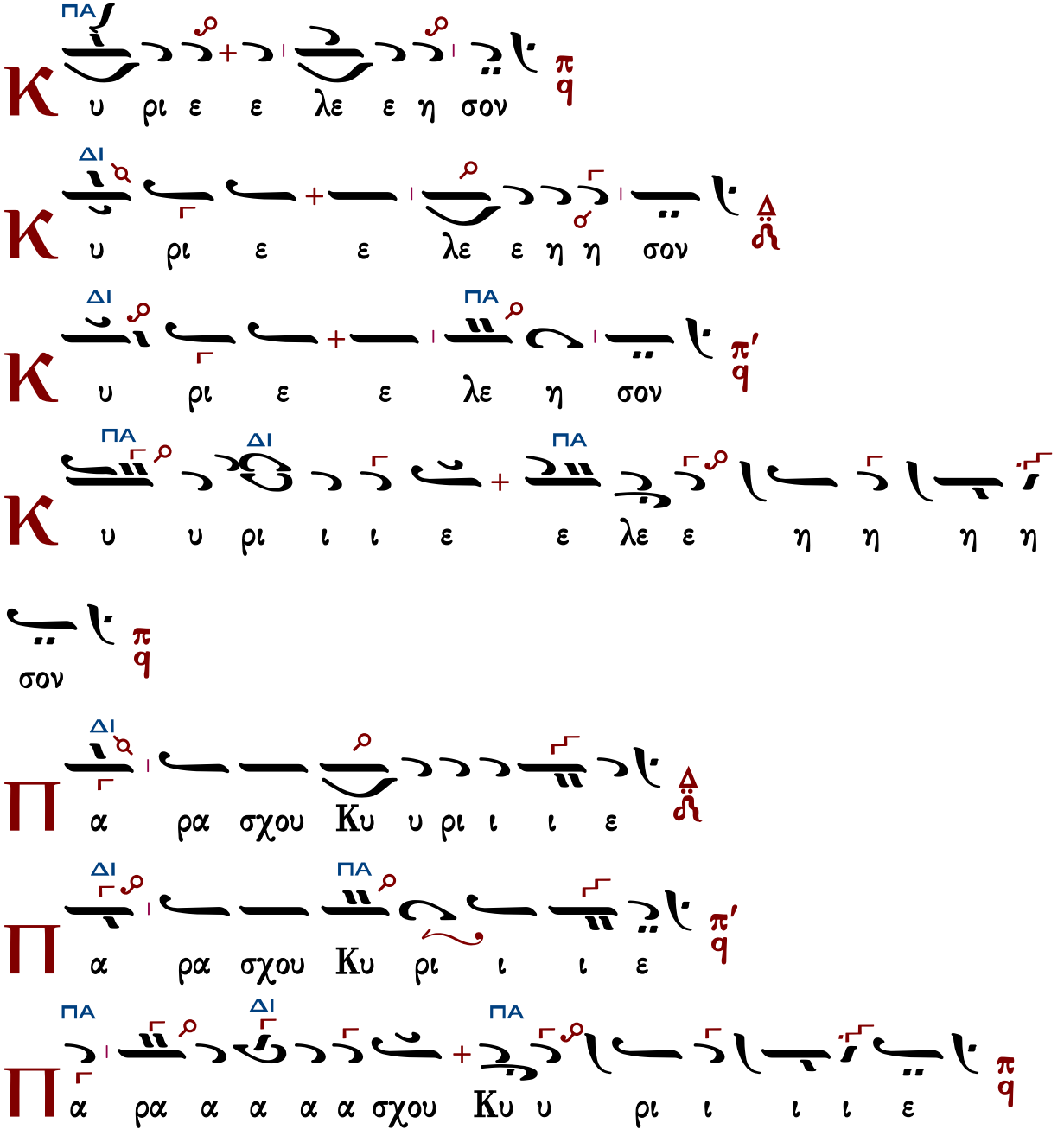

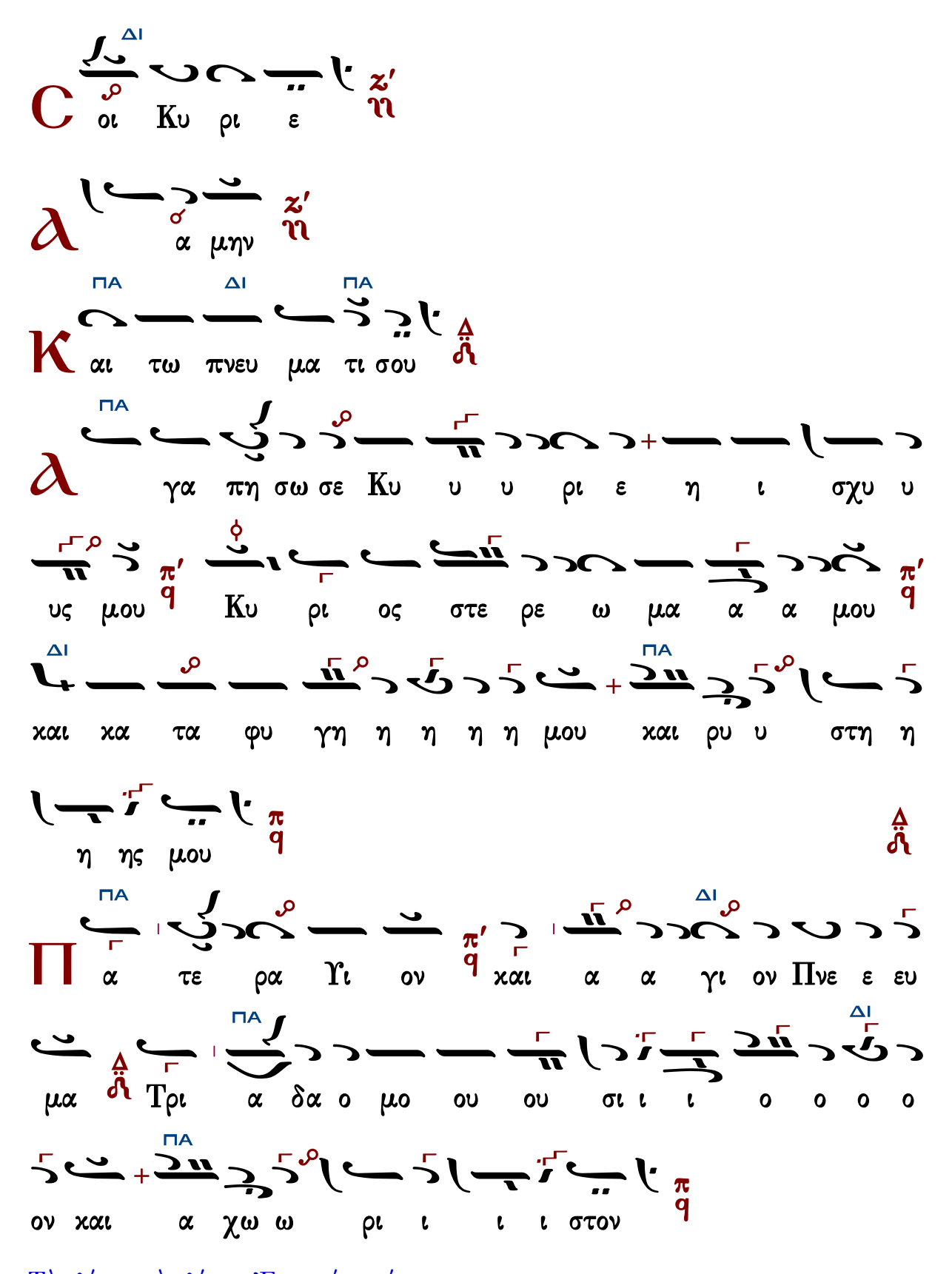

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

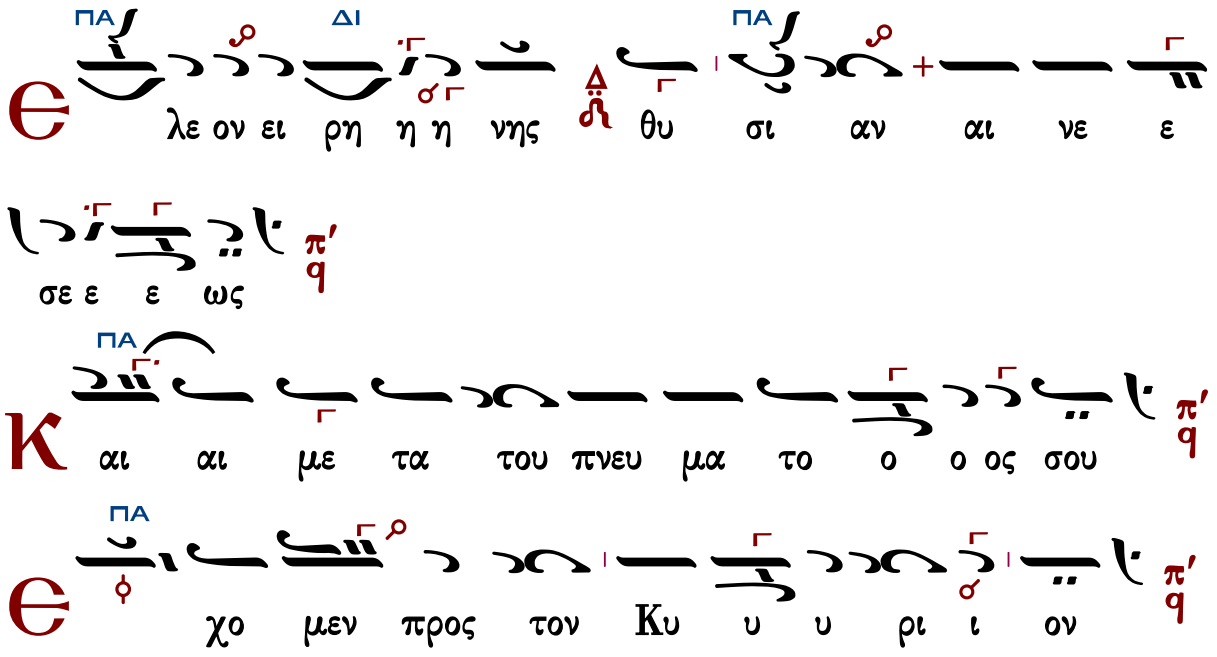

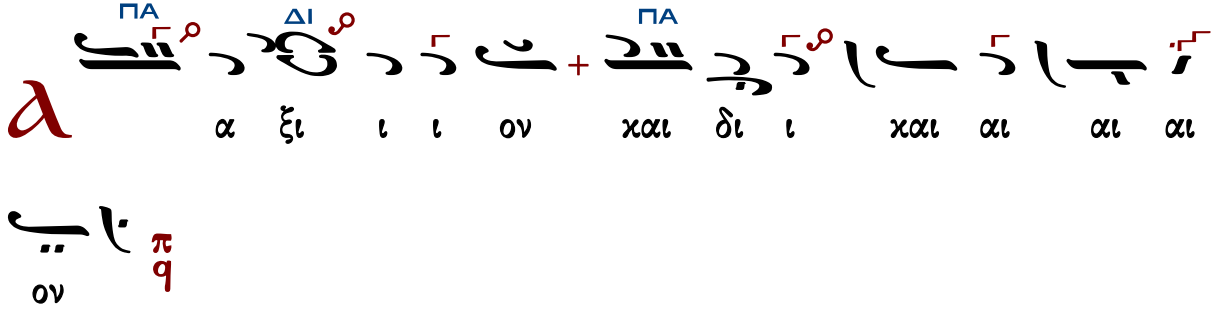
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ι ον χαι δι ι χαι αι αι αι
ον

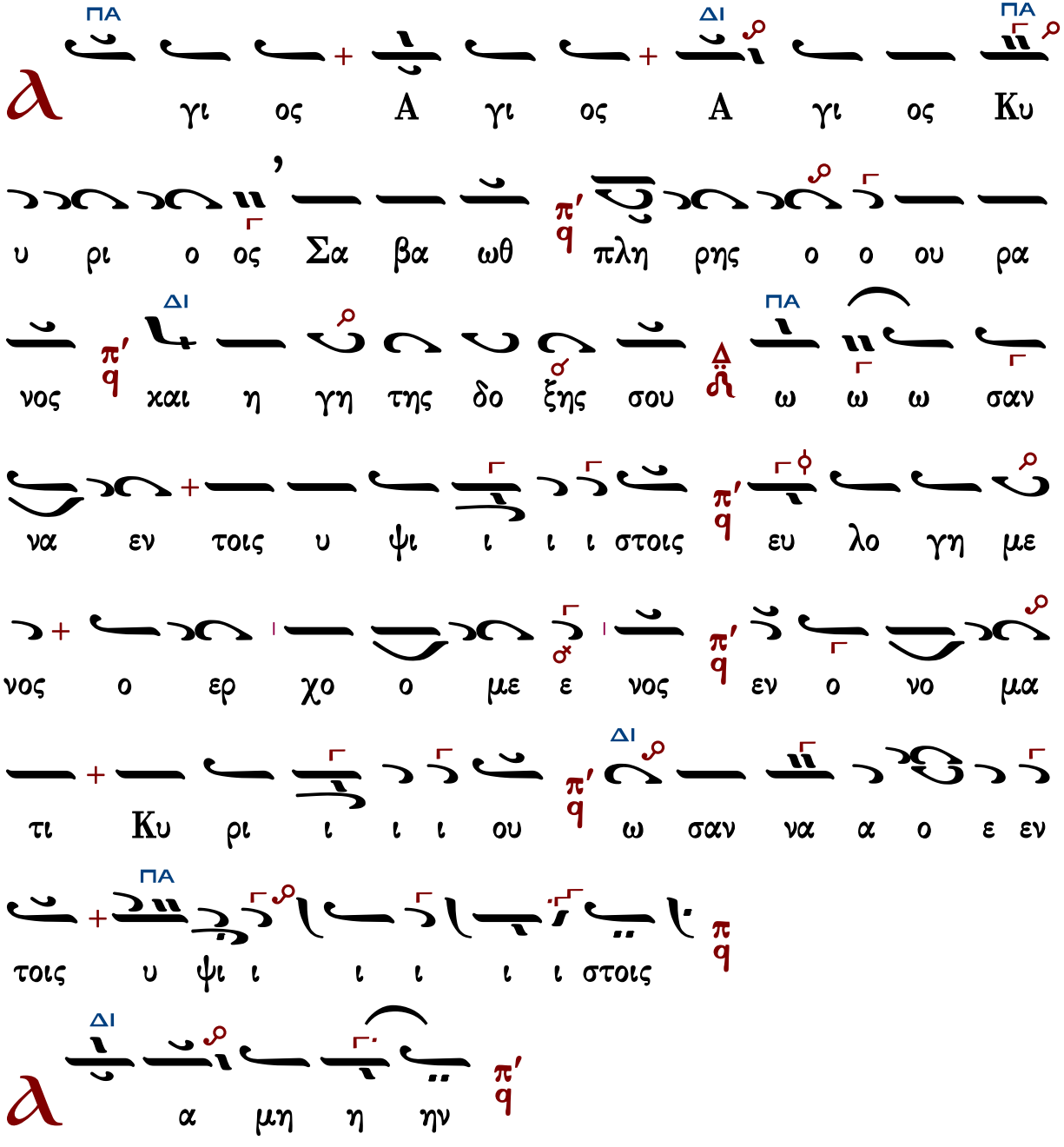
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ο ου ρα
νος και η γη της δο ξης σου ω ω ω σαν
ΔΙ ΠΑ
να εν τοις υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με
νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να α ο ε εν
ΠΑ
τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις
ΔΙ
α μη η ην

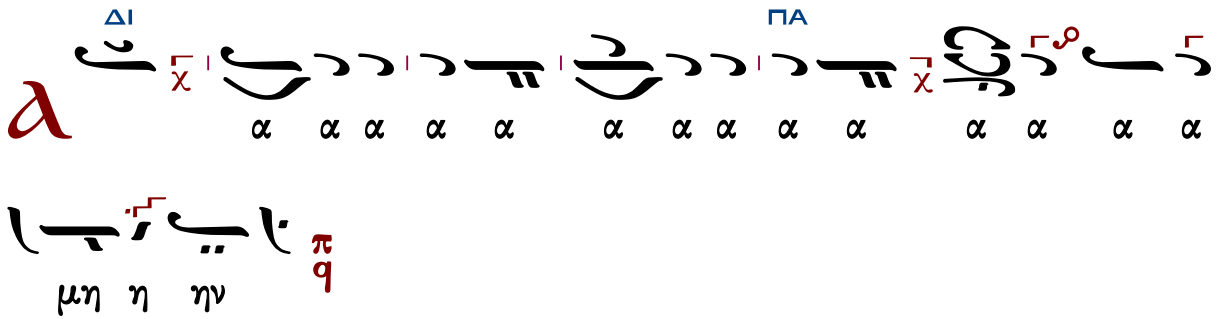

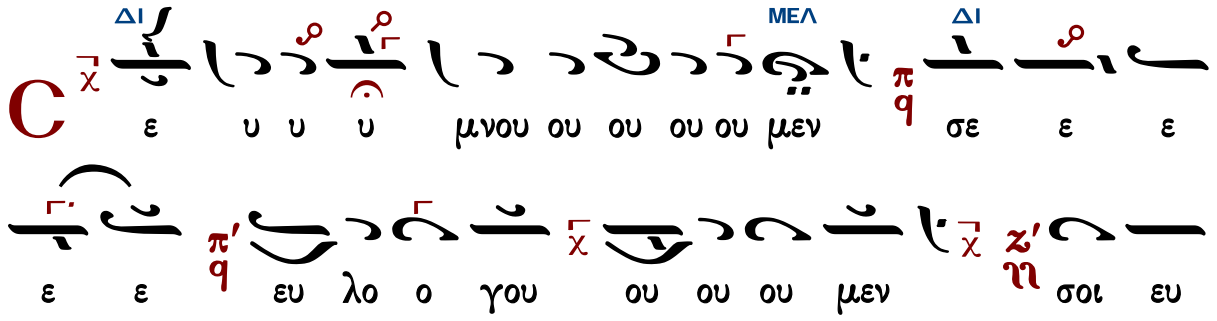

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

7φωνος
(Ατζέμ Κιουρντί)

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.322#

θω ω ως μα χα ρι ι ζει ει ειν σε ε ε
την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο ο χον
ΠΑ
την α α ει μα χα α ρι ι ι στο ον και
ΔΙ
παν α α μω μη η η η τον και αι μη τε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ραν του ου ου Θε ε ε
ΠΑ
ΔΙ
ου ου η η η μω ω ων την τι ι μι ω
ΠΑ
τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ι ιμ και
εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν α
ΠΑ
συγ χρι ι ι ι ι ι τως τω ω ω ω ων
ΔΙ
Σε ε ρα α α φι ι ιμ την α α δι α

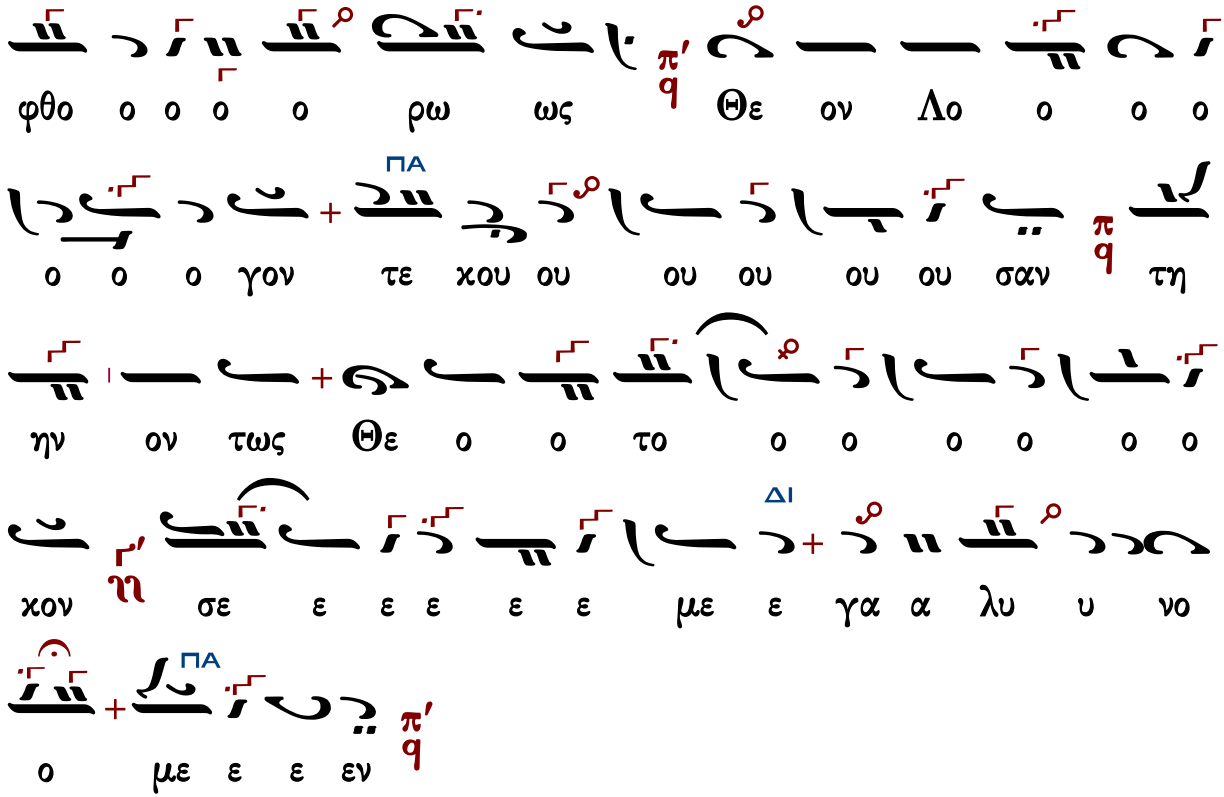

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

Φρύγιος

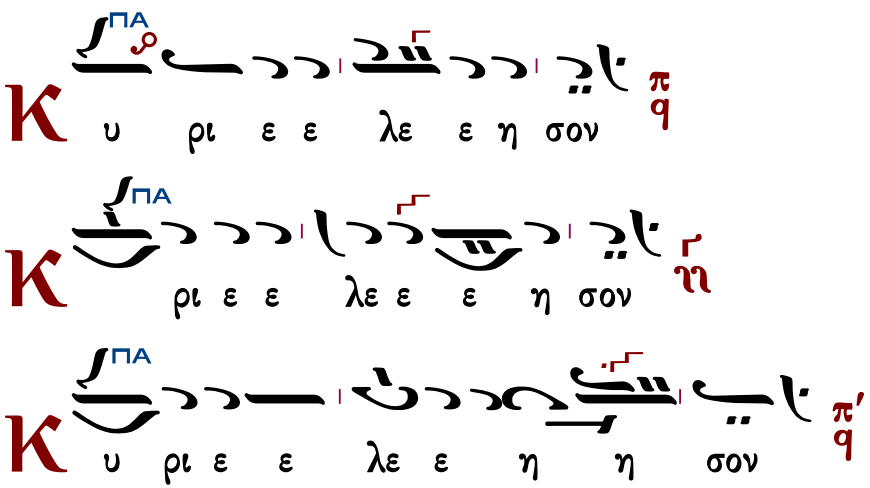

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε ε ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ υ υ ρι ι ι
ε
ΔΙ
Π α ρα α α α α σχου
ΠΑ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε

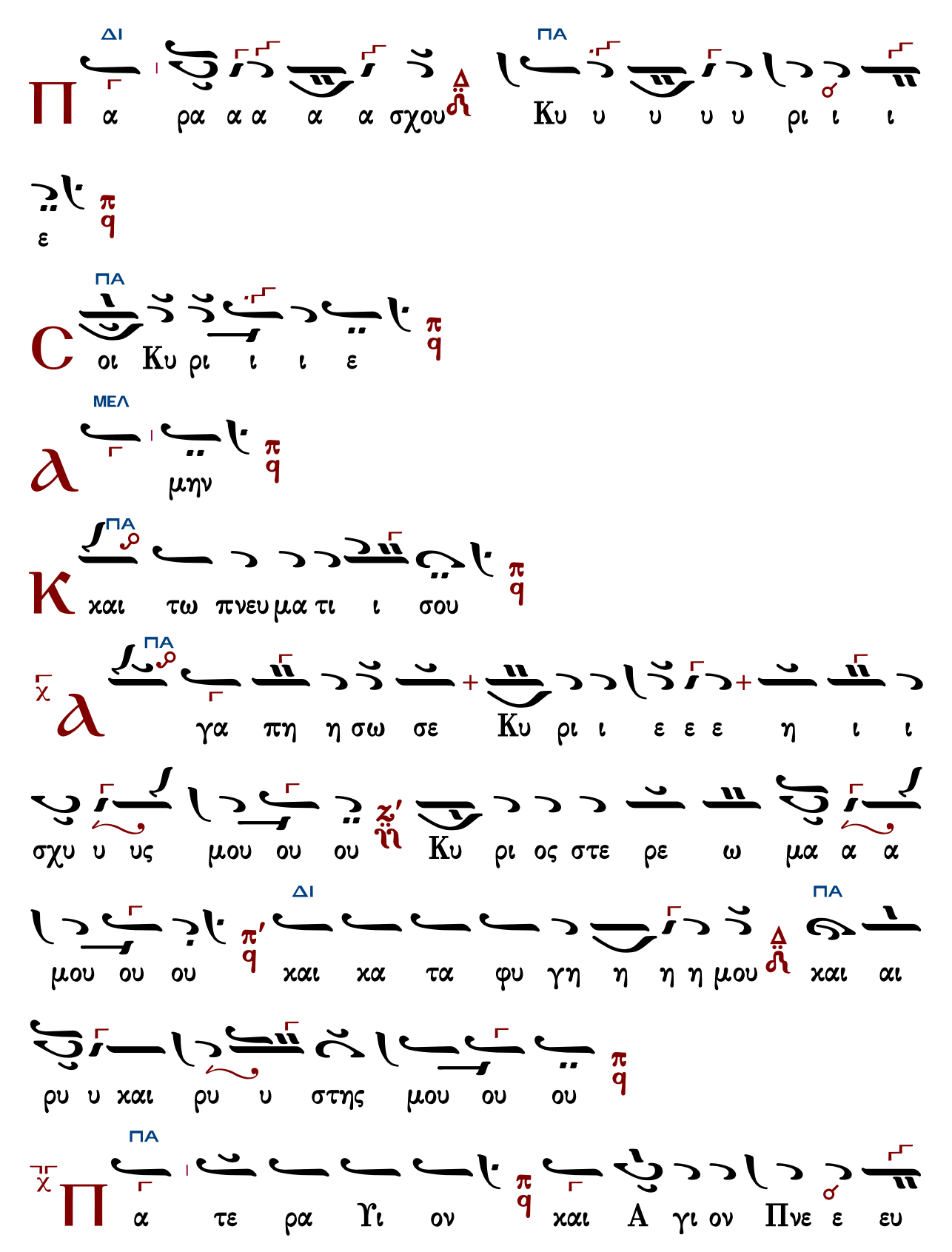
Π
ΔΙ
α ρα α α α α σχου
ΠΑ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π q
C
ΠΑ
οι Κυ ρι ι ι ε
π q
ϧ
ΜΕΛ
μην
π q
Κ
ΠΑ
και τω πνευ μα τι ι σου
π q
χ
ϧ
ΠΑ
γα πη η σω σε Κυ ρι ι ε ε ε η ι ι
σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α
μου ου ου
ΔΙ
π q
και κα τα φυ γη η η η μου
ΠΑ
και αι
ρυ υ και ρυ υ στης μου ου ου
π q
χ
Π
ΠΑ
α τε ρα Ϋι ον
π q
και Α γι ον Πνε ε ευ

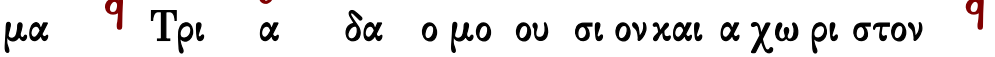

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

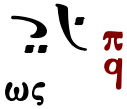

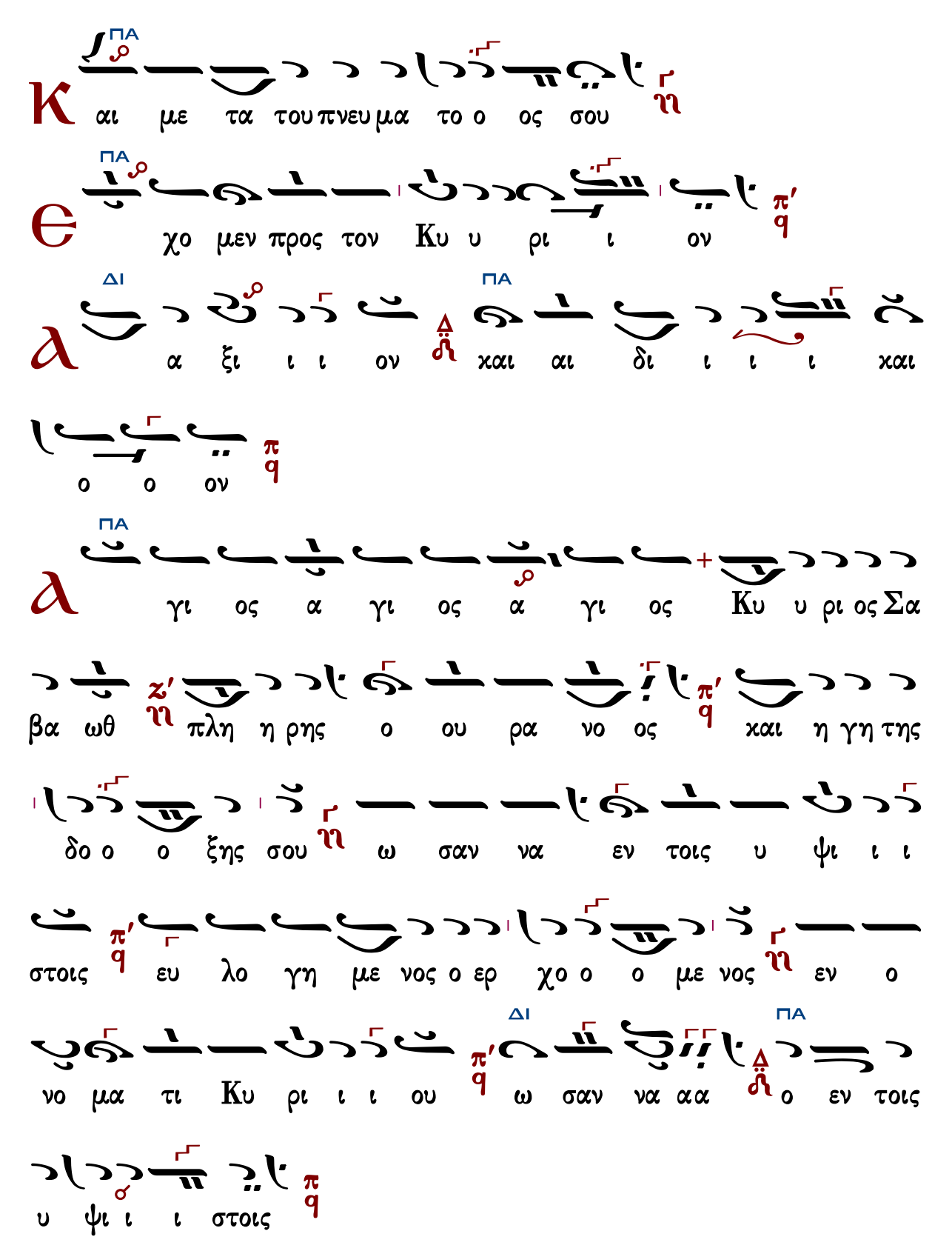
ΠΑ
κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ΠΑ
є χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
ΔΙ
α α ξι ι ι ον
ΠΑ
α χαι αι δι ι ι ι χαι
ο ο ον
ΠΑ
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της
δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο
ΔΙ
ΠΑ
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να αα ο εν τοις
υ ψι ι ι στοις

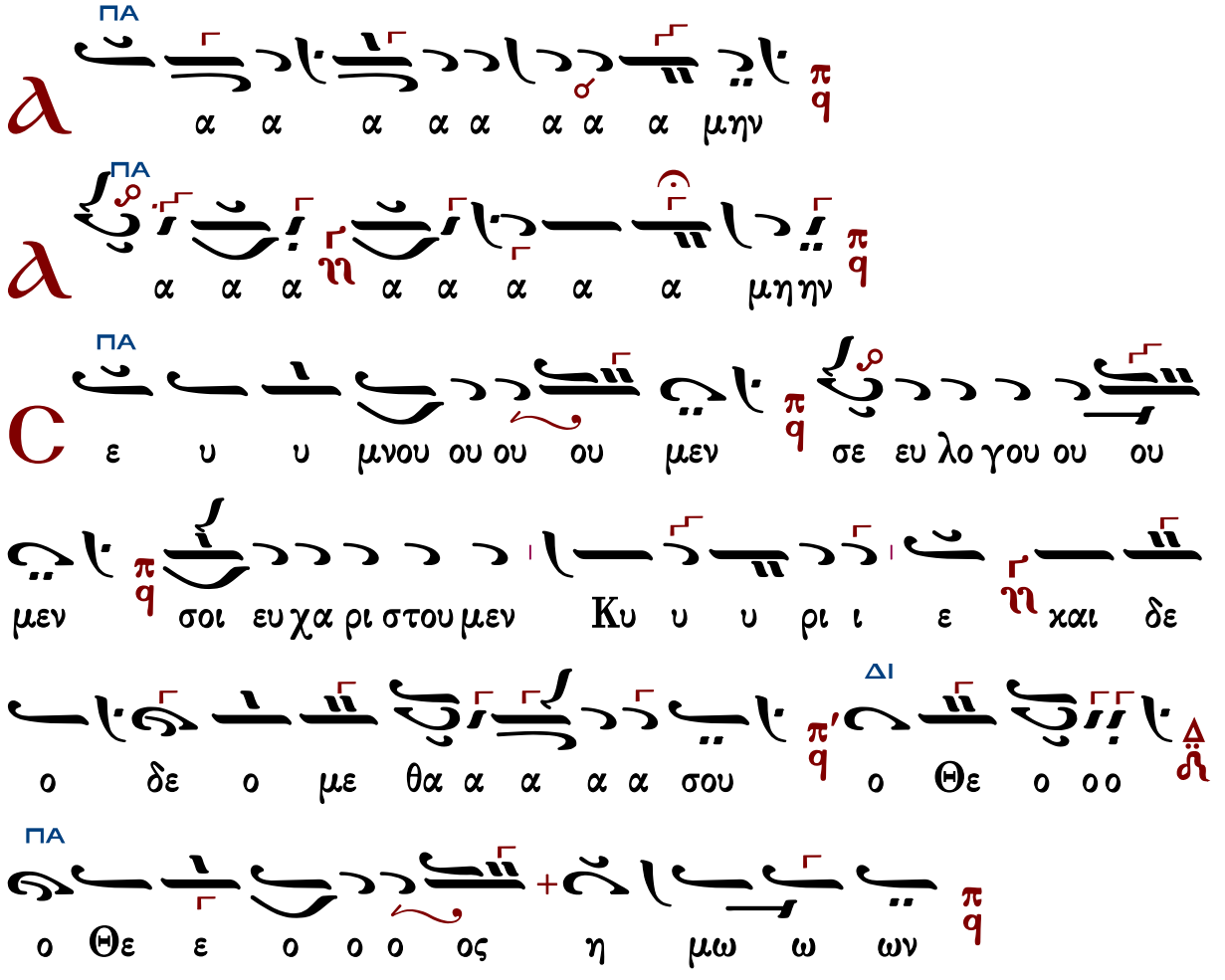

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.102#

Φρύγιος

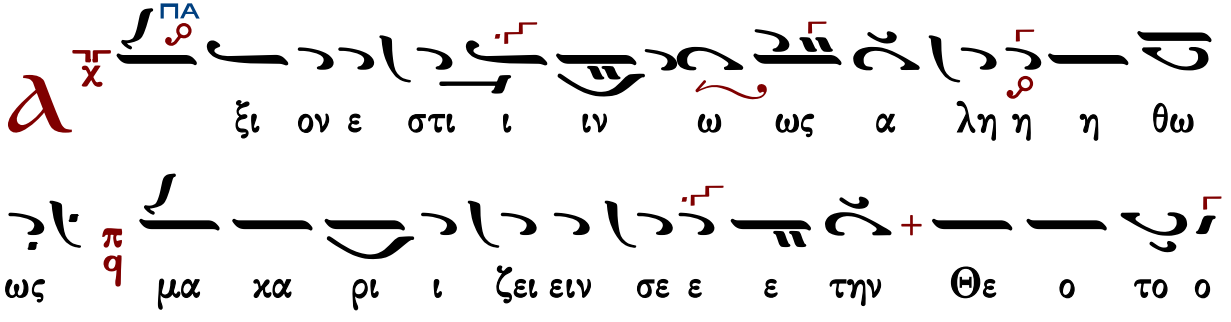

ο χο ον την α ει μα χα α ρι ι ι

ΔΙ ΠΑ

στον και παν α μω ω μη η η τον και μη τε ε ε

ρα του ου Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι

ω τε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο

ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω ως των

Σε ε ε ε ρα α α α φιμ την α δι ι ι ι ι

α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο γο

ο ο ον τε χου ου ου ου σαν την ον τως Θε ε ε

ε ε ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΔΙ ΠΑ

χον σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σε με ε γα

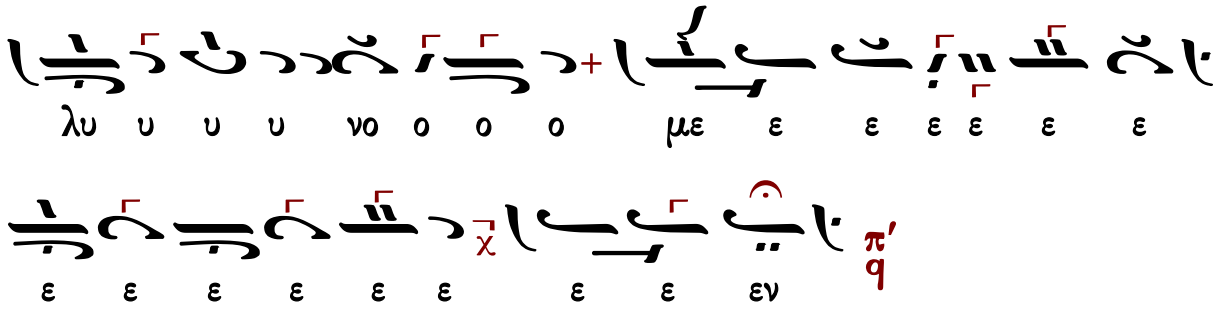

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

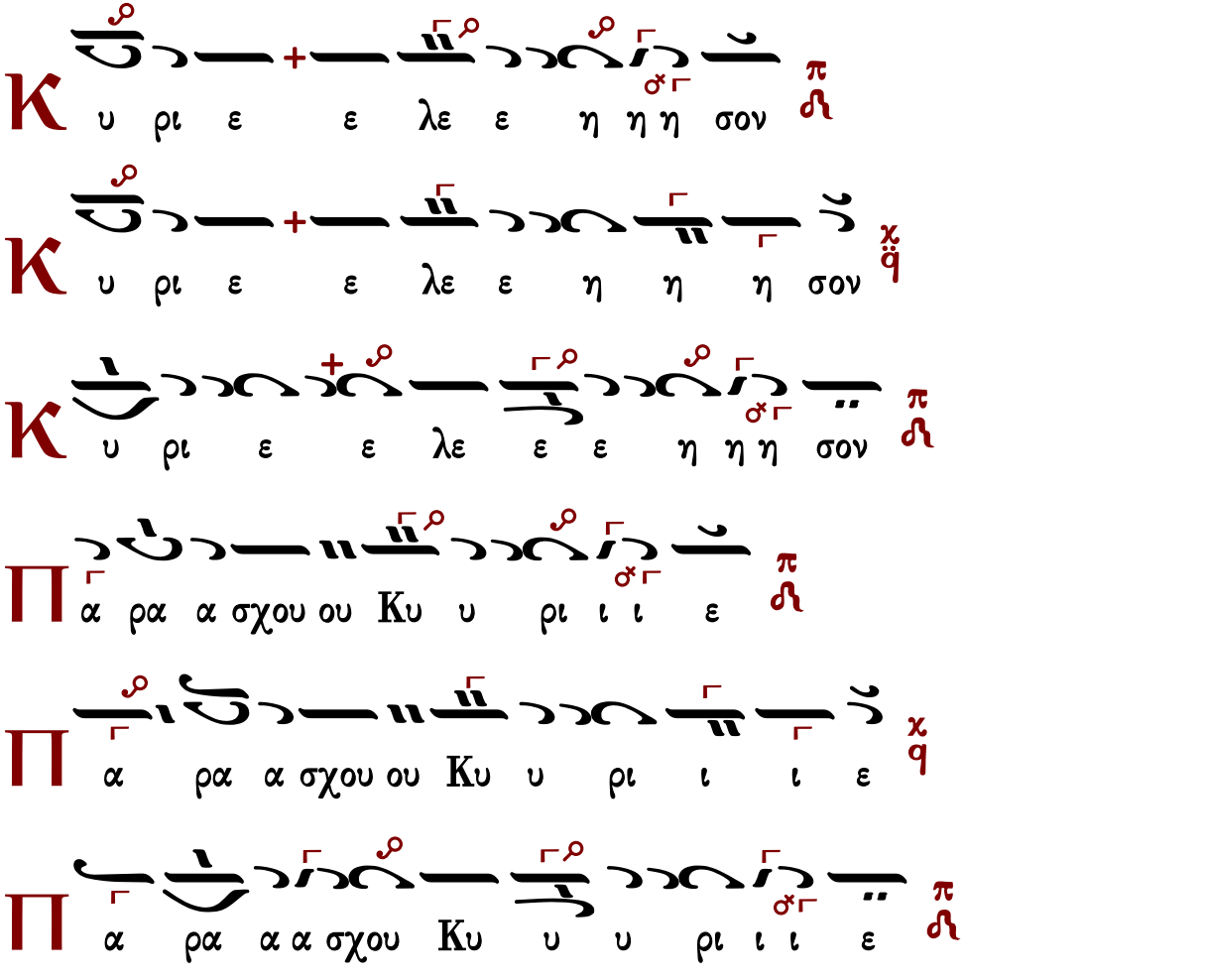

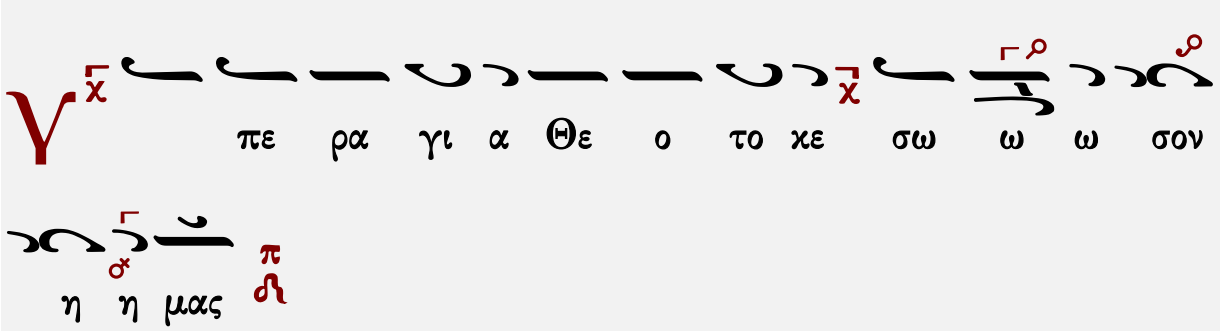

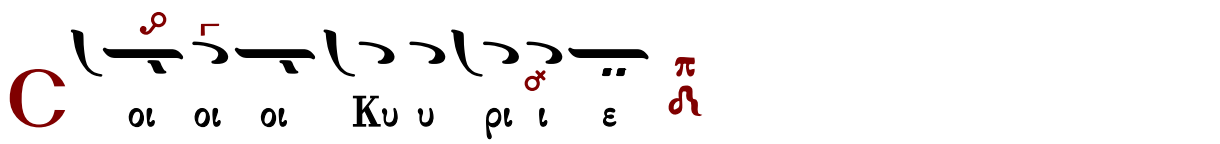

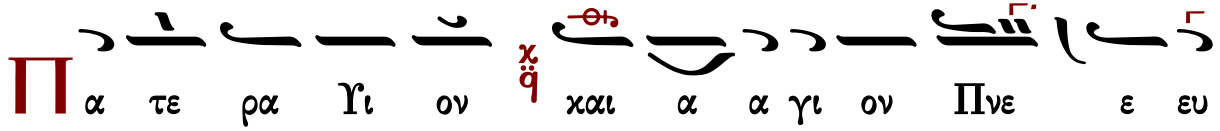

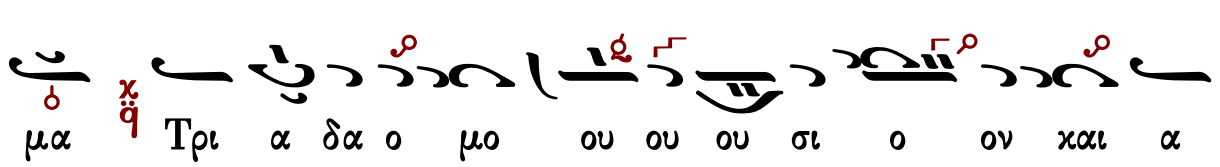

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

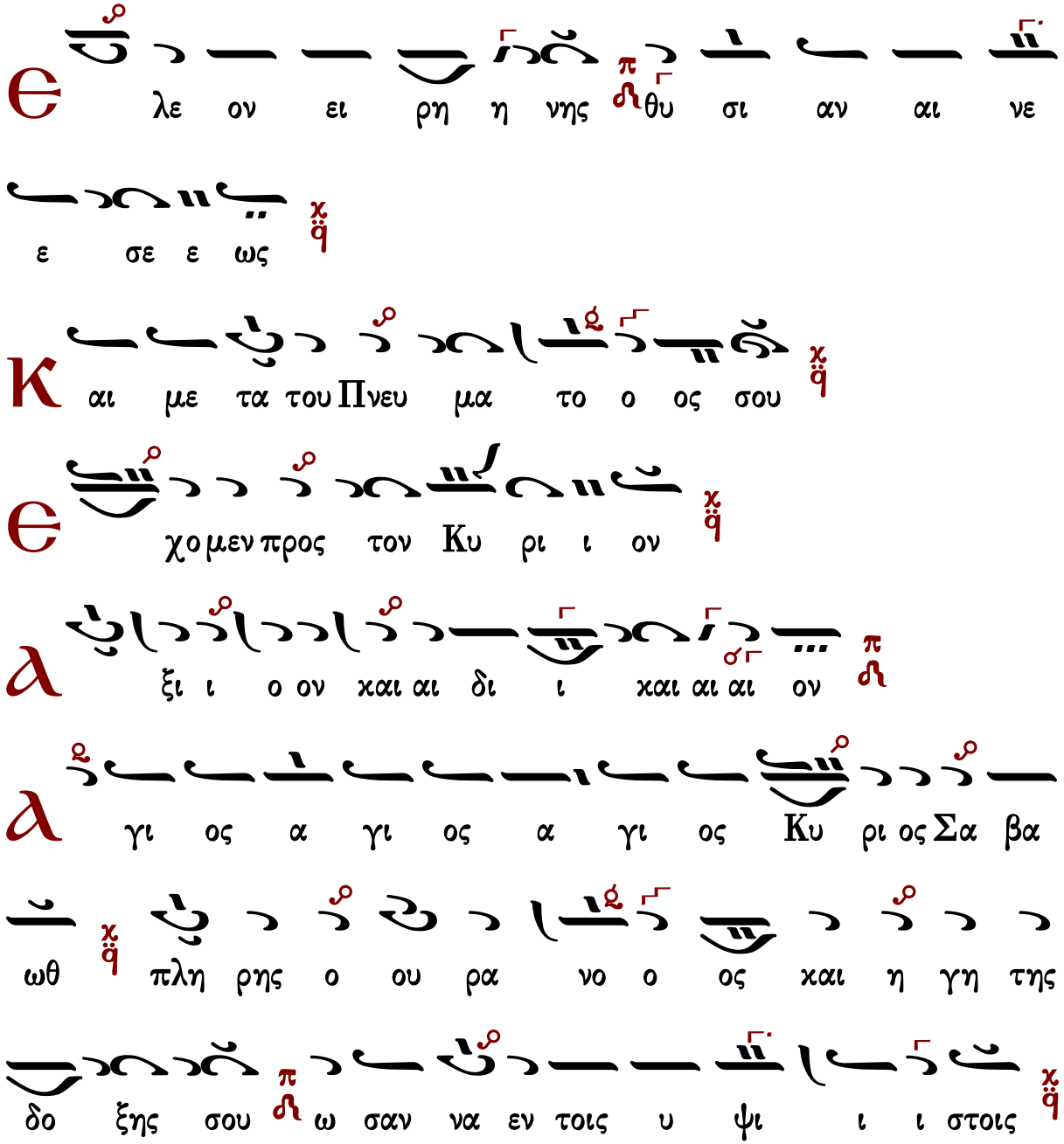

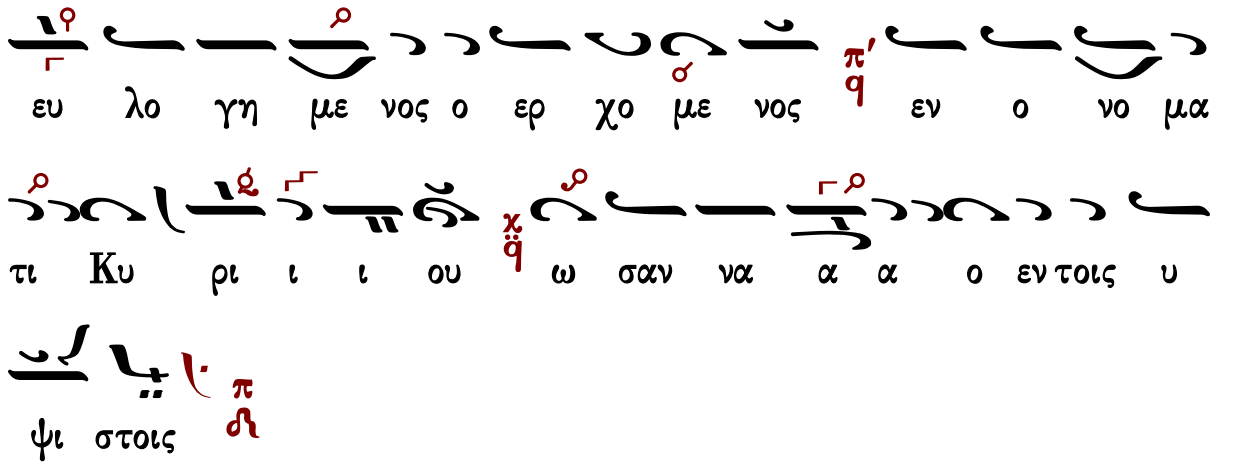

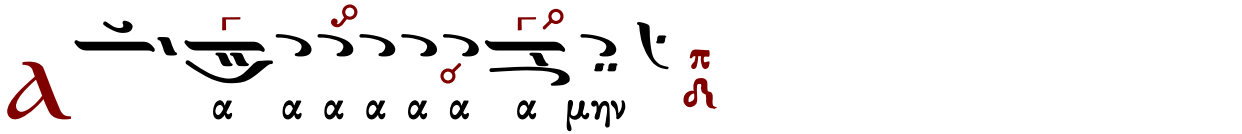

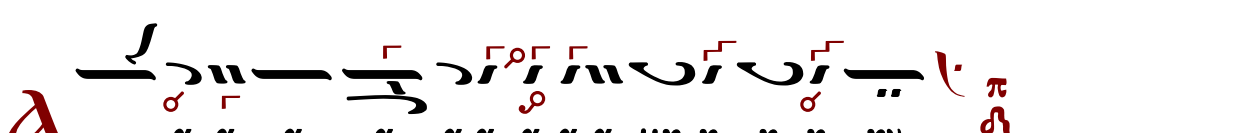

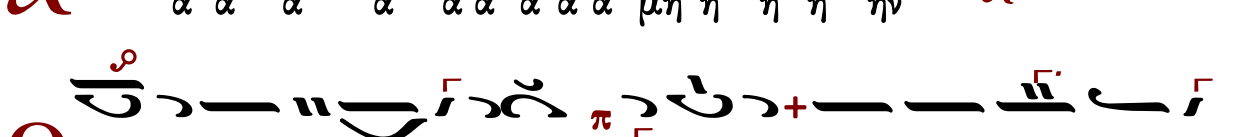

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

α

ξι ι ο ον ε ε στι ιν ω ω ως α α λη η

θω ω ως μα χα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ο

το ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ον τη η ην α α

ει μα χα α ρι ι ι στο ον και παν α μω

ω ω μη η η τον και μη τε ε ε ε ε ρα α του

Θε ου ου ου η η η μω ω ω ω ω ων τη

η ην τι ι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ων Χε ε

ρου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι ι τως των Σε

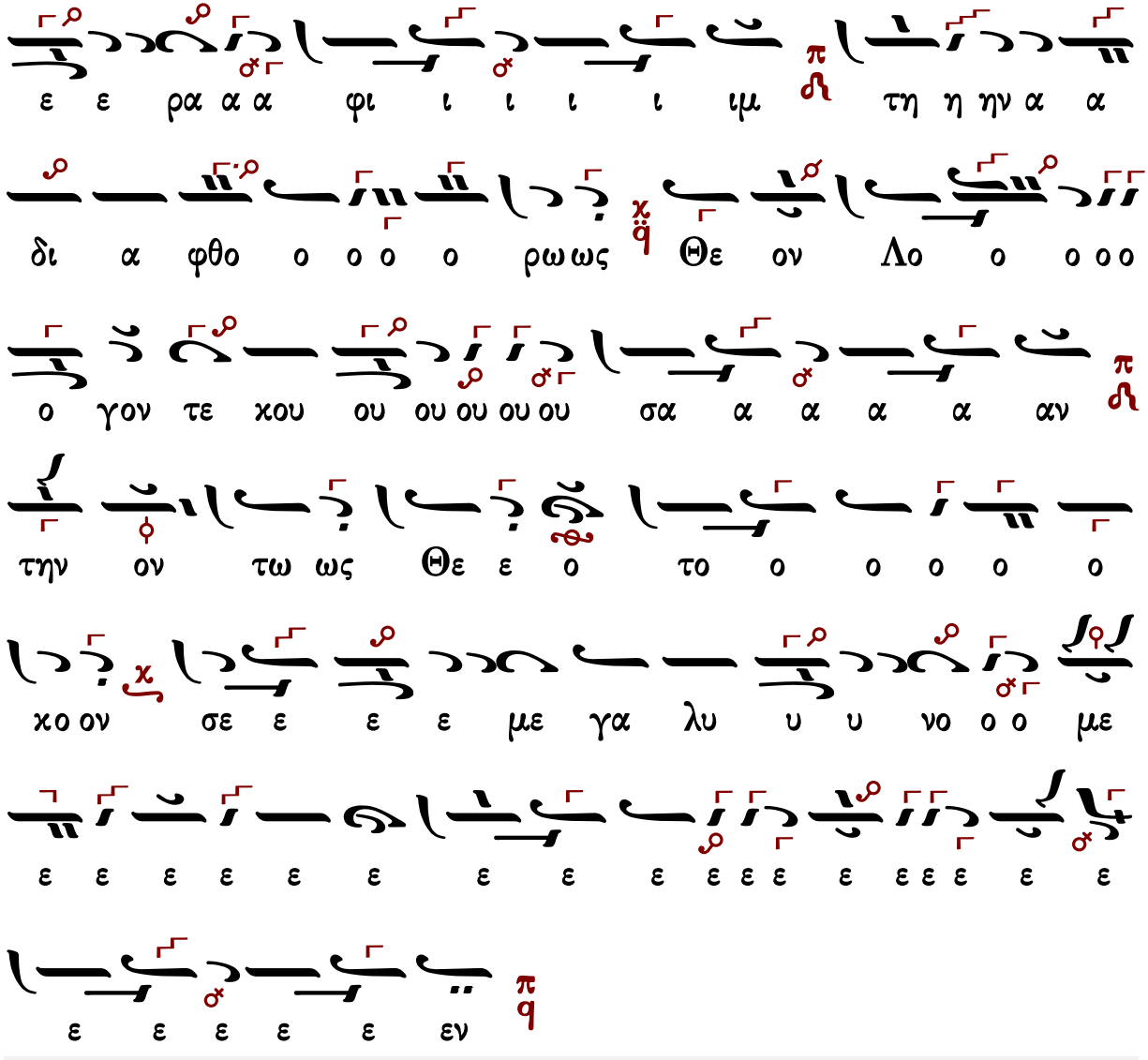

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

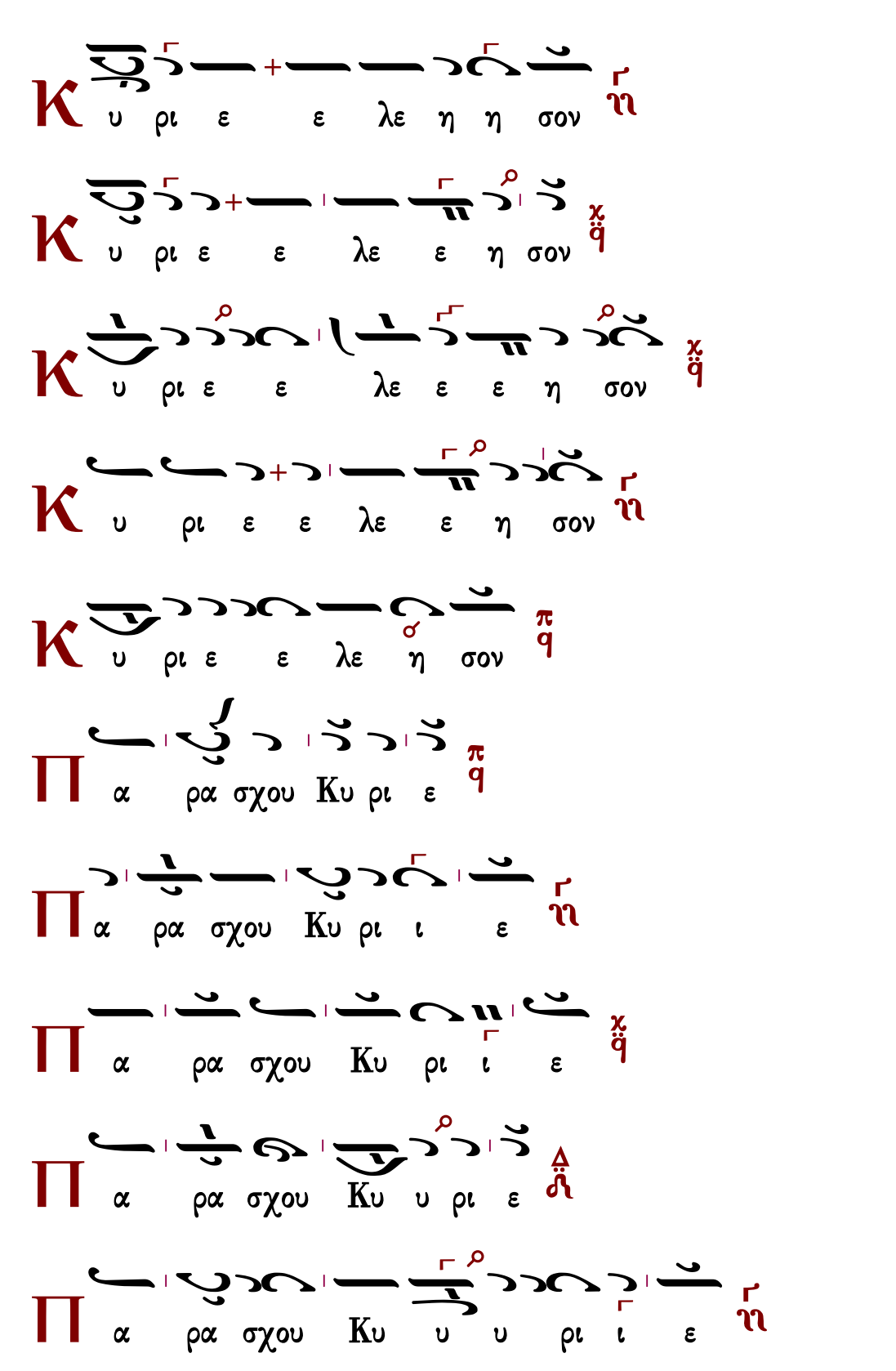
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε

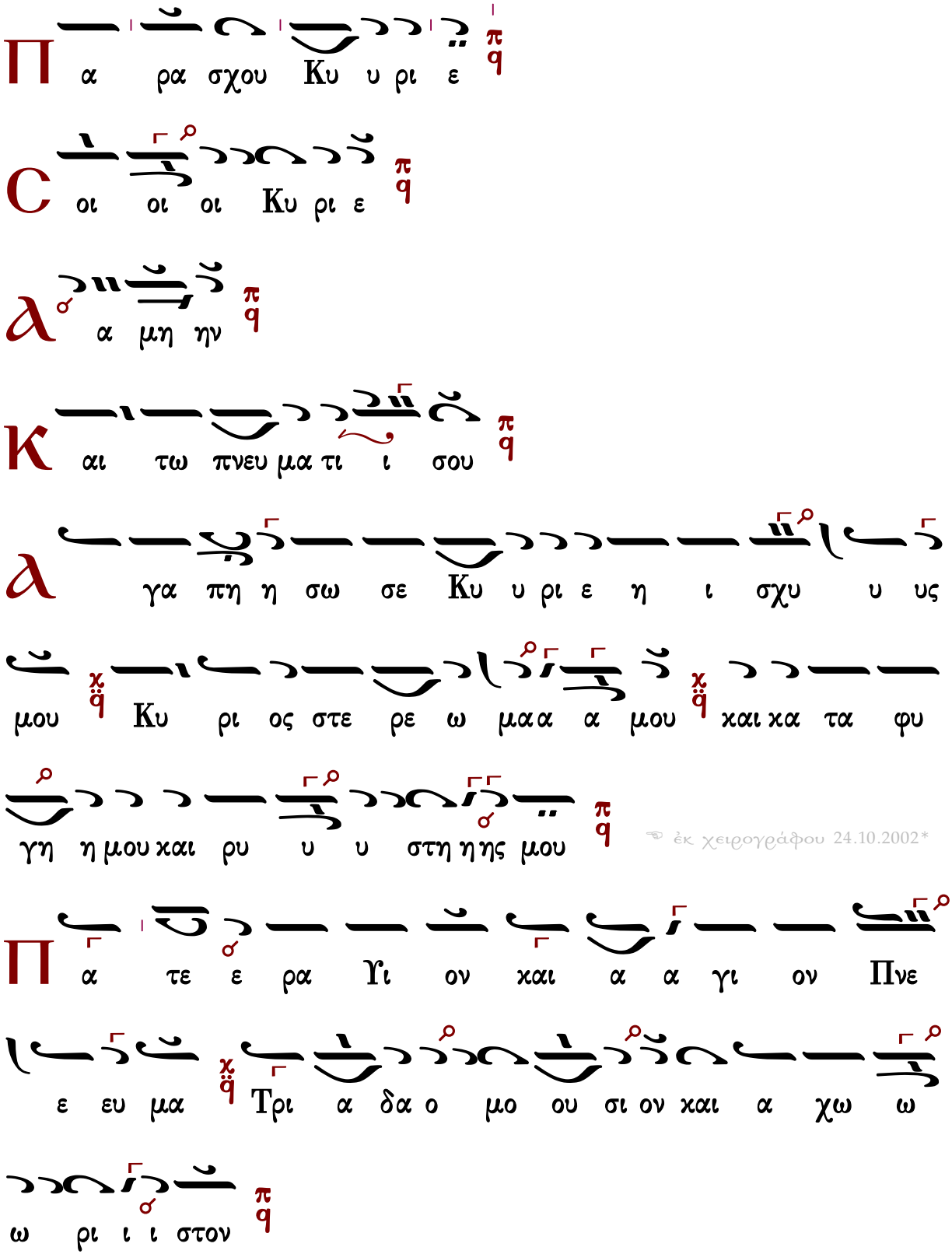

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

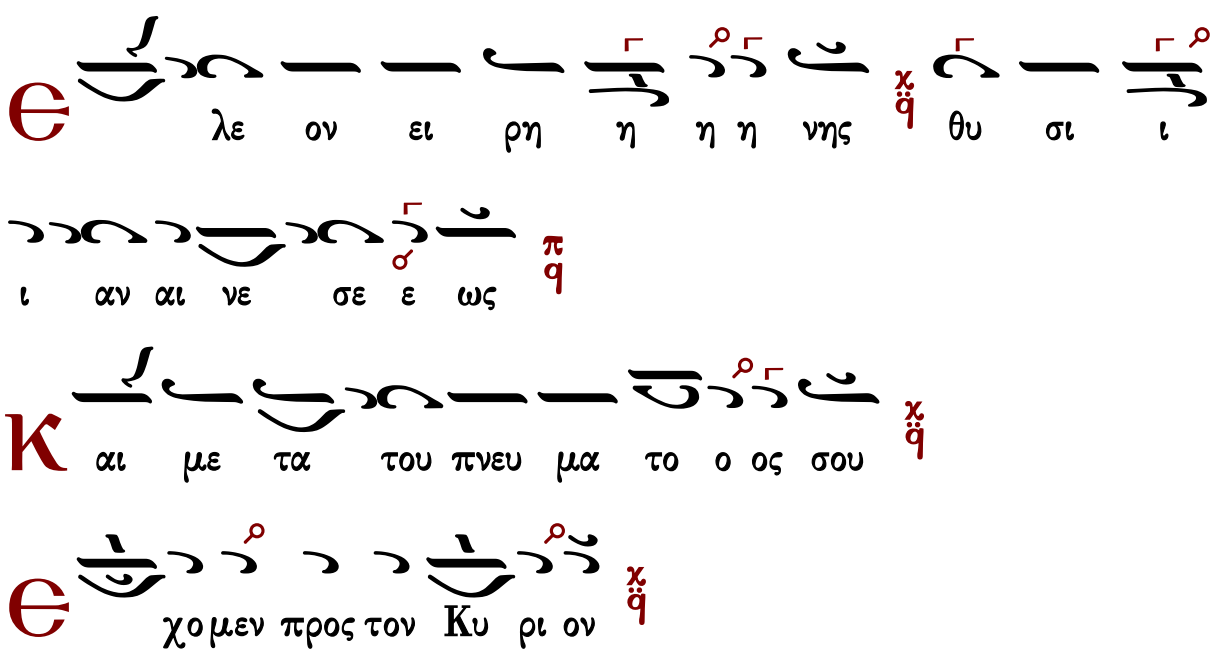

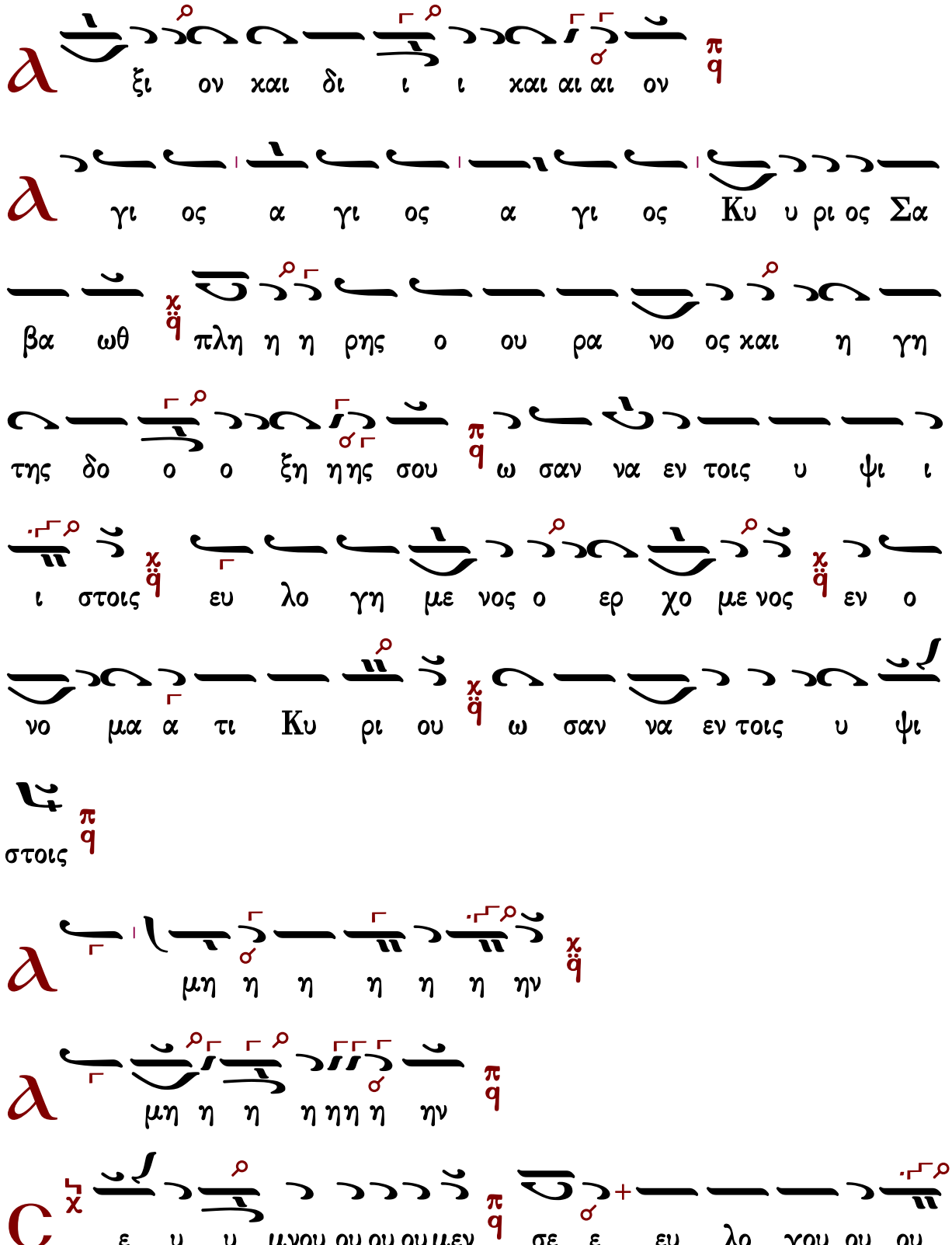
ξι ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
της δο ο ο ξη ηης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα α τι Κυ ρι ου ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις
μη η η η η η ην
μη η η η ηη η ην
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ευ λο γου ου ου

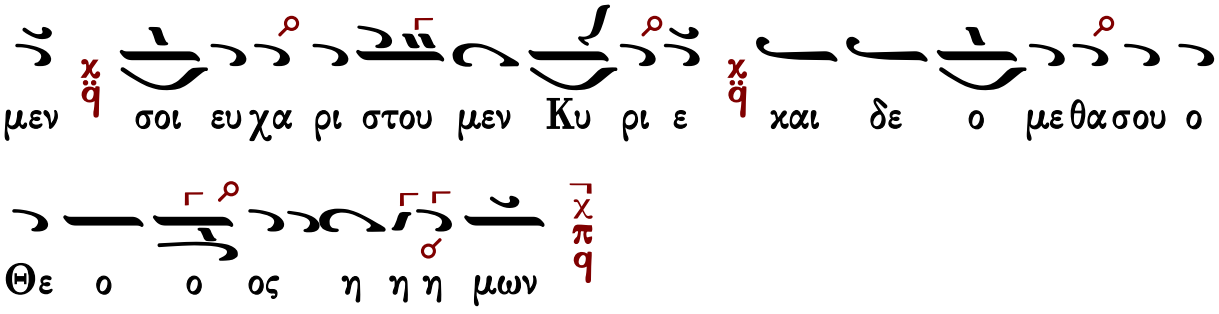

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

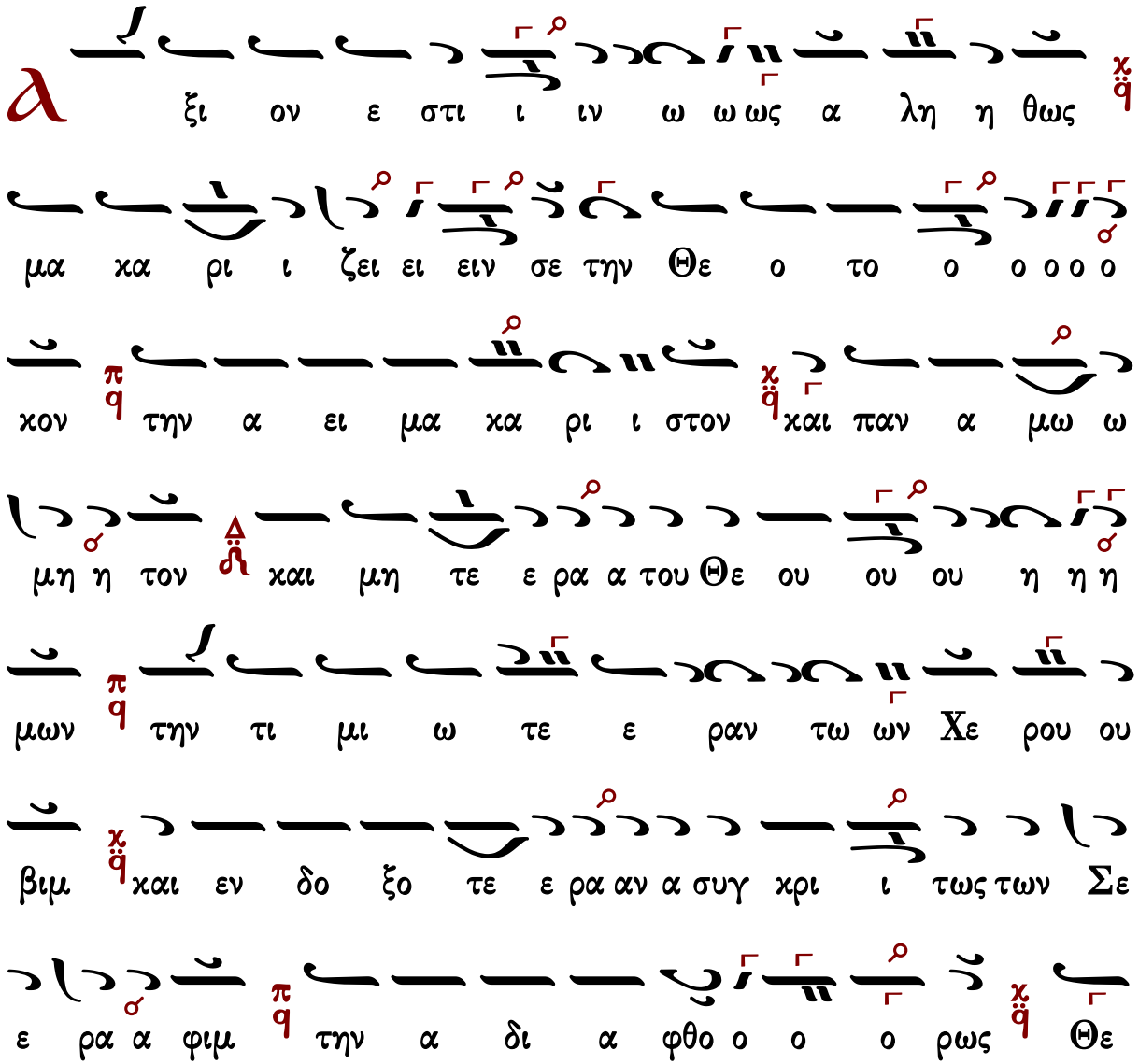

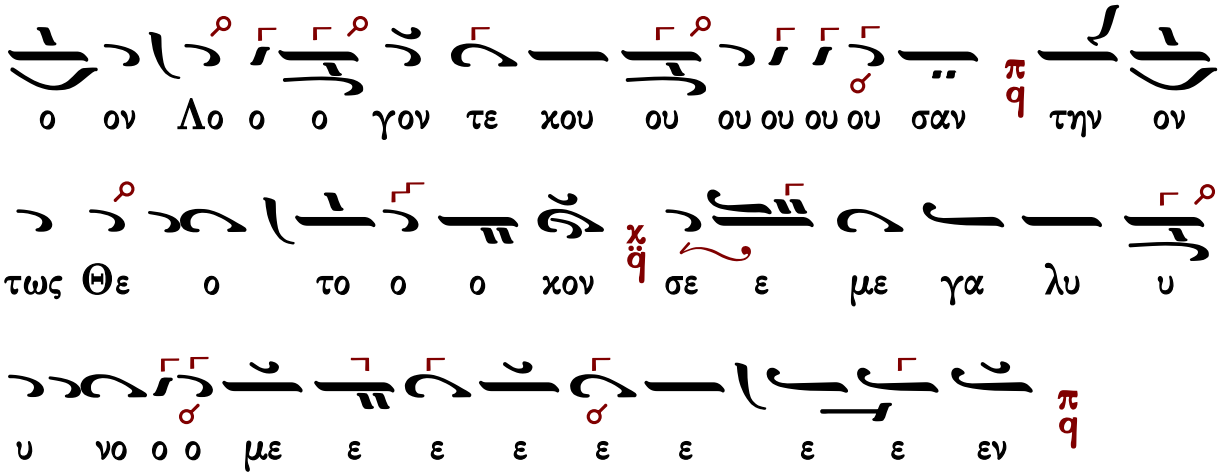

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.144*

ἐναρμόνιος

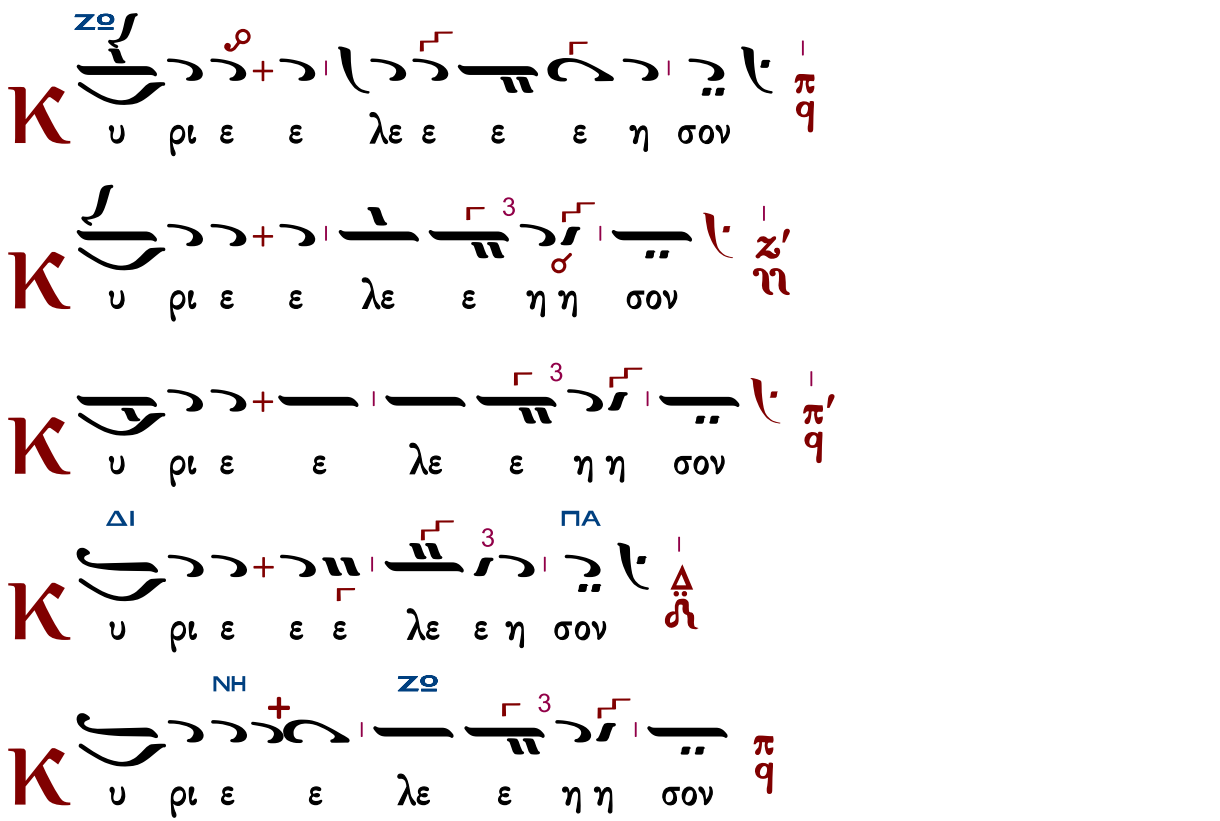

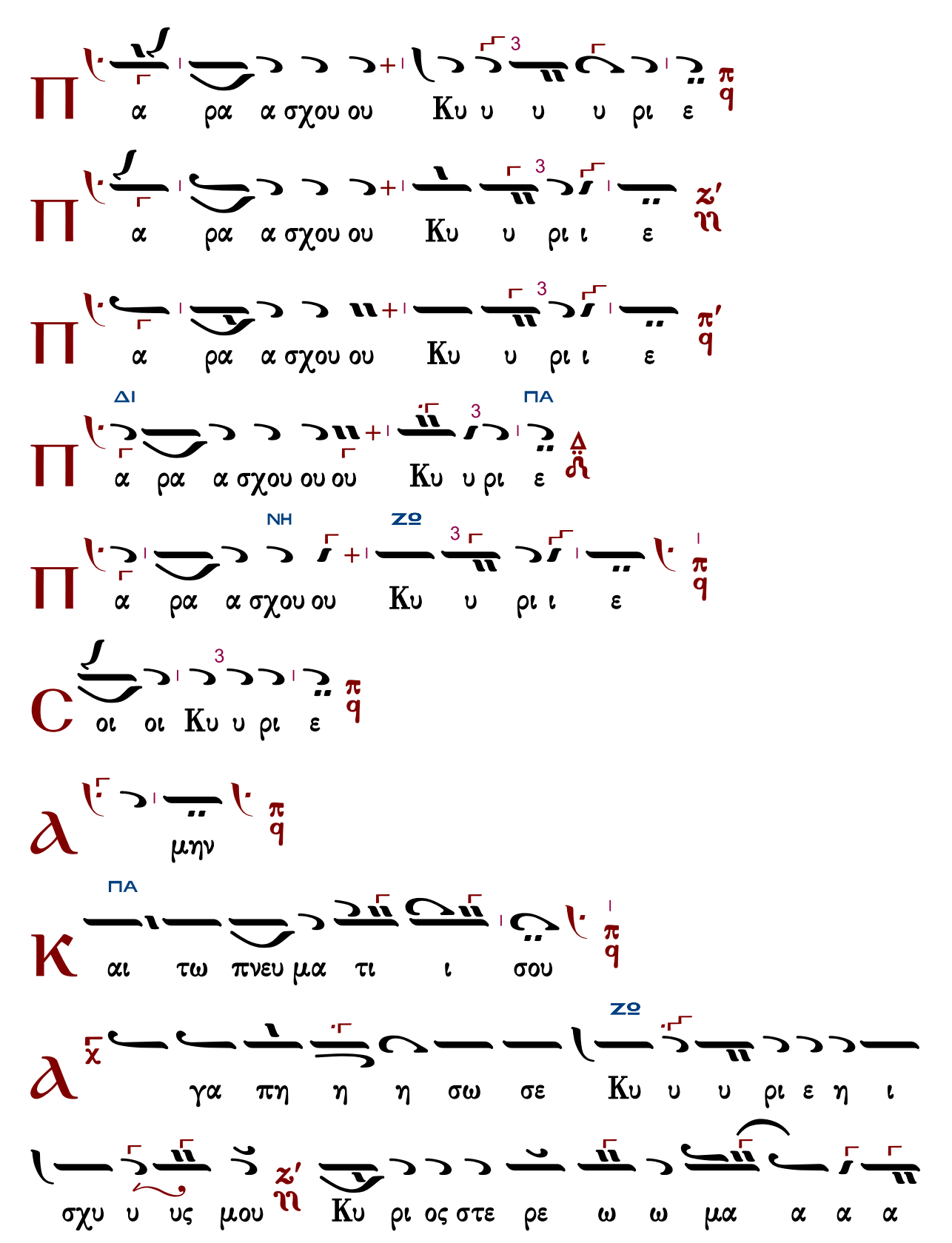
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΔΙ
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΝΗ
ΖΟ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
C
οι οι Κυ υ ρι ε
μην
ΠΑ
Κ
αι τω πνευ μα τι ι σου
ΖΟ
γα πη η η σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι
σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α α α

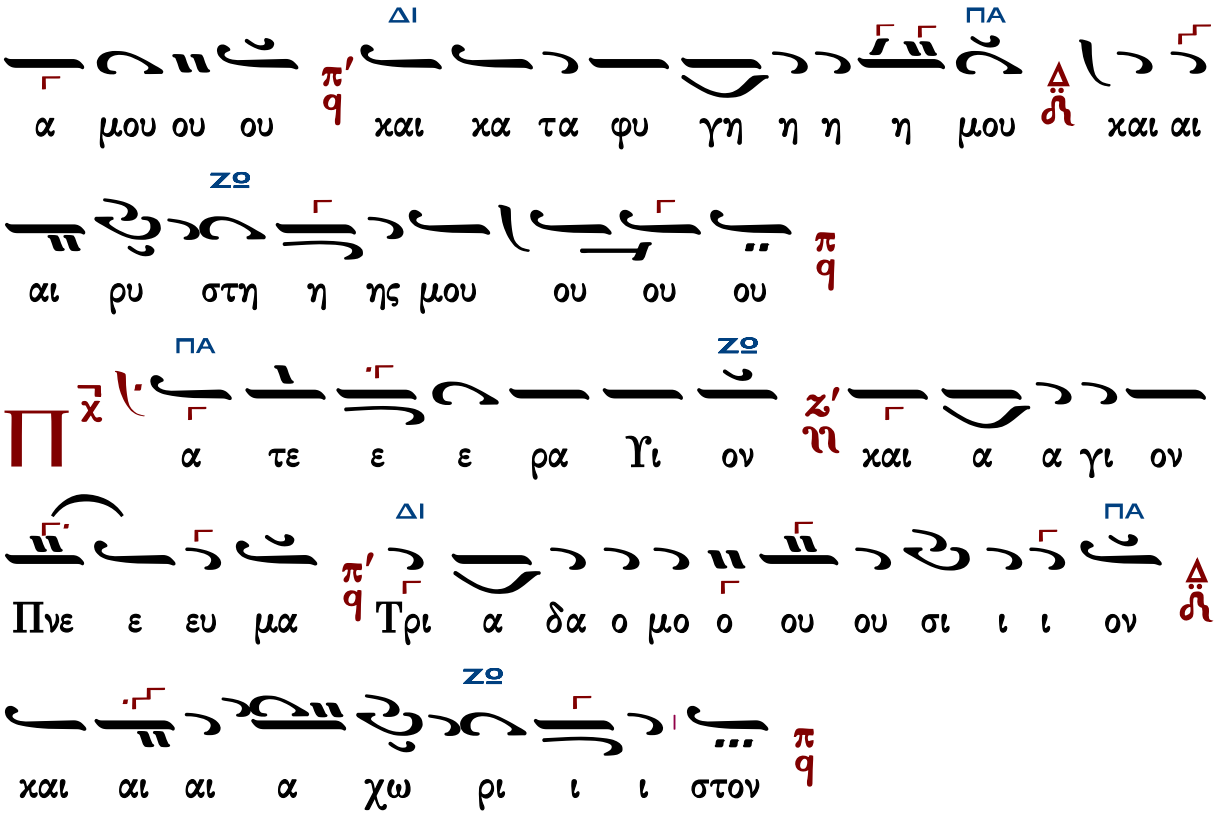

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

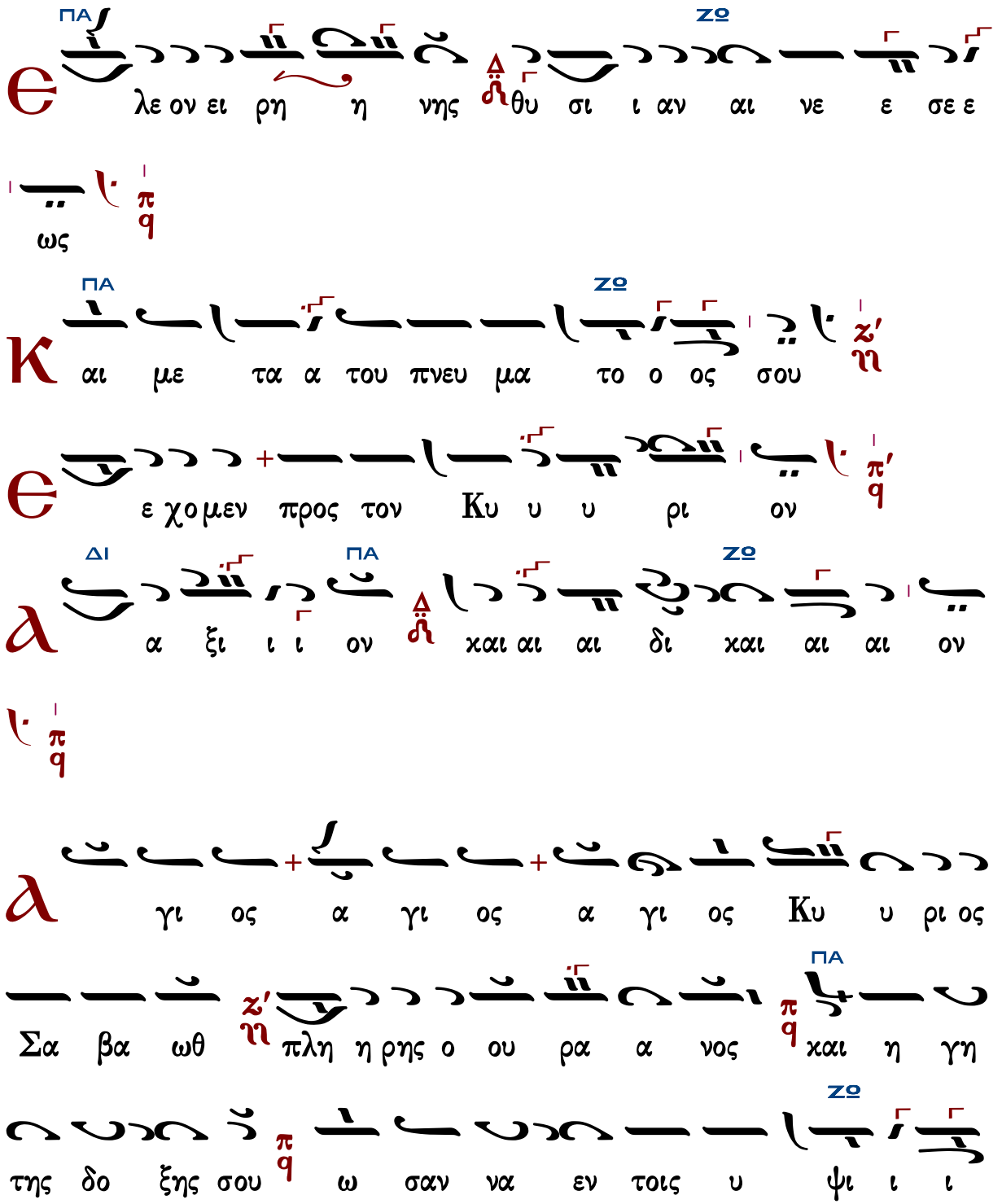

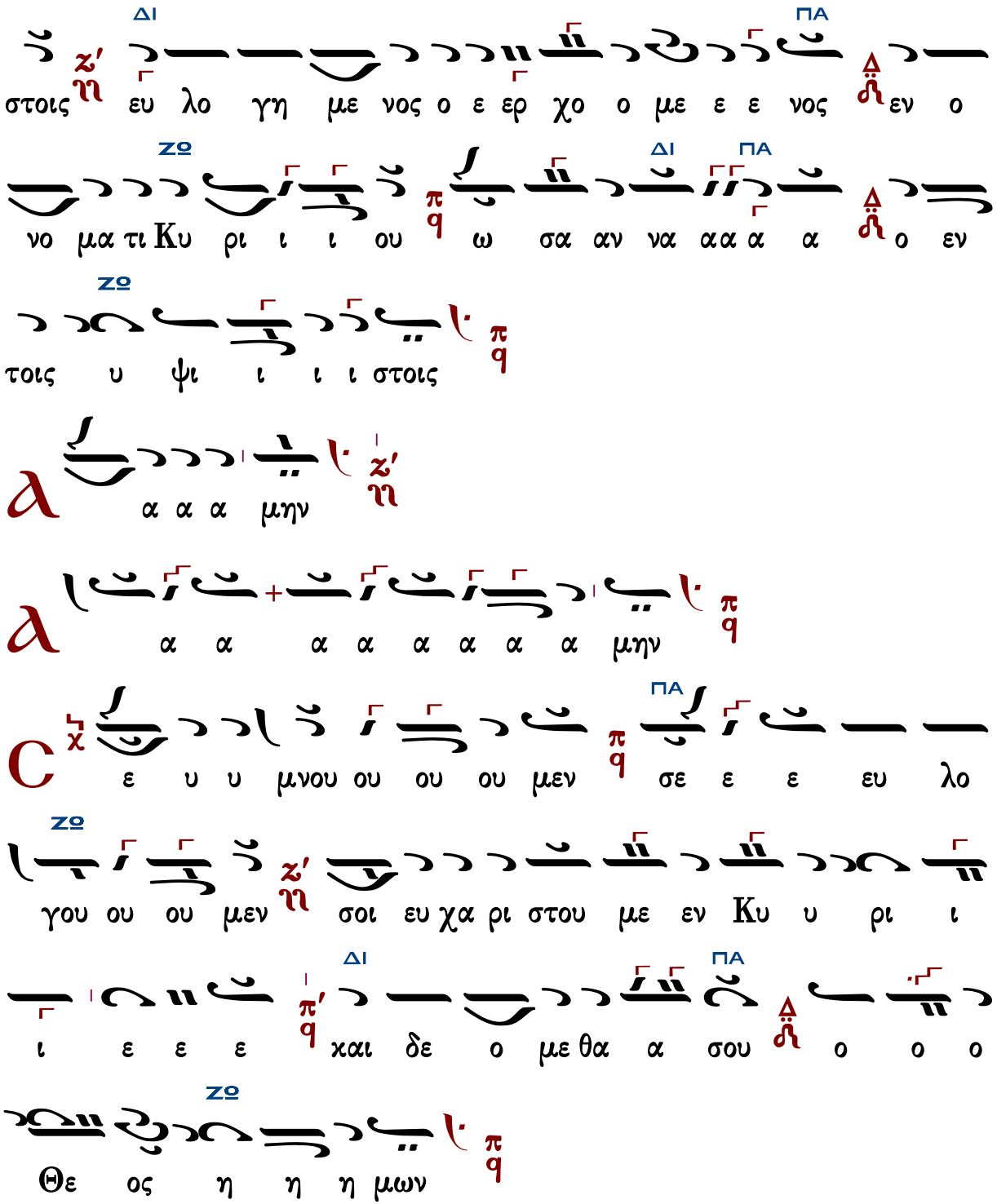

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α

ξι ον ε στι ι ιν ω ωως α α λη η

η θω ω ω ω ως μα χα ρι ι ι ζει ει ει ει

ΔΙ

ειν σε ε την Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

ο χο ο ον την α ει μα χα α α ρι ι

στο ο ον χαι αι παν α μω ω μη η η το

ο ο ο ον χαι μη τε ε ε ε ε ε ρα α

ΔΙ

του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ων

ΠΑ

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ιμ χαι αι ε εν δο

ξο ο τε ε ε ε ρα α α α αν α συγ χρι ι

ΔΙ

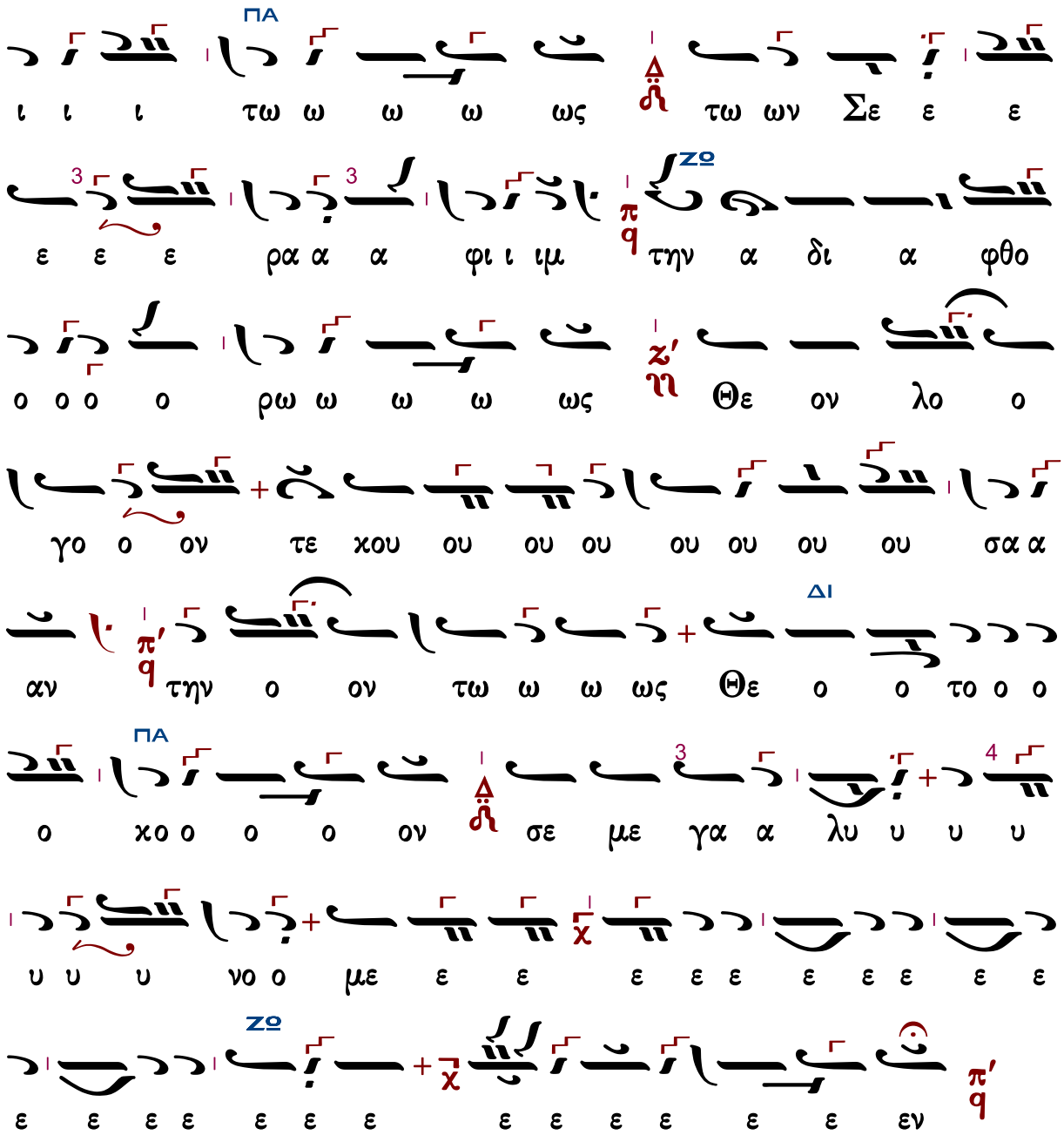

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΓΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ ΓΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε
ΠΑ ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

Π ΠΑ
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε

Π ΚΕ ΠΑ
α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π ΠΑ
α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε

Π ΠΑ
α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

C ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
οι Κυ ρι ε

Α ΠΑ
μην

Κ ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου

Α ΠΑ ΔΙ ΠΑ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου

ΚΕ ΚΕ ΠΑ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ου και κα τα φυ γη

ΠΑ
η η η μου και αι ρυ υ υ υ στη η ης μου

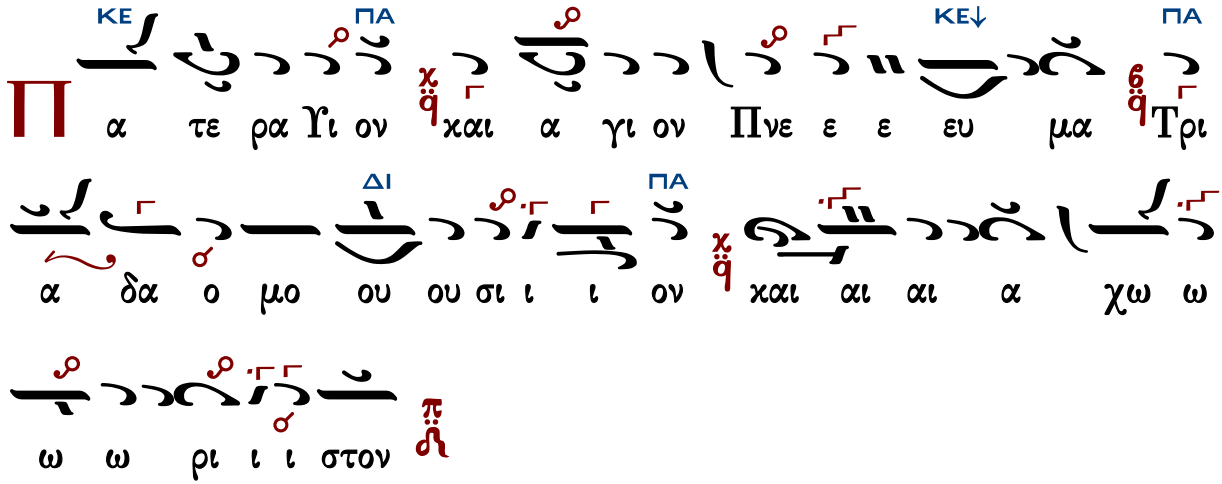

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΓΑ ΠΑ

Є λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι ι αν αι

αι νε σε ως

ΜΕΛ ΓΑ

Και με τα του πνευ μα το ος σου

ΠΑ

Є ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ΔΙ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

Α α ξι ι ι ο ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον

ι·

ΠΑ

Α γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα

ΚΕ ΠΑ

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη τη η ης δο ξης

ΜΕΛ ΠΑ ΚΕ

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

ΠΑ

με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

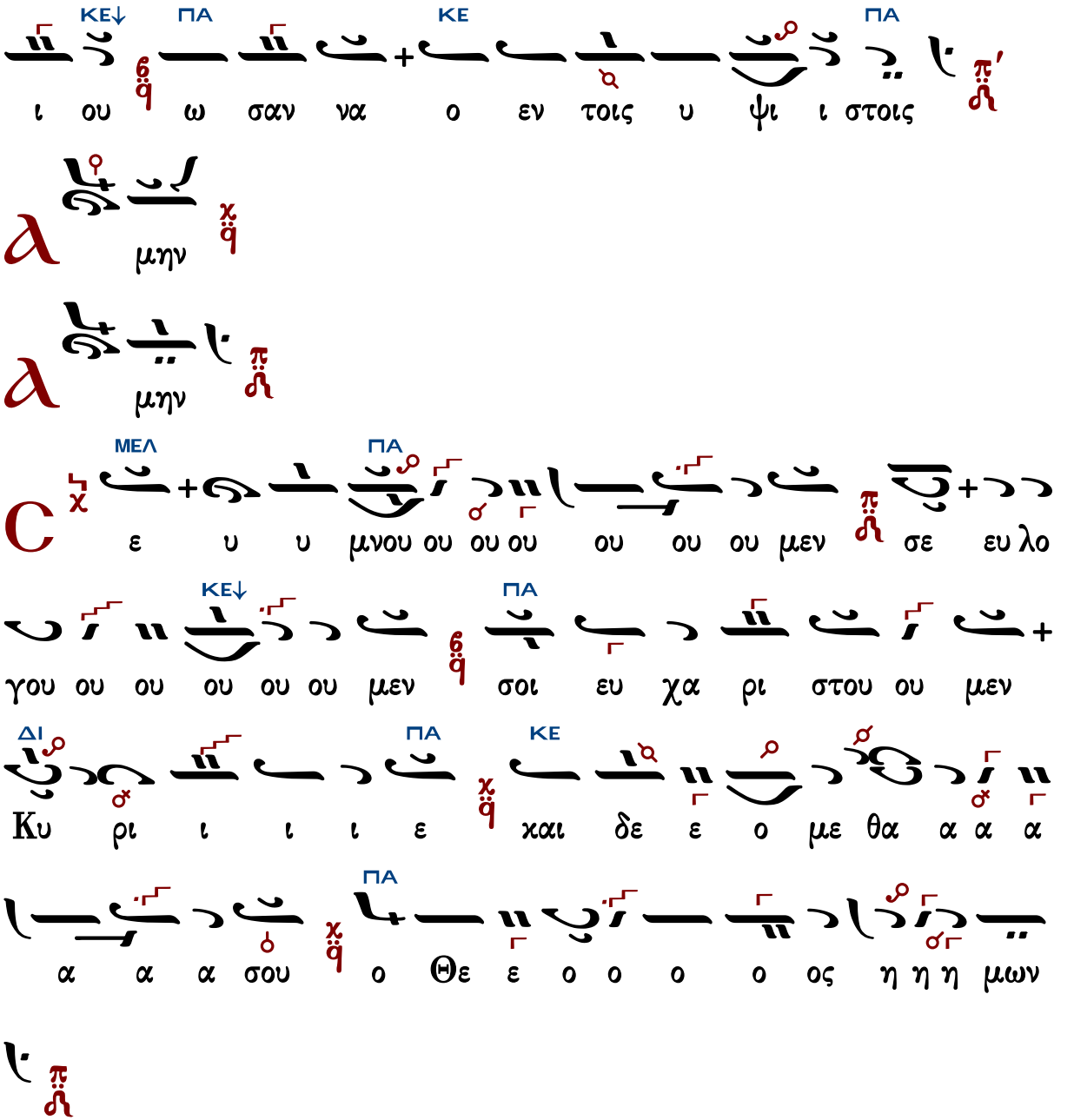

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

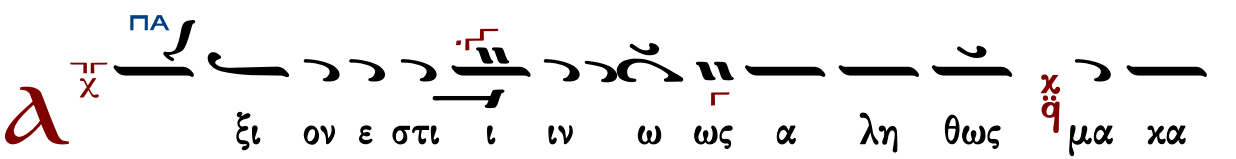

ρι ι ζει ει ειν σε ε ε την Θε ο το ο ο ο ο χο

ο ον την α ει μα κα ρι ι ι στον και παν α α

ΝΗ ΓΑ ΔΙ ΚΕ

μω ω μη η η η τον και μη τε ε ε ε ρα του

ΠΑ

Θε ου ου η η η η μων την τι ι μι ω τε

ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο

ΚΕ

τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τως των

ΠΑ

Σε ε ε ρα α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο

ΚΕ

ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο γον τε

ΠΑ

χου ου ου ου ου ου ου σαν την ο ο ον τω ως

ΚΕ

Θε ο το ο ο ο ο ο χον σε με γα λυ υ νο ο

ΠΑ

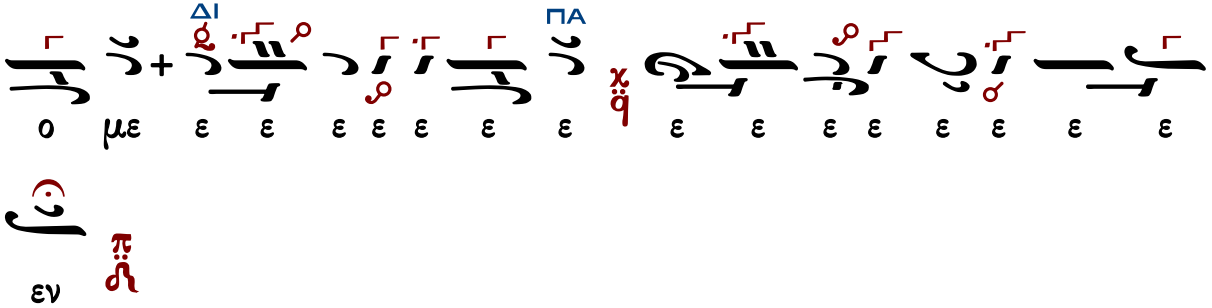

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος δ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

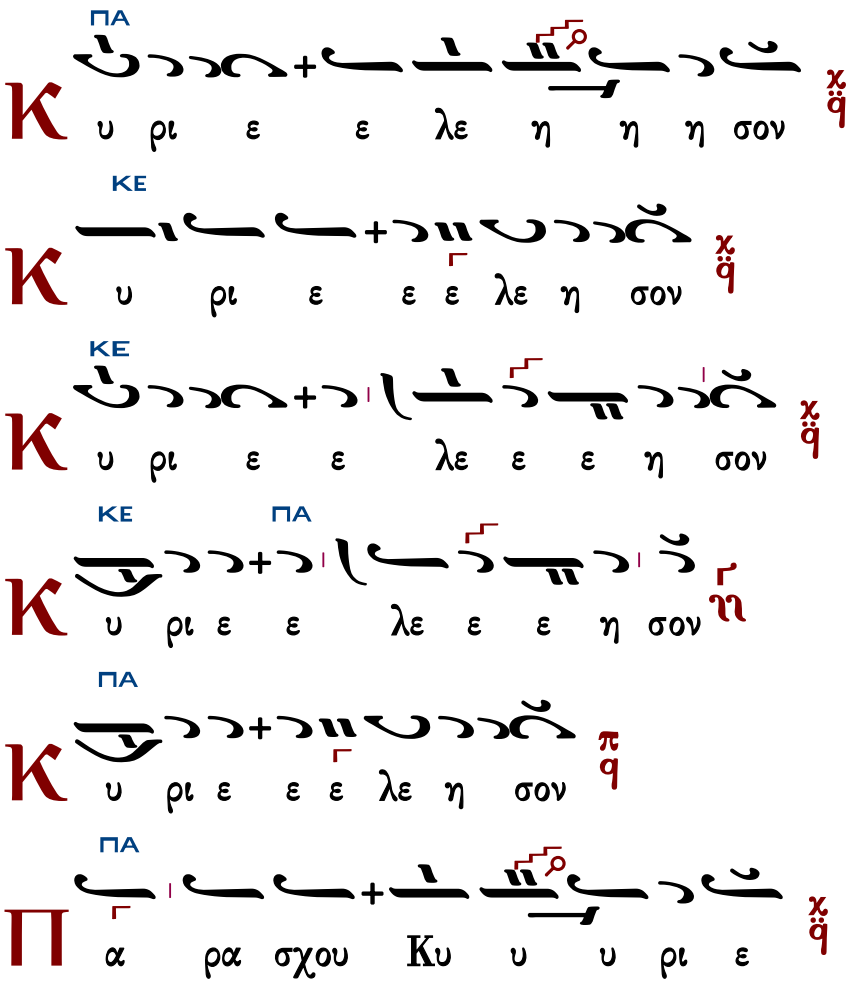

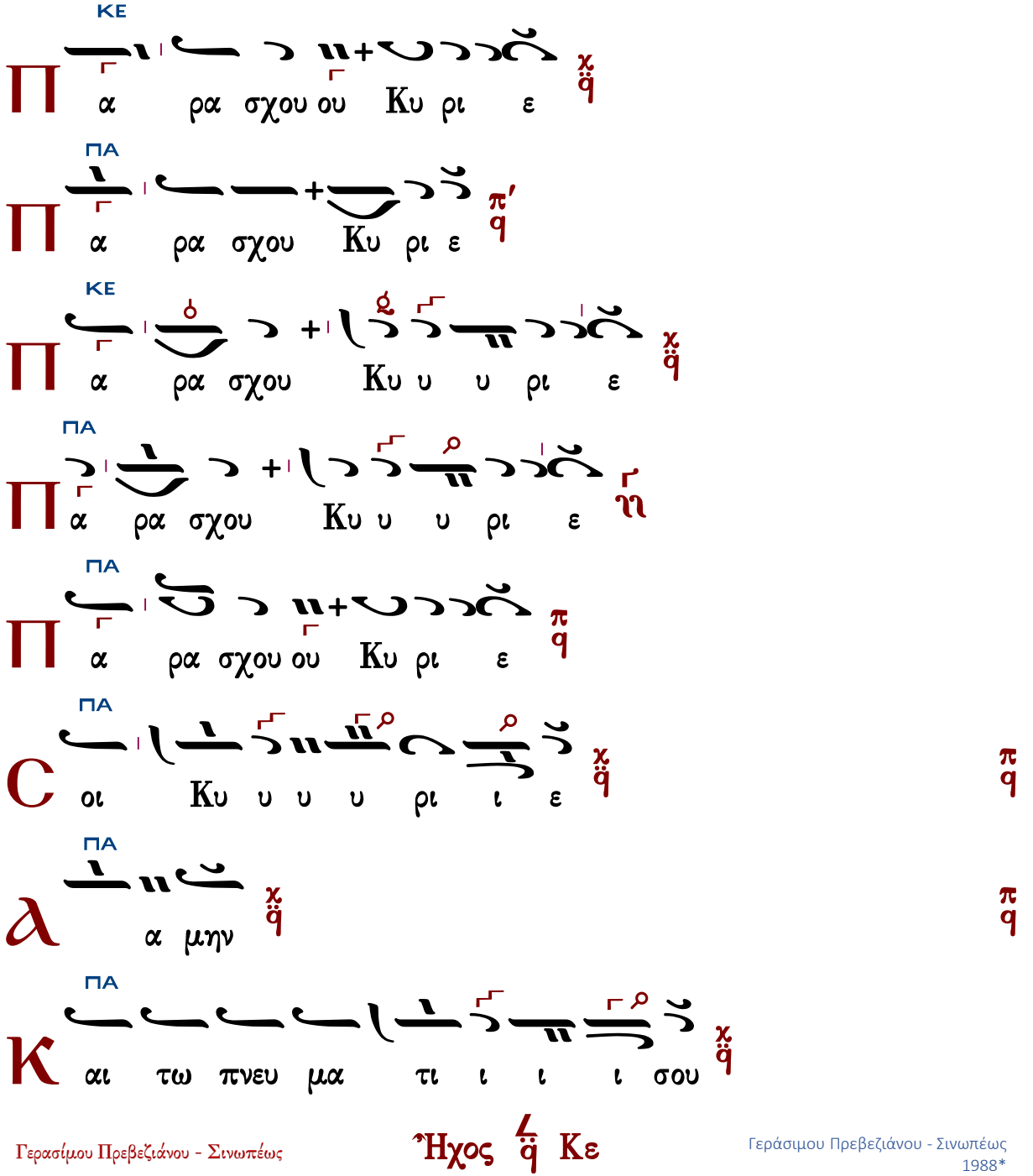

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος ϙ Κε

Γεράσιμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως
1988*

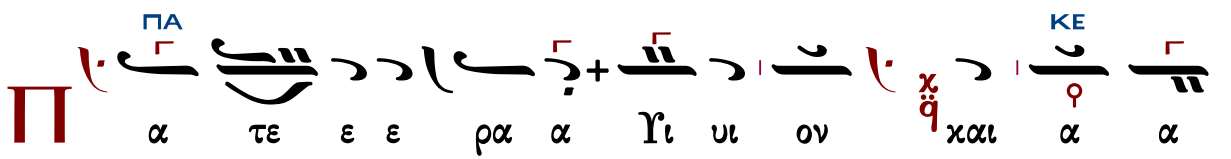

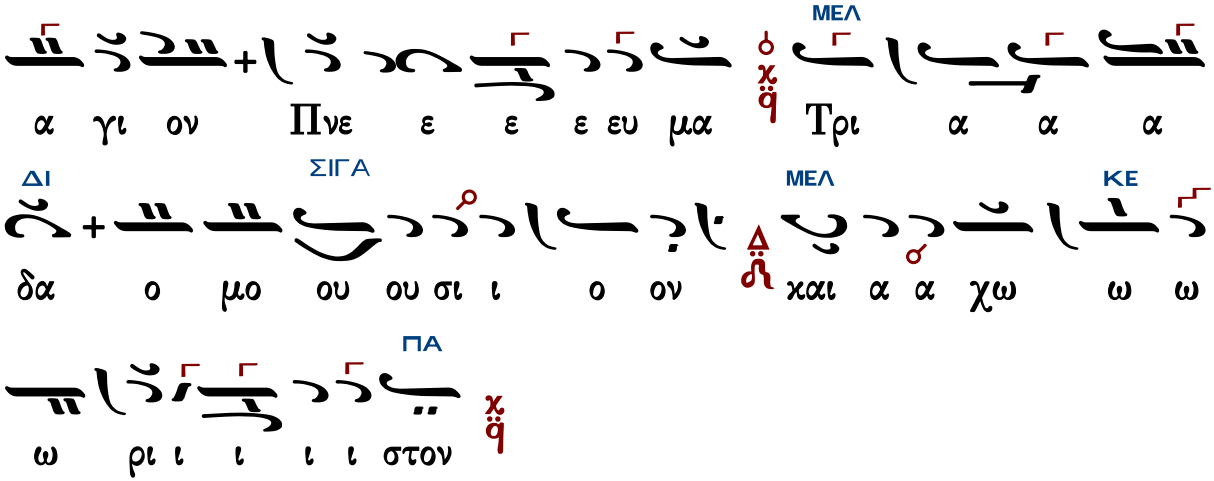

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΣΙΓΑ ΠΑ ΜΕΛ

Є ε λε ε ε ον ει ρη η η η νης θυ

ΔΙ

σι ι ι ι αν αι νε ε σε ε ω ως

ΠΑ

Κ αι αι με ε τα α του πνε ευ μα α α το ο ος σου

ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ

Є χο ο ο με εν προς τον Κυ ρι ι ον

ΔΙ ΚΕ

α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι

ον

ΠΑ ΠΑ ΔΙ

α γι ι ι ος A α γι ι ι ο ο ος A

ΣΙΓΑ ΠΑ

α α γι ι ι ι ος Κυ ρι ι ο ο ο ος Σα βα α

ΚΕ

ω ωθ πλη η η η ρη η ης ο ου ρα νο ο

ΠΑ

ος χαι αι η η γη η της δο ο ξη η ης σου ου ου

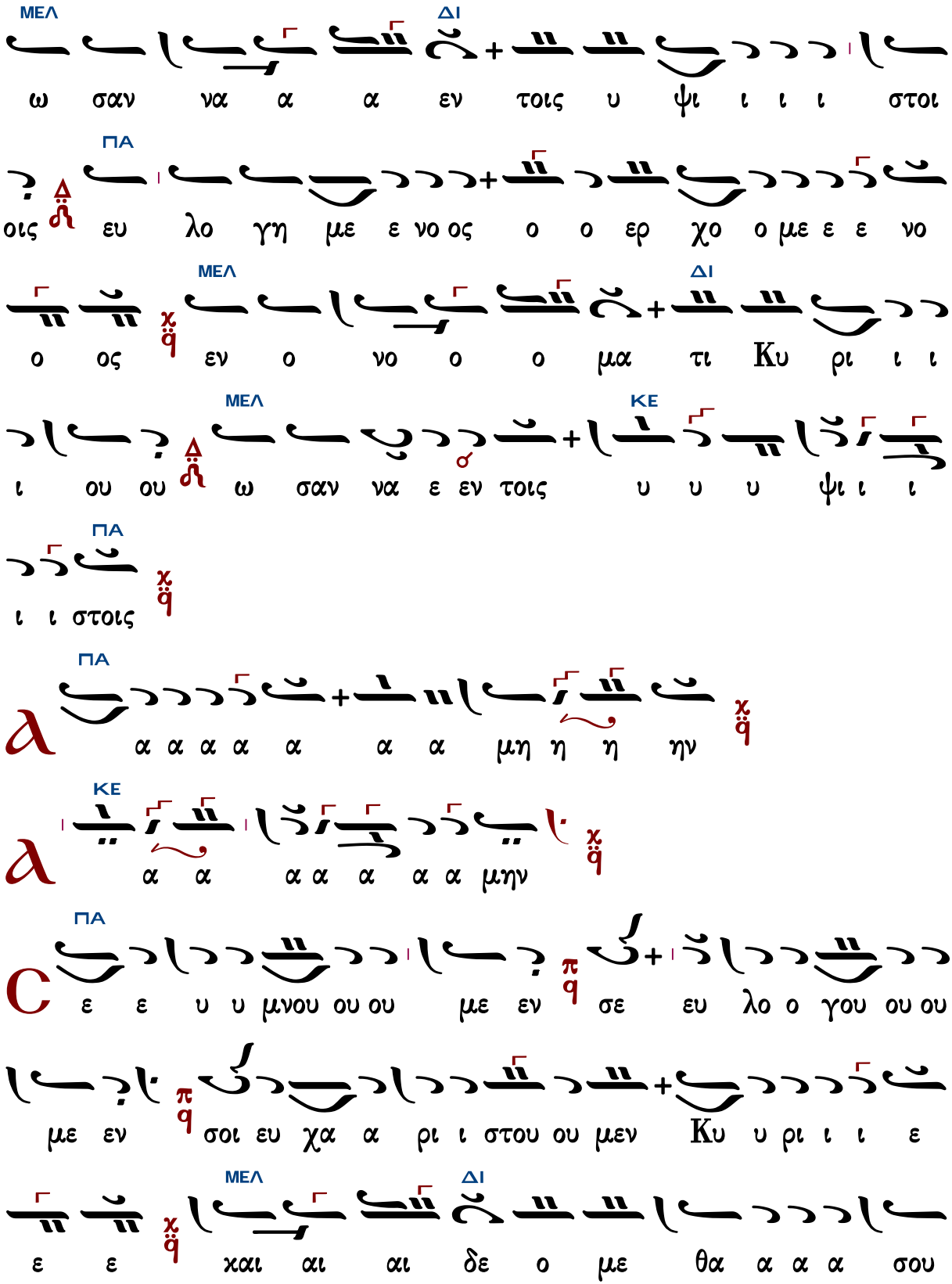
ΜΕΛ ΔΙ
ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι στοι
ΠΑ
οις ευ λο γη με ε νο ος ο ο ερ χο ο με ε ε νο
ο ος εν ο νο ο ο μα τι Κυ ρι ι ι
ΜΕΛ ΔΙ
ι ου ου ω σαν να ε εν τοις υ υ υ ψι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ΠΑ
ι ι στοις
ΠΑ
α α α α α α α μη η η ην
ΚΕ
α α α α α α α μην
ΠΑ
ε ε υ υ μνου ου ου με εν σε ευ λο ο γου ου ου
με εν σοι ευ χα α ρι ι στου ου μεν Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΔΙ
ε ε χαι αι αι δε ο με θα α α α σου

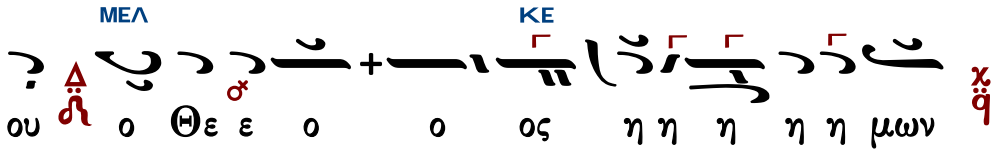

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Νεκταρίου μοναχοῦ

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα̊ Κε

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β΄
1931, σ.485#

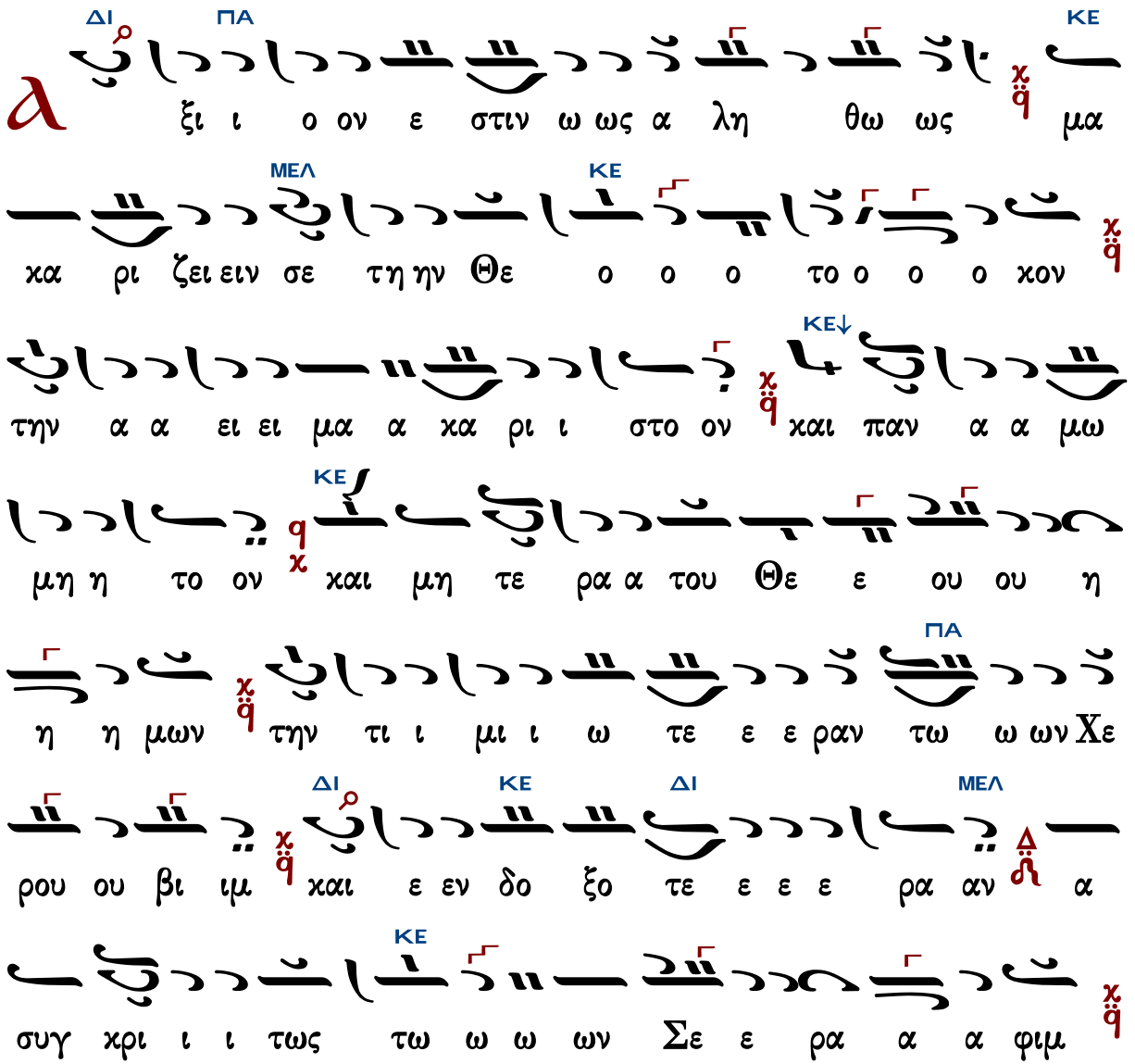

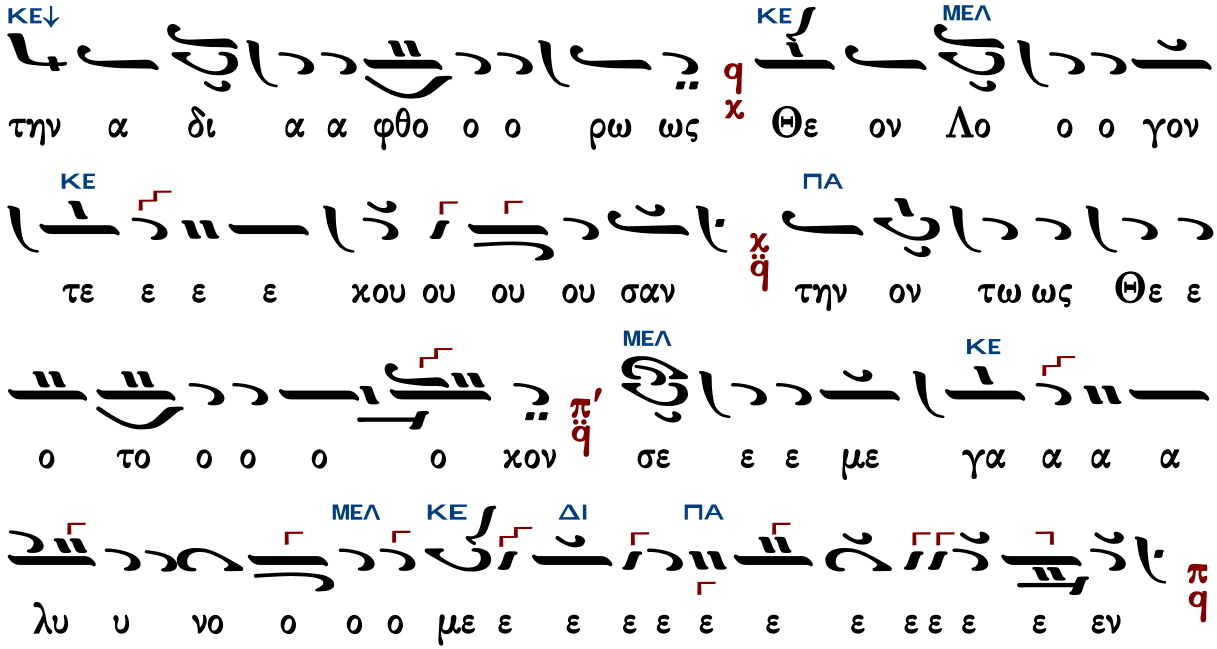

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

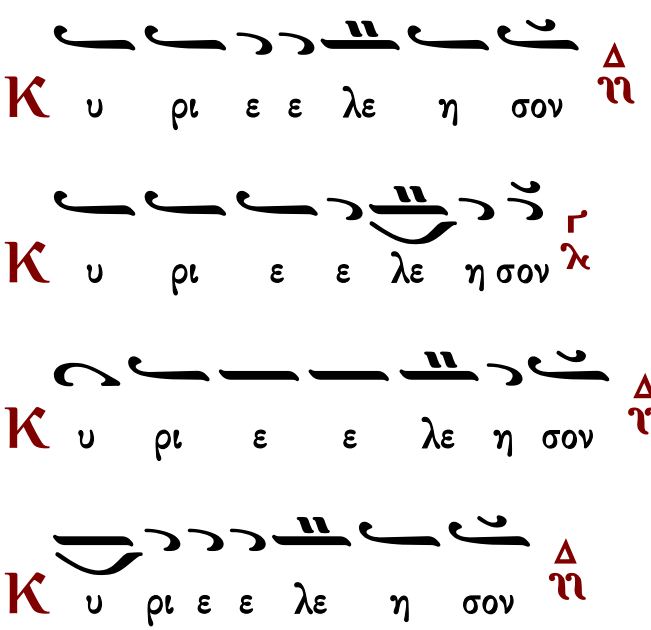

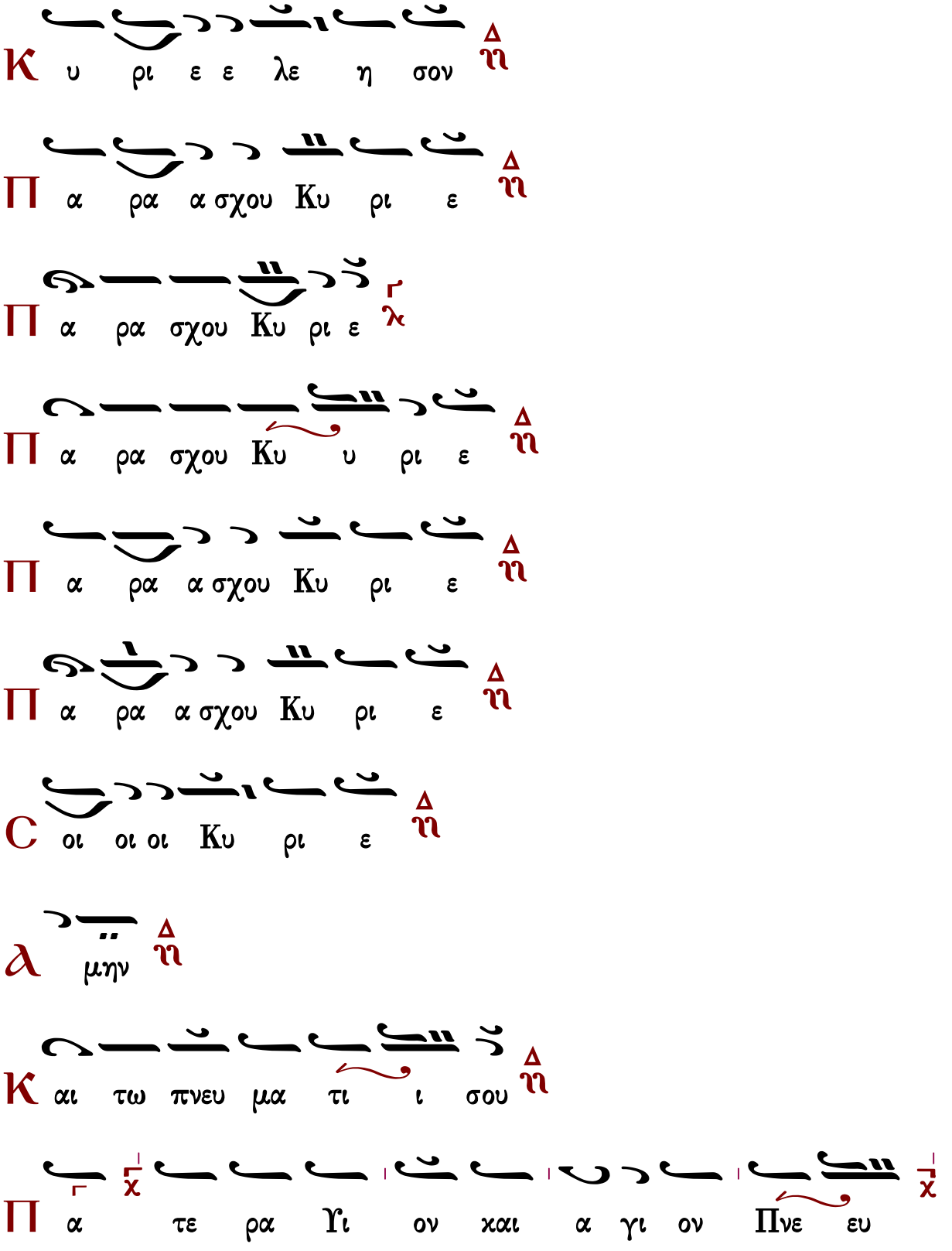
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

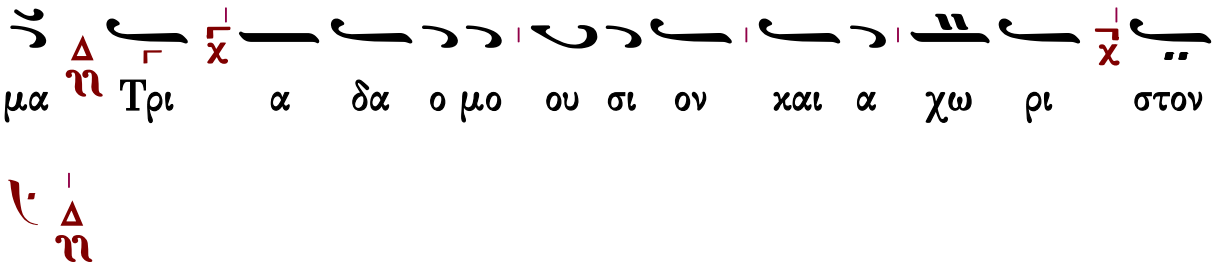

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

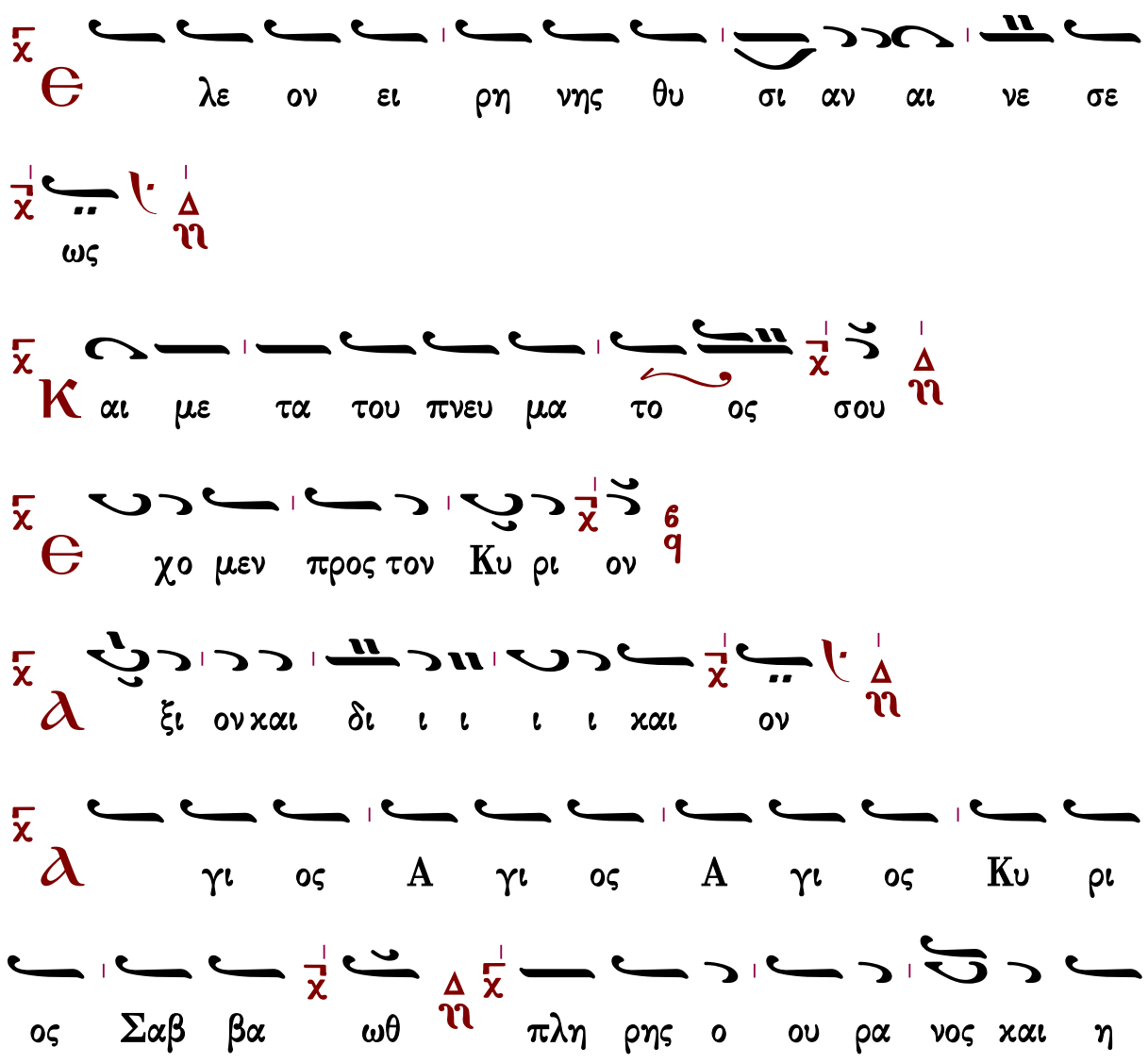

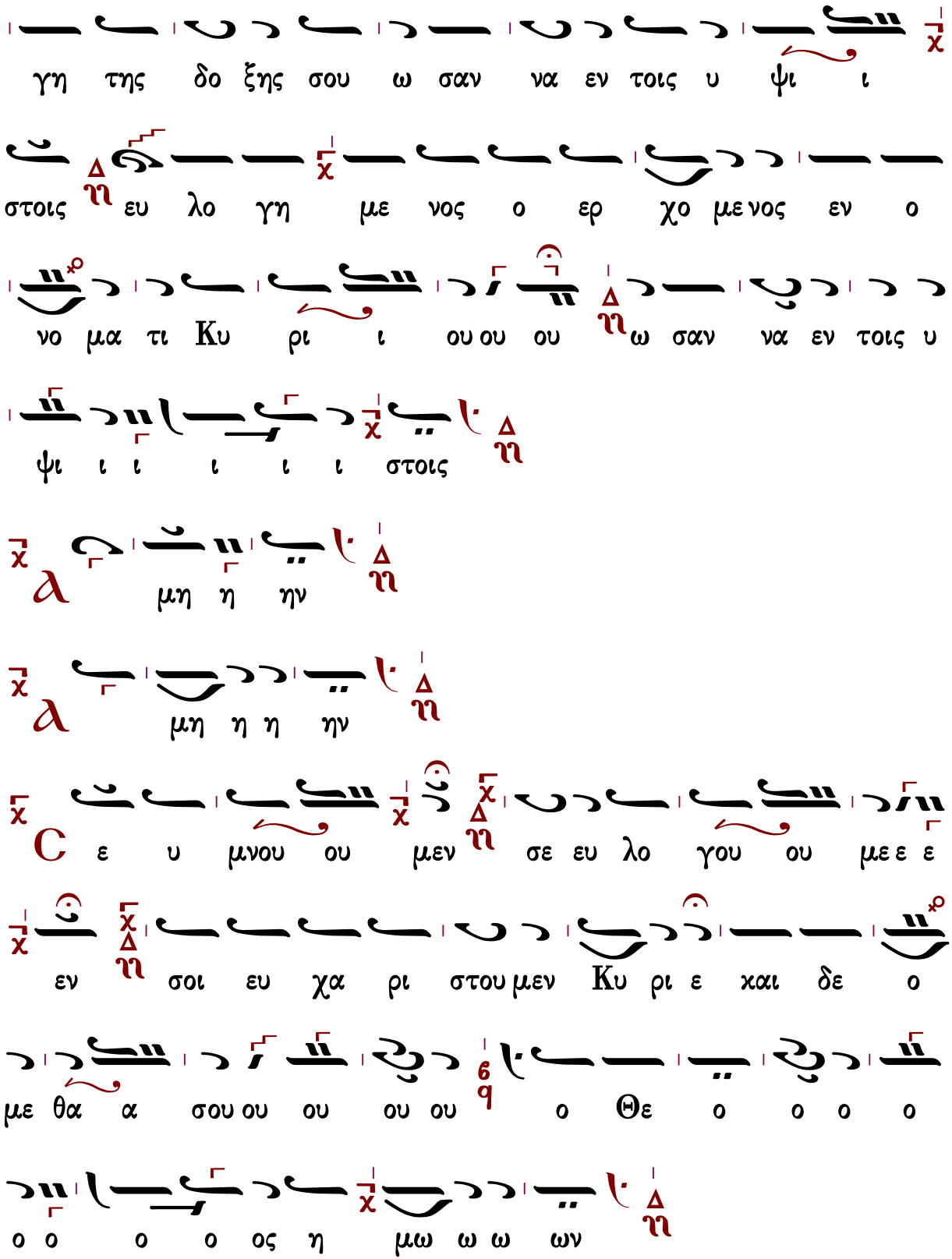

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

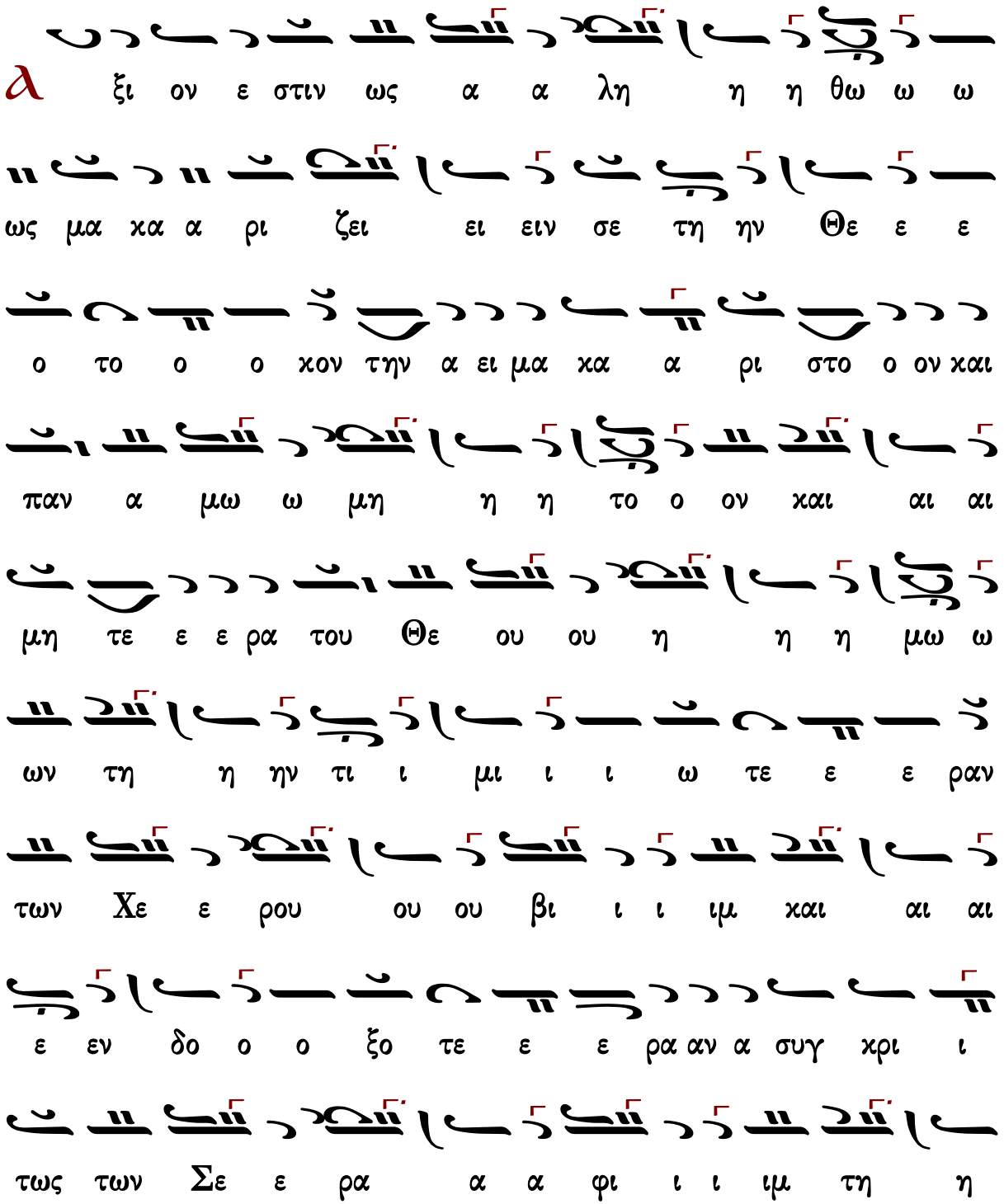

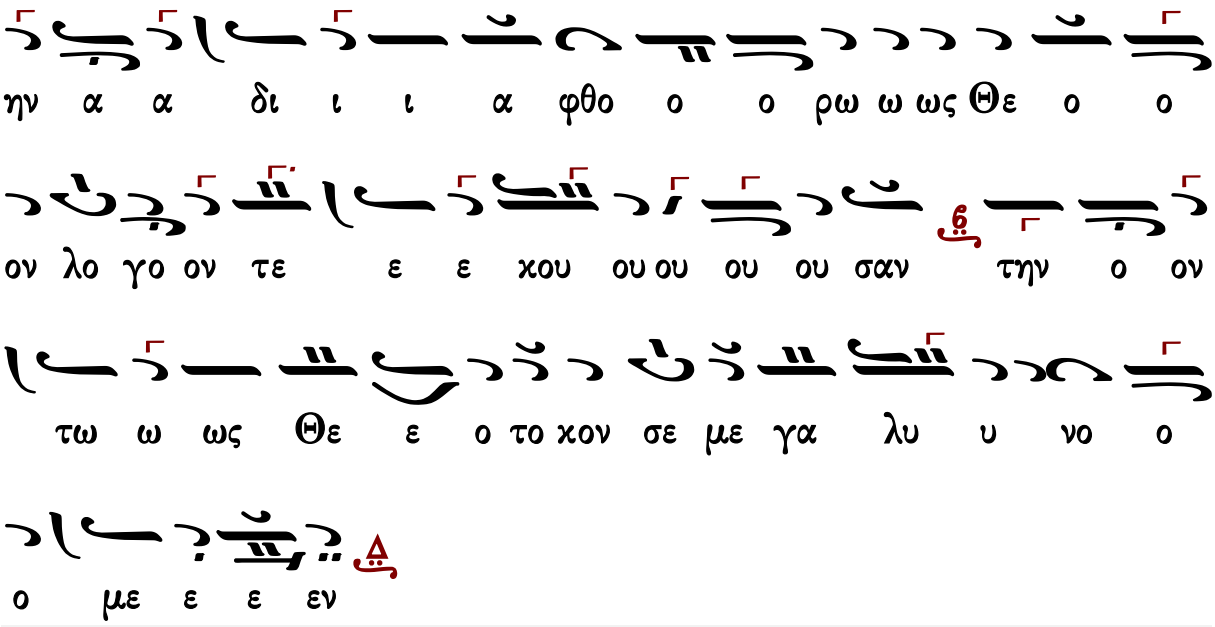

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.α΄

Γεωργίου τοῦ Ἀργυροπούλου (ιε΄ αἰών)

Κοινωνικὰ μελισθέντα ὑπὸ παλαιῶν διδασκάλων καὶ ἐξηγηθέντα ἐκ τῆς παλαιᾶς εἰς τὴν νέαν γραφὴν παρὰ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
Ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 Μετοχίου Παναγίου Τάφου, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829.

Ἐνωμένη Ρωμηοσύνη
Ψαλτικὴ Παράδοση 1
Κοινωνικὰ Παλαιῶν Διδασκάλων Α'
Θεσσαλονίκη 2014 σ.224*

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

α α ια α α α α α α α α α χα α

ΑΠ

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΗΝ

ια α α α α τα ρη η η μα τα υδ

α α α α α χα α α α α α α α α α

ΙΔ

α α α α α ια α α α α α α α α α

η η ης τα ρη μα τα α α α α α α α α

ι η η η η η ν η ε ε ε ε ε ε μ ο υ ο χ ο ι ο ι ο

τ η ς τα α α α α ια α α α α ρα ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α α α α

ε π α τα ε ι ε ι ς ι α ι α ι α

ΖΘ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΔΙ

α α α α α α α α α α η η η

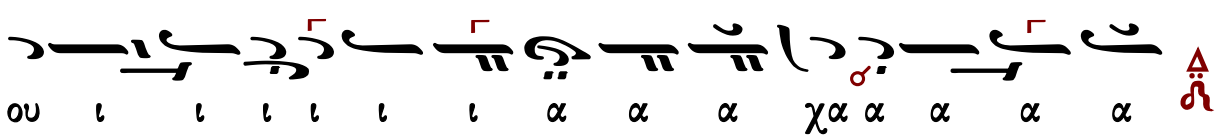

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1778)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.833*

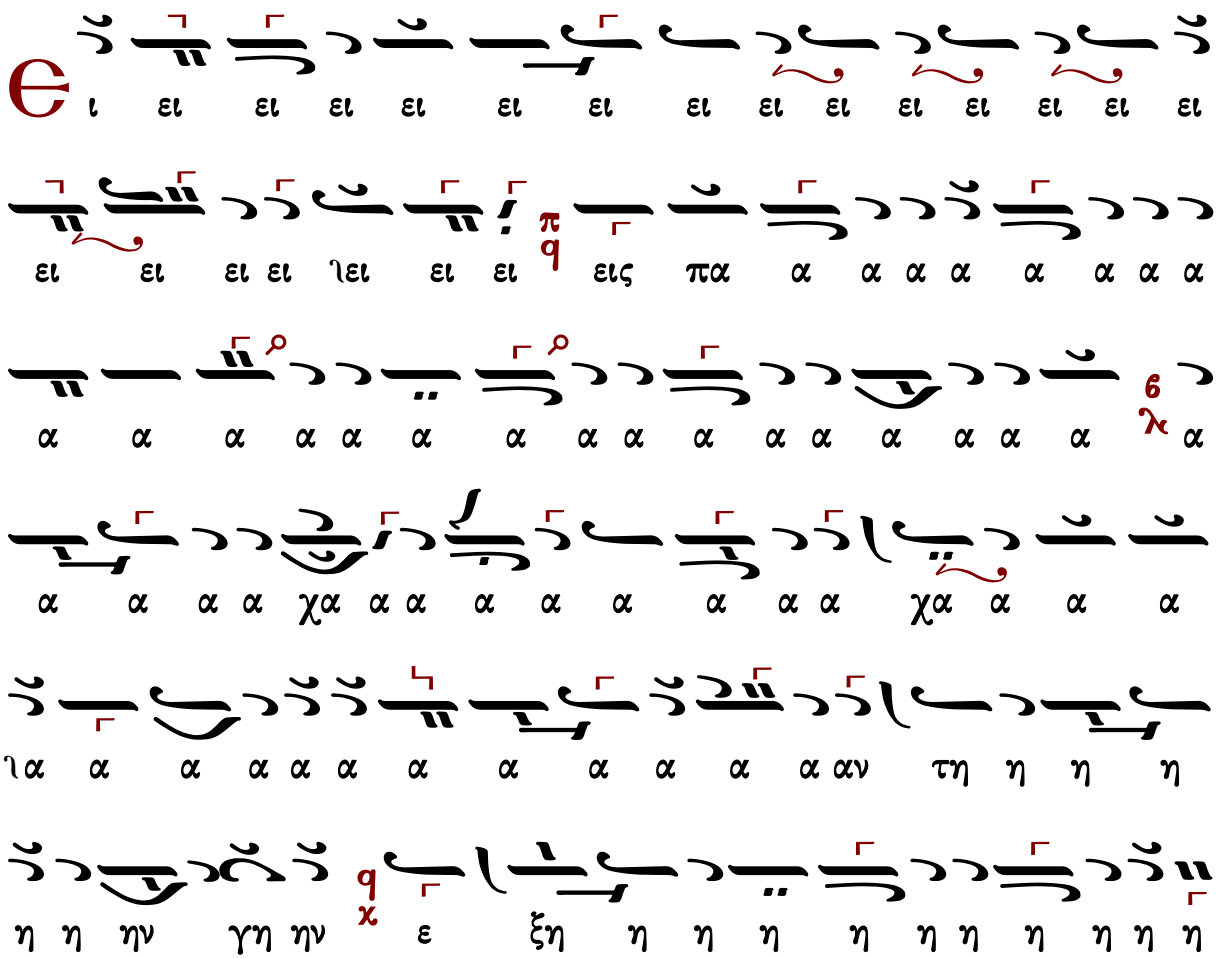

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α ιμε ε ε ε ε ηλ της οι κου

ρα α τα ρδ ε πε τα εις α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ηη ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε χε ε χε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

Αλ [χράτημα]

α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ων

α τα α α α α χα α α α α α α α α α

η η η η η η η η η η η η η η η μα

η η η η η η η η η η η η η η η η χη η η η η η η η η η η η η η η η η

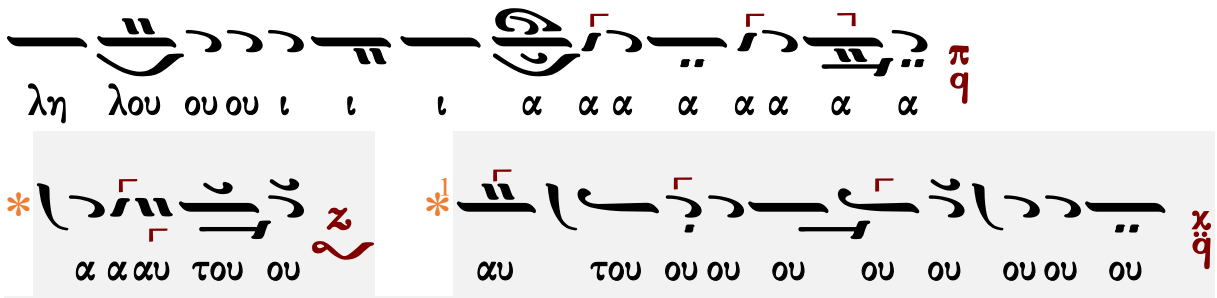

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἐκ τοῦ χειρογράφου Διονυσίου 927

Ἦχος λ̇ π̇ ϋ̇ Πα

Ἰωασὰφ Διονυσιάτου
Κοινωνκῶν ἐκλογάριον
2002 σ.162*

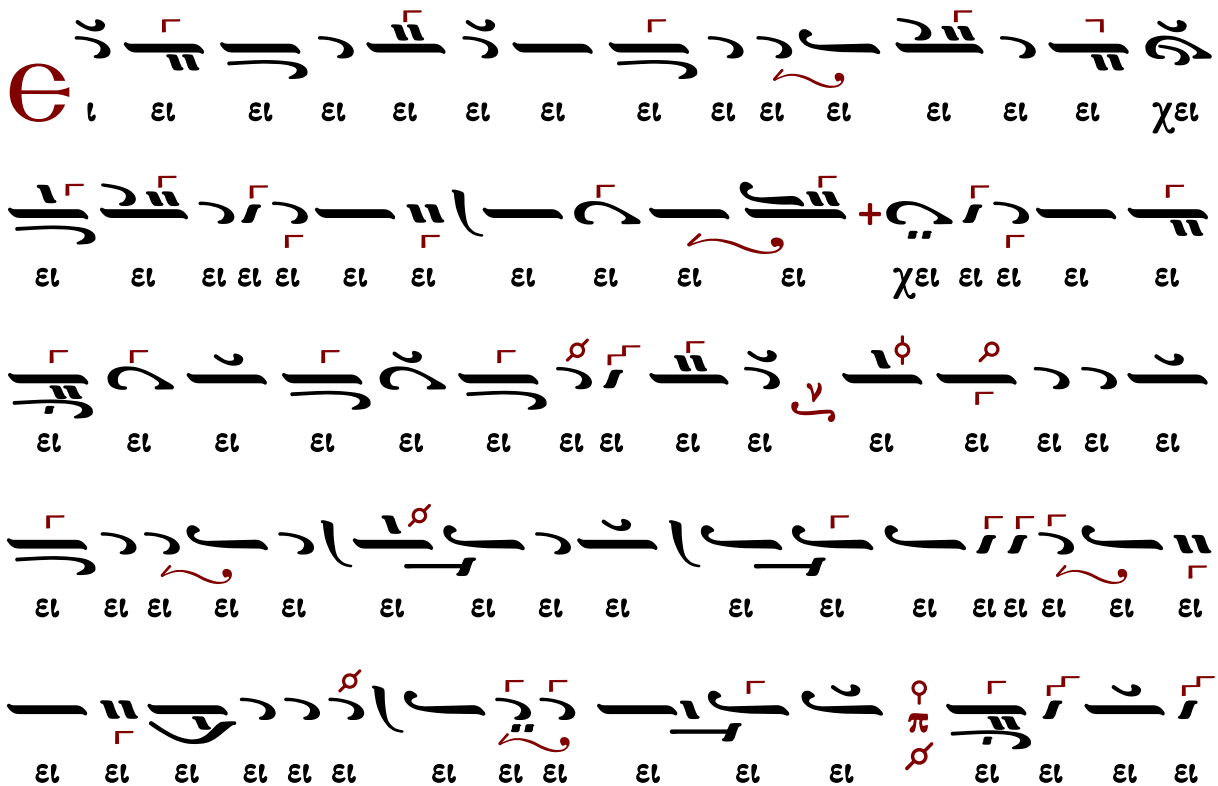

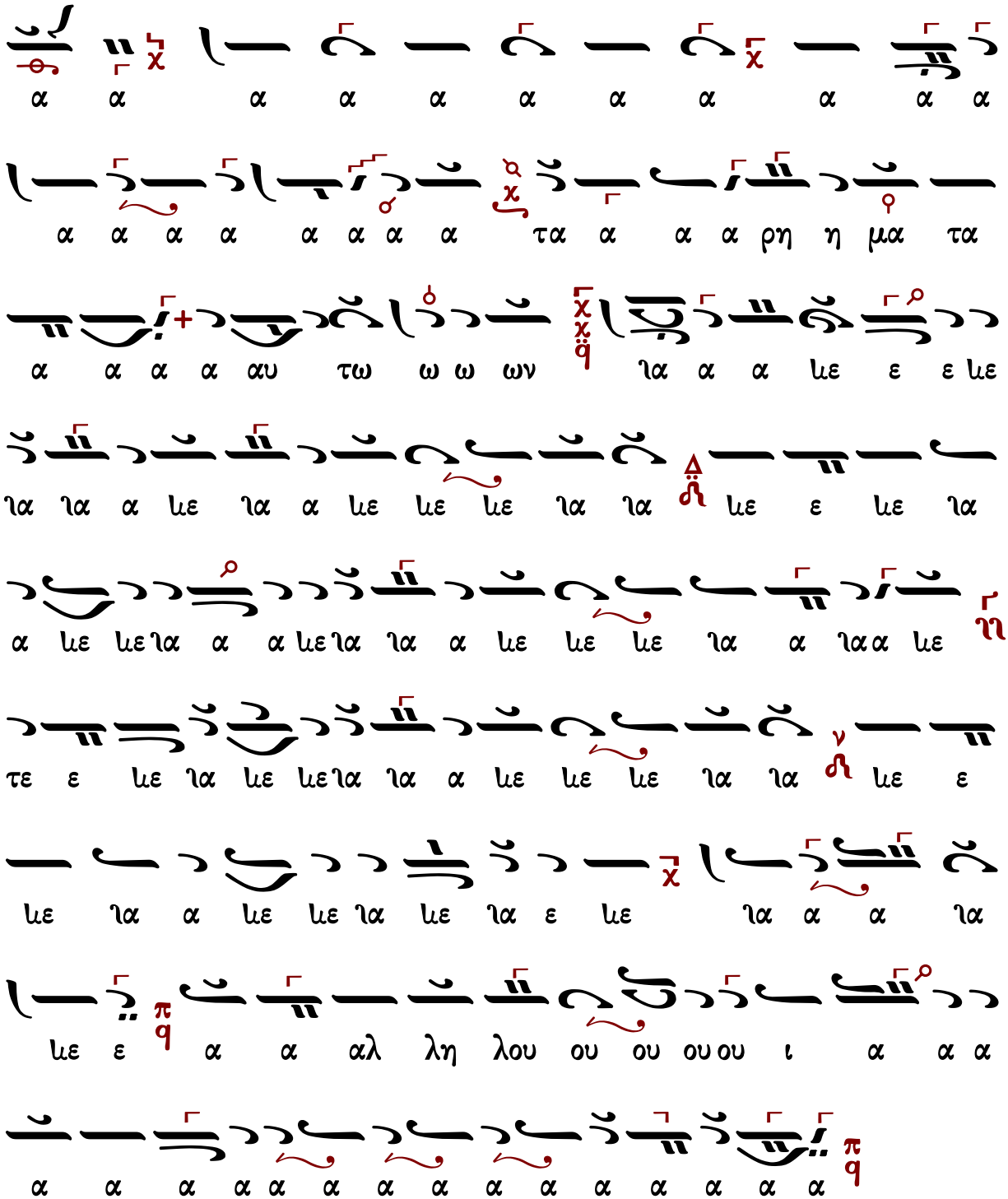

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα̊

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.313*

ε ε ε ε ε ρα τα α α α τ̅η̅ς̅ ο̅ι̅ χ̅ο̅υ̅ μ̅ε̅ ε̅

π̅ε̅ α̅ α̅ ε̅ι̅ς̅ τ̅α̅ α̅ α̅ α̅ ρ̅α̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅

ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ π̅ε̅ α̅ α̅ α̅ α̅ ε̅ι̅ς̅ τ̅α̅ α̅ α̅ α̅ χ̅α̅ι̅ ε̅ι̅ς̅ τ̅α̅ α̅ α̅ π̅ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅

ω̅ ω̅ ω̅ν̅ ω̅ ω̅ τ̅ω̅ ω̅ ω̅ ω̅ ω̅ α̅υ̅ α̅ α̅ α̅ α̅ α̅ α̅ α̅ α̅ α̅ α̅

ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ φ̅θ̅ο̅ ο̅ ο̅γ̅ γ̅ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅

η η η

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

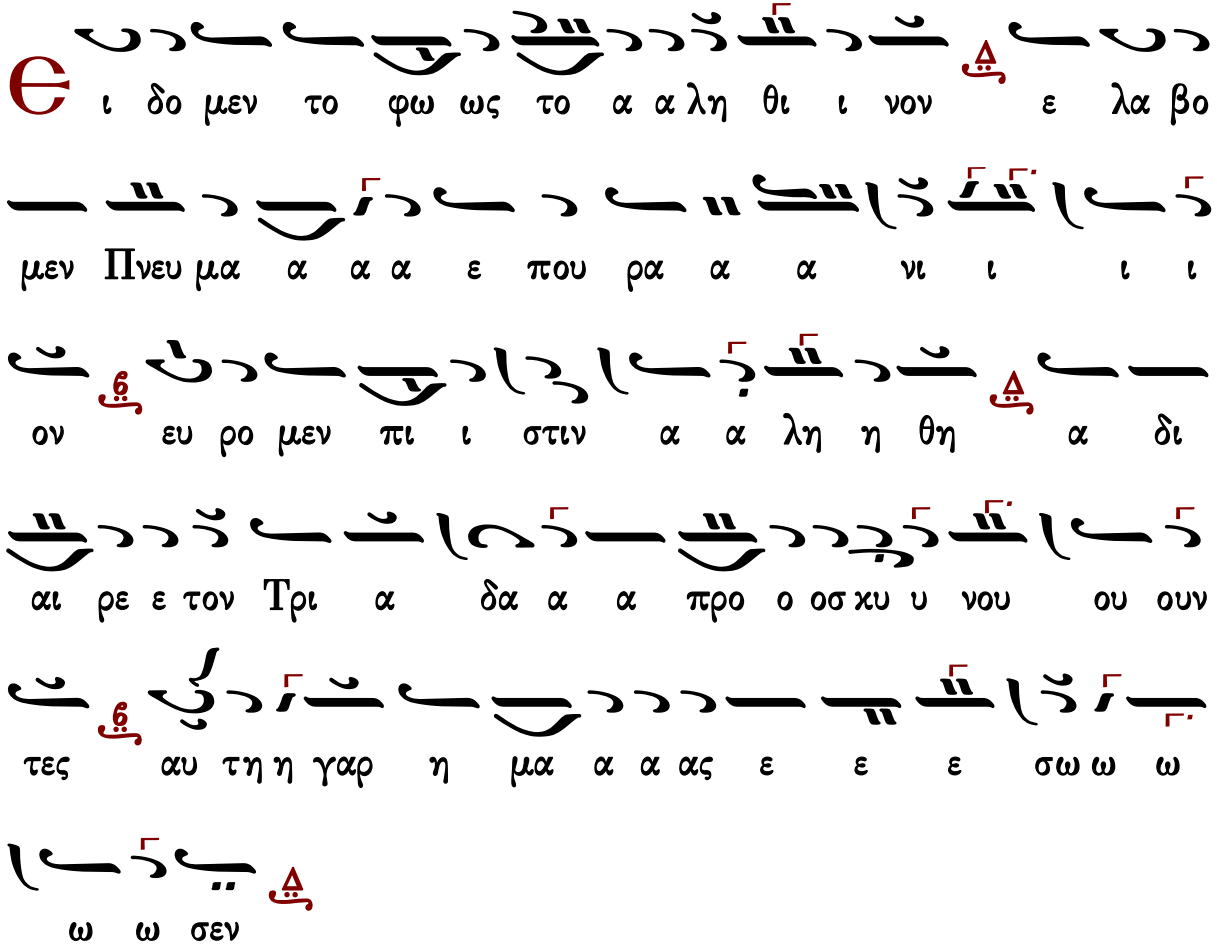

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

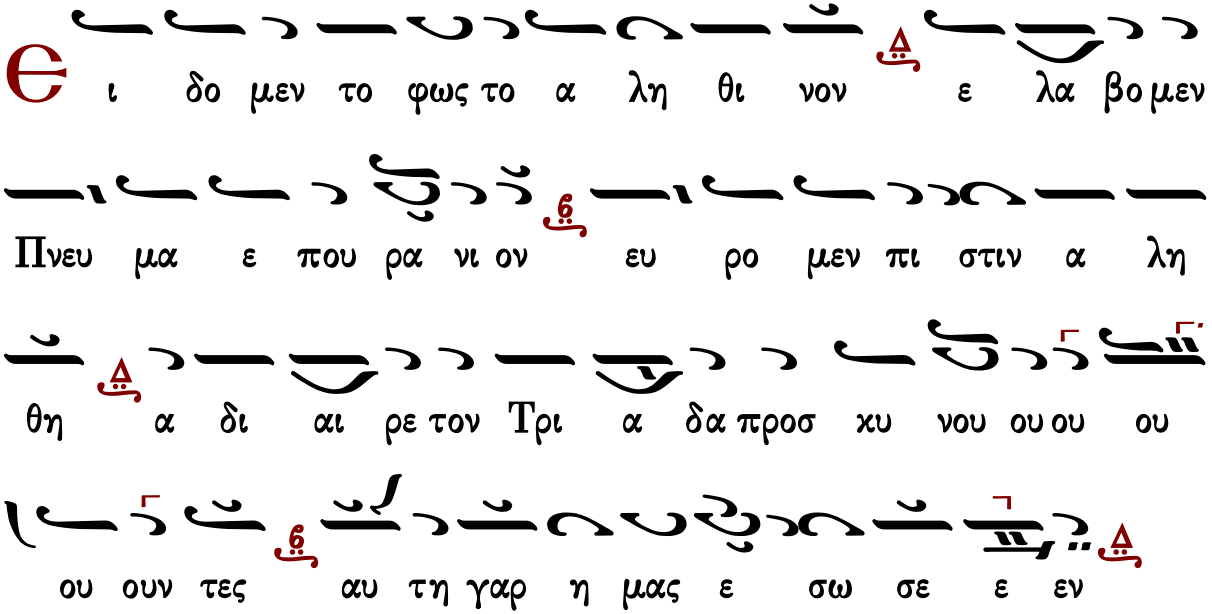

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

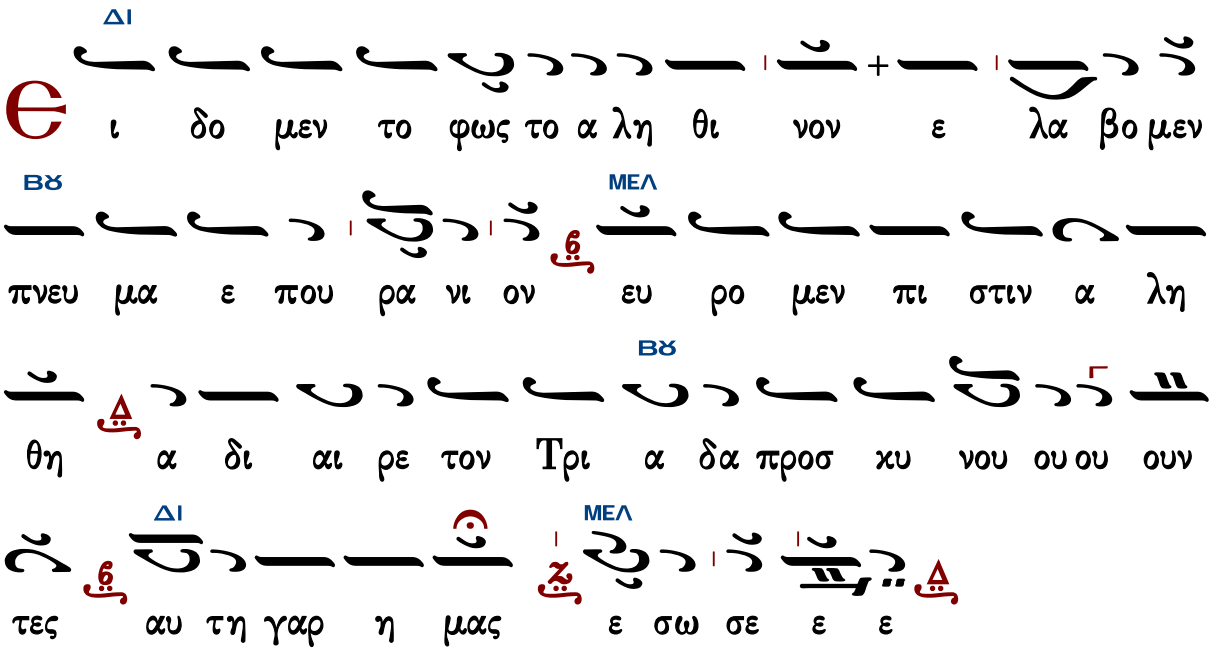

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

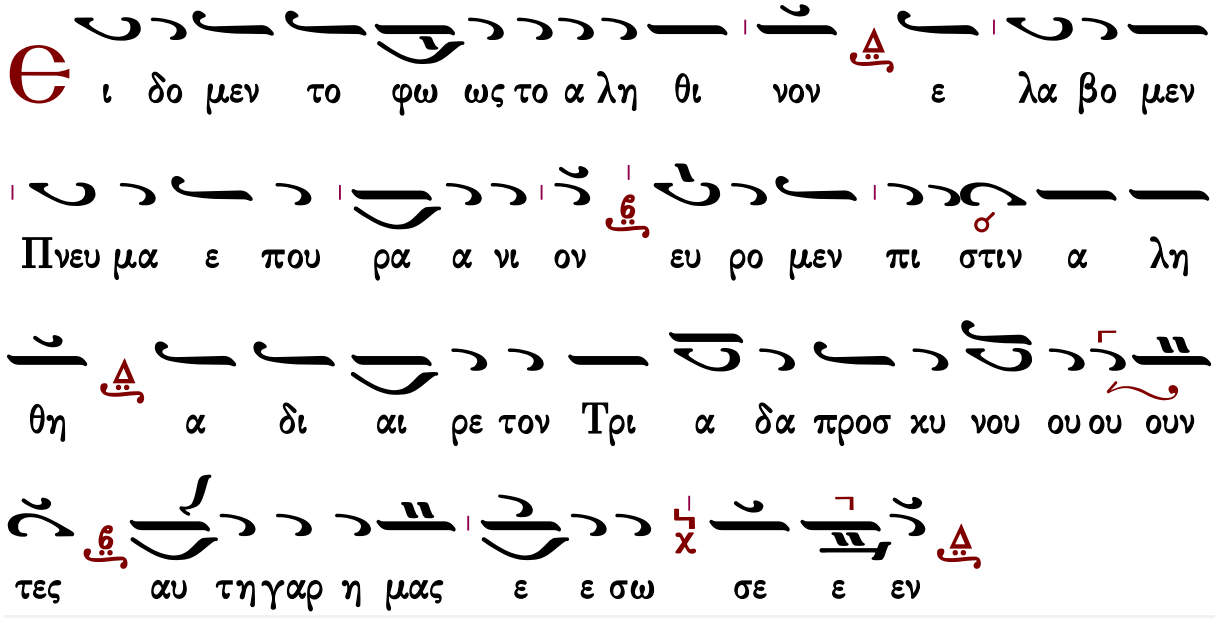

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

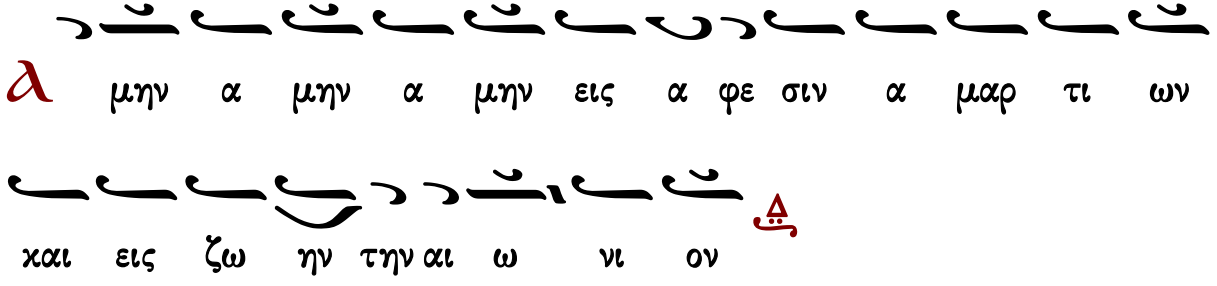

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι

ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο ληνην η με ραν με λε ταν

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

α μην

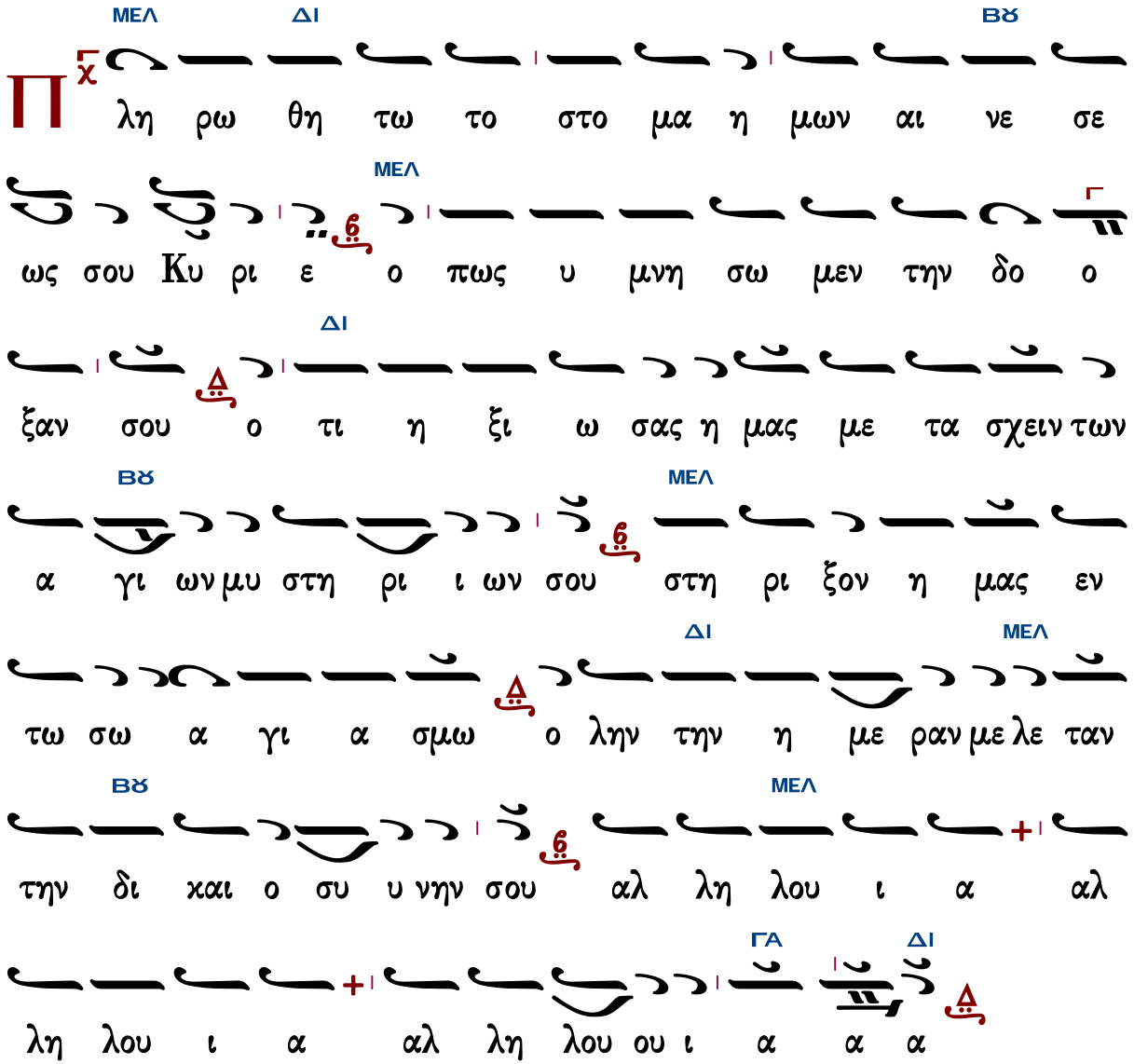

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

λ μην χ ϊ

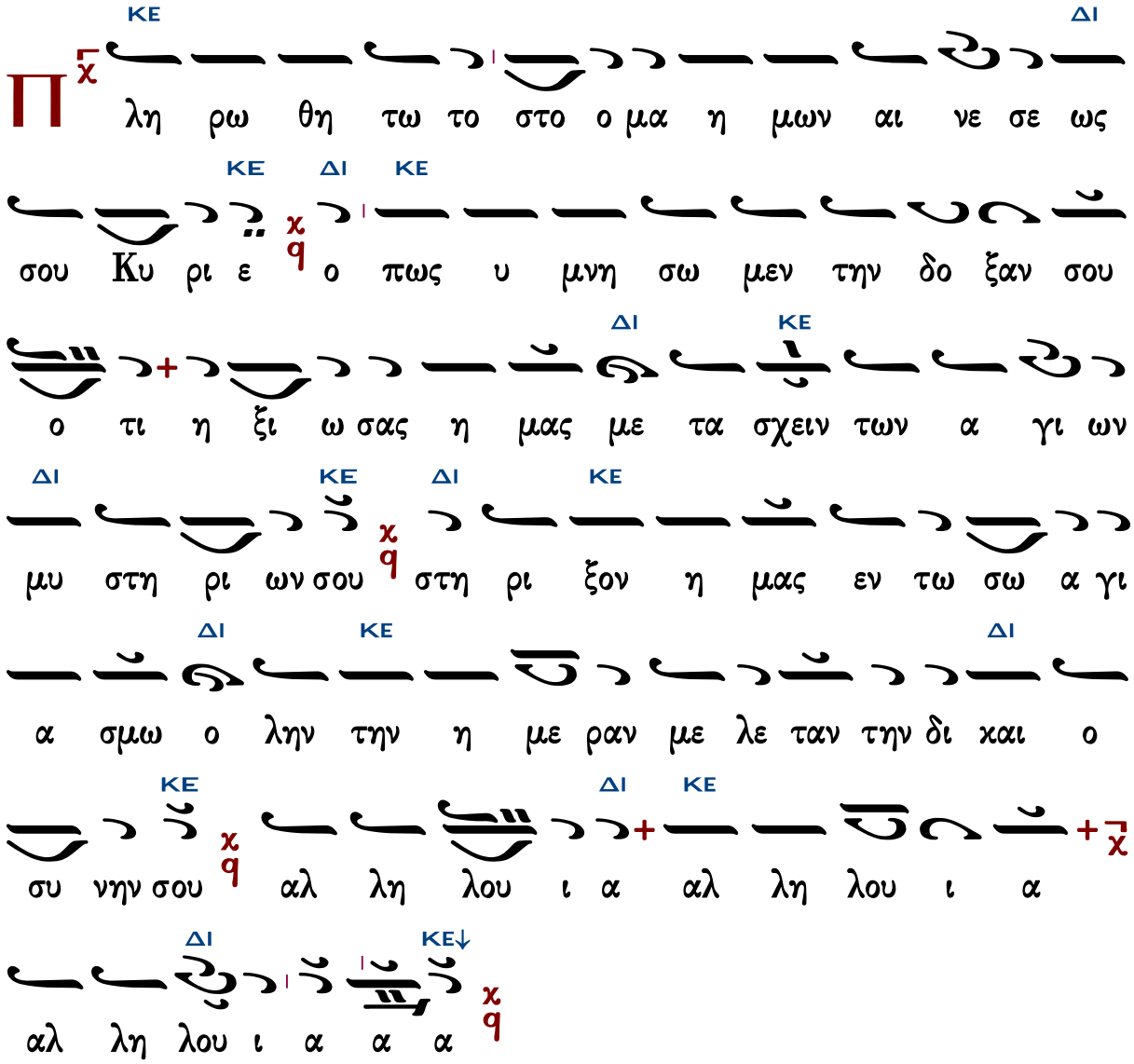

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

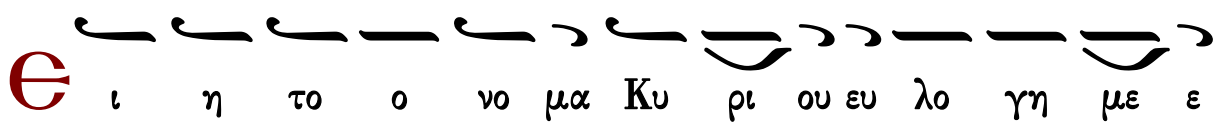

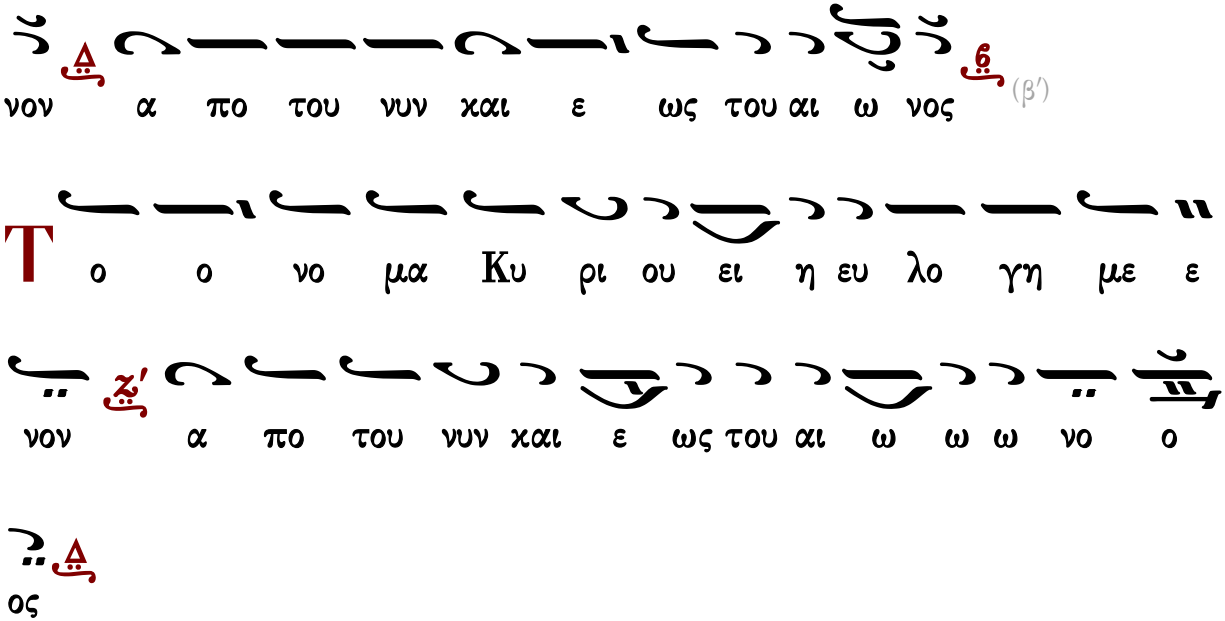

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόλυσις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

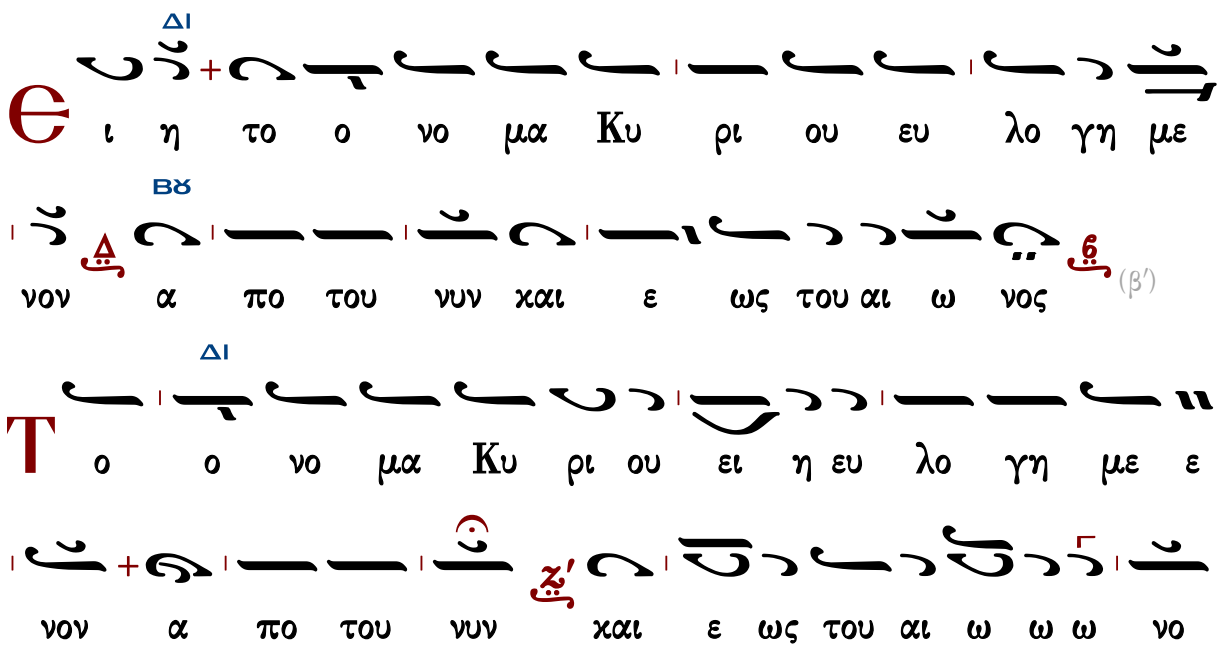

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

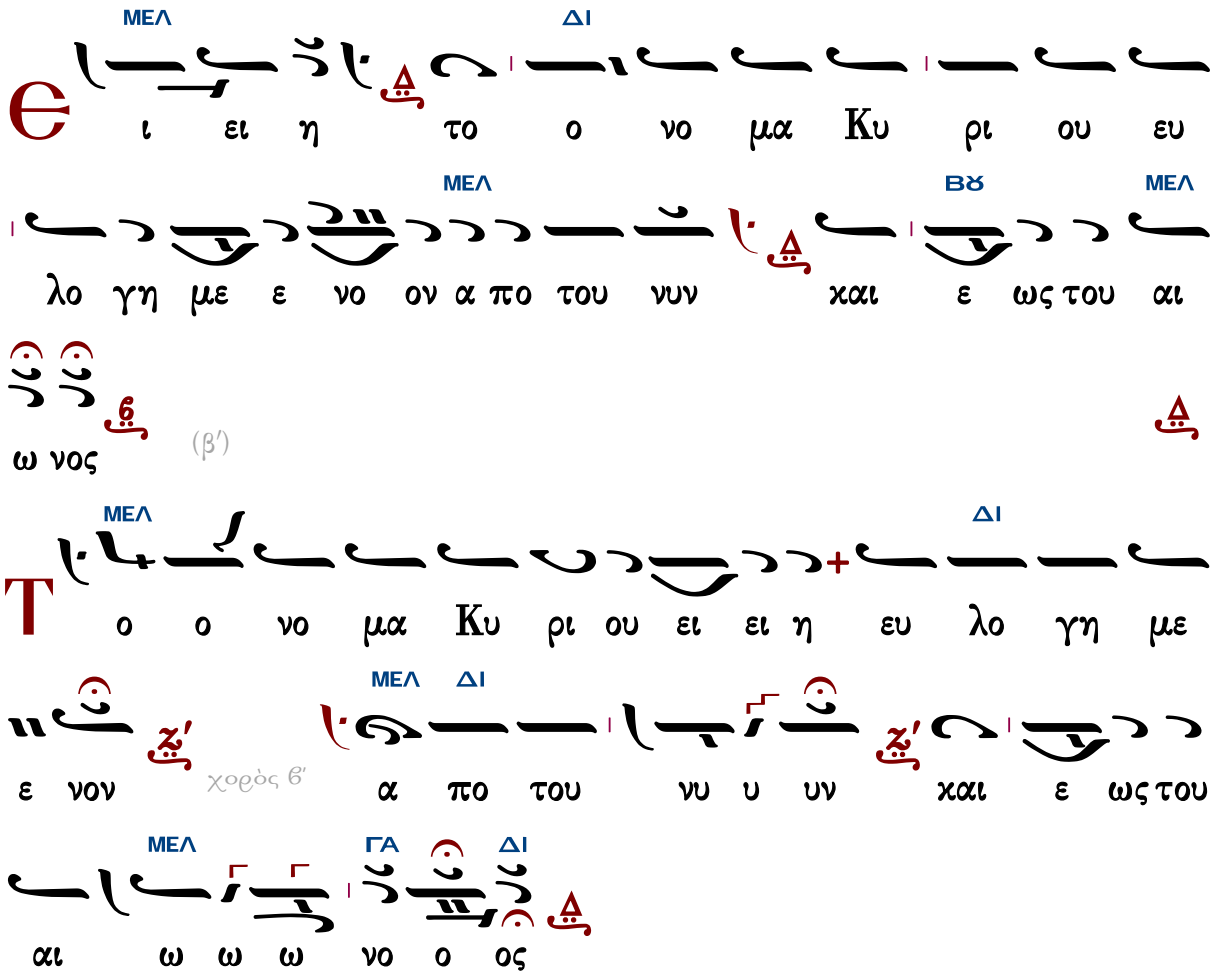

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

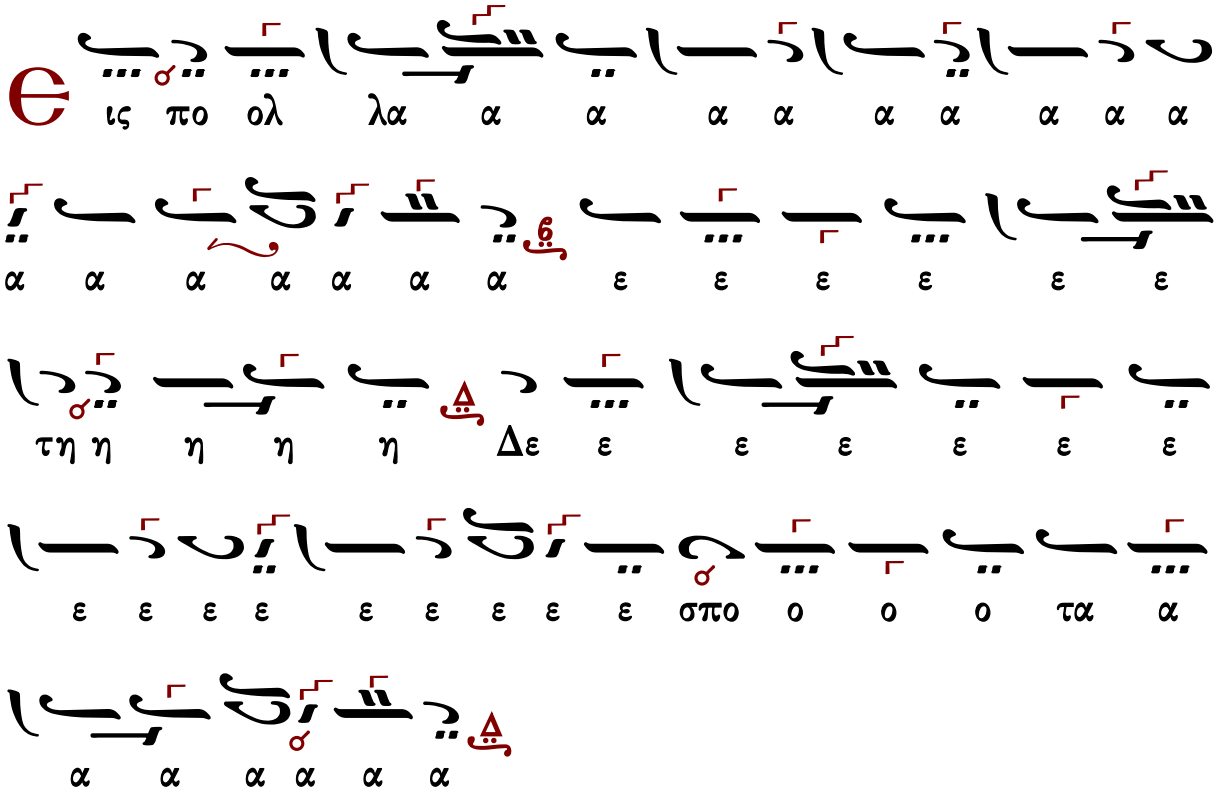

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

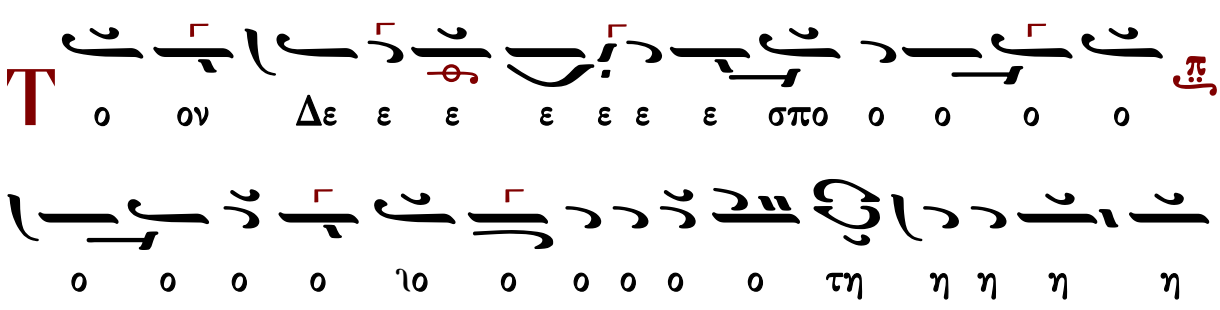

α α α α α α A χαι ιη η η η

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α
ΠΑ
α α α α α α α α α α α α η η η
η η μω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ων
ΣΙΓΑ
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
υ ρι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φυ
υ υ Κυ ρι ι ε ε φυ υ λα α ατ τε ε
ε ε ε ε ε ε ε
ΓΑ
ΠΑ
ΓΑ
ις πολ λα α α α ε ε ε τη Δε ε ε ε ε
ε σπο ο τα α α α

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

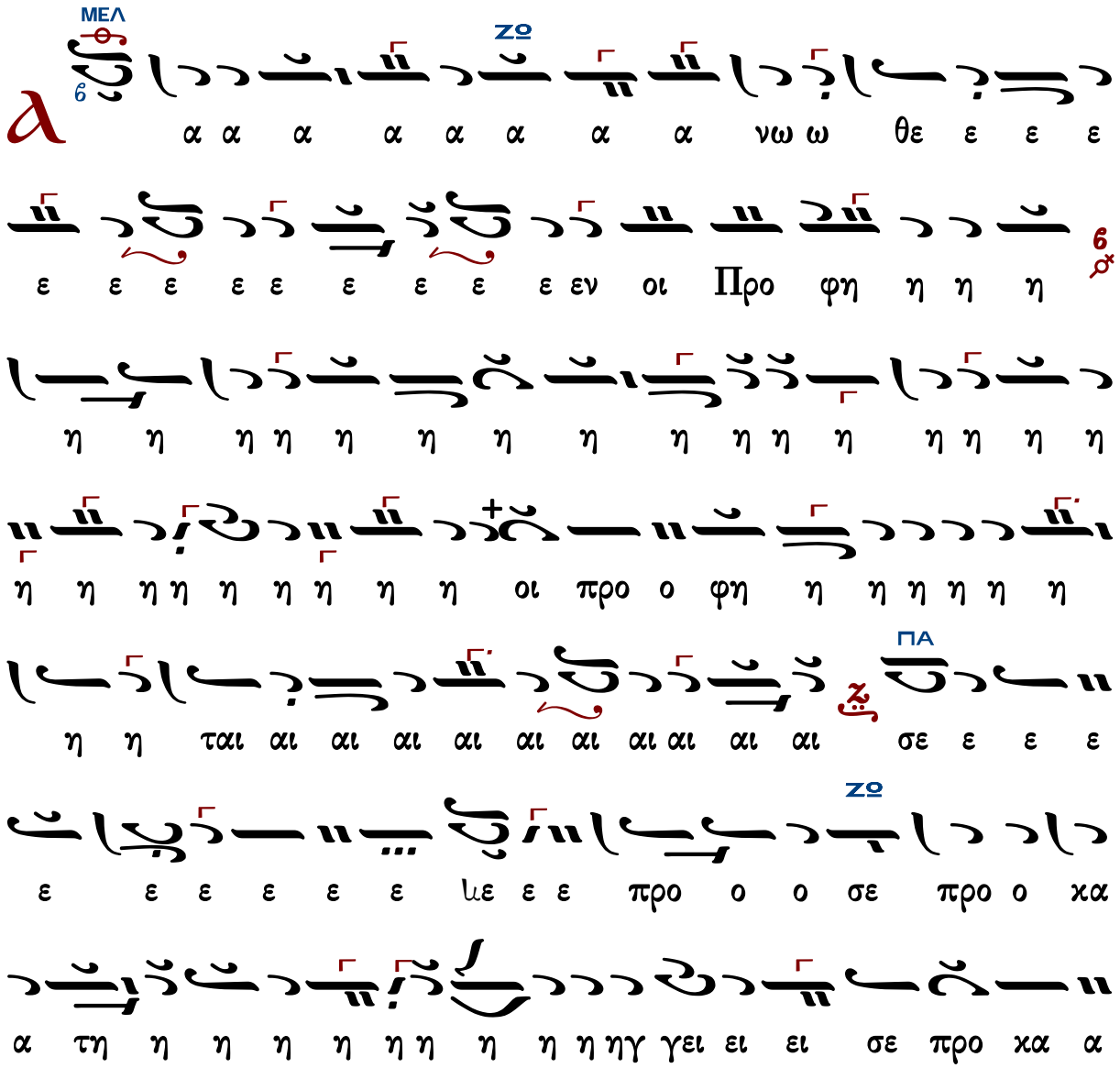

τη η η η η ηγ γει ει ει λα α α α α α α
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΘ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΠΑ
ΓΑ
ΝΗ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΔΙ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ πα ἡ ΖΟ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

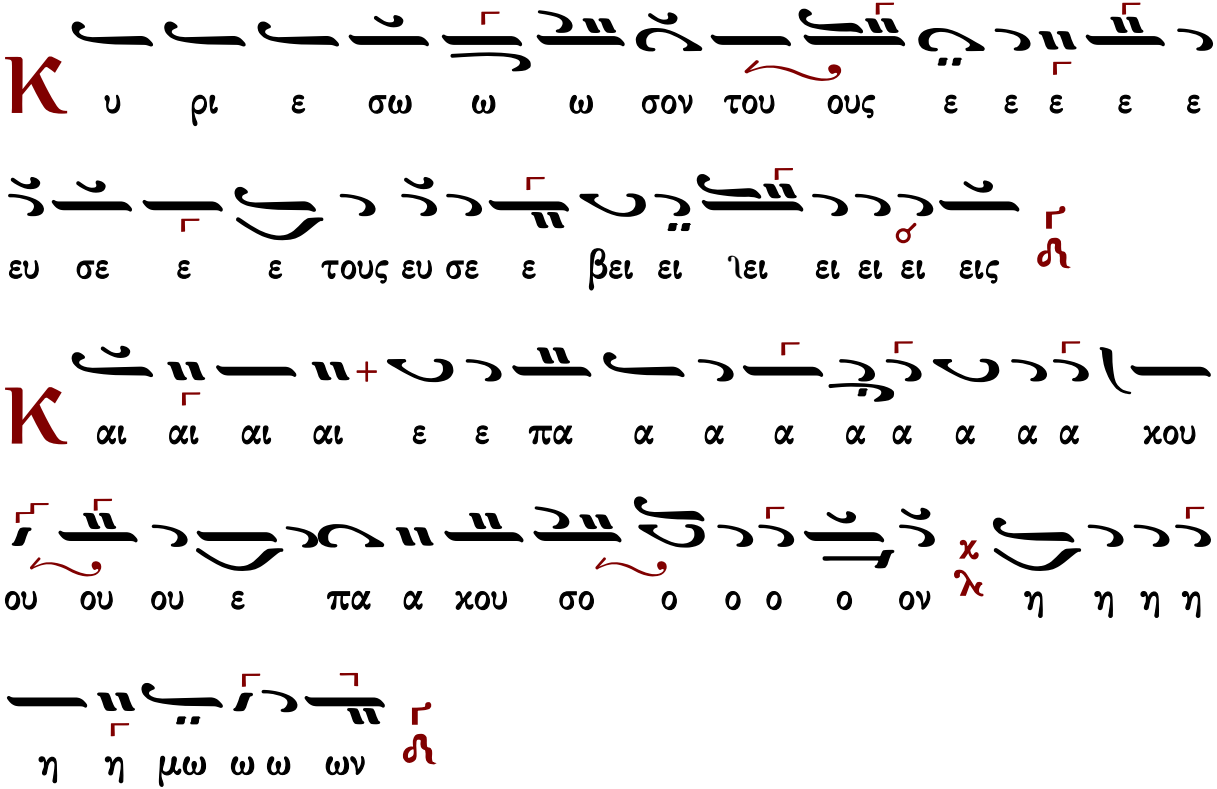
υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον η η η η
η η μω ω ω ων